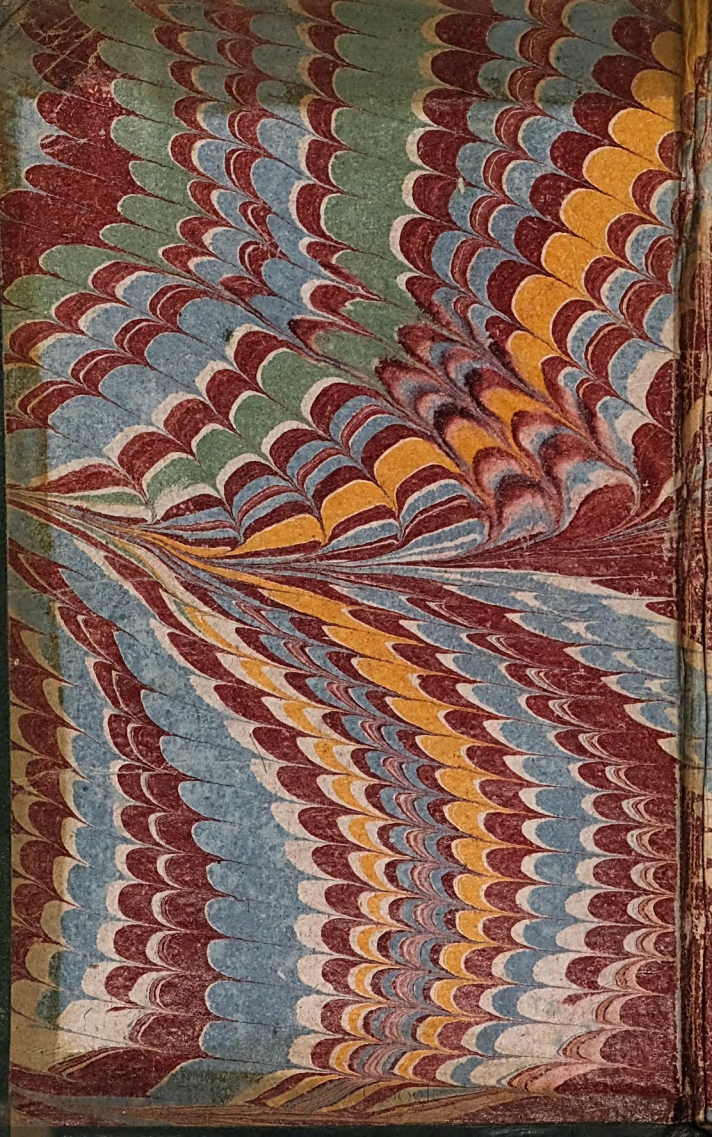

~~4.5.6~~

K. 3y. G.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ τραγῳδίαί ἑπτακαίδεκα. ὧν
 ἔνιαι μετ' ἐξηγήσεων· εἰσὶ δὲ αὗται.

Ἡκάβη	Ὀρέστης	Φοίνισσαι
Μήδεια	Ἱππόλυτος	Ἀλκήστις
Ἀνδρομάχη	Ἰκέτιδες	Ἰφιγένεια ἐν
Αὔλιδι	Ἰφιγένεια ἐν ταύροις	
Ρήσος	Τρῳάδες	Βάκχαι
Κύκλωψ	Ἡρακλῆδαι	Ἑλένη
Ἴων		

EVRIPIDIS tragœdiæ septendecim, ex
 quib. quædam habent commentaria.
 Et sunt hæ.

Hecuba	Orestes	Phoenissæ
Medea	Hippolytus	Alceſtis
Andromache	Supplices	Iphigenia i
Aulide	Iphigenia in Tauris	
Rhesus	Troades	Bacchæ
Cyclops	Heraclidæ	Helena
Ion.		

ALDVS RO·DEMETRIO CHAL-
CONDYLAE VIRO CLA-
RISS·S·P·D·

ISTARENT Athenæ ille olim uir
 s tutum omnium Domitium Demetri do-
 ctiss·deslerem unâ cum illis bonorum li-
 brorum et factam ab hinc mille annos,
 et fieri assidue iacturam plurimam et miserabilem.
 nam ut taceam tot librorum millia in illa Ptolemæi
 Philadelphi bibliotheca, omnium, quæ unq̃ fuerunt
 longe maxima· quo tempore· C· Cæsar, ut totum sibi
 terrarum orbem subigeret· & humana, & diuina iu-
 ra peruertebat· infelicissime conflagrasse· ut taceam
 citra annos sexaginta et libros in tota græcia, ἢ, αὐ-
 τὴν τῇ ἐλλάδι deperditam· non ne in Italia tempesta-
 te nostra maximas bonorum librorum bibliothecas
 uel direptas paucis annis uidimus? uel nescio quo in-
 fortunio conclusas, ac tineis, et blattis destinatas uide-
 mus? sed quoniam Athenæ iandiu nullæ sunt tecum,
 qui solus tua doctrina nobis illas representas· hanc ui-
 sum est deflere calamitatem· Quamquam consultum
 est optime a deo studiosis omnibus excudendi libro-
 rum inuento, et laboribus nostris· Quandoquidem
 mille et amplius boni alicuius autoris uolumina sin-
 gulo quoq; mense emittimus ex Academia nostra· Et
 nunc decem et octo Euripidis tragædias, tibi, qui es
 græcorum omnium ætatis nostræ facile princeps· nun-
 cupatas damus, non multo post in septem primas datu-
 ri et commentarios.

V A L E ·

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΝ.

ΙΩΝΟΣ.

Χαῖρε μελαμπέτοισ Εὐριπίδῃ ἐν θυάλοισιν
ἰ Γιερίας, τ' ἀγρυπνέας ἔχων θάλαμον.
Ἰαθὶ δ' ὑπὸ χθακὸς ἂν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
Ἰσον ὁμιρήϊας ἀνέμοις χάρισιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Εἰ κ' ἀπαρῶν Εὐριπίδῃ εἰλέ σε πότμος,
Καί σε λυκαρῶσαι δειπνὸν ἔθεντο κύνες,
Τὸν σιγῇ μελίγηρυν ἀηδόνι, κόσμον ἀθηνῶν,
Τὸν σοφίῃ τραγικῇ μὲν ἄμενον χάριτα,
Ἀλλ' ἑμολες πελαῶον ὑπ' ἥριον, ὡς ἂν ὁ λάτρης
Πιερίδων, νάης ἀγχοῖ πιερίδων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Μῦθ' ἄλλας ἅπασ' Εὐριπίδῃ· ὅσα δ' ἴχαι
Γῆ μακιδῶν· ἢ κ' δέξατο τέρμα βίῃ.
Πατρὶς δ' Ἑλλάδος ἑλὰς, Ἀθῆναι· πλῆσαι ἢ μύσας
Τέρτας, ἐκ πολλῶν κ' ἔπαινον ἔχει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Οὐ σὸν μῦθ' ἔσ' Εὐριπίδῃ, ἀλλὰ σὺ τῷδε.
Τῇ σὴ κ' δόξῃ μῦθ' ἄμπεχεται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Ἀπασ' Ἀχαιῶν μῦθ' ἔσ' Εὐριπίδῃ.
Οὐκ ἐν ἄφρονι, ἀλλὰ κ' ἀλαλήτῳ.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΡΟΥ ΛΟΥ
ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ
ΡΟΙΗΤΟΥ.

Ξ Ὑριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου, καὶ Κλεῦς.
οἱ φάγοντες, ἕως Βοιωτίαν μετώκησαν. ἔτα ἐν τῇ ἀπὸ
κῆ· ὅν ἀληθὲς δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτῷ.
καὶ γὰρ τῶν σφόδρα ἀγενῶν ἐτύγχανεν ἔσσαι, ὡς Φιλό-
χορος ἀποδέκνυσιν· ἐν δὲ τῇ διαβάσει ἔρξεν, ἐκνο-
φορῆτο ὑπὸ τῆς μητρὸς· ἐτέχθη δὲ καθ' ἣν ἡμέραν
Ἕλληνες ἐτρέφαντο τὴν Πέρσας· ἐγένετο δὲ τὰ πρῶ-
τα ζωγράφος. ἔτα μαθητὴς Προδίκου ἐν τοῖς ῥητορι-
κοῖς· Σωκράτους δὲ, ἐν τοῖς ἠθικοῖς, καὶ φιλοσόφοις.
διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ κλαξομενίου· ἐπὶ
τραγωδίαν δὲ ἐτρέπη, τ' Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάν-
τα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσῆξε δόγματα· σκυθρωπὸς
δὲ τὸ εἶδος ἦν, καὶ ἀμειβόμενος, καὶ φάγων τὰς συνουσίας.
ὅθεν καὶ μισογύνῃς ἐδοξάσθη· ἔζη με δὲ ὁμῶς πρῶ-
την μὲν Χοιρίλιν, θυγατέρα Μνησιλόχου· ἐξ ἧς ἔχε
Μνησίλοχον, καὶ Μνησαρχίδην, καὶ Εὐριπίδην· ἀ-
πώσάμενος δὲ ταύτην ἔχε καὶ δευτέραν· καὶ ταύτης
ὁμοίως ἀκολάστῃ πηραβῆς, μεταναστὰς ἀπ' Ἀθηνῶν,
ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον βασιλέα τῶν Μακεδόνων· παρ'
ὧν διῆγεν ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς· ἐτελεύτησε δὲ ἐξ
ἐπιβουλῆς Ἀριβαίου τοῦ μακεδόνα, καὶ Κρατέα
τοῦ θεσσαλοῦ, ποιητῶν ὄντων, καὶ φθονησάντων αὐ-
τῷ, καὶ πησάντων τὸν βασιλέως οἰκίτην, ὀνομαζο-
μένον μάχον, δέκα μῶν ἀγοραθέντα τὴν βασιλικὴν,
ὅς αὐτὸς ἐτρέφε κύναις ἐπαφείναι τῷ Εὐριπίδι· ἔτε-
ροι δὲ ἐσῶρσαν ἐκ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ θνητῶν αὐ-
τὸν

τὸν διασπαθῆναι, πορευόμενον ἄωρὶ πρὸς Κρατερὸν
τὸν ἐρώμενον Ἀρχελαόν. καὶ γὰρ ᾔδεν αὐτὸν καὶ περὶ
τοὺς τοιούτους ἔρωτας. οἱ δὲ, πρὸς τὴν γαμετὴν Νικο
δίην τῷ ἄρεθουσίην. Ἐπὶ δὲ βεβιωκέναι φασὶν αὐ
τὸν ἐβδομηκονταπέντε. καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐν Γέλλῃ
μετακομίσαι τὸν βασιλεῖα. Δράματα δὲ αὐτοῦ καὶ
τὰ μὲν τινὰς ἐβδομηκονταπέντε. κατὰ δὲ ἄλλους, ἐν
- νηνηκονταδύο. νίκας δὲ εἴλετο πέντε. τὰς μὲν τέσ
σαρας, περιῶν. τὴν δὲ μίαν, μετὰ τὴν τελευταίαν. τε
λαυτὰ δὲ ἐπὶ τῷ ἐνεννηκοστῇ τρίτῃς ἀλυμπιάδος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΙΔΩΛΟΥ.

Ε πρὸς δὲ περὶ τοῦ εἰδῶλου προεθέμεθα εἰπῆν, τοῦτο δὲ
τὸ ὄνομα γλῶσσαις μὲν ἀπάσαις προβέβληται, οὐ
δέπω δὲ σεσαφηνίσαι, ἀλλ' ἐστὶν ὃ καὶ διαφόροις ἐν
τοίαις ἐκφέρεται, χρεὼν ᾗ πᾶν τίποτε τῷτοῦ ἐστὶ, καὶ
πόθεν ἤλθε τὴν συνθήκην. πῇ μὲν γὰρ εἰδῶλα τῶν
σωμάτων φαμὲν τὰς ψυχὰς. καὶ ῥήτορα εἰδωλοποι
ὸν ὀνομάζομεν, τὸν τὰς ἀπελθούσας τῶν σωμάτων
ψυχῆς λόγους περιτιθέμενον. φιλόσοφοι δὲ ξύμπαν
τες, τὰ χάρων, εἰδῶλα τῶν κρήτων φασὶν. οὕτω
γὰρ καὶ τῆς συνηθείας ἐστὶν εἰδῶν. οὗτος μὲν γὰρ ὁ
χαλκὺς ἀνδρίας, Ἡρακλῆς εἰδῶλον. ὁ δὲ, Θησέ
ως. καὶ ἡ χαλκὴ λυκαίνα ἡ τοὺς μασσοὺς ὑποτιθεῖσα
τοῖς βρέφεσι, ποιήματα μὲν παλαιὰς ἐργασίας, ᾗ
δῶλα δὲ ἀληθείας. καθ' ἣν Ῥώμος καὶ Ῥωμύ
λος ὑπὸ τοῦ Φαιδύλου ῥιφέντες ἐπὶ τὴν ἀκτὴν, τῇ
ξώσης λυκαίνης τοὺς μασσοὺς ἔλκυσαν. τίς οὖν
ὁ τῆς διαφορᾶς λόγος, ἐγὼ γούνημι λογισάμενος,
καὶ ἐκτιθέμενος, ὡς ἡ ψυχὴ ὃ πέφυκεν εἰδῶλον, ἀλ

λὰ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, ὡς χειρόν κρέττονος· ἐπεὶ δὲ
 αἱ ψυχαὶ φανταζόμεναι, σωματικοῖς τυπῶνται μορ-
 φώμασι πρὸς τὴν τῶν ὁρώντων δύναμιν, ἀσαφίσι
 μέντοι καὶ συγκεχυμένοις, καὶ τὸ ὅλον σκιώδεις,
 διὰ ταῦτα λέγονται τῶν σωμάτων εἰδωλα· σῶμα
 μὲν γὰρ καὶ τὸ γῆμα ὀρθρίον, καὶ τὴν ἀφὴν σεῖρόν,
 καὶ ἀντιτυπῆς, καὶ τὸ χρῶμα ἐνι λυκόν, καὶ βαρὺ,
 καὶ γῶδες, καὶ αἰερί μὴ ἐποχῶμενον· ἡ δὲ τῷ Γοκυ
 δῶρε ψυχῇ, ἔχῃ τῷ τῇ Εὐκλείῃ φαίνεται, ἀλλὰ ξοφε-
 ρῶς, καὶ σκιᾷ παρόμοιον, καὶ δυσήκωστον· διὰ γὰρ τὴν
 τοιαύτην μορφήν τὴν ἀσπερὴ καὶ συγκεχυμένην, ἴδω-
 λα φασὶ οἱ σοφοὶ τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων· καὶ Γλάτ-
 τῶν ἐν τῷ Φαίδωνι τὰ ἐν τοῖς τέτοις φαινόμενα σκιοῦ
 δὴ φαντάσματα, ψυχὰς φιλοσωμάτων ὀνομασίην,
 ὡς μὴ δὲ μετὰ τὴν ἐνταῦθεν ἀποδημίαν, πρὸς τὸ κα-
 θαρὸν ἀνίσσας φῶς, ἀλλ' ἐτι τῶν σωμάτων ἔχομένας.
 ἃ δὲ διὰ τὰς ἀνδραποδώσεις ἡγαπήκασιν ἡδονάς.
 διὰ ταῦτα μὲν ἔν εἰδωλον σωμάτων ἡ ψυχὴ· αὐτὴς
 δὲ σῶμα, ψυχῆς εἰδωλον· ὅτι περὶ οὗ τῷ ὀφθαλμῷ,
 ἐκ γῆς ὄντος· καὶ οὗ τῷ ἀφῇ, ἐκ γῆς πάλιν ἐξε-
 ταστική· καλλίων δὲ νῦν, ὀφθαλμῷ,
 καὶ νοερά ξήτησις, δυνάμειος
 ἀπῆλκῃς· διὰ ταῦτα πάλιν ἴ-
 δωλον τὸ σῶμα τῆς ψυ-
 χῆς· τὸ δὲ ὄνομα τῷτο,
 ὁ χριστιανῶν ἐμυσά-
 χθῃ θεσμός, ὅτι
 δὴ τοῖς ἑλλή-
 νικοῖς θεοῖς
 ἐπεφημί
 αὐτὴν ἵεσσαν.

Ὡμᾶ τοῦ μαγίστρου σύναφισ τοῦ τε βίου Εὐρί-
πίδου, καὶ τῆς τῷ δράματος ὑποθέσεως.

Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ, πατὴρ μὲν, Ἀθῆναι· πατέρες
δὲ Μνήσαρχος κἀπικλος, καὶ Κλειτὼ λαχυνόπωλις·
γεννηθεὶς δὲ ἐν Σαλαμῖνι, τῇ πρὸ τῆς Ἀθηναίων νήσῳ,
ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, κατὰ τὴν πέμπτην καὶ ἑβδό-
μην οὐμπιάδα, ὅτε καὶ τὸ τῷ Ξέρξῃ ναυτικὸν
κατεναυμαχῆσαν Ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἤσκησε παρ-
κράτιον, καὶ πυγμὴν, τῷ πατρὶ αὐτῷ χρησάμενος λα-
βόντος, ὅτι σεφανηφόρος ἀγῶνας ὁ παῖς αὐτῷ νικῆ-
σει· ὃ δὲ καὶ εἰς ἔργον προὔβη· ἐνίκησε γὰρ ταῦτα
Ἀθηναῖοι· ἔπειτα εἰς λόγους ὤρμηκως, ἐφοίτησε πα-
ρὰ Ἀναξαγόρα, καὶ Προδίκου, καὶ τισὶν ἄλλοις· ἀγ-
χίνος δὲ ὧν ἤπερ τις, καὶ τῷ πονεῖν ἑαυτὸν ἐκδε-
δωκώς, εἰς τραγωδίαν ἐτράπη, καὶ ἐλαμψεν ἐπὶ
ταύτῃ σεμνῶς· πολλὰ γὰρ ἦς τὴν τέχνην ἐξᾶρξεν, ἃ
ὑδιστιστὸν γε τῶν πρὸ αὐτοῦ· τό τε γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ
δράματος τὴν ὑπόθεσιν διατυπῶν, καὶ τὸν ἀκροα-
τὴν ὡς περ χειραγωγεῖν ἦς τὸ ἔμπροσθεν, Εὐριπίδῃ
τέχνημα· τό τε σαφηνεῖαι καὶ Πλάτος ἔχειν τὰ λε-
γόμενα, καὶ τὴν ἐρμηνείαν ποικίλλειν ἐπιχειρήσει
σί τε καὶ ῥυθμῷ χρῆντι, καὶ γνώμας ἡσάγειν συνε-
χεῖς, καὶ μάλα τῷ ὑποκειμένῳ προσφόρος, θαυμα-
στὸς· ἔγραφε μὲν ὅν δράματα δύο καὶ ἐννεήκοντα
τὰ πάντα· ἐν οἷς ἦν οὐκ ὀλίγα σατυρικά· νενίκηκε
δὲ ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς δράμασι, νίκας πεντεκαίδε-
κα· ἤρξατο δὲ τῷ περὶ ταῦτα ἀγῶνος, ἐτῶν πέντε
καὶ ἥμισυ γεροντός· φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ξωγράφον γε-
νεῖναι, καὶ δεικνυθῆναι αὐτοῦ πίνακας ἐν μεγάροις· γν

ταῖα δὲ γήμας, πρώτην μὲν, Μελισσῶ· ἔπειτα αὐτὴν
ἀπελθούσης, χοιρίλην· ἣς ἔχε τρεῖς· Μνησαρχίδην
ἔμπορον· Μνησίλοχον ὑποκριτὴν, καὶ ὁμώνυμον
αὐτῷ Εὐριπίδην, περὶ λόγους διατρίβοντα· ἦν δὲ
σύννευς, καὶ στυφνὸς τὸ ἦθος, καὶ μισόγελως, καὶ σκυ
θρωπὸς, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης σκωπτῶν φησὶν·

Στυφνὸς ἔμοιγε προσεπῆν Εὐριπίδης· φωράσας
δὲ τὸν αὐτὸν ὑποκριτὴν Κίφισοφῶντα ἐπὶ τῇ γυναι
κί, καὶ τὴν ἐνταῦθεν μὴ φέρειν Ἀἰσχύνην, σκωπτομένης
ὑπὸ τῶν κωμωδοποιῶν, ἀφ᾽ ἧς τὴν Ἀθήνησι διατρι
βὴν, εἰς Μακεδονίαν ἀπήρε παρὰ τὸν βασιλεῖα Ἀρ
χιλαον· καὶ διελθὼς ὑπ' αὐτῷ κάλλιπα, καὶ φιλοτιμι
ῶς, μεγίστης ἠξιοῦτο τιμῆς· διατρίβων ὅν ἐκεῖ, ἐπεὶ
δὴ ἐν τινὶ ἄλλῃ φροντίξων ἔτυχε, κατεβρώθη ὥς φα
σιν ὑπὸ τῶν Ἀρχελαίου κυνῶν, τῷ Μακεδόνων βασι
λεῶς ἐξίόντος εἰς θήραν, ὑπὲρ τὰ ἐβδόμηκοντα ἔτη
γεροντός· ἐτάφη μὲν ὅν ἐν Μακεδονίᾳ· κενόταφιον
δὲ αὐτῷ Ἀθήνησι γέροντι· ἐφ' οὗ ἐπέγραψε Θυκυδίδης
ὁ συγγραφεὺς, ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιὸς, τάδε·
Μνησῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὅς τ' αὖ δ' ἴχθη

Γῆ μακεδῶν· ἢ γὰρ δέξατο τέρμα βίης·

Γατρὶς δ' ἑλλάδος ἑλλὰς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ μέσας

Τέρφας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει·

Φασὶ δὲ ἐπὶ τῷ ἀνέσματι τῆς Εὐριπίδου τελευτῆς,
τὴς μὲν Ἀθηναίους πάντας, πενθῆσαι· Σοφοκλέα δὲ,
αὐτὸν μὲν καὶ φαῖδον ἐνδεδυῖσθαι χιτῶνα, τὴς δὲ ὑπο
κριτὰς αὐτῷ, ἀσεφανάτους τῷ τότε εἰσαγαγεῖν πρὸς
τὸν ἀγῶνα· ὅτω δὲ αὐτὸν Φιλὴμ ἠγάπησεν, ὥς καὶ
τάδε περὶ αὐτῷ τολμήσαι εἶπεν·

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες

Αἶσθη

Αἰδοῦσιν εἶλον ἄνδρες ὥσφασιν τινές,
 Απὸ γέλασθ' ἄν, ὥστ' ἰδὲν Εὐριπίδην.
 ὅπως ἤγυντο πολλὰ τινος ἄξιον.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙ.

Μετὰ τὴν Τροίαν ἄλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες καθὼρ
 μίθισαν ἐν τῇ ἀντιπέραν χερρόνησῳ τῆς Θράκης,
 ἣς Πολυμήτωρ ἦρχεν. ὃ δὴ καὶ κενεστάφιον ἔχουσιν
 Ἀχιλλεῖ, ἐν Τροίᾳ ταφέντι. Διατρίψαντες δὲ ἐκ τῆς
 μέρας δὴ τινος, ἐφ' ᾧ τὰ αὐτῶν οὐ διαβήσονται, ἐπὶ
 ἀναχθήσεσθαι ἔμελλον, φανέν τὸ τοῦ Ἀχιλλεῖως εἶδω
 λον ἐπὶ τοῦ τάφου, ἐπέχετο δὲ Ἀχαιὺς τῆς ἀναγωγῆς,
 αἰτοῦν γέρας αὐτῷ δοῦναι τὴν παῖδα Γριάμου Πολυξένην,
 τὴν καὶ πρότερον κατεργνηθῆσαν αὐτῷ ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς. δὴ ἦν καὶ ὑπὸ Γάριδος καὶ Διηφόβου το
 ξαυθῆς, ὅλωλεν, ὅτε τὰς ἐγγύας πρὸς τοῦτον πληροῦν
 ἔμελλε Γρίamos. Ἕλληνες μὲν ὅν ὦν οὐκ ἔπαθον ὑπ'
 αὐτῷ μεμνημένοι, καὶ τιμῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀν
 δρὸς, ἐφηρίσαντο σφάξαι τὴν Πολυξένην ἐπὶ τῷ τά
 φῳ τοῦ ἥρωος. ἔπεμφαν δὲ τὸν λαέρτερον Ὀδυσσεῆα πρὸς
 τὴν μητέρα αὐτῆς Εὐκλῆν ὥσθ' αὐτὴν τε παρθένον λά
 βῃ καὶ τῷ ποικίλῳ τῶν λόγων σοῖστος γὰρ ἦν ὁ αἰὴρ πέ
 ση Εὐκλῆν, μὴ δυχερῶς χεῖν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἀφαι
 ρέσει. ἐλθὼν ὅν Ὀδυσσεύς, τὴν τε κόρην συναρομένην
 ἄνρεν αὐτῷ τῆς παυδῆς, καὶ πείθουσιν τὴν μητέρα,
 ὥς τε θνήξεσθαι μᾶλλον αὐτῇ προσήκον, ἢ τὸ ξῆν παρ'
 ἀξίαν. σφαγείσης δὲ τῆς παρθένου, Εὐκλῆ θεράπαι
 ναν αὐτῆς ἔπεμψε παρὰ τὰς ἀντάς, ἐφ' ᾧ ὕδωρ ἐκ τῆς

θεν κομίσαι πρὸς λυτρὸν Πολυξένης· ἄρ' εἰδὲ Πολύ-
δωρον ἐκείνῃ κήμενον· ἀλοῦσαν γὰρ ὥς ἔγνω τὴν Τροίαν
Πολυμήτωρ, σφάξας αὐτὸν, ἔρριψεν ἄς τὴν θάλασ-
σαν, ὥσ' ἂν αὐτὸς ἔχη τὸν χρυσόν, ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ
τοῦ παιδὸς Πολυδώρου πρῶν Πριάμος ἔπεμψε λά-
θρα, ἐπεδὴ ἑώρα τὸ Ἰλίον πρὸς κίνδυνον ἥδη χωρῶν.
ἦν δὲ ὁ χρυσὸς ὅτος πολὺς ἄγαν, καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι
καὶ αὐτοῖς τὸ γένος τοῦ Πριάμου· ὥς ἔτι τοῦτον ἄρ' ἐν ἡ
δύλῃ κήμενον ἐπ' ἀκτῆς, ἀνιλομένη, καὶ τῷ πέπλῳ
ἡλίσσασα, κομίξῃ πρὸς τὴν Εὐβάτην· καὶ ἡ τὸν τῆς
Πολυξένης νεκρὸν πρὶν ἐκκεκαλύφθαι τῷτον εἶναι νο-
μίσασα, ἐπεδὴ ἔγνω Πολύδωρον, ἀβλίως τε ἔχε,
καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήτορα, μηχανᾶται τοῖον
δε· ποινώσα μὲν πρότερον τὴν περὶ τούτου γνώμην
Ἀγαμέμνονι, πέμπῃ τὴν αὐτῆς δύλιν ὥς Πολυμή-
τορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακαλε-
μένη περὶ τίνος ἀναγκῆς πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι· ὅ-
τος μὲν ἔν' ἀγνοῶν ὅτι Πολύδωρος ὄρηται παρὰ τὰς
ἀκτᾶς, καὶ ἅμα καὶ τισὶν ὑποκλαπῆς, μετὰ τῶν παύ-
δων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται· Εὐάτη δὲ πρὸς αὐτὸν
τούτου χάριν ἔφη κεκληκέναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυρὸς
κεκρυμμένους ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μνηύσῃ· εἰσάγῃ δὲ
καὶ τῆς σκηνῆς ἔνδον εἰπῶσα, ὥσ' ἂν καὶ ἕτερά ῥ' αὖτ' αὐ-
τῷ δώσῃ χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας· ἐκὲ
κρυπτοῦ δὲ εἰσω πλῆστος γυναικῶν ὄχλος· σὺν αἷς τῷτον
εἰσελθόντα Εὐάτη, ὀφθαλμῶν τε σερεῖ, καὶ τὰ τέκνα
αὐτοῦ ἀποσφάτῃ· δικάσαντος δὲ αὐτοὺς τῷ Ἀγαμέ-
μνονος ὕπερον, καὶ τῷ Πολυμήτορος πολλὰ περὶ τῆς
σφαγῆς Πολυδώρου διαπλασμαμένον, Εὐάτη περιε-
γίνετο, ἐλέγξασα αὐτὸν ὥς τοῦ χρυσοῦ χάριν, καὶ ἔχ-

ὣν πρῦταινε, τὸν παῖδα ἀνείλε, σύ μ' ἔφηφον χάσα καὶ
Ἀγαμέμνονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπὸνέσθαι ἐν τῇ ἀντιπέρᾳ
τῆς Θράκης χερρὸν ἴσῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυ-
ναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρωάδων, συμμαχησασῶν
τῇ Ἑκάβῃ·

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Πολυδώρου ἕδωλον.

Οδυσσεύς.

Ἑκάβη.

Ταλθύβιος.

Χορὸς ἐκ Τρωάδων

Θεράπαινα Ἑκάβης.

αἰχμαλωτίδων.

Ἀγαμέμνων.

Πολυξένη.

Πολυμήτωρ.

Προλογίζει δὲ ὁ Πολύδωρος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΚΑΒΗ.

5

Κωνικρῶν καυμῶνα καὶ σὸ
του πύλας
λιπὼν, ἵν' ἔδης χωρὶς ᾤκη
σαι θεῶν,

Πολύδωρος Εκάβης παῖς γινὼς τῆς Κριαέως,
Γριά μου τε πατρός· ὅς μ' ἔπε Φρυγῶν πόλιν
κίνδυνος ἔχε δορὶ πεσὼν ἑλληνικῷ,
δῆσας, ὑπεξέπε μ' τε Τρωϊκῆς χθονός,
Πολυμήτορος πρὸς δῶμα θρηϊκίου ξένου.
ὅς τὴν ἀρίστην χερρὶ ροησίαν πλάκα
σπείρει, φίλιππον λαὸν ἀνύτων δορί·
πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμψας λάβρα
πατήρ, ἵν' εἴποτ' Ἰλίου τείχε' ἴσσοι,
τοῖς ξῶσιν εἴη παῖσ' ἢ μὴ σπᾶνις βίου.
νιῶτατος δ' ἦν Γριάμιδων, ὃ καὶ με γῆς
ὑπεξέπε μ' πεν· ὅτε γὰρ φέρην ὅπλα,
ὅτ' ἔγχεος δῖος τ' ἦν νέω βραχίονι.
ἕως μὲν ἔν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα,
πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωϊκῆς ἦσαν χθονός,
Ἐκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐ' μὸς νῦν τύχη δορὶ,
καλῶς παρ' ἀνδρὶ θρηκὶ πατρώῳ ξένῳ,
τροφαῖσιν ὥς τις πῖορθος νῦξ ὁ μὲν τάλας.
ἐπὶ δὲ Τροία θ', Ἐκτορός τ' ἀπώλετο
ψυχὴ, πατρώα θ' ἐσία κατεσκάφη,
αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνῇ,
σφαγεῖς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐν μισαφόνου,
κτείνῃ με χρυσοῦ τὸν ταλαπῶρον χάριν

ΕΚΑΒΗ

ξένος πατρώος· καὶ κτανῶν, ἐς οἶδ' μ' ἄλδς
 μεθ' ἧχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ·
 καὶ μαί δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλας,
 πολλοῖς διαύλοισι κυμάτων φορούμενος,
 ἄκλαυτος· ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
 Ἐκάβης αἶστω σῶ μ' ἔρη μῶσας ἑμὸν,
 τριταῖον ἦδη φέγγος αἰωρούμενος,
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδε χερρὸν ἡσίο·
 μήτηρ ἐμὴ δύσητος ἐν Τροίᾳς πάρα·
 πάντες δ' Ἀχαιοὶ ταῦς ἔχοντες, ἥσυχoi
 θάλασσαν ἐπ' ἀκταῖς τῇσδε θρηϊκίας χθονός·
 ὁ Γυλῆως γὰρ πᾶσις ὑπὲρ τύμβου φανείς,
 κατέχ' Ἀχιλλεύς πᾶν σράταν μ' ἑλληνικόν,
 πρὸς οἶκον οὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην·
 αἰτ' ἔ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Γολυξέην
 τύμβω φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν·
 καὶ ταύξεται ταῦδ', ὅδ' ἀδώρητος φίλων
 ἔσαι πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄρτι
 θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ·
 δυοῖν δ' ἐπαῖδοιεν δύο νεκρῶ κατόψεται
 μήτηρ, ἐμὴ τε, τῆς τε δυσηνὸς κόρης·
 φανήσομαι γὰρ ὡς τάφῳ τλήμων τύχῳ,
 δύλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ·
 τὸς γὰρ κάτω στένοντας ἐξήτησά μιν
 τύμβῳ κυρῆσαι, καὶς χέρας μητρὸς πεσόν·
 τὸ μὲν μὲν ὅσον περ ἠθέλον τυχεῖν,
 ἔσαι· κραίᾳ δ' ἐν ποδῶν χωρήσομαι
 Ἐκάβη· περὰ γὰρ ἡδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
 Ἀγαμέμνωνος, φάντασμα δὲ μαίνοσ' ἐμὸν·
 φᾶν ὦ μήτηρ, ἥ τις ἐν τυραννικῶν δόμων,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δ' ἔλπειν ἢ μαρτῆδες ὥς πράξεις πακῶς,
 ὅσον περ αὖ ποτ' ἀντισηκῶσας δέ σε
 φθάσει θεῶν τις τῆς πάροιθ' ἀπραξίας.
 ἐκὰς ἄγετ' ὦ παῖδες τὴν γράων πρὸ δόμων,
 ἄγετ' ὀρθῶσαι τὴν ὁμόδουλον οὖν
 τρωάδες, ὅ μιν πρόσθεν δ' ἀνασταν.
 λάβετε, φέρετε,
 πέμπετ', ἄρα τέ μιν δέμας,
 χειρῶν χεῖρος προσλαζύμεναι.
 καὶ γὰρ σκολιῶ σκίμπωνι χεῖρος
 διειρηδομένα, σπῶσω βραδύταν,
 ἤλυσιν ἄρθρων προτιβῆσα.
 ὦ στροπὰ Διὸς, ὦ σκοτία νύξ,
 τί ποτ' αἶρο μ' ἐν νυχτὸς ὕτω
 δῆμασι, φάσμασιν; ὦ πᾶσιν αἰχλῶν
 μελανοπτερύγων μάτερ' ὀνείρων,
 ἀποπέμπομαι ἐν νυχτὸς ὅτιν,
 ἀνὰ περὶ παιδὸς ἐμῆ
 τῷ σωζομένῳ κατὰ Θρήκην,
 ἀμφὶ Γολυξένης τε φίλης
 θυγατρὸς δὲ ὀνείρων ἔδον.
 εἶδον γὰρ φοβεράν ὅτιν.
 ἔμαθον· ἐδάην.
 ὦ χθόνιοι θεοί, σῶσατε παῖδ' ἐμὸν,
 ὃς μόνος οἴκων ἀγρυπνᾷ ἐμῶν,
 τὴν χιονώδη Θρήκην κατέχει,
 ξείνῳ πατρὶ φουλακῆσιν ἔσσι τι νέον.
 ἤξει τι μέλος χοερόν, χοεραῖς.
 ἤ ποτ' ἐμὰ φρήν ὦδ' ἀλίαςτος
 φρίσσει, ταραβῆ,

ΕΚΛΒΗ

πῦ ποτε θῆαν Ελένη ψυχάν,
 ἢ Κασάνδρας ἐσίδω Τρώαδες,
 ὥς μοι κρίνωσ' ὄνείρου;
 εἶδον γὰρ βασιλῆα ἔλαφον
 λυκὸν αἶμονι χαλὰ σφαζομένον,
 ἅπ' ἐμῶν γονάτων ἀπαθῆσαν ἀνάγκη
 οἰκτρῶς· καὶ τόδ' εἶμά μοι
 ἦλυθ' ὑπὲρ ἄηρας τύμβου κορυφαῖον
 φάντασμά· Ἀχιλλῆος.
 ἦται δὲ γέρας τῶν πολυμόχθων
 τινὰ Τρωϊάδων.

ἅπ' ἐμᾶς ἔν' ἅπ' ἐμᾶς τόδ' εἰ παιδὸς
 πέμψατε δαίμονες ἱκετάων.

10 Εκάβη, σπυρδῆ πρὸς σ' ἐλιάσθην,
 τὰς δεαποσύνης σκηνὰς προλιπύσα,
 ἵν' ἐκκληρώθην καὶ προσετάχθην
 δούλη, πόλεως ἀπελαυνομένα
 τῆς Ἰλιάδος λόγχης αἰχμῇ,
 δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,
 ὅδ' ἐν παθέων ἀποκρυφίσσ',
 ἀλλ' ἄγγελίας βάρος ἀραμένα
 μέγα, σοί τε γύναι κήρυξ ἀχέων.
 ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
 λέγεται δόξαι σὴν παῖδ' Ἀχιλλῆα
 σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβάς,
 οἶδ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὄπλοις,
 τὰς ποντοπόρους δ' ἔχε χερσίδας,
 λαίφῃ προτόνοις
 ἐπεριδομένας,
 τάδ' εἰ θωύων,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ποῖ δ' ἠ Δαναοὶ
 τὸν ἐμὸν τύμβον σέλλεσθε
 ἀγέραςιν ἀφέντες·
 πολλῆς δ' ἔριδος συνέπεσε κλύδων.
 δόξα δ' ἐχώρη δ' ἔχ' ἂν Ἑλλάνων
 στρατὸν αἰχμητὴν, τοῖς μὲν, δίδοναι
 τύμβῳ σφαγίον, τοῖσδ' ἔχ' ἰδοκῆν.
 ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν ἀπὸ δῶν ἀγαθόν,
 τῆς μαντιπόλου βάνκης ἀνέχων
 λίκτ' Ἀγαμέμνων.
 τῷ Θεσίδα δ' ὄξω Ἀθηνῶν,
 διαῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
 πῶ μὲν δὲ μῖα συνεχωρείτην,
 τὸν Ἀχιλλεὺς τὸν τύμβον σιφανοῦν
 αἰματιχλωρῷ· τὰ δὲ Κασάνδρας
 λίκτ' ἐκ ἱφάτην τῆς Ἀχιλλείας
 πρόσθεν θήσῃ ποτὲ λόγχης.
 ἀπουδαῖ δὲ λόγων κατατρεχόμενῳ
 ἦσαν ἴσαί πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
 κόπῃς, ἠδ' ὕλοστος, δημοχαρις,
 Λαιρτιάδης πείθῃ στρατιᾶν,
 μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων,
 δούλων σφαγίων ἔνεκ' ἀπωθῆν.
 μὴ δέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Γερσιφόνῃ
 σάνταφθι μένων,
 ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
 τοῖς οἴχομένοισι ὑπὲρ Ἑλλήνων,
 Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.
 ἦξ' δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον ἐκ ἡδῆ,
 πῶλον ἀφίλεξων σῶν ἀπὸ μαζῶν,

ἐκ τε

ΕΚΛΗΒΗ

ἔκ τε γεραιᾶς χειρὸς ὀρμήσων.
 ἀλλ' ἴθι ναῦς· ἴθι πρὸς βωμὸς.
 ἴξ' Ἀρχμὲ μνονος ἰκέτις γονάτων.
 κήρυσε θεὸς τὺς τ' ὕραν ἰδῆς,
 τὺς θ' ὑπὸ γαῖαν· ἢ γάρ σε λιταὶ
 διακωλύουσ' ὀρφανὸν εἶναι
 παιδὸς μελείας, ἢ δ' εἴ σ' ἐπιδῆν
 τύμβου προπετὴ φοινίαο μένων
 αἵματι παρθένον ἐκ χρυσοφόρου
 δειρῆς, νασμῷ μελαναυγεί.
 ἐκὰ δ' ἐγὼ μελέα· τί ποτ' ἀπύσω;
 ποῖαν ἀχὼ; ποῖον ὀδυρμόν;
 δειλαῖα, δειλαῖα γήρως,
 δολῆας τὰς ὕπλατας,
 τὰς ὕφερτας· ὦ μοι μοι.
 τίς ἀμύνει μοι; ποῖα γέννα;
 ποῖα δὲ πόλις;
 φρῦδος πρέσβυς· φρῦδοι παῖδες.
 ποῖαν ἢ ταύταν ἢ κήναν
 σείχω; ποῖ δ' ἥσω; πῦτις θεῶν
 ἢ δαιμόνων ἐπαρωγός;
 ὦ κἀκ' ἐνεγκῦσαι Τρωάδες,
 ὦ κἀκ' ἐνεγκῦσαι πῆματα,
 ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'· ὕκέτι μοι
 βίος ἀγασθὲς ἐν φάει.
 ὦ τλαῖ μὲν ἀγῆσαι μοι
 πῦς, ἀγῆσαι τὰ γράϊα
 πρὸς τάνδ' αὐλάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ
 δυστανοτάτας ματέρος,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων· αἶε ματέρος
αὐδ' ἂν ὧ τέκνον, ὥς ἴδῃς
οἶαν οἶαν

αἶω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.

πολ' ἰὼ μᾶτερ, μᾶτερ, τί βῶας; τί νέον
κηρύξας, οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν
θάμβει τῷδ' ἐξέπχξας;

ἐκὰ ὧ μοι τέκνον.

πολ' τί με δυσφίμεις φροῖμιά μοι κακὰ;
ἐκὰ αἶ αἶ σᾶς ψυχᾶς.

πολ' ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.
δει μαινῶ δει μαινῶ μᾶτερ,
τί ποτ' ἀνασένεις.

ἐκὰ ὧ τέκνον, τέκνον
μελέας ματρός.

πολ' τί τόδ' ἀγγέλλεις;

ἐκὰ σφάξαις Ἀργέων κοινᾶ
συντείνει πρὸς τύμβον γνῶμα
Πηλῆδα γέννα.

πολ' οἶ μοι μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ
ἀμέγαρτα κακῶν;
μάνυσόν μοι μάνυσόν μοι μᾶτερ.

ἐκὰ αὐδ' ὦ παῖ δυσφίμης φάμας.
ἀγγέλλας Ἀργέων δόξαι φήφω
τὰς σᾶς περὶ μοι ψυχᾶς.

πολ' ὧ δεινὰ παθῶς, ὧ παντλᾶμον,
ὧ δυσάνυ μᾶτερ βιοτᾶς,
οἶαν οἶαν αὖ σοι λῶβαν ἐχθίσαν,
ἄρ' ῥήταν τ' ὥρσέ τις δαίμων.
ὑκέτι σοι παῖς ἄδ'. ὑκέτι δὴ

ῥήρα

γῆρα δειλαίῳ δειλαία συνδελύσω.
 σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπῃαν
 μόγον δειλαία δειλαίαν
 ἑσόφει χειρὸς ἀναρπασάν
 σᾶς, ἀπολαίμωτο μόν τ' αἶδᾶ
 γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον.
 ἔνθα νεκρῶν μέτα ἁτάλαινα κείσομαι.
 καὶ σὲ μὲν μάτερ δύσανε
 κλαίω παροδύρτοισ θρήνοις.
 τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λῶβαν, λύμαν
 τ' ὅ μετὰ κλαίωμαι. ἀλλὰ θανῆν μοι
 ξυντυχία κρείων ἐκύρησεν.

χο καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται ἀπὸ δ' ἡ ποδὸς
 Ἐκλβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.
 ὁδυ γῆναι, δοκῶ μέν σ' ἰδέσθαι γνώμην στρατῶ,
 φῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν. ἀλλ' ὅμως φράσω.
 ἔδοξε Ἀχαιοῖς παῖδ' αὖ σὴν Γολυξένην,
 σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλεὺς τάφῳ.
 ἡ μᾶς δὲ πομπὴς καὶ κομισῆρας κόρης
 τάανυσιν ἔναι. θυμάτος δ' ἐπιστάτης,
 ἱερός τ' ἐπέση τῷδε παῖς Ἀχιλλέως.
 οἶσθ' ὅν ὁ δράσεις. μὴτ' ἀποσπαθῆς βίᾳ,
 μὴτ' ἴς χειρῶν ἁμιλλαν ἐξέλθης ἐμοί.
 γίνωσκε δ' ἄλκην, καὶ παρσίαν κακῶν
 τῶν σῶν. Σοφὸν τι καὶ κακοῖς, ἀδ' ἄ, φρονεῖν.
 ἐκὰ αἶ· αἶ· παρέστηχ' ὡς ἰοῖν ἁγῶν μέγας,
 πλήρης σεναγμῶν, ὅδ' ἀκρῶν κενός.
 καὶ γὰρ ὅκ' ἐβησκον, ὅ μ' ἐχρῆν θανεῖν.
 ὅδ' ὤλεσέ με Ζεὺς· τρέφει δ' ὅπως ὀρῶ
 κακῶν καὶ ἄλλα μῆξον ἢ τάλαιν' ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τὸς ἐλευθέρους
 μὴ λυπρὰ, μὴ δὲ καρδίας δεικτῆρια
 ἐξισορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεῶν,
 ἡ μᾶς δ' ἀκῦσαι τὸς ἐρωτῶντας τὰδε.
 ὁδὺ ἔξεσ'· ἐρώτα· τῷ χρόνῳ γὰρ ὁ φθονῶ.
 ἐκὰ δ' οἶδ' ἡνὶ κ' ἦλθες Ἰλίου κατὰ σκοπος,
 δουχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὁμμάτων τ' ἄπο
 φόνου σαλαγμοὶ σὴν κατέσχεον γένυν;
 ὁδὺ οἶδ'· ὅ γὰρ ἄκρας καρδίας ἐφ' αὐσέμεν.
 ἐκὰ ἐγνώδ' σ' Ἐλένη, καὶ μόνῃ κατὰ πέμοι;
 ὁδὺ μεμνήμεθ', εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
 ἐκὰ ἡφ' ὧ δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὢν;
 ὁδὺ ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέλοισι χάρ' ἐμὴν.
 ἐκὰ ἔσωσα δ' ἦτ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
 ὁδὺ ὥστ' εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου τόδε.
 ἐκὰ τί δ' ἦτ' ἔλεξας δούλος ὢν ἐμὸς τότε;
 ὁδὺ πολλῶν λόγων ἀνρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
 ἐκὰ ὅ κ' ἐν κακύνῃ τοῖσδε τοῖς βυλάμασιν,
 ὅς ἐξ ἐμῶ μὲν ἔπαυες διαφῆς παθῆν,
 δρᾶς δ' ὅ δ' ἐν ἡ μᾶς οὔ, κακῶς δ' ὅσον δύνῃ;
 » Αἰχρίσον ὑμῶν ἀπὲρ μ', ὅσοι δὴ μηχανόρους
 » Ζηλῶτε τι μάς· μὴ δὲ γινώσκεισθε μοι.
 » Οἱ τὸς φίλους βλάβηοντες ὁ φροντίξετε,
 » Ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγῃτε τι.
 ἀτὰρ τί δ' ἡ σοφισματῶν ἡγούμενοι,
 ἧς τήνδε παῖδα φῆφον ὥρισαν φόνου;
 πότερα τὸ χρεὴν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν
 πρὸς τύμβον, ἐνθα βυθυτεῖν μᾶλλον πρέπῃ,
 ἢ τὸς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων,
 ἧς τήνδ' Ἀχιλλεύς ἐν δ' ἡκως τείνει φόνον;
 ἀλλ'

ΕΚΑΒΗ.

ἀλλ' ὕδ' ἐν αὐτὸν ἡδέγ' εἴργχσαι κακόν.

Ἐλένην νιν αἰγῆν χρὴ τάφῳ πρόσφαγμα.

κῆνη γὰρ ὤλεσέ νιν, ἧς Τροίαν τ' αἶγει.

ἧδ' αἰχμάλωτον χρὴ τιν' ἐκκριτον θανῆν,

κάλλει θ' ὑπερφέρουσιν, ὅχ' ἡμῶν τόδε.

ἢ Τυνδαρίς γὰρ ἧδος ἀντρεπεσάτη.

ἀδικῆσά θ' ἡμῶν ὕδ' ἐν ἡπτον ἀρέβη.

τῷ μὲν δικάω, τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον.

ἀδ' ἀντιδῆναι δῖσ' ἀπαιτήσης ἐμῆ,

αἶψον· ἡψω τῆς ἐμῆς ὡς φῆς χερὸς,

καὶ τῆσδε γεραῖας προσιπνῶν παρηΐδος;

ἀνθάπτο μαι σὺ τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγώ,

χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ', ἵκετόω τέ σε,

μή μὲν τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσάσης.

μή δέ κτάνητε· τῶν τεθνηκότων ἄλλis.

ταύτῃ γένηθα, καὶ πιλήθομαι κακῶν.

ἡδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστὶ μοι παραφυχὴ.

πόλις· τιθῆνη· βάκτρον· ἡγεμῶν ὁδῶν.

» Οὐ τῆς κρητῆντας χρὴ κρητεῖν ἀ μὴ χρεῶν,

» Οὐ δ' ἀντυχῆντας, ἀνδ' ὅκῃν πράξειν ἀδ'.

» Καγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν ὅκ' ἐμ' ἔτι.

» Τὸν πάντα δ' ὀλβον, ἡμάρ' ἐν μ' ἀφείλετο.

ἀλλ' ὧ φίλον γένειον, αἰδέοσθι τί με.

οἰκτεραν· ἐλθὼν δ' ἧς ἀχαῖκόν στρατόν,

παρηγόρησον, ὥς ἀποκτῆναι φθόος

γυναικας, ἃς τοπρῶτον ὅκ' ἐκτείνετε,

βωμῶν ἀποσάσαντες, ἀλλ' ὧ κτέρατε.

» Νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλαυτέροις ἴσος,

» Καὶ τοῖσι δ' ἔλοις αἵματος κῆται πέρι.

τὸ δ' ἀξίωμα καὶ κακῶς λέγει τὸ σὸν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » πείσει· Λόγος γὰρ ἐκ τ' ἀδοξήντων ἰὼν
 » καὶ τῶν δοκούντων αὐτὸς, ὅ τ' αὐτὸν ἀδένει.
 20 ἔκ' ἐστὶν ἔτ' ὅς ἀνθρώπων φύσις,
 ἥτις γούων σῶν καὶ μακρῶν ὄδυρ μάστιγ
 κλύουσα θρήνης, ἔκ' ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
 ὁδ' Ἐκάβη, διδάσκου· μὴ δὲ τῷ θυμῷ μένω
 τὸν δὲ λέγοντα δυσμενῆ ποιεῖ φρενί·
 ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ', ὅφ' ἔπερ' ἠντύχην,
 σώξην ἔτοίμος εἰμι, καὶ ἄλλως λέγω·
 ἃ δ' εἶπον ἄς ἅπαντας, ἔκ' ἀρνήσομαι,
 Τροίης ἀλυσῆς, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατῷ
 σὴν παῖδα δ' ἔναι σφάγιον ἐξαίτε μένω.
 » Ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις·
 » Ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόσθυμος ὦν ἀνὴρ,
 » Μηδ' ἐν φέρηται τῶν κακίωνων πλέον·
 ἢ μὲν δ' Ἀχιλλεύς ἀξίος τι μῆς γύναι,
 θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλισ' ἀνὴρ·
 » Οὐκ ἔν τ' ὀδ' αἰχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
 » χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὀλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι·
 ἦεν· τί δ' ἦτ' ἐρεῖ τις ἢν τις αὐφάνῃ
 στρατῷ τ' ἄθροισις, πολεμίων τ' ἀγωνία;
 πότερα μαχέμεθ', ἢ φιλοψυχήσομεν,
 τὸν κατθανόνθ' ὀρώντες ὅτι μῶμενον;
 » Καὶ μὲν ἐμοιγε ξῶντι μὲν καθ' ἡμέραν,
 » Κεῖ σμίκερ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκύντως ἔχοι.
 » Τύμβον δ' ἐβυλόμην ἀν' ἀξίῳ μενον
 » Τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι· διὰ μακρῷ γὰρ ἡ χάρις·
 εἰ δ' οἰκτρὰ πάχειν φῆς, τάδ' ἀντάνειμι·
 ἦ σὶ παρ' ἡμῖν ὅδ' ἐν ἡσόν ἀβλῖαι
 γραῖαι γυναικες, ἡ δὲ πρεσβύται σέθεν,
 νύμφαι

νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τιτῶμεναι,
 ὧν ἦδε κἀνθεὶ σῶματ' ἰδαίαν ἰόνις.
 τὸλμα τὰδ' ἢ μᾶς δ' εἰ κακῶς νομίξομεν
 τιμᾶν τὸν ἑσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν.
 » Οἱ βάρβαροι δὲ, μήτε τὺς φίλῃς φίλῃς
 » Ἡ γείσθῃ, μήτε τὺς καλῶς τεθνηκότας
 » Θουμάζεσθ' ὥσ' ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς αὐτυχῇ,
 » Ὑμεῖς δ' ἔχῃθ' ὁμοίαν τοῖς βυλάμασιν.
 20 Αἱ αἶ τὸ δ' ὅλον ὥς κακὸν πεφυκέναι,
 » Τολμᾶθ' ἀμὴ χρεὶ, τῇ βίᾳ νικῶμενον.
 ἐκὰ ὠθύγατερ, ὅ μαι μὲν λόγοι, πρὸς αἰθέρα
 φρεσδοι, μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σὺ φόνου.
 σύδ' εἴ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
 σπύδαξε, πάσας ὥστ' ἀνδρόνος σῶμα
 φθογῆας ἰείσα, μὴ σεσηθῆναι βίου.
 πρόσσιπτε δ' οἰκτρῶς τῷδ' Ὀδυσσεύς γόνυ,
 καὶ πῆθ' ἔχεις δ' ἐπρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνω
 καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.
 30 πολ' ὀρῶ σ' Ὀδυσσεύς δεξιᾶν ὑφ' ἑμαυτοῦ
 κρύπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπον τῷ μπαλιν
 σρέφοντα, μὴ σε προδίδω γενεάδος.
 θάρσει· πέφοντας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία.
 ὥς ἐφομαί σοι τῷ τ' ἀναγκαῖα χάριν,
 θανεῖν τε χρήξῃς· εἰ δὲ μὴ βυλήσομαι,
 κακὴ φανῶμαι, καὶ φιλότυχος γυνή.
 τί γάρ με δειξήν, ἢ πκτήρ μὲν ἦν ἀναξ
 Φρυγῶν ἀπάντων· τῷτό μοι πρῶτον βίη.
 ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
 βασιλευσὶν νύμφῃ, ξῆλον ὅ σ' μικρὸν γάμος
 ἔχῃς, ὅτε δ' ὦ μ' ἔστιν τ' ἀφίξομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δεσπονα δ' ἢ δούσηνος ἰδαίαισιν ἦν
 γυναιξὶ, περθένοισι τ' ἀπόβλεπτος μέτα.
 ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ κατθανῆν μόνον.
 νῦν δ' ἄμ' ἰδὲ λη· πρῶτα μὲν μετ' ἔνομα
 θανεῖν ἐρᾶν τίθισιν, ἔκ τ' ὧθός ὄν.
 ἔπειτ' ἴσως ἀνδραποτῶν ὧ μῶν φρένας
 τύχοι μ' ἄν, ὅστις ἀργύρε' ὠνήσεται,
 τὴν Εὐτορός τε χ' ἄτερων πολλῶν κάσιν.
 προθεῖς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐνδ' ὁμοῖς,
 σάειν τε δῶμα, κερκίσι τ' ἐφεσάναί,
 λυπρὰν ἄγασαν ἢ μέραν μ' ἀναγκάσει.
 λέχη δ' ἐταμάδ' ὅλος ὠνήτας παθεῖν
 χρανθ', τυράννων πρόσθεν ἡξιώμενα.
 ἔδ' ἦτ' ἀφίη μ' ὁ μμάτων ἐλεύθερον
 φέγγος τόδ', ἄδη προσθεῖς ἐμὸν δέμας.
 ἄγ' ἔν μ' Ὀδυσσεύς, καὶ διέρχασαί μ' ἄγων.
 ἔτ' ἐλπίδος γάρ, ἔτ' ἐξ ὁξέος ὄρω
 θάρσος παρ' ἡμῖν, ὥς ποτ' αἰπράξαι με χρεῖ.
 μάτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένη,
 λέγουσα, μὴ δὲ δρῶσα· συμβύλα δέ μοι
 θανῆν, πρὶν αἰχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
 » Ὅστις γὰρ ἔκ τ' εἴωθε γένεσθαι κακῶν,
 » Φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεὶς θυμῷ.
 » Θανὼν δ' ἂν ᾗ μᾶλλον αὐτυχεύερος,
 » Ἡ ξῶν· τὸ γὰρ ξὴν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
 χ ε δεινὸς χαρακτήρ· καπὶ σῆμος ἐν βροτοῖς
 ἐσθλῶν γενέσθαι, καπὶ μᾶλλον ἔρχεται
 τῆς ἀγνείας τῆνο ματοῖσιν ἀξίοις.
 ἐκὰ καλῶς μὲν εἶπας θυγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ
 λύπη πρόσσεστιν· ἣ δὲ δειτῷ Γηλέως

χαρίν

ΕΚΑΒΗ.

χάριν γενέσθαι παιδί, καὶ φόρον φυγεῖν
 ὑμᾶς Οδυσσεύ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
 ἡμᾶς δ' ἄροντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλεύως,
 κεντέετε, μὴ φέδεσθ'. ἐγὼ τέκον Γάριν,
 ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλὼν.

ὁδν ὅς ὦ γεραιὰ κατθανῶν Ἀχιλλεύως
 φάντασ' Ἀχαιῶν, ἀλλὰ τήνδ' ἠτήσατο.
 ἐκὰ ὑμῶν δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφρονόσατε.
 καὶ δὲς τόσον πόμ' αἵματος γενήσεται,
 γαῖα, νεκρῷ τε τῷ τάδ' ἐξαίτω μίνῳ.

ὁδν ἄλλος κόρης σῆς θάνατος· ὃ προσοίσεις
 ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μὴ δὲ τόνδ' ὠφίλομεν.

ἐκὰ πολλήν ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανῶν ἐμέ.

ὁδν πῶς; ὃ γὰρ οἶδα δεσπότης κεντημένος.

ἐκὰ ὅ ποῖα κινῶς δρυὸς ὅπως, τῆσδ' ἐξομαι.

ὁδν ὃ μὲν γε πείθῃ τοῖσι σὺ σοφώτεροις;

ἐκὰ ὥς τῆσδ' ἐκῶσα παιδὸς ὃ μεθήσομαι.

ὁδν ἀλλ' ὃδ' ἐγὼ μιν τήνδ' ἀπῆμ' αὐτῷ λιπών.

πολ μῆτερ, πῖθ' μοι· καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,

χάλα τοκῶσιν εἰκότως θυμὸν μένοισ.

σύ δ' ὦτάλαινα, τοῖς κραιτῦσι μὴ μάχῃ.

βύλει πέσῃν πρὸς ὕδατος, ἐλκῶσαί τε σὸν

γέροντα χρωῖα, πρὸς βίαν ὥθε μίνῃ,

ἀχὴ μονῆσαι τ' ἐκ νέῃ βραχίονος

σπασθῆσ'· ἀπείσῃ μὴ σὺν· ὃ γὰρ ἄξιον.

ἀλλ' ὠφίλη μοι μῆτερ, ἡδίσταν χεῖρα

δὸς, καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι.

ὥς ὅτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατα

ἀκτιῖνα, κύνκλονθ' ἡλίῃ προσόφομαι.

τέλος δέχῃ δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὦ μήτερ, ὦ τεκνὸς, ἅπειμι δὴ κάτω.
 ἐκὰς ὦ θυγάτερ, ἡ μῆς δ' ἐν φάει δαλῶσομεν.
 πολ' ἄνυμφος ἄνυμέναιος, ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
 ἐκὰς οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
 πολ' ἐκεῖ δ' ἐν ἄδ' αἰέσομαι χωρὶς σέθεν.
 ἐκὰς οἱ μοι· τί δ' ῥάσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
 πολ' δ' ἔληθάν' ἔμαι, πατρὸς ὅσ' ἐλευθέρν.
 ἐκὰς ἡ μείς δέ, πεντήκοντ' ἄμοιροι δὴ τέκνων.
 πολ' τί σοι πρὸς Ἑκτορ', ἡ γέροντ' εἶπω πόσιν;
 ἐκὰς ἄγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
 πολ' ὦ σέρνα, μαστὶ θ', οἱ μ' ἐθρέψα θ' ἡδέως.
 ἐκὰς ὦ τῆς ἁώρης θυγάτερ ἀθλίας τύχης.
 πολ' χαῖρ' ὦ τεκνύσα· χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμή.
 ἐκὰς χαίρουσιν ἄλλοι, μαστρί δ' ἔν' ἐστι χαρά.
 πολ' ὅ, τ' ἐν φιλίπποις Θραξὶ Γολυδωρος κῆσις.
 ἐκὰς ῥ' ἐξήγ'· ἀπιστῶ δ'· ὦδε πάντα δυσυχῶ.
 πολ' ξῆ· καὶ θανύσης, ὅμμα συγκλείσει τὸ σόν.
 ἐκὰς τέβνηκ' ἐγὼ γε πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.
 πολ' νόμιξ' Ὀδυσῶν μ' ἀμφιθεὶς κῆρα πέπλοις,
 ὥς πρὶν σφαγῆναι γ', ἐκτέτηκα καρδίαν
 θρήνοισι ματρὸς, τήνδ' ἔτ' ἐκτίκω γούσις.
 ὦ φῶς, προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομα ἔξεστι μοι.
 μέτεστι δ' ἔδ' ἐν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
 βαίνω μεταξὺ, καὶ πυρᾶς Ἀχιλλεύς.
 ἐκὰς οἱ ἐγὼ· προλείπω· λύνεται δέ με μέλη.
 ὦ θυγάτερ, ἄψαι ματρός· ἐκτενον χεῖρα.
 δός· μὴ λίπης μ' ἅπαι δ'· ἀπαλόμην φίλαι.
 ὥς τὴν λάκαιναν σύγγονον Διοσκόροιν
 Ἐλένην ἴδοιμι· διὰ καλῶν γὰρ ὁμμάτων,
 αἰχίσια Τροίαν εἶλε τὴν ἀνδράμονα.

1 α ο μ

ΕΚΛΒΗ

20 αὔρα ποντίας αὔρα,
 ἃ τε ποντοπόρος νομίξεις
 θαῶς ἀκάντης ἐπ' οἶδ' μαλίμνας,
 ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
 τῷ, δ' υλός σινος πρὸς οἶκον
 κτηθεῖς ἄφ' ἱξομαι;
 ἢ Δωρίδος ὄρμον αἶας,
 ἢ Φθιάδος, ἐνθα τὸν καλλίστων
 ὑδάτων πατέρα
 φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;
 ἢ νᾶσον, ἀλιήρει
 κώπᾳ πεμπόμεναν τάλαιναν,
 οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσιν οἴκοις,
 ἐνθα πρῶτό γονὸς τε φοῖνιξ,
 δάφνα θ', ἱερὸς ἀνέγκε
 πόρθυς Λατοῖ φίλας,
 ὠδ' ἴνος ἀγαλμαδίας,
 σὺν Δηλιάσι τε κῆραισιν
 Ἀρτέμιδος τε θεᾶς
 χρυσέαν ἄμπυκα, τόξά τ' ἐνλογήσω;
 ἢ παλλάδος ἐν πόλει
 τᾶς καλλιδίδου Ἀθα
 νάας ἐν κροκίῳ πέπλῳ
 ξάξομαι ἄρματι πώλως
 ἐν δαιδαλαίαισι ποιήλ
 λυσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις;
 ἢ Τιτάνων γενεάν,
 τὰν, Ζεὺς ἀμφιπύρῳ νομίζει
 φλογμῷ κρονίδας;
 ὃ μοι τεκνέων ἐμῶν.

ΑΤΥ

φοῖνιξ

Κροκίον

ὠδ' ἴος

δα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὦ μοι πατέρων, χθονός
 θ', ἃ καπνῶ κατερείπεται
 τυφομένα, δορίκμητος
 ὑπ' Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐν
 ξείνῃ χθονὶ δὴ κέκλημαι
 δούλα, λιπύσ' Ἀσίαν
 Εὐρώπας θεράπαιναν,
 ἀλλάξας αἰδέσθαι λαῶν.

ταλ πῦρ τὴν ἄνασσαν δὴ ποτ' ὕσαν Ἰλίου

Ἐκάβην ἂν ἐξάροιμι Τρωάδες πόραι;

χο αὐτὴ πέλας σὺ νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ

Ταλθύβιε κῆται, συγκακλισμένη πέπλοις·

» ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποτέρ' ἄσ' ἀνθρώπους ὄραν,

» ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεντῆσθαι μάτην,

» φανδῇ δοκοῦντας δαίμόνων εἶναι γένος,

» τύχην δὲ πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;

» ἔχῃ δ' ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν;

» ἔχῃ δὲ Πριάμω τὸ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;

καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκε δορί·

αὐτὴ δὲ, δούλη, γράυς, ἄπαις, ἐπὶ χθονὶ

κῆται, κόνει φύρσας δούσηνον κᾶρα·

» φᾶ· φᾶ· Γέρον μὲν ἔμ'· ὅμως δέ μοι θανεῖν

» ἔη, πρὶν αἰχρᾶ περιπεσεῖν τύχητινί·

ἀνίστασ' ὦ δούσηνε, καὶ μετάρσιον

πλευρὰν ἔπαυε, καὶ τὸ πάλλωνκον κᾶρα·

ἐκὰ ἕα· τίς ἔστος σῶμα τὸ μόν' ὃ κ' ἔα

· κείσθαι; τί κινεῖς μ' ὅστις ἔ, λυγρὴ μένην;

ταλ Ταλθύβιος ἦ κω Δαναῖδ' ὧν ὑπηρέτης,

Ἀγαμέμνωνος πέμψαντος ὧ γυναι μέτα·

ἐκὰ ὦ φίλτατ', ἄρα καὶ μ' ἐπισφάξει τάφῳ.

ΕΚΛΒΗ.

δοκῦν Ἀχαιοὺς ἦλθες; ὥς φίλ' ἂν λέγοις.
 ἀπὸ δ' ὧ μιν· ἐγνονῶ μιν· ἦ γὰρ μοι γέρον.
 ταλ σὴν παῖδα κατθανῦσαν ὥς θάτ' ἤς γύναι,
 ἦ κ' ὡ μετασείχων σε· πένε μ' ἔπειθ' ἰδέ με
 διαοίτ' Ἀτρεΐδαι, καὶ λείως ἀχαιῖκός.
 ἐκὰ οἱ μοι, τί λέξεις; ἔκ' ἄρ' ὥς θαναμένους
 μετῆλθες ἡ μᾶς, ἀλλὰ σὴ μακρῶν κακῶν
 ὀλωλὰς ὧ παῖ, μητρὸς ἀρπαθεῖς ἄπο.
 ἦ μ' ἔσ' ὅτε κεν οἱ τὸ πῖσ' ὧ τάλαιν' ἐγώ.
 πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ'; ἄρ' αἰδ' ἔμενοι;
 ἦ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ', ὥς ἐχθρὸν γέρον
 κτάνοντες; εἰπέ, καὶ περ ἔλ' ἔξων φίλα.
 ταλ διπλᾶ με χρήσεις δάκρυα κερδαίνει γύναι,
 σῆς παιδὸς οἴκτῳ· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ,
 τέγξω τὸ δ' ὅ μ' ματρός τάφῳ θ', ὅτ' ὤλλυτο.
 Γαρήν μὲν ὄχλος πᾶς ἀχαιῖκ' ἔσρατ' ὅ
 πλήρης πρὸ τυμβῶ σῆς κόρης ἐπὶ σφαγῆς.
 λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς;
 ἔσῃσ' ἐπ' ἀκρὸν χῶματος, πέλας δ' ἐγώ.
 λεητοίτ' Ἀχαιῶν ἐκ κριτοῖνεανίαι,
 σκίρτημα μόχθ' σῆς καθέξοντες χερσίν,
 ἔσποντο· πλήρης δ' ἐν χερσίν λαβὼν δέπας
 πάγχρυσον, ἔρρει χεὶρὶ παῖς Ἀχιλλέως
 χροῖς θανόντι πατρί· σὴ μᾶνι δέ μοι
 σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι σρατῶ.
 καὶ γὰρ παραστὰς, ἔπον ἐν μέσοις τάδε.
 σιγατ' Ἀχαιοί· σίγα πᾶς ἔσω λείως.
 σίγα· σιωπα· νῦν με μὲν δ' ἔσῃσ' ὄχλον.
 ὅδ' ἔπεν· ὧ παῖ Γηλέως, πατὴρ δ' ἐμὸς,
 δέξαι χροῖς μετὰ σὺν κλημητρίαις,

α πω

σφ

πὶ φθινὸ

λε γο α

ξας πω

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

νεκρῶν ἀγῶγος· ἐλθέ δ' ὥς πίης μέλαιαν
 κόρης ἀπραιφνὲς αἰμ', ὅσοι δ' ὠρὸν μεθα,
 στρατός τε, καὶ γῶ· πρὸν μινὲς δ' ἡμῖν γενῦ·
 λῦσαί τε πρύμνας, καὶ χελινωτήρια
 νεῶν· δὸς ἡμῖν πρὸν μινὲς τ' ἀπ' Ἰλίου
 νόσου τυχόντας, πάντας ἅς πάτραν μολεῖν·
 τοσαῦτ' ἐλεξε· πᾶς δ' ἐπνύξατο στρατός·
 ᾗ τ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν,
 ἐξήλκε κολεῦ· λογάσι δ' Ἀργείων στρατῷ
 νεανίαις ἔγδυσε παρθένον λαβῆν·

ἥ δ' ὥς ἐφράσθη, τόν δ' ἐσήμηνεν λόγον·
 ὣ τὴν ἐμὴν πέрсαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
 ἐκῦσα θνήσκω· μή τις ἄψιται χροὸς
 τῷ μῦ· παρέξω γὰρ δέριν ἀνκαρδίως·
 ἐλευθέραν δ' ἐμ', ὥς ἐλευθέρα θάινω,

- » πρὸς θεῶν μεθέντες, κτήνατ'· Ἐν νεκροῖσι γὰρ
- » Δύλη κεκληῖσθαι βασιλὶς ὅσ', αἰχῦνομαι·
 λαοὶ δ' ἐπερ' ῥύθησαν· Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
 εἶπε μεθεῖναι παρθένον νεανίαις·

οἳ δ' ὥς τάχιστα ἤκουσαν ὑστέρη ὅπα,
 μεθῆκαν, ὅπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος·
 καὶ πρὸς τὸ δ' ἐσήκωσε δεαποτῶν ἔπος,
 λαβῶσα πέπλος ἐξ ἄκρας ἐπ' αἰδοῦς,
 ἔρριξε λαχόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλόν·
 μασούσ τ' ἐδείξε, σέρνα θ' ὥς ἀγῶματος
 κάλλιπα· καὶ καθῆσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
 ἐλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον·

Ἰδὺν τόδ'· ἡ μὲν σέρνον ὦ νεανία
 παίειν προθυμῇ, παῖσαν· ἡ δ' ὑπ' αὐχένα
 χρήξεις, πάρεσσι λαίμοις ἀντρεπὴς ὅδε·

ὅδ' ὕ θέλων τε καὶ θέλων αἰντῶ κόρης,
 τέ μινει σιδῆρῳ πνῶματος διαρῥοῆς·
 κρυνοὶ δ' ἐχώρην· ἡδ' ἐ, καὶ θνήσκουσ', ὅμως
 πολλὴν προνοίαν ἔχεν ἀνὰ μὲν πεισῆν,
 κρύπτειν δ' ἀκρύπτειν ὅμματ' ἀρσένων χρεῶν·
 ἐπ' ὅδ' ἀφῆκε πνῶμα θνασὶ μωσφαγῇ,
 ὅδ' ἔς τὸν αὐτὸν ἔχεν Ἀργείων πόνον·
 ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν, τὴν θανῆσαν ἐκ χειρῶν
 φύλλοις ἐβαλλον· οἱ δ' ἐ, πληρῆσαι πυρᾶν,
 κορμὸς φέροντες πονκίνας· ὅδ' ὕ φέρων,
 πρὸς τῷ φέροντος τοιάδ' ἦκε κακὰ·

ἔσηκας ὦ κῆκισε, τῇ νεανίδι
 ὕ πέπλον ὕδ' κόσμον ἐν χροοῖν ἔχων;
 ὕκ' εἴ, τι δώσω τῇ περὶ αὐτῆς ἀκαρδίῳ,
 ψυχὴν τ' ἀρίστη; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λεγόν
 παιδὸς θανύσης· αὐτεκνοτάτην δέ σε
 πασῶν γυναικῶν, δυστυχιστάτην ὀρῶ·

χο δεινὸν τι πῆμα Γριαμίδαις ἐπέξεσε,
 πόλει τε τῇ μὴ θεῶν ἀναγκῶν τόδε·

ἐκὰ ὦ θύγατερ, ὕκ' οἱδ' εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν,
 πολλῶν παρόντων· ἦν γὰρ ἄψωμαι τινός,
 τόδ' ὕκ' ἐᾶ με· παρακαλεῖ δ' ἐκείθεν αὖ
 λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακῶς·
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ εἶναι πάθος,
 ὕκ' ἂν δυνάμην ἐξαλλάξαι φρενός·

τοδ' αὖ λίαν παρῆλες, ἀγγελθῆσα μοι
 » γενναῖος· Οὕκ' ἂν δεινὸν, εἰ γῆ μὲν κακῇ
 » Τυχῆσα καρῶ θεόθεν, ἀταχυν φέροι,
 » Χρησὴ δ' ἀμαρτῆς, ὧν χρεῶν αὐτὴν τυχῆν,
 » Κακὸν δίδωσι καρπὸν; ἀνθρώποις δ' ἄλ,

Χρυσ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

- » ὁ μὲν πονηρὸς, ὃ δὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς.
 » ὁ δ' ἱερὸς, ἱερὸς. ὃ δ' ἐσφυραῖς ὑπο,
 » φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρυσὸς ἐς ἅγ'.
 » ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί;
 » ἔχει γέτοί τι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς,
 » διδάξιν ἱερῶν. τῷτο δ' ἦν τις αὖ μάθοι,
 » οἶδε τὸν αἰχρὸν, κανόνι τῷ καλῷ μαθῶν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νῦν ἐτόξευσεν μάτην.
 σύδ' ἔλθε καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
 μὴ θιγγάνειν μηδέν', ἀλλ' εἴργειν ὄχλον
 » τῆς παιδὸς. Ἐν γὰρ μυρίῳ στρατῷ ματι,
 » Ἀκόλαστος ὄχλος, ναυτικὴ τ' ἀναρχία,
 » Κρήτων πυρὸς κακὸς δ' ὁ μὴ τι δρῶν κακόν.
 σύδ' αὖ λαβῶσα τῶνχος ἀρχαία λάτρι,
 βάψας, ἐνεγκε δ' αὖρο ποντίας ἁλὸς,
 ὡς παῖδα λυτρώσι τοῖς πανυστάτοις ἐμὴν,
 νύμφην τ' ἀνύμφον, παρθένον τ' ἀπαρθένον
 λῦσω. προῶμαι θ' ὡς μὲν ἀξίαν πόθεν;
 οὐκ ἂν δυνάμην. ὡς δ' ἔχω. τί γὰρ πάθω;
 κόσμον τ' ἀγείρας ἀχμαλωτίδων πάρα,
 αἶμοι παρὲδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων
 ναίουσιν, εἴ τις τὸς νεωστὶ δεσπότας
 λαβῶσ', ἔχει τι κλέμματος αὐτῆς δόμου.
 ὦ γῆματ' οἰκῶν, ὦ ποτ' ἀντυχεῖς δόμοι,
 ὦ πλεῖς ἔχων, κάλλιστα τ' ἀντενότατε
 Πρίαμε, γεραιά θ' ἡδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
 ὡς ἴς τὸ μηδέν' ἤκομεν, φρονήματος
 τῷ πρὶν στέροντες. ἴστα δ' ἦτ' ὀγκῶ μεθα;
 ὁ μὲν τις ἡμῶν, πλησίοις ἐν δώμασιν,
 ὃ δ' ἐν πολιταῖς τίμιος κεκλημένος.

τάδ' ὅ

ΕΚΑΒΗ

- τὰ δ' ὕδ' ἐν . Ἀλλως φροντίδωκ βελούματα,
- Γλώσσης τε κόμπει . Κῆνος δ' ὀλβιώτατος,
- Ὄτ' κατ' ἤμαρ τυχεῖν μὴδ' ἐν κακόν .

10 ἔμοι χρεὴν συμφορὰν,
 ἔμοι χρεὴν τιμονὰν γενέσθαι,
 Ἰδῆαυ' ὅτε πρῶτον ὕλαν .
 Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
 ἔτάμεθ' ἄλιον ἐπ' οἶδ' ἡμ' ἀνὰ νηυσὶν ὀλβίων,
 Ἐλένας ἐπὶ λέντρα· τὰν, καλ
 λίσαν ὀχρυσοφαῖς
 ἄλιος αὐγάζει· πόνοι γὰρ, καὶ πόνων
 ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλῦνται .
 κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοσίας
 κακὸν τᾶ Σιμυγτίδι γᾶ
 ὀλέθριον ἔμολε, συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων .
 ἐκρίθη δ' ἔρις, ἀν' ἐν Ἰδῆ
 κρίνει τριακὰς μακάρων
 παῖδας ἀνὴρ βῆτας
 ἐπὶ δορί, καὶ φόνῳ, καὶ ἐμῶν
 μελᾶθρων λῶβᾶ .
 σένει δ' ἐκεί τις ἀμφὶ τὸν
 αὐρῶν Εὐρώταν
 λάκκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα .
 πολίαν τ' ἐπὶ κράτα μήτηρ,
 τέκνων θανόντων, τίθεται
 χεῖρα· δρῦπτεταί τε παρείαν,
 δία μόν' ὄνυχ' ἀτιθε μένα σπαραγμαῖς .
 θερά γυναικες, Ἐκάβη πῦ ποθ' ἡ παναθλία,
 ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα, καὶ θῆλυν σπορὰν
 κακοῖσιν ; ὕδ' ἐς σέφρονος ἀνθαιρήσεται .

κρισις 11
 14

Γ

χο τί δ' ὦτάλαινα σῆς κακογλώσσῃ βοῆς,
ὥς ἔποθ' ὕδρι λυπρά σὺ κηρύγματα;

• θερά Εκάβη φέρω τόδ' ἄλλος. Ἐν κακοῖσι δέ

• Οὐ ράδιον βροτοῖσιν ὠφίμειν σῶμα.

χι καὶ μὴν περὶ σάτυχ' ἀνείδωμι δόμων ἄπο
ἧδ'· εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.

θερά ὦ παντάλαινα, καὶ τι μᾶλλον ἢ λέγω
δέσποιν', ὀλωκας· καὶ κ' ἐγὼ βλέπυσσα φῶς.
ἄπαις· ἄνδρος· ἄπολις· ἐξεφθαρμένη.

ἐκὰ ἔκαινον εἶπας εἰδόσι δ' ὠνείδισας.
ἀτὰρ τί, νεκρὸν τόνδ' ἐμοὶ Πολυξένης
ἦκεις κομίξασ', ἥς ἀπυγγέλη τάφος
πάντων Ἀχαιῶν διαχέρος σπυδὴν ἔχει;

θερά ἦ δ' ἔδεν οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένην
θρηνεῖ νέων δὲ πημάτων ὑχάπτεται.

ἐκὰ οἱ ἐγὼ τάλαινα· μῶν τὸ βακχεῖον κάρα
τῆς θεαπιδῶ δ' αὖρο Κασάνδρας φέρεις;

θερά ξῶσαν ἔλακας, τὸν θανόντα δ' ἔσενεις
τόνδ'· ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρῷ,
ᾧ σοι φανέται θαῦμα, καὶ πᾶρ' ἐλπίδας.

ἐκὰ οἱ μοι· βλέπω δ' ἡ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα
Πολύδωρον, ὃν μοι θρῆξ' ἔσωξ' οἰκοῖς ἀνὴρ.
ἀπλωλόμην δ' ὕσνης· καὶ κ' ἐγὼ μὴ δῆ.
ὦ τέκνον, τέκνον, αἶ, αἶ, κατάρχομαι νόμων
βακχεῖων ἐξ ἀλάστορος
ἄρτι μαθὴς κακῶν.

θερά ἔγνωσ' γὰρ ἄτην παιδὸς ὦ δύσανε σύ;

ἐκὰ ἄπισ' ἄπιστα, καὶ τὰ καὶ τὰ δ' ἐρκομαι.
ἔτερα δ' ἄφ' ἑτέρων κακὰ, κακῶν κυρεῖ.
ἔδ' ἐποτ' ἀδάκρυτος, ἀσέναντος

ἀμέρα

ΕΚΑΒΗ

ἡμέρα μ' ἐπιλήσει.

χο δεινὸν ὦ τάλαινα, δεινὰ πάχονεν κακὰ.
ἐκὰ ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας

ματρὸς, τίνι μὲν ὀρώ θήσκεις;

τίνι πότμῳ κῆσαι;

πρὸς τίνος ἀνθρώπων;

θερά ἔκ οἱδ' ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλααταῖς.

ἐκὰ ἐκβλητον, ἢ πέση μαφονίς δορός;

θερά ἐν ταμάθῳ κυρῶ

πόντε νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.

ἐκὰ ὦ μοι αἶ αἶ.

ἔμαθον ἐνύπνιον, ὁμματῶν τ' ἐμῶν

ὄφιν ἔμει παρέβα φάσμα

μελανόπτερον ἀν' ἐσείδον

ἀμφὶ σ' ὦ τέκνον, ἔκ

τ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.

χο τίς γάρ νιν ἔκταν', οἷαδ' ἀναιρόφρον φράσαι;

ἐκὰ ἐμὸς ξένος θρηῆκιος ἱππότας,

ἴν' ὁ γέρων πατὴρ ἔθετόν νιν κρύψας.

χο ὦ μοι τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κτανῶν;

ἐκὰ ἄρ' ῥητ', ἀνών οἰμασσε, θαυματῶν πέρα,

ἔχ' ὅσι' αὖτ' ἔδ' ἀνεκτα. πῦ δ' ἵκα ξένων;

ἰὼ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὡς διεμοιράσω

χρῶα, σιδαρέω τε μὼν φασγάνῳ

μέλεα τῷδε παιδὸς, ἔδ' ὠκτίσω.

χο ὦ πλῆμον, ὡς σε πολυπονωτάτην βροτῶν

δαίμων ἔθηκεν, ὅστις ἐστὶ σοι βαρὺς.

ἀλλ' ἄσσορ' ἄρ' τῷδε δεασότῃ δέμας

Ἀγαμέμνονος. τὺ κένδε σιγῇ μὲν φίλαι.

ἀγα Εκάβη, τί μέλλεις παῖδά σ' ἡν κρύψειν τάφῳ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐλθὼς, ἐφ' οἷς περ Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι
 μὴ θιγγάνην σῆς μηδ' ἐν Ἀργείων κόρης;
 ἤ μῃς μὲν ὅτ' ἐώμην, ὃ δὲ ψάσθ' εἰμι.
 σὺ δὲ ἀολάξῃς, ὥστε θάυμαζεν ἐμὲ.
 ἤ κωδ' ἀποσελῶν σε. τὰ κείθεν γὰρ οὐ
 πεπραγμέν' ἐστίν, ἃ τι τῶνδ' ἐστὶ καλῶς.
 ἔα. τί ν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὀρώ
 θανόντα Τρώων; ὃ γὰρ Ἀργείων πέπλοι
 δέ μας περιπύσσοντες, ἀγγέλλουσ' μοι.
 ἐκὰ δ' ὕσπην, ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγασά σε
 Ἐκάβη. τί δράσω; πότερα προσέσω γόνυ
 Ἀγαμέμνονος τῦδ', ἢ φέρω σιγῇ κακὰ;
 ἄρα τί μοι προσώπῳ νῦν τὸν ἐγκλίναςα σόν,
 ὁδύρῃ, τὸ πραχθὲν δ' ὃ λέγεις τίς ἐσθ' ὅδε;
 ἐκὰ ἀλλ' ἢ με δ' ὕλην, πολέμιαν θ' ἡγ' ὕμενος,
 γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλλος ἅπ' προσδείμιθα.
 ἄρα ὅτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων,
 ἐξισορῆσαι σῶν ὁδὸν βυλὰν μάτων.
 ἐκὰ ἄρ' ἐκλογίξομαι γὰρ πρὸς τὸ δούσμεν ἔς
 μάλλον φρένας, τῦδ' ὄντος ὃ χί δ' ὕσμεν ὅς;
 ἄρα εἴ τοι με βύλῃ τῶνδε μηδ' ἐν εἰδέναι,
 ἃς ταυτὸν ἤκεις. καὶ γὰρ ὃδ' ἐγὼ κλύειν.
 ἐκὰ ὃ κ' ἂν δύναί μιν τῦδε τι μωρεῖν ἄτερ
 τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί σφίφω τάδε;
 « Τολμᾶν ἀνάγκη, καὶ τὴν τύχην, καὶ μὴ τύχην.
 Ἀγὰ μέμνον, ἵκετάω σε τῶνδε γονάτων,
 καὶ σὺ γένῃ, δεξιᾶς τ' ἀνδ' αἰμονος.
 ἄρα τί χρῆμα μαστύνεσσα; μῶν ἐλευθερον
 αἰῶνα θέσθαι; ῥάδιον γὰρ ἐστὶ σοι.
 ἐκὰ ὃ δ' ἦτα. Τὺς κακὺς δ' ἐτι μωρεῖς μένη,
 = Λίωνα

ΕΚΛΒΗ.

αἰῶνα τὸν σὺμπαντα δουλοῦσαι θέλω.
 ἀγα καὶ δὴ τίν' ἤμας εἰς ἐπάρκειαν καλῆς;
 ἐκὰ ὕδ' ἐν τιτύτων, ὧν σὺ δοξάζεις ἄναξ.
 ὄρα's νεκρὸν τόνδ', ὃ καταςάξω δάκρυ;
 ἀγα ὄρω· τὸ μέντοι μέλλον ἔκ' ἐχὼ μαθεῖν.
 ἐκὰ τῦτόν ποτ' ἔτεκον, κἄφερον ξώνης ὕπο.
 ἀγα ἐστὶ δὲ τίς σῶν ὅτος ὦτλή μιν τέκνων;
 ἐκὰ ὕ τῶν θανόντων Γρία μιδῶν ὕπ' Ἰλίῳ.
 ἀγα ἢ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνης γύναι;
 ἐκὰ ἀνόνητά γ' ὥς ἔοικε τόνδ', ὃν εἰσορά's.
 ἀγα πῦ δ' ὧν ἐτύγχαν' ἠνίκα ὦλλυτο πῶλις;
 ἐκὰ πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὀρρώδων θανόν.
 ἀγα ποῖ, τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
 ἐκὰ ἤσ' τήνδε χώραν, ὃ περ ἀνέβη θανόν.
 ἀγα πρὸς ἀνδρ', ὃς ἀρχεῖ τήσδε Πολυμήσορα χθονός;
 ἐκὰ ἐνταῦθ' ἐπέμψθη πικροτάτῃ χρυσῷ φύλαξ.
 ἀγα θνήσκῃ δὲ πρὸς τῷ, καὶ τίνος πότμος τυχών;
 ἐκὰ τίνος γ' ὕπ' ἄλλῃ; θρήξ' νιν ὦλεσε ξένος.
 ἀγα ὦτλή μιν, ἦτοι χρυσὸν ἠράσθη λαβόν;
 ἐκὰ τοιαῦτ', ἐπειδὴ σὺ μορὰν ἐγὼ Φρυγῶν.
 ἀγα ἄνδρες δὲ πῶ νιν; ἢ τίς ἦνεγκε νεκρόν;
 ἐκὰ ἢ δ' ἐντυχῶσα ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ.
 ἀγα τῦτόν μάσσουσ', ἢ πονῶσ' ἄλλον πόνον;
 ἐκὰ λυτρ' ὤχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένη.
 ἀγα κτανών νιν ὥς ἔοικεν ἐκβάλλει ξένος.
 ἐκὰ θαλασσιόπλαγκτόν γ' ὥδε δίατε μὴν χροῶ.
 ἀγα ὦχετ' ἰαί σὺ τῶν ἀμετρήτων πότων.
 ἐκὰ ὀλωλα, καὶ δὲν λοιπὸν Ἀγάμεμνον κακῶν.
 ἀγα φᾶ· φᾶ· τίς ὕτω δυσυχῆς ἐφυγεν;
 ἐκὰ ἔκ' ἐστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλλ' ὦν περ ἔνεκ' ἀμφὶ σὸν πῖπλῳ γόνυ,
 ἄκυσσον· εἰ μὲν ἴσῃά σοι παθεῖν δοκῶ,
 σέργοι μ' ἄν· εἰ δὲ τῷ μπαλιν, σὺ μοι γενέ
 τι μωρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου.
 ὃς ἔτε τὸς γῆς νέρθεν, ἔτε τὸς ἄνω
 δῆσας, δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
 κοινῆς τραπέξης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
 ξενίας τ' ἀριθμῶ, πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων.
 τυχὼν δ' ὅσων δῆ, καὶ λαβὼν προμηθείαν,
 ἔκτεινε· τύμβον δ' εἰκτανῆν ἐβύλετο,
 ἔκ' ἡξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
 ἡ μῆς μὲν ἔνδ' ὅλοι τε καὶ ἀπὸ γῆς ἴσως.
 ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένεσι, χ' ὧ κείνων κρατῶν
 νόμος· Νόμῳ γὰρ τὸς θεὸς ἡγούμεθα,
 Καὶ βῶμεν ἄδινά, καὶ δίκαι' ὠρισμένοι.
 ὃς εἰς σ' ἀνελθὼν ἢ διαφθαρήσεται,
 καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οἵτινες ξένους
 κτήνουσιν, ἢ θεῶν ἱερὰ τοι μῶσι φέρειν,
 Οὐκ ἔστιν ἔδ' ἐν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
 ταῦτ' ἔν' ἐν αἰγρῷ θέμενος, αἰδέσθητί με.
 οἴκτειρον ἡ μᾶς· ὡς γραφὸς τ' ἀποσταθῆς,
 ἰδὼ με, καὶ ἀνάρησον οἱ ἔχω κακὰ.
 τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δ' ἔλθῃ σέθεν.
 ἀνταῖς ποτ' ἔσῃ, νῦν δὲ γράως, ἀπαῖς θ' ἅμα,
 ἀπολις, ἔρημος, ἀβλιωτάτη βροτῶν.
 οἱ μοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
 εἰοικα πράξειν ἔδ' ἐν· ὦ τάλαινα ἐγώ.
 Τί δ' ἦτα θνητοὶ τάλλα μὲν μαθήματα
 Μοχθῶμεν ὡς χρὴ πάντα, καὶ μαρτυροῦμεν,
 Γεῖθ' ὃ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνον,

» Οὐ

- » Οὐδ' ἐν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπυδαίσομεν,
 » Μιαυρὸς διδόντες μανθάνειν, ἢν ἢ ποτε.
 » Γεῖθιν ἅτις βύλοιτο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
 πῶς οὐν ἐτ' ἂν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
 οἱ μὲν τοσῦτοι παῖδες, ἔκείτ' ἑσὶ μοι.
 αὐτὴ δ' ἐπ' ἀέχροις αἰχμάλωτος οἰχομαι.
 καπνὸν δὲ πολεῖω τόνδ' ὑπερβρώσκονθ' ὀρώ.
 καὶ μὴν ἴσως μὲν τῷ λόγῳ κενὸν τόδε,
 Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
 πρὸς σῆσι πληρῆς πᾶς ἐμὴ κοιμίζεται
 ἢ φοιβᾶς, ἣν καλῶσι Κασάνδραν Φρύγες.
 πῶς τὰς φίλας δ' ἦτ' ἀφρόνας δέξῃς ἄναξ,
 ἢ τῶν ἐν ἀνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων;
 χάριν τίν' ἐξέῃ παῖς ἐμὴ, κήνης δ' ἐγώ;
 » Ἐν τῷ σκότους γάρ, νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων,
 » Φίλτρων ὁ μὲν τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις.
 ἄκχε δὴ νῦν· τὸν θανόντα τόνδ' ὄρας;
 τῷτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεύσῃν σέθεν,
 δράσεις· ἐνός μοι μῦθος ἐνδύεις ἔτι.
 εἰ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι,
 καὶ χερσὶ, καὶ κόμαισι, καὶ ποδῶν βάσει,
 ἢ δαιδάλε τέχνησιν, ἢ θεῶν τινος,
 ὥς πάνθ' ὁμαρτῇ σὼν ἔχοιτο γυνάτων,
 κλαίοντ', ἐπισκῆπτοντα παντοίους λόγους.
 ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἑλλήσι φάος,
 πίθῃ· παράγε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
 τι μωρόν· ἢ καὶ μηδ' ἐν ἐστίν, ἀλλ' ὅμως
 » Ἐσθλὴ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκη θ' ὑπηρετεῖν,
 » Καὶ τὸς κακῆς δρᾶν πανταχῶ κακῶς ἀφ'·
 » Δεινόν γε θνητοῖς, ὥς ἅπαντα συμπίτνει·

ΚΑΤΑΝΟ.

ΚΑΤΑΝΟ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι δῖωρσαν,
 - » Φίλους τιθέντες τῷ σφε πολεμιωτάτους,
 - » Ἐχθρὺς τε τὺς πρὶν οὐ μινεῖς ποιεῖ μιναι.
- ἀγα ἐγώ σε, καὶ σὸν παῖδα, καὶ τύχας σέβειν
 Ἐκάρη δ' ὀϊντο, χεῖρά θ' ἰκείσιν ἔχω,
 καὶ βύλομαι θεῶν θ' ἔνεκ' ἀνόσιον ξένον,
 καὶ τὸ δίκαιον, τήνδε σοι δῦναι δέικναι.
 ἥ πως φανείην, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν,
 στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν,
 Ὀρήκης ἀνακτιτόνδε βυλαῦσαι φόνον.
 ἔστι γὰρ ἡ ταραγμὸς ἐμπέπλωκέ μοι.
 τὸν ἄνδρα τῷτον φίλον ἡγεῖται στρατός,
 τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρόν· εἰ δέ σοι φίλος
 ὁδ' ἐστὶ, χωρὶς τῷτο, καὶ κοινόν στρατῷ.
 πρὸς ταῦτα φρόντιξ', ὥς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
 σοὶ ξυμπονῆσαι, καὶ ταχύν προσαρκέσαι.
 βραδύν δ', Ἀχαιοὺς εἰ διαβληθήσομαι.
 ἐκὰ Φῶν· οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔξ' ἐλαύβερος.
- » Ἡ χρημάτων γὰρ δ' ὅλος ἐστίν, ἡ τύχης,
 - » Ἡ πλῆθος αὐτὸν πόλεος, ἡ νόμων γραφαί
 - » Εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
- ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς, τῷ τ' ὅλῳ πλέον νέμεις,
 ἐγώ σε θήσω τῷ δ' ἐλαύβερον φόβῳ.
 σύγιοθι μὲν γὰρ ἦν τι βυλαῖσω καὶ ἄν
 τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι· συνδράσῃς δὲ μή·
 ἦν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος, ἡ πικυρία,
 πάγοντος ἀνδρὸς θρηκὸς οἷα πέισεται,
 φανή τις, ἥρπυ, μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
 τὰ δ' ἄλλα θάρσει, πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
- ἀγα πῶς ἔν; τί δρᾷσεις; πότιρα φάσσανον χερεῖ
 λαβῆσα

ΕΚΛΒΗ.

λαβῦσα γραῖα, φῶτα βάρβαρον κτηνῆς,
 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ πικυρίατινί;
 τίς σοι ξυνέσαι χάρι; πόθεν κτήση φίλος;
 ἐκὰ σέγαι κεκάνθασ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον.
 ἄρα τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλάνων ἄγρην;
 ἐκὰ σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τι μωρήσομαι.
 ἄρα καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσαι κρᾶτος;
 ἐκὰ Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον.
 ἄρα δεινόν· τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος.
 ἐκὰ τί δ', ὅ γυναικες ἦλον Αἰγυπῆν τέκνα,
 καὶ Λήμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν;
 ἀλλ' ὥς γενέσθαι τὸν δ' ἐμοὶ μέθεις λόγον.
 πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατῷ
 γυναικα· καὶ σὺ θρηκί πλασθεῖσα ξένῳ,
 ἀέξον· καλῇ δ' ἀνασασθὴ ποτ' Ἰλίου
 Ἐκάβη, σὸν δ' ὅ κ' ἔλααον ἠ κήνης χρέος,
 καὶ παῖδας· ὥς δ' ἡ καὶ τέκν' ἔδεναι λόγους
 τὸς ἐξ ἐκείνης· τὸν δὲ τῆς νεοσφαγῆς
 Πολυξένης ἐπίχες Ἀγάμεμνον τάφον,
 ὥς τῷ δ' ἀδελφῷ πηισίον μιᾷ φλογὶ
 διατῇ μερίμνα μητρὶ κρυφθῆτοιο χθονί.
 ἄρα ἔσαι τὰ δ' ὕτω· καὶ γὰρ ἡ μὲν ἦν στρατῷ
 πλῆς, ὅ κ' ἀνέχον τήνδε σοι δύναι χάριν.
 νῦν δ', ὅ γὰρ ἴησ' ὕβρις πτοᾶς θεός,
 μένειν ἀνάγκη πλὴν ἑρῶντας ἡσυχον.
 γένοιτο δ' αὖ πως· Γᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε;
 Ἰδία θ' ἐκείσῃ, καὶ πόλει, τὸν μὲν κακόν,
 Κακὸν τι πάσχειν· τὸν δὲ χρυσὸν, ἀνταχθῆναι.
 σὺ μὲν ὦ πατὴρ Ἰλίου,
 τῶν ἀπορρήτων πόλιν ὅκ' ἐτι λίσσῃ.

σπύγος γ

γυναικα

γυναικα

γυναικα

γυναικα

γυναικα

γυναικα

γυναικα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τοῖονδ' Ἑλλάνων νέφος ἀμφίσε καλύπει,
 δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
 ἀπὸ δὲ σφόναν κέκαρσαι
 πύργων· κατὰ δ' αἰθάλη
 καπνῷ, κηλὶ δ' οἰκτροτάτῃ κέχρωσαι.
 τάλαιν', ἔκ ἐτι σ' ἐμβαταῖσω.
 μεσονύκτιος ὠλλύμαν,
 ἥμος ἐκ δάπνων ὕπνος ἡδύς
 ἐπ' ὄσσοις κίθναται.
 μολπᾶν δ' ἄπο, καὶ χαροποιῶν
 θυσιῶν καταπαύσας
 πόσις, ἐν θαλάμοις ἔκειτο.
 ξυσὼν δ' ἐπὶ πασάλῃ,
 νῶπταν ἔκ ἐθ' ὄρων ὄμιλον.
 Τροίαν ἰλιάδ' ἐμβεβαῶτα.
 ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις
 μίτρασιν ἐρρύθμιζόμεν,
 χρυσέων ἐνόπλων
 λάνανσ' ἀτέρμονας εἰς αὔρας,
 ἐπιδέμνιος ὥς πέσοι μ' εἰς οὐραν.
 ἀνὰ δὲ μέλαδος ἔμολε πόλιν.
 κέλαισμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροίας
 τόδ'· ὧ παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ
 πότε τῶν Ἰλιάδος σκοπίων
 πέρσαντες, ἤξετ' εἰς οἴκους;
 λέχη δ' ἐφίλα μονόπτεπλος
 λιπῶσα δωρὶς ὥς κόρα,
 σε μνάη προσίξουσ',
 ἔκ ἡνυσ' Ἀρτεμιν Ἀτλάμων.
 ἄρομαι δὲ θανόντ' ἰδὺς ὀκνοῦσαι

ΕΚΑΒΗ

τὸν ἑμὸν ἄλιον ἐπὶ πέλαγος,
 πόλιν τ' ἀπο σκηπῶσ', ἐπεὶ
 νόστιμον ναῦς ἐκίκησε πόδα,
 καὶ μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδης.

τάλας, ἀπῆπον ἄλγαι,
 τὰν τοῖν Διοσκύροιν Ἑλέναν κάσιν,
 ἰδαῖόν τε βύταν

Αἰνέπαριν κατὰρ διδῶσ', ἐπεὶ με
 γᾶς ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν,
 ἐξ ὧκισέ τ' οἰκὼν γάμος, ὃ γάμος,
 ἀλλ' ἀλάφυρος τις οἶζυς.

ἂν, μήτε πέλαγος ἄλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
 μήτε πατρῶν ἵκοιτ' εἰς οἶκον.

πο ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φίλτατ' ἡ δὲ σύ
 Ἑκάβη, θακρύν σ' εἰσορῶν, πόλιν τε σὴν,
 τήν τ' ἀρτίως θανῆσαν ἐκγονον σέθεν.

» Φῶ· οὐκ ἔστιν ὑδὲν πισὸν, ὅτ' ἀδοξία,

» Οὐτ' αὖ καλῶς πράσσοντα, μὴ πράξειν κακῶς.

» Φύρυσι δ' αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω,

» Ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὥς ἀγνωσία

» Σέβωμεν αὐτὺς· ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δει
 θρηνεῖν, προκόπῃοντ' ὑδὲν ἤς πρόσθεν κακῶν;

σύ δ' εἴ τι μέμνη τῆς ἐμῆς ἀπυσίας,
 χεῖς· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρήνης ὄροις
 ἀπῶν, ὅτ' ἦλθες δ' αὖρ· ἐπεὶ δ' ἀφινόμην,
 ἦδη πόσδ' ἔξω δωμάτων αἶροντί μοι,
 ἥς ταυτὸν ἦδε συμπιπτεῖ δμῶις σέθεν,
 λέγῃσα μύθους, ὧν κλύων ἀφινόμην.

ἐκ αἰχμὴν μά σε προσβλέπειν ἐκωντίον

Πολυμήτορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακῶς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅτῳ γὰρ ὤφθην ἀντυχῆσ', αἰδώς μ' ἔχει
 ἐν τῷδε πότμῳ τυχεύουσ', ἔν' ἧ μὴ νῦν,
 καὶ κ' ἂν δύναί μιν προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς νόρμας·
 ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν

» Πολυμήτορ· ἄλλως δ', Αἴτιόν τι καὶ νόμος,

» Γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.

πο καὶ θαῦμά γ' ὕδ' ἐν· ἀλλὰ τίς χρεῖται σ' ἐμῷ;
 τί χρῆ μ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;

ἐκὰ ἴδιον ἐμαυτῆς δὴ τι πρὸς σέ βύλομαι,
 καὶ παῖδας εἰπεῖν σὺς· ὁπάοντας δέ μοι
 χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποσῆναι δόμων.

πο χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλῇ γὰρ ἡδ' ἐρημία.
 φίλη μὲν ἡ μῖν ἧσ'· προσφιλὲς δέ μοι τόδε
 σπράτν μ' Ἀχαιῶν· ἀλλὰ σὴ μαίνεται σε χρὴ

» Τί χρὴ τὸν αὖ πράσσοντα, μὴ πράσσιν αὖ

» Φίλοις ἐπαρηγν· ὥς ἐτοίμος εἰ μ' ἐγώ.

ἐκὰ πρῶτον μὲν ἦπ' ἐ, παῖδ', ὃν ἐξ ἐμῆς χειρός
 Πολυδάρονον, ἐκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
 ἧ ἔξῃ· τὰ δ' ἄλλα δαυτερόν σ' ἐρήσομαι.

πο μάλιστα τῶν κήνυ μὲν ἀντιχεῖς μέρεος.

ἐκὰ ὠφίλταθ', ὥς αὖ καξίως σέθεν λέγεις.

πο τί δ' ἦτα βύλει δαυτερόν μαθῆν ἐμῷ;

ἐκὰ εἰ τῆς τεκνύσης τῆσδε μέμνηται τί μιν.

πο καὶ δαυρό γ' ὥς σέ κρυφίως ἐξήτη μολεῖν.

ἐκὰ χρυσοῦ δέ σῳς, ὃν ἤλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;

πο σῳς, ἐν δόμοισι γε τοῖς ἐμοῖς φρυγρὺ μένος.

ἐκὰ σῳσον νῦν αὐτὸν, μή δ' ἔρα τῶν πλησίον.

πο ἥκισ'· ὀνά μιν τῷ παρόντος ὤζυνται.

ἐκὰ οἷαθ' ὅν ἀλέξαι σοί τε καὶ παισὶ θέλω;

πο ὅκ οἶδα· τῷ σῳτῆρι τὸ σημανῆς πόρῳ.

ΕΚΑΒΗ.

ἐκὰ ἔσω φιληθεῖς, ὥς αὖ νῦν ἐμοὶ φίλῃ.
 πο τί χρεῖμ' ὃ καὶ μὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεῖων;
 ἐκὰ χρυσῶ παλαιαὶ Γριαμιδῶν κατώρυχες.
 πο ταῦτ' ἔσθ' ἂ βύλει παιδὶ σὺ μῆναι σέθεν;
 ἐκὰ μάλιστ' ἀδίασθ'· ἧ γὰρ οὐ σεβὴς ἀνὴρ.
 πο τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρσείας;
 ἐκὰ ἄμεινον, ἣν σὺ κατθανῆς, τὺ σδ' εἰδέναι.
 πο καλῶς ἐλεξας τῆδε, καὶ σοφώτερον.
 ἐκὰ οἷσθ' ὅν Αἰθνας ἰλίας ἵνα σέγαι;
 πο ἐνταῦθ' ὃ χρυσὸς ἐστὶ; σὺ μῆλον δὲ τί;
 ἐκὰ μέλαινα πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω.
 πο ἔτ' ὅν τί βύλει τῶν ἐκὼ φράσθην ἐμοί;
 ἐκὰ σῶσαι σὲ χρεῖμαθ', οἷς συνεξῆλθον θέλω.
 πο πῦρ δῆτα; πέπλων ἐντὸς, ἢ κρυψασ' ἔχεις;
 ἐκὰ σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζονται σέγαις.
 πο πῦρ δ' αἰδ' Αἰχαιῶν ναύλοχοι περιπῆνχαι;
 ἐκὰ ἰδία γυναικῶν αἰχμαλωτίδων σέγαι.
 πο τάνδον δὲ πιστὰ, καὶ ρσένων ἐρημίας;
 ἐκὰ ὕδρ' Αἰχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἢ μείς μόναι.
 ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἶκός· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
 λῦσαι ποθέουσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.
 ὥς πάντα πράξας ὥς σε δεῖ, σείχης, πάλιν
 ξὺν παισίν, ὅπερ τὸν ἐμὸν ὤκισσας γόνον.
 πο ὕψω δ' ἐδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις Δίκην.
 ἀλὶ μὲνόν τις ὥς ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν
 λέχριος, ἐκ πέσφιδας καρδίας,
 » ἀμέρσας βίστον· Τὸ γὰρ ὑπέγνων
 » Δίκα καὶ θεαῖς ὕψιμπιτνεί
 » Ολίθριον ἐλέθριον κακόν.
 φάσει σ' ὁδὸν τῆσδ' ἐλπίς, ὅς ἐπὶ τήνδε

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θανάσιμον πρὸς αἶδαν· ἰὼτάλας.

ἀπολέμῃ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.

πο ὦ μοι· τυφλῷ μαι φέγγος ὁ μμάτων τάλας.

ἤμι ἠκύνσατ' ἀνδρὸς θρηκὸς οἰμωγὴν φίλαι;

πο ὦ μοι μάλ' αὖθις τέκνα δυσπηνὴ σφαγῆς.

ἤμι φίλαι, πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κακῶ.

πο ἀλλ' ὅτι με φύγητε λαίττηρ' ὦ ποδί.

βάλλων γάρ, οἰκῶν τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὺς.

ἤμι ἰδὺ βαρείας χειρὸς ὀρμαῖται βέλος.

βύλεσθ' ἐπισπένσω μιν, ὥς ἀμ μὴ καδεῖ

Ἐκάβη παρῆναι, Τρῳάσιν τε συμμάχους;

ἐκὰ ἄρασε· φέδ' οὐ μνηδ' ἐκβάλλων πύλας.

ὃ γάρ ποτ' ὁμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις πόραις.

ὃ παῖδας ὄφει ξῶντας, ὅς ἐκτεῖν' ἐγὼ.

ἤμι ἢ γὰρ καθεῖλες θρηῖκα, καὶ κρατεῖς ξένου

δέσποινά, καὶ δέδρακας οἰαπερ λήγης;

ἐκὰ ὄφει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος

τυφλὸν, τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδί.

παίδων τε διατῶν σώμασθ', ὅς ἐκτεῖν' ἐγὼ

σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν· δίκην δέ μοι

δέδωκε· χωρεῖ δ' ὡς ὄρας ὅδ' ἐκ δόμων.

ἀλλ' ἐκ ποδῶν ἄπειμι, καὶ ποσὴσομαι,

θυμῷ ῥέοντι θρηῖνι δυσμαχωτάτῳ.

πο ὦ μοι ἐγὼ· πᾶ βῶ; πᾶ σῶ; πᾶ κέλσω;

τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεσέρου

τιθέμενος ἐπὶ χάρρα κατ' ἵχθους, ποῖαν

ἢ ταύταν; ἢ τήνδ' ἐξαλλάξω,

τὰς ἀνδροφόνους μάρφαι χρήζων

Ἰλιάδας, αἶ με διώλεσαν,

τάλαιναί τάλαιναί πόραι Φρυγῶν;

ΕΚΛΒΗ

ἰὼ ἰὼ κατάρρατοι· ποῖ καί με φυγᾶ

πῶταςσι μυχῶν;

ἤθε' μοι ὁ μμάτων αἰματόεν βλέφαρον

ἀνέσαιο ἀνέσαιο τυφλὸν ἄλιε,

φέγγος ἀπαλλάξας.

ᾶ· ᾶ· σίγα· σίγα· κρυπῆαν βάσιν αἰσθάνομαι

τᾶνδε γυναικῶν.

πᾶ' πρὸς ἐπαῖξας, σαρκῶν ἰσέων

τ' ἐμπλησθῶ, θόιναν ἀγρίων θηρῶν

τιθέμενος, ἀρνύμενος λῶβαν,

λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ἰὼ τάλας·

ποῖ, πᾶ' φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπῶν

βάκχαις ἄδ' ἄδ' αἰμοιράσας,

σφακτὰν κυσίτε φονίαν

δαῖτ' ἀνήμερον, ὕρείαν τ' ἐκβολάν;

πᾶ' σῶ; πᾶ' κάμψω; πᾶ' βῶ;

ναῦς ὅπως ποντίοις πῆσ' μασι

λινὸ κροκον φάρος σέλλων,

ἐπὶ τᾶνδ' ἐσυνθῆς

τέκνων ἐμῶν φύλαξ,

ὀλέθριον κόιταν;

χο ὦ τλήμων, ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακὰ.

» Δράσαντι δ' αἰχρὰ, δεινὰ τὰ πιτίμια

» Δαίμων δέδωκεν, ὅστις ἐστὶ σοι βαρύνς.

πο αἰ· αἰ· ἰὼ θρήνης

λογχοφόρον, ἔνοπλον,

ἀνικτον Ἀρεϊκάτοχον γένος.

ἰὼ Ἀχαιοί· ἰὼ Ἀτρεΐδαι.

βοᾶν βοᾶν αὐτῶ· βοᾶν.

ἴτε· ἴτε· μέλειτε πρὸς θεῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πλὴν τίς, ἢ ὕδεις ἀρμείσει; τί μέλλετε;
 γυναῖκες ὤλεσάν με.

γυναῖκες αἰχμαλώτιδες.

δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.

ᾧ μοι ἐμὰς λώβας.

ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;

αὐθέρ' ἀμψάμενος ὑράνιον,

ὑφιπτετὲς ᾗς μέλαθρον ὠρίων

ἢ σείριος, ἔνθα πυρὸς φλογέας

ἀφίησιν ὄων ἀγῆας;

ἢ τὸν ἐς αἶδα μελανοχρῶτα

πορθμὸν αἰξωτάλας;

χο Σὺ γινώσκ' ὅταν τις κρείων ἢ φέρειν, κακὰ

» Γάβη, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ξωῆς.

ἀγα κραυγῆς ἀκῦσας ἦλθον. ὃ γὰρ ἡσυχος

πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνάσρατὸν

ἀχὼ δίδῃσά θόρυβον. εἰ δὲ μὴ φρυγῶν

πύργος πτερόντας ἴσμεν Ἑλλάνων δορί,

φόβον παρέαχεν ὃ μείσως ὄδε κτύπος.

πο ὠφίλτατ', ἡθόμην γὰρ ἡγάμενον σέθεν

φωγῆς ἀκῦσας. ᾗ σορᾶς ἀπάγομεν;

ἀγα ἔα. Πολυμήσορ ὠδύσανε, τίς σ' ἀπώλεσε;

τίς ὃ μὲ ἔθηκε τυφλὸν αἰμάξας κόρας;

παῖδάς τε τῷ σὸν ἔκτεινεν; ἢ μέγαν χόλον

σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ἦν ἄρα.

πο Ἐκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν

ἀπώλεσ'· ὃ κ' ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως.

ἀγα τί φῆς; σὺ τῦρρον ἔργασαι τόδ' ὥς λέγει;

σὺ τέλμαν Ἐκάβη τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;

πο ᾧ μοι· τί λέξεις; ἢ γὰρ ἐγγὺς ἐστὶ πῦρ;

σήμενον.

ΕΚΑΒΗ

σήμενον· ἔπε πῦρ δ' ἵγ' ἀρπάσας χερσίν,
διασπάρσωμαι, καὶ καθαιμάξω χροά.

ἀγα ἔτος, τί πάχεις;

πο πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέγες μ' ἐφείναι τῇδε μαρτυρῶσαν χέρα.

ἀγα ἴδ'· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον,
λέγ' ὥς ἀνέσας σὺ τε, τῆσδ' ἐτ' ἐν μέρει,
κρίνω δικάως ἀνθ' ὅτε πάχεις τάδε.

πο λέγοι μ' ἄν· Ἦν τις Γριαμιδῶν νεώτατος
Γολύδωρος Εὐάβης παῖς· ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Γρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὑποπὸς ὧν δὴ Τρωϊκῆς ἀλώσεως.

τῦτον κατέκτειν'· ἀνθ' ὅτε δ' ἐκτεινὰ νιν,
ἄκυσσον, ὥς ἄν, καὶ σοφῇ προμηθία.

ἔδρυσαι μὴ σοι πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς,
Τροίαν ἀθρόοισι, καὶ ξυνοικίῃσιν ἄλλιν.

γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ξῶντα Γριαμιδῶν τινα,
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἶροισιν ὄλον.

κἄπειτα Θρήκης πεδία τρίβοισιν τάδε,
λειηλατῦντες· γέιτοσι δ' ἦν κακὸν

Τρώων, ἐν ᾧ περ νῦν ἀναξὶς ἐκάμνομεν.

Εὐάβη δὲ παιδὸς γνῦσα θανάσιμον μόρον,
δόλῳ με τοιῷ δ' ἤγαγ', ὥς κεκρυμμένας

θήκας φράσασα Γριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ
χρυσῶ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει

δόμους, ἵν' ἄλλος μὴ τις ἑδῇ τάδε.

ἴξω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ.

πολλαὶ δὲ χεῖρες, αἱ μὲν, ἐπ' ἀριστερᾷ,

αἳ δ' ἐνθεν, ὥς δὴ παρὰ φίλῳ Τρώων κόρα
θάκην, ἔχουσαι κερκίδ' ἡδωνῆς χερσός.

Δ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἦνεν θ' ὑπ' αὔρας τὸςδε λούσασαι πέπλος·
 ἄλλαι δὲ καμάκη θρηϊκίαν θρώμεναι,
 γυμνὸν μ' ἔβηκαν διπλῆς σολίσματος·
 ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαλῆς μιναι,
 τέκν' ἐν χροῖν ἔπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
 γένοιτο, διαδοχαῖσιν ἀμείβουσαι χεροῖν·
 κατ' ἐκ ταληνῶν, πῶς δοκεῖς, πρόσφθεγμαίων,
 αὐτὸς λαβῆσαι φάσαν ἐκ πέπλων ποθέν,
 κεντῦσι παῖδας· αἰδὲ, πολέμιων δίκην
 ξυναρπάσασαι, τὰς ἐμὰς ἔχον χέρας,
 καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρηζὼν ἐμοῖς,
 εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίνην ἐμὸν,
 νόμῃς κατ' ἔχον· εἰ δὲ κινόειν χέρας,
 πλήθεις γυναικῶν ἔδ' ἐν ἥνυον τάλας·
 τὸ λοιάδιον δὲ πῆμα πῆματος πλέον,
 ἐξεργάσαντο δειν'· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων
 πόρπας λαβῆσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
 κεντῦσιν· αἰμάνουσιν· ἧτ' ἀνὰ σέρας
 φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδῆσας ἐγὼ
 θῆρ' ὥς, διώκω τὰς μισαιφόνους κύνεας,
 ἄπχυντ' ἐρουῶν τοῖχον ὡς κυνηγέτης,
 βάλλων, ἀράων· τοιάδε σπύδων χάριν
 πέπονθα τὴν σὴν, πολέμιόν τε σὸν κτανῶν
 Ἀγάμεμνον· ὥς δὲ μὴ μακρὸς τείνω λόγος,
 ἥ τις γυναικας τῶν πρὶν ἔρηκε κακῶς,
 ἥ νῦν λέγων ἔστι τις, ἥ μέλλει λέγειν,
 ἅπαντα ταῦτα συντεμῶν ἐγὼ φράσω·
 » Γένος γὰρ ὅτε πόντος, ὅτε γῆ τρέφει
 » Τοῖονδ'· ὁ δ' αἰεὶ ξυντυχὼν, ἐπίσταται·
 » μὴ δὲν θρασύνη· μὴ δὲ τοῖς σαυτῶ κακοῖς

χο

το

τὸ θῆλυ συνθεῖς, ὥδε πᾶν μέμψῃ γένος.
 πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν εἰς ἐπίφθογοι,
 αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.

- ἔκ' Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν ἔκ' ἐχρῆν ποτε
 » Τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον.
 » ἀλλ' εἴτε χρεῖς ἔδρασε, χρεῖς ἔδει λέγειν.
 » Εἴτ' αὖ πονηρὰ, τὺς λόγους εἶναι σαθεύς,
 » Καὶ μὴ δύνασθαι τὰ δίκ' αὖ λέγειν ποτέ.
 » Σοφοὶ μὲν ὅν εἰς οἱ τὰ δ' ἡκριβωκότες.
 » Ἀλλ' ὁδύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοί.
 » Κακῶς δ' ἀπώλοντο, καὶ τις ἐξήλυξέ πω.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ὥδ' ἐν φροίμοις ἔχει.
 πρὸς τόνδε δ' ἔμει, καὶ λόγοις ἀμείβομαι.
 πῶς φῆς Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσειν διπλῶν,
 Ἀγαμέμνονός θ' ἑκατι παῖδ' ἐμὸν κτανῆν;
 ἀλλ' ὦ κάκιστε, πρῶτον ἔ ποτ' ἂν φίλον
 τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἑλλησι γένος,
 ἔτ' ἂν δύναίτο· τίνα δὲ καὶ σπένδων χάριν
 πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδύσων τίνα,
 ἢ συγγενῆς ὢν; ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
 ἢ σῆς ἐμὲλλον γῆς τε μὲν βλαστῆματα
 πλάνσαντες αὖθις; τίνα δοῦνός πεῖσειν τὰδε;
 ὁ χρυσὸς, εἰ βύλοιο τάληθ' ἔλγειν,
 ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, καὶ κέρδη τὰ σά.
 ἐπεὶ δὲ δάξον τῷτο· πῶς ὅτ' οὐτύχει
 Τροία, πέριξ δὲ πύργος ἔχ' ἐτι πόλιν,
 ἔξῃ τε Γρίαμος, Ἑκτορὸς τ' ἦνθαι δόρυ,
 τί δ' ἔτ' ὅτ', εἴπερ τῷ δ' ἐβλήθης χάριν
 θείσαι, τρέφων τὸν παῖδα, καὶ δόμοις ἔχων,
 ἔκτεινας, ἢ ξυῖτ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλλ' ἡνίχ' ἤ μῆς ὑκέτ' ἤ μιν ἐν φάει,
 καπνῷ δ' ἐσήμεν' ἄστυ πολέμιων ὕπε,
 ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἔστησαν.
 πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκυσσον, ὡς φανῇ κακός.
 χρῆν σ' ἔπερ' ἡῶτα τοῖς Ἀχαιοῖσι φίλος,
 τὸν χρυσὸν ὃν φῆς ὑ σὸν, ἀλλὰ τῷ δ' ἔχειν,
 δῦναι φέροντα, πτενομένοισι τε, καὶ χρόνον
 πολὺν πατρώας γῆς ἀπεξένωμένοισι.
 σύ δ' ὕδ' ἐ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
 τολμᾶς· ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
 καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν,
 σώσας τε τὸν ἐμὸν, ἔχεις ἂν καλὸν κλέος.

- » Ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφές εἰσται
- » Φίλοι· τὰ χρυσὰ δ' αὖθ' ἕκασ' ἔχει φίλος.
 εἰ δ' ἐπαύριξες χρημάτων, ὅδ' αὐτῷ χει,
 θησαυρὸς ἄνσοι παῖς ὑπὴρχ' ὕμνος μέγας.
 νῦν δ' ὅτ' ἐκῆνον ἄνδρ' ἔχεις σταντῷ φίλον,
 χρυσὸν τ' ὅν η῱σις οἴχεται· παῖδες τε σοί,
 αὐτὸς τε πράξεις ὥδε· σοὶ δ' ἐγὼ λέγω
 Ἀγάμεμνον, εἰ τῷ δ' ἀρκέσεις, κακὸς φανῇ.
 ὅτ' ἀσεβῇ γὰρ, ὅτε πῖσιν οἷς ἐχρῆν,
 ὕχ' ὅσιον, ὕδ' ἰκαίον αὐδράσεις ξένον.
 αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν
 τοῖς τὸν ὄντα· διαπύτας δ' ὕλοιδορῶ.

- χο Φᾶ· φᾶ· βροτοῖσιν ὡς τὰ χρυσὰ πράγματα
- » Χρηστῶν ἀφορμὰς ἐν δ' ἰδῶσ' αἰεὶ λόγων.
- ἀγα Ἀχθεινὰ μὲν μοι τὰλλότρια κρίνειν κακά.
- » Ο μως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰγύνην φέρει
- » Πρᾶγμ' ἐς χέρως λαβόντ' ἀπώσασθαι τὰδε.
 ἐμοὶ δ' ἴν' εἰδῆς, ὅτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν,

ὅτ'

ἔτ' ἔν Αἰχαιῶν, ἀνδρ' ἀποκτῆναι ξείνον·
 ἀλλ' ὥς ἔχης τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς·
 λέγεις δ' ἐσσωτῷ πρόσφορ', ἐν κακοῖσιν ὦν·
 τάχ' ἔν παρ' ὑμῖν ῥάδιον ξενοκτονῆν,
 ἢ μιν δ' ἐξ αἰχρὸν τοῖσιν Ἑλλησι τόδε·
 πῶς ἔν σε κρίνας μὴ ἀδίκην, φύζω φόρον;
 ἔκ ἂν δυνάμεν· ἀλλ' ἐπὶ τὰ μὴ καλὰ
 πράσσεν ἐτόλμας, τλήθι καὶ τὰ μὴ φίλα·

πο οἱ μοι· γυναικὸς ὥς ἔοιχ' ἡνώμενος
 δ' ὕλης, ὑφέξω τοῖς κακίοσι δίκην·

αἶγα ἔκ' ἔν δινάει, ἥ περ ἔργασω κακά·

πο οἱ μοι τέκνων τῶνδ', ὁ μάλιστα τ' ἐμῶν τάλας·

ἐκὰ ἀλγείς; τί δαί με παιδὸς ἔκ' ἀλγὲν δοκῆς;

πο χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμὴν πανῆρ' ἐσύ;

ἐκὰ ἔγάρ με χαίρειν χρήσει τιμωρὴ μένην;

πο ἀλλ' ἔτάχ' ἡνίκα ἄν σε ποντίανοτις,

ἐκὰ μῶν ναυσολήσῃ γῆς ὄρεα Ἑλλανίδος;

πο κρύψῃ μὲν ἔν πεσῶσαν ἐκ καρχησίων·

ἐκὰ πρὸς τῷ, βιβαίων τυγχάνουσιν ἀλμάτων;

πο αὐτὴ πρὸς ἰσθμὸν αὐδ' ἀμβήσῃ ποδί·

ἐκὰ ὑποπῆροισιν ὠτοῖσιν, ἢ ποίω τρόπῳ;

πο κύνων γένεσιν, πύρρ' ἔχουσα δερμάτα·

ἐκὰ πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετὰτασιν;

πο ὁ Θρηξὶ μάντις ἦπε Διόνυσος τόδε·

ἐκὰ σοὶ δ' ἔκ' ἐχρησεν ὑδέν, ὧν ἔχῃς κακῶν;

πο ἔγάρ ποτ' ἀπ' σὺ μ' ἔγλις ὦδε σὺν δόλῳ·

ἐκὰ θανῶσα δ' ἡ ξῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;

πο θανῶσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλησέται,

ἐκὰ μορφῆς ἐπ' ὧδόν, ἢ τί τῆς ἐμῆς ἔρεῖς;

πο κυτὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοισι τέκμαρ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐκὰ ὕδ' ἐν μέλει μοι, σῆγέ μοι δόντος δίκην.
 πο καὶ σὴν γ' ἀνάγκη παῖδ' αὖ Κασάνδραν θανέειν.
 ἐκὰ ἀπέπησ'· αὐτῶ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν.
 πο κτενεῖν νιν ἢ τῷ δ' ἄλλοχος οἰκυρὸς πικρά.
 ἐκὰ μή πω μανίῃ Τυνδάρης τοσονδε πάει.
 πο καὐτόν τε τῷτον, πέλεκυν ἐξήρασ' ἄνω.
 ἐκὰ ἔτος, σὺ μαινῇ, καὶ κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν;
 πο κτεῖν, ὥς ἐν Ἀΐργῃ φόνια λυτρά σ' ἀναμένει.
 ἀγα ἔχ' ἐλξέτ' αὐτὸν δ' μῶϊς ἐκποδῶν βίβη;
 πο ἀλγείς ἀκνέων; . Α . ὕν' ἐφέξετε σῶμα;
 πο ἐγκλείετ' ἄρηται γάρ . Α . ἔχ' ὅσον τάχος
 νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι,
 ἐπ' ἄπερ ἔτω καὶ λίαν θραυσσομένη;
 Εκάβη, σὺ δ' ὦ τάλαινα διπλήχους νεκρὸς
 σείχουσα θάπῃ· δεαποτῶν δ' ὕμῃς χρεὼν
 σκηναῖς πελάζειν Τρωάδες· καὶ γὰρ πνοᾶς
 πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπὴ μὲν ὄρω.
 αὐδ' ἐς πατέρα κεύσασθαι μιν· αὐδ' ἐπὶ τῶν δ' ὁμοῖς
 ἔχοντ' ἴδοιμεν, τῶν δ' ἀφαιμένοι πόνων.
 χο ἴτε πρὸς λιμένας, σκηναῖς τε φίλαι,
 τῶν δεαποσύνων πῆρα σόμεναι
 μόνων· Σπερρὰ γὰρ ἀνάγκη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΕΚΑΒΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

EVRIPIDIS ORESTES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ Ο ΡΕΣΤΟΥ.

Ο ρέσης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς ἐκδικησάμενος, ἀνεί-
λεν Αἰγιάδον, καὶ Κλυταμνήστραν· μητροκτονήσας
δὲ τολμήσας, παρχρηῖμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἐμ-
μανὲς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τῷ πατρὶς τῆς ἀ-
νηριμένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ, ἔμελλον
κοινὴν Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρειν περὶ τούτου, τί δὲ
παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος
ἐκ τῆς πλάνης ὑποσρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην ἔ-
σκαψέσειλε· μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε· καὶ παρα-
καλῶμενος ὑπὸ Ορέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγον-
τα Τυνδάρεων μᾶλλον ἠυλαβήθη· λεχθέντ' δὲ λό-
γων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν
Ορέστην· συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτῷ,
συνεβύβλουσε πρῶτον Μενέλαον τιμωρίαν λαβεῖν,
Ἑλένην ἀποκτείναντας· αὐτοὶ μὲν ἔν ἐπὶ τούτοις
ἐλθόντες, διεφάνθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἑ-
λένην ἀρπασάντ'· τὴν δὲ Ἑρμιόνην δείξας ὁ Ἀπόλ-
λων, ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· οἱ δὲ, ταύτην φονάειν
ἔμελλον· ἐπιφανεῖς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπ' ἑαυ-
τ' ἅμα γυναῖκός καὶ τέκν' ἐσερπόμενον ὑπ' αὐτῶν,
ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθῆν· οἱ δὲ, φθάσχντες,
ὑφάψεν ἠπείλυν· ἐπιφανὲς δὲ ὁ Ἀπόλλ', Ἑλένην
μὲν ἔφισεν ᾗς θεοὺς διακομίξην· Ορέστην δὲ Ἑρ-
μιόνην ἐπέταξε λαβεῖν· Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συ-
νοικῆσαι· καθαρθέντα δὲ τῷ φόνῳ, Ἀργεὺς ἄρχει·

Α Λ Λ Ω Σ

ΑΛΛΩΣ.

Ο ρέσης διά τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν, ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Εριννύων δῆματ' ὤμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργέων κατακριθὲς θανάτῳ, μέλλων φονάειν Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην ἄνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν ἔκ ἐβοήθησεν, ἐκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' ὅθεν δὲ κῆται ἡ μυθολογία.

ΑΛΛΩΣ.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργέων ἡλικιωτίδων. αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τῷ Ορέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν. ἡ δὲ διασκευὴ τῷ δράματος, ἐστὶ τοιαύτη. πρὸς τὰ τῷ Ἀγαμέμνονος βασιλείᾳ, ὑπόκειται Ορέσης κάμνων, καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου. ὃ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἥλέκτρα. διαπορεῖται δὲ τί δὴ ποτε ὅ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται. ὅτω δὲ μᾶλλον ἐδ' ὁ καὶ τῷ ἀδελφοῦ τι μελεῖν, ὅτω παρακαβεξομένη πλησιαιτέρον. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι. διηγέρθη γὰρ ἄν ὁ Ορέσης ἄρτι καὶ μόλις κατὰρθεὶς ἐγγὺς αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν πχρισάμεν. ἐστὶ δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο, ἐξ ὧν

- φησιν Ἥλέκτρα τῷ χορῷ, Σίγα, σίγα λεπτὸν ἴχνος
- ἀρβύλης. πιθανὴν δὲ εἶναι ταύτην φασὶ τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δράμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς ἀνδρῶν μόντων. χάρισον δὲ τοῖς ἡθεσι. πλὴν γὰρ

Φυλάδου, πάντες φαῦλοι ἦσαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ηλέκτρα.	Ελένη.	Πυλάδης.
Αγγελος.	Χορός.	Ερμίωνη.
Ορέστης.	Φρύξ.	Μενέλαος.
Απόλλων.	Τυνδάρεως.	

Προλογίζει δὲ ἡ Ηλέκτρα, ὡς ἀδελφὴ Ορέστην
ἐλεηνολογῶσα διὰ τὸν Τάνταλον.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Υκ' ἔστιν ὕδ' ἐν δεινὸν ὦδ' ἔπειν
ἔπος,
ὕδ' ἐ πάθος, ὕδ' ἐ ξυμφορὰ
θειήματος;

ἥς ὕκ' ἀν' ἄρα τ' ἄλγος ἀνθρώπων φύσις·
ὁ γὰρ μακάριος, κ' ὕκ' ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκὸς ὡς λέγουσι Τάνταλος,
κορυφῆς ὑπερτέλλοντα θεαί μαινων πέτρον,
αἰερί ποταῖται, καὶ τίνε ταύτην δ' ἵκην·
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεῶς ἀνθρώπος ὢν,
κοινῆς τραπέζης ἀξίω μ' ἔχων ἴσον,
ἀπόλασεν ἔχε γλῶσσαν, αἰχίσιν νόσον·
ἔτος φυτῶνι Πέλοπα· τῷ δ' Ἀτράς ἔφυ·
ᾧ σέμματα ξένασ', ἐπέκλωσεν θεῶ,
ἔριν Θυέση πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
θέσθαι· τί τ' ἄρ' ῥητ' ἀνχμετρήσασθαι μεδεῖ;
ἔδασε δ' ἔνιν τέκν' ἀποκτίνας Ἀτράς·
Ἀτρίως δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῇ τύχας,
ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἔφυ,
Μενέλειω τε, κρήνης ματρὸς Ἀερόπης ἀπο·
γχεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς συγγεμένην,
Μενέλειω Ελένην· ὁ δέ, Κλυταίμνης τρας λέχος
ἐπίσημον ἦς Ἑλλήνας Ἀγαμέμνων ἀναξ·
ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυ μὲν ἐκ μίᾳς·
Χρυσόθεμις, Ιφιγένειά τ', Ἡλέκτρα τ' ἐγὼ,
ἄρσιν τ' Ορέστης ματρὸς ἀνοσιωτάτας.

Ε III

ΕΥΡΙΦΙΔΟΥ

ΑΗΤΟΛΙΣΙΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ·

ἄκτᾱσιν ὀρμῇ, δακρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
 ἄλαιοι πλαγχθῆς· τὴν δ' ἐδὴ πολύσυνον
 Ἐλένην, φυλάξας νύκτα μή τις εἰσιδὼν
 μεθ' ἡμέραν σείχουσιν, ὧν ὑπ' Ἰλίῳ
 παῖδες τεθναῖσιν, ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολαῖς,
 πρὶν περὶ μὲν εἰς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστι δ' ἔσω
 κλαῖν' ἀδελφὴν, συμφορὰν τι δωμάτων·
 ἔχθρ' ἐδὴ τιν' ἀλγέων παραφυχὴν·
 ἦν γὰρ κατ' οἶκον ἔλιψ' ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει
 παρθένον, ἐμῇ τε ματρὶ παρέδωκε τρέφειν,
 Μενέλαος ἀρχαῶν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο,
 ταύτῃ γένηθε, καπιλήθεται κακῶν·
 βλέπω δ' ἐπ' ἅσαν ἔσοδον πότ' ὄψομαι
 Μενέλαον ἠκονθ'· ὥς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενὺς
 ῥώμης ὀχρὸν μεθ', ἦν τι μὴ κείνῳ πάρα
 σωθῶμεν· Ἀπορον χρῆμα δυσυχὼν δόμος·
 ἔλε' ὧ πά' Κλυταὶ μνήστρας τε, καὶ γαμέμνονος,
 παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἡλέκτρα χρόνῳ,
 πῶς ὧτάλαινα σύ τε, κασίγνητός τε σὸς
 τλήμων Ὀρέστης ματρὸς ὅδε φοναῖς ἔφν;
 προσφθέγμασι γὰρ ὕμιαίνομαι σέθεν,
 εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν·
 καί τοι σένωγε τὸν Κλυταὶ μνήστρας μόρον,
 ἐμῆς ἀδελφῆς· ἦν ἐπὶ πρὸς Ἰλίον
 ἔπλευσ', ὅπως δ' ἐπλυσσάθῃο μανεῖ πότμῳ,
 ὅκ' εἶδον· ἀπολειφθεῖσα δ', αἰάξω τύχας·
 ἦλέ' Ἐλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἄγε παρ' ὅρας,
 ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
 ἐγὼ μὲν αὔπτος, παρὲδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
 νεκρὸς γὰρ ὅσας ἔνεκα σμικρὰς πνοῆς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θάλασ· τὰ τῦτ' ὅτ' ἔκ' οὐκ οὐκ εἰδὶ ξωκαῖα.

σὺ δ' ἤ μακαρία· μακαρίος θ' ὅσος πόσις.

ἤ κεν τὸν ἐφ' ἡμᾶς ἀβλίως πεπραγόντας.

ἔλέ πόσον χρόνον δὲ δὲ μνίσσις πέπλωχ' ὅδε;

ἤ λέ ἐξ ἔπερ' αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν.

ἔλέ ὦ μέλεος, ἤ τεκνῶσά θ' ὥς διώλετο.

ἤ λέ ὅτ' ἔχει τάδ' ὥς τ' ἀπέρηκ' ἐν κακοῖς.

ἔλέ πρὸς θεῶν πιθοῖ ἂν δῆτά μοι τι παρθένη;

ἤ λέ ὥς ἀχολόσγ' συγγόν' προσεδρία.

ἔλέ βύλη τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;

ἤ λέ ματρός κελύεις τῆς ἐμῆς, τίνος χάριν;

ἔλέ κόμης ἀπαρχὰς, καὶ χοῶς φέρουσ' ἐμᾶς.

ἤ λέ σοί δ' ὕχι θεμιτὸν πρὸς φίλον σείχην τάφον;

ἔλέ δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰχρῶνομαι.

ἤ λέ ὁφέγγει φρονεῖς αὖ· τότε λιπῶσ' αἰχρῶς δόμους.

ἔλέ ὀρθῶς ἐλεξας, ὅ φίλως δέ μοι λέγεις.

ἤ λέ αἰδῶς δὲ δῆ τις ἐς Μυκηναίους ἔχῃ;

ἔλέ δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίου περὶ ῶν.

ἤ λέ δεινὸν γὰρ Ἀργεὶ τ' ἀναβοᾷ διὰ σῶμα.

ἔλέ σὺ νῦν χάριν μοι τὰν φόβον λύσασα δός.

ἤ λέ ὅτ' ἂν δυνάμην ματρός εἰσβλέψαι τάφον.

ἔλέ αἰχρὸν γ' ἐμέντοι πρόσωπον φέρειν τάδε.

ἤ λέ τί δ' ὕχι θυγατρὸς Ἐρμιόνης πέμπεις δέμας;

ἔλέ εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν ὅ καλόν.

ἤ λέ καὶ μὴν τίνοις ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς.

ἔλέ ὀρθῶς ἐλεξας· πείθομαι τέ σοι κόρη,

καὶ πέμφομαί γε θυγατὲρ· αὐτὰρ τοι λέγεις.

ὥ τέκνον ἐξελθ' Ἐρμιόνη δόμων πάρος,

καὶ λάβε χοῶς τάσδ' ἐν χερσίν, κόμας τ' ἐμᾶς.

ἐλθῶσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταμνήστρας τάφον,

μελίηρα

ΟΡΕΣΤΗΣ

μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἶνοπόν τ' ἄχην·
καὶ πᾶσ' ἐπ' ἄκρῳ χῶματος, λέξοντάδε.
Ἐλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρῆται χοαῖς,
φόβῳ προσελθὴν μνήμα σόν, ταρβύσατε
Ἀργεῖον ὄχλον· αὐμνή δ' ἀνωγέ νιν
ἐμοί τε, καὶ σοί, καὶ πόσει γνώμην ἔχειν,
τοῖν τ' ἀθλιῶν τοῖνδ', ὅς ἀπώλεσε θεός.
ἂ δ' ἦς ἀδελφὴν καὶ ρὸς ἐκπονῆν ἐμὴν,
ἅπανθ' ὑπὶ χνῦ νερτίρων δωρήματα.
ἴθ' ὧτέ κνον μοι παῖδά· καὶ χοὰς τάφῳ
δ' ὅσ' ὥς τάχιστα τῆς πάλιν με μνησ' οὐδ'.

ἦλέ Ω φύσις ἐν ἀνθρώποισιν ὥς μέγ' εἰ κακὸν,
Σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεντὴ μέτοις.
ῥῖδετε παρ' ἄκρας ὥς ἀπέθριξε τρίχας,
σώξασα κάκλος, ἔστ' δ' ἡ πάλας γυνή;
θεοὶ σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας,
καὶ τόνδε, πᾶσαν θ' Ἑλλάδα· ὦτάλαιν' ἐγώ.
αἰδ' αὐτὰρ εἰσι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι
φίλαι ξυνῳδοί· τάχα μετασῆσουσ' ὕπνῳ
τόνδ' ἡσυχάζοντ' ὅμμα δ' ἐκτῆξουσ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνῶτα.
ὦ φίλταται γυναῖκες, ἡσυχῶ ποδὶ
χωρεῖτε, μὴ φοβῆτε, μὴ δ' ἔσω κτύπος.
φιλία γὰρ ἡ σὴ, πρῶτα μιν, ἀλλ' ἐμοί
τόνδ' ἐξεῖρα, συμφορὰ γενήσεται.

χο σίγα, σίγα, λεπὸν ἰχθυὸς ἀρβύλης
τιθῆτε· μὴ κτυπήτε· μήδ' ἔσω κτύπος.

ἦλέ ἀπο πρόβατ' ἐκείσ', ἀπὸ προμοι κούτας·

χο ἰδὲ πῆθ' αἶμα· ἦ· ἀ· ἀ· σύριγγος ὅπως πνοαὴ
λεπτὴ δόνακος ὦ φίλα φῶται μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- χο ἴδ' ἄτρε μαίαν ὥς ὑπόροφον φέρω βοάων.
 ἢ λέ ναι, ὕτω κάταγε κάταγε· πρόσθ' ἄτρε μας.
 ἄτρε μας ἴθι· λόγον ἀπόδος ἐφ' ὅ, τι
 χρέος ἐμόλετέ ποτε.
 χρόνια γὰρ πεσὼν ὅδ', ἀνάξεται.
- χο πῶς ἔχει; λόγον μετὰδος ὦ φίλα.
 ἢ λέ τίνα τύχην ἔπω; τίνα δὲ συμφορὰν;
 ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀνασίνει.
- χο τί φῆς; ὦ τάλας.
 ἢ λέ ὁλεῖς ἢ βλέφαρα κινήσεις
 ὕπνῳ γλυκυτάτων φερομένων χαράν.
- χο ὦ μέλεος, ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων.
 ὦ τάλας· φῶν μόχθων.
- ἢ λέ ἂ· ἂ ἄδικοις ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν
 ἔλακεν ἀπόφονον, ὅτ' ἐπὶ τρίποδι
 θέμιδος ἄρ' ἐδίκησε
 φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος.
- χο ὄρα; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέ μας.
 ἢ λέ σὺ γάρ νιν ὦ τάλαινα
 θωύξας, ἔβαλες ἐξ ὕπνου.
- χο ἀνδρῶν μὲν ὅν νιν ἔδοξα.
 ἢ λέ ὅκ' ἀφ' ἡμῶν; ὅκ' ἀπ' οἰκῶν
 πάλιν ἀνὰ πύδα σὸν ἡλίξεις
 μεθεμένα κτύπον;
- χο ὑπνώσει. . . Η . . . λέγεις αἶ.
- χο πότνια πότνια νύξ,
 ὑπνοδότεια τῶν πολυτόνων βροτῶν,
 ἐρεβόθεν ἴθι· μόλε μόλε κατὰ πτερος
 τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ δόμον.
 ὑπὸ γὰρ ἀλγέων, ὑπὸ τε συμφορᾶς

ΟΡΕΣΤΗΣ.

διοιχόμεσθε, διοιχόμεσθε.

ἤλέ κτύπον ἠγάγετε. Χ. ὕχί.

ἤλέ σίγα, σίγη, φυλααομένα σῶματος
ἀνακέλαδον ἀπο λέχεος,
ἥσυχον ὕπνου χαρὰν παρέξῃς ὦ φίλα.

Χο θροεῖ· τίς κακῶν τελευτὰ μένει;

ἤλέ θανῶν· τί δ' ἄλλόγ' ἔγω;
ὕδ' ἔγάρ πόθον ἔχει βορᾶς.

Χο πρόδηλος ἄρ' ὁ ποτμός.

ἤλέ ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡ μᾶς
μέλειον ἀποφονον ἄεμα δ' ὕς
πατροφόνου ματέρος.

Χο δίκαια μὲν, καλῶς δ' ὕ.

ἤλέ ἔκανες, ἔθανες ὦ τεκομένα με
μᾶτερ· ἀπὸ δ' ὥλεσας
πατέρα, τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος.
ὀλόμεσθα, ὀλόμεσθ' ἰσονέμεις.
σὺ γάρ τ' ἐν νεκροῖς· τό, τ' ἐμὸν οἴχεται
βίη τὸ πλέον μέρος ἐν
συναχῇ σί τε καὶ γούσι,
δάκρυσί τ' ἐν νυχίοις· ἄγαμος,
ἐπεὶ δ' ἄτεκνος ἄτε βίοντον
ἄ μέλεος ἥς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.

Χο ὄρα παρῶσα παρθέν' Ηλέκτρα πέλας,

μὴ κατθανῶν σε σύγγονος λείλῃθ' ὅδε.

ὕ γάρ μ' ἄρεσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.

ἀρέ ὦ φίλον ὕπνου θέλητρον, ἐπίκυρον νόον,

ὥς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.

ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὥς ἔ σοφῇ,

καὶ τοῖσι δυστυχῶσιν ἀνκταῖα θεός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πόθεν ποτ' ἦλθον δῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην;
 ἄμνημονῶ γάρ τ' ὦν πρὶν ἀπολεθῆς φρενῶν.
 ἤλέ ὠφίλταθ', ὥς μ' ἠύφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
 βύλει θίγω σου, καὶ ἀνακρυφίσω δέμας;
 ὀρέ λαβῆ λαβῆ δ' ἡτ' ἐκδ' ὁμορξον ἀθκίον
 σῶματος ἀφρώδῃ πέλανον, ὅ μ' μάτων τ' ἐμῶν.
 ἤλέ ἰδὺ τὸ δ' ἄλυσ μ' ἡδύ, καὶ ἀνείνομαι
 ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.
 ὀρέ ὑπόβαλε πλανροῖσι πλανρά, καὶ αὐχμῶδῃ κόμην
 ἄρελε προσώπου· λήπῃ γὰρ λάνσω κόραις.
 ἤλέ ὠβοσπύχων πινῶδες ὄβλιον ἡάρα,
 ὥς ἡγρίωσαι διὰ μακρὰς ἀλυσίας.
 ὀρέ κλινόν μ' εἰς ἀνὴν αὐθις· ὅταν μ' ἀνῇ νόσος
 μανίας, ἀναρθρόσ' ἔμει, καὶ ἀθενῶ μέλη.
 ἤλέ ἰδὺ· Φίλον τοι τῷ νοσῶντι δέμνιον.
 » Ἀνιάρων ὃν τὸ κτῆ μ', ἀναγκάων δ' ὅμως.
 ὀρέ αὐθις μ' εἰς ὀρθὸν σῆσον· ἀνακύνκει δέμας.
 χο Δυσάρεσον οἱ νοσῶντες ἀπορίας ὑπο.
 ἤλέ ἢ καπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
 » χρόνιον ἰχθὺς θείεις; Μεταβολὴ πάντων γλυκὺ.
 ὀρέ μάλισα· δόξαν γὰρ τὸ δ' ὕγχιος ἔχει.
 » Κρεῖσσον δὲ τὸ δοκῆν, καὶ ἀληθείας ἀπῇ.
 ἤλέ ἄκουε δὴ νῦν ὧ κασίγνητον ἡάρα,
 ἕως ἐώσις σ' εὐφρονῆν Ἐρινύεις.
 ὀρέ λέξεις τί καινόν; καὶ μὲν αὔ, χάριν φέρεις.
 εἰ δ' εἰς βλάβην τίν', ἄλλος ἔχω τῷ δυσυχεῖν.
 ἤλέ Μενέλαος ἦκει σὺ κασίγνητος πατρός.
 ἐν Ναυπλίῳ δὲ σέλμαθ' ὥρμισαι νεῶν.
 ὀρέ πῶς εἶπας; ἤνεκ' ὥς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς;
 ἀνὴρ ὁμογενὴς, καὶ χάριτας ἔχων πατρός;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

α. α. τί δῆτα μέλλειτ', ἐξακρίξειτ' αἰθέρα
 πηροῖς, τὰ φοίβη δ' αἰτιάσθε θίσφατα;
 ε. α. τί χρὴ μ' ἀκύω, πνῶ μ' ἀνδρὲς ἐκ πνῶν μόνων;
 ποῖ, ποῖ ποδ' ἡλάμιθα δε μνίων ἄπο;
 ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γὰρ ἡλὴν ὄρω.

ἦλέ σύγγονε, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖς ἔσω πῆταλων;
 εἶρε αἰχμόν μοι σοὶ μεταδιδύς πόγων ἐμῶν,

ὄχλον τε παρέχων παρθένων ὀσοῖς ἐμαῖς.
 μὴ τῶν ἐμῶν ἐκατὶ συντήκη κακῶν.
 σὺ μὲν γὰρ ἐπέουσας τάδ', ἔργασαι δ' ἐμοὶ

ματρῶν αἵμα. Λοξίε δ' ἐμὲ μοι μαί,
 ὅστις μ' ἐπάρας ἔς ἔργον ἀνοσιώτατον,
 τοῖς μὲν λόγοις ἠνυφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν ὄ.

οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν εἰ κατ' ὄμματα
 ἐξισύρην νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναι με χρὴ,
 πολλὰς γενεὴς τῶν δ' ἂν ἐκτῆναι λιτὰς,

μήπω τεκνύσης εἰς σφαγὰς ὥσαι ξίφος,
 εἰ μήτ' ἐκείνος ἀναλαβὴν ἢ μελλεφῶς,
 ἐγὼ δ' ὅτλη μὲν τοιαῦδ' ἐκπλήσειν κακὰ.

καὶ νῦν ἀνακάλυπ' ὥ κασίγνητον κῆρα.
 ἐκ δακρύων τ' ἄπελθε, κῆ μάλ' ἀθλίως
 ἔχομεν. ὅταν δὲ τὰ μ' ἄθυ μῆσαντ' ἴδῃς,

σὺ μὲν τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρέν φρενῶν
 ἴσχανε, παραμυθεῖθ' ὅταν δὲ σὺ σῆνῃς,
 ἡμᾶς παρόντας, χρὴ σε νυθετῆν φίλα.

Επικυρίαί γὰρ αἶδε, τοῖς φίλοις καλαί.
 ἀλλ' ὥ τάλαινα, βάσσα δωμάτων ἔσω,
 ὕπνωτ' αὖ πνον βλέφαρον ἐνταβῆσα δός.

σῖτον τ' ὄρεξαι, λυτρά τ' ἐπὶ χρωτὶ βάλε.
 εἰ γὰρ προλείψῃς μ', ἢ προσεδρίφ' ὀύσῃ.

ΟΡΕΣΤΗΣ

κτῆσθ' τιν', οἷόν μοι εἶμι· σὲ γὰρ ἔχω μόνην
ἐπίκυρον, ἄλλων ὡς ὄρα· ἔρῃ μὲν ὦν·
ἢ λέ' ἔκ' ἐστὶ· σὺν σοὶ κατθανεῖν αἰρήσομαι,
καὶ ξὴν· ἔχει γὰρ ταυτόν· ἦν σὺ κατθανῆς,
γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνῃ σωθήσομαι;
ἀνάδελφος· ἀπύτωρ· ἄφιλος· εἰδ' ἐσσι δοκῶ,
δράν' χρὴ τάδ'· ἀλλὰ κλίνον εἰς ἀνὴν δέμας·
καὶ μὴ τὸ ταρβύν καμφοβύν σ' ἐκ δέμνιων
ἄραν ἀποδέχ· μένε δ' ἐπὶ σρωτῷ λείχους·
ἢ μὴ κοσῆς γὰρ, ἀλλὰ δοξάζεις νοσεῖν·
καίματος βροτοῖσιν, ἀπορία τε γίνεται·

χο

αἶ· αἶ· δρομάδες ὥπ' ἐροφόροι,
πατριάδες θεαί,
ἀβανχόντων αἶ θίασον ἐλάχετ' ἐν
δάκρυσι, καὶ γούσι, μελαγχρῶτες, ὧ μενίδες, αἶ τε
τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' αἶματος
τινὺ μέναι δῖον, τινὺ μέναι φόνον,
καθικετόμαι, καθικετόμαι,
τὸν Διὶ μὲν ὁ γόνον ἑάσατ' ἐκ
λαβέσθαι λύγας μανιάδος φοιταλῆν·
φῶν μόχλων, οἷων ὧ τάλας ὀρεχθεῖς, ἔρρεις
τρίποδος ἀπόφασιν, ἂν ὁ Φοῖβος
ἔλακ' ἐλακ' ἐξέλακ' ἀνὰ δάπιδον,
ἵνα με σόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς·
ἰὼ Ζεῦ· τίς ἔλεος; τίς ὁδ' ἀγῶν
φόνιος ἔρχεται
θοάξων σὲ τὸν μέλεον; ὧ δάκρυα
δάκρυσι συμβάλλει
πορώνων τίς εἰς δόμους ἀλαστῶν,
ματέρος αἶμα σᾶς ῥ' ὁ ἀγαβανχάει·
κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι·

10

M. 6

- » Ο μέγας ὄλβος ἔ μόνιμος ἐν βροτοῖς,
 - » Ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις ἀνάττε θοᾶς
 - » Τι νάξας δαίμων, κατέκλυσε
 - » Δεινῶν πόνων, ὥς πόντε
 - » Λάβροισι ὀλεθρίοισιν ἐν κῦμασι.
- τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον
 ἕτερον, ἢ τὸν ἀπὸ θεογονῶν γάμων.
 τῶν ἀπὸ Ταντάλῳ σέ βεβαίε με χρεῖ;
 καὶ μὴν βασιλεὺς ὥδε δὴ σείχει
 Μενέλαος ἄναξ· πολλῇ δ' ἄβροσύνῃ
 δῆλος ὁρᾶσθαι, τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.
 ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὀρμίσας
 ἔς τῃν Ἀσίαν, χαῖρ'· ἀτυχία δ' αὐτὸς ὁμιλῆς,
 θεόθεν πράξας ἅπερ ἦν χυρ.

με ὦ δῶμχ, τῇ, μὲν σ' ἠδ' ὡς προσδέρνομαι,
 Τροίαθεν ἐλθὼν· τῇ, δ' ἰδὼν κατασένω.
 κῦκλω γὰρ ἧ λιβθῆσαν ἀθλίοις κακοῖς
 ἔκωποτ' ἄλλην μάλλον ἥδον ἐσίαν.

Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχης ἠπιστάμην,
 καὶ θάνατον, οἷα πρὸς δάμαρτος ὦλετο
 Μαλῆα προσίχων πρῶρχν· ἐκ δ' ἐκνμάτων
 ὀγκυτίλοισι μάντις ἐξήγγελέ μοι

Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀφ' οὐδ' ἡς θεός·
 ὅς μοι τάδ' ἔπεν ἐμφανῶς παρκαθεῖς.

Μενέλαε, κῆται σὸς κασίγνητος θανὼν,
 λυτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν πηνυστάτοισι.

δακρύων τ' ἐπλησεν ἐμέ τε, καὶ ναύτας ἐμὺς
 πολλῶν· ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας φάωχθονός,
 ἦδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης,
 δοκῶν Ορίσῃν παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος,

φίλοις

ΟΡΕΣΤΗΣ

φίλαισι χερσὶ περιβαλὼν, καὶ ματέρα,
 ὡς ἀντυχόντας, ἔκλυον ἀλκίπυτον τινὸς
 τῆς Τυνδαρίδας θυγατρὸς ἀνόσιον φόνον.
 καὶ νῦν ὅπῃ ἔστιν, εἰπατ' ὦ νεάνιδες,
 Ἀγαμέμνονος παῖς· ὅς τὰ δειν' ἔτλη κακὰ.
 βρέφος γάρ ἦν τότε ἐν Κλυτταμνήστρας χερσίν,
 ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον, ἐς Τροίαν ἰών.
 ὥς τ' ἤκῃ αὐτὸν γνωρίσαι μ' ἂν εἰσίδων.
 ὄρε' ὅδ' εἰ μὴ Ορέστης Μενέλειος, ὃν ἰσορῆς.
 ἔκων ἐγὼ σοὶ τὰ μάσση μανῶ κακὰ.
 τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλετα θιγγάνω,
 ἰκέτης ἀφύλλα σῶματος ἐξ ἁπλῶν λιτὰς.
 σῶσόν μ'· ἀφῖξαι δ' αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν.
 με ὦ θεοί, τί λήσω; τίνα δέδορκα νετέρων;
 ὄρε' αὖτ' ἤπας· ὃ γὰρ ξῶ κακῶς, φάος δ' ὀρεῶ.
 με ὡς ἠγρίωσαι πλοκάμον ἀνχμηρὸν τάλαι.
 ὄρε' ὕχῃ πρόσοφίς μ', ἀλλὰ τάρ' αἰκίξεται.
 με δεινὸν δὲ κύαυεις ὁμμάτων ξηραῖς κόραις.
 ὄρε' τὸ σῶμα φρεσὶν, τὸ δ' ὄνομα ὃ λείλοιπέ μοι.
 με ὦ παράλογόν μοι σὴ φανῆσ' ἀμορφία.
 ὄρε' ὅδ' εἰ μὴ ματρὸς τῆς ταλαιπώρου φονεύς.
 με ἤκουσα· φέδω δ' ὀλιγάκις λέγειν κακὰ.
 ὄρε' φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' εἰς ἐμὲ πλῆσιος κακῶν.
 με τί χρεῖμα πάχεις; τίς σ' ἀπόλλυσι νόσος;
 ὄρε' ἢ σύνεσις· ὅτι συνοῖδα δειν' εἰργασμένος.
 με πῶς φῆς; σοφὸν τοι τὸ σαφές, ὃ τὸ μὴ σαφές.
 ὄρε' λύπη μάλιστ' ἢ διαφθέρουσα με.
 με δεινὴ γὰρ ἢ θεὸς, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.
 ὄρε' μαρτιάτε, ματρὸς δ' αἵματος τιμωρία.
 με ἤρξω δὲ λύπης ποτε; τίς ἢ μέρα τότε ἦν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὀρέ ἐν ἡτάλαιναν μητέρ' ἐξώγκην τάφῳ·
 με πότερα κατ' οἴκῃς, ἢ προσεδράων πυρᾷ;
 ὀρέ νυκτὸς, φυλάων ὁσέων ἀναίρεσιν·
 με παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὦρθαι δέ μας;
 ὀρέ Φυλάδης, ὁ συνδρῶν αἶμα καὶ ματρὸς φόνον·
 με ἐκ φασμάτων δὲ τάδε νοσῆς πόϊων ὑπο;
 ὀρέ ἔδοξ' ἰδῆν τρῆς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας·
 με οἷδ' αὖς ἔλεξας· ὄνο μάσαι δ' ἔβυλομαι·
 ὀρέ σε μναὶ γάρ· ἀπαίδοντα δ' ἀποτρέπου λέγειν·
 με αὐταὶ σε βακχάουσι συγγενεὶ φόνῳ;
 ὀρέ οἱ μοι διωγμῶν, οἷσ' ἐλαύνομαι τέλας·
 με ἔθρινά πάχειν θεινὰ τὸς ἑργασμένους·
 ὀρέ ἀλλ' ἔστιν ἡ μῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμποραῖς·
 με μὴ θάνατον ἔπῃς· τῦτο μὲν γάρ ἔσσοφόν·
 ὀρέ Φοῖβος κελύσας ματρὸς ἐκπράξει φόνον·
 με ἀμαθέσπερος ὦν τῷ καλῷ καὶ τῆς δίκης;
 ὀρέ δαλάνο μιν θεοῖς, ὅτι ποτ' ἔσσι θεοί·
 με κατ' ἔκ' ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
 ὀρέ μέλλει· τὸ θῆγον δ' ἐστὶ τοιῦτον φύσει·
 με πόσον χρόνον δὲ ματρὸς οἶχονται πνοαί;
 ὀρέ ἔκτον τόδ' ἤμαρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφῳ·
 με ὥς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἶμα ματέρος θεαί·
 ὀρέ ἔσσοφος, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφους κακός·
 με πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τι μωρία;
 ὀρέ ἔγω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξία λέγω·
 με τὰ πρὸς πάλιν δὲ πῶς ἔχῃς δράσας τάδε;
 ὀρέ μισθὸν μεθ' ἔτῳς, ὥστε μὴ προσεννέπειν·
 με ἔθ' ἡγήσῃσαι σὸν αἶμα κατὰ νόμους χερσίν;
 ὀρέ ἐμβάλλομαι γάρ δωμάτων ὅποι μοῶ·
 με τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς;
 ὀρέ Οἶαξ,

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὀρέ Οἶαξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί·
 με συνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνος·
 ὀρέ ἔκην μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπολλυμαι·
 με τίςδ' ἄλλος; ἦπε τῶν ἀπ' Αἰγιάθου φίλων;
 ὀρέ ἔτοί μ' ὑβρίξουσ', ὧν πόλις τανῦν κλύει·
 με Αἰχμέμνονος δὲ σκῆπτρ' ἔα σ' ἔχειν πόλις;
 ὀρέ πῶς, οἵτινες ξῆν ἔκ ἐὼς ἡμᾶς ἔτι;
 με τί δρωντες, ὅ, τι καὶ σαφές εἶπῃν ἔχεις ἐμοί;
 ὀρέ φῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῆδ' ἡμέρα·
 με φεύγειν πέλιν τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
 ὀρέ θανῇν ὑπ' ἀσπῶν λουσίμῳ πετρῶματι·
 με κατ' ἔχῃ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὄρες;
 ὀρέ κύκλω γὰρ ἐλιασόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις·
 με ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χθονός;
 ὀρέ πάντων πρὸς ἀσπῶν ὡς θάνω, βραχὺς λόγος·
 με ὦ μέλεος, ἥκεις συμφορᾶς εἰς τ' ἄρχτον·
 ὀρέ ἥς σ' ἐλπίς ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν·
 ἀλλ' ἀθλίως πράσσουσιν αὐτῆς μολῶν,
 μετὰδος φίλοισι σοῖσι σῆς ἀπραξίας,
 καὶ μὴ μόνος τὸ χρυσὸν ἀπολαβὼν ἔχε,
 ἀλλ' ἀντιλάξεν καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,
 χάριτας πατρώας ἐκτίνων ἥς ἔσσε δῆ.
 » Ονομα γάρ, ἔργον δ' ἔκ ἐχουσιν οἱ φίλοι,
 » Οἱ μὴ' πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι·
 χο καὶ μὴν γέροντι δαῖρ' ἀμειλλᾶται ποδὶ
 ὁ σπαρτιάτης Τυνδάρεως μελάμπεπλος,
 κυρτὰ τε θυγᾶτρός πενθίμῳ νεκαρμένος·
 ὀρέ ἀπωλόμην Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
 εἴχει πρὸς ἡμᾶς· ἔμάλισ' αἰδώς μ' ἔχει
 εἰς ὁμμάτ' ἐλθεῖν, τοῖσιν ἐξείργασμένοις·
 καὶ γὰρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα· πολλὰ δέ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' ἀγκάλασι περιφέρων. Λήδ᾽ ἄμα
 τιμῶν τέ μ' ὕδ' ἐν ἥσων, ἢ Διοσκυρῶ.
 οἷς ὦτάλαινα καρδία, ψυχὴ τ' ἐμὴ,
 ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ὕψ' ἀλάσ. τίνα σκότος
 λάβω προσώπῳ; ποῖονδ' ἐπὶ προσθεν νέφος
 θῶμαι, γέροντος ὁμμάτων φάγων κόρας;
 τυν πῦρ πῦρ θυγχετὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν
 Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταμνήστρας τάφῳ
 χροᾶς χέομενος, ἔκλυον ὥς ἦς Ναυπλίαν
 ἦκει σὺν ἀλόχῳ πολυετὴς σεσωσμένος.
 αἴγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιᾶν αὐτῷ θέλω
 σταῖς, ἀπαύσασθαι, χρόνιον ἐσιδὼν φίλον.
 με ὦ πρέσβυ χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κῆρα.
 τυν ὦ χαῖρε καὶ σὺ Μενέλεως, κῆδον μ' ἐμόν.
 με ἔα. Τὸ μέλλον ὥς κακὸν τὸ μὴ ἴδέναι.
 ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων
 σίλβει νοσώδεις ἀσραπάς, σύγῃ μ' ἐμόν.
 τυν Μενέλαε, προσφθέγγῃ νιν ἀνόσιον κῆρα;
 με τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔχρονος.
 τυν κείνῳ γὰρ ὅδε πέφυκε τοιοῦτος γέγως;
 με πέφυκεν· εἰ δὲ δύσυχῃ, τι μητίος.
 τυν βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.
 με ἑλληνικόν τι τὸν ὁμόθεν τι μᾶν αἶε.
 τυν καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον ἔται θέλειν.
 με Γᾶν τῷ ἀνάγκῃς, δ' ἄλόν ἐς ἐν τοῖς σοφοῖς.
 τυν κέκνησο νῦν σὺ τῷτ', ἐγὼ δ' ὕψ' κήσομαι.
 με ὀργὴ γὰρ ἄμα σου καὶ τὸ γῆρας ὕψ' σοφόν.
 τυν πρὸς τὸν δ' ἀγὼν τίς σοφίας ἦκει πέρι;
 ἢ τὰ καλὰ πᾶσι φανερά, καὶ τὰ μὴ καλὰ,
 τούτου

ΟΡΕΣΤΗΣ

τίς τις ἀνδρῶν γένετ' ἀσυνετώτερος;
 ὅστις τὸ μὲν δίκαιον, ὃ κ' ἐσκέφατο,
 ὃ δ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον.
 ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνυσεν Ἀρχμέδων βίον,
 πληγῆς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα,
 αἰχίζον ἔργον, ὃ γὰρ αἰνέσω ποτὲ,
 χρῆν δ' αὐτὸν ἐπυθῆναι μὲν αἵματος δίκη
 ὀσίαν, διώκοντ' ἐκβαλῶν τε δωμάτων
 ματέρα, τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἀντὶ τῆς συμφορᾶς,
 καὶ τὸν νόμον τ' ἀνέχετ', οὐσεβὴς τ' ἀνὴρ.
 νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ματέρι.
 κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐν δίκῃς ἡγούμενος,
 αὐτὸς κακίῳ ἐγένετο ματέρ' ἀκαταίων.
 ἐρήσομαι δὲ Μενέλεως τοσόνδε σε.
 εἰ τὸν δ' ἀποκτείνειεν ὁ μόλεκτρος γυνή,
 χ' ὃ τῷδε πάϊς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενῇ,
 καὶ πῶθ' ὁ κῆρυ γένόμενος φόνω φόνον
 λύσει, πέρας δὲ ποῖ κακῶν προβήσεται;
 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλαι.
 εἰς ὁμμάτων μὲν ὄφιν ὃ κ' ἔων περᾶν,
 ὃ δ' εἰς ἀπάντη μ', ὅστις αἰμ' ἔχων κυρῇ.
 φυγαῖσι δ' ὀσίην, ἀνταποκτενῆναι δὲ μή.
 αἰεὶ γὰρ εἰς ἐμελλεν ἔξεσθαι φόνω,
 τὸ λοῖσθιον μίασμα λαμβάνων χερσίν.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναικας ἀνοσίους.
 πρώτην δὲ θυγατέρ', ἥ πόσιν κατέκτανεν.
 Ἐλένην δὲ τὴν σὴν ἄλοχον ὃ ποτ' αἰνέσω,
 ὃ δ' ἀν' προσείποι μ'. ὃ δέ σε ξηλῶ κακῆς
 γυναικὸς ἐλθόνθ' ὕνεκ' ἧς Τροίης πέδον.
 ἀμύνω δ' ὅσον περ θνητὸς ἔμι, τῷ νόμῳ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὸ θηριῶδες τῷτο καὶ μισαιφόνον
 παύων· ὃ καὶ γῆν καὶ πόλιν ὅλυνσ' ἄρ'.
 ἔπει τίν' ἤχης ὠτάλας ψυχὴν τότε,
 ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαστὸν ἱκετεύσά σε
 μήτηρ; ἐγὼ μὲν ἔκ' ἰδὼν τὰ κ' κακὰ,
 δακρυόεις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτῆκω τάλας.
 ἐν ἔν' λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοῖ' ῥοθῆ,
 μισῆγε πρὸς θεῶν, καὶ τίνεις ματρὸς δίκας,
 μανίας ἀλάνων, καὶ φόβοις· τί μαρτύρων
 ἄλλων ἀκνεῖν δ' ἄμ', ἄν' εἰσορᾶν πάρα;
 ὥς ἔν' ἂν ῥ' ἴδῃς Μενέλεως, τοῖσι θεοῖς
 μὴ πράαν' ἐναντί' ὠφελεῖν τῷτον θέλων.
 ἔα δ' ὑπ' ἁπῶν καταφονουθῆναι πέτροις,
 ἢ μὴ' πίβαινε σαρτιάτιδος χυθός.
 θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανῶσ', ἔπραξεν ἐνδίκῃ.
 ἀλλ' ἔχ'ι πρὸς τῷδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανῆν.
 ἐγὼ δὲ τάλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ,
 πλὴν εἰς θυγατέρας· τῷτο δ' ἔκ' ἂν ὀδαιμονῶ.

- χ^ο Ζηλωτὸς ὅστις ἠντύχησεν εἰς τέκνα,
 » Καὶ μὴ' πισήμης συμφορὰς ἐκτῆσατο.
 ὀρέ' ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
 ὅπως σε μέλλω σὴν τε λυπήσεν φρένα.
 ἐγὼ δ' ἀν' ὁσίοις εἰμι ματέρ' ἀκτανῶν,
 ἄσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα τιμωρῶν πατρί.
 ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν
 τὸ γῆρας ἢ μῖν τὸ σόν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγῳ,
 καὶ καθ' ὅδ' ἔμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα.
 τί χρεὴν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθετες δυοῖν.
 πατήρ μὲν ἐφύταυσέ με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
 τὸ σπέρ μ' ἄρ' ἀρα παραλαβῶσ' ἄλλος πάρα.

» Ἀνα

Ἄνδρ' δὲ πατὴρ τέκνον ὅτι εἴη πότ' ἄν·
 ἐλογισάμην ὅτι τῷ γένει ἀρχηγέτη
 μᾶλλον μ' ἂμύναι τῆς ὑποσχέσεως τροφῆς·
 ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, ματέρ' αἰδῶμαι λέγειν,
 ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, καὶ σὺ σὺ φροσίν,
 ὅς ἄνδρ' ἦι λέντρ' ἐμαυτὸν, ἦν λέγω
 κακῶς ἐκίνη, ἐξέρω· λέξω δ' ὅμως.
 Ἀΐγιος ἦν ὁ κρυπτός ἐν δόμοις πόσις·
 τῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσσά ματέρα,
 ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τι μωρῶν πατρί·
 ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὥς πετρωθῆναι με χρῆ,
 ἄκυσον, ὥς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ.
 εἰ γὰρ γυναῖκες ὅς τόδ' ἤξευσι θράσους
 ἄνδρας φονεῖν, καταφυγὰς ποιεῖν μὲναι
 εἰς τέκνα, μαστὺς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
 παρ' ὅθεν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις,
 ἐπὶ κλημ' ἐχέσαις, ὅ, τι τύχοι· δράσας δ' ἐγὼ
 δῆν' ὥς σὺ νομπῆς, τὸν δ' ἔπαυσα τὸν νόμον·,
 μισῶν δὲ ματέρ', ἐν δίκῃς ἀπώλεσα·
 ἥ τις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων
 πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην,
 πρὸ δῶκε, καὶ ἐσωσεν ἀκήρατον λῆχος·
 ἐπεὶ δ' ἀμαρτυρῶς ἦσθι, ὅχ' αὐτῇ δίκῃ
 ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὥς μὴ δίκην δόιη πόσι,
 ἐξημίωνε πατέρα κατέκτειν' ἐμόν·
 πρὸς θεῶν, ἐν ὅ καλῶ μὲν ἐμνήσθην θεῶν
 φόνον δικάζων, ὅ δὲ δὴ τὰ ματέρος
 σιγῶν ἐπῆνεν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
 ὅτι ἂν με μισῶν ἀνεχόρον Ἐρινύσιν;
 ἢ ματρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τῷ δ' ὅ παρῆσι μάλλον ἡδίκη μένω ;
 σὺ τοι φυτάσας θυγατέρ' ὠγέρον κακὴν,
 ἀπώλεσάς με· διὰ γὰρ τὸ κήνης θράσος,
 πατὴρ ὅς σε ρηθῆς, ἐγένε' ἡμιν ματροκτόνος·
 ὄρας Ὀδυσσεύς ἄλοχον ; ὃ κατέκτανε
 Τηλέμαχος· ὃ γὰρ ἐπεγάρμει πόσει πόσιν·
 μένει δ' ἐν οἴκοις ὕγιες ἀνγαθήριον·
 ὄρας δ' Ἀπόλλων', ὃς μεσομφάλης ἔδρασε
 ταύων, βροτοῖσι σῶμα σαφές· ἔστανέ μιν ;
 ὃ πειθόμεσθ' ἅπανθ', ὃ δ' ἂν κήνος λείη ;
 τότε πειθόμενος, τὴν τεκῆσαν ἔκτανον·
 ἐκείνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον, καὶ κτείνετε·
 ἐκήνος ἢ μακρ', ὃν ἐγώ· τί χρεὺν με δρᾶν ;
 ἢ ὃν ἀξιοχρεῖως ὁ θεὸς ἀναφέρειντί μοι
 μίαν σμαλύσαι ; ποῖ τις ἔν' ἐτ' ἂν φύγοι,
 εἰ μὴ ὁ κελύσσας ῥύσεται με μὴ θανῆν ;
 ἀλλ' ὥς μὲν ὃν δὴ, μὴ λέγ' ἔργασαι τάδε,
 ἢ μὲν δὲ τοῖς δράσασιν ὃν ἀνδαιμόνως·
 » Γά μοι δ' ὅσοις μὲν αὖ καθεστᾶσι βροτῶν,
 » Μακάριος αἰὼν· οἷς δὲ μὴ πίπυσιν αὖ,
 » Τὰ τ' ἐνδον εἰσὶ τὰ τε θύραζε δυσυχῆς·
 χο Αἰὲ γυναικες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς
 » Εφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυσυχέστερον·
 τυν ἐπεὶ θρασύνῃ, καὶ χύπος ἔλλη λόγῳ,
 ὅτ' ὃν ἀμήβη μ', ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας,
 μάλλον μ' ἀνὰ φειδ' ἐπὶ σὸν ἐξελθῆν φόνον·
 καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων,
 ὃν ὅτε κ' ἤλθον θυγατρὶ κοσμήσων τάφοι·
 μολὼν γὰρ εἰς ἐκκλητον Ἀργείων ὄχλον,
 ἐκῆσαν ὃν ἀκῆσαν ἐπισείσω πόλιν,

σά

ΟΡΕΣΤΗΣ

σοί, σὴ τ' ἀδελφῇ λαύσι μόν' εἶναι δέικναι.
 μάλλον δ' ἐκίνησθ' θανεῖν ἐς ἄξία.
 ἢ τῇ τεκνύσῃ σ' ἠγρίωσ', εἰς ὅς ἀεὶ
 πέμπουσα μύθος ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
 ὀνειράτ' ἀγγέλλουσα τ' Ἀγαμέμνονος.
 καὶ τῷθ' ὃ μισήσεται Ἀργίῳ λείχος
 οἱ νέρτεροι θεοί· καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρὸν,
 ἕως ὕφ' ἣτε δῶμ' ἀνηφαίσω πυρί·.
 Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω, δράσσω τε πρόσ·
 εἰ τὸ μὲν ἔχθος ἐναριθμῇ, κῆδός τ' ἐμὸν,
 μὴ τῷδ' ἀμύνῃ φόνον, ἐναντίον θεοῖς.
 ἕα δ' ὕπ' ἅσων καταφονοῦσθαι πέτροις.
 ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
 τοσαῦτ' ἀκύνσας, ἴαθι· μὴ δὲ δύανεβεις
 ἔλη παρώσας ἀσεβεσέρες φίλους.
 ἢ μάς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε πρόσπολοι·
 ὀρέ σείχ', ὥς ἀβορύβως ὕπτιον ἢ μὲν λόγος
 πρὸς τόνδ' ἵκηται, γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σόν·
 Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλῆς,
 διπλῆς μερίμνης διπλῆς ἰὼν ῥάδ'·
 με ἔασον· ἐν ἐμαυτῷ τι συννοέμενος,
 ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης ἀμυχανῶ·
 ὀρέ μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν· ἀλλ' ἐμὸν
 λόγος ἀκύνσας πρόσθε, βεβαῖον τότε·
 με λέγ'· ὧ γὰρ ἤπας· ἔστι δ' ἔσιγῇ λόγος
 » Κρήσων γένοιτ' ἄν· ἔστι δ' ἔσιγῆς λόγος·
 ὀρέ λέγοιμ' αὖτ' ἤδη· Τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
 » Ἐπὶ προαθέν' ἐστι, καὶ σαφῇ μάλλον κλύειν·
 ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν Μενέλεως μηδὲν δίδου·
 ἀδ' ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἐμῆ λαβὼν πάρα·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὦ χρέματ' ἔπον· χρέματ', ἦν ψυχὴν ἐμὴν
 σώσης, ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν.
 ἄδικῶ λαβὴν χρῆ μ' ἀντὶ τῶδε τῷ κακῷ,
 ἄδικόν τι παρὰ σὺ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
 ἄδίκως ἀβροίσας Ἑλλάδ', ἦλθ' ὅς Ἰλιον,
 ὅκ' ἐξ ἀμαρτῶν αὐτὸς, ἀλλ' ἀμαρτίαν
 τῆς σῆς γυναικὸς, ἀδικίαν τ' ἰώμενος.
 ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δυνάσει χρῆ.
 ἀπέδοτο δ' ὡς χρῆ τοῖς φίλοισι τὸς φίλους,
 τὸ σῶ μ' ἀληθῶς σοι παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,
 ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον.
 ἀπότισον ἔν μοι ταυτὸ τῷτ' ἐκὼ λαβὼν,
 μίαν πονήσας ἀμέραν ἡμῶν ὕπερ,
 σωτήριος τὰς, μὴ δέ κ' ἐκπλήσας ἔτη.
 αἰ δ' Ἀνυλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
 ἐὼ σ' ἔχεν ταῦθ'. Ἑρμῖόνην μὴ κτῆναι σύ.
 δῆ γὰρ σ' ἐμῷ πρᾶσοντος ὡς πρᾶσω τανῦν,
 πλεον φέρεσθαι, καὶ μὲ συγγνώμην ἔχην.
 ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρί,
 καὶ μῆς ἀδελφῆς παρθένε μακρὸν χρόνον.
 θανὼν γὰρ, οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.
 » ἐρῶς ἀδύνατον αὐτὸ τῷτο; Τὸς φίλους
 » Ἐν τοῖς κακοῖς χρῆ τοῖς φίλοισιν ὠφελῆν.
 » Ὅταν δ' ὁ δαίμων αὖ δίδῃ, τί χρῆ φίλων;
 » Ἀρκῇ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς, ὠφελῆν θέλων.
 φιλῆν δ' ἀμαρτα πᾶσιν Ἑλλησι δοῦκός.
 καὶ χ' ὑποτρέχων σε τῷτο θωπήα λέγω.
 ταύτης ἱκνῷ μαιεύ· ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,
 εἰς οἷον ἦκω; τί δὲ ταλαιπωρῶν με δεῖ;
 ὕπερ γὰρ οἶκος πάντος ἱκεταῖω τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πατὴρ ὅμαι με θῆε, τὸν κατὰ χθονὸς
θανόντ' ἀκύνει τάδε δύνει ποτὶ μένην
Ψυχὴν ὑπὲρ σὺ, καὶ λέγειν αἰὲν ἔγω λέγω.
ταῦτ' ἔς τε δάκρυα, καὶ γόους, καὶ συμφορὰς
ῥηκα, κατῆτηκα τὴν σωτηρίαν
θιρῶν, ὅ πάντες κῆρ ἐγὼ ξητῶ μόνος.
ὦλ' καὶ γὰρ σ' ἵκνῃμαι, καὶ γυνή περ ὅσ' ὅμως,
τοῖς δέο μένοισιν ὠφελῆν· οἷός τε δ' εἶ.
με Ορέσ', ἐγὼ τοι σὸν καταιδῶμαι κάρα,
καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακῶσι βύλομαι.
καὶ χρὴ γὰρ ἔτῳ τῶν ὅμαι μόνων κακῶ
συνεκκομίξειν, δύναμιν δὲ διδῶ θεός,
θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τὸς ἐναντίους.
τὸ δ' αὖ δύνασθαι, πρὸς θεῶν χρήξω τυχῆν·
ἦ καὶ γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
σμικρὰ σὺν ἀλκῇ τῶν λεγμμένων φίλων.
μάχη μὲν ἔν' ἀν' ἔχ' ὑπερβαλόμεθα
πελασγὸν Ἀργεῶ· ἔδ' ἐμαλθακοῖς λόγοις
δυναίμεθ', ἐν ταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
σμικροῖσι μὲν γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τίς ἀν
ποιοῖσιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βύβλησθαι τάδε.
» Οταν γὰρ ἡ βᾶ δ' ἡμος εἰς ὀργὴν πεσὼν,
» Ομοιοῦσιν πῦρ κατασβέσαι λάβρον.
» Εἰ δ' ἡσύχως τίς αὐτῷ ἐντάνοντι μὲν
» Χαλῶν ὑπείκοι καὶ ρὸν ἀλαβύμενος,
» Ἰσως ἀν' ἐκπαύσειεν· ὅταν δ' ἀν' ἡ πνοᾶς,
» Τύχοις ἀν' αὐτῷ ῥαδίως ὅσον θέλεις.
ἔνεστι δ' οἶκτος· ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
καρὰ δ' οὐκ ἔντι κτῆμα τι μιώτατον.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεωι τέ σοι πηράσομαι,
 πόλιν τε πείσαι τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς.
 καί ναυς γὰρ ἐνταβείσα πρὸς βίαν ποδὶ,
 ἔβαλεν. ἔση δ' αὖθις, ἦν χαλὰ πόδα.
- » Μισθὸν γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
 » Μισοῦσι δ' αἰσὶ· δεῖ δέ μ' ἔν' ἄλλως λέγω,
 σώξεν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρηαίωνων.
 ἀλλ' ἡ δέ σ' ἔκ' ἂν, ἥ σὺ δοξάζεις ἴσως,
 σώσαι μ' ἂν. ἔγάρ ῥα δίδαν λόγχῃ μισθόν
 εἴησι τρόπαια τῶν κακῶν, ἅ σοι πάρα.
 ἔγάρ ποτ' Ἀργεὺς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν
 προσηγόμειδα· νῦν δ' ἀναγκαιῶς ἔχθ
 δ' ὅλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.
- οἶρε ὦ πλὴν γυναικὸς ἔνεκα στρατηλατεῖν,
 τὰλλ' ἔδ' ἐν. ὦ κἀκίσε, τι μωρεῖν φίλοις
 φάνης; ἀποσραφεῖς με; τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
 φρεσὶ; ἀφίλος ἦσθ' ἄρ' ὦ πάτερ, πράσων κακῶς.
 οἱ μοι, προδέδομαι, καὶ κέτ' εἰσὶν ἐλπίδες,
 ὅπῃ τραπόμενος, θάνατον Ἀργείων φύγω.
 ἔστος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
 Γυλάδην δρόμῳ σείχοντα φωνέων ἄπο,
- » ἠδ' εἰαν ὄφιν. Γιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ,
 » Κρείων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.
- τυ θάσων ἢ μ' ἐχρῆν προβαίνων, ἰκόμεν πρὸ ἄσπεος,
 σύλλογον πόλεως ἀκύνσας, τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς
 ἐπὶ σέ, σύγγονόν τε τὴν σὴν, ὥς κτενῶντας αὐτίκα.
 τί τάδε; πῶς ἔχθ; τί πράγης φίλταθ' ἠλίη' ἐμοί,
 καὶ φίλων καὶ συγγενείας; πάντα γὰρ τάδ' εἰ σύ μοι.
- οἶρε ὀχόμειθ', ὥς ἐν βραχὺ σοι τὰ μὰ δ' ἡλώσω κακά.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ΠΥΛ συγκατασκάπτῃσις ἂν ἡ μάς. Κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλ'.
 ὈΡΕ Μενέλεως κακίστος εἰς ἐμὲ, καὶ κασιγνήτην ἐμὴν.
 ΠΥΛ Εἰκότως κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακόν.
 ὈΡΕ ὥσπερ ἔκ ἐλθὼν, ἔμοιγε ταυτὸν ἀπέδωκε μολῶν.
 ΠΥΛ ἥ γὰρ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφισγμένος χθόνα;
 ὈΡΕ χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις.
 ΠΥΛ καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυσολῶν ἐλήλυθεν;
 ὈΡΕ ἔκ ἐκείνος, ἀλλ' ἐκείνη κῆνον ἐνθάδ' ἤγαγεν.
 ΠΥΛ πῦρ σὶν ἢ πλείους Αἰχαιῶν ὤλεσε γυνὴ μία;
 ὈΡΕ ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, ἧ δὴ τῦσδ' ἐμὺς καλεῖν χρεῶν.
 ΠΥΛ σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σὺ κασιγνήτῳ πατρός;
 ὈΡΕ μή μ' ἰδὲν θανόνθ' ὑπ' ἁπῶν, καὶ κασιγνήτην ἐμὴν.
 ΠΥΛ πρὸς θεῶν τί πρὸς τὰδ' ἔπε; τόδε γὰρ εἰδέναι θέλω.
 ὈΡΕ ἀλαβεῖσθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.
 ΠΥΛ σκῆπτρον ἐς ποῖαν προβαῖν; ταῦτα πάντα ἔχω μάθωκ'.
 ὈΡΕ ἔτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας πατὴρ.
 ΠΥΛ Τυνδάρει λέγεις; ἴσως σοι θυγατέρας θυμὸς μενῆας.
 ὈΡΕ αἰδομένη· τὸ τῦδε κῆδος μάλλον εἴλετ', ἢ πατὴρ.
 ΠΥΛ κῆρ ἐτόλμησε πόνων σὺν ἀντιλάξασθαι παρῶν;
 ὈΡΕ ἔκ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.
 ΠΥΛ ἐν κακοῖς ἄρ' εἰ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θανέειν.
 ὈΡΕ ἦ ἦ φον ἀφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεῶν.
 ΠΥΛ ἦ κρινέ τί πρᾶγμα; λέξον· διαφόβου γὰρ ἔρχομαι.
 ὈΡΕ ἦ θανέειν, ἦ ξῆν· ὁ μῦθος δ' ἔκ μακρὸς μακρῶν πέρι.
 ΠΥΛ φάμε νῦν λίπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῳ σέθεν.
 ὈΡΕ ἔκχόρῃς; φρυγίσις φυλακὸς μεθεῖν πανταχῶ.
 ΠΥΛ ἦ δον ἄσπεος ἀγυὰς τάχιστα πεφραγμένας.
 ὈΡΕ ὥσπερ ἐπὶ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυρρὴν μεθεῖν.
 ΠΥΛ καὶ μὲν νῦν ἔρε τί πάχῳ· καὶ γὰρ καὶ τὸς οἴχομαι.
 ὈΡΕ πρὸς τίνας; τῦτ' ἂν προσήη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακῶν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ΠΥ Στρόφιός ἤλασέ μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυ μωθῆς πῆρ'.
 ὄρέ ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημά τι;
 ΠΥ ὅτι συνηράμην σοιφόνον ματρός ἀπόσιον λέγων.
 ὄρέ ὦτάλας, εἴοικε καὶ σὲ τὰ μὰ λυπήσῃν κακὰ.
 ΠΥ ἔχῃ Μενέλειω τρόποισι χρώμεαθ'; οἷόν τ' ἔσται.
 ὄρέ ὑφοβῇ μὴ σ' Ἀργος ὥσπερ καὶ μ' ἀποκτεῖναι θέλῃ;
 ΠΥ ὑπὸ σῆνομαι καλᾶξεν τοῖσδε, Φωκίων δὲ γῆ.
 ὄρέ Δῖοι οἱ πολλοὶ, κακὴ ῥῆσις ὅταν ἔχῃσι προστάτας.
 ΠΥ ἀλλ' ὅταν χρησοῦς λάβῃσι, χρηστὰ βεβλήουσ' αἶψ'.
 ὄρέ ζῆν· ἥς κοινὸν τι λέγῃν χρή.
 ΠΥ τί νος ἀναγκάειν πέρι;
 ὄρέ ἥ λέγοιμ' ἀσπίσιν ἐλθών.
 ΠΥ ὥς ἐδρασας ἐν δίκῃ;
 ὄρέ πατρὶ τι μωρῶν ἐμαυτῷ.
 ΠΥ μὴ λάβῃσι σ' ἄσμενοι.
 ὄρέ ἀλλ' ὑποπήξας σιωπῇ κατθανῶν;
 ΠΥ δηλὸν τόδε .Ο. πῶς ἂν ἔνδρῳ ηῖ;
 ΠΥ ἔχῃς τίς, ἢν μενῆς σωτηρίαν;
 ὄρέ ἔκ' ἐχῶ .Γ. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστὶ σωθῆναι κακῶν.
 ὄρέ εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν .Γ. ἔκ' ἔν τ' ὅτο κρῖνον ἢ μένῃν.
 ὄρέ ἀλλὰ δὴ τ' ἔλθω; Γ. θανόντων γυνῶδες κάλλιον θανεῖν.
 ὄρέ καὶ τὸ πρᾶγμ' ἐν δίκῃ μοι.
 ΠΥ τὸ δ' οὐκ ἔνδρου μόνον.
 ὄρέ οὐ λέγῃς· φάγω τὸ δειλὸν τῆςδε.
 ΠΥ μάλλον ἢ μένων .Ο. καὶ τίς ἂν γέ μ' οἰκτίσῃ;
 ΠΥ μέγα γὰρ ἡ ἀγένηά σιν .Ο. θάνατον ἀχάλλ' πατρῶων;
 ΠΥ πάντα ταῦτ' ἐν ὁμῆμασιν.
 ὄρέ ἰτέον· ὥς Ἀνακτόρον ἀκλεῶς τὸ κατθανεῖν.
 ΠΥ αἰνῶτάδε .Ο. ἢ λέγω μὲν ἔνδρῳ ἀδελφῇ τῷτ' ἢ μή;
 ΠΥ μὴ πρὸς θεῶν .Ο. δάκρυα γυνῶν γένοιτ' ἂν.
 ΠΥ ἔκ' ἔν τ' ὅτος οἰωνὸς μέγας .Ο. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμηνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ

πυ τῷ χρόνῳ δὲ κερδανῆς. Ο. κείνός μοι μόνον πρόσαντες

πυ τί τόδε; καινὸν αὐλήγης.

ὀρέ μὴ θεαί μ' οἷσιν κατὰ χῶσιν.

πυ ἀλλὰ κηδύσω σ' ἐγώ.

ὀρέ θυχερὲς φαύλῃ νοσῆντος ἀνδρός.

πυ ἔκ' ἐμοίγε σθ. Ο. ἀλαβῆ λύαις μεταχθῆν τῆς ἐμῆς

πυ τόδ' ἔν' ἵτω. Ο. ἔκ' ἄρ' ὀκνήσεις;

πυ Οκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.

ὀρέ ἔρπε νῦν οἴαξ ποδὸς μοι.

πυ φίλα γ' ἔχων κηδύματα.

ὀρέ καὶ με πρὸς τύμβον πόρουσον πατρός.

πυ ὥς τί δὴ τόδε; Ο. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι.

πυ τὸ δὲ δίκαιον ᾧ δ' ἔχει.

ὀρέ ματρός δὲ μήτ' ἴδοιμι μνήμα.

πυ πολεμία γὰρ ἦν.

ἀλλ' ἔπειγ', ὥς μήσε πρόσθεν ψῆφος Ἀργείων ἔλῃ,
περιβαλὼν πλουροῖς ἐμοῖσι πλουρὰν νωχελῆ νόσῳ.

ὥς ἐγὼ δ' ἰάσεϊς σε σμικρὰ φροντίξων ὄχλῳ,
ἔδ' ἐν αἰχλυνθῆς, ὀχλήσω. πῦ γὰρ ἂν δέξω φίλος,
εἴ σε μὴ δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;

ὀρέ Τῦτ' ἐκῆνο κτᾶσθ' ἐταίρης, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον.

» Ως ἀνὴρ ὅστις τρόποισι συντακῇ θυραῖος ὦν,

» Μυρίων κρείσσ' ὁμαιμόν' ἀνδρὶ κεντηθῆσαι φίλος.

χο ὁ μέγας ὄλβος, ἅτ' ἀρετὰ,

μέγ' κ' φρονῆσ' ἀν' Ἑλλάδα, καὶ

παρὰ Σιμυντίοις ὀχετοῖς,

πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ ἀτυχίας Ἀτρείδαις,

πάλαι παλαιὰς ἀπὸ συμφορὰς δόμων,

ὅπότε χρυσέας ἔρις ἀργὸς

ἤλυθε Τανταλίδαις,

οἰκτρότατα βοινάματα, καὶ

σφάγια γενναίων τέκνων. ὅθεν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φόνῳ φόνος ἐξαμείβων,
 δ' αἶματός ὃ προλήπει
 διαδοῖσιν Ἀτρεΐδαις.
 τὸ καλὸν, ὃ καλὸν, τοκέων
 πυριγνέϊ τέμνειν παλάμας
 χροῶ· μελάνδετον δ' ἐφόνῳ
 ξίφος εἰς αὐγὰς αἰλίοιο δειῖξαι.
 τὸ δ' αὖ κακὺ γνέιν, ὅσ' ἐββα μεγάλη,
 κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
 θανάτῳ γὰρ ἅμφι φόβῳ
 Τυνδαρίς ἰάχισε τάλαινα.
 τέκνον, ὃ τολμᾷς ὅσια,
 κτήνων σὺν ματέρα.
 μὴ τατρώαν τι μῶν χάριν, ἐξανάτη
 δύσκληαν εἰς ἅ.
 τίς νόσος, ἢ τίνα δάκρυα,
 καὶ τίς ἔλεος μῆξων κατὰ γῆν,
 ἢ ματροκτόνον αἶμα χειρὶ θέσθαι;
 οἶον οἶον ἔργον τελέσας,
 βεβαύχονται μανίαις,
 αἰμηνίσι θήραμα φόνῳ
 δρομάσι δινάων βλεφάροις
 Ἀγαμέμνονος παῖς;
 ὦ μέλεος ματρὸς, ὅτε
 χρυσεοπηνήτων φαρέων
 μασὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν,
 σφάγιον ἔθετο ματέρα,
 πατρώων παθέων ἀμοιβάν.
 ἢ λὲ γυναικες, ἢ πῦ τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
 Τλήμων Ορέης, θεομανεῖ λύαη δαμῆς;
 20 ἦ κτε.

ΟΡΕΣΤΗΣ

- χο** ἤκιστα· πρὸς δ' Ἀργείων οἵχεται λεῶν,
 ψυχῆς ἀζῶνα τὸν προκείμενον πέρι
 δώσων· ἐν ᾧ ξὴν ἠθανεῖν ὕμᾶς χρεῶν·
ἡλέ οἱ μοι, τί χρεῖ μ' ἔδρασε; τίς δ' εἰπείσιν;
χο Πυλάδης· ἔοικε δ' ἔ· μακρὰν ὁδ' Ἄγγελος
 λέξειν τὰ κῆθεν σὺ κασιγνήτῳ πέρι·
αἰγ ὦ τλήμων, ὦ δύστανε τῷ στρατηλάτῳ
 Ἀγαμέμνονος παῖ πότνι' Ἡλέκτρα, λόγους
 ἄκουσον, ὅς σοι δυσυχῆς ἦκω φέρων·
ἡλέ αἶ· αἶ· διοιχόμεσθ'· δῆλος εἰ λόγῳ·
 κακῶν γὰρ ἦκεις ὥς ἔοικεν ἄγγελος·
αἰγ ψήφῳ Γελασῶν σὸν κασίγνητον θανόν,
 καὶ σ' ὦ τάλαν ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ·
ἡλέ οἱ μοι, προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβέμενη
 πάλλαι, τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γούσι·
 ἀτὰρ τίς ἀγών, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
 καθεῖλον ὑμᾶς, καὶ πεκύνωσαν θανόν;
 λέξ' ὧ θεραῖ· πότερα λουσίμῳ χερί,
 ἢ διὰ σιδῆρεα πνῶ μ' ἀπορρήξαι μεδεῖ,
 κοινὰς ἀδελφῶ σὺμποράς κεκτημένην;
αἰγ ἐτύχχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσσω
 βαίνων, πυθιάσαι δειόμενος τὰ τ' ἄμφι σῶ,
 τὰ τ' ἄμφ' Ορέστου· σὺ γὰρ ἄνοιαν πατρὶ
 αἰέ ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἔφερβε σὸς δόμος,
 πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις·
 ὁρῶ δ' ὄχλον σείχοντα, καὶ θάσσοντ' ἄκραν,
 ἔ· φασὶ πρῶτον Δαναὸν Αἰγυπῶ δ' ἱκάσ
 διδόντ', ἀθροῖσαι λαὸν ἕς κοινὰς ἔδρας·
 ἀσπὼν δὲ δὴ τιν' ἠρόμην ἄθροισ μ' ἰδὼν,
 τί καινὸν Ἀργεῖ; μῶν τι πολεμίων πάρα

Η

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄγγελ' ἀντιπῆρωσε Δαναΐδων πόλιν ;
 ὅδ' ἔπ' Ὀρέσῃν κείνον ἔχ' ὄρας πέλας
 σείχοντ' , ἀγῶνα θανάσιμον δραμύμενον ;
 ὀρῶ δ' ἄελπτον φάσμι , ὃ μὴ ποτ' ὤφελον ,
 Γυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον σείχονθ' ὁ μὲν .
 τὸν μὲν , κατηφῇ , καὶ παρήμενον νόσῳ .
 τόνδ' , ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπῶμενον ,
 νόσῃ μακροδύοντα παιδαγωγίᾳ .
 ἐπὶ δ' ἐπλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος ,
 κήρυξ ἀνάσας , ἔπει . τίς χρήξει λέγῃ ;
 πότερον Ὀρέσῃν κατθανεῖν , ἢ μὴ χρεῶν ,
 μητροκτονέοντα ; καπὶ τῷδ' , ἀνίσταται
 Ταλθύβιος , ὃς σὺ πατρί συνεπόρθει Φρύγας .
 ἔλεξε δ' ὑπὸ τοῖς δυνάμενοισιν ὧν ἀγ' ἔ
 διχόμυθα . πατέρα μὲν σὸν ἐκπαλῆμινος ,
 σὸν δ' ἔκ' ἐπαιωνῶν σύγγονον , καλοῖς κακῶς
 λόγους ἐλίπων , ὅτι καθιστᾷ νόμους
 ἧς τὺς τεκόντας ἔκαλῶς . τὸ δ' ὁ μὲν αἶ
 φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίδα φίλοις .
 Τὸ γὰρ γένος τοιόνδ' . ἐπὶ τὸν αὐτοχτῆ
 Γηδῶσ' αἶ κήρυκες . ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος ,
 ὅς ἂν δύνηται , πόλειωσ' ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἢ .
 ἐπὶ τῷδ' , ἀγόρευε Διομήδης ἀναξ .
 ἔπος κτανεῖν μὲν ἔτε σ' , ἔτε σύγγονον
 εἶα , φυγῇ δ' ἐξήμιυντας ἀνσεβεῖν .
 ἐπερρόθησαν δ' οἱ μὲν , ὥς καλῶς λέγοι ,
 οἱ δ' ἔκ' ἐπήνυν . καπὶ τῷδ' , ἀνίσταται
 ἀνὴρ τις ἀθυρογλωσσος , ἰσχυρὸν θράσει .
 ἀργεῖος , ἔκ' ἀργεῖος , ἠναγκασμένος .
 βορὺβη τέπινυας , καμαθῇ παρρησίᾳ .

πιθανός

ΟΡΕΣΤΗΣ

- τιβατὸς ἔτ' αὐτὸς περιβαλεῖν κακῷ τινι .
- » Οταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις , φρονῶν κακῶς
 - » Γέθη τὸ πλῆθος , τῇ πόλει κακὸν μέγα .
 - » Οσοὶ δὲ σὺν τῷ χρηστῷ βυλάνσ' αἶι ,
 - » Κἄν μὴ παρ' αὐτῇ αἰσῖς εἰσὶ χρήσι μοι
 - » Γόλει , θεῶσαι δ' ὦδε χρὴ τὸν προσάτην
 - » Ἰδόνθ' ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται
 - » Τῷ τὺς λόγους λέγοντι , καὶ τι μωμένῳ .
- ὃς εἶπ' Ορέστην , καὶ σ' ἀποκτεῖναι πέτροις
βάλλοντας . ὑπὸ δ' ἔτανε Τυνδάρεως λόγους
τῷ σφῶ κατακτάναντι τοῖς τὺς λέγων .
ἄλλος δ' ἀναστὰς , ἔλεγε τῷ δ' ἐναντία ,
μορφῇ μὲν ὕκ' αὐπὸς , ἀνδρῆος δ' ἀνὴρ .
ὀλιγάνισ' ἄστυ , κἀγορᾶς χραίνων κύκλον .
αὐτάρ γος , ὅππερ καὶ μένοι σώξασι γῆν .
ξυνετὸς δέ . χωρεῖν ὁ μόσε τοῖς λόγοις θέλων ,
ἀκέραιος ἀνέπληθον ἡσκηκῶς βίον .
ὅσ' ἔτ' Ορέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
σεφάν' . ὃς ἠθέλησε τι μωρῇ πατρὶ ,
κακὴν γυναῖκα κἄθειον κατακτανῶν
ἢ κἄν' ἀφῆρη , μὴδ' ὀπλίξεσθαι χεῖρα ,
μήτε σφατάνειν ἐκλιπόντα δώματα ,
ἢ τ' ἐνδον οἰκὸν ῥήμαθ' οἱ λελειμμένοι
φθέρουσαν , ἀνδρῶν ἀνίδας λωβῶμενοι .
καὶ τοῖσγε χρυσοῖς ἀλέγειν ἐφάινετο .
κὺδός ἔτ' εἶπε . σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος .
ἔλεξε δ' , ὦ γῆν Ἰνάχῃ κεντῇ μένοι ,
πάλαί Γελασγοὶ , Δαναῖδάι δ' αὐτερον ,
ὅ μιν ἀμύνων ὅδ' ἐν ἡσόνῃ πατρὶ ,
» ἐκτεῖνα μητέρ' . Εἰ γὰρ ἀρσένων φόρος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- = Ἐσται γυναιξὶν ὅσιος, ὃ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
 = Θνήσκοντες· ἢ γυναιξὶ δ' ὑλάνειν χρεῶν;
 τὸν ἀντίον δὲ δράσεται, ἢ δράσαι χρεῶν.
 νῦν μὲν γὰρ ἢ προδ' ὕσα λέκτρ' ἐμ' πατρός,
 τήθηκεν· εἰ δὲ δ' ἡ κατακτενεῖτέ με,
 ὄνομος ἀνῆται, καὶ φθάνοι θνήσκων τίς ἂν,
 ὡς τῆσγε τόλμης ὃ σπᾶνις γενήσεται.
 ἀλλ' ὅκ' ἐπειθ' ὁ μίλον ἄνδρων λέγειν.
 νικᾷ δ' ἐκῆκος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λήγων,
 ὃς ἡγόρασε σύγγονον, σέ τε κτανῆν.
 μόλις δ' ἐπείσε μὴ πετρυμένους θανῆν
 τλήμων Ὀρέσης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
 ὕπερχετ' ἐν τῇ δ' ἡμέρᾳ λήφειν βίον
 σὺν σοί· πορᾶ δ' αὐτὸν ἐκ κλήτων ἄπο
 Πυλάδης δακρύων· σὺν δ' ὁ μαρτυροῖσι φίλοι,
 κλαίοντες· οἰκτεῖροντες· ἔρχεται δὲ σοι
 πικρὸν θέαμα, καὶ πρόσοψις ἀβλήα.
 ἀλλ' αὐτὴν ἐπίξε φάσγανον, ἢ βρόχον δέρεν,
 ὡς δ' εἰ ληπὲν σε φέγγος· ἀγένηα δὲ,
 ὃ δ' ἐν σ' ἐπωφέλησιν, ὃ δ' ὁ πύθιος
 τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεισιν.
 χο ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὡς ξυνηριφὲς
 πρόσωπον ἔς γῆν σὸν βαλῆσ', ἄφθογγος εἶ,
 ὡς εἰς σεναγμὸς καὶ γούς δραμὴ μένη.
 ἢ λέ αἰ· αἰ· κατάρχομαι σεναγμῶν ὦ Πελασγία,
 τιθεῖσα λυκὸν ὄνυχά διὰ παρηΐδων,
 αἰματηρὸν ἄταν.
 κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' αἰ κατὰ χθονὸς
 νερτέρων Γερσέφανα, καλλιπαῖς θεά.
 ἰαχέτω δὲ γὰρ Κυκλωπία, σίδαρον ἐπὶ κράτῳ
 τιθεῖσα

ΟΡΕΣΤΗΣ

τιθείσα κῆριμον, τῶν Ατρείδων πῆματ' οἰκῶν.
 ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται τῶν θαννῶν μένων ὕπερ,
 στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων.

βέβακε γὰρ βέβακεν, οἷχεται τέκνων
 πρόπασα γέννα Γέλοπος· ὅ, τ' ἐπὶ μακαρίοις
 ξηλωτὸς ὢν ποτ' οἶμος, φθόνος νιν εἶλε θεόθεν,
 ἅτε δυσμενὴς φονία ἦψος ἐν πολίταις.

ἰὼ, ἰὼ, πανδάκρυτ' ἐφ' αἰμέρων ἔθνη πολύποναί,
 λόνσεσθ' ὥς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βάνει.

ἕτερα δ' ἐτέροις ἀμήβεται

πῆματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ.

Βροτῶν δ' ὅ πᾶς ἀσάθμητος αἰὼν.

μόλοιμι τὰν ὕραν ἔμεισον χθονὸς

τεταμέναν αἰωρήμασι

πέτραις ἀλύσεισι χρυσαῖαις, φερομένας

δίναισι βῶλον ἐξ ὀλύμπου,

ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω

γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ.

ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γένετορας ἐμὲθεν

δύμων, οἱ κατ' ἔδον ἄτας.

τὸ πᾶνδον μὲν δ' ἰώμα πώλων,

τεθριπποβάμονι σὺλῳ,

Γέλοφ' ὅποτε πελάγεσι διεδίφρασε,

Μυρτίλῳ φόνον δεικνὼν ἐς δίδμα πόντου,

ληνκόκῳ μασί πρὸς Γερασταῖς,

ποντίων σάλων ἡϊόσιν ἀρματάσας· ὅθεν δόμοισι

τοῖς ἐμοῖς ἦλθ' ἀρὰ πολύσυνος,

λόχῳ μα ποιμνίοισι Μαῖαδος τόκῳ,

τὸ χρυσὸ μακλὸν ἀρνὸς ὅποτε

γένετο τέρας ὁλοὸν ὁλοὸν

Ατρείως ἰπποβότα· ὅθεν ἔρις τὸ πῆρωτόν Η 112

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἡελίῳ μετέβαλεν ἄρμα, τὰν πρὸς ἔ
 πτερον κέλευθον ὕραν ὕ προσαρμόσας,
 μονόπωλον ἥς ἂν ἑπ' ἀπόρου τε
 δρομήματα πλειάδος, εἰς ὁδὸν ἄλλαν
 Ζῶς μεταβάλλει· τῶνδ' ἔτ' ἀμήβει
 θανάτους θανάτων· τὰ τ' ἐπ' ὧνυμα
 δειπνα Θυέσσυ, λείπτρα τε κρήσας
 αἰρόπας δολίης, δολίοισι γὰ μοις·
 τὰ, πανύστατα δ' ἥς ἐμὲ καὶ γενέται
 ἐμὸν ἦλυθε, δόμων πολυπόνοις ἀπ' ἀγκυραῖς.

χ^ο καὶ μὴν ὅδε σύγγονος ἔρπει
 ψήφῳ θανάτου κατακυρωθῆς,
 ὅ, τε πισύτατος πάντων Γυλάδης,
 ἰσαδελφος ἀνὴρ, ἰθύνων
 νοσιρὸν κῶλον Ορέσσυ,
 ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.

ἡλέ οἱ ἐγὼ· πρὸ τυμβῆ γάρ σ' ὄρωσ' ἀναστίνω
 ἀδελφε, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς·
 οἱ ἐγὼ μάλ' αὖθις, ὥς ἰδ' ὅσ' ὁμμασι
 πανύστατην πρόσοψιν, ἐξέστη φρενῶν.

ὀρέ ὅ σιγ' ἀφῆσα τὴς γυναικείους γούς,
 σέρξεις τὰ κραθέντ' ; οἰκτρὰ μὲν τὰ δ', ἀλλ' ὅμως
 φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παριτώσας τύχας.

ἡλέ καὶ πῶς σιωπῶ, φέγγος ἥσορ' ἄνθεῖ.
 τόδ' ὅ κ' ἐθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα;
 ὀρέ σὺ μὴ μ' ἀπόκτειν'· ἄλις ὑπ' ἀργείας χερὸς
 τέθνηχ' ὅτλα μων· τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακὰ.

ἡλέ ὦ μέλεος ἥβης σῆς Ορέσα, καὶ πότμου,
 θανάτου τ' αἴωρος, ξὴν ἐχρῆν σ' ὅτ' ἐκέτ' ἔει.

ὀρέ μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλλης ἀνασδρίαν,
 ἥς δ' ἀκρυα πορθέμενος ὑπόμνησιν κακῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦλ' ἐθανύμεθ' ὑχθόιον τε μὴ σέειν κακὰ.
 » Γᾶσι γὰρ οἰκτρὸν ἠφίλη ψυχὴ βροτοῖς.
 ὀρέ' τόδ' ἤμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους
 ἄπειν κρεμασούς, ἢ ξίφος θήγειν χερί.
 ἦλ' σὺ νῦν μ' ἀδελφε', μή τις Ἀργείων κτάνῃ,
 ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.
 ὀρέ' ἄλυστ' οὐκ ἔχω· σέ δ' ὕπτενῶ,
 ἀλλ' αὐτόχειρι θνήσκει, ὅτ' ἔβλεπε τροπῇ.
 ἦλ' ἔσται τάδ'· ὕδ' ἐν σοὶ ξίφος λελάφτομαι,
 ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σὴ δέρῃ θέλω χέρας.
 ὀρέ' τέρπυ κενὴν ὄνησιν, εἰτερπνόν τόδε,
 θανάτου πέλας βεβῶσι περιβαλὼν χέρας.
 ἦλ' ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινόν, ἠδ' ἰδὺν τ' ἔχων
 τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.
 ὀρέ' ἐκ τοι μετῴξῃς· καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω
 φιλοτιμίᾳ χερῶν· τί γὰρ ἔτ' αἰδῶμαι τάλας;
 ὦ στερν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπυγμ' ἐμὸν,
 τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλῆς λέχους
 προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαπύργοις πάρα.
 ἦλ' φῶ· πῶς ἂν ξίφος νῦν ταυτὸν εἰ θέμις κτάνοι,
 καὶ μὴ μαδέξαιθ' ἐν κέδρῳ τελευτάσματα;
 ὀρέ' ἠδ' ἰς ἂν εἴη ταῦθ'· ὄρα δ' ἐδὴ φίλων
 ὥς ἐσπανάσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφῳ;
 ἦλ' ὕδ' εἴφ' ὕπέρ σοι μὴ θανῶν σπυδὴν ἔχων
 Μενέλαος ὁ κακὸς, ὁ προδότης τὸ μὲν πατρός;
 ὀρέ' ὕδ' ὅ μ' ἐδείξεν· ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροισι ἔχων
 τὴν ἐλπίδ', ἠνυλαβήτο μὴ σώξεν φίλος.
 ἀλλ' ἴα, ὅπως γενναῖα καὶ γαμέμνονος
 δράσαντε κατθανύμεθ' ἀξιώτατα.
 καὶ γὰρ μὲν ἀγένηται ἀποδείξω πόλει,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

παίσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεῶν
 ὁμοία πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.
 Γυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τῷ φόνῳ γινῶ βραβύς.
 καὶ κατθανόντοιν, δὴ περίσειλον δέμας.
 θάψον τε κοινῇ πρὸς πητρὸς τύμβον φέρων.
 καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ' ὡς ὄρας πορεύομαι.

ΠΥ ἐπίχες· ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
 ἣ ξὺν με χρήσειν σὺ θανόντος ἡλπίσας.

ὈΡΕ τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμὲ μετὰ;

ΠΥ ἦρξ; τί δέ ξὺν σῆς ἑταιρίας ἄτερ;

ὈΡΕ ἔνι κτανες σὴν ματέρ', ὥς ἐγὼ τάλας.

ΠΥ σὺν σοί γε· κοινῇ ταῦτα καὶ πάσχειν με δέ.

ὈΡΕ ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ, μὴ συνθησκέ μοι.
 σοὶ μὲν γάρ ἐστι πόλις, ἐμοὶ δ' ἔνι ἔστι δῆ.

καὶ δῶμα πατρὸς, καὶ μέγας πλῆτυ λιμήν.

γάμη δέ, τῆς μὲν δύσποτ' μετ' ἡσδ' ἐσφαλῆς,

ἦν σοι κατηγύησ' ἑταιρίαν σέβων.

σὺ δ' ἄλλο λέντρον παιδοποιήσαι λαβών.

κῆδος δέ τ' ἔμῳ καὶ σὸν, ἔκ' ἐστὶ δῆ.

ἀλλ' ὦ ποθεῖνόν σ' ἔμ' ὁμιλίας ἐμῆς,

χαῖρ'· ἔγὰρ ἡμῖν ἐστὶ τῷτο, σοὶ γε μὴν.

» Οἱ γὰρ θανόντες, χερμάτων τιτῶμεθα.

ΠΥ ἦτε λείλειψαι τῶν ἐμῶν βυλῶνμάτων;

» Μὴ θ' αἰμά με δέξαιτο κάρπιμον πέδον,

» Μὴ λαμπρὸς αἰθέρ, εἴ σ' ἐγὼ προδύς ποτε,

» Ἐλευθερώσας τὸ μόν, ἀπολίποιμί σε.

καὶ συγκατέκτανον γὰρ, ἔνι ἀρνήσομαι,

καὶ πάντ' ἐβύλανσ', ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας.

καὶ ξυνθανεῖν ἔνι δέ μοι σοὶ, καὶ τῇ δ' ὁμῇ.

ἐμὴν γὰρ αὐτὴν, ἥς λέχος ἐπῆνισα,

κρίνω

ΟΡΕΣΤΗΣ

κρίνω δ' ἀμαρτα· τί γὰρ ἔρῳ καλὸν ποτε,
 γῆν Δελφίδ' ἔλθων, Φωκίῶν ἀκρόπολιν,
 ὃς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυσυχνῆν, φίλος παρῆν,
 νῦν δ' ἔκείτ' ἤ μὲν δυσυχνῆντί σοι φίλος;
 ἔκ' ἐστίν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ μοι μέλει.
 ἐπεὶ δὲ κατθανὺν μεθ', ἧς κοινὸς λόγος
 ἔλθωμεν, ὥς ἂν Μενέλειος συνδυσυχνῇ.
 ὀρέῃ φίλτατ', ἧ γὰρ τῷτο κατθανοίμ' ἰδὼν.
 πυθῆν ἔνν' ἀνάμεινον δὲ φασγάνου το μᾶς.
 ὀρέῃ μὲν ὧ τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.
 πυθῆν σίγα νῦν, ὥς γυναιξὶ πιτεύω βραχὺ.
 ὀρέῃ μηδὲν τρέσης τάσδ', ὥς πάρεις ἡμῖν φίλαι.
 πυθῆν Ελένην κτάνωμεν, Μενέλειω λύπην πικράν.
 ὀρέῃ πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμόν ἐστιν, ἧ γ' ἔσαι καλῶς.
 πυθῆν σφάξαντες ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
 ὀρέῃ μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
 πυθῆν ἀλλ' ἔκείθ', ἔδην νυμφίον κεινημένην.
 ὀρέῃ καὶ πῶς; ἔχῃ γὰρ βαρβάρους ὀπάοντας.
 πυθῆν τίνας; Φρυγῶν γὰρ ἔδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
 ὀρέῃ οἷος ἐνὸ πῆρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
 πυθῆν τρυφᾶς γὰρ ἡκεὶ δαῦρ' ἔχουσα τρωϊκάς.
 ὀρέῃ ὥστ' Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.
 πυθῆν Οὐδὲν τὸ δ' ἄλλον πρὸς τὸ μὴ δ' ἄλλον γένος.
 ὀρέῃ καὶ μὴν τόδ' ἔρξας, δις θανῶν ἔχαξομαι.
 πυθῆν ἀλλ' ἔδ' ἐγώ μιν, σοί γε τιμωρὸς μένος.
 ὀρέῃ τὸ πρᾶγμα δῆλον, καὶ πέραιν' ὅπως λήγεις.
 πυθῆν εἰσι μεν ἧς οἶκος δῆθεν ὥς θανόμενοι.
 ὀρέῃ ἔχω τοσούτον· τὰ πίλοιπα δ' ἔκ' ἔχω.
 πυθῆν γόνυ πρὸς αὐτὴν θησόμεθα, ἃ πάρομεν.
 ὀρέῃ ὥστ' ἐνδοκεῖν αὐτῇ ἐνδοθεν κελαρμένην.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΠΥ καὶ νῦν παρέσαι ταῦθ' ἅπερ κείνη τότε.
 Ὀρέ ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιῆμεθα;
 ΠΥ κρύπῃ ἐν πέπλοισι τοῖσι δ' ἔξομεν ξίφῃ.
 Ὀρέ καὶ πρόσθε δ' ὀπαδῶν τίς ὀλεθρὸς γιήσεται;
 ΠΥ ἐκκλίσσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ἐν στήθεσσι.
 Ὀρέ καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτάνειν χρεῶν.
 ΠΥ ἔτ' αὐτὸ δηλοῖ τῷ ῥονῷ, ἣ τένειν χρεῶν.
 Ὀρέ Ελένην φονεῖν, μανθάνω τὸ σύμβολον.
 ΠΥ ἔγνωσ' ἀκυσσον δ' ὥς καλῶς βυλάομαι.
 ἣ μὲν γὰρ ἦς γυνᾶ καὶ σωφρονεστέρα
 ξίφος μεθ' ἡμῶν, δυσκλεῆς ἂν ἦν φόνος.
 νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος δῶσθ' ἴδμεν,
 ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν τ' ἀπώλεσε τέκνα,
 νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυνάορων.
 ὀλολυγμὸς ἔσται· πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς,
 σοὶ πολλὰ καὶ μοι κείδ' ἀρώμενοι τυχεῖν,
 κακῆς γυναικὸς ἔνεχ' αἰμ' ἐπράξαμεν.
 ὁ μακροφρόντης δ' ὅ καλῇ ταύτῃ κτανῶν.
 ἀλλ' ἀπολιπὼν τῶντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πείσῃ,
 Ελένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
 ὕδρι ποτ' ὅ δ' ἢ Μενέλεων μὲν αὐτυχῆν,
 τὸν σὸν δὲ πατέρα, καὶ σέ, καὶ δελφὴν θανέειν,
 μητέρα τ' ἐγὼ· τῶντ' ὅ γὰρ ἀνπρεπὲς λέγειν,
 δόμους τ' ἔχειν σὺς, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ
 λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ ὅν ζῶν ἔτι,
 εἰ μὴ πὶ κήνῃ φάσσανον σπᾶσω μέλαν.
 ἦν δ' ὅν τὸν Ελένης μὴ κατάχωμεν φόνον,
 πρὴσαντες οἴκους τῶσδε, κατθανέμεθα.
 Ἐνὸς γὰρ ὅ σφαλέντες, ἔξομεν κλέος
 Καλῶς θανόντες, ἢ κακῶς σείσωσμενοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 20 πᾶσαι γυναῖξιν ἀξία συγῆν ἔφην
 ἢ Τυνδαρίς πάϊς, ἢ κατήχυντε γένος.
 » Φῶν· οὐκ ἔστιν ὕδεν κρῖνον, ἢ φίλος σαφής.
 » Οὐ πλῆθος, ὅ τινος τυραννίς· ἀλόγισον δέ τι
 » Τὸ πλῆθος, ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.
 σὺ γὰρ τὰ τ' ἔς Αἰγιάδων ἐξ ὄντες κακὰ,
 καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί.
 νῦν δ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τι μωρίαν,
 καὶ ἐκποδὼν ἔ· παύσομαι σ' αἰνῶν· ἐπεὶ
 » Βάρος τι καὶ τῷ δ' ἐστὶν ἀνείσθαι λίαν. Α.
 ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν,
 δράσας τι χρήσω τὸς ἐμὸς ἐχθρὸς θανάτῳ.
 ἵν' ἀνταναλώσω μεν, οἳ με πρῦθ' ὄσαν,
 σέσωσι δ' οἵ περ καὶ μ' ἐβηκαν ἄβλιον.
 Ἀγαμέμνονός τοι πάϊς πέφυκ', ἐς Ἑλλάδος
 ἥρξ' ἀξιοθέης· ὅ τινος τυραννος· ἀλλ' ὅμως
 ῥώμην θεῶν τιν' ἔχειν· ὃν ὅ καταιχυνῶ,
 δῶλον παραχρῶν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως
 ψυχὴν ἀφήσω· Μενέλειον δὲ τίσομαι.
 ἐγὼ γὰρ ἔλαβοί μεθ', ὅ τυχοί μεν ἂν,
 ἔ ποθεν ἀελλῆος παραπίσοι σωτηρίαν
 κτανῶσιν, ὅ θανῶσιν· ὄλομαι τάδε.
 » Ο βύλομαι γὰρ ἡδὺν, καὶ διὰ σῶμα
 » Γ' τήνοισι μύθοις ἀδαπάνως τέρω φρένας.
 ἢ λέ ἐγὼ κασίγνητ' αὐτὸ τῷ τ' ἔχειν δοκῶ,
 σωτηρίαν σοι, τῷ δέ τ', ἐκ τρίτης τ' ἐμοί.
 ὅρ' ἐπεὶ λέγεις πρόνοιαν· ἀλλὰ πῶ τόδε;
 ἐπεὶ τὸ συνετέον ὁδὸν σὴ ψυχῇ παρόν.
 ἢ λέ ἄκουε δὴ νῦν· καὶ σὺ δ' αὖρο νῦν ἔχε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὄρέ λέγ', ὧς τὸ λέγειν ἀγάθ', ἔχει τὴν ἡδονήν.
 ἢ λέ Ελένης κατόισθ' θυγατέρ', εἰδὸς τ' ἠρόμην.
 ὄρέ οἶδ', ἣν ἔθριψεν Ερμῖονην μάτηρ ἐμή.
 ἢ λέ αὐτὴ βέβηκε πρὸς Κλυταμνήστρας τάφον.
 ὄρέ τί χρεῖμα δράσυσ', ὑποτιθῆς τιν' ἐλπίδα;
 ἢ λέ χροῖς κατασπείουσ' ὑπὲρ ματρὸς τάφου.
 ὄρέ καὶ δὴ τί μοι τῦτ' ἔστας ἔς σωτηρίαν;
 ἢ λέ συλλαβὴ δ' ὅμιρον τήνδ', ὅταν σεῖχῃ πάλιν.
 ὄρέ τίγος τόδ' εἶπας φάρμακον τριαοῖς φίλοις;
 ἢ λέ Ελένης θανύσης, ἣν τι Μενέλειός σε δρᾷ,
 ἢ τόνδε, καὶ μὲ, πᾶν γὰρ ἐν φίλον τόδε,
 λέγ' ὧς φονάσεις Ερμῖονην. ξίφος δὲ χρὴ
 δέρι πρὸς αὐτὴν παρθένην σπᾶσαντ' ἔχην.
 καὶν μὲν σε σώξῃ μὴ θανεῖν χρῆζων κόριν
 Μενέλειος, Ελένης πῶ μ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
 μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένην δέμας.
 ἦν δ' ὄξυθύμῃ μὴ κρατῶν φρονήματος
 κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζῃ παρθένην δέριν.
 καὶ νῦν δοκῶ τοπρῶτον ἦν πολὺς παρῇ,
 χρόνῳ μαλάξῃν σπλάγχχον. ὅτε γὰρ θρασὺς,
 ὅτ' Ἀλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡ μῖν ἔχω
 σωτηρίας ἐπαλεῖν. εἴρηται λόγος.
 ὄρέ ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεντὴ μῆνη,
 τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον,
 ὡς ἀξία ξὴν μάλλον, ἢ θανῆν ἔφυς.
 Γυλάδῃ, τοιαύτης ἄρ' ἁμαρτήσῃ τάλας
 γυναικός. ἢ ξῶν, μακάριον κτήσῃ λῆχος.
 πυ εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκίων δ' ἔλθοι πάλιν
 καλοῖσιν ὕμεναιόισιν ἀξίον μῆνη.
 ὄρέ ἤξει δ' εἰς οἶκον Ερμῖονη, τίγος χρόνος;

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὥς τ' ἀλλὰ γ' ἔπαις, εἰ τὰ δ' αὖ τυχέσσω μεν,
 κάλλιπ' ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίεσσι πατρός.
 ἤλ' καὶ δὴ πέλασθιν ἰδωμάτων εἶναι δοκῶ.
 τῷ γὰρ χρόνῳ τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.
 ὀρέ καλῶς· σὺ μὲν δὴ σύγγαν' Ἡλέκτρα δόμων
 πάρος μένυσσα, παρθένη δ' ἔχῃ πόδα.
 φύλακε δ' ἦν τις πρὶν τελευτηθῆναι φόνος,
 ἢ ξύμμαχος τις, ἢ κασίγνητος πατρός,
 ἑλθὼν δ' εἰς οἶκον φθῆ, γέγωνε δ' εἰς δόμους,
 ἢ σάνιδας παίσας, ἢ λόγους πέμψας ἔσω.
 ἢ μῆς δ' ἔσω σείχοντες, ἐπὶ τὸν ἔχρατον
 ἀγῶν' ὀπλιξόμεθα φασγάνῳ χέρας
 Πυλάδῃ, σὺ γὰρ δὴ συμπονὴς ἐμαὶ πάρος.
 ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ,
 καλεῖς Ὀρέστης παῖσός, ἐπὶ κερὸν μολεῖν
 τοῖς θεομένοισι· διὰ σέ γάρ πάχυνται τάλαι.
 ἀδίκως προδίδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
 δίκαια πράξας· ὅθ' ἐλὼ δ' ἀμαρβ' ἐλὼν,
 κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τῷδε συλλήπῳ γένῃ.
 ἤλ' ὦ πάτερ, ἵκε δ' ἡτ' ἢ κλύεις εἴσω χθονὰς,
 τέκνων κακύντων, οἱ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ
 πυ ὦ συγγένεια πατρός ἐμῆ, καὶ ἐμᾶς λιτᾶς.
 Ἀγάμεμνον, εἰ σάκευσον· ἐκώσωσιν τέκνα.
 ὀρέ ἔκτεινα ματέρα· Ρ· ἢ τ' ἀμην δ' ἐγὼ ξίφος.
 ἤλ' ἐγὼ δ' ἐπεβύβλουσα, κατέλυσ' ὄννη.
 ὀρέ σοὶ πάτερ ἀρήγων· Η· ὅδ' ἐγὼ πρῶδωκά σε.
 πυ ὅκ' ἐν ὀνείδῃ τάδε κλύων, ῥῦσαι τέκνα.
 ὀρέ δακρύοις κατασπένδω σε.
 ἤλ' ἐγὼ δ' οἴκτοισί γε.
 πυ παύσαο, καὶ πρὸς ἔργον ἔξερ μῶμεθα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἥπερ γὰρ ἔσω γῆς ἀποντίξουσ' ἀραῖ,
κλύει· σὺ δ' ὦ Ζεῦ πρόγονε, καὶ δίκης σέβας,
δοτ' αὐτυχεῖσαι τῷδ', ἐμοί τε, τῇ δέ τε.
τριαυτοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἀγῶν, δίκη μία,
ἢ ξῆν' ἀπάσιν, ἢ θνήσκειν ἐφείλεται.

ἤλέ Μυκηνίδες ὦ φίλαι,
τὰ πρῶτα κατὰ πελαγον ἔδωκε Ἀργείων.

Χο τίνα θροῖς αὐδᾶν πότνια; παραμένει
γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναῶδων πόλει.

ἤλέ σῆθ' αἰ μὲν ὑμῶν, τὴνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
αἰδ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον, εἰς φρεράν δόμων.

Χο τί δέ μοι τόδε χρεὸς ἀπύεις;
ἐννεπέ μοι φίλα.

ἤλέ φόβος ἔχῃ με μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθῆς ἐπὶ φόνισσ' αἶμα,
πή μοι ταπῆμασιν ἐξάιρη.

ἤμι χωρῆτ', ἐπειγόμεσθ'. ἐγὼ μὲν ἔν τριβῶν
τὴνδ' ἐκφυλάξω, τὴν πρὸς ἡλίῳ βοάας.

ἤμι καὶ μὴν ἐγὼ τὴνδ', ἢ πρὸς ἐσπέραν φέρει.

ἤλέ δόχμια νῦν κόρας διάφερ' ὀμμάτων
ἐκείθεν, ἐνθάδ'· εἴτ' ἀπ' ἄλλην σκοπιάν.

Χο ἔχουσιν ὡς θροῖς.· Ἡ· ἐλίαιτε νῦν βλέφαρον,
κόραισι δίδοτε διὰ βοσρύνων πάντη.

ἤμι ὁδὲ τις ἐν τρίβῳ προσέρχεται· τίς ὁδ' ἄρ'
ἀμφὶ μέλαθρον πολὴ σὸν ἀγρότας ἀνὴρ;

ἤλέ ἀπωλόμεσθ' ἄρ' ὦ φίλαι, κεκυρμένους
θῆρας ξιφῆρεις αὐτὴν ἐχθροῖς ἢν φανῇ.

ἤμι ἄφοβος ἔχε· κενὸς γὰρ ὦ φίλα
στῖβος, ὃν σὺ δοκῆς.

ἤλέ τί δέ, τὰ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μέλει;
φῶς ἀγγελίαν ἀγαθὰν τίνα μοι,

ΟΡΕΣΤΗΣ

εἰτάδ' ἔρρημα τὰ πρόσ' αὐλαῖς.
 ἤμι καλῶς τάγ' ἔνθεν, ἀλλὰ τὰπίσω σκόπει,
 ὥς ὅτις ἡμῖν Δαναΐδων πελάζεται.
 ἤμι εἰς ταυτὸν ἦκει· καί γάρ ὕδ' ἑτῆδ' ὄχλος.
 ἤλέ φέρε νῦν ἐν πύλαισιν ἀκοῶν βάλλω.
 τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐκὼν χίε
 σφαῖρα φοινίσσῃ;
 ὕψαι κύνυσιν· ὠτάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
 ἄρ' ὅς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφει;
 τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὀρμήσας,
 ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει.
 σκέψασθαι νῦν ἄμεινον· ὕχ' ἔδρας ἀγών.
 ἀλλ' αἰ μὲν, ἐνθάδ', αἰδ' ἐκῆσ' ἐλίεσθε.
 χο ἀμήβομεν κέλαινον σκοπῆσαι πάντη.
 ἔλέ ἰὼ πελασγὸν Ἀργος, ὄλλυμαι κακῶς.
 ἤλέ ἠκύνσας; ἄνδρες χάρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.
 Ἐλένης τὸ κῶκυμ' ἐστίν, ὥς ἀπεικάσαι.
 ἤμι ὦ Διὸς ὦ Διὸς ἀένναον κρᾶτος,
 ἔλθ' ἐπὶ κρυον ἐμοῖς φίλοισι πάντως.
 ἔλέ Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρῶν μ' ὕψ' ὠφελῆς.
 ἤλέ φονάετε· καίνετε· θήνετε· ὄλλυτε.
 δίπνυχα, δίσομα φάσγχα πέμπετε,
 ἐκ χερσὶν ἐμῶν τοῦτον
 λειποτάτορα, λειπόγαμον, ἀπλῆσυν
 ἔκτανεν Ἑλλάνων
 δορὶ παρὰ ποταμὸν ὄλλυμένους,
 ὅθι δάκρυα δάκρυσιν
 ἔπι σιδαρείοισι βέλεσιν.
 ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας.
 χο σιγᾶτε, σιγᾶτ'· ὑπομένη κτύπυ τινὸς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κέλαινον, ἔσπεσοντος ἀμφὶ δῶματα.
 ἦλέ ὠφίλταται γυναῖκες, ἔς μέσον φόνον
 ἦδ' Ερμῖον παρέστ· παύσω μιν βοήν·
 σείχει γὰρ ἔσπεσσαν δικτύων βροχὸς·
 καλὸν τὸ θῆρα μ' ἦν ἄλφ', γνήσεται·
 πάλιν κατὰ σὺν ἡσυχίᾳ μὲν ὁμματι,
 χροῖα τ' ἀδῆλω τῶν δειδραγμένων ὕπερ·
 καὶ γὰρ σὺν θρωπὺς ὁμμάτων ἔξω κόρας,
 ὡς δῆθεν ἐκ εἰδύατα χειρὶ χασμῖνα.
 ὦ παρθέν', ἦ κεις τὸν Κλυταμένησρας τάφοι
 σέψασα, καὶ ἀπείσασα νερτέροις χροῖς;
 ἔρ ἦ κω, λαβῶσα προμύνην· ἀλλὰ μὲ
 φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
 τηλευρὸς ὕσα δωμάτων, κλύω βοήν·
 ἦλέ τίδ' ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει σεναγμάτων;
 ἔρ ἀφῆμος ἴαθι τί δὲ νεώτερον λέγεις;
 ἦλέ θανόν Ορέσθην καὶ μ' ἔδοξε τῇδε γῇ·
 ἔρ μὴ δ' ἦτ' ἐμὺς γε συγγενῆς πεφυκότας·
 ἦλέ ἄρα ρεν· ἀνάγκης δ' ἔς ζυγὸν καθίσταμεν·
 ἔρ ἦ τῷ δ' ἐκατι καὶ βοή κατὰ σέγχε;
 ἦλέ ἰκέτης γὰρ Ελένης γόνασι προσησών βοᾷ·
 ἔρ τίς; ὅ γὰρ οἶδα μᾶλλον ἢν σὺ μὴ λέγης·
 ἦλέ τλήμων Ορέσθης μὴ θανόν, ἐμὺ θ' ὕπερ·
 ἔρ ἐπ' ἄξι' ἰοίσι τὰρ ἀνὰ φημὲ δόμος·
 ἦλέ περὶ τῷ, γὰρ ἄλλο μᾶλλον ἀνφθέγγεται τότις;
 ἀλλ' ἐλθε καὶ μέταχθ' ἰκεσίας φίλοις,
 σὴ ματρὶ προσησῶσα τῇ μέγ' ὀλβίᾳ,
 Μενέλαον ἢ μάς μὴ θανόντας ἔσιδεῖν·
 ἀλλ' ὦ τραφεῖσα ματρὸς ἐν χειρὶν ἐμῆς,
 εἰκτέρον ἢ μάς, καὶ ποικύφισον κακῶν·

ἴθ' αἴς

ΟΡΕΣΤΗΣ

ἴδ' ἄς αἰῶνα δαῖρ' ἐγὼ δ' ἠγήσομαι.
 σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχες ἡμῖν μόνη,
 ἔρ ἰδοὺ διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα.
 σώθηθ' ὅσον γε τὸ π' ἐμοί. · Η · ὦ κατὰ σέρας
 φίλοι ξιφήρης, ὕχλ' συλλήψεθ' ἄγραν;
 ἔρ δι' ἐγὼ· τίνας τέσδ' εἰσορῶ; · Ο · σιγᾶν χρεῶν.
 ἡμῖν γὰρ ἦκας, ὕχλ' σὺδ' σωτηρία.
 ἤλ' ἔχεσθ' ἔχεσθ'· φάσχαγον δὲ πρὸς δέρη
 βαλόντες, ἥσυχάσεθ' ὥς ἰδῆ τόδε
 Μενέλαος, ὅτε κ' ἄνδρας, ὅτε φρύγας κακὺς
 ἄνδρων, ἔπραξεν διαχρῆ πράσσειν κακὺς.
 ἰὼ ἰὼ φίλαι, κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοᾶν
 πρὸ μελᾶθρων, ὅπως ὁπραχθῆς φόνος,
 μὴ δαδὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλη φόβον,
 βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικὰς,
 πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ελένας φόνον
 καθαιμακτὸν ἐν δόμοισι κέμενον.
 ἦ καὶ λόγον τι προσπόλων πυθώμεθα.
 τὰς μὲν, γὰρ διδάσσυμποράς, τάσδ' ὕσαφῶς.
 χρ διὰ δίκας ἔβαθεῶν νέμισις εἰς Ελέναν.
 δακρύοισι γὰρ Ελλάδαδ' ἄπασαν ἔπλησε
 διὰ τὸν ὀλομένον ἰδῆον
 Γάριν, ὃς ἄγαν' Ελλάδαδ' ἔς Ἰλιον.
 ἀλλὰ, κτυπεῖ γὰρ κλείθρα βασιλέων δόμων,
 σιγήσας, ἔξω γὰρ τις ἐκβαίνει φρυγῶν,
 ὅτε πᾶσι μέγα τὰν δόμοις ὅπως ἔχῃ.
 φρ ἄργῃον ξίφος ἐκ θανάτου πέφανα
 βαρβάροις ἐν ὠμαρίσι,
 κεδρωτὰ πασάδων ὑπερτέρημα,
 δωρικὰς τε τριγλύφας.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φρῦδα φρῦδα γᾶ γᾶ
 βαρβάροισι δρασμοῖς.
 αἶ' αἶ' πᾶ φύγω ξέναι,
 πολὺν αἰθέρ' ἀμψάμενος,
 ἢ πόντον, Ωκεανὸς ὄν
 ταυρόκρανος ἀγκάλας
 ἐλίσγων κυκλεῖ χθόνα;

χο τὶδ' ἔσθ' Ἑλένης πρόσπολ', ἰδᾶϊον κᾶρα;

φρ Ἴλιον, Ἴλιον, ᾧ μοι μοι,
 φρύγιον ἄστυ, καλλίβωλον
 Ἰδας ὄρος ἱερὸν, ὥς σ' ὀλομένον εἶνω.
 ἀρμάτῃον ἀρμάτῃον μέλος
 βαρβάρῳ βοᾷ,
 διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθόγονον ὄμμα
 κυκτόπτερον, καλλοσύτας Λήδας σπύμνω
 θυσελένας, ξειῶν περγάμων Ἀπολ
 λωνίων Ερινύν ὀητοί.

χο ἰαλέμων ἰαλέμων Δαρδανία τλάμων
 Γανυμήδεος ἱπποσύνα Διὸς ἀνέτα.
 σαφῶς λέγῃ μῖν αὖθ' ἕκαστα τᾶν δόμοις.
 τὰ γὰρ πρὶν ἔκ ἀγνώστου συμβαλῆσ' ἔχω.

φρ αἰλινον αἰλινον ἀρχὰν θανάτου
 βάρβαροι λέγουσιν αἶ' αἶ'
 ἀσιὰ διφωτᾶ, βασιλίων
 ὅταν αἶμα χυθῇ κατὰ γᾶν
 ξίφεσι σιδαρέοισιν αἰῖδα.
 ἦλθον εἰς δόμους, ἵν' αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω.
 λέοντες Ἕλληνες δ' ὡ δ' ἰδύμω,
 τῷ μὲν, ὁ σρατηλάτας πατὴρ ἐκλήϊζετο.
 ὁ δ' ἐ, πᾶς Στροφίῳ κακομήτας ἀνὴρ,

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὁῖος Ὀδυσσεύς, σιγῇ δ' ὁλῖος,
 πιστὸς δὲ φίλοις, θρασύς ἐς ἄλκην,
 ξυνητὸς πολέμου, φονίος τε δράκων.
 ἔρροι τᾶς ἡσυχῆς προνόας καὶ ἔργος ὦν.
 οἶδ' ἐπὶ πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες,
 ὥς ἐγὼ μὲν ὁ τοξότας Γάρις
 γυναικὸς ὁμῆμα δακρύοις
 πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
 ἔξονθ' ὁμὲν, τὸ κῆθεν, ὁ δὲ, τὸ κῆθεν,
 ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
 περὶ δὲ γάνυ χάρας ἰκεσίης
 ἔβαλλον ἔβαλλον Ελένας ἄμφω.
 ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον
 ἀμφίπολοι Φρύγες.
 προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλος
 πεσὼν ἐν φόβῳ,
 μή τις ᾗ δόλος.
 καὶ δ' οὐκ εἴδοις μὲν, ἔ.
 τοῖσδ' ἔς ἀρκυστάταν
 μηχανὰν ἐμπλέκην
 παῖδα Τυνδαρίδ' ὁμιτροφόντας δράκων.
 σὺ δ' ἦστα πῦρ τότ' ἢ πάλα φάνης φόβῳ;
 φρυγίοις ἐτυχον φρυγίοισι νόμοις
 παρὰ βόσρυχον αὔραν αὔραν
 Ελένας Ελένας ἀπαγεῖ κύκλω
 περὶ νῶ πρὸ παρῆδος αἰῶων
 βαρβαροῖσι νόμοισιν.
 ἃ δὲ, λῖνον ἡλακάτα δακτύλοισι ἔλιαν.
 νήματα δ' ἴετο πέδιω,
 σκύλων φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλματα,

Παρίσιος

χ
 φ

συνυλῆσαι χρήεσσα λίνω
 φάρια πορφύρεα,
 δῶρα Κλυταιμνήστρα.
 προσεῖπε δ' Ορίσας
 λάκαιναν κῆραν ὦ Διὸς παῖ,
 θεὸς ἴχθυος πέδιψ' ἀνὴρ ἀποσῶσα κλισίῃ,
 Γέλοπος ἐπὶ προπάτορος ἔδραν παλαιᾶς
 ἐστίας, ἵν' εἰδῆς λόγους ἐμὺς.
 ἄγχι δ' ἄγει νιν ἅδ' ἐφάπετο
 ὅ πρόμαντις ὧν ἐμελλεν.
 ὁ δὲ συνερῶς, ἄλλ' ἔπρατ' ἰὼν κακὸς φωνῶν.
 ὅν' ἐκποδὼν ἴτ', ἀλλ' αἰὲ κακοὶ Φρύγες;
 ἐκλήϊσε δ' ἄλλον ἄλλοσε
 σέγης· τὺς μὲν, ἐν σαθροῖσιν
 ἱππικῶις, τὺς δ' ἐν ἔδραισι,
 τὺς δ' ἐκείσε κῆθεν, ἄλλον ἄλλοσε
 διαρμόσας ἀπὸ προδρασκίνας.
 τί τὸ πρὸς τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο;
 ἰδῶμαι μᾶτερ μᾶτερ ὀβρίμα, ὀβρίμα, αἶ αἶ
 φονίων παθέων, ἀνόμων τε κακῶν, ἅπερ ἔδρακον
 ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων,
 ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότῃ
 ξίφῃ σπᾶσαντες ἐν χερσὶν, ἄλλος ἄλλοσε
 δίνασεν ὄμμα, μή τις παρὼν τύχοι.
 ὥς κἀπροι δ' ὀρίεσθαι
 γυναικὸς ἀντίοι σαθέντες,
 ἐννέπυσι κατθανῇ, κατθανῇ.
 κακὸς δ' ἀποκτείνῃ πάσις,
 κασιγνήτῃ προδὲς ἐν Ἀργεὶ θανεῖν γόνον.
 ἅδ' ἴαχεν ἴαχεν ὦ μοι μοι.

Λουκόν

ΟΡΕΣΤΗΣ

λαοὶ δ' ἐμβαλῶσα πῆχυν σέρνοισι
 κτύπησε κρᾶτα μέλειον πλαγῶν.
 φυγὰ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἵχκος
 ἔφεριν, ἔφεριν ἐς κόμας δὲ δακτύλους
 δικῶν Ορέστας, μυκηνὶδ' ἄρβύλαν προβάς,
 ὧμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
 παῖεν λαιμῶν ἔμελλεν εἶσω μέλαν ξίφος.
 πῦ δ' ἦτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ σέγας Φρύγες;
 ἰαχὰ δ' ὁμων θύρετρα καὶ σταθμούς
 μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐνθ' ἐμίμνομεν,
 βοηδρομῶμεν ἄλλος ἄλλοθεν σέγης.
 ὁ μὲν, Πέτρως· ὁ δ' ἀγνύλας,
 ὁ δὲ, ξίφος πρόκωπον ἐν χερσὶν ἔχων.
 ἔναντα δ' ἦλθε Γυλάδης ἀλίαςτος,
 δῖος δῖος Ἑκτωρ ὁ Φρύγιος, ἢ τρικόρυθος Αἴας.
 ὃν εἶδον ῥῆδον ἐν πύλαισι πριαμίσι.
 φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.
 τότε δ' ἠ τότε διαπρεπῆς
 ἐγένοντο Φρύγες, ὅσον Ἀρείος ἀλκῶν
 ἦσαντες Ἑλλάδος ἐγνόμεθ' αἰχμᾶς.
 ὁ μὲν, οἰχόμενος φυγὰς· ὁ δὲ, νέκυς ὤν.
 ὁ δὲ, τραῦμα φέρων· ὁ δὲ, λιαρόμενος
 θανάτῳ προβολῶν· ὑπὸ σκότον δ' ἐφάγομεν.
 νεκροὶ δ' ἐπιπῶν· οἷδ' ἔμελλον· οἷδ' ἔκειντ'.
 ἔμολε δ' ἠτάλαιν' Ἑρμῖονα δόμους
 ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετῇ ματρὸς, ἅνιν ἔτιτε τλάμ'.
 ἄθυρσοι δ' διάνιν δρᾶμόντες βάκχαι,
 σκύμνον ἐν χερσὶν ὀρέαν ξυνήρτασαν.
 πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγῶν ἔτεινον.
 ἅδ' ἐκ θαλάμῳ ἐγένετο διὰ πρὸ δ' ὁμων

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄφαντος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ, καὶ φῶς, καὶ νύξ,
 ἦτοι φαρμάκοισιν, ἢ μάγ' τέχαις, ἢ θεῶν κλοπαῖς.
 τὰ δ' ὕπερον ἔκείτ' οἶδα. δραπετήν γάρ ἐ
 ξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.

πολύτονα δὲ πολύτονα πάθια

Μενέλαος ἀναχόμενος, ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας
 ἔλαβε τὸν Ελένας γάμον.

χο καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε.

ξίφηφόρον γὰρ ἔσορ' ὦ πρόδωμάτων

βαίνοντ' Ὀρέσην ἐπὶ οὐ μὲν ποδὶ.

ὀρέ πῦρ σὺν ἔστος, ὃς πέφουγεν ἐκ δόμων τὸ μὸν ξίφος;

φρ προσκυνῶ σ' ἀναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσιπῶν.

ὀρέ ἔκ ἐν Ἰλίῳ τάδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν ἀργεῖα χθονί.

φρ Πανταχῶ ξῆν' ἡδὺ μάλλον, ἢ θανέην τοῖς σώφροσιν.

ὀρέ ὅτι πικραυγὴν ἔθικας Μενέλειω βοηδρομήν;

φρ σοὶ μὲν ἔν' ἐγὼ ἀμύνειν. ἀξιώτερος γὰρ ἔ.

ὀρέ ἐνδίκως ἢ Τυνδάρειος ἄρα πᾶς διώλετο;

φρ ἐνδίκώτατ', εἴγε λαίμυς ἔχε τριπύχους θανεῖν.

ὀρέ δειλία γλώσῃ χαρίξῃ, τάνδον ἔχ' ἔτω φρονῶν.

φρ ὃ γὰρ, ἥ τις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυγί' δνελυμήνατο;

ὀρέ ὁμοσον. ἔδ' ἐ μὴ, κτενῶ σε, μὴ λέρειν ἐμὴν χάριν.

φρ τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν ἀνορκῶ μ' ἐγώ.

ὀρέ ὦδε καὶ Τροία σίδηρος πᾶσι Φρυγί' ἦν φόβος;

φρ ἄπεχε φάσγανον. πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεί φόνον.

ὀρέ μὴ πέτρος γένη δέδοικας, ὥς τε Γοργόν' ἔσιδ' ὢν;

φρ μὴ μὲν ἔν' νεκρός. τὸ Γοργῶς δ' ἔ' κάποιδ' ἐγὼ νάρα.

ὀρέ δ' ἄλλος ὦν φοβῇ τὸν ἄδην, ὃς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

φρ Γᾶς ἀνὴρ καὶ δ' ἄλλος ἥ τις, ἥδεταί τοι φῶς ὄρων.

ὀρέ αὐ λέρεις. σῶξαι σε σύνεσις. ἀλλὰ βᾶν' ἔσω δόμ'.

φρ ἔκ' ἄρχ' κτενῆς με; . Ο . ἀφῆσαι.

φρ καλὸν

ΟΡΕΣΤΗΣ

Φρ καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.

ὀρέ ἀλλὰ μεταβυλῶσ' ἄμειδα.

Φρ τῦτο δ' ὕ καλῶς λέγεις.

ὀρέ μῶρος, εἰ δοκεῖς μετλήται σὴν καθαιμάξαι δέριν.

ἔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας, ἔτ' ἐν ἀνδράσι σὺ γ' εἶ.

τῷ δὲ μὴ σῆσαι σε κραυγὴν, ὅτε κ' ἐξήλθον δόμῳ.

ὄξυ γὰρ βοῆς ἀκῦσαν Ἀργὸς ἐξηγίρεται.

Μενέλειω δ' ὕ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβὴν ἦσ' ὧ ξίφους.

ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοσρύχοις γαυρὺ μένος.

εἰ γὰρ Ἀργῆς ἐπάξει τοῖσδε δώμασι λαβὼν,

τὸν Ελένης φόνον διώκων, καὶ μὲ μὴ σώξειν θέλῃ,

σύγγονόν τ' ἐμὴν, Πυλάδην τε

τὸν τάδε συνδρῶντά μοι,

παρβένοντε, καὶ δάμαρτα, δύνω νεκρῷ κατόψεται.

χο ἰὼ ἰὼ τύχῃ. ἕτερον εἰς ἀγῶν' ἕτερον αὖ
δῶμος φοβερόν ἀμφὶ τὸς Ἀτρεΐδας πίττει.

ἡμι τί δρῶμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε,

ἢ σὶ γ' ἔχωμεν ἀσφαλέστερον φίλοι;

ἡμι ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει

θαλάσων ὅδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.

χο ἅπῃσι πύκας, ὥς πυρῶσοντες δόμους

τὸς τανταλίδας, ὅδ' ἀφίστανται φόνοι.

τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι τέλος ὅπα θέλει.

μεγάλα δὲ τίς ἀδύναμις δ' ἰαλασῶρων

ἔπαισεν ἔπαισε μέλαθρα τάδε δ' ἰαμάτων,

διὰ τὸ Μυρτίλῳ πέσῃ μ' ἐκ δ' ἴφρου.

χο ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λούσω Μενέλειω δόμῳ πέλας,

ὄξυ πῦν, ἠδ' ἡ μένον πῦ τὴν τύχην, ἢ νῦν πάρα.

ἡλέ ἐκ' ἐτ' ἂν φθάνοιτε κλέθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς

» ὧ κατὰ σέρας Ἀτρεΐδας; Δεινὸν αὐτῶν ἀνὴρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

= Ἦρὸς κακῶς πράσσοντας ὥς σὺ νῦν ὀρίεσθαι δυσυχὴς
 με ἤκω κλύων τὰ δεινὰ, καὶ δρασθήρια
 διασοῖν λεόντοιν· ὃ γὰρ ἄνδρ' αὐτῷ καλῷ.
 ἤκυσσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
 ὥς ὃ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος ὄχεται,
 κενὴν ἀκῦσας βάξιν· ἦν φόβῳ σφαλῆς
 ἤγρηλὲ μοι τις· ἀλλὰ τῷ μητροκτόνι
 τεχλᾶσμάτ' ἐστὶ ταῦτα, καὶ πολὺς γέλως.
 ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσόλοισι λέγω
 ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὥσθ' ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
 ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μισαιφόνων,
 καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν
 λάβωμεν, ἥ δ' ἔξινθανῇ ἐμῇ χειρὶ
 τὴς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.
 ὅρι· ὅτος, σὺ κλέθρων τῶνδε μὴ φάουσης χερσίν.
 Μενέλαον ἔπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει.
 ἢ τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν
 ῥήξας παλαιὰ γένηα, τεκτόνων πόνον.
 μοχλοῖς δ' ἄραρε κλεῖθρα σῆς βοηδρόμου
 σπυδαῖς, ἃ σ' ἔρξει μὴ δόμων εἰσω περᾶν.
 με ἔα· τί χρῆμα λαμπάδων ὀρῶ σέλας,
 δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τῶνδε πυργηρῶ μένους,
 ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρηρον δέρη;
 ὅρι· πότερον ἐρωτᾶν, ἢ κλύειν ἐμῷ θέλεις;
 με ὃδέτερον· ἀνάγκη δ' ὥς ἔοικέ σου κλύειν.
 ἔρι· μέλλω κτανῇ σε θυγατέρ', ἢ βύλη μαθεῖν.
 με Ἑλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράξεις φόνον;
 ἔρι· ἔγ' γὰρ κατέχον μὴ θεῶν κλεφθῆς ὕπο.
 με ἀρνῇ κατακτάς, καὶ φ' ὕβρει λίγεις τάδε;
 ὅρι· λυπρῶν γὰρ τὴν ἀρνησιν· ἔγ' γὰρ ὤφελον.

ΟΡΕΣΤΗΣ

με τί χρεῖμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ ἄρ' ἐς φόβον.
 ὅρ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδος μιάσθ' ἄρ' ἄδ' βαλῆν.
 με ἀπόδος δ' ἄμαρτος νέκυν, ὅπως χῶσθ' τάφῳ.
 ὅρ' ἐπεὶ θεὸς ἀπαίτῃ· παῖδα δ' ἐκτανῶ σέθεν.
 με ὁμητροφόντης, ἐπὶ φόνῳ πράσας φόνον.
 ὅρ' ὁ πατὴρ ἀμύντωρ, ὃν σὺ πρὸ δωκας θανάτῳ.
 με ἢ ἤρκησέ σοι τὸ παρὸν αἵμα ματέρος;
 ὅρ' οὐκ ἂν καὶ μοι μὴ τὰς κακὰς κτείνων ἀῖ.
 με ἢ καὶ σὺ Γυλάδῃ τῷδε κοινωνεῖς φόνου;
 ὅρ' φησὶ σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.
 με ἀλλ' ὅτι χαίρων, ἦνγε μὴ φύγης πηροῖς.
 ὅρ' ἢ φανξέμεθα, πυρὶ δ' ἀνάφομεν δόμους.
 με ἢ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε;
 ὅρ' ὡς μήτ' ἔχῃς σὺ τήνδ', ἐπισφάξας πυρὶ.
 με κτεῖν' ὡς κτανώνγε, τῶνδ' ἐμοὶ δώσῃς δίκην.
 ὅρ' ἔσαι τάδε· Μ· ἄ· ἄ μὴ δαμῶς δράσεις τάδε.
 ὅρ' σίγα νῦν· ἀνέχεσθ' ἐν δίκῃς πράσων κακῶς.
 με ἢ γὰρ δίκαιον ξῆν σε; ·Ο· καὶ κρατεῖν γε γῆς.
 με ποίας; ·Ο· ἐν Ἀργεὶ τῷδε τῷ πελασγικῷ.
 με ἄν' ἔν θίγοις ἂν χερνίβων; ·Ο· τί γὰρ ἔ;
 με καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις;
 ὅρ' ἐπὶ σὺ δ' ἂν καλῶς;
 με ἀγνὸς γὰρ ἔμει χέρας· Ο· ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
 με τίς δ' ἂν προσέποισ'; Ο· ὅστις ἐστὶ φιλοπάτωρ.
 με ὅστις δὲ τι μᾶλλον μητέρ'; ·Ο· ἀνδράμων ἔφην.
 με ἔκουν σύ γε· ·Ο· ἢ γὰρ ἀνδάνυσιν αἱ κακαί.
 με ἀπαῖρε θυγατρὸς φάσχανον· ·Ο· φανδὴς ἔφην.
 με ἀλλὰ κτανῆς μὴ θυγατέρ'; Ο· ἢ φανδὴς ἔτ' ἔ.
 με οἱ μοι, τί δράσω; Ο· πᾶθ' ἐς Ἀργεῖς μολών.
 με πέθω τίνα; Ο· ἢ μᾶς μὴ κτανῆν αὐτῷ πόλιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

με ἥ παῖδά μιν φονεύσετε; · Ο · ὧδ' ἔχει τάδε.
 με ὦτλήμων Ελένη · Ο · τὰ μὰ δ' ὕχ' ἰτλήμονα;
 με σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Ο · εἰ γὰρ τόδ' ἦν.
 με πόνυς πονήσας μυρίας; Ο · πλήν γ' εἰς ἐμέ.
 με πέπονθα δεινά · Ο · τότε γὰρ ἦδ' ἀνωφελής.
 με ἔχεις με · Ο · σαυτὸν σύ γ' ἔλαβες κακὸς γέγώς.
 ἀλλ' εἰ, ὕφαπτε δώματ' Ἡλέκτρα τάδε.
 σύ τ' ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σφρέσατε
 Γυλάδην, κατὰυθε γείατα τείχεος τάδε.
 με ὦ γαῖα Δαναῶν, ἱππὶν τ' Ἀργεὺς κτίται,
 ἔκταν ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
 πᾶσαν γὰρ ἡμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν
 ξὴν, αἶμα ματρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.
 απ Μενέλαε, παῦσε λῆ μ' ἔχων τεθνηγμένον.
 Φοῖβος σ' ὁ Λητῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὢν, καλῶ.
 σύ θ', ὅς ξιφήρης τῇδ' ἐφειδράνεις κόρη
 Ορέσθ', ἵν' εἰδῆς ὅς φέρων ἦκω λόγος.
 Ελένα μὲν, ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν,
 ἡμαρτες ὀργὴν Μενέλεω ποιεῖμενος,
 ἡδ' ἐστίν, ἣν ὁρᾷτ' ἐν αἰθέρος πύχαῖς,
 σεσωσμένη τε, καὶ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
 ἐγὼ νιν ἐξέσωσα, καὶ πόφασγάνου
 τῷ σὺ κελευσθὲς ἤρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
 Ζηνὸς γὰρ ἔσαν, ξὴν νιν ἄφθιτον χρεῶν.
 Κάτορί τε, Πολυδάκει τ' ἐν αἰθέρος πύχαῖς
 σύνθαικος ἔσαι, ναυτίλοις σωτήριος.
 ἄλλην δ' ἐνύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβὼν.
 ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιτεύματι,
 Ἑλληνεὺς εἰς ἐν καὶ Φρύγας συνήγαγον,
 θανάτους τ' ἐθήκαν ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὕβρισμα θνητῶν, ἀφθόνου πληρώματος.
 τὰ μὲν καθ' Ἑλένην, ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεῶν
 Ορέσα, γαίης τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρης,
 Γάρ ῥά σιον οἰκῆν δάπεδον ἐν ἑαυτῷ κῦκλον.
 κεκλήσεται δ' ἐσῆς φυγῆς ἐπώνυμον,
 Αἰάσιν, Ἀρκάσιν τ' Ορέσειον καλῆν.
 ἐνθένδ' ἐτ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν,
 δίκην ὑπόχρεος αἵματος μητροκτόνου,
 οὐ μὲν ἴσι τριανταῖς θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς
 Γάροισιν ἐν ἄρ' ῥοισιν ἀσεβεστάτην
 ψῆφον δίοισιν, ἐνθα νικῆσαι σε χρεῖ.
 ἐφ' ἧς δ' ἔχεις Ορέσα φάσγαγον δέρεν,
 γῆμαι πέπρωται σ' Ἐρμείονην· ὅς δ' οἶεται
 Νεοπτόλεμος γαμῆνιν, ὃ γαμῆ ποτε.
 θανῆν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει,
 δίκας Ἀχιλλέως πατρός ἐξαυτῶντί με.
 Πυλάδην δ' ἀδελφῆς λίκτρον, ὃ ποτ' ἤνεσας,
 δός· ὁ δ' ἐπιὼν νιν βίοςτος ἀνδράμων μενῆ.
 Ἀργεὺς δ' Ορέσην Μενέλειος ἑακρατῆν.
 ἐλθὼν δ' ἄνασε Σπαρτιάτιδος χθονός,
 φεργὰς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίαῖς
 πόνοις διδύσας, δαῦρ' ἀγ' δίκηυσεν.
 τὰ πρὸς πόλιν δ' ἐτ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
 ὅς νιν φονῆσαι μητέρ' ἤξινάγκασα.
 ὀρέῃ ὦ Λοξία μαντῆε σῶν θεασισμάτων,
 ὃ ψευδομαντῆς ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.
 καί τοι μ' ἐσθ' αἰδέομαι μή τινος κλύων
 ἀλαστῶρων, δόξαί μιν σὴν κλύειν ὅσα.
 ἀλλ' ὃν τελεῖται· πείσσομαι δ' ἐσσοῖς λόγοις.
 ἰδὺ μεθίην μ' Ἐρμείονην ἀπὸ σφαγῆς.

ΕΥΡΥΓΙΔΟΥ
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Digitized by Google

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

EVRIPIDIS PHOENISSAE.

ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ ΦΟΙ ΝΙΣΣΩΝ.

Ετεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν, ἀποσερῶ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ Πολυνείκην· φυγὰς δὲ ἐκείνος ἔς Αργεὺς παραχρὴνόμενος, ἔη με τὴν θυγατέρα τῷ βασιλείῳς Ἀδράστῳ· κατελθὼν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμύμενος, καὶ πῆσας τ' πενθερὸν, συνήθροισεν ἀξιόλογον στρατὸν κατὰ τῷ ἀδελφῷ, καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῷ Ιοκάστη ἐποίησεν αὐτῷ ὑπόσπονδον ἐλθεῖν εἰς τὴν πέλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς ἀρχῆς· δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τῷ Ετεοκλέῳς, ἡ μὲν Ιοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα ἔκ ἡδύνατο πρὸς φιλίαν· Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς πόλεμον λοιπὸν παραταξάμενος, ἀνεχώρησε τῆς πόλεως· ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην θέσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἰάν ὁ παῖς Κρέοντος Μενσικᾶς σφάγιον Ἀρεὶ γέννεται· ὁ μὲν ἔν Κρέων, ἡρνήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος, ἐβύλετο· καὶ τῷ πατρὸς αὐτῷ φυγὴν μετὰ χρημάτων δίδόντος, ἑαυτ' ἀπέσφαξε· καὶ δὴ καὶ ἔπραξε· Θηβαῖοι δὲ, τὸς ἡγεμόνας τῶν Αργείων ἔσφαξαν· Ετεοκλῆς δὲ, καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες, ἀνῆλον ἀλλήλους· ἡ μὲν ἔν μήτηρ αὐτῶν αὐρῶσα νεκρὸς τὸς ἑὺς, ἀνείλεν ἑαυτήν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων, παρέλαβε τὴν βασιλείαν· οἱ τε Αργεῖοι νικηθέντες τῆς μάχης, ἀνεχώρησαν· Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τὸς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμήᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας, ἔκ ἔδωκεν ἔς ταφὴν· Πολυνείκην δὲ ἀκνέοντον ἔρριψεν.

ρίψεν· Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμ-
ψεν, ἐφ' ᾧ μὲν φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐ-
φ' ᾧ δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, ὑδὲ περὶ τὴν δυν-
αμίαν ἐλείψας.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ.

Περιπαθῆς ἄγαν αἱ Φοίνιαται τῇ τραγωδίᾳ· ἀπώ-
λετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τῆς τείχεος ὑπὲρ τῆς
πόλεως ἀποθανὼν· ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ
ὑπ' ἀλλήλων· καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ αὐτῶν ἑαυτὴν
ἀνείλεν ἐν τοῖς παισὶ· καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατοῦ
μενοὶ Ἀργεῖοι, ἀπώλοντο· καὶ ἄταφος Πολυνείκης
πρόκειται· καὶ Οἰδίπυς τῆς πατρίδος ἐκβάλλε-
ται· καὶ σὺν αὐτῷ, ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη· Ἐστὶ δὲ τὸ
δράμα καὶ πολυπρόσωπον, καὶ γνωμῶν πολλῶν
μεσὺν τε, καὶ καλῶν.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ.

Ἐστὶ μὲν ταῖς σικηνικαῖς ὁψεσι καλὸν τὸ δράμα,
ἐπὶ καὶ παραπληρωματικόν· ἢ τε ἀπὸ τῶν τειχέ-
ων Ἀντιγόνη θεωρῶσα, μέρος ἔν ἐστι δράματος·
καὶ ὑπόσπονδος Πολυνείκης ὑδενὸς ἔνεκα παραγί-
νεται, ὅτι ἐπὶ πᾶσι μετ' ὧδ' ἡς ἀδολέχου φυγάδον
μενος ὁ Οἰδίπυς, προσέρριπτε διακινῶν.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ.

Λαίτε λαβδακίδη, παίδων γένος ὀλβιον αἰτῆς;
Δώσω τοι φίλον ἦν· ἀτὰρ πετρωμένον ἐστὶ
Σὺ παιδὸς χάρειν λιπὲν φάος· ὥς γὰρ ἔναισε
Ζῶς κρονίδης Γέλοπος συγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
Οὐ φίλον ἤρπασας ἦν· ὅδ' ἤνυξά τ' ἐσοι τὰδε πάντα

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἐστρίπνυ ἐπὶ γῆς, καὶ τετράπον· ὃ μίᾳ φωνῇ,
Καὶ τρίπον· ἀλλὰ αἰεὶ δὲ φωνὴν μόνον, ὅα' ἐπὶ γαῖαν
Ἐρπετὰ κινῆται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον.
Ἀλλ' ὅπταν πλείουσι περὶ γόμενον ποσὶ βαίνει,
Εὐθα τάχος γήοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτῷ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ιοκάστη.	Πολυνέκης.	Ἀγγελος.
Παιδαγωγός.	Ετεοκλής.	Ἐτερος ἄνθρωπος.
Ἀντιγόνη.	Κρίων.	γελος.
Χορὸς ἐκφοινικῶν.	Μενεικός.	Οἰδίπυς.
νισσῶν γυναικῶν.	Τειρεσίας.	

Προλογίζει δὲ ἡ Ιοκάστη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙ
ΝΙΣΣΑΙ.

Σ

Τὴν ἐν ἄστροις ἔραν' τέμνων
ἑδὼν,

καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβε
βὼς δ' ἴφροισ

ἦλτε, θαῖς ἵπποισιν ἐλίστων φλόγα,
ὥς δυσυχῇ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρα
ἄκτιν' ἐφῆκας, Κάδμος ἠνίκ' ἦλθε γῆν θεῶν
τὴνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
ὅς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὶ,
Πολύδωρον ἐξέφυσε· τῷδε, Λάβδακον
φῦναι λέγουσιν· ἐκ δὲ τῷδε, Λαῖον·
ἐγὼ δὲ πᾶς μὲν κληῖξομαι Μενοικίως,
Κρέων τ' ἀδελφὸς ματρὸς ἐκ μιᾶς ἑφ·
καλῦσι δ' Ἰοκάστη με· τῷτο γὰρ πατὴρ
ἔθετο· γαμεῖ δὲ Λαῖός μ'· ἐπεὶ δ' ἄποις
ἦν, χρόνια λέκτρα τὰ μ' ἔχων ἐν δώμασιν,
ἔλθων ἐρωτᾷ Φοῖβον, ἐξατεῖ θ' ἅμα
παῖδων ἐς οἶκον ἀρσένων κοινωνίαν·
ὅδ' ἔειπεν· ὦ Θήβαισιν ἀνὶπποῖς ἄταξ,
μὴ σφῆρ' τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ·
ἢ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενῇ σ' ὄφρ'·
καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος·
ὅδ' ἠδονῇ δὲς, ἥς τε βακχεῖον πεσὼν,
ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα· καὶ σφῆρας βρέφος,
γνὺς τὰ μετὰ κλημα, τῷ θεῷ τε τὴν φάτιν,
λειμῶν ἐς Ἡρας, καὶ Κιβαιρῶνος λέπας
δίδωσι βυκόλοισιν ἐκβῆναι βρέφος,

I 111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον.
 ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν.
 Πολύβη δέ νιν λαβόντες ἱπποβυκόλοι,
 φέρουσ' εἰς οἶκός. ἥς τε διαπόνης χέρας
 ἔθηκαν. ἥ δέ, τῶν ἐμῶν ὠδίνων πόνον,
 μασοῖς ὑφῆτο, καὶ πόσιν πῆθει τεκῆν.
 ἥδη δὲ πυρσῶς γένυσιν ἐξανδρῦμενος
 παῖς οὐ μὸς, ἢ γῆς, ἢ τινὸς μαθὼν πάρα,
 ἔσειχε τὰς φύσαντας ἐκμαθῆν θέλων,
 πρὸς δῶμα Φοῖβη, Λαῖῖός θ' αὐμὸς πόσις,
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μασιύων μαθῆν
 ἢ μὴ κέτ' ἔη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
 εἰς ταυτὸν ἄμφω Φωκίδος χριστῆς ὁδῶ.
 καὶ νιν κελάνει Λαῖν τροχληάτης.
 ὦ ξένη, τυράννοισ ἐκποδῶν μεθίστασο.
 ὁδ' ἔρπ' ἀναιδὸς μέγα φρονῶν. πῶλοι δέ νιν
 χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνιστον ποδῶν.
 ὅθεν, τί τὰκτὸς τῶν κακῶν μεθεῖ λέγειν;
 παῖς, πατέρα κάνει. καὶ λαβὼν ὀχήματα,
 Πολύβη τροφῇ δίδωσιν. ὥς δ' ἐπεξάρει
 Σφιγγὲ ἀρπαγᾶσι πόλιν, ἐμὸς τ' ὕμῃν πόσις,
 Κρέων τ' ἀδελφὸς τὰ μὰ κηρύσσει λέχη.
 ὅστις σοφῆς ἀνιγμὰ παρθένου μάθοι,
 τῷ τω ξυνάψιν λείκτρα. τυγχάνει δέ πως
 ἀνιγμὶ ἐμὸς παῖς Οἰδίπυος Σφιγγὸς μαθὼν.
 ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται,
 καὶ σκῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 γαμῆ δὲ τὴν τεκῆσαν, ὅα ἡδὺς τάλας,
 ὅδ' ἡ τεκῆσα παιδὶ συγκριμωμένη.
 τί κτω δὲ παῖδας παιδὶ, δύο μὰν ἄρ' ἔρεας,
ΕΤΙΟΚΛΕΙΑ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

Ετεοκλέα, κλεινὴν τε Πολυνείκην βίαν·
 κόρας τε διαάς· τὴν μὲν, Ἰσμήνην πατὴρ
 ὠνόμασε· τὴν δὲ πρόσθεν, Ἀντιγόνην ἐγώ·
 μαθὼν δὲ τὰ μὰ κέκτρα μητρῶν γάμων
 ὅ πάντ' ἀνατλάς· Ὀϊδίπυος παθίμαστα,
 εἰς ὅμματ' αὐτῷ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας·
 ἐπὶ δὲ τέκνων γένος ἐμῶν σκιάζεται,
 κλέθροισι ἔκρυψαν πατέρ', ἵν' ἀμνημῶν τύχη
 γένοιτο, πολλῶν δρομένη σοφισμάτων·
 ξῶν δ' ἐς ἐν οἴκοις· πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν,
 ἄρας ἄραται πασὶν ἀνοσιωτάτας,
 θνητῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχρὴν τόδε·
 τῷ δ' ἤς φόβον πείσοντε μὴ τελεσφόρος
 ἄρας θεοὶ κραινῶσιν οἰκύντων ὁμῶν,
 ξυμβῶντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
 φύγειν ἐκόντα τῇδε Πολυνέικην χθονά·
 Ετεοκλέα δὲ σκήπτρ' ἔχειν μέναντα γῆς,
 ἐγὼ αὐτὸν ἀλλάσσοντ'· ἐπεὶ δ' ἐπὶ θυγῶις
 καθέξειτ' ἀρχῆς, καὶ μεβίσσεται θρόνων·
 φυγάδα δ' ἀπὸ βῆτ' τῆσδε Πολυνείκην χθονός·
 ὅδ' Ἀργεὺς ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
 πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων, ἄρει·
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπ' ἀπύλας τείχη τάδε,
 πατρὶ' ἀπατῆρ' σκήπτρα, καὶ μέρη χθονός·
 ἐγὼ δ' ἔριν λύωσ', ὑπὸ πονοδόν μολεῖν
 ἔπεισα παῖδι παῖδα, πρὶν φαῦσαι δορός·
 ἥξειν δ' ὁ πεμφθὲς φησὶν αὐτὸν ἄγγελος·
 ἀλλ' ὧ φαινὰς ἔραν' ἑταίρων πύχας
 Ζῶ, σῶσον ἡμᾶς· δὸς δὲ ξυμβασὶν τέκνοις·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χρὴ δ' ἄσφοδς πέφυκας, ὅκ' ἔαν βροτὸν
τὸν αὐτὸν αἰὲ δυνυχῇ καθεστάναι.

παι ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί,
ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπὲν
μεθῆκε, μελάρων δ' ἐς διήρεις ἔχατον
σφάτου μ' ἰδὲν ἀργεῖον ἱεσίαις σαῖς,
ἐπίχρε, ὥσ' ἂν πρὸ ξερυνήσω σίβον,
μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
καὶ μοι μὲν ἔλθοι φαῦλος ὡς δ' ἄλφ' ὕψος,
σοὶ δ' ὡς ἀνέμῳ· πάντα δ' ἐξειδὼς, φράσω,
ἅτ' ἔδον, εἰσῆκυσά τ' Ἀργείων πάρα,
απονδὰς ὅτ' ἦλθον σὺ κασιγνήτῳ φέρων,
ἐνθ' ἐνδ' ἐκέσσε, δ' αὖρό τ' αὖ κήνυ πάρα·
ἀλλ' ὅστις ἀσπὼν τοῖσδε χρί μῆται δόμοις,
κέδρε παλαιὰν κλῖμακ' ἐκπέρα ποδί·
σκόπει δὲ πεδία, καὶ παρ' Ἰσμην ὄραας,
Δίρκης τε νῆμα, πολέμιων σφάτου μ' ὅσον·
ἂν ὄρει νῦν ὄρει γεραίαν νῆα χερ' ἀπὸ κλιμάκων,
ποδὸς ἵχνος ἐπαντέλλων·
παι ἰδὲ, ξύναψον παρθέν'· εἰς καιρὸν δ' ἔβης·
κινὺ μενοτ γὰρ τυγχάνει πελασγικὸν
σφάτου μα· χωρίζεσι δ' ἀλλήλων λόχους·
ἂν ἰὼ πότνια καὶ Λατῆς Ἐκάτα,
κατὰ χαλκὸν ἄπαν πεδῖον ἀσφάτῃ·
παι ὅ γάρ τι φαῦλως ἦλθε Γολυνείκης χθονά,
πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων·
ἂν ἄρα πύλαι κλέβοις χαλκὸς τετὰ τ' ἔμβολα
λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις
τείχεος ἤρμουαι;
παι θάρσ'· τά γ' ἔνδον, ἀσφαλῶς ἔχει πόλις·

ἀλλ'

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

- ἀλλ' εἰσὶρα τὸν πρῶτον, ἃ βύλει μαθεῖν.
 αἶν τίς ἔστος ὁ λαυκολόφος, πρόπαρ ὅς ἄγει στρατὸν
 πᾶν χαλκὸν ἀπιδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων;
 παῖ λοχαγὸς ὧδ' ἐπονεα.
 αἶν τίς; πόθεν γηγῆς; αὐδάσον ὧ γηραῖ.
 τίς ὄνομάζεται;
 παῖ ἔστος μυκηναῖος μὲν αὐδάται γένος,
 λερναιᾶ δ' οἰκῆ νάμαθ' Ἰππομέδων ἀναξ.
 αἶν ἔἴως γαῦρος, ὡς φοβερὸς εἰσίδειν.
 γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος ἀστεροπὸς
 ἐν γραφαῖσιν· ἔχῃ πρόσφορος ἀμερίων γένεα.
 παῖ τόνδ' ἔξα μείβοντ' ἔχ' ὄρεας Δίρκης ὕδωρ λοχαγῶν;
 αἶν ἄλλος ἄλλος ὅδε ταυχέων τρόπος· τίς δ' ἔστιν ἔστος;
 παῖ πᾶς μὲν Οἰνέως ἔφου Τυδῶνς,
 Ἀρην δ' αἰτωλὸν ἐν Σέρνοισι ἔχει.
 αἶν ἔστος ὁ τᾶς Πολυνέκους ὧ γέρον,
 αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁ μόταμος κυρῆ;
 ὡς ἀλλόχρως ὅπλοισι μιξεοβάρβαρος.
 παῖ σακεσφοροὶ γὰρ πάντες Ἀἰτωλοὶ τέκνον,
 λογχαῖς τ' ἀκοιτισῆρες ἀνδοχῶτατοι.
 αἶν σὺ δ' ὧ γέρον, πῶς αἰδάνη σαφῶς τάδε;
 παῖ ση μὲν ἰδὼν τότ' ἀπιδῶν ἐγνώρισα,
 ἀπονδᾶς ὅτ' ἦλθον σὺ κασιγνήτῳ φέρων.
 ἃ προσδεδορκῶς, οἶδα τὴς ὥπλισμένους.
 αἶν τίς δ' ἔστος ἀμφὶ μνήματ' Ἰφίθου περᾶ,
 καταβόσφυχος ὁμμασι γοργὸς εἰσίδῃν νεανίας;
 παῖ λοχαγός. Α. ὡς ὄχλος νιν ὕστερ' ἡ ποδὶ
 πάντοπλος ἀμφέπει.
 παῖ ὅδ' ἔστι Παρθενόπαῖος, Ἀταλάντης γότος.
 αἶν ἀλλὰ νιν ἃ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Ἀρτεμὶς ἱεμένα τόξοις δαμάσασα,
 ὀλέσειεν, ὅς ἐπ' ἐμὸν πόλιν ἔβα πέρσων.
 παῖ ῥῆ τὰδ' ὦ πάτερ· σὺν δ' ἴκη δ' ἕκησι γῆν.
 ὦ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί.
 αἶν πῦ πῦ δ' ὅς ἐ μοι, μίᾱς ἐγένετ' ἐκ ματέρος
 πολυπόνῳ μοίρᾳ; ὦ φίλτατ' ἤ τέ πῦ σι
 Γολυνείκης, γέρον.
 παῖ ἐκῆνος τῶν ἐπ' ἀπαρθέντων τάφῳ πέλας
 Νιόβης, Ἀδράστῃ πλησίον παραστάτῃ ὄρεσ;
 αἶν ὄρῳ δ' ἦτ' ὕ σαφῶς. ὄρῳ δέ πως
 μορφῆς τύπω μα, σέρνατ' ἐξ ἡκασμένα.
 ἀνέ μῶκεος ῥθε δρόμον νεφέλας ποσὶν
 ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος πρὸς ἐμὸν
 ὁμογενέτορα· περὶ δ' ὠλένας
 δέρε φιλτάτα βάλλοιμι χρόνῳ φυγάδα μέλειν,
 ὡς ὅπλοισι χρυσέοισιν ἀπρεπὲς γέρον,
 ἐώσπε ὁμοῖα φρεσέσθων βολαῖς ἀελίᾳ.
 παῖ ἦξε δόμους τύσδ', ὥστε σ' ἐκπῆσαι χαρᾶς
 ἔναποιδος.
 αἶν ὅτος δ' ὦ γεραίε, τίς; πόθεν κυρεῖ;
 ὅς ἄρ' μα λυγρὸν ἠνιοστροφῇ βεβῶς;
 παῖ ὁ μάντις Ἀμφιάραος ὦ δέσποιν' ὅδε.
 σφάγια δ' ἄμ' αὐτῷ γῆς φιλαίματοι ῥοαί.
 αἶν ὦ λιπαροξώνῃ θυγατερ
 ἀελίῃ σελαναία, χρυσεόκονκλον
 φέγγος, ὡς ὅττι μετὰ κέντρα
 καὶ σῶφρονά πώλοισ μεταφέρων, ἰθύνει.
 πῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῆδ' ἐφυβρίξῃ πόλει
 Καπακός;
 παῖ ἐκῆνος ἐπ' ἀπὸ πρὸς βάσθε τέκμαιριται
 πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

αὖν ἰὼ νέμεσις, καὶ Διὸς βαρὺ βρομοιβροταί,
 κεραινίον τε πῦρ αἰθαλόεν,
 σὺ τοι μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα
 κοιμίξεις· ὅδ' ἐστὶν αἰχμαλωτίδας
 ὅς δορὶ Θηβαίαις Μυκῆναισι,
 λερναία τε δώσιν τριαίνα,
 ποσφώνχοις ἀμυμωνχοῖς ὕδασι
 δαλῆαν περιβαλὼν· μὴ ποτε
 μὴ ποτε τάνδ' ὦ πότνια χρυσεοβόσφυλον,
 ὦ Διὸς ἔργος Ἀρτεμι, δαλυσύναν τλαίην·

παῖ ὦ τέκνον, ἦσθα δῶμα· καὶ κατὰ σέρας
 ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
 ἦς τέρψιν ἤλθεις, ὧν ἔχρηξες ἥσιδ' ἦν.
 ὄχλος γὰρ ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθε πόλιν·
 χώρει γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικῆς·

- » Φιλόφογον γὰρ χρῆμα θηλῶν γένος ἔφυ·
- » Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,
- » Γλῆυς ἐπεισφέρεισιν· ἡδονὴ δέ τις
- » Γυναιξὶ μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν·

χ^ο τύριον οἶδμα λιπρὸν, ἔβαν
 ἀκροθίνια λοξία

Φοινίαιας ἀπὸ νάσσ' Φοίβῃ,
 δῦλα μελάνθρων, ἵν' ὑπὸ δειράσι
 νιφοβόλοιο Παρνασσῷ κατετάσθην,
 Ἰόνιον κατὰ πόντον ἐλάτῃ πλάνυσσα, περὶ
 ῥύτων ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας,
 ξεφύρῃ πνοᾷς ἱππύσαντος ἐν ὕραν.
 καλλίστην κελάδην μα πόλεως ἐκπροσριθῆς ἐμᾶς,
 καλλιστάματα Λοξία, Καδμήων ἑμοχον γᾶν
 κλεινῶν Ἀθηγοριδῶν, ὁμογενῆς ἐπὶ Λαίῃ πεμφθῆσα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐνθάδε πύργος ἴσα δὲ ἀγάμασι χρυσοτάκτοις
 Φοῖβη λάτρει ἐγινόμαν·
 ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ ἐπιμένει με
 νόμας ἐμὰς δάσσαι, παρθένιον χλιδὰν
 φοιβεῖαισι λατρίαις· ἰὼ λάμπυσα πέτρα τυρὸς
 Διηόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων
 βακχείων Διονύσου οἶναθ',
 ἃ καθαμέριον σάξεις τὸν πολὺκαρπον
 οἰνάνθας ἰῖσα βάτρυν, ξάθειά τ' ἄντρα δράκοτος,
 ἔρραι τε σκοπίαί θεῶν, νιφόβολόν
 τ' ὄρος ἱερὸν ἑλίαν ἀθανάτας θεῶ,
 χορὸς γυνοίμαν ἄφοβος παρὰ μεσὸ
 μφαλα γῆαλα Φοῖβη Δίρην προλιπῆσα·
 νῦν δὲ μοι πρὸ τειχέων θέριος μολὼν Ἀρης,
 αἶμα δάϊον φλέγει τᾶδε· ὃ μὴ τύχοι πόλει·
 Κοινὰ γὰρ φίλων ἄχνη·
 κοινὰ δ' ἅ τι πῆσεθ' ἐπὶ πύργος ἄδε γαῖα
 Φοινίαν χώρην· φῶν φῶν κοινὸν αἶμα, καὶ τέκνα
 τᾶς κερασφόρου πέφυκεν ἰὺς· ὧν μέτεσί μοι
 πόνων· ἀμφὶ δὲ πόλιν νέφος ἀσπίδων
 πυκνὸν φλέγει, σὴν μα φοινίῃ μάχῃ·
 ἂν Ἀρης τάχ' οἴσεται πασὶν Οἰδίπῳ,
 φέρων πημονὰν Ἐρινύων·
 Ἀργεὺς ὦ πελασγικὸν, δεῖ μαινῶ
 τὰν σὺν ἄλκῃ, καὶ τὸ θεόθεν·
 ὃ γὰρ ἄδικον ἴς ἀγῶνα τὸνδ' ἐνοπλος
 ὁρμᾷ πάς, ὃς μετέρχεται δόμους·
 τὰ μὲν πυλωρῶν κλειθρὰ μ' εἰσεδέξατο,
 δὴ ἀνπετείαις τειχέων ἴσω μολεῖν·
 ὃ καὶ δέδοικα, μὴ με δικτύων ἴσω

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

λαβόντες, ὃ μὲν ὧσιν ἀνὰ μακτον χρόα.
 ὦν ἔνευ ὁ μὲν πανταχὶ δῖοις,
 καὶ ἔνευ καὶ τὸ δῶρο, μὴ δόλος τις ἦ.
 ὦ πλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ,
 τὰ τίς ἐμαυτῷ τῷ θράους παρέξομαι.
 ὦν, τίς ἔστος; ἦ κτύπον φοβέμεθα.

- Ἀπεντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
- Ὅταν δὲ ἐχθρὰς πύς ἀμύβηται χθονός.
 πέποιθα μέντοι ματρὶ, καὶ πέποιθ' ἄμα,
 ἥτις μ' ἔπεισε δῶρ ὑπόσπονδον μολεῖν.
 ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βῶμισι γὰρ ἐχάραε
 πέλας πάρεσι, καὶ ἔρημα δώματα.
 φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθ' ἑξίφους,
 καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφ' ἑσῶσι δόμοις
 ξέναι γυναῖκες· εἴπατ' ἐν ποίας πάτρας
 ἑλληνικοῖσι δώμασι πελάξετε;

20 Φοίνισσα μὲν γῇ πατρίδι θρέψασά με,
 Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορός,
 Φοίβῳ μ' ἔπεισαν ἐνθάδ' ἀκροθίνγον.
 μέλλων δὲ πέμπην μ' Οἰδίπῳ κλεινὸς γόνος,
 μαντεῖα σευτὰ Λοξίῳ τ' ἐπ' ἐχάραε,
 ἐν τῷδ' ἐπεσφάτουσαν Ἀργεῖοι πόλιν.
 σὺ δ' ἀντ' αὖ μείφαί μ' ὅστις ὦν ἐλήλυθας,
 ἐπ' ἅσθ' ἔμενον πύργῳ μεθ' ἀνδρῶν χθονός.

30 πατὴρ μὲν ἡμῖν, Οἰδῖπός ὁ Λαῖα.
 ἔτιπτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενονιδέως.
 καλεῖ δὲ πολυνείκεν με θιβαῖος Λιώς.

40 ὦ συγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
 ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεσέλην ὕπο,
 γονυπέτης ἔδρας προσηπινῶ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὁ ἄναξ, τὸν οἴκαθεν νόμον σέβουσα·
 ἔβας ἔβας ὥχρον' ἡ γὰρ πατρίαν·
 ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόσθεμος· ἀναπέτασον πύλας
 κλύεις ὥτε κῦσα τὸνδε; μάτερ, τί μέλλεις
 ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν, θίγην τ' ὠλέναις τέκνυ;
 10 φρίνιασαν ὥτε ἀνίδες βοῶν ἔσω
 δόμων κλύουσα τῶνδε, γῆρα τρομερὰν
 ἔλκω ποδὸς βάσιν· ἰὼ τέκνον, χρόνῳ
 σὸν ὄμμα, μυρίαις τ' ἐν αἰμαῖσι προσήδον·
 ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς,
 παρηΐδων τ' ὄρεγμα, βοδρὺχ' τε κυανόχρωτα χαίτας
 πλόκαμον σκιάζων δέραν ἐμάν·
 ἰὼ ἰὼ, μόλις φανείς ἀελλῆα καὶ δόκηται
 ματρὸς ὠλέναις· τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
 καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι πολυέλικτον ἄδονα
 ἐκείσε καὶ τὸ δῦρο περιχοράνυσα, τέρψιν
 παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; ἰὼ τέκος,
 ἔρημον πατρίων ἐλίπες δόμον,
 φυγὰς ἀποσταλὲς ὁμαίμεν λῶβα·
 ἦ ποθεῖνός φίλοις; ἦ ποθεῖνός Θήβαις;
 ὅθεν, ἐμάν τε λυγρόχροα κείρομαι
 δακρυόεσσαν ἰεῖσα πενθήρη νόμαν,
 ἅπεπλος φαρέων λυγρῶν τέκνον·
 δυσὸρφναῖά δ' ἀμφιτρύχη τάδε σκότι'
 ἀμήβομαι· ὅδ' ἐν δώμασι πρέσβυς
 ὁ μματοσερῆς ἀπῆνας ὁμοπῆρυ
 τὰς ἀποξυγῆσας δόμων, πόθεν ἀμφιδάκρυτον
 αἰὲ κατέχων, ἀνήϊξε μὲν ξίφους
 ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγῶν· ὑπερτέρε μνά
 τ' ἀγχόνας, σενάξων ἀρὰς τέκνοις·
 σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰαγμάτων, σκοτία

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

κρύπτεται· σὲ δ' ὦ τέκνον καὶ γάμοισι δὴ κλύω
 ξυγέντα, παιδοπαῖον ἄδονάν
 ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχην· ξένον τε
 κῆδος ἀμφέπειν· ἄλστα ματρὶ τάδε,
 Λαῖω τε σὺ παλαιγενεῖ, γάμων ἐπακτὰν ἄστα·
 ἐγὼ δ' ὅτ' σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
 νόμιμον ἐν γάμοις, ὡς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ·
 ἀνυμέναα δ' Ἰσμινὲς ἐκηδύθη,
 λυτροφόρον χλιδᾶς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν πόλιν
 ἐσιγάθη σᾶς ἥσοςδος νύμφας·
 ὅλοιτο τάδ', ἥτε σίδαρος, ἥτ' ἔρις, ἥτε
 πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος, εἴτε τὸ δαιμόνιον
 κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδαο·
 πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἐμολε τῶνδ' ἄχῃ·

- χο Δεινὸν γυναιξὶν αἰδ' ὠδίνων γοναί·
 » Καὶ φιλοτέκνον πῶς πᾶν γυναικῶν γένος·
 πο μάτερ, φρονῶν δὲ, καὶ φρονῶν, ἀφικόμαν
 » ἐχθρὸς ἐς ἄνδρας· Ἀλλ' ἀναγκαιῶς ἔχει
 » Πατρίδος ἐρεῖν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγῃ,
 » Λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νῦν ἐκείσ' ἔχει·
 ὅτ' ὧ δὲ τάρβεις ἥς φόβον τ' ἀφικόμην,
 μὴ τις δόλος με πρὸς κασιγνήτη κτάνῃ,
 ὥστε ξιφίρῃ χεῖρ' ἔχων, δ' ἰάσεος
 κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον· ἐν δέ μ' ὠφελῇ,
 σπονδαί τε, καὶ σὴ πίσις, ἥ μ' ἔσῃγαγε
 τέχῃ πατρῷα· πολὺ δ' ἔκρυς δ' ἀφικόμην
 χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα, καὶ βωμὸς θεῶν,
 γυνιάσιά θ', οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδωρ·
 ὧν ἐδινάως ἀπελαθεῖς, ξένην πόλιν
 νάϊω, δ' ἰδῶν ὅ μ' ἔχων δακρυρροῶν·
 ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλλος ἄλλος αὖ σε δέρκομαι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ἡἰρα ξυρηκίς, καὶ πέπλος μελαγχίμης
 ἔχουσαν· οἱ μοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν·
 Ως δεινὸν ἔχθρα μάτερ οἰκείων φίλων,
 Καὶ δυσλύντης ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς·
 τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δώμασι δρᾷ
 σκότον διδορκῶς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
 ἦντι σένυσι τλήμονες φυγὰς ἐμὰς;
 10 κακῶς θεῶν τις Οἰδῖπε φθάρει γένος·
 ὕτω γὰρ ἤρξατ' ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμὲ,
 κακῶς δὲ γῆμαι πατέρας σὸν, φῦναι τε σέ·
 20 ἅτάρ τί ταῦτα; Δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν·
 ὅπως δ' ἔρωμαι, μὴ τι σὴν δάκω φρένα
 δέδοιχ', ἀχρήξω, διὰ πόθεν δ' ἐλήλυθα·
 30 ἀλλ' ἐξερώτα· μηδὲν ἐνδεὲς λίπης·
 ἀγὰρ σὺ βύλει, ταῦτ' ἐμοὶ μάτερ φίλα·
 40 καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὣν χρήξω τυχῆν·
 50 τί, τὸ σέρισθαι πατρίδος, ἢ κακὸν μέγα;
 60 Μείζισον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μείζον, ἢ λόγῳ·
 70 τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγᾶσι τὸ δυσχερές;
 80 ἐν μὲν μέζισον, ὅκ' ἔχει παρ' ῥησίαν·
 90 Δύλε τόδ' ἔσπας, μὴ λείπειν ἅ τις φρονεῖ·
 100 Τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν·
 110 Καὶ τῦτο λυπρὸν, συνασοφῆν τοῖς μὴ σοφοῖς·
 120 Ἀλλ' ἄς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δυνάτεον·
 130 Αἰδ' ἐλπίδες βόσκουσιν φυγὰς ἀσέως λόγος;
 140 καλοῖς βλέπυσί γ' ὄμμασι, μέλλουσιν δέ·
 150 ὅ δ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' ὕσας κεῖναι;
 160 ἔχουσιν Ἀφροδίτην τιν' ἠδῆσαν θεόν·
 170 πόθεν δ' ἐβόσκει πρὶν γάμοις ἄρῃν βίον;
 180 ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ ἔχον, ἔτ' ὅκ' ἔχον ἄν·
 190 φίλοι

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

- 10 φίλοι δὲ πατρός καὶ ξένοι σ' ἠὲ ὠφέλυν;
 20 Εὖ πράσσῃ· τὰ φίλων δ' ὕδ' ἐν, ἣν τις δυστυχῇ.
 10 ὕδ' ἡν γὰρ σ' ἦρ' ἐν εἰς ὕψος μέγα;
 20 Κακὸν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος ἔκ' ἐβόσκει με.
 10 ἡ πατρίς ὡς εἰσὶ φίλταται βρατοῖς;
 20 ὕδ' ὄνομάσαι δύναμι' αἶψ' ὡς ἐσφίλον.
 10 πῶς δ' ἦλθες Ἀργος; τί ν' ἐπίνοιαν ἔχεις;
 20 ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρυσὸν μὲν τινα.
 10 ποῖον; τί τὸτ' ἔλεξας; ἔκ' ἔχω μαθεῖν.
 20 κάπρω, λέοντί θ' ἄρ' ὀνόμασαι παίδων γάμος.
 10 καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετὴν τέκνον;
 20 ἔκ' οἶδ'· ὁ δ' αἰμῶν μ' ἐκάλεισε πρὸς τὴν τύχην.
 10 σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τί νι τρόπῳ δ' ἔχεις λῆχος;
 20 νύξ' ἦν· Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παρασάδας.
 10 κοίτας μασάων ἡ φυγὰς πλανώμενος;
 20 ἦν ταῦτα· κατὰ γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγὰς.
 10 τίς ὕτος; ὡς ἄρ' ἄβλιος καὶ κῆνος ἦν.
 20 Τυδῆος· ὃν Οἶν' ἰώσ φασιν ἐκφυῖναι πατρός.
 10 τί θηροὶ δ' ὕμῃς δ' ἦντ' Ἀδράστου εἰκασε;
 20 σρωμνῆς εἰς ἀλκὴν ὕνεκ' ἦλθον περὶ.
 10 ἐν ταῦθα Τελαῦ παῖς συνῆκε θέσφατα;
 20 καὶ δῶκεν ἡμῖν δύο θυοῖν νεάνιδας.
 10 ἄρ' οὐτυχῆς ἐν τοῖς γάμοις, ἢ δυστυχὴς;
 20 ὕ μεμπτός ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας.
 10 πῶς δ' ἐξέπεισας δ' αὐρὸ σοὶ ἐπαείσθαι σφαπὸν;
 20 διωοῖς Ἀδράστου ὥμοσε γαμβροῖς τόδ' εἰ,
 Τυδεῖτε, καὶ μοι, σύγγαμβρος γάρ εἰς ἐμὸς,
 ἄμφω καταξέσθ' εἰς πατέρα· πρόσθεν δ' ἐμὲ.
 πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄνθρωποι
 πάρεσσι, λυπρὰν χάριν, ἀκαγαίαν δ' ἐμοὶ

Κ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- διδόντες ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατὸν μαί
 πόλιν· θεὸς δ' ἐπ' ὧ μοῖσ', ὥς ἀνυσίως
 τοῖς φιλτάτοις τοκῶσιν ἡράμην δ' ὄρου.
 ἀλλ' ἤς σέ τ' ἔγει τῶνδε διαλύσις κακῶν
 μάτερ, διχλλάξασχ' ὁμογενεῖς φίλως.
 παῦσαι πόνων με, καὶ σέ, καὶ πᾶσαν πόλιν.
 πάλαι μὲν ἔν' ὑμνηθὲν, ἀλλ' ὁμῶς ἔρῳ.
 = Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τι μιώτατα,
 = Δύναμιν τε πλῆσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει,
 αὐτὸν μὲν ἦκω δαῦρο, μυρίαν ἄρων.
 = λόχην· Γένης γὰρ ἔδεν ἀγενὴς ἀνὴρ.
 10 καὶ μὲν Βτεοκλῆς ἤς διαλλαχὰς ὅδε
 χωρῇ· σὸν ἔργον μάτερ Ιοκάστη λέγει
 τοιῦςδε μύθους, οἷς διχλλάξεις τέκνα.
 ὅτε μάτερ, πάρειμι· τὴν χάριν δέ σοι διδὼς,
 ἦλθον· τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δέ τις λόγος.
 ὥς ἀμφὶ τέχῃ καὶ ξυνωρίδας λόχων
 τάων, ἐπέχον πόλιν, ὅπως κλύοι μίσον
 κοινὰς βραβεῖας· αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν
 τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων, πείσασά με.
 10 ἐπίγες· Οὐτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει.
 = Βρῆδ' εἰς δὲ μῦθοι, πλῆσιν ἀνύσισοφόν.
 χάσον δὲ δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμὸν πτοάς.
 ἔν γὰρ τὸ λαίμυτον μὲν ἴσορᾶς κάρα
 Γοργόνας, ἀδελφὸν δ' ἴσορᾶς ἦκοντα σόν.
 σύ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον σρέφε
 Πολύνεικας· εἰς γὰρ ταυτὸν ὄμμασι βλέπων,
 λέξεις τ' ἀμείνον, τῷ δὲ τ' ἐκδέξῃ λόγους.
 παραινέσαι δὲ σφῷ τι βέλομαι σοφόν.
 = Όταν φήσῃ τις ἀνδρὶ θυμῷ θῆς φίλῳ,

= Εἰς

- » Εἰς ἐν συνελθὼν, ὅμματα ὁμμασι διδῶ,
 » Εφ' οἷσιν ἦκει, τὰυτὰ χρὴ μόνον σκοπῆν.
 » Κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχει.
 λόγος μὲν ἔν σός πρόσθεν Πολύνεικες τέκνον.
 σὺ γὰρ σφάτου μα Δαναῖδῶν ἦκεις ἄγων,
 ἄδικα πεπονθὼς, ὥς σὺ φῆς· κριτὴς δὲ τις
 θεῶν γένοιτο, καὶ διαλλακτὴς κακῶν.
- πο Απλὺς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
 » Κ' ποιικίλων δ' ἄτ' ἀνδιχ' ἐρμηνυμάτων.
 » Εχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος,
 » Νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δ' ἔσται σοφῶν.
 ἐγὼ δὲ δωμάτων πατρὸς πρὸς κεφαλῇ.
 τὸ μόν τε, καὶ τῷ δ' ἐκφυγῆν χρήξων ἄρας,
 ἅς Οἰδίπυς ἐφθέξατ' εἰς ἡμᾶς ποτε,
 ἐξῆλθον ἐξωτῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,
 δὺς τῷ δ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνὶ αὐτῷ κύκλον,
 ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις ἀνα μέρος λαβὼν,
 καὶ μὴ δ' ἔχθρας τῷ δὲ καὶ φόνε μολῶν,
 κακὸν τι δρᾶσαι, καὶ παθῆν, ἃ γίνεται.
 ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ', ὀρκίους τε δὺς θεῖς,
 ἔδρασεν ὅδ' ἐν, ὧν ὑπέχετ', ἀλλ' ἔχει
 τυραννίδ' αὐτὸς, καὶ δομῶν ἐμῶν μέρος.
 καὶ νῦν ἔτοιμός ἐμιτὰ μαυτῷ λαβὼν,
 σφάτον μὲν ἐξωτῆσδ' ἀποσεῖλαι χθονός,
 οἰκῆν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον αὐτὰ μέρος λαβὼν,
 καὶ τῷ δ' ἀφείναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον,
 καὶ μήτε πορθῆν πατρίδα, μήτε τι προσφέρειν
 πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων πρὸς ἀμβάσεις.
 ἃ μὴ κυρήσας, τῆς δίκης πηγάσομαι
 δρᾶν· μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥς πάντα πράσσωνσύν δίκη, δίκης ἄτερ
ἀποσερῶμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα μάτερ, ὕχ' ἰπεριπλοκαῖς
λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς,
καὶ τοῖσι φαύλοισι ἐνδιχ' ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.

- χρ ἔμοι μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
τεθράμμεθ', ἀλλ' ὅν ξυνετά μοι δοκεῖ λέγειν.
- ἔτε Εἰ πᾶσι ταῦτ' ὁ καλὸν ἔφην, σφόν θ' ἄμα,
» Οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις.
» Νῦν δ' ὅθ' ὅμοιον ὕδεν, ὅτ' ἴσον βροτοῖς,
» Γλῆν' ὀνομάσαι· τόδ' ἔργον ὅκ' ἐστὶ τόδε.
ἐγὼ γάρ ὕδεν μάτερ ἀποκρύψας, ἐρῶ.
ἄσρων ἀνέλθοι μ' ἡλίου πρὸς ἀνατολάς,
καὶ γῆς ἐνερθε νδυνατὸς ὦν δράσαι τάδε,
τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
τῆτ' ὅν τὸ χρηστὸν μάτερ ὕχ' ἰβύλομαι,
ἄλλω παρῆναι μᾶλλον, ἢ σῶξεν ἐμοί.
- » Ἀνδρῖα γάρ, τὸ πλῆθ' ὅστις ἀπολέσας,
» Τ' ἄλκων ἐλαβε· πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰχμύνομαι
ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε, καὶ πορθύοντα γῆν,
τυχεῖν ἂν χρήξει· ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
γένοιτ' ὄνειδος, εἰ μυκηναῖα δορὸς
φόβῳ παρῆιν σιὴ πῖρα τὰ μάτῳ δ' ἔχειν.
χρῆν δ' αὐτὸν ὕχ' ὅπλοισι τὰς διαλλαχὰς.
» μάτερ ποιῆσαι· Πᾶν γὰρ ἐξαίρει λόγος,
» Ο καὶ σίδηρος πολέμιων δράσειεν ἂν.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκῆν θέλῃ,
ἔξετ'· ἐκῆνο δ' ὕχ' ἐκὼν μεθήσομαι.
ἄρχειν παρόν μοι, τῷδε δουλῶσω πατήρ;
πρὸς ταῦτ', ἴτω μοι πῦρ, ἴτω δὲ φάσματα,
ξάννουθε

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ξούνησθε δ' ἵππους, πεδῖα πέπλασθ' ἀρμάτων,
ὥς ὅ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.

» Εἴπερ γὰρ ἀδικῶν χρὴ τυραννίδος πέρι

» Κάλλιστον ἀδικεῖν· τᾶλλα δ' αἰσεβῶν χρεών.

χο Οὐκ οὐ λέγειν χρὴ μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.
οὐ γὰρ καλὸν τῷτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρὸν.

ιο Ω τέκνον ὅχ' ἅπαντα τῷ γήραϊ κακὰ

» Ετεόκλεις πρόσεστιν, ἀλλ' ἢ μπειρία

» Εχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

τί τῆς κακίστης δαίμονων ἐφίεσαι

φιλοτιμίας παῖ; μὴ σὺν ἄδικος ἡ θεός.

πολλὰς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις ἀνδράμονας

ῥῆσθαι, καὶ ἦλθεν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων.

» ἐφ' ἣ σὺ μαινῇ. Κεῖνὸ κάλλιον τέκνον,

» Ἰσότητα τιμᾶν, ἢ φίλος αἰεὶ φίλοις,

» Πόλεις τε πόλεσι, ξυμμάχους τε ξυμμάχοις

» Συνδῆ· τὸ γὰρ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφθ.

» Τῷ πλεονὶ δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται

» Τ' ἄλλαρον, ἐχθρᾶς δ' ἡμέρας κατάρχεται.

» Καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σαθμῶν,

» Ἰσότης ἔταξε, καὶριθμὸν διώρισε.

» Νυκτὸς τ' ἀφ' ἡμέρας βλέφαρον, ἡλίου τε φῶς,

» Ἰσον βελτίξεν τὸν ἐνιαύσιον κύκλον.

» Κ' ὀδύτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον.

» Εἴθ' ἄλιος μὲν, νύξ τε δυνάμει βροτοῖς.

σὺ δ' ὅκ' ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον,

καὶ τῷδ' ἀπονείμῃ; κατὰ πῶς σὺν ἡ δίκῃ;

τί τὴν τυραννίδ' ἀδικίαν ἀνδράμονα

τιμᾶς ὑπέρφον, καὶ μέγ' ἡγήσαιο τόδε;

περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν ὄν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ πολλὰ μοχθεῖν, πόλ' ἔχων ἐν δώμασι
 βύλει; τίδ' ἐστὶ τὸ πλεον; ὄνο μ' ἔχει μόνον.
 » ἱπὲρ Τὰν ἄρ' ἡνῶν, ἱκανὰ τοῖσι γε σώφροσιν.
 » Οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί.
 » Τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες, ἐπιμελῆ μεθα.
 » Οταν δὲ χρήξωσ' αὐτὰ, ἀφαιρῦνται πάλιν.
 » Ο δ' ὄλβος, ὅ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.
 ἄγ', ἣν σ' ἔρωμαι δύο λόγους προθεῖς ἅμα.
 πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις;
 εἰς τυραννεῖν; ἣν δὲ νικήσῃ σ' ὁδὲ,
 ἀργεῖά τ' ἔρχη δόρυ τὸ Κασμῶν ἔλη,
 ὅφει δαμασθὲν ἄστυ Θηβαίων τόδε.
 ὅφει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας,
 βία πρὸς ἀνδρῶν πολέμιων πορθυμένας.
 ὁδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλῆτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
 γινήσεται Θήβασι. φιλότιμος δὲ σύ.
 σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ. σοὶ δὲ Πολύνεικίς λέγω,
 ἄμαθεῖς Ἀδραστος χάριτας ἧς σ' ἀνήγατο.
 ἀσύνετα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν.
 φέρ', ἣν ἔλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτὲ,
 πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δόρος;
 πῶς δ' αὖ κατάρξῃ θυμάτων ἐλὼν πάτραν,
 καὶ σκῦλα γράφεις πῶς ἐπ' Ἰνάχῃ ῥοαῖς,
 Θήβας πυρσώσας, τάσδε Πολυνέικίς θεοῖς
 ἀσπίδας ἔθηκε; μὴ ποτ' ὦ τέκνον κλέος
 τοῖόνδε σοὶ γένοιτ' ἀνύψ' Ἑλλήνων λαβῆν.
 ἣν δ' αὖ κρατηθῇς, καὶ τὰ τῶν δ' ὑπερδράμη,
 πῶς Ἀργεὺς ἥξει, μυρίους λιπῶν νεκρῶν;
 ἐρεῖ δὲ δῆ τις, ὧς κακὰ μνησέμετα
 Ἀδρασε προαῖς, διὰ μίαν νύμφης γάμον
 ἀπώλωμεθα.

- ἀπὸ λὸ μείσθαι· δύω καὶ ὡσὺν ἀνδρὶ τέκνον,
κῆνων σέρεσθαι, τῶν δ' ἐτ' ἐν μέσῳ πεσόν.
μέθετον τὸ λίχν, μέθετον ἀμαθία δύον.
εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἔχθισον κακόν.
χο ὦ θεοὶ, γένοιθε τῶν δ' ἀπώτροποι κακῶν,
καὶ ξὺ μβασίν τιν' οἱ δὲ πρὸ τέκνοισι δότε.
ἐτε μάτηρ, ὃ λόγων ἐς ἄγων, ἀλλ' ἀνάλωται χρόνος
οὐν μέσῳ μάτην· περαινέει δ' ὃ δὲν ἡ προθυμία.
ὃ γὰρ ἂν ξυμβαίμεν ἄλλως, ἢ πρὸ τοῖς ἐρημέναις.
ὥστε με σκήπτρων κρατύντα, τῆσδ' ἀνακτ' ἔχει
χθονός· τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγήσανυβητὴ μάτ' μ' ἔα.
καὶ σὺ τῶν δ' ἔξω κομίξῃ τειχέων, ἢ κατθανῇ.
πο πρὸς τίνας; τίς δ' ὦ δ' ἀτρωτος, ὅστις ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβαλὼν, τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσειται μόρον;
ἐτε ἐγγύς· ὃ πρόσω βέβηκας, ὃς χεῖρας λούσεις ἐμᾶς.
πο ἴσσορῶ· Διὸν δ' ὁ πλῆθος, καὶ φιλόφρον κακόν.
ἐτε κῆρα σὺν πολλοῖς ἤλθες πρὸς τὸν ὃ δὲν ἐς μάχην;
πο Ἀσφαλὴς γὰρ ἐς ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
ἐτε κομπὸς ὃ ἀπονδᾶς πεποιθὼς, αἶσε σῶξενσι θανέιν.
πο καὶ σε δούτερόν γ' ἀπαιτῶ σκήπτρα καὶ μέρη χθονός.
ἐτε ἐκ ἀπαιτῶ μεθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.
πο τῷ μέρῳ ἔχων τὸ πλῆθον;
ἐτε φημί· ἀπαλλάσσον δὲ γῆς.
πο ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι· Ε· ὃς σὺ πορθήσ' πάρης;
πο κλύετε με;
ἐτε τίς δ' ἂν κλύοι σε πατρίδ' ἐπεσρατῶν μέντου;
πο καὶ θεῶν τῶν λυκοπῶλων δώματα.
ἐτε οἱ συγῆσις· Γ· ἐξελαυνόμεθα ἀπὸ πατρίδος.
ἐτε Καὶ γὰρ ἤλθες ἐξελών· Γ· ἀδικία γ' ἡ ὦ θεοί.
ἐτε Μυκήναις, μὴ νθάδ' ἀνακάλει θεός.
πο ἀνόσιος πέφυκας.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ἔτε ἀλλ' οὐ πατρίδος, ὥς σὺ πολέμιος.
 πο ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνῃς;
 ἔτε καὶ κατακτανῶ γε πρὸς.
 πο ὦ πάτερ, κλύεις ἅ πάχῳ;
 ἔτε καὶ γὰρ διὰ δρᾶς κλύει.
 πο καὶ σὺ μάτερ;
 ἔτε ὃ θεμιτόν σοι ματρός ὀνομάζειν κῆρα.
 πο ὦ πόλις.
 ἔτε μολὼν εἰς Ἀργος, ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ.
 πο ἦμι· μὴ πόνει· σὲ δ' αἰνῶ μάτερ· Ε· ἔξιθι χθονός.
 πο ἔξειμι· πατέρα δέ μοι δὸς ἰδῆν· Ε· ὃν ἂν τύχοις.
 πο ἀλλὰ παρθένος ἀδελφάς· Ε· ὃ δὲ τάσδ' ὄφει ποτέ.
 πο ὦ κασίγνηται.
 ἔτε τί τὰύτας ἀνακαλεῖς; ἔχθιστος ὢν;
 πο μάτερ, ἀλλὰ σὺ μοι χαῖρε.
 ἰο χαρτὰ γοῦν πάχῳ τέκνον;
 πο οὐκ ἐγὼ μὲν πάς σός.
 ἰο εἰς πολλὰ γ' ἄθλια πέφυκ' ἐγώ.
 πο ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὕβριζει.
 ἔτε καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι.
 πο ποῦ ποτε σῆσθ' πρὸ πύργων;
 ἔτε ὥς τί μ' ἰσορεῖς τόδε;
 πο ἀντιτάξομαι κτενῶν σε· Ε· καὶ μὲν τῷ δ' ἔρωσ' ἔχει.
 ἰο ὦ τάλαιν' ἐγώ· τί δράσειτ' ὦ τέκνα;
 ἔτε αὐτὸ σημανῆ.
 ἰο πατρός οὐ φάξεσθ' Ἐρινύς;
 ἔτε ἔρρετω πρόπας δόμος.
 ἔτε ὥς τάχ' ἢ κέθ' αἵματηρὸν τὸ μὲν ἀργήσῃ ξίφος.
 πο τὴν δὲ θρέψασάν με γαῖαν, καὶ θεὸς μαρτύρομαι,
 ὥς ἅτιμα οἰκτρὰ πάχων, ἐξελαίνομαι χθονός,
 δ' ὅλος

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

δ' ἄλλος ὥς, ἀλλ' ὕχ' ἰτάντ' πρὸς Οἰδ' ἴπυ μῆν' ὦ.
 καὶν τι σοι πόλις γένηται, μή με, τόνδ' αἰτιῶ.
 ὕχ' ἐκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελαύνομαι χθονός.
 καὶ σὺ Φοῖβ' ἀναξ ἀγυῶν, καὶ μέλαθρα χαίριτε,
 ἥλικές θ' ὕ μοι, θεῶν τε διεξίμην' ἀγάλματα.
 ὕ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσειπὲν αὖθις ἔσθ' ὕ μ' αὖ ποτε.
 ἐλπίδες δ' ὕ πω καβάδισ', αἷς τίποιθα σὺν θεοῖς
 τόνδ' ἀποκτάνας, κρατήσῃν τῆσδε

Θηβαίης χθονός.

ἔτε ἔξελθ' ἐκ χώρας. ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνέκην πῆρ
 ἔθετό σοι θῆξ' προτοία, νεικείων ἐπώνυμον.

χο Κάδμος ἐμολετάνδε γὰρ τύριος. ᾧ τετρασκελὴς
 μόχθος ἀδάμασσαν πέσημα δίκτε,
 τελεσφόρον διδασῶσα
 χρησμὸν, ὃ κατώκησε.
 πεδία μὲν τὸ θέσφατον
 πυροφόρα δόμων ἔχρησε,
 καλλιπτόταμος ὕδατος ἵνα τε
 νοτὶς ἐπέρχεται γαίας Δίρκας χλοηφόρους·
 καὶ βαθυπόρους γήας. Βρόμιον ἔνθα τέκε
 μάτηρ, Διὸς γάμοισι. κιαδὸς δ' ἐν περισεφῆς
 ἐλικτὸς, αὐθὺς ἔτι βρέφος χλοηφόροισιν ἔρνεσι
 κατασκίουσιν ὀλβίσας, ἐνώτισε, βακχεῖον χόρου μα
 παρθένοισι Θηβαίαισι, καὶ γυναῖξ' ἐν Εὐβοίοις.
 ἔνθα φόνιος ἦν δράκων Ἀρεος, ὠμόφρων φύλαξ,
 τάματ' ἐνυδρα, καὶ ῥέεθρα
 χλοερά διεργμάτων κόραισι
 πολυπλάτοισ ἐπισκοπῶν.
 ὃν ἐπὶ χερνίβας μολὼν Κάδμος, ὤλεσε μαρμάρῳ,
 κρύατα φόνιον ὀλεσίθερος ὠλένας δίκων βολαῖς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Δίας ἀμάρτορος Παλλάδος φραδαῖσι,
 γαπετῆς δινῶν ὀδόντας ἥς βαθυσόρους γῆας.
 ἔνθεν ἐξανῆκε γὰρ πάντοπλον ὄφιν ὑπὲρ ἄκρων
 ἔρ' χθονός· σιδαρόφρων δ' ἐνιν φόνος πάλιν ξυνῆψα
 φίλα γὰρ αἵματος δ' ἔδουσε γαῖαν, ἅνιν ἀνελήσῃ
 δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς· καὶ σὲ τὸν προμάρτορος
 Ἰὺς ποτ' ἐκγονον· Ἐπαφον, ᾧ Διὸς γένεθλον,
 ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ.
 ἰὼ βαρβάροις λιταῖς βᾶθι βᾶθι τάνδε γαῖαν.
 σοὶ νιν ἐκγονοὶ κτίσαν· ἅ διώνυ μοι θεαὶ
 Γερσέφρασα, καὶ φίλα Δαμάτηρ θεὰ ἀπάντων,
 ἄνασ', ἀπάντων δ' ἐγὼ τροφὸς ἐκτίσαντο,
 πέμπε πυρφόρους θεὰς
 » ἀμῦναι τὰδε γὰρ· Γάντα δ' ἀνπιτῇ θεοῖς·
 ἔτε χώρει σὺ, καὶ νόμιζε τὸν Μεινοικίως
 Κρέοντ', ἀδελφὸν ματρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
 λέγων τὰδ', ὥς οἰκεῖα καὶ κοινὰ χθονός
 θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλῆν βυλαίματα,
 πρὶν ἥς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν·
 καί τοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών·
 ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους σείχοντ' ἐμύς·
 κρέ ἢ πολλ' ἐπῆλθον εἰσιδὲν χρήξων σ' ἀναξ
 Ἐτεόκλειες· πέριξ δὲ Καδμείων πύλας
 φύλακας τ' ἐπῆλθον, σοὶ δέμας θηρώμενος·
 ἔτε καὶ μὲν ἐγὼ σ' ἐχρήξον ἥσιδ' ἔν Κρέον·
 πολλῶ γὰρ ὄφρον ἐνδεῆς διαλλαχῆς,
 ὥς ἥς λόγους συνῆψα Πολυνέκει μολῶν·
 κρέ ἢ κῆσα μᾶλλον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,
 κῆδει τ' Ἀδράστου, καὶ στρατῷ πεποιθένα·
 ἀλλ' εἰς θεὸς χρή ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν·

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἄδ' ἐμποδὼν μάλιστα, ταῦθ' ἤνω φράσσων.
 ἔτε τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
 κρέ ἤκει τις ἀχμάλωτος Ἀργείων πάρα.
 κρέ λέγει δὲ δὴ τι τῶν ἐκείνωτερον;
 κρέ μέλλειν περίξ πύργοισι Καδμείων πόλιν
 ὅπλοισι ἐλίξῃν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.
 ἔτε ἔξοισέον, τ' ἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.
 κρέ ποῖ; μῶν νεάων ὕχ' ὄρεσ' ἀχρήσ' ὄρεσιν;
 ἔτε ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὥς μαχομένους τάχα.
 κρέ σμικρὸν τὸ πλήθος τῆσδε γῆς· οἷδ' ἀφθονοί.
 ἔτε ἐγὼ δα κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασῆς.
 κρέ ἔχει τὴν ὄγκον Ἀργος Ἑλλήνων πάρα.
 ἔτε θάρσῃ· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.
 κρέ θέλοι μ' ἄν· ἀλλὰ τῶνδ' ὄρω πολλὸν πόνον.
 ἔτε ὥς ὕψι κατέβω τελέων εἴσω στρατόν.
 κρέ καὶ μὴν τὸν νικᾶν ἐστὶ πᾶν ἀβυσλία.
 ἔτε βύλει τράπωμαι δ' ἡδ' ὁδὺς ἀλλας τινάς;
 κρέ πάσας γε, πρὶν κίνδυνον ἴς' ἅπαξ μολεῖν.
 ἔτε ἢ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
 κρέ ἢ περ σφαλῆς γε, δ' αὖρο σωθήσῃ πάλιν.
 ἔτε ἴσον φέρει νύξ· τοῖς δὲ τολμῶσι, πλέον.
 κρέ Ενδυσιγῆσαι δεινὸν ἀνφρόνης κνέφας.
 ἔτε ἀλλ' ἂμφι δειπνον ὄσι, προσβάλλω δόρυ;
 κρέ ἐκπληξίς ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δῆ.
 ἔτε βαθὺς δὲ τοι δερκάτος ἀναχωρεῖν πόρος.
 κρέ Ἀπαν κἀκίον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς.
 ἔτε τί δ' ἢ καθιππύσαιμεν Ἀργείων στρατῶν;
 κρέ κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἄρμασι περίξ.
 ἔτε τί δ' ἡττα δράσω; πολεμίοισι δώσω πόλιν;
 κρέ μὴ δ' ἡττα· βυλῶν δ', ἐπ' ἢ περ ἢ σοφός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔτε τίς ἔν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα;
 κρέ ἔπ' ἀνδρας αὐτοῖς φασιν ὡς ἤκαστ' ἐγώ.
 ἔτε τί προστετάχθαι δρᾶν; τὸ γὰρ αἰένος βραχὺ.
 κρέ λόγων ἀτάσσειν ἐπ' ἀπροσκήσθαι πύλαις.
 ἔτε τί δ' ἡττα δρῶμεν; ἀπορίαν γὰρ ὕμενῶ.
 κρέ ἔπ' ἀνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλθ'.
 ἔτε λόγων ἀτάσσειν, ἢ μονοσύλῃ δορός;
 κρέ λόγων, προκρίνας οἵ περ ἀλκι μάλιστα.
 ἔτε ξυνηὲ· ἀμύνειν τείχεων πρὸς ἀμβάσεις.
 κρέ καὶ ξυστρατηγός. Εἷς δ' ἀνὴρ, ὃ πάνθ' ὀρεῖ.
 ἔτε θάρσει προκρίνας, ἢ φρενῶν ἀβυλίας;
 κρέ ἀμφοτέρων· ἀπολειφθὲν γὰρ ὕδιν θάτερον.
 ἔτε ἔσται τάδ'· ἐλθὼν δ' ἐπ' ἀπυλον εἰς πόλιν,
 τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν ὡς λέγεις,
 ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς.
 ὄνομα δ' ἐκαστοῦ διατριβὴ πολλὴ λέγειν,
 ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσι καθημένων.
 ἀλλ' εἴ μ' ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χεῖρα.
 καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβόν,
 καὶ ξυσταθέντα, διὰ μάχης ἐλθὲν δορὶ,
 πτανθὲν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
 γάμους τ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παιδὸς τε σὺ
 Αἰΐμονος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
 σοὶ χρὴ μέλεισθαι· τὴν δ' ὅσιν τ' ἐχέγγουν
 τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς.
 ματρὸς δ' ἀδελφὸς εἶ· τί δ' ἄ μακρηγορήν;
 τρέφ' ἀξίως νιν, σὺ τε τήν τ' ἐμήν χάριν.
 πατὴρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
 ὅφιν τυφλώσας· ὅη ἄρα σφ' ἐπ' ἤνεσα.
 ἡμᾶς τ' ἀράϊσιν ἦν τύχη, κατακτανεῖ.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἐν δ' ἡ μῖν ἀργόνεσιν, εἴ τι θέσφατον
 Οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
 τῷ δ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
 Μεινοικία, σὺ πατὴρ ἀντεπώνυμον,
 λαβόντα πέμψω δῶρο Τειρεσίαν Κρίον·
 σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς ἐς λίκυς ἀφίξεται·
 ἐγὼ δὲ τέχνην μαρτικὴν ἐμεμψάμην
 ἥδη πρὸς αὐτὸν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν·
 πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπῃω Κρίον·
 ἥνπερ κρατήσῃ τὰ μὰ, Πολυνέκῃς νέκυν
 μή ποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονί·
 θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, καὶ φίλων τις ἦ·
 σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ· προαυόλοις δ' ἐμοῖς λέγω,
 ἐκφέρετε τάχῃ, πάντοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
 ὥς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενοκδορὸς
 ὀρμῶμεν ἥδη ξὺν δίκη νικηφόρῳ·
 τῇ δ' ἀλαβία χρησιμωτάτη θεῶν,
 προσυξόμεσθαι τὴνδε διασώξῃν πόλιν·
 ὦ πολὺ μοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι
 καὶ θανάτῳ κατέχῃ, Βρομίῳ παρὰ
 μύσας ἑορταῖς; ἢ ἐπὶ παλλιχόροις στεφάκοις
 τιάνιδος ὥραις, βάστυχα ἀμπετάσας λωτῷ,
 καταπνύματα μέλπη
 μῦσαν, ἐν ᾗ χάριτες χαροποιαί;
 ἀλλὰ σὺν ἐπλοφόροις στρατὸν Ἀργείων
 ἐπιπνύσας, αἵματι Θήβας
 κῶμον ἀναυλότατον τροχοράσας·
 ὕδ' ὑπὸ θυρσομανίᾳ νεβρίδων μέτα δινάεις
 ἄρμασι καὶ χαλίων τετραβάμοσι,
 μώνυχά πώλων, Ἰσμινὺ ἐπὶ χάλμασι βαίχων,

χο

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἵππείαισι θαάξεις, Ἀργεῖς ἐπιπνύσας,
 παρτῶν γένναν, ἀσπίδοφ' ἕρμονα θίασων ἔνοπλον,
 ἀντίπαλον κατὰ λαῖνα τέχνη
 χαλκῷ κοσμήσας· ἥ δ' αἶν' αἰεὶ τίς ἔρις θεὸς, ἀτάδης
 μήσατο πῆματα γαῖς βασιλῶσι
 Λαβδακίδαις πολυμόχθοις.
 ὦξαθ' ἰών πετάλων πολυθρόνατον
 γάτος Ἀρτέμιδος, χιονότροφον
 ὅμμα Κιθαιρῶν, μὴ ποτε τὸν θανάτῳ προτιθέντα
 λόχῳ μ' Ἰοκάστης,
 ὦφελος Οἰδίποδα θρέψαι, βρέφος
 ἔκβολον οἴκων, χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσασμεν,
 μὴ δὲ τὸ παρθένιον πῆρὸν ἔρπον
 τέρας ἐλθόν, πένθεα γαῖας
 Σφιγγὸς ἀμυσοτάταισι σὺν ὥδαις.
 ἅ ποτε καδμογενῆ, τετραβάμοσι χηλαῖς
 τέχεσι χριμψομένα, φέρεν αἰθέρος
 εἰς ἄβατον φῶς γένναν, ἃν ὁ καταχθόνιος αἶδας
 Καδμῶϊς ἐπιπέμπει.
 δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα θάλλει παίδων
 Οἰδίποδος κατὰ δώματα, καὶ πόλιν.
 » Οὐ γὰρ ὁ μὴ καλὸν, ἔ ποτ' ἔφην καλὸν,
 » Οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες ματρὶ λόχαμα,
 » Μίσσ' μα πατρός,
 » Ἡ δὲ, σύναιμον ἥς λήχος ἦλθεν.
 ἔτι κεν ὦ γὰρ, ἔτι κεν ποτε
 βάροβαρον, ὥς ἀκοῶν
 ἔδαν ἔδαν πότεν ἐν οἴκοις,
 τὰ ἀπὸ θυροτροφῶ
 φεινολόφοιο δράκοντος

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

γένναν ὀδοντοφυή,
 Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος.
 Ἀρμονίας δέ ποτ' ἦς ὕμναινε
 ἦλθον ὕρχνίδαι· φόρμιγγι τε
 τείχεα Θήβας
 τὰς Ἀμφιονίας τε λύρας
 ὑπὸ πύργος ἀνέστα
 διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσσην
 Δίρκας, χλοεροτρόφον, ἀπιδίον
 πρόπχρ Ἰσμινὺ καταδύνει.
 Ἰώθ', ἀκέρεια προμάτωρ
 Καδμείων βασιλῆας ἐγένετο,
 μυριάδας δ' ἀγαθῶν
 ἑτέρας ἑτέροις μεταμειβομένα
 πόλις ἄδ' ἐπ' ἄκροις
 ἔστακ' ἀρηϊοῖς σεφάνοισιν.

Τεῖ ἦν ἔνδοξον προπάροιθε θύγατερ, ὥς τυφλῷ ποδὶ
 ὀφθαλμὸς ἦ σὺ, ναοβάταισιν ἄστρον ὥς.
 δαῦρ' ἦς τὸ λαυρὸν πεδίον ἵχθος τιθῆσ' ἐμὸν,
 πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀδενὴς πατήρ.
 κλήρως τέ μοι φύλασσε παρθένῳ χερὶ,
 ὅς ἐλαβον δινώϊσματ' ὀρνίθων μαθὼν,
 θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, ὅ μαντάνομαι.
 τέκνον Μεινοικᾶν, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
 πόση τίς ἢ πίλοιπος ἄσπεος ὁδὸς,
 πρὸς πατέρχτὸν σὸν, ὥς τὸ μὸν κάμνει γόνυ.
 πυκνὴν δὲ βάλων ἥλυσιν μόλις περῶ.
 κρὲ θάρσει· πέλας γὰρ Τειρεσίᾳ, φίλοισι σοῖς
 ἐξώρμισαι σὸν πόδα· λαβὲ δ' αὐτὴ τέκνον.
 » ὥς Γᾶς ἀπήνη, πῶς τε πρὸς βύτη, φιλεῖ
 » Χειρὶς θυράων ἀναμίνην κυφίσματα.

τη εἶπ· πάρισ μιν· τί με καλῆς αὐτοῦ Κρείον;
 κρέ ὕψω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλληξαι σθένος,
 καὶ πᾶν μ' ἄθροισον, καῖπος ἐκβαλὼν ὁδόν.

τη κόπῃ πάρειμι γυν Ἐρεχθιδῶν ἄπο
 δῶρ' ἐκκομισθεὶς τῆς παροίθεν ἡμέρας·
 καὶ γὰρ ἦν τις πόλεμος αὐμόλπτου δορός,
 ὃ καλλινίκου Κεκροπίδας ἐβηκ' ἐγώ·
 καὶ τόνδε χρυσὸν σέφανον ὡς ὄρεσ' ἐχῶ,
 λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλαμαστων.

κρέ οἶωνόν ἐθέμην καλλινίκα σά σέφη·
 ἐν γὰρ κλύδωνι κή μεθ' ὥσπερ οἶθα σὺ,
 δορός Δαναῖδων καὶ μέγας Θήβαις ἀγών·
 βασιλεὺς μὲν ἔν βέβηκε κοσμηθῆς ὅπλοις,
 ἦδη πρὸς ἀλκὴν Ἐτεοκλῆς μυκηνίδα·
 ἐμοὶ δ' ἐπέσταλ' ἐκ μαθῆν σέθεν πάρα,
 τί δρῶντες ἂν μάλιστα σῶσαι μιν γέλιν.

τη Ἐτεοκλῆς μὲν ἔνεκ' ἂν κλείσας σύμα,
 χρῆσμός ἐπέχον· σοὶ δ' ἐπεὶ χρήσεις μαθεῖν,
 λέξω· νοσῆ γὰρ ἦδε γῆ πάλαι Κρείον,
 ἐξ ὃ τεκνώθη Λαίῳς βίᾳ θεῶν,
 πόσιν τ' ἔφυσε ματρὶ μέλεον Οἰδίπῳ.
 αἱ δ' αἰματωτοὶ διεργμάτων διαφοραὶ
 θεῶν σοφισμα, καὶ πίδειξε Ἑλλάδι·
 αἱ συναλύφαι παῖδες Οἰδίπῳ χρόνῳ
 χρήζοντες, ὡς δὴ θεὸς ὑπεκδραμύμενοι,
 ἦ μαρτον ἀμαθῶς· ἔτε γὰρ γέρας πατρί,
 ἔτ' ἐξοδὸν διδόντες ἄνδρα δυσυχνῇ
 ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπνυσ' αὐτοῖς ἄρας
 θανάς, νοσῶν τε, καὶ πρὸς ἡτιμασμένος·
 ἂν γὰρ τί ὃ δρῶν, ὅποια δ' ὃ λέγων ἔπη,

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἦς ἔχθος ἦλθον παῖσιν τοῖσιν Οἰδίπῳ;
 ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς Κρέον.
 πολλοὶ δὲ νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπῳκότες,
 ἀργῆα καὶ καδμῆα μίξαντες βέλη,
 πικρὺς γούς δώσουσι Θηβαίᾳ χθονί.
 σὺ τ' ὦτάλαινα συγκατασκάπη πόλι,
 ἧ μὴ λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις πείσεται.
 ἐκείνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν τῶν Οἰδίπῳ,
 μηδένα πολίτην, μήδ' ἀνακτ' εἶναι χθονός,
 ὥς δαίμον' ὄντας, κἀνατρέφαντας πόλιν.
 • Ἐπεὶ δὲ κρείων τὸ κακόν ἐστι τὰ γαυθῶ,
 μὴ ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' ὅ γὰρ εἴπῃν ὅδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές,
 • Γικρόν τε τοῖσι τὴν τύχην κεντιμένοισι,
 • Γόλει παραχρῆν φάρμακον σωτηρίας.
 ἅπειμι· χαίρεθ'· εἰς γὰρ ὧν, πολλῶν μέτα
 τὸ μέλλον εἰ χρή πείσομαι· τί γὰρ πάθω;
 κρέ ἐπίχες αὐτῷ πρέσβυ. ·Τ· μὴ πῖλα μβάνω.
 κρέ μῆνον· τί φάυγες; ·Τ· ἡ τύχη σ', ἀλλ' ὅκ' ἐγώ.
 κρέ φράσον πολίταις, καὶ πόλει σωτηρίαν.
 κρέ βύλει σὺ μέντοι, καὶ χι βυλήσῃ τάχα.
 κρέ καὶ πῶς, πατρῶαν γαῖαν ὅ σῶσαι θέλω;
 τει θέλεις ἀνῆσαι δῆτα, καὶ σπυδὴν ἔχεις;
 κρέ ἦς γὰρ τί μ' ἄλλο δῆ προθυμίαν ἔχειν;
 τει κλύοις ἂν ἦδη τῶν ἐμῶν θεασισμάτων.
 πρῶτον δ' ἐκείνο βύλομαι σαφῶς μαθῆν,
 πῶς σὶ Μεινοικῆς, ὅς με δαῦρ' ἐπήγαγεν.
 κρέ ὅδ' ὅ μακρὰν ἅπεισι· πλησίον δέ σ' εἰ.
 τει ἀπελθέτω νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἐκός.
 κρέ ἐμὸς πεφυκὼς παῖς, ὃ δέ σι γήσεται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΕΙ βύλει παρόντος δῆτά σοι τῦτο φράσω;
 ΚΡΕ κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας.
 ΤΕΙ ἄκχε δὴ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν,
 ἅ δ' ὄρωντες ἂν σώσαστε Κασμείων πόλιν.
 σφάξαι Μεινοικέα τόνδε δ' ἄ σ' ὑπὲρ πάτρας
 σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
 ΚΡΕ τί φῆς; τίν' ἤπας τόνδε μῦθον ὦ γέρον;
 ΤΕΙ ἅπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
 ΚΡΕ ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχὺ χρόνῳ κακὰ.
 ΤΕΙ σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα, καὶ σωτήρια.
 ΚΡΕ ὅκ' ἐκλυον· ὅκ' ἤκησα· χαίρετ' ὦ πόλις.
 ΤΕΙ ἀνὴρ ὅδ' ὅκ' ἐτ' αὐτὸς ἐκνέει πάλιν.
 ΚΡΕ χαίρων ἴθ'. ὅ γὰρ σῶν με δεῖ θεασισμάτων.
 ΤΕΙ ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυσυχῆς;
 ΚΡΕ ὦ πρὸς σέ γονάτων, καὶ γερασμὶν τριχός.
 ΤΕΙ τί προσπιτνεῖς με; δυσφύλακτ' αὐτῇ κακὰ.
 ΚΡΕ σίγα· πολίταις τῶσδε μὴ λέξης λόγος.
 ΤΕΙ ἀδίκειν κελάνεις μ' ; ὅ σιωπῆσαι μ' ἂν.
 ΚΡΕ τί δὴ με δράσῃς; παῖδά μιν κατακτανεῖς;
 ΤΕΙ ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
 ΚΡΕ ἐκ τῶδ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνω κακόν.
 ΤΕΙ ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς, κείς ἀγῶν' ἔρχη λόγων.
 δεῖ τόνδε θαλάμοις, ὅ δ' ὀφθαλμοῖς ὁ γηγενὴς
 ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος
 σφαγέντα, φόνιον αἵμα γῇ δ' ὕναι χόας,
 Κἀδ' ἐμὴ παλαιῶν ἄρεος ἐκ μνημάτων,
 ὃς γηγενεὶ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον.
 καὶ ταῦτα δρώντες, σύ μ' μαχόν κτήσασθ' ἄρη.
 χθῶν δ' ἀντὶ καρπῦ, καρπὸν ἀντὶ θ' αἵματος.
 αἵ μ' ἢν λάβῃ βρότειον, ἔξετ' αἰμὴν.

γῆν,

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

γῆν, ἥ ποθ' ὑμῖν χρυσοπήληκα σάχυν
 σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δ' εἰ θεανεῖν
 τῷ δ', ὃς δράκοντος γένους ἐκπέφυκε παῖς.
 σύ δ' ἐνθάδ' ἡ μῖν λοιπὸς ἔσπαρτῶν γένους,
 ἀκέραιος, ἐκ τε ματρὸς, ἀρσένων τ' ἄπο,
 οἱ σοὶ τε παῖδες. Αἶμονος μὲν ὅν γὰρ μοι
 σφαγὰς ἀπήργασ'· ὃ γὰρ ἐστὶν ἡ ἴθεος.
 καὶ μὴ γὰρ οὐκ ἦν ἡ φάτ', ἀλλ' ἔχει λείχος.
 ὅτος δ' ἐπὶ πῶλος τῇ δ' ἀναιμένος πόλει,
 θανῶν, πατρῷαν γαῖαν ἐκσώσσειν ἂν.
 πικρὸν δ' Ἀδράσῳ νόσον, Ἀργείοισι τε
 θήσει, μέλεαν κῆρ' ἐπ' ὀμμασι βαλὼν,
 κλεινάς τε Θήβας τοῖνδ' ἐλθ' δυοῖν πότμοιιν
 τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ παῖδα σῶσον, ἢ πόλιν.
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, πάντ' ἔχεις· ἡ γὰρ τέκνον
 πρὸς οἶκον· ὅστις δ' ἐμπύρῳ χράται τέχνη,
 μάταιος· ἢν μὲν γὰρ ἐχθρὰ σὴ μήνας τύχη,
 πικρὸς καθέσθι χ' οἷς ἂν οἰνοσκοπῇ.
 φουδ' ἡ δ' ὑπ' οἴκῳ τῶσι χρωμένοισι λέγων,
 » ἀδίκη' τὰ τῶν θεῶν· Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 » Χρῆν θεασίωδεῖν, ὃς δ' ἐδοικεν ὕδ' ἐνα.
 Χο Κρέον, τί σιγᾶς γῆρην ἀφθογγον χάσας;
 καὶ μοι γὰρ ὕδ' ἐν ἡπλὸν ἐκπληξίς πάρα.
 κρέ τί δ' ἂν τις εἴποι; δῆλον οἷ' ἐμοὶ λόγοι.
 ἐγὼ γὰρ ὅ ποτ' ἔς τ' ὅδ' ἔμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφαγέμεντα παῖδα, προαθῆναι πόλει.
 » Γᾶσι γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος.
 » Οὐδ' ἂν τὸν αὐτὸν παῖδα τις δόιη κτανέην.
 » Μὴ μ' οὐλογέτω τὰ μὰ τις κτήνων τέκνα.
 αὐτὸς δ', ἐν ὠραίῳ γὰρ ἵσταμαι βίῳ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θνήσκην ἔτοιμός ἐμι, πατρίδος ἐκλυτήριον.
 ἀλλ' εἴα τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,
 ἀκόλας ἑάσας μάντεων θεασίσματα,
 φῶν' ὥς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαγὴς χθονός.
 λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,
 πύλας ἐφ' ἧπ' αἰ, καὶ λοχαγέτας μολῶν.
 καὶ μὲν φθάσω μιν, ἔστ' σοι σωτηρία.
 ἦν δ' ὕστερήσης, οἰχόμεθα, κατθανῆ.

με ποῖ δῆτα φαύλω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;
 κρέ ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδὼν μάλιν ἔση.
 με ἔκυν σε φράξεν ἐκός, ἐκποεῖν δ' ἐμέ.
 κρέ Δελφὸς περάσας, φῶγε.
 με πῆ με χρὴ πάτερ μολεῖν;
 κρέ Αἰτωλίδ' ἐς γῆν. Μ. ἐκ δὲ τῆσδε, ποῖ περῶ;
 κρέ Θεσπρωτῶν ἔσθας. Μ. σε μὲν Ἀδωδώνης βάθρα;
 κρέ ἔγνωσ. Μ. τί δ' ἦτ' ἔρυμά μοι γενήσεται;
 κρέ πόμπιμος ὁ δαίμων. Μ. χρημάτ' δὲ τίς πόρος;
 κρέ ἐγὼ πορεύσω χρυσόν. Μ. ὧλέγεις πάτερ.
 κρέ χώρει νῦν. Μ. ὥς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολῶν,
 ἥς πρῶτα μασὸν ἔλκυσ', Ιοκάστης λέγω,
 ματρὸς σεριθῆς, ὀρφανὸς τ' ἀπορυθῆς,
 προσηγορήσων ἔμι, καὶ πόλιν σώσω.
 κρέ ἀλλ' εἴα, χώρει. μὴ τὸ σὸν κωλυέτω.
 με γυναῖκες, ὥς αὖ πατρὸς ἐξέχλον φόβον,
 κλέψας λόγουςιν, ὥς θ' αἶ βύλομαι τυχεῖν.
 ὅς μ' ἐκκομίσξαι πόλεως ἀποσερῶν τύχης,
 καὶ δαγλία δίδωσι. καὶ σύγγνωστα μὲν
 γέροντι, τὸ μὲν δ' ἔχῃ συγγνώμην ἔχει,
 προδότην γενέσθαι πατρίδος, ἥ μ' ἐχέιναιτο.
 ὥς ἔν' ἂν ἔδῃτ' ἔμι, καὶ σώσω πόλιν.

†τυχὴν δὲ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

- ψυχὴν δὲ δώσω τῇσδ' ὑπερθανῶν χθονός.
- » Αἰχρὸν γὰρ οἱ μὲν θεσφάτων ἐλευθεραί,
- » Κ' ἡ γ' ἀνάγκη δαίμόνων ἀφιγμένοι,
- » Στάντες παρ' ἀσπίδ' ἢ ὀκνήσουσι θανεῖν,
- » Πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὕπερ,
- » Εἰ γὰρ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδύς,
- » Γόλιν τ' ἐμαυτῷ δειλὸς ὥς, ἔξω χθονός
- » Απεὶ μ' ὅπως δ' ἂν ξῶ, κακὸς φανήσομαι.
- » ἢ μάτῶν μετ' ἄσρων Ζῆν', Ἀρην τε φάτιον,
- » ὅς τ' ὑπερτέλαντας ἐν γαῖας ποτὲ
- » σαρτὺς ἀναικτας τῇσδε γῆς ἰδρύσασα.
- » ἀλλ' εἴμι· καὶ σὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων,
- » σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβραβῆ
- » δράκοντος, ἐνθ' ὃ μάντις ἐξηγήσατο,
- » ἐλευθερώσω γαῖαν· ἔρηται λόγος.
- » εἰ γὰρ δὲ θανάτῳ δῶρον ἢ αἰχρὸν πόλει
- » δώσω, νόσον δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθονά.
- » Εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ, τι δύναιτό τις
- » Χρυσὸν, διέλθοι τῷτο, καὶ κοινὸν φέροι
- » Πατρίδι, κακῶν δὲν αἰ πόλεις ἐλευσάνων
- » Γειρώμεναι, τολοιπὸν ἀντυχοῖεν ἄν.
- » ἔβας ἔβας ὧ πέρυσσας λοχύμα.
- » νερτέρη τ' Εχιδνάς Καδμῶν ἀρπαγῆ,
- » πολύστονος, πολύφθορος, μίξοπαρβενος,
- » δαῖτον τέρας,
- » φοιτᾷσι πῆροῖς
- » χαλαῖσιν τ' ὠμοσίτοισ
- » Διρκαίων· ἅ ποτ' ἐκ τῶ
- » πων νέες πεδαίρε
- » σ' ἄλυρον ἀμφὶ μῦσα,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅλο μέναν τ' Ἐριννύν
 ἔφερεις ἔφερεις ἄχαια πατρίδι
 φόνια, φόνιος ἐκ θεῶν.
 ὃς τάδ' ἦν ὁ πράξας.
 ἰάλε μοι δὲ ματέρων,
 ἰάλε μοι δὲ παρθένων
 ἐσέναξον οἴκοις.
 ἦϊον βοᾶν,
 ἦϊον μέλος.
 ἄλλος ἄλλον ἐπ' αὐτόθυξε διαδοχαῖς ἀνὰ πόλιν.
 βροντᾶ δὲ σεναγμός,
 ἰαχὰ τ' ἦν ὁμοιος,
 ὅποτε πόλεως ἀφανίσθην
 ἀπὲρ ὅσα παρθένος τίν' ἀνδρῶν.
 χρόνῳ δ' ἔβα πυθείαις ἀποσυλαῖσιν
 Οἰδίπυς ὁ τλάμων
 Θηβαίαν τάνδε γυν
 τὸτ' ἀσμένους· πάλιν δ' ἄχῃ.
 ματρὶ γὰρ γάμους δυσγάμους ὁ τάλας
 καλλίνικος ὢν,
 ἀνιγμάτων συνάππῃ.
 μιᾶναι δὲ πόλιν.
 δι' αἵμάτων δ' ἀμείβει
 μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραίσι
 τέκνα μέλεος· ἀγάμεθ', ἀγάμεθα.
 ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται γὰς ὑπὲρ πατρώας,
 Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,
 τὰ δ' ἐπὶ ἀπυργα κληῖθρα γὰς
 καλλίνικα θήσων· γενόμεθα δ' ὦ
 δε ματέρες, γενόμεθ' αὐτε
 κνοί φίλαι.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

- κνοι φίλαι· Παλλὰς, ἃ δράκον
 τοσάμα λιθόβολον
 κατειργάσω, Καδμείαν μέριμναν
 ὀρμήσας ἐπ' ἔργον·
 ὅθεν ἐπέστυτο τάνδε γαῖν,
 ἄρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα·
 ἄγρ ὦ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
 ἀτοίγετ'· ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων·
 ὦν μάλ' αὖθις· διὰ μακρῷ μὲν, ἀλλ' ὅμως
 ἔξελθ' ἄκυσσον Οἰδίπυ κληνὴν δάμαρ,
 λήξας ὀδυρμῶν, πενθίμων τε δακρύων·
 ἰο ὦ φίλτατ', ἦ πῦ ξυμπορᾶν ἤκεις φέρων,
 ἔτεο κλέος θανόντος; ἤ παρ' ἀσπίδα
 βέβηκας αἰδ', πολεμίων ἔργων βέλη·
 τί μοι πόθ' ἤκεις καινὸν ἀγγέλλων ἔπος;
 τέθνηκεν, ἢ ξῆ πάς ἐμός; σήμαινέ μοι·
 ἄγρ ξῆ· μὴ τρέσης τόδ', ὥς ἀπαλλάξω φόβον·
 ἰο τίδ', ἐπ' ἅπυργοι πῶς ἔχουσιν περιβολαί;
 ἄγρ ἔσας ἄθραυστοι, καὶ ἀνὴρ παλαιόλις·
 ἰο ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον ἀργεῖν δορός;
 ἄγρ ἀνμὴν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὅ Καδμῶν Ἀρης
 κρείων κατέστη τῷ μυκηναίῳ δορός·
 ἰο ἐν ᾗ πὲρ πρὸς θεῶν, εἴ τι Γολυνεῖες πέρι
 διαθ', ὥς μέλει μοι καὶ τόδ', ᾗ λαύει φάος·
 ἄγρ ξῆ σοι ξυνωρίς ᾗς τόδ' ἡμέρας τέκνων·
 ἰο ἀνδραμονόιης· πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
 πυλῶν ἀπετήσαθε πυργηρῷ μείνοι;
 λίξον, γέροντα τυφλὸν ὥς κατὰ σέρας
 ἐλθῶσα τέρφω, τῆσδε γῆς σεσωσμένης·
 ἄγρ ἐπεὶ Κρέοντος πάς ὁ γῆς ὑπερθανών,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πύργων ἐπ' ἄκρων σὰς μελάνδιτον ξίφος,
 λαμὸν δ' ἴηκε τῆσδε γῆς σωτήριον,
 λόχος ἔνειμεν ἐπ' αἶ, καὶ λοχαγέτας
 πύλας ἐφ' ἐπ' αἶ, φύλακας ἀργῆς δορὸς,
 σὸς παῖς ἐφ' ἐδρῆς ἰππότας μὲν ἰππότας
 ἔταξ', ὁπλίτας δ' ἀσπίδι φόροις ἐπι,
 ὡς τῶ νοσῶντι τειχέων εἴη δορὸς
 ἀλκή· δι' ολίγη περ γάμων τ' ἀπ' ὀρβίων,
 λούκασιν ἡσορῶμεν Ἀργείων στρατόν,
 Τελμησὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρον πέλας
 δρόμῳ ξυνήψεν ἄστυ καὶ μέγας χθονός·
 παῖαν δὲ καὶ σάλπιγγας ἐκελάδων ὁ μὲν
 ἐκῆθεν, ἐκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα·
 καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε νηϊταῖς πύλας
 λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσι πεφρικότα,
 ὅτῃς κυναγὺ παρθενόπαῖος ἔχθρονος,
 ἐπίσημ' ἔχων οἰκείον ἐν μέσῳ σάκει
 ἐκηβόλοισι τόξεοισιν, ἀταλάντην κάπρον
 χειρὸς μένιν αἰτωλόν· εἰς δὲ προιτίδας
 πύλας ἐχώρει, σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι
 ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὃς σὺ μὲν ἔχων
 ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσπ' ὅπλα·
 ὠγύγια δ' εἰς πυλώμαθ' ἰππομέδων ἄναξ
 ἔστη, ἔχων σὺ μὲν ἐν μέσῳ σάκει,
 σιητοῖς πανόπῃν ὁμμασι δεδορκότα·
 τὰ μὲν, σὺν ἄσρων ἐπιτολαῖσιν ὅμματα
 βλέποντα, τὰ δὲ, κρύπτοντα δυνόντων μέτα,
 ὡς ὕπερον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν·
 ὁμολῶσι δὲ τάξιν ἔειχε πρὸς πύλας
 Τυδαῖς, Λέοντος δ' ἑρὸς ἔχων ἐπ' ἀσπίδος

χαίτη

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

χαίτη πεφρικός· δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
 τιτάν Γρομινθὸς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν·
 ὁ σὸς δὲ κριναίαισι Γολυνθήκης πύλαις
 Ἀρην προσῆγε· ποτνιαῖδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
 ἐπίσημα πῶλοιδρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ,
 οὐ πῶς σρόφιγξίγ' ἐνδοθεν κυκλῦμεναι
 πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὥστε μαινέσθαι δοκῆν·
 ὅδ' ἔκ' ἔλαλλον Ἀρεὸς εἰς μάχην φρονῶν
 Καπανεύς, προσῆγε λόχον ἐπ' ἡλέκτρας πύλαις·
 σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπὴν,
 γίγας ἐπ' ὧμοις γηγενὲς ὅλην πόλιν
 φέρων, μοχλοῖσιν ἐξανασπᾶσας βίᾳ
 ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πῆσεται πόλις·
 ταῖς δ' ἐβδόμαις Ἀδρασὸς ἐν πύλαισιν ἦν,
 ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῇ
 Ὑδρας, ἔχων λαοῖσιν ἐν βραχίουσιν
 ἀργῆον αὐχὴ μ'· ἐκ δὲ τειχέων μέσων,
 δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμήων γνάβοις·
 παρῆν δ' ἐκαστῷ τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα,
 ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσι λόχων·
 καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγυλοῖς
 ἐμαρνάμεσθαι, σφενδόναις θ' ἐκαβόλοις,
 πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 ἑκλαγξέ Τυδῆος, καὶ σὸς ἐξαίφνης γένος·
 ὧ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βοαῖς,
 τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
 γυνήτεσι πᾶσι, ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;
 ἡχῆς δ' ὅπως ἤκουσαν, ἀργὸς ὕτις ἦν·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον κρᾶτας αἰματὺ μένοι·
 ἡμῶν δ' ἐς ὕδατος, εἶδες ἂν πρὸς τειχέων

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πυκνὺς κυβισιτηήρας ἐκπεπνυμένους.
 ξηρὰν δ' ἐδάονον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
 ὅδ' ἄρ' ἵκται ὑπὸ ἀρχῆος Ἀταλάντης γόνου
 τυφὸς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν, βοᾷ
 πῦρ καὶ δ' ἰκελλαν, ὥς κατασκάψων πόλιν.
 ἀλλ' ἔχε μαργώντ' αὐτὸν ἐναλίου θεῦ
 Περιηλύμενος πᾶς, λαὸν ἐμβαλὼν κῆρα
 ἀμαξοπληθῆ, γαῖαν ἐπάλξεων ἄπο.
 ξανθὸν δ' ἐκράτα διεπάλυνε, καὶ ῥαφὰς
 ἔρρηξεν Ὀσίων. ἄρτι δ' οἶνω πόν γένυν
 καθημάτωσεν. ὅδ' ἀποίσεται βίον
 τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ, Μαινάλα κόρη.
 ἐπεὶ δ' ἐτάσδ' ἐσείδεν ἀντυχεῖς πύλας,
 ἄλλας ἐπῆει πᾶς σός. εἰπόμην δ' ἐγὼ.
 ὁρῶ δ' Ἰνυδία καὶ παρασπιστὰς πυκνὺς
 Αἰτωλοῖσι λόγχασιν εἰς ἄκρον σῦμα
 πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
 λιπεῖν ἐριπνὰς φυγάδας. ἀλλὰ νιν πάλιν
 κυναγὸς ὡσὶ παῖς σὸς ἐξαβροῖζεται.
 πύργοις δ' ἐπέσησ' αὖθις. ἧς δ' ἄλλας πύλας
 ἠπειγόμεθα, τῦτο παύσαντες νοσῶν.
 Καπανὸς δ' ἐπὶ πῶς ἔποιμ' ἂν ὥς ἐμαίνετο;
 μακρὰν χενος γὰρ κλίμακος πρὸς ἀμβάσεις
 ἔχων. ἐχῶρει. καὶ τοσόνδ' ἐκόμεπασε,
 μήδ' ἂν τὸ σε μὲν πῦρ νιν εἰργάσθην Διὸς,
 τὸ μὴ ὅ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλθῇ πόλιν.
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἠγόραυε. καὶ πετρούμενος,
 ἀνῆρθε ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' ἡλίξας δέμας,
 κλίμακος ἀμύβων ξείν' ἐνηλάτων βάθρα.
 ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γῆρα τειχέων,

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

βάλλει κεραιὺν Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
 χθών, ὥστε δῆσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
 ἔσφινδον ἄτοχ' αἰσὶν ἀλλήλων μέλη.
 νόμαι μὲν ἦς Ὀλύμπου, αἶμα δ' εἰς χθόνα.
 χθῆρες δὲ καὶ κῶλ' ὡς κύνεω μ' Ἰξίονος
 ἐλίσσεν· εἰς τήνδ' ἔμπερος πίππει νεκρός·
 ὥς δ' ἦδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
 ἔξω τάφρην καθεῖσεν Ἀργείων στρατόν.
 οἶδ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
 ἰδόντες, ἐξήλυνον ἄρμάτων ὄχ'ους
 ἰππεῖς ὁπλῖται· κείς μὲς Ἀργείων ὄπλα,
 ξυνήψαν ἔγχη· πάντα δ' ἦν ὁ μὺ κακά·
 ἔθνησιν, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο·
 τροχοῖτ' ἐπὶ δ' ὤμων, ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι.
 νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξέσωράονθ' ὁ μὺ·
 πύργων μὲν ἔν γ' ἡς ἔχομεν κατασκαφὰς
 ἦς τὴν παρούσαν ἡμέραν· ἦ δ' αὖ τυχὴς
 ἔσαι τοιοῦτον ἦδε γῆ, θεοῖς μέλει.
 20 Καλὸν τὸν νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ
 γνώμην ἔχουσιν, αὖ τυχὴς ἦν ἐγώ.
 10 καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
 παῖδες τε γὰρ μοι ξῖνοι, κατέφαιγε γῆ.
 Κρέων δ' εἰσικετῶν ἐμῶν νυμφαῶν μάτων,
 τῶν τ' Οἰδίπ' ὀδύσσης ἀπολαῦσαι κακῶν,
 παιδὸς σερβής, τῇ πόλει μὲν αὖ τυχῶς,
 ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς· ἀλλ' ἀνελθέ μοι πάλιν·
 τί τάπ' ἔτι τοῖς παῖδ' ἐμῶν δρασφέτον;
 20 ἔα τὰ λοιπὰ δαῖρ'· αἶψά γάρ αὖ τυχῆς.
 10 τῆτ' ἦς ὕποπτον ἔπας· ἐν ἑατέον·
 20 μῆξ' ὅν τι χρήσεις, ἢ παῖδας σισυμένους.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἰο καὶ τὰ πῖλοιπά γ' ἔκκαλως πρᾶσσω κλύειν.
 ἄγ μέθεις μ' ἔρημος πάς ὑπ' ἀσπίδου σέθεν.
 ἰο κακόν τι κύνθεις, καὶ σέχεις ὑπὸ σκίτῳ.
 ἄγ κῦκ' ἄνγ' λείξαι μ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακῶ.
 ἰο εἰ μή γε φόνων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.
 ἄγ αἰ· αἰ· τί μ' ἔκφασας ἐξ ἀναγγέλου
 φήμης ἀπελθῆν, ἀλλὰ μινύσαι κακῶ;
 τῷ παῖδε τῷ σὺ μέλλετον τολμήματα
 αἰχίστα, χωρὶς μονομαχῆν παντὸς στρατῷ,
 λείξαντες Ἀργείοισι, Κᾶδ' ἄμοισί τε
 ἔς ποικόν, οἷον μή ποτ' ὄφελον λόγον.
 Ἐτεοκλῆς πρὸ πῆρξ' ἀπ' ὀρθῆς σταθῆς
 πύργῳ, κελύσας σῖγα κηρύξαι στρατῷ.
 ἔλεξε δ', ὡς ἦς Ἑλλάδος στρατηλάται,
 Δαναῶν ἄριστες, οἵ περ ἦλθετ' ἐνθάδε,
 Κᾶδ' μὲν τε λαὸς, μή ποτε Πολυνέκῃς χάρι
 ψυχὰς ἀπεμπολάτε, μεθ' ἡμῶν ὑπέρ.
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθῆς,
 μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ μῶ μάχῃν.
 κἂν μὲν κτάνῃ τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος.
 ἡσώμενος δέ, τῷδε παραδώσω πάλιν.
 ὑμῆς δ' ἀγῶν' ἀφέντες Ἀργῆαν χθόνα,
 νίσσαθε, βίοντον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.
 Σπαρτῶν δέ λαὸς ἅλις, ὅσος κείται θανῶν.
 τοσαύτ' ἔλεξ'. ὅσος δέ Πολυνέκῃς γένος,
 ἐκ τάξεων ὄρεσε, κᾶπ' ἔναι λόγος.
 πάντες δ' ἐπερ' ῥόθισαν Ἀργῆοι τᾶδε,
 Κᾶδ' μὲν τε λαὸς, ὡς δ' ἵκα' ἡγούμενοι.
 ἐπὶ τοῖσι δ' ἑσπεύετο, κἂν μεταχμίοις
 ὄρκῳ συνῆψαν ἐμμένειν στρατηλάτας.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἤδη δ' ἔκρυπτον σῶμα παρχάλοισι ὅπλοισι
 διαοὶ γέροντος Οἰδίπῳ νεανία.
 φίλοι δ' ἐκός μιν τῆσδε μὲν πρόμον χθονὸς,
 Σπαρτῶν ἀριεῖς· τὸν δὲ, Δαναῶδ' ὄναι·
 ἔσαν δὲ λαμπρῶ, χρώματ' ἔκ' ἡλλαξάτην,
 μαρῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ.
 παρεξίοντες δ' ἄλλοι ἄλλοθεν φίλων,
 λόγοισι θαρσύνοντες, ἐξ ἡδ' ὧν τάδε.
 Πολύτρεκες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας
 τρόπαιον, Ἀργεῖ τ' οὐκ ἐᾶ δύναι λόγον.
 Ἐτεοκλέα δ' αὖ, νῦν πόλεως ὑπὲρ μαχῆς,
 νῦν καλλίνικος γενόμενος, σκῆπτρον κρατῆς.
 τάδ' ἡγόρουσιν παρακαλῶντες ἕς μάχην.
 μάντεϊς τε μῆλ' ἐσφαζον· ἐμπύρως δ' ἄν' ἡμῶς,
 ῥήξεις τ' ἐνώμων ὑγρότητ' ἐναντίαν.
 ἄκραν τε λαμπάδ', ἢ θυοῖν ὄρεσ' ἔχει,
 νίκης τε σῆμα, καὶ τὸ τῶν ἡσώμενων.
 ἀλλ' ἤτιν' ἀλκήν, ἢ σοφὸς ἔχεις λόγους,
 ἢ φίλτρ' ἐπωδῶν, σεῖχ' ἐρήτυσον τέκνα
 δεινῆς ἀμίλλης, ὥς ὁ κίνδυνος μέγας,
 καὶ τὰ βλαβερά, δαίμνυά σοι γενήσεται.
 διαοῖν σερήσῃ τῇ δ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνον.
 ὦ τέκνον ἐξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος.
 ἔκ' ἐν χορείαις, ἔδ' ἐν παρθενάμασι
 νῦν σοι προχωρῆσαι μόνων κατὰ σπασίς,
 ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστῳ καὶ κασιγνήτῳ σέθεν,
 ἕς θάνατον ἐκνέοντε, κωλύσαι σε δεῖ
 ξὺν μητρὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς ἀλλήλοισι θανεῖν.
 τί ν' ὦ τέκν' ἔσθ' ἡ μάτερ' ἐκπληξίῃ νέαν
 φίλοις αὐτῆς τῶνδε δωμάτων πάρος;

10

αν

- 20 ὦ θυγάτερ, ἔρρει σὼν κησιγνήτων βίος.
 αὖ πῶς ἔπας; . I . αἰχμὴν εἰς μίαν καθέσσετον .
 αὖ οἱ ἐγὼ τί λέξεις μάτερ; . I . ὦ φίλ', ἀλλ' ἔπυ .
 αὖ ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιπῆς; . I . ἀνὰ στρατόν .
 αὖ αἰδὺς μεθ' ὄχλον . . I . ὕπν' ἐν αἰχύνῃ τὰ σά .
 αὖ δρᾶσω δὲ δὴ τί; . I . συγγόνων λύσε' ἔριν .
 αὖ τί δρῶσα μάτερ; . I . προσιπνῆς ἐμῷ μέτα .
 αὖ ἦ γὰρ σὺ πρὸς μετὰ χμὶ . ὦ μελλιτέον .
 αὖ ἔπειγ', ἐπὶ γὰρ θυγάτερ ὥς ἦν μὲν φθάσω
 παῖδας πρὸ λόγχης, οὐ μὲς ἐν φάει βίος .
 ἦν δ' ὕστερης, οἰχόμεθα κατθανῆ .
 θανῶσι δ' αὐτοῖς, συνθανῶσα κήσομαι .
 αἰ αἰ αἰ αἰ, τρομερὰν φρίκην,
 τρομερὰν φρένα ἔχω .
 20 αἰ, εἰ δὴ σάρκα δ' ἐμὴν,
 ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματρὸς δειλαίας,
 δίδυμα τέκνα, πότερος ἄρα
 πότερον αἰμάξει . ἰώ μοι πόνων .
 ἰὼ ξανῶν . ἰὼ γὰρ ὁμογενᾶ δέραν,
 ὁμογενᾶ φυχαῖν, δῖα σπιδων, δῖα αἰμάτων .
 τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα .
 πότερον ἄρα νέκυν ὀλομένον ἰαχίσσω;
 φαῖ δ' αἰ . φαῖ δ' αἰ . δίδυμοι θῆρες, φόνιαι φυχαί,
 δορὶ παλλόμεναι,
 πέσια πέσια,
 δαῖτα αὐτίχ' αἰμάξετον .
 τάλανες, ὅτ' ἵππε μοι μάχον
 ἐπὶ φρέν' ἐπιλυθέτην .
 βοᾷ βρυχάων σεναντὰν ἰαχὰν
 μελλομέναν νεκροῖς,

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

δακρυσι θρηνήσω.

χεδὸν τύχα πέλας φόνου

κρίνει φάος τὸ μέλλον.

ἄποτ' ἄποτ' ἄποτ' ὁ φόνος

ἐνεκὲν Ἑρινύων.

ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λάϊσω τόνδε δαῖρο συνεφῆ

πρὸς δόμους σείχοντα· παύσω τὴν παρεῳτας λόγους

κρέ' οἱ μοι, τί δράσω; πότερ' ἔμ' αὐτὸν, ἢ πόλιν

σένω δακρύσας, ἣν περίξ' ἔχει νέφος

τοιοῦτον, ὥστε δ' ἰσχυρόντος ἵεναι;

ἔμός τε γὰρ πᾶσι γῆς ὅλῳ ὑπερθανῶν,

τῆνο μαλαβὼν γενναῖον, ἀνιάρων δ' ἔμοι.

ὃν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντήων ἐλὼν,

αὐτοσφαγῆ δύστηνον ἐνόμισ' ἐν χερσίν.

βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ' ἦκω μετασέλλων

ἀδελφὴν Ἰοκάστην, ὅπως

λύσῃ, πρόβηταί τ' ἐκείτ' ὄντα παῖδ' ἔμόν.

» Τοῖς γὰρ θανούσι χρὴ τὸν ὕπερ θνήσκοντα

» Τιμὰς δίδόντα, χθονίον ἄσεβῆν θεόν.

χο βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω Κρέον,

κόρη τε ματρὸς Ἀντιγόνη κοινῷ ποδί.

κρέ' ποῖ, καὶ πῶς ποῖαν συμφορὰν; σὴ μαινέ μοι.

χο ἤκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ

ἧς ἀσπίδ' ἦξεν βασιλικῶν δόμων ὑπὲρ.

κρέ' πῶς φῆς; νέκυν τοι παῖδος ἀγαπάξων ἐμῷ,

ἢ εἰς τόδ' ἦλθον, ὥστε καὶ τόδ' ἔδέναι;

χο ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλαι.

δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς Κρέον,

ἦδη πεπράχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ.

κρέ' οἱ μοι, τὸ μὲν σὴ μῆδον εἰσορῶ τάδε,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σκυθρωπὸν ὄμμα, καὶ πρόσωπον ἀγγέλῳ
 σείχοντος· ὃς ἡμῖν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.
 ἄγ' ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' ἔπω μῦθον, ἢ τίνα λόγον;
 κρέ' οἰχόμεσθ'· ὅκ' ἀν' προσώποις φροίμιοις ἀρχὴ λόγον.
 ἄγ' ὦ τάλας, διαῶς αὐτῷ· μεγάλα γὰρ φέρω κακὰ.
 κρέ' πρὸς πέπραγμένοις ἄλλοις πῆμασι, λέγεις δὲ τί;
 ἄγ' ὅκ' ἐτ' εἰσὶ τῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει Κρέον.
 κρέ' ἐγὼ· μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα, καὶ πόλει.
 ἄγ' ὦ δώματ' εἰσακῦσάτ' Οἰδίπυτάδε,
 παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων;
 χο' ὥστ' ἐκδ' ἀκρύσαι, εἰ φρονέοντ' ἐτύχχανον.
 κρέ' οἵ μοι ξυμφορὰς βαρυποτμοτάτας.
 οἵ μοι κακῶν δύσηνος· ὦ τάλας ἐγὼ.
 ἄγ' εἰ καὶ τὰ πρὸς τύτοισιν εἰδέης κακὰ.
 κρέ' καὶ πῶς γένοιτ' ἀπ' τῶνδε δύσποτμότερα;
 ἄγ' τέθνηκ' ἀδελφὴ σὴ, δυοῖν παῖδσιν μέτα.
 χο' ἀνάγ'· ἀνάγετε κωκυτὸν,
 ἐπὶ κρᾶτά τε λυκοπήχεις κτύπος χερσίν.
 κρέ' ὦ τλῆμον οἶον τέρμα Ιοκάστη βίης,
 γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς ἀνιγμὸς ἔτλης.
 καὶ πῶς πέπρακται διππύχων παίδων φόνος,
 ἄρ' αὖτ' ἀγώνισμ' Οἰδίπυ; σὴ μαινέ μοι.
 ἄγ' τὰ μὲν πρὸ πύργων αὐτὴν ἡματαχθόνος,
 οἶσθ'· ὅκ' μακρὰν γὰρ τειχέων περιπύχαι.
 ὥστ' ὅκ' ἅπαντ' ὅκ' ἔδ' ἐναὶ τὰ δρώμενα.
 ἐπὶ δὲ χαλκίοις σῶμ' ἐκόσμησαν ὅπλοις
 οἱ τῷ γέροντος Οἰδίπυ νεανίαι,
 ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μετὰ χμῖον
 διαὼ στρατηγῶ, καὶ διπλῶ στρατηλάτα,
 ὥς ἔς ἀγῶνα μονομαχῶντ' ἄλκην δορός.

βλέψας

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

βλέψας δ' εἰς Ἀργος, ἦκε Πολυνέκης ἀράς.
 ὦ πότνια Ἥρα, σὸς γὰρ ἔμ', ἐπεὶ γάμοις
 ἔξωξ' Ἀδράστου παῖδα, καὶ ναίω χθένα,
 δὸς μοι κτανῆν ἀδελφὸν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
 καθαιματώσαι δεξιάν νικηφόρον.
 αἰχίσον αὖτ' ὄψατον, ὁμογενὴ κτανεῖν.
 πολλοῖς δ' ἐπ' αἶψ' ἀκρυα τῆς τύχης ὅση.
 καὶ βλέψαν ἀλλήλοισι, διαδόντες κόρας.
 Ἐτεοκλῆς δ' ἐ, Γαλλάδος χρυσάσπιδος
 βλέψας πρὸς οἶκον, ἦνχετο. ὦ Διὸς κόρη,
 δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
 ἧς σέρν' ἀδελφῶ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλῆν,
 κτανεῖνθ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν.
 ἐπ' ἧ δ' ἀφείβη πυρσὸς ὡς τυρσινικῆς
 σάλπιγγος ἡχῇ, σῆμα φοινίε μάχης,
 ἦϊξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισι ἐπι.
 κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν,
 ξυνῆψαν ἔγχῃ, ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας.
 ἦϊων δ' ἐ λόγχαις. ἀλλ' ὑφίξανον κύκλοις,
 ὅπως σίδηρος ἐξολιαδαῖνοι μάστιγιν.
 εἰ δ' ὁ μὲν ὑπερχὸν ἵππος ἄτερος μάθοι,
 λόγχην ἐνώμασ' ἑματι προφθῆναι θέλων.
 ἀλλ' αὖ προσῆγον ἀσπίδων κτεγχερώμασιν,
 ὀφθαλμὸν ἀργόν, ὥστε γίνεσθαι δόρυ.
 πλήγων δ' ἐ τοῖς ὀρώσιν ἐπ' ἀλαξ' ἰδρώς,
 ἢ τοῖσι δρώσι διὰ φίλων ὀρρώδιαν.
 Ἐτεοκλῆς δ' ἐ, ποδὶ μεταφάειρων πέτρον,
 ἔχνης ὑπὸ δρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
 τίθεισι. Πολυνέκης δ' ἀπὸ νύκτεσσι δόρι,
 πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν.
 κτῆμιν δ' ἐ διεπέρασιν ἀργεῖον δόρυ.

M

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

στρατός δ' ἀνῆλθαξε Δαναῶν ἅπας.
 καὶ τῷ δὲ μέγθω γυμνὸν ὦμον ῥοιδῶν
 ὁ πρόσθε τρωθεῖς, σέρναι Πολυνέκους βίβη
 διήκε λόγχην, καὶ πέδωκεν ἠδονὰς
 Κάδμω ποκίταις ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄλκρο δόρυ.
 ὡς δ' ἄπορον ἦκων δόρος, ἐπὶ σκέλους πάλιν
 χωρεῖ λυγρῶν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον.
 μέσσην δ' ἄκοντ' ἔθραυσεν· ἐξ ἴσου δ' Ἀρης
 ἦν, καὶ μάκος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀποσερμίνευσεν.
 ἔνθεν δὲ κώπας ἀρπάσαντες φασγάνων,
 εἰς ταυτὸν ἦκον συμβαλόντες δ' ἀσπίδας,
 πολὺν ταρχυμὸν ἀμφιβάντ' ἔχον μάχης.
 καὶ πως νοήσας Εἰτεικλῆς, τὸ θεαλαὶν
 ῥήγαγε σόφισμ' ὁμιλίαχθονός.
 ἐξαλλαγὴς γὰρ τῷ παρεῖντος πόνου,
 λαῖον μὲν ῥοιδοῦ παθεῖν ἀμφίρει πόδα,
 πρόσσω τὰ κοῖλα γαστρός ἀλαβέμενος.
 προβάς δὲ κῶλον δεξιὸν, δὴ ὁμοφυλῶς
 καθῆκεν ἔγχος, σφονδύλοισι τ' ἐνὲρ μοσσεῖ.
 ὁ μὲν δὲ κάμψας πλευρά καὶ νηδὺν τάλας,
 σὺν αἰματηραῖς σαγύοσι Πολυνέκην σπινθῆ.
 ὁ δ' ὡς κρητῶν δὴ καὶ νενίκηκός μάχη,
 ξίφος δεικνὼν ἐς γαῖαν, ἐσπύκων ἔναι,
 τὸν νῦν πρὸς αὐτὸν ἔκ ἔχων, ἐκῆσε δέ.
 ὁ καὶ νῦν ἔσθλη· ἔτι γὰρ ἐλαττέων βραχὺ,
 σώξων ὑπὸ πρὸν ἐν λυγρῷ πεδὴ μάστιγι,
 μέγας μὲν, ἐξέτεινε δ' ἔς ἡπάρ ξίφος
 Εἰτεικλῆς, ὃ πρόσθε Πολυνέκην πρὸσώ.
 γαῖαν δ' ὁρᾷ ἑλόντες, ἀλλήλων πέλας
 πίπτεσιν ἀμφω, καὶ δαίμων κρητός.
 20 φῶ· φῶ· κακῶν πάντων Οἰδίπυ, σὸς δὲν σῖνθ.
 κρὶ τὰς

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

κρεί τὰς σὰς δ' ἄρὰς ἔοικεν ἐκτρέψαι θεῶν·
 ἅλ' ἄνευ δὴ νῦν καὶ τὰ πρὸς τέτοισι κακὰ·
 ἐπὶ τέκνω πεφόντ' ἐλιτέτην βίον,
 ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλαινα πρᾶσιπτεῖ,
 σὺν παρθένω τε καὶ προθυμίᾳ ποδῶς·
 τετρωμένος δ' ἰδύσα καίρις σφαγῆς,
 ὧ μωξεν ὧ τέκν', ὑπὲρ αὖ βουδρόμος
 πάρεμι· προσπιπνύσα δ' ἐν μέρει, τέκε
 ἔκλει', ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πύκον,
 σένυσ' ἀδελφῇ θ' ἢ παρασπίξουσ' ὁμῶ·
 ὧ γηροβοσῶν ματρὸς, ὧ γὰρ ἐμὲς
 προδόντ' ἀδελφῶ φίλτατῶ· σέρνων δ' ἄπ' αὖ
 φύσιν μ' ἀνὰς δὺς τλητὸν Ἑταρκαῆς ἀναξ,
 ἤκουσε ματρὸς· καὶ πιδῶς λυγρὰν χεῖρα,
 φωνὴν μὲν ἔκ' ἀφῆκεν, ὁμμάτων δ' ἄπ' αὖ
 προσῆπε δακρύοις, ὥστε σὴ μῆναι φίλα·
 ὅδ' ἦν ἔτ' ἔμπνυς· πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν,
 γραῖάν τε μητέρα, ἔπε Γολυνείης τάδε,
 ἀπώλωμεθα μάτερ· οἰκτέρῳ δέ σε,
 καὶ τήνδ' ἀδελφὴν, καὶ κασίγνηταν νεκρὸν·
 φίλος γὰρ, ἐχθρὸς ἐγίενετ'· ἀλλ' ὅμως φίλος·
 θάψον δέ μ' ὧ τέκν' ὅσα, καὶ σὺ σύγγονε
 ἐν γῇ πατρίᾳ· καὶ πόλιν θυμὸν μένιν
 παρηγορήσον· ὥς τοσόνδε δὴ τύχῳ
 χθονὸς πατρίδας, καὶ δόμους ἀπώλεσα·
 ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μιν τῇ σῇ χερί·
 μάτερ τίθῃσι δ' αὐτὸς ὁμμάτων ἐπὶ·
 καὶ χαίρειτ'· ἦ δὲ γὰρ με περιβάλλει σκότος·
 ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπλευσαν ἄθλιον βίον·
 μήτηρ δ' ὅπως ἔσθ' δε τήνδε συμφορὰν,
 ὑπερπαθήσας, ἤρπασ' ἐκ νεμεσῆς ἔϊφος·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ πρᾶξε δεινὰ διὰ μέσθ' αὐχένος
 ὠθῆ σίδηρον· ἐν δὲ τοῖσι φιλάτοις
 θανῦσα κείται, περιβαλῦσ' ἄμφοιν χείρας·
 ἀνήϊξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων,
 ἥ μ' ἔστι μὲν, ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν,
 οἶδ' ὡς ἐκείνον· ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
 οἱ μὲν, πατάξαι πρόσθε Γολυνείκην δορὶ,
 οἶδ' ὡς θανόντων, ὅδ' ἄρ' ἐν νίκη πέλοι·
 καὶ τῷ δ' ὕπερ ἦλθ' Ἀντιγόνη στρατῷ δίχα·
 οἶδ' ἔτι ὅπλ' ἦϊον· αὐδὲ πως προμηθεὺς
 καθῆστο Κλέμης λαὸς ἀσπίδων ἐπι·
 καὶ φθιμὴν ὕπῳ τάχεσι πεφραγμένον
 ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν·
 καὶ δὲ εἰς ὑπέστη· περὶ δ' ἐξέτι μπλασαν
 φάγοντες· ἔρρει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν,
 λόγχαις πιτνόντων· ὡς δ' ἐν νικῶμεν μάχῃ,
 οἱ μὲν, Διὸς τρόπαον ἴσασαν βρέτας·
 οἶδ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν,
 σκυλεύματ' ἔσω τειχέων ἐπέμπομεν·
 ἄλλοι δὲ τὺς θανόντας Ἀντιγόνης μέτα
 νεκρὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλους·
 πόλει δ' ἀγῶνες, οἱ μὲν, ἀντυχέστατοι
 τῇ δ' ἐξέβησαν, οἶδ' ἐ, δυστυχέστατοι·
 οὐκ ἔτι ἀποῶς ἔτι δυσυχία δωμάτων ἦκει·
 πᾶρα γὰρ λούσθην πῶματα νεκρῶν
 τριαῶν ἦδη τάδε πρὸς μελᾶβροισ,
 κοινῷ θανάτῳ σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων·
 οὐ προσκαλυπτομένα βοσρυχῶδες
 ἄβρᾶ παρηΐδος, οὐδ' ὑπὸ παρβενίας
 τὸν ὑπὸ βλεφάροις φόνιν ἐρύθημα
 προσώπῳ, αἰδομένα φέρομαι βάνχα νεκρῶν,
 κρᾶδεμένα

χο

αν

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

κράδε μνα δινῦσα νόμας ἀπ' ἐμᾶς,
 σολίδα κροκόεσσαν ἀνῆσα τρυφᾶς
 ἄγε μόνον μα νεκροῖσι πολύστονον· αἶ· αἶ·
 ἰώ μοι μοι ὦ Πολύνεικες, ἔφυσ ἄρ' ἐπώνυμος·
 ὦ μοι μοι Θῆβαι· σάδ' ἔρις, ἔκ' ἔρις,
 ἀλλὰ φόνω φόνος Οἰδίποδα δόμον ὤλεσε
 κρανθεῖς αἶματι δεινῷ, αἶματι λυγρῷ·
 τίνα προσωδόν,
 ἢ τίνα μεσοπόλον σοναχᾶν ἐπὶ δάκρυσι
 δάκρυσιν ὦ δόμος δόμος ἀνακαλέσομαι,
 τριαδὰ φέρυστα τάδ' αἶμακτὰ σύγγονα,
 ματέρα, καὶ τέκνα, χάρματ' Ἐρινύος;
 αἶ δόμον Οἰδίποδο προπάν ὤλεσε,
 τὰς ἀγρίας ὅτε δυσξενέτη
 ξυνετὸν μέλος ἔγνω,
 Σφιγγὸς αἰλιδ' ὦμα φονεύσας· ἰώ μοι πάτερ·
 τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος, ἢ τῶν προπάροι
 θεν ἀγενετῶν ἕτερος ἔτλα κακῶν τόσων,
 δι' αἵματος ἀμερίν τοιάδ' ἄλγεα φανερά;
 τάλαιν', ὥς ἐλελίξῃ τις ἄρ' ὄρνις
 δρυὸς, ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
 ἐξομένα μονομάτερος
 ὀδυρμοῖς ἐμοῖς, ἄχρεσι συνωδός·
 αἰλινον αἰάγμασιν, ἀ τοῖσδε προηλαίω·
 μόνα δ' αἰῶνα διάξυσσά τὸν ἀχρόνον,
 ἐν λειβο μένοισι δακρύοισιν ἰαχῆσω·
 τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς
 ἀπαρχὰς βαλῶ, ματέρος ἐμᾶς ἐν διδύμοις
 γαλακτος παρὰ μασθίσιν,
 ἢ πρὸς ἀδελφῶν ὑλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;
 ὅποτοί· λῆπεσ' δόμους,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλᾶν ὅμμα φέρων πάτερ γεραί,
 δῆξον Οἰδίπῳ σὸν αἰῶνα μέλειον· ὃς ἐπὶ δώμασιν
 αἴριον σκότον ὅμμασι σοῖσι βαλὼν,
 ἔλκεις μακρόπνουν ξωάν.
 κλύεις ὧ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων
 γεραίον πόδα δὲ μνίσιοις δύσανον ἰαύων;
 οἰδί· τί μ' ὧ παρβένε βακτρούμασι τυφλῷ
 ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς
 λεχέρι σκοτίων ἐκ θαλάμων
 οἰκτροτάτοις δακρύοις,
 παλὸν αἰθέρος ἀφανὲς ἥδωλον,
 ἢ νέκυν ἐνερθεν, ἢ πῆλόν ὄνειρον;
 αὖ· δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἶσθ·
 πάτερ, ἔκτετι σοι τέκνα λήσσει
 φάος, ὅδ' ἄλλοχος· ἀπὰρὰ βάκτροις
 πόδα σὸν τυφλόπνυν θεραπεύμασιν
 αἰὲν ἐμόχθει πάτερ· ὧ μοι.
 οἰδί· ὧ μοι μοι ἐμῶν παθέων.
 πάρα γὰρ σενάχην, τὰδ' αὐτῇν,
 τριακέφυχαί, ποῖα μοῖρα,
 πῶς ἔλιπον φάος; ὧ τέκνον αὐδα.
 αὖ· ἔκτε π' ὀνειδέσιν, ὅδ' ἐπὶ χάρμασιν,
 ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· ὃ σὸς ἀλάστωρ
 ξίφεσι βρίθων, καὶ πυρὶ, καὶ χετλῖαισι μάχαις,
 ἐπὶ παῖδ' ἔβα σὺς ὧ πάτερ.
 οἰδί· ἰὼ μοι· αἶ· αἶ· .Α· τί τὰδε κατασένεις;
 οἰδί· τέκνα· .Α· δὴ ὀδύναις ἔβας,
 εἰ τὰ τέθριππάζ' ἐς ἄρματα λήσων
 αἰλίσ, τὰδε σώματα νεκρῶν
 ὅμματος ἀνὰ σῆς ἐπενώμας.
 οἰδί· τῶν μὲν ἐμῶν τεκνίων, φανερόν κακόν.
 αἰδὲ τάλαν' ἄλλοχος, τίνι μοι τέκνον ὤλετο μοῖρα;

- αὖ δ' ἀκρυα γοερά φανερά πᾶσι τιθεμένα
 τέκεσι μασὸν ἔφερεν ἔφερεν,
 ἱκέτις ἱκέταν αἰρομένα.
 οὔρε δ' ἐν ἡλέκτραισι πύλαις τόσσα
 λωτοτρόφον κατὰ λείμακα λόγχαις
 κοινὸν ἐνυάλιον μήτηρ, ὥστε λειοντας ἐναύλῃς
 μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος.
 ἦδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν, ἀν' ἐλαχ' αἰῶδας,
 ὥπασε δ' Ἀρης.
 χυλὸκροτον δὲ λαβῶσα νεκρῶν πάρα
 φάσγανον, ἔσω σαρκὸς ἔπεμεφεν· ἄχει δὲ τέκν' ἔπεισ'
 ἀμφὶ τέκνοισι.
 πάντα δ' ἐν ἡματι τῷδε συνάγαγεν ὦ πάτερ,
 ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχ' ἡ θεὸς, ὃς τάδε τελευτᾷ.
 πολλῶν κακῶν κατῆρξεν Οἰδῖπυ δόμοις
 τόδ' ἦ μιν· ἦ δ' ἀντυχέσερος βίος.
 κρέ' οἰκτῶν μὲν ἦδη λήγεθ', ὥς ὥρατάφῃ
 μνήμην τίθεσθαι· τῶν δ' Οἰδῖπυ λόγων
 ἀκυσσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι
 Ἐπειοκλῆς σὸς παῖς, γάμων φερναῖς διδύς
 Αἴμονι, κόρης τε κέκτρον Ἀντιγόνης σίθεν.
 ἔκην σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκῆν ἔτι.
 σαφῶς γὰρ ἔπε Τειρεσίας, ὃ μήποτε
 σὺ τήνδε γῆν οἰκῶντος, εὖ πράξειν πόλιν.
 ἀλλ' ἐκκομίξῃ· καὶ τὰς δ' ἔχ' ὕβρει λέγω,
 ὃ δ' ἐχθρὸς ὢν σὸς, διὰ δὲ τὴν ἀλάστορας
 τὴν σὺς, δεδουκῶς μή τι γῆ πάθῃ κακόν.
 οἰδὶ ὦ μοῖρ' ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἐφυσας ἄβλιον,
 καὶ τλήμον', ἧ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἐφυ.
 ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς ματρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν
 ἄγονον, Ἀπόλλων λαῖψ' ἐθέτισσε
 φονίαν γενέσθαι πατρός· ὦτάλας ἐγώ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἰπεί δ' ἐγνόμην, αὖθις ὁ σπείρας πατήρ
 κτήγει με, νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα.
 χρὴν γὰρ θνεῖν νιν ἐξ ἐμῷ· πέμπει δέ με
 μασὸν ποθέοντα, θηροῖν ἄβλιον βοράν.
 ὅ σὺ σωξόμεσθα· παρτάρ γὰρ ὠφελεν
 ἐλθῆν Κιθαίων ἄς ἄβυσσος χάσματα,
 ὅς μ' ὕδνωσεν, ἀλλὰ δυνάσασαί τέ μοι
 δαίμων ἔδωκε Γόλυβον ἀμφὶ δεσπότην.
 κτανὼν δ' ἐμαυτῷ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ,
 ἄς ματρὸς ἦλθον τῆς τεταλαιπύρου λέχος.
 παῖδας τ' ἀδελφὺς ἔτεμον, ὅς ἀπώλεσα,
 ἀρὰς παραλαβὼν καὶ παῖσι δ' ἔς.
 ὃ γὰρ τοσούτον ἀσύνητος πέφυκ' ἐγώ,
 ὥστ' ἄς ἐμ' ὀμμάτ', ἄς τ' ἐμῶν παίδων βίον
 ἄνθρωποι θεῶν τε ταῦτ' ἐμνησθήσασιν.
 εἶεν· τί δράσω δ' ἡθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ;
 τίς ἤγε μὲν μοι ποδὸς ὁμαρτήσῃ τυφλῷ;
 ἦ δ' ἢ θανῶσα; ξῶσα γὰρ σάφ' οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' οὐτε κενος ξυνωρίς; ἀλλ' ὅτι ἐστ' μοι.
 ἀλλ' ἐτι νεώτερον αὐτὰς, αἰροί μ' ἄρα βίον;
 πόθεν; τί μ' ἄρδην ὥδ' ἀποκτείνῃς Κρέον;
 ἀποκτείνῃς γὰρ, ἄ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
 ὃ μὲν ἐλίξας ὁ ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ,
 κακὸς φανῶμαι· τὸ γὰρ ἐμὸν ποτ' ὀφείλει
 ὅτι ἂν προδίδιν, ὃ δέ περ πράσων κακῶς.
 κρεῖ σοί τ' ὅτι λείπεται, γόνατα μὴ χρώξῃν ἐμὰ.
 ἐγὼ δέ ναιεν σ' ὅτι ἔασαι μ' ἂν χθόνα.
 νεκρῶν δέ τινος, τὸν μὲν, ἄς δ' ὅμως χρεῖων
 ἦδη κομίζειν· τὸν δέ δ' ὅς πέσων πόλιν
 πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε Πολυνέκην νέκυν,
 ἐκβάλλετ' ἀθανάτων τῆσδ' ἔρων ἔξω χθονός.
 κηρύξατε δὲ πᾶσι Κασμείοις τάδε.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ὅς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ κατασέφω ἀλφ',
 ἢ γῇ καλύπτων, θάνατον ἀνταλλάξεται.
 εἴην δ' ἀκλαιῶσιν· ἄταφον οἰωνοῖσι βροτῶν.
 σὺ δ' ἐκλιπύσσα τριπύχων νεκρῶν γόους,
 κόμιζε σαυτὴν Ἀντιγόνη δόμων ἔσω·
 καὶ παρθενίαν, τὴν ἔσιυσαν ἡμέραν
 μένυσ', ἐν ἣ σε λέντρον αἶμονος μένη.
 ἂν ὦ πάτερ, ἐν οἷσις κεί μεθ' ἀθλίοις κακοῖς.
 ὥς σε σεναῶ τῶν τεθνηκότων πλέον.
 ὃ γὰρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τόδ' ὃ βαρὺ.
 ἀλλ' εἰς ἄπαντα δυσυχὴς ἐφης πάτερ.
 ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον,
 τί τόνδ' ὕβριζεῖς πατέρ' ἀποπέλων χθονός;
 τί θεαμοποιῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ;
 κρέ Εἰτιοκλῆς βυλάματ', ὕχῃ μῶν τάδε.
 ἂν ἄφρονά γε καὶ σὺ μωρὸς, ὃς ἐπέθε τάδε.
 κρέ πῶς; τὰν τιταλμὲν ὃ δίκαιον ἐκπονῆ;
 ἂν ὅκ, ἢν πονηρά τ' ἢ, κακῶς τ' ἐρημέναι.
 κρέ τίδ' ὃ δικάως ὅδε κυσὶ δοθήσεται;
 ἂν ὅκ ἐννομον γὰρ τὴν δίκην πράττειν.
 κρέ ἥ περ γε πόλειος ἐχθρὸς ἦν, ὅκ ἐχθρὸς ὢν.
 ἂν ὅκ ἐν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα;
 κρέ καὶ τῷ τάφῳ νῦν τὴν δίκην παραχέτω.
 ἂν τί πλημμελήσῃς, τὸ μέρος ἃ μετήλθε γῆς;
 κρέ ἄταφος ὃδ' ἀνὴρ ὥς μάθης γενήσεται.
 ἂν ἐγώ σφε θάψω, καὶ ἀπεινέτη πόλις.
 κρέ σαυτὴν ἂν ἐγγὺς τῷδε συνθάψῃς νεκρῷ.
 ἂν ἀλλ' ἀνελείσῃ τοι δύνω φίλῳ κῆσθαι πέλας.
 κρέ λάξυθε τήνδε, κείς δόμονε κομίζετε.
 ἂν ὃ δ' ἦτ', ἐπεὶ τῷδ' ὃ μεθήσομαι νεκρῷ.
 κρέ ἐκριν' ὃ δαίμων παρβέν', ὕχ' ἄ σοι δοκῇ.
 ἂν κακῆνο κέκριται, μὴ ἐφυβρίξεισθαι νεκρῷ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κρέ ὡς ὅστις ἀμφὶ τῷδ' ὕδαϊν θήσει κόνιν·
 ἀν ναὶ πρὸς σέ, τῆσδε ματρὸς Ἰοκάστης Κρίον.
 κρέ μάταια μοχθήσῃ· ἔγάρ ἂν τύχῃς τάδε.
 ἀν σὺ δ' ἄλλὰ νεκρῷ λατρὰ περιβαλλεῖν μ' ἔα.
 κρέ ἐν τῷτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλις.
 ἀν ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελευμῶνας βαλεῖν.
 κρέ ἔκ' ἔσθ' ὅπως σὺ τάνδε τιμῆσαι νέκυν.
 ἀν ὧ φίλτατ', ἀλλὰ πῶ μάχῃ σὸν προσπύξομαι.
 κρέ ἔκ' εἰς γάμος σὺς συμφορὰν κτήσῃ γόνυ.
 ἀν ἦ γὰρ γαμῷ μαιξώσα παιδί σῷ ποτε;
 κρέ πολλή σ' ἀνάγκη· πῶ γὰρ ἐμφύξῃ λείχος;
 ἀν νύξ' ἄρ' ἐκάνη Δαναΐδων μ' ἔξει μίαν.
 κρέ εἶδες τὸ τόλμη μ' ὦν ἐξω γείδισιν;
 ἀν ἴσω σίδηρος, ἱερὸν τέ μοι ξίφος.
 κρέ τί δ' ἐκ προθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων;
 ἀν συμφύξαμαι τῷδ' ἀβλιωτάτῳ πατρί.
 κρέ γένναϊότης σοι, μωρία δ' ἐνεστὶ τις.
 ἀν καὶ ξυνθανῶμαι ὡς μάθης περαιτέρω.
 κρέ ἴθ' ὅφονώσεις παιδί' ἐμὸν· λίπε χθόνα.
 ἀν ὦ θύγατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.
 κρέ ἀλλ' εἰ γαμοίμην· σὺ δὲ μόνος φόνεις πάτερ;
 ἀν μὲν ἀτυχῶσα· τὰ μ' ἐγὼ φέρω κακὰ.
 ἀν καὶ τίς σε τυφλὸν ἄντη θεράπονός πάτερ;
 οἶδ' ἰ πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα, κείσθαι πέδῳ.
 ἀν ὅδ' Οἰδίπῳ πῦρ καὶ τὰ κλέῃν αἰνίσματα;
 οἶδ' ὅλωλ'· ἐν ἧ μάρμ' ὠλβισεν· ἐν δ' ἀπώλεσεν.
 ἀν ἔκ' ἐν μετασχῇ δὴ καὶ μετ' ὧν σὺν κακῶν.
 οἶδ' αἰχρὰ φυγὴ θυγατρὶ, σὺν τυφλῷ πατρί.
 ἀν ἔσωφρονέσῃ, ἀλλὰ γένναϊα πάτερ.
 οἶδ' ἰ προσάγει νῦν με ματρὸς ὡς φάυσω σέθεν.
 ἀν ἰδὲ γεραίᾳς φιλότητος φάυσον χερί.
 δὲ ὦ μάτερ· ὦ ξυνὰρ' ἀβλιωτάτη.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

αἶν οἰκτρὰ πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμῦ κακὰ.
 οἶδ' ἱ Εὐεοκλὲυς δὲ πῶμα Γολυνήκους τε πῦ;
 αἶν τῷδ' ἐκτάδην σοι κῆθρον ἀλλήλοιν πέλας.
 οἶδ' ἱ πρόσθε τυφλὴν χεῖρ' ἐπὶ πρόσωπα δυσυχῆ.
 αἶν ἰδὺ θανόντων σῶν τέκνων, ἅπῃ χερί.
 οἶδ' ἱ ὦ φίλα πεσὴ μάτ' ὄσθι' ἀδελίῳ πατρός.
 αἶν ὦ φίλτατον δ' ἦτ' ὄνομα Γολυνήκους ἐμὸν.
 οἶδ' ἱ νῦν χρῆσμός ὦ παῖ Αἰοξίου περαινεται.
 αἶν ὅποιος; ἀλλ' ἦ πρὸς κακῶς ἐρεῖς κακὰ;
 οἶδ' ἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανῆν μ' ἀλώμενον.
 αἶν πῦ; τίς σε πύργος Ἀττίδος προσδέξεται;
 οἶδ' ἱ ἱερὸς Κολωνὸς, δώμαθ' ἱππῆς θεῖ.
 ἀλλ' ἴα τυφλῷ τῷδ' ὕπηρες πατρί,
 ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινῶσαι φρονεῖ.
 ἴδ' ἴς φυγὰν τάλαιναν ὄρει χεῖρα φίλαν.
 αἶν πάτερ γηραιέ, πομπίμην
 ἔχων ἐμ' ὥστε ναυσίπομπον αἶραν.
 οἶδ' ἱ ἰδὺ πορῶμαι τέκνον, σὺ μιν ποσειδάδ' ἀδελίῳ περ.
 αἶν γενόμεθα, γυρόμεθ' ἀλλοιῶγε
 δῆτα θιβαῖαν μάλιστα παρθένων δῆ.
 οἶδ' ἱ πόθι γηραῖον ἵχκος τίθημι;
 βάκτρα πρόσφερ' ὦ τέκνον.
 αἶν τᾶδε τᾶδε βάθι μοι, τᾶδε τᾶδε
 πόδεσσι τίθει, ὥστ' ὄνειρον ἰχὺν ἔχου.
 οἶδ' ἱ ἰὼ ἰὼ δυσυχέστατος φρονεῖς,
 ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρης.
 ἰὼ ἰὼ δεινὰ δ' ἔν' ἐγὼ τλάω.
 αἶν τί τλάω; τί τλάω; Οὐχ' ὄρε' εἴη κακῶς,
 Οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίᾳ.
 οἶδ' ἱ ὅδ' ἐμὶ, μέσαν ὅς ἐπ' ἱ
 καλλίνικόν τ' ὑβρίον τ' ἔβαν,
 παρθένου κάρτα δαίτη μ' ἀσυνετον αἶραν.

ἄν Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος ;
 ἅπχε τὰ πάρος ἀντυχὴ ματ' αὐδῶν .
 τάδ' ἐσ' ἐπέμινε μέλεια πάθια ,
 φυγάδα πατρίδος ἀπο γινόμενον .
 ὦ πάτερ , θανεῖν πρὶ ποθινὰ δάκρυα
 παρὰ φίλαισι παρθένοισι λιπῶσ' ἄπειμι
 πατρίδος ἀπο πρό γαίας ,
 ἀπαρθένουτ' ἄλωμένα .

οἰδί φῶν τὸ χρήσιμον φρενῶν .

ἄν εἰς πατρός γε συμφοράς ἀνκλιᾷ μεθήσοι .
 τάλαιν' ἐγὼ συγγόνε θ' ὕβρισμαμάτων .
 ὅς ἐκ δόμων νέκυς ἀβαπτός οἴχεται . μέλεις .
 ὃν ἔμε καὶ θανῆν πάτερ χρεῶν ,
 σκοτία γὰρ καλύψω .

οἰδί πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς .

ἄν ἄλις ἔχουσα ὀδυρμάτων ἐμῶν .

οἰδί σὺ δ' ἀμφὶ βωμῖνις λιτάς .

ἄν κόρυς ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν .

οἰδί ἴθ' ἀλλὰ βρόμιος ἵνα τε σιηκὸς
 ἄβατος ὄρεσι Μαινάδος .

ἄν Καδμείαν ὦν νεβρίδα
 σολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ
 Σε μέλεις θίακον ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρανσα ,
 χάριν ἀχάρισον εἰς θεὸς διδύσασα .

οἰδί ὦ πάτερ κλεινοὶ πολῖται ,
 λούσετ' , οἰδί πρὸς ὅδε ,
 ὅς τὰ κλέην ἀνίγματ' ἐγὼ , καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ .
 ὅς μόνος Σφιγγὸς κατέχον τῆς μισαιφόνου κράτη .
 ναῦ δ' ἄτιμος οἰκτρὸς οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονός .
 αἰτάρ τί ταῦτα θρηνῶ , καὶ μάτην ὀδύρομαι ;

» Τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ἄντα δ' ἔφerein .
 χο ὦ μέγα σεμνάνικα , τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχεις ,
 καὶ μὴ λήγοις στεφανῶσα . Τέλος .

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

EVRIPIDIS MEDEA.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗ ΔΕΙΑΣ.

Ιάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγύεται τὴν Κρέοντος τῇ Κορινθίων βασιλείῳ θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδένεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, παρατησάμενη πρὸς μίαν ἡμέραν μέναι, καὶ τυχεῖσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα, καὶ χρυσὸν σέφανον. οἷς ἐκίνη χρησάμενη, διαφθέρεται. καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακὺς τῇ θυγατρὶ, ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἐαυτῆς παῖδας ἀποκτείνουσα ἐφ' ἄρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' ἡλίου ἔλαβεν, ἐποχόμενη, ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας. καὶ κῆσσε Αἰγὴ τῷ Γανδάρῳ γαμήται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ιάσονα, νέον ποιήσῃ. περὶ δὲ τῷ πατρὸς αὐτοῦ Αἰσονος, ὃ τὴν νόστου ποιήσας φησὶν ὕτως.

- Αὐτίκα δ' Αἰσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώνοντα
 - Γῆρας ἀποξέυσας ἡδύησι πραπίδεσσι,
 - Φάρμακα πολλ' ἔψατο ἐπὶ χρυσοῖσι λίβησι.
- Αἰχὺλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφαῖς ἰσχυρεῖ, ὅτε καὶ τὰς Διονύσου τροφὰς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα, ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησὶ τὸν Ιάσονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι. ἐγκελύσασθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς ἀργυρῆς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλύσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τῷ χρόνῳ. ἐπιπεσούσης γὰρ τῆς πρύμνης τῷ Ιάσονι, τελευτῆσαι αὐτόν.

ΑΛΛΩΣ.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μ ἤδεια διὰ τὴν πρὸς Ιάσονα ἔχθραν, τῷ ἐκείνῳ γε-
ραμικέναι Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα, ἀπέ-
κτεινε μὲν Γλαύκην, καὶ Κρέοντα, καὶ τὸς ἰδίους ἡ-
ὕς· ἐχώρισθι δὲ Ιάσονος, Αἰγῇ συνοικήσασα.
Γὰρ ὕδ' ἐτέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῷ δράματος, ὑπὸκειται ἐν Κορίν-
θῳ· ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ νηαικῶν πολιτίδων.
Ἐδιδάχθη ἐπὶ Γυθιοδῶρι ἄρχοντος κατὰ τὴν ὀγ-
δοικοστὴν ἐβδόμην Ὀλυμπιάδα. Πρῶτος Εὐφορί-
ων· δεύτερος Σοφοκλῆς· τρίτος Εὐριπίδης.
Μῆδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτης, Θερσίπαι, Σάτυρος ὃ
σώζεται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Τροφὸς Μῆ	Κρέων.
Δίας.	Ιάσων.
Γαιδαγωγός.	Αἰγῆς.
Μῆδεια.	Ἀγγελος.
Χορὸς νηαι	Γαῖδες Μῆ
κῶν.	Δίας.

Προελογίσει δὲ ὁ Τροφός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΜΗΔΕΙΑ.

Ιθ' ὦφελ' Ἀργῆς μὴ δια
πᾶσαι σκάφος
Κόλων ἐς Αἴαν, κυανίας
συμπληγάδας,

μὴδ' ἐν νάπαισι Γηλίῃ πείσῃν ποτε
τμηθῆσα πάνη, μὴδ' ἔρετ' μῶσαι χέρας
ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὰ πάγχρυσον δέρας
Γελίᾳ μετῆλθον· ὃ γὰρ ἂν δέσσιν' ἔμῃ
Μήδεια πύργος γῆς ἔπλευσ' Ἰωληΐας,
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσωνος·
ὃδ' αὖ κτανεῖν πείσασα Γελιάδας κόρας
πατέρα, κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν,
ξὺν ἀνδρὶ, κατ' ἐκτοισιν· ἀνδάνυσσε μὲν
φυγῇ πολιτῶν, ὃν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτὴ τε πάντα συμφέρεισ' Ἰάσωνε,

- » Ἡ περ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
- » Οταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ·
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ κοῤῥὰ τὰ φίλτατα·
προδὺς γὰρ αὐτῷ τέκνα, δεσπότιν' ἔ' ἐμὴν,
γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς ἀνάξεται,
γῆμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἴσυ μὲν ἄχθοιτο·
Μήδεια δ' ἡ δύσινος ἦτι μαρμύνη,
βοᾷ μὲν ὄρκος, ἀτακαλεῖ δ' ἐδεξίας
τίσιν μεγίστην, καὶ θύς μαρτύρεται,
οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσωνος κυρεῖ.
κεῖται δ' ἄσιτος, σῶ μ' ὕψος ἀλγυδοσί,
τὸν πάντα συντήκυσσας δακρυόεις χρόνον.

ΜΗΔΕΙΑ

- ἐπεὶ πρὸς ἀνδρῶς ἤθετ' ἡδίκη μένη,
 ἔτ' ὁ μὲ παῖρσός, ἔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆθ'
 πρόσωπον ὧς δὲ πέτρος, ἢ θαλάσσιος
 κλύδων, ἀκύνει θυθετο μένη φίλων.
 ἦν μὴ ποτε σρέψασα πάλλον κοῦδέρην,
 αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον,
 καὶ γαῖαν, οἶκος θ', ὅς προδ' ὅσ' ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρῶς, ὅς σφιν νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
 ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο,
 οἶον πατρώας μὴ πολὴ πείσθαι χθονός.
 τυγεί δὲ παῖδας· ὅδ' ὁρῶσ' ἀφραίνεται.
 δέδοικα δ' αὐτὴν, μὴ τι βυλάσῃ νέον.
 βαρεῖα γὰρ φρήν· ὅδ' ἀνέξεται κακίως
 πάχυσ' ἐγ' ἔφατ' ἡνδε· δειμαίνω δέ τιν',
 μὴ θυκτόν ὥσ' ἡ φάσ' ἔχον δ' ἡ πάτος,
 σιγῇ δόμους φόβῶσ', ἵν' ἔσρωται λίκος.
 ἢ καὶ τυράντων τόν τε γῆμαντα κτάνη,
 καί περτα μέγ' οὐκ ἀπορᾶν λάβη τι καί.
 » Διγνὴ γάρ· ὅτ' αἰσθάνεται συμβαλῶν
 » Ἐχθρὰν τίς αὐτῇ, καλλίνικον οἴσεται.
 ἀλλ' οἴδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαιγμένοι,
 σείχῃσι, μητρὸς ὅδ' ἐν ἐννοῦ μένοι
 » κακῶν· Νέα γὰρ φροντὶς ὅν αἰλῆν φιλεῖ.
 παλαιὸν οἶκον κτήμαδεσποίνης ἐμῆς,
 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγ' ὅς ἐρημίαν,
 ἔσηκας αὐτὴν θροομένη σαυτῇ κακῇ;
 πῶς σε μόνη Μήδεα λείπεσθαι θέλει;
 » τρέφοντων ὅπα δὲ πρέσβυτων ἰάσοντας,
 » Χρησῶσι δ' ὅλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
 » Κακῶς πιτύνοντα, καὶ φρενῶν ἀνθ' ἀπείστας.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔγω γὰρ εἰς τῷτ' ἐκβέβηκ' ἀληθέος,
ὥσθ' ἴμερος μ' ὑπῆλθε γῆ τε, κῦραν ῶ,
λῆξαι μολύσῃ δ' αὖρο Μιδείας τύχαις.

- παι ἔγω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γούων;
τρο ξηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα, κῦ δέ πω μεσοῖ.
παι ὦ μῶρος, ἡ χρηθεαπόταις ἡπῆν τόδε,
ὥς ὕδ' ἐν οἴδῃ τῶν νεωτέρων κακῶν.
τρο τί δ' ἐστὶν ὦ χεραίε; μὴ φθάνει φράσαι.
παι ὕδ' ἐν μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
τρο μὴ πρὸς γένεσιν κρύπτει σύνδουλον σέθεν.
σιγὴν γὰρ ἡ χρη τῶνδε θήσομαι πέρι.
παι ἡκυσά τε λέγοντος, ὕδοκῶν κλύειν,
πικρὺς προσελθὼν, ἐνθα δὴ παλαιάτατοι
θάνατοι, σέμινον ἀμφὶ Γειρήνης ὕδωρ,
ὥς τὸνδε παῖδας γῆς ἐλάν Κορινθίαις
σὺν μητρὶ μέλλει τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων· ὁ μέντοι μῦθος ἡ σαφὴς ὁδε,
ὕκ οἶδα βυλοῖ μιν δ' αὖν ὕκ εἶναι τόδε.
τρο καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάγοντας, ἡ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;
παι Γαλαῖα καινῶν λήπεται κηδὸν μάτων.
κῦκ' ἐς ἐκῆνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
τρο ἀπωλόμειδ' ἄρ', ἡ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῶ, πρὶν τόδ' ἐξήντηκέναι.
παι ἀτὰρ σὺ γ', ὕ γὰρ καιρὸς ἡ δέναι τάδε
δέασσιν, ἡ σύλαξε, καὶ σίγα λόγος.
τρο ὦ τέκν', ἀκνέθ' οἶος ἡς ὕμᾶς πατήρ,
ἄλογο μὲν μὴ, δεαπότης γὰρ ἐς ἐμὸς,
ἀτὰρ κακὸς γ' ὢν, εἰς φίλος ἀλίσσεται.
παι τίς δ' ὕχθ' ἐν θνητῶν, ἄρτι γινώσκεις τόδε,

ὥς

- » Ως πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μᾶλλον φιλεῖ·
 » Οἱ μὲν, δικάως, οἶδ' ἐκείνη, καὶ κέρδους χάριν·
 » Εἰ τὸς δὲ γ' οὐκ ἔστιν ἔννευ ἔρχει πατήρ;
 τρο ἴτ' οὐ γὰρ ἔστι, δῶμάτων εἰσω τέκνα·
 οὐθ' ὥς μάλιστα τὸς δ' ἔρη μῶσας ἔχε,
 καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυοδυμνέην·
 ἦδ' ἔστι γὰρ ἔδον ὁμμάριν ταυρὸν μένῃ,
 τοῖς δ' ὥς τι δρασθεύσαν, ὅδ' ἐπαύσεται
 χόλου σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαι τινα·
 ἐχθρὸς γὰρ μέντοι, μὴ φίλος δρασθεύει τι·
 μὴ δύστανος ἐγὼ, μελέα τε πόνων·
 ἰώ μοι μοι· πῶς ἂν ὀλοίμαν;
 τρο τὸς δ' ἐκείνη φίλοι παῖδες, μάτηρ
 κινῆ κραδίαν, κινῆ δὲ χόλον·
 σπᾶσατε θάλασσαν δῶμάτος εἰσω,
 καὶ μὴ πελάσῃτ' ὁμμάτος ἐγγύς,
 μὴ δὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσει
 ὅτ' ἄγριον ἦθος, συγερὰν τε φύσιν
 φρενὸς αὐθάδους·
 ἴτε νῦν· χωρεῖθ' ὥς τάχος ἔσσω·
 δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαίρόμενον
 νέφος οἰμωγῆς, ὥς τάχ' ἀνάψει
 μείξονι θυμῷ, τί ποτ' ἐργάσεται
 μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαυστος
 ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν·
 μὴ αἶ· αἶ· ἔπαθον τλάμων· ἔπαθον μεγάλων
 ἀξί' ὀδυρμῶν· ὧ κατάρατος
 παῖδες, ὀλοισθε συγερὰς ματρὸς
 σὺν πατρὶ· καὶ τὰς δόμος ἑρῶροι·
 τρο ἰώ μοι μοι· ἰὼ τλήμων·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τί δέ σοι παῖδες πατρός ἀμπακίᾳ
μετέχουσιν; τί τὸ σδ' ἔχθεις; οἱ μοι
τέκνα, μή τι πᾶνθ' ὥς ὑπεραλγῶ.

- » Δὴνὰ τυράννων λήματα· καὶ πως
- » Ολίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατύντες,
- » Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλασιν.
- » Τὸ γὰρ εἰθίῃσαι ξὴν ἐπ' ἴσοισι,
- » Κρεῖσσον ἐμοίγ' ἔν, εἰ μὴ μεγάλως,
- » Οχυρῶς τ' εἴη καταζηράσκειν.
- » Τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν ἔπῃ,
- » Τῆνο μα νικᾷ, χρῆσθαι τε μακρῷ,
- » Λῶσα βροτοῖσι· τὰ δ' ὑπερβάλλον
- » Τ', ὑδ' ἐνα καιρὸν δύναται θνατοῖς.
- » Μή τις δ' ἄτας ὅταν ὀργισθῇ
- » Δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.

χθ' ἔκλυον φωνᾶν, ἔκλυον δὲ βοᾶν
τὰς δυσάνου κολῆιδος.
ὑδ' ἐπὶ πῶ ἥπιος· ἀλλ' ὦ νηραῖα,
λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλῃ γὰρ ἔσσω
μελᾶθρ' ἐκλυον·
ὑδ' ἐσυνήδομαι γύναι
ἄλγῃσι δώματος,
ἐπὶ μὴ φίλα κίεραται.

τρο' ἐκ ἑσὶ δόμοι· φρεσὶ δ' ἤδη.
ὁ μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων.
ἦ δ' ἐν θαλάμοις τάνει βιοτᾶν
δέσποινά, φίλων ὑδ' ἐνός ὑδ' ἐν
παραβαλπομένα φρένα μύθοις.

μή αἰ· αἰ· διὰ μὲ κεφαλᾶς φλόξ' ὑρανία
βαῖν· τί δέ μοι ξὴν ἔτι κέρδος;

ρα

- φῶν· φῶν· θανάτῳ κατακνέσμεν,
βιοτὰν συγχερὰν προλιπῶσα·
- 20 αἶψ, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ, καὶ φῶς,
ἰαχῶν, οἷαν ἄδυστος μέλπει νύμφαν,
τίς σοι ποτὲ τὰς ἀπλήσυν
κοίτας ἔρος ὦ ματῶνα,
σπύσει θανάτῳ τελευτάν,
μηδὲν τόδε λίαν·
εἰ δὲ σὸς πόσις
καινὰ λῆξιν σεβίξει,
κείνῳ τόδε μὴ χρεῖαν·
Ζεὺς σοι τὰδε συνδικάσει·
μὴ λίαν τάνυ
ὀδυρομένα σὸν ἀνέταν·
- μή ὦ μεγάλα Θεοί, καὶ πᾶσι Ἄρτεμι,
λάναιθ' ἅ πάχῳ, μεγάλοις ὄρκοις
ἐνδυσσάμενα τὸν κατάρατον
πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοι
μ' αὐτοῖς μελᾶδροις διακνέαι μένυς·
οἳ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν·
ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην
αἰχρῶς, τὸν ἐμὸν κτήνασα κάσιγ·
- τρο κλυεῖθ' διαλέγει, καπτιβοᾶται
θέμιν ἀνκταίαν, Ζήνᾳ θ', ὅς ὄρκῳ
θνατοῖς ταμίᾳς νενέμισται;
ἔκ' ἐστιν ὅπως ἐν τινὶ σμικρῷ
δέσποινᾳ χόλον καταπαύσῃ·
- 20 πῶς ἂν ἐς ὅφιν τὰν ἀμντέραν
ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαθέγγων
δέξαιτ' ὁμφάν,
ἥ πως βαρύθυμον ὀργάν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ λήμα φρενῶν μεθεῖν.

τρο μήτοι τόγ' ἐμὸν πρᾶθυμον
φίλοισιν ἀπέσω.

χο ἀλλὰ βᾶσάν τι θ' αὖρο πόρουσαν οἶκον
ἔξω φίλα· καὶ τὰδ' αὖδα,
σπᾶσον πρίν τι κακῶσαι τὺς ἔσω.
πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμάται.

τρο δρᾶσω τὰδ'· ἀτὰρ φόβος, ὃ πῆσω
δέσποιναν ἐμὴν.

μόχθῃ δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.

καίτοι τοκάδος δ' ἔργμα λαιάνης
ἀποταυρῶται δμῶσιν, ἔτάν τις
μῦθον προφέρων πέλας ὀρμαθῆ.

- » Σκαιὺς δὲ λέγων, καὶ δέν τι σοφὺς
- » Τὺς πρόσθε βροτὺς, καὶ ἀνὰ μάρτοισι,
- » Οἵτινες ὕμνευ, ἐπὶ μὲν θαλίαις,
- » Εὔριπτος βίη τερπνὰς ἀκράς.
- » Στυγίης δὲ βροτῶν ὑδρὸς λύπας
- » Εὔριπτος μύση καὶ πολυχόρδοις
- » Ωδᾶς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι,
- » Δεινὰ τε τύχαι, σφάλλουσι δόμους.
- » Καίτοι τὰδε μὲν κέρδος ἀνῆσθαι
- » Μολπαῖσι βροτὺς· ἵνα δ' αὖδειπνοι
- » Δαῖτες, τί μάτην τέκεσι βοᾶν;
- » Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρεφιν ἀφ' αὐτῶν,
- » Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

χο ἰαχὴν αἴον πολύσηναν γῶν.
Λιγυρὰ δ' ἄχια μογερὰ βοᾶ
τὸν ἐν λείχῃ προσδύταν κακόνου μφον.

ΜΗΔΕΙΑ

θειοκλυτεῖ δ' ἄδινά παῖσσε,
τὰν Ζηνὸς ὀρηΐαν θέμιν,
ἅ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
δ' ἰάλανύχιον,
ἐφ' ἁλμυρὰν πόντον
κλήϊδ' ἀπέραντον.

- μή Κορίνθιαί γυναικες, ἐξῆλθον δόμων,
μή μοι τι μέμνησθ'· ὅδ' αὖ γὰρ πολλὸς βροτῶν
σεμνὸς γεγῶτας, τὸς μὲν, ὁμμάτων ἅπο,
τὺσδ' ἐν θυραίοις· οἳ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
δύσκειαν ἐκτῆσαντο, καὶ ῥαθυμίαν.
- » Δίκη γὰρ ὕκ' ἐνέσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
- » Ὅστις πρὶν ἀνδρὸς ἀπλάγχνον ἐκ μαθῆν σαφῶς,
- » Στυγῇ δεδορκῶς, ὕδ' ἐν ἡδίστῃ μένος.
- » Χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προχωρῆν πόλει.
- » Οὐδ' ἄσυν ἦγεσ', ὅστις αὐθάδης γέγως,
- » Γικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαβίας ὕπο.
- ἐμοὶ δ' ἄελλ' ὦν πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε,
φυγὴν δ' ἐφθαρὴν· οἷχό μαι δέ, καὶ βίη
χαρὶν μεθεῖσα, κατθανῆν χρήσω φίλαι.
ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γινώσκειν καλῶς,
κακίστος ἀνδρῶν ἐκ βέβηχ' ὅ μὲν πόσις.
- » Γάντων δ' ὅσ' ἐς' ἐμψυχῃ, καὶ γνώμην ἔχει,
- » Γυναικες ἐσ μὲν ἀβλιώτατον φυτόν.
- » Ἀς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
- » Γόσιν πρίσασθαι, δεσπότην τε σώματος
- » Λαβῆν· κακῷ γὰρ τῷδ' ἐτ' ἄλγιον κακόν.
- » Κἂν τῷδ' αἰῶν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβῆν,
- » Ἡ χρυσόν· ὃ γὰρ ἀκλεῖς ἀπαλλαγῇ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- γυταιξίν, ὅδ' οἶόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
 ἥς καινὰ δ' ἦθι, καὶ νόμους ἀφισμένην,
 δ' ἄ μάντιν εἶναι, μὴ μαβῶσαν οἰκοθεῖ
 ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνοινέτη.
 πᾶν μὲν τὰ δ' ἡμῖν ἐκπονε μέναισιν ἄ
 πόσις ξυνοικῇ μὴ βία φέρων ξυγόν,
 Ζηλωτὸς αἰών· ἥ δ' ἐ μὴ, θανῶν χρεῶν.
 » Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἐνδον ἀχθῆται ξυνῶν,
 » Ἐξω μολῶν ἔπαυσε καρδίας χόλον,
 » Ἡ πρὸς φίλων τίν', ἢ πρὸς ἡλικιατραπέις.
 » Ἡ μὲν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ξῶμεν κατ' οἴκους, οἳ δὲ, μάρτανται δορί,
 » κακῶς φρονέοντες· Ως τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα
 » σῆναι θέλοι μ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
 ἀλλ' ὅ γάρ αὐτὸς πρὸς σέ· καὶ μ' ἔκει λόγος.
 σοὶ μὲν πόλις θ' ἡδ' ἐστὶ, καὶ πῃ τρὸς δόμοι,
 βίῃ τ' ὄνησις, καὶ φίλων συνουσία.
 ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις ὅς', ὕβριξομαι
 πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβαρὸν λελησμένῃ.
 ὃ μητιέρ', ὃ κ' ἀδελφὸν, ὃ δὲ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφοράς.
 τοσούτον ἔν σὺ τυγχάνειν βυλῆσομαι,
 ἢν μοι πόρος τις, μηχανὴ τ' ἐξαρεθῇ,
 πόσιν δίκη τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν.
 τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἢν τ' ἐγὼ ματο,
 » σιγαῖ· Γυνὴ γάρ, τᾶλλα μὲν φόνον πλέα,
 » Κανὴ δ' ἐς ἀλκὴν, καὶ σίδηρον ἔσορᾶν.
 » Οὔτα δ' ἐς ἀνὴν ἡδίκη μέγα κυρῇ,
 » Οὐκ ἐστὶν ἀλλή φρεν' μισαφρονώτερα.

ΜΗΔΕΙΑ

Χο δράσω τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσῃ πόσιν
 Μήδεια· πενθὴν δ' ὅσιν σε θαν μάξω τύχας·
 ὄρῳ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἄτακτα γῆς
 σήχοντα, καὶ νῶν ἄγγελον βυλὸν μύτων·
πρί σέ τῃν στυβρωπὸν, καὶ πόσει θυμὸν μένην
 Μήδειαν ἤπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυλάδα, λαβῆσαν διαγασύν στυτῇ τέκνα·
 καὶ μή τι μέλλειν, ὥς ἐγὼ βραβεύς λόγῳ
 τῷδ' εἰμὶ, κὺκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλι,
 πρὶν ἂν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλλω·
μή αἶ· αἶ· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι·
 ἔχθροὶ γὰρ ἐξίασιν· πάντα δὴ κάλων·
 κὺκ ἔστιν αὐτῆς ἀπρόσοιστος ἐκβασίς·
 ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάχυσ' ὅμως,
 τίνας μ' ἐκατιγῆς ἀποσέλλεις Κρέον·
πρί δέδοικά σ'· ὅδ' ἐν δὲ περιεμπίχην λόγῳ,
 μή μοι τι δράσης παῖδ' ἀνήκεισον κακόν·
 ξυμβαλλεται δὲ πολλὰ τῷδε δῆματός·
 σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις·
 λυπῇ δὲ, λέκτρων ἀνδρὸς ἐσπερὴ μένη·
 κλύω δ' ἀπειλῇν, ὥς ἀπαγγέλλουσίν μοι,
 τὸν δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γὰρ με μένην,
 δράσεν τι· ταῦτ' ἔν πρὶν παθῆν, φυλάξομαι·
 κρῆαρον δὲ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπέχθεισθαι γύναι,
 ἢ μαλθακισθένθ', ὕπερον μέγα σέειναι·
μή φῶ· φῶ·
 ὅ νῦν με πρῶτος, ἀλλὰ πολλὰν Κρέον,
 ἔβλαψεν δόξα, μεγάλα τ' ἔργαται κακά·
 χρὴ δ' ὅσιν ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ,
 παῖδας περιαιῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφύς·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χωρίς γὰρ ἄλλης, ἥς ἔχουσιν ἀρχίας,
φθόρον πρὸς ἀπὼν ἀλφάνουσι δυσμενῇ.

- Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφᾶ,
- Δόξεις ἀχρεῖος κὺ σοφὸς πεφυκέναι.
- Τῶν δ' αὖ δοκύντων εἰδέναι τι ποικίλον,
- Κρείων νομιθῆς, ἐν πόλῃ λυπρὸς φανῆ.

ἐγὼ δὲ καὶ τὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.

σοφὴ γὰρ ἔσα, τοῖς μὲν, ἥ μ' ἐπίφθορος,
τοῖσδ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ, θατέρῃ τρόπῳ.

τοῖσδ' ἔν προσάντης· εἰ μὴ δ' ἔκ ἄγαν σοφῇ.

σὺ δ' ἔν φοβῆ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.

ἔχῳ δ' ἔχ μοι μὴ τρέσῃς ἡμᾶς Κρέον,

ὥστ' ἄς τυράννυς ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.

σὺ γὰρ τί μ' ἡδίκηκας; ἐξέδου κόρην

ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν· ἀλλ' ἐμὸν πόσιν

μισῶ· σὺ δ' ὄημαι σωφρονῶν, ἔδρας τάδε.

καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ἔφθονῶ καλῶς ἔχειν.

νυμφαίε τ'· αὖ πράσσοιτε· τὴν δὲ δὴ χθόνα

ἔατε μ' οἰκῆν· καὶ γὰρ ἡδίκη μένοι

σιγησόμεσθα, κρείωνων νικῶμενοι.

πρὶ λέγεις ἀκῦσαι μαλθακῇ· ἀλλ' εἴσω φρενῶν

ὀρρώδία μοι, μή τι βυλαύσης κακόν.

τοσῶδε γ' ἦσαν ἡ πάρος πέποιθά σοι.

• Τυτὴ γὰρ ὀξύθυμος· ὥς δ' αὐτῶς ἀνὴρ,

• Ράων φυλάσσειν, ἡσιωπιλὸς σοφός.

ἀλλ' ἐξίθ' ὥς τάχιστα μὴ λόγους λέγε.

ὥς ταῦτ' ἄρρηε, κὺκ' ἔχεις τέχνην ὅπως

μινεῖς παρ' ἡμῖν, ἔσα δυσμενὲς ἐμοί.

μὴ μὴ πρὸς γονάτων, τῆς τε νεογάμῃ κόρης.

πρὶ λόγους ἀναλοῖς· ἔ γὰρ αὖ πείσαις ποτέ.

ΜΗΔΕΙΑ

μή ἀλλ' ἐξελᾶς με, κὺδ' ἐν αἰδέσῃ λιτάς;
 κρέ φιλῶ γὰρ ὅ σέ μ' ἄλλον, ἢ δόμους ἐμύς.
 μή ὦ πατρίς, ὥς σὺ κάρτα νῦν μνήαν ἔχω.
 κρέ πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πολὺ.
 μή Φῶ· Φῶ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
 κρέ ὅπως ἀν' οἶμαι καὶ παραστῶσιν τύχαι.
 μή Ζεῦ, μὴ λάβῃ σε τῶνδ', ὅς αἴτιος κακῶν.
 κρέ ἔρπ' ὦ ματαῖα· καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.
 μή πονέμεν ἡμῆς, κὺ πόνων κενεχρήμεθα.
 κρέ τάχ' ἐξ' ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βία.
 μή μὴ δ' ἴτα τῦτόγ'· ἀλλὰ σ' αἰτ' ἔμαι Κρίον.
 κρέ ὄχλον παρέξεις ὥς ἔοικας ὠγύναι.
 μή φανεῖ μεθ'· ὅ τ' ἔθ' ἰκέτουσά σὺ τυχεῖν.
 κρέ τί δ' ἔν βίαξῃ, κὺ κ' ἀπαλλάσῃ χθονός;
 μή μίαν με μέναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν,
 καὶ ξυμπεῖναι φροντίδ', ἢ φανεῖ μεθ'·
 πασί ν' τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
 ὕδ' ἐν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
 οἴκτρε δ' αὐτὸς· καὶ σὺ τοι παίδων πατὴρ
 πέφνηκας· εἰκὸς δ' ἐστὶν ὄνοϊάν σ' ἔχειν.
 τὺ μὲν γὰρ ὅ μοι φροντίς ἢ φανεῖ μεθ'·
 κήνους δ' ἐκλαίω σὺ μοι φεῖσθαι κενεχρήμενος.
 κρέ ἤκιστα τὸ μὲν λῆμ' ἔφ' οὐ τυραννικόν·
 αἰδ' ὅ μινος δ' ἐ, πολλὰ δ' ἡ διέφθορα.
 καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων γύναι.
 ὅμως δ' ἐ τάξῃ τῦδε· πρὶν νῦν ἐπὶ σοι.
 εἰ σ' ἢ πιῦσα λαμπρὰς ὄψεται θεῖ,
 καὶ παῖδας ἐν τὸς τῆσδε τερμόνων χθονός,
 θανῇ· λέλεκται μῦθος ὅ τ' αὐδ' ἡσ' ὄψε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οὐν δ' ἔ μένην δῃ, μή μιν ἔφ' ἡμέραν μίαν.
ἔ γάρ τι δράσεις δεινόν, ὧν φόβος μ' ἔχῃ.

20 δύσανε γύναι,
φῶ φῶ· μελίσ τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα προξενίαν,
ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτήρα κακῶν
ἔξουρήσεις;

ὥς ἄς ἄπορόν σε κλύδωτα θεῶς

Μήδεια κακῶν ἐπόρουσε.

μή κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερᾷ;
ἀλλ' ὅτι ταύτη ταῦτα μὴ δοκῇ τέ πω.

ἔτ' εἰς ἀγῶνες τοῖς νεωστὶν υμφοῖσι,

καὶ τοῖσι κηδύουσιν ὅσμιχοι πόνοι.

δοκῇς γὰρ ἂν με τόνδε θωπύσαι πότ' ἂν,

εἰ μή τι κερδαίνουσιν ἢ τεχνω μένην,

ὅδ' ἂν προσεῖπον, ὅδ' ἂν ἡτάμην χεροῖν.

ὅδ' ἄς τοσῦτον μωρίας ἀφίκετο,

ὥστ' ἐξὸν αὐτῇ τὰ μ' εἶναι βυλάνματα

γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν

μεῖναι μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρῶς

θήσω, πατέρα τε, καὶ κόρην, πόσιν τ' ἐμόν.

πολλὰς δ' ἔχυσα θνασίμους αὐτοῖς σῶς,

ὅκ' οἷδ' ὅποι' αὖ πρῶτον ἐγχερῶ φίλαι,

πότερον ὑφάτω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,

ἢ θηκτὸν ὥσω φάσγανον δ' ἡπάτος,

σιγῇ δ' ὅμους εἰσβάσ', ἵν' ἐσρωται λῆχος;

ἀλλ' ἔν τι μοι πρόσσαντες, ἃ ληθῆσομαι

δ' ὅμους ὑπερβαίνουσα, καὶ τεχνω μένην,

θανύσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλωτ.

πράτιστα τὴν ἀνθεῖαν ἢ πεφύκαμεν,

σοφᾶ

ΜΗΔΕΙΑ

σοφαὶ μάλιστ' αὖ φαρμάκοις αὐτὸς κτανῆν·
 εἶν· καὶ δ' ἡ τεθναῖσι· τίς με δέξεται πόλις;
 τίς γῆν' ἄστυλον, καὶ δόμους ἐχειρῶν
 ξένος πραχῶν, ῥύσεται τὸ μὸν δέμας;
 ὅκ' ἐστὶ· μὲν κ' ὅν' ἐτι σμικρὸν χρόνον,
 ἦν μὲν τις ἢ μὴν πύργος ἀσφαλὲς φανῆ,
 δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον·
 ἦν δ' ἐξελαύνῃ ξυμφορὰ μ' ἀμύχαντος,
 αὐτὴ ξίφος λαβῶσα, καὶ μέλλω θανῆν,
 κτενῶ σφε· τόλμης δ' ἔμ' ἵμι πρὸς τὸ καρτερόν·
 ὅ γάρ μοι τὴν δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
 μάλιστ' πάντων, καὶ ξυνεργὸν ἦλόμην,
 Ἐκάτην μυχοῖς ταῖσ' αὖ ἐστίας ἐμῆς,
 χαίρων τις αὐτῶν, τὸ μὸν ἀλγυνεὶ κῆαρ·
 πικρὸς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγρὸς θήσω γάμος·
 πικρὸν δὲ κῆδος, καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός·
 ἀλλ' ἔα· φέδ' αὖ μὴδ' ἐν, ὣν ἐπίσασαι
 Μήδεια, βυλῶνσα, καὶ τεχνῶ μένη·
 ἔρπ' ὅς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν ἀν' ὑψίστης·
 ὄρ' αὖ πάχεις; ὅ γέλωτα δ' ἔσ' ὄφλειν
 τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
 γεγῶσαν ἑοῦλ' πατρός, ἡλί' αὖ τ' ἄπο·
 » ἐπίσασαι δέ, Γ' ρὸς δέ, καὶ πεφύκαμεν
 » Γυναικες, ὅς μὲν ἑοῦλ', ἀμυχανώταται·
 » Κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται·
 20 ἄνω ποταμῶν ἱερῶν
 χωρῶσι παγαί,
 καὶ δ' ἵκα, καὶ πάντα πάλιν σρέφεται·
 ἀνδράσι μὲν, δόλια βυλαί· θείων
 δ' ὅκ' ἐτι πίστις ἄρηρε·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὰν δ' ἐμὴν ὀκλειαν ἔχειν βιοτὰν,
 σρέφουσι φᾶμαι.
 ἔρχεται τι μὰ
 γυναικείῳ γένει.
 ὑπὲρ τι δυσσέλαδος
 φάσμα γυναικας ἔξει.
 μῦσαι δὲ παλαιγενέων
 λήξουσιν αἰοιδᾶν,
 τὰν ἐμὴν ὑμνῶσαι ἀπιστοῦναι.
 ὃ γὰρ ἐν ἀμετέρεα γῶμα λύρας
 ὥπασε θέσσιν αἰοιδᾶν
 Φοῖβος ἀρήτωρ μελίων· ἐπεὶ αὖ
 τάχισαν ὕμνον
 ἀρσένων γέννα.
 μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει.
 πολλὰ μὲν ἀμετέραν
 ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.
 σύ δ' ἐκ μὲν οἰκῶν πατρίων ἔπλυσας
 μαινομένην κραδίᾳ, δίδυ
 μὺς ὀρίσασα πόντον
 πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένα
 ναίεις χθονὶ, τὰς ἀνάνδρου
 κοίτας ὀλέσασα λέντρον.
 τάλαινα· φυγὰς δὲ χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ.
 βέβακεν ὄρκων χάρις, ὃ δὲ τ' αἰδῶς
 Ἑλλάδι τὰ μεγάλα μίμνει.
 αἰθερία δ' ἀνέπῃα.
 σοὶ δ' ὅτε πατρὸς δόμοι
 δύναντε, μισθορμίσσασθαι
 μόχθων παρὰ τῶνδε λέντρων,
 ἀλλὰ βασιλῆα κρείων δόμοισιν ἐπέσαι.

ἰα οὐ

ΜΗΔΕΙΑ

ἰά ὅ νῦν κατῴδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
 Τραχῶαν ὄργην, ὡς ἀμήχανον κακόν.
 σοὶ γάρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
 κύφως φερέσθαι κρηαδόνων βελάματα,
 λόγων ματαίων ὅτε ἐκπέσῃ χθονός.
 καὶ μοὶ μὲν ὅδ' ἐν πράγματι· μὴ παύσῃ ποτὲ
 λέγῃς Ἰάσων ὡς κακίστος ἐς ἄνθρωπον.
 ἃ δ' εἰς τυράννους ἐστὶ σοὶ λελεγμένα,
 πᾶν κέρδος ἢ γὰρ ξημὴ μὲν φυγῇ.
 καὶ γὰρ μὲν αἰεὶ βασιλείων θυμὸν μένων,
 ὄργας ἀφῆρξεν· καὶ σ' ἐβελόμην μένειν.
 σὺ δ' ὅτ' ἐκάνεις μωρίας, λέγῃς ὅτι
 κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπέσῃ χθονός.
 ὅμως δὲ καὶ τῶνδ' ὅτ' ἐκ ἀπειρηκῶς φίλοις,
 ἦκω, τὸ σὸν γε προσκοπόμενος γυναικα.
 ὡς μὴ τ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
 μὴ τ' ἐνδεὴς τοῦ· Γόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ.
 Κακὰ ξὺν αὐτῇ· καὶ γὰρ ἢ σὺ με συγῆς,
 ὅτ' ἐκ ἂν δυνάμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.
 μὴ ὡς παγκάκις, τῦτο γὰρ σ' ἢ πᾶν ἔχω,
 γλώσσῃ μέγιστον εἰς ἀνδρῶν κακόν
 ἦλθες πρὸς ἡμᾶς ἦλθες, ἔχθιστος γεγώς
 θεοῖς τε, καὶ μοὶ, παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει;
 Οὗτοι θράσος τόδ' ἐστίν, ὅτ' αὐτολμία,
 Φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν.
 Ἀλλ' ἢ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις τόσων
 Γαστὴρ, ἀναιδέϊ· αὐτὴ δ' ἐποίησας μολῶν.
 ἐγώ τε γὰρ λέξασα κρυφίῃ σοι μακρῇ
 ψυχὴν κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.
 ἐκ τῶν, δὲ πρῶτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔσωσά σ' ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
 ταυτὸν συνείβησαν ἀργῶν σκάφος,
 πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιστάτην
 ξύλλησαι, καὶ σπερύντα θανάσαι μοι γῆν,
 δράκοντά θ' ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας,
 ἀσείrais ἔσωξε πολυπλόκοις αὔπτος ὤψ,
 κτείνας, ἀνέχρον σοὶ φάος σωτήριον.
 αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδύσ' ἔμας,
 τὴν πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἰκόμην,
 σὺν σοὶ πρόθυμος μάλλον ἢ σοφώτερα.
 Γελίαν τ' ἀπέκτειν' ὥς περ ἄλγιστον θανέειν
 παίδων ὑπ' αὐτῷ πάντα τ' ἐξέλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν ὦ κακὶς ἀνδρῶν παθὼν,
 πρῶδ' ὡκας ἡ μᾶς· καὶ νῦν δ' ἐκτίσω λῆχην
 παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἄκαις ἔτι,
 σύγγνωσ' ἅπ' ἣν σοι τυτθ' ἐρασθῆναι λῆχης.
 ὄρκων δ' ἐφρῶδ' ἡ πίστις· ὅδ' ἔχω μαθῆν,
 ἢ θεὸς νομίζεις τὸς τοῦτ' ἢ ἀρχεῖν ἔτι,
 ἢ καὶ νῦν ἡσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν,
 ἐπεὶ σύνοισθ' ἄγεῖς ἔμ' ἢ κ' ἄορκος ὢν.
 φῶν δὲ ξιά χεῖρ, ἥς σὺ πολλὰ ἐλαμβάνε,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὥς μάστιγιν κηχρώσμεθα
 κακῷ πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἢ μάρτομεν.
 ἄγ' ὥς φίλῳ γὰρ ὄντι σοὶ κοινώσομαι.
 δοκῆσα μὲν τι πρὸς γε σὺ πράξειν καλῶς,
 ὅμως δ' ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰχρίων φανῆ,
 νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρός δόμους,
 ἢς σοὶ προδύσα, καὶ πάτραν, ἀφιέομην,
 ἢ πρὸς ταλαίνας πελιδάδας; καλῶς γ' ἂν ὦν
 δέξαντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον.

ἔχει

ἔχει γὰρ ὕτω· τοῖς μὲν οἰνοθεν φίλοις
 ἔχθρὰ καθέστη· ὅς δ' ἐμ' ἐκείνην κακῶς
 δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα, πολέμιός ἐχω·
 τοιγάρ με πολλὰς μακαρίαν Ἑλληνίδας
 ἔθνηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμάσων δέ σε
 ἔχω πόσιν καὶ πῖσιν ἢ τάλαιν' ἐγώ·
 εἰ φάξεο μαι δὲ γαῖαν ἐκβεβλημένη,
 φίλων ἔρημος σὺν τέκνοις μόνη μοῖσις,
 καλὸν γ' οὐείδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 πῶχ' ὅς ἀλᾶσθαι παῖδας, ἢ τ' ἔσωσά σε·
 » Ω Ζεῦ, τί δὴ χρυσὸν μὲν ὃς κίβδηλος ἦ,
 » Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,
 » Ἀνδρῶν δ' ὅτ' ἄχρητον κακὸν διειδέναί,
 » Οὐδέεις χαρακτηρὲς ἐμπέφυκε σώματι;
 20 Δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
 » Οταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν·
 30 ἰά δ' ἄμ' ὥς ἔοικε μὴ κακὸν φῦναι λέγειν·
 ἀλλ' ὥς τε νῆος κεδνὸν οἰακοσρόφον,
 ἄηροισι λαίφως κρασπέδοις ὑπεκδραμείν·
 τὴν σὴν σῶμαργον ὥ γύναι γλωσσελγία·
 ἐγὼ γ' ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
 Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας·
 σῴτεράν ῥ' εἶναι θεῶν τε ἀνθρώπων μόνην·
 σοὶ δ' ἔστι μὲν νῦν λεπὸς ἀλλ' ἐπίφθορος·
 λόγος διελθὼν, ὥς ἔρωσ' ἡνᾶγκασε
 πόνων ἀφύκτων τῶ μὲν ἐκσῶσαι δέ μας·
 ἀλλ' ἐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν·
 ὅπῃ γὰρ ἔν' ὠνησας, ἐκ κακῶς ἔχει·
 μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 ἡλιφας, ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Πρῶτον μὲν Ελλάδα' ἀντὶ βαρβάρων χθονὸς
γαῖαν κατοικῆς, καὶ δ' ἰκνὴν ἐπίστασαι,
νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰχθύος χάριν·
πάντες δ' ἐσ' ἡσθοντ' ὕσαν Ἕλληνες σοφῆν·
καὶ δόξαν ἔχεις· ἣ δ' ἐκ γῆς ἐπ' ἐχάτοις
ὄροισιν ἦκας, ὅκ' ἂν ἦν λόγος σέθεν.

- Εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
- Μὴτ' Ὀρφείως κάλλιον ὑμῆσαι μέλος,
- Εἰ μὴ πῖσι μοι ἡ τύχη γένοιτό μοι·
τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
ἔλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ πρῆθης λόγων·
ἀδ' ἔς γάμους μοι βασιλικὸς ὠνείδισας,
ἐν τῷδε δέξω, πρῶτα μὲν σοφὸς γηγὼς,
ἔπειτα σῶφρων, ἔτα σοὶ μέγας φίλος,
καὶ παῖσιν τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἐχ' ἡσυχος·
Ἐπὶ μετέστην δ' αὖρ' Ἰωλκίᾳς χθονὸς,
πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
τί τῷδ' ἂν ὄρη μ' ὄρον αὐτυχεῖστρον,
ἢ παῖδά γῆμαι βασιλείᾳς φυγὰς γηγῶς;
ἔχῃ σὺ κνίξῃ σὸν μὲν ἐχθράων λῆχος,
καινῆς δ' ἐνύμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος,
ὅδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον ἀπυδὴν ἔχω·
ἅλῃς γὰρ σὶ γηγῶτες· ὅδ' ἐμὲ μοι μα·
ἀλλ' ὥς τὸ μὲν μέγιστον οἰκοῖμιν καλῶς,
καὶ μὴ ἀσπνιξοίμεθα, γιγνώσκων ὅτι
- Γέννητα φάσκει πᾶς τις ἐκ ποδῶν φίλος,
παῖδάς τε θρέψαι μ' ἀξίως δόμων ἐμῶν·
σφῆρας τ' ἀδελφὸς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
εἰς ταυτὸ θείην· καὶ συναρτήσας γένος,
αὐδα μοι σῆν· σοὶ τε γὰρ παῖδων τί δει,

ἔμοι

ΜΗΔΕΙΑ

- ἐμοὶ τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοισι,
 τὰ ξῶντ' ὀνήσαι· μῶν βεβύλωμαι κακῶς;
 ὅδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίξοι λέχος.
- » Ἀλλ' εἰς τοσούτον ἤκεθ', ὥστ' ὄρθα μένης
 » Εὐνῆς, γυναικὲς πάντ' ἔχην νομίζετε.
 » Ἦν δ' αὖ γένηται ξυμφορά τις ἢ λέχος,
 » Τὰ λῶσα καὶ κἀλλιστα, πολεμιώτατα
 » Τίθεσθε· χρὴν γάρ ἄλλοθεν ποθὲν βροτῶς
 » Γαῖδας τεκνύσθαι, θῆλυ δ' ἔκ ἔναι γένος.
 » Οὕτω δ' ἂν ἔκ ἦν ὅδ' ἐν ἀνθρώποις κακόν.
- 10 Ἰάσον, οὗ μὲν τύσθ' ἐκ ὅσ' ἔμνησας λόγους.
 ἔμως δ' ἐμοι γέ κει παρὰ γνώμην λέγω,
 δοκεῖς προσῆς σὴν ἄλογον ὅδ' ἐκαίαι δρᾶν.
 μή ἢ πολλὰ πολλαῖς ἔμι διάφορος βρατῶν.
- » Ἐμοὶ γάρ ὅστις ἄδικος ὢν, σοφὸς λέγειν
 » Γέφυκε, πλείστην ξημίαν ὀφλισκάνει.
 » Γλώσῃ γὰρ αὐχῶν τὰδ' ἰκ' αὖ περισελεῖν,
 » Τολμᾷ πανουργεῖν· ἐστὶ δ' ἔκ ἄραν σοφός.
 ὥς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμὴν ἀχέμων γένῃ,
 λέγῃν τε δεινός· ἐν γὰρ ἔν κτενὲς ὅ ἔπος.
 χρὴν σ' ἔπερ ἦσθαι μὴ κακὸς, πῆσαντί μοι
 γὰ μὲν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
- 15 καλῶς γ' ἂν ἔν μοι τῷ δ' ὑπερήτεϊς λόγῳ,
 εἴ σοι γάμον κατῆπον, ἥ τις ὅδ' ἐ νῦν
 τολμᾷς μεθῆναι καρδίας μέγαν χόλον.
 μή ὅ τ' ὅτ' ὅ σ' ἔχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
 πρὸς γῆρας ἔκ ἀνδοξον ἐξέβαινέ σοι.
- 20 οὐ νῦν τόδ' ἴσθι μὴ γυναικὸς ἔνεκα
 γῆμαί με λίκτρα βασιλείως ἀ νῦν ἔχω.
 ἀλλ' ὥς περ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλω

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σέ, καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσώρους
 φῦναι τυράννης παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
 μή μὴ μοι γένοιστο λυπρὰς ἀνδράμων βίος,
 = Μὴ δ' ὄλβος, ὅστις τὴν ἐμὴν κνίξοι φρένα.
 ἰά οἶδ' ὥς με τάξεη καὶ σοφωτέρα φανῇ,
 τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φανέσθω ποτέ.
 μὴδ' ἀντυχῆσα δυσυχὴς εἶναι δοκεῖ.
 μή ὕβρις, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἐς ἀποστροφή.
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φαξέμεαι χθόνα.
 ἰά αὐτὴ τὰ δ' ἔλκ· μὴ δ' ἐν ἄλλον αἰτιῶ.
 μή τί δρῶσα; μῶν γαμήσας, καὶ προδύσασε;
 ἰά ἀράς τυράννοισι ἀνοσίους ἀρωμένῃ.
 μή καὶ σοῖς ἀραίᾳ γ' ὕσα τυγχάνω δόμοις.
 ἰά ὥς ὕκρινέμεαι τῶνδ' ἐσοὶ τὰ πλήθονα.
 ἀλλ' ἤ τι βύλης παισὶν ἢ σωτὴρ φυγῇ
 προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβῆν,
 λέγ'· ὥς ἔτοιμος ἀφθόνη δύναι χερὶ,
 ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἱ δ' ὀφείλουσι δ' αὖ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλῃσα μωρανεὶς γίναι.
 λήξασα δ' ὀργῆς, κερδανῆς ἀμήτονα.
 μή ὅτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρῆσθαι μεθ' αὖ,
 ὅτ' ἂν τι δεξαίμεθα· μὴ δ' ἢ μῖν δίδω.
 = Κακὸν γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ἔκ' ἔχει.
 ἰά ἀλλ' ἔν' ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 ὥς πάνθ' ὑπεργῆν σοί τε, καὶ τέκνοις θέλω.
 σοὶ δ' ἔκ' ἀρέσκει τὰ γὰρ, ἀλλ' αὐθαδία
 φίλος ἀπωθῇ· τοι γὰρ ἀλγυνὴ πλέον.
 μή γῶργ· πόθω γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
 αἰρή· χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος,
 νύμφαν· ἴσως γὰρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
 γαμήσ

ΜΗΔΕΙΑ

20 γαμήσ τοιῦτον, ὥς τέ σ' ἀρεῖσθαι γάμον.
 ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν
 ἔλθόντες, ἔκ' αὐδοξίαν,
 ἔδ' ἀριτῶν παρέδωκαν
 ἀνδράσιν· ἧ δ' ἄλῃς ἔλθοι
 Κύπρις, ἔκ' ἄλλα θεῶν
 οὐχ ἄρις ἔγω·
 μὴ ποτ' ὧδέ ποιν' ἐπ' ἐμοὶ
 χρυσεῶν τόξων ἐπίης,
 ἡ μέρω χρίσας ἄφικτον οἶσόν·
 σέρχει δέ με σωφροσύνα
 δῶρμα καλλιπὴν θεῶν·
 μὴδέ ποτ' ἀμφιλόγος ὄρ
 γὰς, ἀκῶρεσά τε νήκη
 θυμὸν ἐκπλήξας ἔτε
 ροῖς ἐπὶ λίκτροις
 προσβάλοιμ', ὧ δεινὰ Κύπρις·
 ἀπολέμους αἰνὰς σεβίξω
 σ', ὅθ' ὕφρων κρίνει λίχη γυναικῶν·
 ὧ πατρίς, ὧ δ' ὧμά τ' ἐμὸν,
 μὴ δ' ἡτ' ἀπολις γενόιμαν,
 τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
 δύσπερατον αἰῶ
 ν' οἰκτροτάτων ἀχέων·
 θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμάην,
 ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· Μόχλων
 Δ' ἔκ' ἄλλας ὕπερθεν,
 ἡ γὰς πατρίδας σέριασαι·
 ἧδομεν· ἔκ' ἐξ ἐτέρων
 μύθων ἔχομεν φράσασθαι·
 σὲ γὰρ ὅτι πόλις, ὅτι φίλων τις

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὦ κτεῖρε, παθῶσαν
 δγνότατον παθέων.

= Ἀχάριςτος ὅλοιθ', ὅτῳ παρέσαι
 = μὴ φίλος τι μῶν, καθαράν ἀνοίξαι
 = Τι κληῖδα φρενῶν.

= Κἀμοὶ φίλος ἔποτ' ἔσαι.
 αἰ Μήδεια, χαῖρε. τῷδε γὰρ προοίμιον
 κάλλιον ἔδεις οἶδε πρῶτον γῆν φίλοις.

μὴ ὦ χαῖρε καὶ σὺ παῖ σοφῷ Γαυδίουτος
 Αἰγῶν· πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστραφῆ πέδον;

αἰ Φοῖβον παλαιὸν ἐκλιπὼν χρησῆριον.

μὴ τίδ' ὀμφαλὸν γῆς θεῶπιον δὲν ἰκάνεις;

αἰ παίδων ἐρανῶν σπέρμα, ὅπως γένοιτό μοι.

μὴ πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δ' αὖρ' αἰ τένεος βίον;

αἰ ἅπαιδες ἐσμέν δαίμονος τινος τύχη.

μὴ δάμαρτος ἔσης, ἢ λέγεις ἄπειρος ὢν;

αἰ ἔκ ἐσμέν ἀνῆς ἄεργος γαμηλίη.

μὴ τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;

αἰ σοφώτερ', ἢ κατ' ἀνδρα συμβαλῆν ἔπη.

μὴ θέμις δ' ἂν ἡμᾶς χρῆσθ' ἔδιναι θεῷ;

αἰ μάστις, ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δέχεται φρενός.

μὴ τί δῆτ' ἔχρησε, λέξον ἢ θέμις κλύειν.

αἰ ἄσκη' μετὸν πρῦλοντα μὴ λῦσαι πόδα.

μὴ πρὶν ἂν τί δράσης, ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα;

αἰ πρὶν ἂν πατρώαν αὐθις ἔσταν μόλιθ'.

μὴ σὺ δ' ὥς τί χρήξων, τήνδε ναυστολὴν χθόνα;

αἰ Γυθῶς τίς ἐστὶ γῆς ἀναξ Τροισηνείας.

μὴ πᾶς ὥς λέγῃσι Γέλοπος, ὅσι βέλτερος.

αἰ τῷτῳ θεῷ μάνταν μακροῦσαι θέλω.

μὴ σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων τὰ τοιαῦτα.

ΜΗΔΕΙΑ

αἰ καὶ μοι δὲ πάντων φίλτατος δορυξένων.
 μή ἀλλ' οὐτύχοις, καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.
 αἰ τί γάρ, σὸν ὁμμα, χρώς τε συντέτιχ' ὅδε;
 μή Λιγόν, κακιστὸς ἐστὶ μοι πάντων πόσις.
 αἰ τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυαδυμίας.
 μή ἀδίκηε μ' Ἰάσων, ὅδ' ἐξ ἐμῶ παθὼν.
 αἰ τί χρῆμα δράσας; φράξε μοι σαφέστερον.
 μή γυναικ' ἐφ' ἧ μῖν διαπότην δόμων ἔχει.
 αἰ ἦν τε τὸ λυμὴν ἔρπον ἀγχισὺν τόδε;
 μή σάφ' ἴδ' ἄτι μοι δ' ἐσμέν οἱ προτὺ φίλοι.
 αἰ πότερον ἐραδῆς, ἢ σὸν ἐχθαίρων λήχος;
 μή μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς ἔκ' ἐφυ φίλοις.
 αἰ ἴτω νῦν, εἰ περὶ ὡς λέγεις ἐστὶν κακός.
 μή ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβῆν.
 αἰ δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; τέρανέ μοι λόγον.
 μή Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
 αἰ συγγνωστὰ μὲν γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι γύναι.
 μή ὀλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνειμαι χθονός.
 αἰ πρὸς τῷ; τόδ' ἄλλο καὶ νὺν αὖ λέγεις κακόν.
 μή Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονός.
 αἰ εἰ δ' Ἰάσων; ὅ δ' ἐταῦτ' ἐπήνεσα.
 μή λόγῳ μὲν ἔχι, καρτερᾶν δ' ἐβύλεται.
 ἀλλ' ἄντο μαί σε τῆσδε πρὸς γενεάδος,
 γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσίᾳ δ' ἠγίνομαι,
 οἴκτειρον, οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,
 καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσῶσαν ἑσίδης.
 δέξαι δὲ χώρα καὶ δόμοις ἐφέστον.
 ὕτως ἔρω σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος
 γένοιτο παίδων, καὶ νὺν ὅλβιος θάκοις.
 ἄρρημα δ' ἔκ' ἴδ' ὄιον ἄρρηκας τόδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα, καὶ παίδων γονάς
 ἀσφραί σε θήσω· τοιάδ' ἴδ' αὖ φάρμακα.

αἰ πολλῶν ἑκάτι τήνδ' εἰ σοὶ εἶναι χάριν
 γύναι πρόθυμός ἐμι· πρῶτα μὲν θεῶν,
 ἔπειτα παίδων, ὧν ἐπαγγέλλη γονάς·
 ἧς τὺτο γάρ δὴ φρῦδος ἐμι πᾶς ἐγώ·
 ὕτω δ' ἔχοιμι· σὺ μὲν ἐλθῶσης χθόνα.

πῆρ' αἶσο μάϊσθαι προξενῆν δίκαιος ὢν·
 τοσόν γε μέντοι σοὶ προσημáινω γύναι,
 ἐκ τῆσδε μὲν γῆς, ὅ σ' ἄχην βυλήσομαι·
 αὐτὴ δ' ἐάν περ εἰς ἐμὸς ἔλθῃς δόμος,
 μινεῖς ἄσυλος, κῦ σε μὴ μεθῶ ποτε·
 ἐκ τῆσδε δ' αὐτῇ γῆς, ἀπαλλάσσον πόδα·
 ἀνάτιος γάρ καὶ ξένοισι εἶναι θέλω.

μή ἔσαι τάδ'· ἀλλὰ πίστις ἐγένετο μοι
 τῦτων, ἔχοι μ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.

αἰ μῶν ὅ τί ποιδας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
 μή ποίποιθα· Γελίῃ δ' ἐχθρὸς ἐστὶ μοι δόμος,
 Κρίων τε· τῦτοις δ' ὀρκίοισι μὲν ζυγῆς,
 ἄχουσιν ὅ μεθῆσαν ἐκ γαίης ἐμέ.

λόγοις δὲ συμβᾶς, καὶ θεῶν ἐνώμοτος
 φίλος γένοι' ἂν, καὶ πὶ κηρυκαίμασιν
 ὅ κ' ἂν πίθωτο· τὰ μὰ μὲν γὰρ ἄσθενῃ·
 τοῖσδ' ὁπβός ἐστὶ, καὶ δόμος τυραννικός.

αἰ πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν·
 ἀλλ' ἧ δ' οὐκ ἔστι σοὶ δρᾶν τάδ', ὅ κ' ἀφίσταμαι·
 ἐμοὶ τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέερα,
 σκῆπτ' ἢ τίν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι·
 τὸ σὸν δ' ἄρ' ἡρε· μάλλον· ἐξήγ' ἔθους.

μή ὅ μινυ τίθῃς γῆς, πατέρ' αὖθ' ἕλιον πατρός.

- τὸ μὴ, θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος.
- αἰ τί χρεῖμα δράσειν, ἢ τί μὴ δράσειν, λέγε.
μὴ μὴτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
μὴτ' ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄρειν
χρήσῃ μεθήσειν ξῶν, ἐκυσίω τρόπῳ.
- αἰ ὁ μνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίον τε φῶς,
θεὸς τε πάντας, ἐμμένειν ἅσιν κλύω.
- μὴ ἀρκῇ· τίδ' ὀρκῶ τῷδε μὴ' μμένων πάθοις;
αἰ ἂ τοῖσι δυνάεβ' οἱ γίγνεται βροτῶν.
- μὴ χαίρων πορεύεσθαι· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
καὶ γὰρ πόλιν σὴν ὡς τάχιστα ἀφίξομαι,
πράξασ' ἂ μέλλω, καὶ τυχεῖσ' ὧν βύλομαι.
- χο ἀλλὰ σ' ὁ Μαιῆος πομπαῖος ἀναεῖ
τελάσσει δόμοις.
ὧν τ' ἐπίνοιαν σπένδεις κατέχων
πράξεις, ἐπὶ γενναῖος ἀνὴρ
Αἰγῶν παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
- μὴ ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς, ἡλίον τε φῶς,
νῦν καλλίνικαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν φίλας
γενησόμεσθα, κείς ὁδὸν βεβήκαμεν.
νῦν δ' ἐλπίς ἐχθρὸς τῆς ἐμῆς τίσειν δίκην.
ἔτος γὰρ ὦ νῆρ, ἢ μάστις ἐκάμνομεν,
λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βυλῶν μάτων.
ἐκ τῶνδ' ἀναφόμεσθα πρυμνήτην κάλων
μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Γαλαῶδος.
ἦδη δὲ πάντα τὰ μάσοι βυλῶν ματα
λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμψας ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, ἰάσσομαι
ᾧς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι.
μολόντι δ' αὐτῷ, μαλθακὸς λέξω λόγους,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥς καὶ δοκῇ μοι ταῦτα, καὶ καλῶς ἔχει,
 γὰρ μὲν τυράννων, ὅς προδύς ἡ μᾶς, ἔχει.
 καὶ εὖ μορῶναι, καὶ καλῶς εἰργασμένα.
 παῖδας δὲ μῆναι τὺς ἐμὺς αὐτήσομαι.
 ὅχ' ὡς λιπύσσα πολέμους ἐπὶ χθονὸς
 ἐχθροῖσι παῖδας τὺς ἐμὺς καθυβρίσαι,
 ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλείως κτανῶ.
 πέμψω γὰρ αὐτὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσίν,
 νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φάσκειν χθόνα,
 λιπὼν τε πέπλον, καὶ πλόκον χρυσήλατον.
 κἄν περ λαβύσσα κόσμον ἀμφιβῇ χροῖ,
 κακῶς ὀλῆται, πᾶς θ' ὅς ἀνθίγῃ νόρης.
 τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον.
 ὦ μωξά δ' οἶον ἔργον ἔς' ἐργασίον
 τὺν ταῦθεν ἡ μὲν· τέκνα γὰρ κατακτανῶ
 τὰ μ'· ὅτις ἐστίν, ὅστις ἐξαίρησεται.
 δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάσονος,
 ἔξω μιγαίης, φιλάτων παίδων φόνον
 φάγῃσα, καὶ τῆσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 Οὐ γὰρ γελάσαι τητὸν ἐξ ἐχθρῶν φίλαι.
 ἴτω· τί μοι ξὴν κέρδος; ὅτ' ἐμοὶ πατρίς,
 ὅτ' οἶκος ἐστίν, ὅτ' ἀποσροφὴ κακῶν.
 ἡ μάρτανον τὸ θ', ἡνίκα ἔξελίμπανον
 δόμους πατρώας, ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγοις
 πεισθεῖς, ὃς ἡ μὲν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
 ὅτ' ἐξ ἐμῶ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 ζῶντας τοιοῖτον, ὅτε τῆς νεοζύγῃ
 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπὶ κακῶς κακὴν
 θανῇ σφ' ἀνάγκη ταῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.

ΜΗΔΕΙΑ

- μηδείς με φάυλην καὶ θεὸν ἤτομιξέτω,
μηδ' ἡσυχάαν· ἀλλὰ θατέρη τρέψω,
Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν ὠμὴν.
Τῶν γὰρ τοιούτων, ὠκλειέστατος βίος.
χι ἐπ' ἵππερ' ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
σέ τ' ὠφελῆν θέλῃσα, καὶ νόμοις βροτῶν
ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπυνέπω τάδε.
μή ἔκ' ἐστὶν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμῃ λέγῃν
τάδ' ἐστὶ, μὴ πάραυσαν ὥς ἐγὼ κακῶς.
χο ἀλλὰ κτανεῖν σὸν ἀπέρμα τολμήσεις γυναι;
μή ὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖν πόσις.
χο σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτῃ γυνή.
μή ἵτω· περιωδοὶ πάντες οἱ ν' μέσω λόγῳ.
ἀλλ' ἴα χώρει, καὶ κόμιξ' Ἰάσσοι.
ἥς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
λέξεις δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδωγμένων,
εἴπερ φρονεῖς ὧς δεσπόταις, γυνή τ' ἔφες.
χο Ἐρχεῖσθαι το παλαιὸν ὄλβιοι,
καὶ θεῶν παῖδες μακάρων,
ἱερᾶς χώρας ἀπορθήτε
τ' ἀποφερβόμενοι,
κλεινοτάταν σοφίαν,
αἰεὶ διαλάμπροτάτη
βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος,
ἐνθά ποθ' ἀγᾶς
ἐντὶα περὶ δας
λέγουσι μύσας
ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτᾶσαι·
καλλινᾶν τ' ἐπὶ Κηφισῷ ῥοαῖε
τὰν Κύπριν κληῖξουσιν ἄφρ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θα μέναι χῶραν καταπνέουσα
 μετρίας ἀνέμων
 ἡδυνήους αὔρας·
 αἰεὶ δ' ἐπὶ βαλλομένας
 χαίταισιν ἀνώδην ῥοδῆ
 ὦν πλόκον ἀνθέων,
 τᾷ σοφίᾳ παρέδρασε
 πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργῆς·
 πῶς ὅν ἱερῶν ποταμῶν,
 ἢ πόλιν, ἢ φίλων
 πόμπι μόν σε χῶρα
 τὰν παιδοτέλειαν ἔξει,
 τὰν ὑχόσιαν, κατ' ἄλλων
 σκέψαι τεκνέων πλάγαν·
 σκέψαι φόνον δὸν αἰρή·
 μὴ πρὸς γονάτων σε πάντες
 πάντως ἱκετεύομεν,
 μὴ τέκνα φονέυσης·
 πῶς δὲ θράσος ἢ φρενὸς, ἢ
 χειρὶ τέκνων σέθεν,
 καρδίᾳ τε λήψῃ
 δεινὰν προσάγῃσα τόλμαν;
 πῶς δ' ὄμματα προσβαλῶσα
 τέκνοισι, ἄδακρυν μοῖραν
 γήσεις; φόνον ὃ δυνήσῃ
 παίδων ἱκετῶν πιτυόντων
 τέγξει χεῖρα φοίνισσιν
 ἐν τλάμονι θυμῷ.

ἰα ἥκω κλειναδῆς· καὶ γὰρ ἔσα δυσμενῆς,

ἦν

ΜΗΔΕΙΑ

ὅκ' ἂν γὰρ μάρτοισ τῷ δ' ἐγ', ἀλλ' ἀνύσομαι
 τί χρῆμα βύλει καινὸν ἐξ ἐμῷ γυναι.
 μή Ἰάσον, αἰτῷ μὰ σε τῶν εἰρη μένων
 συγγνώμον ἔναι. τοῖς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρει
 ἡμὸς γ', ἐπὶ νῶν πόλλ' ὑπεύραστα φίλα.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφινόμενη,
 καλοιδόρησα. χετλία, τί μαινόμεαι,
 καὶ δυσμενάειω τοῖσι βυλεύσασιν ὧν,
 ἐχθρὰ δὲ γαίης κοιράνοισ καθίσταμαι,
 πόσῃ θ', ὅς ἢ μῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
 γῆμας τύραννον, καὶ κασιγνήτης τέκνοισ
 ἐμοῖς φυτάων; ὅκ' ἀπαλλαχθήσομαι
 θυμῷ; τί πάχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;
 ὅκ' ἔσσι μὲν μοι παῖδες· οἷδ' αὖ δὲ χθόνα
 φάγοντας ἡμᾶς, καὶ σπανίζοντας φίλων.
 ταῦτ' ἐννοηθῆσ', ἡθόμην ἀβελίαν
 πολλὴν ἔχουσα, καὶ μάτην θυμὸς μένη.
 νῦν ὅν ἐπαινῶ· σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκῆς,
 κῆδος τόδ' ἢ μῖν προσλαβών. ἐγὼ δ' ἄφρων,
 ἡ χρῆν μετῆναι τῶνδε τῶν βυλευμάτων,
 καὶ ξυμπεραίνειν, καὶ παρυστάναι λέχει,
 νύμφην τε κηδεύουσαν ἡδεῖσθαι σέθεν.
 Ἀλλ' ἐσμέν, οἷον ἐσμέν ὅκ' ἐρῶ κακὸν
 ὅκ' ἄντι τείνειν νηπὶ ἀντὶ νηπίων.
 παριέμεθα, καὶ φάμεν κακῶς φρονεῖν
 τότ'. ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβύλαν μαί τάδε.
 ὦ τέκνα, τέκνα, δῶτε λείπετε σῆρας·
 ἐξέλθατ', ἀπαύσαθε, καὶ προσήπατε
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλαχθῆθ' ἅμα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τῆς πρόσθεν ἔχθρας ἧς φίλος μητρὸς μέτα-
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέσκηκεν χόλος.
 λάβετε χεῖρος δεξιᾶς· οἱ μοι κακῶν.
 ὥς ἐννοῦμαι δὴ τι τῶν κενυμένων.
 ἄρ' ὧ τέκν', ὅττω καὶ πολὺν ξῶντες χρόνον,
 φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ.
 ὥς ἀρτίδακρύς εἰμι, καὶ φόβον πλῆα.
 χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρμένη,
 ὅτιν τεργήνῃ τήνδ' ἐπλησα δακρύων.
 καὶ μοι κατ' ὅσων χλωρὸν ὦρ μήθη δάκρυ,
 καὶ μὴ προβαίῃ μῆξον, ἢ τὸ νῦν κακόν.
 αἰνῶ γύναι τάδ'. ὅδ' ἐκῆνα μέμφομαι.
 ἧκός γάρ ὄργας θήλυ ποιῆσαι γένος,
 γάμους παρεμπολῶντι γ' ἀλλοίους πόσει.
 ἀλλ' εἰς τὸ λῶον σὸν μεθέσκηκεν κῆαρ.
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσσαν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ
 βυλὴν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος.
 ὑμῖν δὲ παῖδες ἔκ ἀφροντίσως πατὴρ
 πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν.
 οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
 τὰ πρῶτ' ἐσεῖσθαι σὺν κασιγνήτοισι· ἔτι.
 ἀλλ' αὐξάνεσθε· τάλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατήρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν αὐμηνής.
 ἴδοιμι δ' ὑμᾶς οὐτραφῆς ἡβης τέλους
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτίρους.
 αὐτὴ τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
 σρέψασα λυκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα,
 καὶ κ' ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμῷ δέχη λόγον;
 ὅδ' ἐν, τέκνων τῶνδ' ἐννοῶ μὲν περὶ.
 θάρσει νῦν· αὐτὰρ τῶν δ' ἐγὼ θήσω περὶ.
 μή δρᾷ

ΜΗΔΕΙΑ

μή δρᾶσω τάδ'· ἔτι σοῖς ἀπισήσω λόγοις·
 γυνὴ δ' ἐθέλω, καὶ πὶ δακρύοις ἔφυ·
 ἰά τί δῆτα λῖαν τοῖσδ' ἐπισέγεις τέκνοις;
 μή ἔτι κτον αὐτὺς· ξὴν δ' ὅτ' ἐξήνυχον τέκνα,
 εἰσῆλθέ μ' οἶκτος ἢ γενήσεται τάδε·
 ἀλλ' ὦν περ ὕνεκ' εἰς ἐμὲς ἦκεις λόγους,
 τὰ μὲν, λέλεκται, τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι,
 ἔπει τυράννοισ γῆς μ' ἀποσέλλειν δοκῇ·
 καὶ μοὶ τάδ' ἐστ' ἁψα· γινώσκω καλῶς,
 μήτ' ἐμποδῶν σοι, μήτε κοιράνοισ χθονὸς
 ταῖεν· δοκῶ γὰρ δυσμενὲς εἶναι δομοῖς·
 ἢ μείς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ·
 παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῆ χερὶ,
 αἰτῷ Κρέοντα τήνδε μὴ φάνην χθόνα·
 ἰά ὅκ' οἶδ' ἂν εἴπῃσαι μὲν· πειράσθαι δὲ χρή·
 μή σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
 γυναικα, παῖδας τήνδε μὴ φάνειν χθόνα·
 ἰά μάλιστ'· καὶ πῆσειν γε δοξάσω σφ' ἐγὼ,
 εἴπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία·
 μή συλλήψομαι δὲ τῷδ' ἐσοὶ καὶ γὰρ πόνυ·
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ', ἃ καλλισεύεται
 τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν· οἶδ' ἐγὼ πολὺ,
 λεπτὸν τε πέπλον, καὶ σέφος χρυσήλατον
 παῖδας φέροντας· ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν
 κόσμον κομίσξιν δῶρο προσπόλων τινά·
 εὐδαίμονήσῃ δ' ὕχ' ἐν, ἀλλὰ μυρία·
 ἀνδρός γ' ἀρίστου σὺ τυχεῖς ὁμουνέτω,
 κενετὴ μὲν τε κόσμον, ὃν ποθ' ἥλιος
 πατὴρ πατρὸς δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς·
 λαβύσθαι φερνάς τάσδε παῖδες εἰς χέρας,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ τῇ τυράνῳ μακαρίανύμφη δότε
 φέροντες· ὅτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
 ἰά τί δ' ὦ ματαῖα τῶνδε σὰς κενόϊς χέρας;
 δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλείον πέπλων;
 δοκῆς δὲ χρυσῷ; σῶξε, μὴ δίδῃς τὰδε.
 εἴπερ γὰρ ἡ μᾶς ἀξιοὶ λόγῳ τινὸς
 γυνή, προθήσει χρημάτων· σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 μή μή μοι σύ· Γέθειν δῶρα καὶ θεὸς λόγος.
 Χρυσὸς δὲ, κρήνων μυρίων λόγων βρατοῖς·
 κήνης ὁ δαίμων· κέικα νῦν αὔξει θεός.
 νέα τυραννῆ· τῶνδ' ἐμῶν παίδων φυγὰς,
 ψυχῆς ἂν ἀλλαξάμεθ', ὃ χρυσῷ μόνον.
 ἀλλ' ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλησίους δόμους,
 πατὴρ νέαν γυναικα, δεσποτὶν τ' ἐμὴν
 ἱκετόν τ', ἐξαίτῃσθε μὴ φυγῇ χθόνα,
 νόσμον διδόντες· τῷδε γὰρ μάλιστ' αἰδῶ,
 εἰς χεῖρ' ἐκήνης δῶρα δέξασθαι τὰδε.
 ἴθ' ὥς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἐρᾷ τυχεῖν,
 ἀγγελοὶ γένοιθε πράξαντες καλῶς.
 νῦν ἐλπίδες ὅκ' ἐτι μοι παίδων ζωῆς
 ὅκ' ἐτι· σείχουσι γὰρ ῥ' ἄφρονον ἤδη.
 δέξεται νύμφα χρυσεῶν ἀπαδέσμων.
 δέξεται δύναντος ἄταν.
 ξανθᾶ δ' ἄμφι κόμα
 θήσῃ τὸν αἴϊδα νόσμον
 αὐτὰ ταῖν χερσὶν λαβῆσα.
 πῆσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐτὰ πέπλος,
 χρυσεότανκτον σέφανον περιβέσσει.
 νερτέροισ' δ' ἤδη πάρα νυμφονομήσει.
 τοῖον εἰς ἔρκος πεσῇται,

καὶ

ΜΗΔΕΙΑ

καὶ μοῖραν θανάτου
 προσλήψεται δύστανος.
 ἄταν δ' ὕχ' ὑπεκφάσεται.
 σύ δ' ὦ τάλαν, ὦ κακόνου μφε
 κηδεμὼν τυράννων,
 παισὶν ὃ κατειδώς
 ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις,
 ἀλόχῳ τε σᾶ συγερὸν θάνατον.
 δύσανε, μοῖρας ὅσον παροίχῃ.
 μετασένομαι δὲ σὸν ἄλλος
 ὦ τάλαινα παίδων
 μάτερ· ἀφονεύσης
 τὰ τέκνα νυμφιδίῳ ἔνεκεν
 λεχέων, ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως
 ἄλλῃ ξυνοικῆ πόσις συνάνω.
 παι δέσποιν', ἀφῆνται παῖδες οἳ δὲ σοι φυγῆς,
 καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλῆς ἀσμένῃ χειροῖν
 ἐδέξατ'· εἰρήνη δὲ τὰ κείθεν τέκνοισι.
 μή ἔα. · Γ· τί συγχυθῆς ἔσηκας ἡνὶ κ' αὐτυχῆς;
 τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηΐδα,
 κῦν ἀσμένῃ τὸν δ' ἐξ ἐμῷ δέχῃ λόγον;
 μή αἶ· αἶ.
 παι τὰ δ' ὃ ξυνωδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
 μή αἶ αἶ μάλ' αὖθις. · Γ· μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην
 ὃν οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην ἀναγγέλας;
 μή ἡγχιλας οἱ ἡγχιλας· ὅσε μέμφομαι.
 παι τί δὴ κατηφῆς ὄμμα, καὶ δακρυρρόος;
 μή πολλή μ' ἀνάγκη πρὸς βυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
 καὶ γὰρ κακῶς φρονέσ' ἐμμηχανησάμην.
 παι θάρσει· κρατῆς τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μή ἄλλος κατὰ ξω πρόσθεν ἡ τάλαιν' ἐγώ·
 παῖ ὅτοι μόνῃ σὺ σῶν ἀπεξύγης τέκνων·
 » Κῦφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα, συμφοράς·
 μή δράσω τάδ'· ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
 καὶ παισὶ πόρσυν' οἶα χρὴ καὶ ἡμέραν·
 ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἐστὶ δὴ πόλις,
 καὶ δῶ μ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ,
 οἰκήσεται αἰεὶ μητρὸς ἐσερημένοι·
 ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἴμι δὴ φυγὰς,
 πρὶν σφῶν ὄνασθαι, καὶ πιδεῖν ἀνδράμονας,
 πρὶν λείκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμηλὴν
 οὐκ ἀγῆλαι, λαμπράδας τ' ἀναχέθειν·
 ὦ δυστάλαινα, τῆς ἐμῆς αὐθαδίας·
 ἄλλως ἄρ' ὕμᾶς ὦ τέκν' ἐξεθρεψάμην·
 ἄλλως δ' ἐμόχθον, καὶ κατεξάνθην πόσις,
 σερρὰς ἐνεγκῶς ἐν τόκοις ἀλγηδόνας·
 ἢ μὴν πόθ' ἡδύσηνος ἔχον ἐλπίδας
 πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ,
 καὶ κατθανῦσαι χερσὶν αὐτῶν περισελεῖν,
 ξηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὀλωλε δὴ
 γλυκῆα φροντίς· σφῶν γὰρ ἐσερημένη,
 λυπρὸν διάξω βίοτον, ἀλγεινὸν τ' ἐμοί·
 ὕμῃς δὲ, μητέρ' ὑκὲτ' ὄμμασιν φίλοις
 ὄψεσθ' ἐς ἄλλο γῆμ' ἀποσάντες βίη·
 φᾶ· φᾶ· τί προσδέρκεσθ' ἐμ' ὄμμασι τέκνα;
 τί προσχελάτε τὸν πανύστατον γέλων;
 αἶ· αἶ· τί δράσω; καρδία γὰρ ὀίχεται·
 γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς ἔδον τέκνων,
 ὑκὴν ἀνδραίμην· χαιρέτω βυλόνματ' αὖ
 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐν γαίᾳ ἐμῇ·

τί

ΜΗΔΕΙΑ

τί δ' ἄγε με πατέρα τῶνδε τοῖς τέτων κακοῖς
 λυπῶσαν, αὐτὴν δὲ τόσῃ κτᾶσθαι κακῇ;
 ὅτ' ἦν ἔγωγε χαίρετω βυλαίματα.
 καί τοι τί πάγω; βύλομαι γέλωτ' ὄφλην,
 ἐχθρὸς μεθ' ἑσά τ' ἐμὸς ἀξήμιος;
 τολμητέον τάδ'· ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς,
 τὸ καὶ προέσθαι μαλθακὸς λόγος φρενὶ.
 χωρῆτε παῖδες ἄς δόμος· ὅτ' ἂν δὲ μὴ
 θέμις παρῆναι τοῖς ἐμοῖσι θυμάσιν,
 αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' ὅτ' διαφθερῶ.
 ἄ· ἄ· μὴ δ' ἦτα θυμῷ, μὴ σὺ γ' ἐργάσῃ τάδε.
 ἔασον αὐτὸς ὧ τάλαν, φῆσαι τέκνων.
 ἐκὼ μεθ' ἡμῶν ζῶντες, εὐφρανῶσιν σε.
 μάτ' ὅς παρ' ἄδην νερτέρους ἀλάσaras,
 ὅτοι ποτ' ἔσται τῶνδ', ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
 παῖδας παρήσω τὸς ἐμὸς καθυβρίσαι.
 πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανῆν· ἐπὶ δὲ χρεῖ,
 ἡμῶς κτενέμεν, οἵ περ ἐξεφύσαμεν.
 πάντως πέπρακται ταῦτα, κῆρ ἐκφαίνεται.
 καὶ δ' ἡ πὶ κρατὶ σέφανος, ἐν πέπλοισί τε
 νύμφη τύραννος ὀλλυται· σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 ἀλλ' ἄγε μὴ γὰρ δὴ τλημονεσάτην ὀδόν,
 καὶ τῶνδε πέμψω τλημονεσέραν ἔτι
 παῖδας· προσειπεῖν βύλομαι· δότ' ὧ τέκνα,
 δότ' ἀπαύσασθε, μητρὶ δεξιᾶν χεῖρα.
 ὧ φίλτατη χεῖρ, φίλτατον δέ μοι σῶμα,
 καὶ γῆμα, καὶ πρόσωπον ἀγνὲς τέκνων,
 εὐδαίμονοιτον· ἀλλ' ἐκὼ· τὰ δ' ἐνθάδε,
 πατὴρ ἀφείλετ'· ὧ γλυκεῖα προσβολή,
 ὧ μαλθακὸς χρῶς, πᾶσι μὰ θεῶν δίδου τέκνων,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χωρῆτε, χωρῆτ'· ὅνέτ' εἰ μὴ προσβλέπειν
οἶατ' εἰς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.

καὶ μανθάνω μὲν οἷα τολμήσω κακὰ,
θυμὸς δὲ κρήσων τῶν ἐμῶν βυλὸν μάτων,

• Ὅσπερ μεγίστων αἵτιος κακῶν βροτοῖς.

• χ^c πολλὰ κίς ἤδη διὰ λεπτοτέρων
μύθων ἐμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας

ἦλθον μείξας, εἰ χρή γενεὰν

θῆλυν ἐρουναῖν· ἀλλὰ γὰρ ἐστ

μῦσα καὶ ἡμῖν, ἢ προσομιλῆ,

σοφίας ἐνεκὲν· πάσαισι μὲν ὅ,

παῦρον δὲ γένος ἐν πολλαῖσιν

ἄνθρωποις ἀν' ἴσως,

καὶ ἀπόμυσον τὸ γυναικῶν.

καὶ φημὶ βροτῶν, οἵτινές ῥ' ἴσι

πάμπαν ἄπειροι, μὴ δ' ἐφύτανσαν

παῖδας, προφέρειν εἰς αὐτυχίαν

τῶν γειναμένων.

οἱ μὲν τ' ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν,

εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, ῥ' ἀκίαρὸν

παῖδες τελέθουσ' ὅχι τυχόντες,

πολλῶν μόχθων ἀπέχονται.

οἷσι δὲ τέκνων ἐστὶν ἐν οἷοις

γλυκερὸν βλάση μ', ἐσορῶ μελέτη

κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον.

πρῶτον μὲν ὅπως θρέψωσι καλῶς,

βίον τὸν θ' ὁπόθεν λείψωσι τέκνοις.

ἔτι δ' ἐκ τούτων, ῥ' ἐπὶ φλαύροις,

εἴτ' ἐπὶ χριστοῖς μοχλοῖσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.

ἐν δὲ τὸ πάντων λοῖσθιον, ἤδη

πᾶσιν

ΜΗΔΕΙΑ

πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν.
 καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίοτον ἄρον,
 σώματά τ' ἧς ἤβην ἤλθε τέκνων.
 χρυσοὶ τ' ἐγένοντ'· ἧ δὲ κυρήσει
 δαίμων, ὅτος φρεσὶς ἐς αἶδαν
 θάνατος προφέρειν σώματα τέκνων.
 πῶς ἔν λυεὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαιροτάτην
 παίδων ἐνεκὲν
 θνητοῖσι θεὸς ἐπιβάλλειν.
 μὴ φίλαι, πάλαι τοι προσμένονσα τὴν τύχην,
 καρδοκῶ τὰ κείθεν οἱ προβήσεται.
 καὶ τοι δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 σείχοντ' ὀπαδῶν, πνῦμά τ' ἡρεθισμένον.
 δαίμνουσι δ' ὥς τι καινὸν ἀγγελῆ κακόν.
 ἄγ ὦ δεινὸν ἔργον παρὰ νόμῳ ἡρσασμένη
 Μήδεια, φῶγε, φῶγε, μήτε νᾶϊαν
 λιπῶσ' ἀπὴνιν, μήτ' ὄχον πεδοσβῆ.
 μὴ τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;
 ἄγ ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη,
 Κρέων θ' ὀφύσας, φαρμάκων τῶν σῶν ὕπερ.
 μὴ κάλλισον ἔπας μῦθον· ἐν δ' ἀνεργέταις
 τολοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔση.
 ἄγ τί φῆς; φρονῆς μὲν ὀρθά, καὶ μαίνη γύναι,
 ἥτις τυράννων ἐστὶν ἡμισμένη,
 χαίρεις κλύουσα, καὶ φοβῆ τὰ τοιάδε;
 μὴ ἔχω τί καὶ γὰρ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
 λογοῖσιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχῃ φίλος.
 λέξον δὲ πῶς ὤλοντο· δις τόσον γὰρ ἂν
 τέρψαις ἡ μᾶς, ἢ τεθῆσιν παγκράτως.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄλ' ἐπεὶ τέκνων σὼν ἦλθε δὲ πῦχος γονῇ
 σὺν πατρὶ, καὶ παρήλθε νυμφικὺς δόμος,
 ἦσθ' ἔμεν, οἵ περ σοῖς ἐκὰ μνο μέν κακοῖς
 δ' ὤϊες. δ' ἰώτων δ' αὐτοῦς ἦν πολὺς λόγος,
 σὲ, καὶ πόσιν σὸν νῆκος ἐσπῆσθαι τὸ πρίν.
 κύνει δ' ὁ μὲν τις χῆρ', ὅδ' ἔ, ξανθὸν κἄρα
 παίδων. ἐγὼ δ' ἐκ αὐτὸς ἠδονῆς ὕπο,
 σέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅ μ' ἐσπόμην.
 δ' ἔα ποινὰ δ', ἣν νῦν ἀντὶ σὺ θαυμάζομεν,
 πρίν μὲν τέκνων σὼν εἰσιδὲν ξυνωρίδα,
 πρόθυμον εἶχ' ὄφθαλμόν ἐς Ἰάσονα.
 ἔπειτα μέντοι πρὸς καλύψατ' ὄμματα,
 λαικὴν τ' ἀπέσρεψ' ἑμπαλιν παρηΐδα,
 παίδων μυσαρχεῖσ' ἡσόδους. πόσις δ' ἐσὺ
 ὄργας τ' ἀφῆρει, καὶ χόλον νεανίδος,
 λέγων τάδ', ὅ μὴ δυσμενὲς ἔσθ' φίλοις,
 παύσῃ δ' ἐν θυμῷ, καὶ πάλιν σρέψῃς κἄρα,
 φίλους νομίξουσ', ὅς περ ἂν πόσις σέθεν.
 δέξῃ δ' ἐδῶρα, καὶ παραιτήσῃ πατρός
 φυγὰς ἀφείναι παῖσι τοῖσδ', ἐμὴν χάριν.
 ἦ δ' ὥς ἐσῆδε νόσμον, ὅ κ' ἠνέχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα. καὶ πρίν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπείναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 λαβῶσα πέπλος ποικίλος ἠμπεύχετο.
 χρυσὸν τιθεῖσα σέφανόν ἄμφι βοσρύχοις,
 λαμπρῷ κατόπτρῳ χηματίζεται κόμην,
 ἄψυχον ἦκ' ὡς προσελῶσα σώματος.
 κἄπειτ' ἀναστὰς ἐκ θρόνων, διέρχεται
 σέγας, ἄβρον βαίνουσα παλλὰ κωποδὶ,
 δώροισι ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλὰ κίς
 τέοντ'

ΜΗΔΕΙΑ

τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὁμμασι σκοπυμένη·
 τὸν θένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέα μ' ἰδεῖν.
 χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα, λεχρία πάλιν
 χωρὶς τρέμυσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει
 θρόνοισιν ἐμπεσῶσα μὴ χαμαὶ πεσῇ.
 καί τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά πε
 ἢ Γανὸς ὀργὰς, ἢ τινος θεῶν μολῇν,
 ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὄρα κατὰ σῶμα
 χωρῶντα λανκὸν ἄφρον, ὁμμάτων τ' ἄπο
 νόρας σρέφυσαν, αἵματ' ἐκ ἐνὸν χροῖ.
 εἴτ' ἀντί μολπον ἤκεν ὀλοφυγῆς μέγα
 κωκυτόν. αὐτὸς δ' ἤ μιν, εἰς πατρὸς δόμους
 ὤρμισεν· ἡ δέ, πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσσουσα νύμφης συμφορὰν· ἅπασα δέ
 σέση, πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
 ἦδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἐκπλεθρον δρόμου,
 ταχὺς βαδίσῃς τερμόνων ἀνθήητο.
 ἦ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὁμματος
 δεινὸν σεύεσθ' ἢ τάλαιν ἠγῶρετο.
 διπλὴν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεσρατάνετο.
 χρυσὸς μὲν ἅμφι κρατὶ κείμενος πλόκος,
 θαυμαστὸν ἰεὶ νῶμα παμφάγῳ πυρός.
 πέπλοι δέ λεπτοὶ σῶν τέκνων δωρήματα,
 λανκὴν ἑδαπὼν σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φάγῃ δ' ἀνασᾶσ' ἐκ θρόνων πυρὸς μένη,
 σέβουσα χαίτην· κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε
 ῥίψαι θέλῃσα σέφανον· ἀλλ' ἀρηρότως
 σύνδεσμά χρυσὸς εἶχε· πῦρ δ' ἐπεὶ νόμον
 ἔσθῃσι, μᾶλλον δ' ἰς τόσον δ' ἐλάμπετο.
 πῖτνῃ δ' ἐπ' ὕδασι συμφορὰ νικωμένη,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πλὴν τῷ τέκοντι κάρτα δυσμαθὲς ἰδεῖν·
 ἔτ' ὁ μῶτων γὰρ δῆλος ἦν κατὰσσις,
 ἔτ' ἀφύες πρόσωπον· αἶμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταξε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί·
 σάρκες δ' ἄτ' ὅστων ὥστε πᾶν κινον δάκρυ,
 γναθμῶν ἀδῆλοις φαρμάκοις ἀπὲρ ῥέον·
 δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θίγην
 νεκρῷ· τύχην γὰρ ἔχομεν διδάσκαλον·
 πατήρ δ' ὀτλήμων συμφορᾶς ἀγνωσία,
 ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσιπτινὴ νεκρῷ·
 ὦ μωξε δ' ἀνθύς· καὶ περιπύξας χέρας,
 κύνει προσανδῶν τοιάδ'· ὦ δύσπνε πάϊ,
 τίς ὦδ' ἀτίμως δαίμόνων σ' ἀπώλεσε;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
 τίθισιν; οἱ μοι· συνθάσσοιμί σοι τέκνον·
 ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γάων ἐπαύσατο,
 χρήξων γεραιὸν ἐξανασῆσαι δέμας,
 προσέχεθ', ὥστε κιαρὸς ἔρνεσιν δάφνης,
 λεπτοῖσι πέπλοις· δεινὰ δ' ἦν παλαιόματα·
 ὁ μὲν γὰρ ἠθέλ' ἐξανασῆσαι γόνυ,
 ἦ δ' ἀντελάξετ'· ἣ δὲ πρὸς βίαν ἄνοι,
 σάρκας γεραιᾶς ἐσπάρασ' ἄτ' ὅστων·
 χρόνῳ δ' ἀπέσκη, καὶ μεθ' ἧ' ὁ δύσμορος
 τύχην· κακῷ γὰρ ὑκέτ' ἦν ὑπέρτερος·
 κείνται δὲ νεκροὶ πάντες, καὶ γέρον πατήρ
 πέλας· ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά·
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγος·
 γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ξημίας ἀποστροφὴν·
 » Τὰ θνητὰ δ' ἔνυν πρῶτον ἡγῶμαι σκιά·
 » Οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τὺς σοφὸς βροτῶν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

γονᾶς ἐβλάσεν· θεῶν

δ' αἶμα πιτνῆν φόβος ὑπ' ἀνέρων·

ἀλλὰ νιν ὧ φάος διογενὲς, κᾶτερ γα·

κατάπαυσον· ἔξελ' οἰκῶν φοινίαν,

τάλαιαν τ' ἐρινὺν ὑπ' ἀλαστῶν·

μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων,

καὶ μάταν γένος φίλιον τέκεις, ὧ

κυανέαν λιπῦσα σὺ μπληγάδων

πετρᾶν ἀξενωτόταν ἡσβολάν·

δειλάει, τί σοι φρενῶν

βαρὺς χόλος προσπιτνῆ,

καὶ δυσμενὲς φόνος ἀμείβεται;

χλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ μιάσμα

τ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταισι ξύνει

δαθείθεν πιτνόντ' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ·

παῖς οἱ μοι τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

ἔτε ἔκ' οἱ δὲ δ' ἀδελφὲ φίλτατ'· ὁλλύμεθα γάρ·

χο ἀκύνεις βοᾶν; ἀκύνεις τέκνων;

ἰὼ τλαῖμον· ἰὼ κακοτυχὲς γύναι·

παρέλθω δόμους· ἀρήξαι φόνον·

δοκεῖ μοι τέκνοις·

παῖ ναι πρὸς θεῶν ἀρήξαι, ἐνδ' ἐαντι γάρ·

ὥς ἐγγὺς ἦδ' ἡ γ' ἐσμέν ἀρκύνων ξίφους·

χο τάλαιαν, ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἡ σὶ

δ' ἄχρος, ἅτις τέκνων ὧν ἔτεκεις

ἄροτον, αὐτόχειρι μοῖρα κτενῆς·

μίαν δ' ἡ κλύω, μίαν τῶν πάρος

γυναικα, φίλοις χέρεσσιν προσβαλῆν τέκνοις

Ἰνὼ μανῆσαν ἐκ θεῶν, ὅδ' ἡ Διὸς

δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ·

- πίπῃ δ' αὖ τάλαιν' ἐς ἄλμαι φόνον
 τέκνων δυνατῆ,
 ἀκτῆς ὑπερτέρῃσ' αἰσάντο πάρος.
 δούσιν δὲ παῖδ' οἰν ξυνθανῶσ', ἀπόλλυται.
 τί δ' ἡ ποτ' ἔν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν,
 ὧ γυναικῶν λῆχος πολύπορον;
 ὅσα δ' ἡ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακὰ.
 ἰά γυναικες, αἰ τῆσδ' ἐγγὺς ἔσαστε σίγῃς,
 ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δειν' εἰργασμένη
 Μήδεια τοῖσιν, ἢ μεθέστηκεν φυγῇ;
 δῆ γάρ νιν ἦτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
 ἢ πῆνδ' ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος.
 ἢ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην,
 τέποιθ' ἀποκτείνεσσι νοιράνας χθονός,
 αἰδώς αὐτῇ τῶνδε φάξεσθαι δόμων;
 ἀλλ' ὅ γ' αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω.
 κείνην μὲν, ὅς ἐδράσεν, ἔρξουσιν κακῶς.
 ἐμῶν δὲ παῖδων ἦλθον ἐκσῶσαι βίον,
 μή μοι τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
 μητρῶν ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.
 χο ὦ τλῆμον, ὅκ' οἱ κακῶν ἐλήλυθας
 ἰά ἰάσον· ὅ γ' αὖ τ' ἐσθ' ἂν ἐφθόγγω λόγους.
 ἰά τί δ' ἐστίν; ἦ πῃ καὶ μ' ἀποκτείνει θέλει;
 χο παῖδες τεθνάσιν χειρὶ μητρῶς σέθεν.
 ἰά οἱ μοι· τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας γύναι.
 χο ὥς ὅκ' ἐτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντισε δὴ.
 ἰά πῶ γάρ νιν ἐκτείν' ἐντός, ἢ ἔωθεν δόμων;
 χο πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὅφει φόνον.
 ἰά χαλᾶτε κληῖδας ὥς τάχιστα πρόσπολοι.
 ἐκλύεθ' ἄρ' μὲν, ὥς ἴδω διπλῆν κακόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὺς μὲν, θανόντας· τὴν δ' ἔτι σωμαι δίκην.
 μή τί τάσδε κινεῖς, καὶ ναυοχλάνεις πύλας,
 νεκρὺς ἐρουνῶν, καὶ μὲ τὴν εἰργασμένην;
 παῦσαι πόνου τῷδ'· ἧ δ' ἐμὸν χρεὼν ἔχεις,
 λέγ' ἧ τί βύλετ'· χειρὶ δ' ὕψαισεις ποτέ·
 τοῖον δ' ὄχημα πατρὸς ἥλιος πατήρ
 δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολέμιας χερὸς.
 ἰα ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθρίση γυναι
 θεοῖς τε, καὶ μοι, παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει,
 ἥ τις τέκνοισι σῶσιν ἐμβαλῆν ξίφος.
 ἔτλης τεκνῶσα, καὶ μ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας.
 καὶ ταῦτα δράσασ', ἥλιόν τε προσβλέπεις,
 καὶ γαῖαν, ἔργον τλάσσει δαυτεβέστατον.
 ὅλοι· ἐγὼ δ' ἐνὺφρονῶ, τότ' ὕφρονῶν
 ὅτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
 Ἑλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
 πατρὸς τε, καὶ γῆς προδότην, ἥ σ' ἐθρέφατο.
 τὸν σὸν δ' ἀλάστυρ' εἰς ἐμ' ἐσηκίταν θεοί.
 κτανῶσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστον,
 τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργεῦς σκάφος.
 ἤρξω μὲν ἐκ τοπῶνδε· νυμφουθῶσα δὲ
 παρ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ τεκνῶσά μοι τέκνα,
 ἀνῆς ἑκατι καὶ κέχως σφ' ἀπώλεσας.
 οὐκ ἔστιν ἥ τις τῶτ' ἀν' ἑλληνὶς γυνή
 ἔτλη πίθ', ὧν γε πρόσθεν ἠέξιν ἐγὼ
 γῆμαί σε, καὶ δὸς ἐχθρὸν, ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
 λείαναν, ὃ γυναικα, τῆς τυρσητίδος
 σκύλλης ἔχουσιν ἀγριωτέραν φύσιν.
 ἀλλ' ὃ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνειδέσι
 δάκοιμι· τοῖόνδ' ἐμπεφυκέ σοι θράσος.

ἔρ' αἰχροποιέ, καὶ τέκνων μαιφόνε.
 ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάξιν πάρα.
 ὃς ὅτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
 ὃ πάιδας, ὃς ἔφυσα, καὶ ξέθρεψάμην,
 ἔξω προσειπὴν ξῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.
 μή ἢ μάκρ' ἂν ἐξέτηνα τοῖσδ' ἐναντία
 λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατήρ ἡπίστατο
 οἷ' ἐξ ἐμῷ πέπονθας, οἷά τ' ἤργασω.
 σὺ δ' ὅκ' ἐμελλες τὰ μ' ἄτι μάσας λέχει,
 τερπνὸν διαίειν βίοτον, ἐγγελῶν ἐμοί,
 ὅθ' ἢ τύραννος, ὅθ' ὁ σοὶ προβεῖς γάμους
 Κρέων ἀνατεῖ τῆσδ' ἐμ' ἐκβαλὴν χθονός;
 πρὸς ταῦτα, καὶ λείαναν ἣ βύλει, κάλει,
 καὶ σκύλλαν, ἢ τυρσηνὸν ᾗκησεν πέδον.
 τῆς σῆς γὰρ ὡς χρὴ καρδίας ἀνθηψάμην.
 ἰά καὶ νύχτε λυπῇ, καὶ κακῶν κοινωνός ῃ.
 μή σάφ' ἴσθι· λυεὶ δ' ἄλγος, ἣν σὺ μὴ γνέδας.
 ἰά ὥ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
 μή ὧ παῖδες, ὡς ὠλεάδε πατρὶά νόσω.
 ἰά ὅ τοῖνυν ἢ μὴ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν.
 μή ἀλλ' ὕβρις, οἳ τε σοὶ νεοδ' μῆτες γάμοι.
 ἰά λέχους σφε κηξίωσας ὕνεκα κτανεῖν;
 μή σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τῷτ' ἔναι δοκῆς;
 ἰά ἥ τις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
 μή οἷδ' ὅκ' ἐτ' ἔσσι· τῷτο γὰρ σε δῆξειται.
 ἰά οἷδ' εἰσὶν οἵ μοι, σὺ κάρα μιάσους.
 μή ἴσασιν ὅστις ἤρξε πημονῆς, θεοί.
 ἰά ἴσασι δ' ἦτα σὴν ἀπόπυσον φρένα.
 μή συγῇ· πικρὰν δ' ἐβάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
 ἰά καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥα δ' ἰοίγ' ἀπαλλαγῇ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- μή πῶς ἔν; τί δράσω; κάρτα γὰρ καὶ γὰρ θέλω.
 ἰά θάψαι νεκρὸς μοι τέσδε, καὶ κλαῦσαι πάρες.
 μή ὃ δ' ἦτ', ἐπ' ἴσθας τῆδ' ἐγὼ θάψω χερὶ,
 φέρουσ' ἐς Ἡρας τέμενος ἀκραίᾳς θεῶ,
 ὥς μή τις αὐτὸς πολέμιων καθυβρίσῃ
 τύμβος ἀνασῶν· γῆ δὲ τῆδε Σισύφῃ
 σεμνὴν ἑορτὴν, καὶ τέλη προσάφομαι
 τοιοπῶν, ἀντὶ τῆδε θύασι βῦς φόνου.
 αὐτὴ δὲ γαῖαν εἴμι τὴν Εὐρυθέως
 Ἄλφει συνοικήσουσα τῷ Πανδρίονος.
 σὺ δ' ὥς περ εἰκὸς, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
 Ἀργῆς κάρα σὸν λειψόντ' ἐπληγμένους,
 πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.
 ἰά ἀλλὰ σ' ἑριννὺς ὀλέσει τέκνων,
 φονία τε δίκη.
 μή τίς δὲ κλύει σὺ θεὸς, ἢ δαίμων,
 τῷ φανδ' ὄρκῳ, καὶ ξειναπάτα;
 ἰά φῶ· φῶ· μυσσάρ', καὶ παιδολέτορ.
 μή σείχῃ πρὸς οἶκος, καὶ θάπ' ἄλοχον.
 ἰά σείχω διαῶν γ' ἄμορος τέκνων.
 μή ἔγω θρηνῶς· μένε καὶ γῆρας.
 ἰά ὦ τέκνα φίλτατα. ·Μ· μητρί γε· σοὶ δ' ἔ.
 ἰά καὶ πῆτ' ἔκτας; ·Μ· πημαίνουσα σέ.
 ἰά αἰ· αἰ· φιλίῃ χρήξω σὺ ματος
 παίδων ὅ τ' ἀλγας προσπύξασθαι.
 μή νῦν σφε προσανδᾶς, νῦν ἀπαύξῃ,
 τότ' ἀπώσάμενος. ·Ι· δὸς μοι πρὸς θεῶν
 μαλακῷ χρωτὸς φαῦσαι τέκνων.
 μή ὃν ἔστ'· μάτην λόγος ἔρριπίαι.
 ἰά Ζῶ, τὰ δ' ἀνέμεις, ὥς ἀπὸ λαυνοῦ με

ΜΗΔΕΙΑ

αἶψ' ὅσ' ἀπὸ πάχου μιν ἐκ τῆς μυσταρᾶς
 καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
 ἀλλ' ὅποσον γυνὴ πάρα, καὶ δύναιμαι,
 τάδε θρηνῶ, καὶ πιθοάξω
 μαρτυρόμενος δαίμονας, ὥς μοι
 τέκνα κτήνας, ἀποκωλύεις
 ψαῦσαι τε χερσίν, θάψαι τε νεκρὸς,
 ὅς μ' ἔστιν ἐγὼ φύσας ὄφελον,
 πρὸς σὺ φθιμὲνους ἐπιδέσθαι.
 20 πολλῶν ταμίης Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ.
 πολλὰ δ' ἀέληψως κραίνουσι θεοί.
 καὶ τὰ δοκηθέν τ', ὅκ' ἐτελέσθῃ.
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἔδρεν θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
 ΜΗΔΕΙΑ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

EVRIPIDISIPPOLYTUS
CORONIFER.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΓ ΠΟΛΥΤΟΥ.

Θησῶς υἱὸς μὲν ἦν Ἀΐθρας καὶ Γοσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων, γῆμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαξόνων Ἰππολύτην, Ἰππόλυτον ἐγέννησε, κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάμετο κριτικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνως τῷ Κριτῶν βασιλείῳ, καὶ Γασίφῃς θυγατέρι Φαίδραν. ὁ δὲ Θησῶς Γάλλαντα ἓνα τῶν συγγενῶν φονεύσας, φάγῃ ἐς Τροίηνά μετὰ τῆς γυναικὸς. οὗ συνέβη τὸν Ἰππόλυτον πυχρὰ Γριθῇ τρέφεσθαι. θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, ὅν ἀκόλαστος ἔσα, πληρῶσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἡ τὸν Ἰππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελθὼν κρίνασα, τὴν Φαίδραν εἰς ἔρωτα παρώρμησε. τέλος δὲ τοῖς προτεθείσιν ἐπέβηκε. σέργουσα γὰρ τὴν τόσον ἡ Φαίδρα, χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὴν δηλώσαι ἠναγκάσθη. ἡ δὲ, κατεπηγγέλατο αὐτῇ βοηθήσιν. ἥ τις καὶ παρὰ τὴν προαίρεσιν, λόγος προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθῶσα, τῇ μὲν τροφῇ ἐπέπληξεν, ἑαυτὴν δὲ ἀνῆρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανῆς Θησῶς, καὶ κατελθὼν θέλων τὴν ἀπηχρονισμένην, ἄρριν αὐτῇ προσηρτημένην δέλτον, δῖ' ἧς Ἰππολύτης φθορὰν κατηγόρει, καὶ ἐπιβυλὴν. πισύσας δὲ τοῖς γυγαμμένοις, τὸν μὲν Ἰππόλυτον ἐπέταξε φάγειν. αὐτὸς δὲ τῷ Γοσειδῶνι ἄρας ἔθετο. ὧν ἐπακῶσας ὁ θεὸς, τὸν Ἰππόλυτον διέφθειρεν. Ἀρτεμις δὲ τῶν γυναικῶν ἐκασὸν διασαφίσασα Θησῇ, τὴν μὲν

μὲν Φαίδραν ὅκ' ἐμέ μ' αὖτο· τὺτον δὲ παρ' ἐμὴν
σατο ἢ καὶ γυναικὸς περὶ θέντα· τῷ δὲ Ἰππολύτῳ
τι μὰς ἐφ' ἑπιχωρίης ἐγκαταστήσασθαι· Ἡ σκηνὴ
τῷ δράματι ἐν Θήβαις κῆται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀφροδίτη.	Φαίδρα.
Ἰππόλυτος.	Θησέας.
Χορὸς ἐκ Τροί	Ἡμιχόριον.
ξενίων γυναικῶν.	Ἀγγελος.
Θεράπαινα.	Ἑτερος Ἀγγελος.
Τροφὸς Φαίδρας.	Ἀρτεμις.

Προλογίζεται δὲ ἡ Ἀφροδίτη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΓΓΡΟΥΤΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

π

Ολλή μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ
ἀνώνυμος
θεὰ κέκλημαι Κύπρις, ὕρα
νῦτ' ἔσω,

ὅσοι τε πόντε, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν
ταῖσιν εἶσω, φῶς ὀρώντες ἥλιον.
τὸς μὲν σέβοντας τὰ μὰ πρεσβύω κράτη,
σφάλλω δ' ὅσοι φρονῶσιν ἧς ἡμᾶς μέγα.
» Ενεστὶ γὰρ δὴ καὶ θεῶν γένει πάθε,
» Τι μῶ μιν οἱ χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
δέξω δὲ μύθων τῶν δ' ἀλήθειαν τάχα.
ὁ γὰρ με Θεσείως παῖς, ἀμαξόνοσ τόκος
Ἰππόλυτος, ἀγνὸν Πιτθέως παιδύματα,
μόνος Πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροαγενίης,
λέγῃ κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι.
ἀναίνεται δ' ἐλέκτρα, καὶ φαίει γάμων.
Φοῖβον δ' ἀδελφὴν Ἀρτεμιν, Διὸς κ' ὄρη
τι μᾶ, μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος.
χλωρὰν δ' ἀν' ὕλιν παρθένῳ ξυνὼν ἀγῇ,
κυσὶν ταχείαις, θῆρας ἐξαίρει χθονὸς,
μείξω βροτείας προσπεσῶν ὁμιλίας.
τῆτοισι μὲν γ' ὅν ἔφθονώ· τί γὰρ με δεῖ;
ἀδ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τι μωρήσομαι
· Ἰππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ
πάσαι προκόψας, ὅ πόνος πολλῷ με δεῖ.
ἐλθόντα γὰρ νιν Πιτθέως πῶτ' ἐκ δόμων
σεμνῶν ἐς ὄφιν καὶ τέλη μυσηρίων

Γανδίωνος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὑμνοισιν· ὃ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένας πύλας
ἄδῃ, φάος δὲ λοίσθιον βλέπων τόδ' ἐστι.

Ἰππ' ἔπειθ' αἰδόντες, ἔπειθε
τῶν Διὸς ὕρανίαν Ἀρτεμιν,
Ἀρτεμιν, ἧ μελόμεθα.

Χο πότνια, πότνια, σεμνοτάτα,
Ζηνὸς γένεθλον,
χαῖρέ μοι ὦ κόρα,
χαῖρέ μοι Λατῦς
Ἀρτεμι καὶ Διὸς,
καλλίστα πολὺ παρθένων,
αἱ μέγαν κατ' ὕρανόν
ναίετ' ὑπατέρειαν αὐλάν,
Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον.

Ἰππ' χαῖρέ μοι ὦ καλλίστα,
καλλίστα τῶν κατ' οὐμπον
παρθένων Ἀρτεμι.

σοὶ τόνδε πλεκτὸν σέφανον ἐξ ἀκηράτῃ
λειμῶνος ὦ δίαποινα κοσμήσας φέρω,
ἐνθ' ὅτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ,
ὃδ' ἦλθέ πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
μέλισσα λειμῶν ἥρινόν διέρχεται.
αἰδώς δὲ ποταμίαισι κηπῶνι δρόσοις,
ὅσοις διδάκτον μὴδ' ἐν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἤληθεν εἰς τὰ πάντ' αἶ,
τύντοισι δρέπεσθαι· τοῖς κακοῖσι δ' ὃ θέμις.
ἀλλ' ὦ φίλη δίαποινα, χρυσέας κόμης
ἀνὰ δὴ μαρδία, χειρὸς ἀνσεβῆς ἄπο.
μόνη γὰρ ἐστ' ἐγὼ μοι γέρας βροτῶν.
σοὶ καὶ ξύνειμι, καὶ λόγοις ἀμείβομαι,

κλύων

κλύων μὲν αὐδῆς, ὅμμα δ' ἔχ' ὀρώων τὸ σῶν.
 τέλος δ' ἐκάρμαί μ' ὥσπερ ἡρέα μιν βίη.
 θε ἄναξ, Θεὸς γὰρ δεαπότης καλῆν χρεῶν,
 ἄρ' ἂν τι μὴ δέξαιο βυλάνσαντος αὖ;
 ἱππ καὶ κάρταγ'· ἦ γὰρ ὕ σοφοὶ φαινοί μεθ' ἄν.
 θε δῖαδ' ἔν βροτοῖσιν ὅς καθέστηκεν νόμος;
 ἱππ ἔκ δῖα τῷ, δὲ καὶ μ' ἀνισορῆς πέρι;
 θε μισεῖν τὸ σε μὲν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.
 ἱππ ὀρθῶς γε· τίς δ' ὕ σε μὲνός ἀχθεινὸς βροτῶν;
 θε ἐν δ' αὖ προσηγόροις ἐστὶ τίς χάρις;
 ἱππ πλείη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχὺ.
 θε ἦ καὶ θεοῖσι ταυτὸν ἐλπίξεις τόδε;
 ἱππ εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
 θε πῶς ἔν σὺ σε μὲν δαίμον' ὕ προσενέπεις;
 ἱππ τίν'; ἀλαβῆ δὲ μὴ τι σὸν σφαλῆ σῶμα.
 θε τήνδ', ἦ πύλαισι σαῖς ἐφύσηκεν Κύπρις.
 ἱππ πρόσωθεν αὐτὴν ἀγνὸς ὦν ἀσπάξομαι.
 θε σε μὲν γε μέντοι, κατ' ἵσημος ἐν βροτοῖς.
 ἱππ ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέλει.
 θε ἀδαιμονοίης γ' ἔχων ὅσον σε δῖ.
 ἱππ Οὐδὲς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θάυμαστος θεῶν.
 θε τι μαῖσιν ὧ παῖ δαίμονων χρῆσθαι χρεῶν.
 ἱππ χωρῆτ' ὅπα δόι· καὶ παρελθόντες δόμους,
 » σίτων μέλειθε· Τερπνὸν ἐκ κυναγίας
 » Τράπεζα πλήρης· καὶ καταψύχειν χρεῶν
 ἱππς, ὅπως ἂν ἄρμασι ξύδας ὕπο,
 βορᾶς κορεθεῖς, γυμνάσω τὰ πρόσφορα.
 τὴν σὴν δὲ Κύπριν, πολλὰ ἐγὼ χαίρειν λέγω.
 θε ἦ μῆς δὲ, τὺς νέες γὰρ ὕ μιμητέον,
 φρονῦντες ὅπως ὥς πρέπει δούλοισι λέγειν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

προσυχόμεθα τοῖσι σοῖς ἀγάμασι
 δέσποινα Κύπρι· χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
 ἣ τις γ' ὑφ' ἥβης ἀπλάγχνον ἔντονον φέρων,
 μάταια βάξει, μὴ δ' οὐκ ἐπὶ τὸ κλύειν.
 Σοφωτέρως γὰρ δ' ἢ βροτῶν εἶναι θεός.

χο Ωκεανὸς τις ὕδωρ
 σάξυσσα πέτρα λήγεται,
 βαπτήν καλπίσι ῥυτὰν παλάν
 προΐεσσα κρημνῶν·
 ὅθι μοι τίς ἦν φίλα,
 πορφύρεα φάρεα
 ποταμῖα δρόσω
 τέγγουσα, θερμὰς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
 ἀνάλιν κατέβαλεν· ὅθεν μοι
 πρῶτα φάτις ἦλθε, δέσποινα
 τειρομένην νοσερὰ
 κοῖτα, δέμας ἐντὸς ἔχειν
 οἰκῶν· λεπτὰ δὲ φάρεα ξανθὰν
 κεφαλὰν σκιάζειν·
 τριτάταν δ' ἐνὶ νύκτι
 τάνδε κατ' ἀμβροσίῃ
 σῶματος ἀμέραν,
 Δάματρος ἀκτὰς δέμας ἀγνὸν ἶχειν,
 κρυπῆν τε πένθει θανάτῳ θέλυσαν
 κέλσαι ποτὶ τέρμα δύσανον·
 σὺ γὰρ ἐνθεὸς ὦ κέρα,
 ἥτ' ἐκ Γανός, ἥθ' Ἐκάτας,
 ἦ σε μνῶν Κορυβάντων,
 ἦ ματρὸς ὑρέας φοιταλίου·
 σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον

δίηκτυναν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δέμας ἀλλόχρουν βασιλῆας.

τρο ὦ κακὰ θνητῶν, συγχαί τε νόσοι,

τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;

τόδε σοι φέγγος λαμπρὸν, ὃ δ' αἰθήρ.

ἔξω δὲ δόμων, ἥδη νοσερᾶς δέμνια κόϊτας.

δαῦρο γὰρ εἰλθεῖν, πᾶν ἔπας ἦν σοι.

τάχα δ' ἴς θαλάμους σπείσεις τοπάλιν.

ταχὺ γὰρ σφάλῃ, καὶ δὲν ἰχαίρεις.

ἔδ' εὖ ἀρέσκει τὰ παρὰν, τόδ' ἄπὸν

» φίλτερον ἢν. Κρείσσον δὲ κοσῆν, ἢ θεραπεύειν.

» Τὸ μὲν ἐστὶν ἀπλὴν, τῷ δὲ συνάπῃ

» Λύπη τε φρενῶν, χεράν τε πόνος.

» Γᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,

» Κῆκ' ἐστὶ πόνων ἀνάπαυσις.

» Ἀλλό τι τῷ ξὺν φίλτερον ἄλλο,

» Σκότος ἀμπίχον, κρύπτει νεφέλαις.

» Δυσέρωτες δὲ φαίνονται μεθ' ὄντες

» Τῷ δ' ὅτι τῷτο σίλβει κατὰ γῆν

» Δι' ἀπειροσύνας ἄλλαν βίον,

» Κῆκ' ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαῖας.

» Μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.

φαί ἄρα τέ μιν δέμας ὀρθῶτε κάρα.

λέλυμαι μελέων σύνδεσμά φίλαι.

λάβειτ' ἀπὸ χεῖρας πρόκολοι.

βαρὺ μιν κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχον.

ἄφελ', ἀμπετάσθον βόσσυχατ' οἱ μοι.

τρο θάρσει τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς

μετάβαλλε δέμας.

ῥᾶν δὲ νόσον μεθ' ἡνυχίας

καὶ γενναῖον λήματός οἱ σῆς.

* Μοχθῆν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη .

φαί ἔ· ἔ· πῶς ἂν δροσιρᾶς ἀπὸ κρηνίδος
καθάρων ὑδάτων πόμ' ἀρυσάμαι ;
ὑπὸ τ' αἰγείροις , ἔν τε κομήτῃ
λειμῶνι κλιθῆσ' ἀναπαυσαίμην ;

τρο ὦ παῖ , τί θροῖς ;

ὃ μὴ παρ' ὅλῳ τάδε τηρῆσθαι ,
μανίας ἔποχον ῥιπῆσα λόγῳ .

φαί πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· ἧμι πρὸς ὕλαν ,
καὶ παρὰ πύκνας , ἵνα θηροφόνῳι
στῖβσι κύνας ,

βαλίσαις ἐλάφοις ἐγχριπθόμεναι·

πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωῦξαι ,
καὶ παρὰ χείταν ξανθὰ ῥίψαι

θεαγάλῳ ὄρπακα ,

ἐπίλοχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος .

τρο τί ποτ' ὦ τέκνον τάδε κηραίνεις ;

τί κυνηγεσίῳν καὶ σοὶ μελέτης ;

τί δὲ κρηναίων νεσμῶν ἔρασαι ;

πάρα γὰρ δροσιρὰ πύργοις συνεχῆς

κλιτὺς , ὅθεν σοι πόμα γένοιτ' ἄν .

φαί δέσπονα δίδας Ἀρτεμιλίμνας ,

καὶ γυμνασίῳν τῶν ἱπποκρότων ,

ἥθε γένοίμην ἐν σοῖς δαπέδοις ,

πῶλός ἐνέτας δαμαζομένα .

τρο τί τόδ' αὖ παράφρην ἔρριψας ἔπος ;

νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶς' ἐπὶ θήρας

πόθον ἐξέλλω· νῦν δ' αὖ φάμαθις

ἐπ' ἀκνυμάντοισι πώλων ἔρασαι .

τάδε μαντήας ἄξια πολλῆς ,

Ἄ· τε·

γ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥς τις σε θεῶν ἀνασφράζει,
καὶ παρακλήσῃ φρένας ὦ πάϊ.

φαί δὺς ανος ἐγὼ, τί ποτ' ἔργασάμαν;
ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς;
ἐμάνην· ἔπισον δαίμονος ἄτα.

Φῶ· Φῶ· Τλήμων

μαῖα, πάλιν μὲ κρύψον κεφαλάν.

αἰδ' ὁ μεθὰ γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.

κρύψῃ· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βαίνει,

καὶ ἐπ' αἰχύνῃν ὄμμα τέτραπται.

τὸ γὰρ ὀρθῶσαι, γνώμαν ὀδυνᾷ.

τὸ δὲ μαινόμενον, κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ,

μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.

τρο κρύψῃω· τὸ δ' ἐμὸν, πότε δὴ θάνατος
σῶμα καλύψει;

πολλὰ διδάσκει γὰρ μὲ δ' πολὺς βίος.

» Χρὴν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους

» Φιλίας θνητὸς ἀνακίρνασθαι,

» Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν τυχεῖς,

» Εὖλυτα δ' ἔχειν σέργηθρα φρενῶν,

» Ἀπὸ τ' ὥσασθαι, καὶ ξυντῆναι.

» Τὸ δ' ὑπὲρ διαῶν μίαν ὠδίνειν

» Ψυχάν, χαλεπὸν βάρος, ὥς καὶ γὰρ

» Τῇσδ' ὑπεραλῶ.

» Βίοντι δ' ἀτρεκέως ἐπιτηδαίσεις

» Φασὶ σφάλlein πλέον, ἢ τέρπειν

» Τῇ θ' ὑγίᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.

» Οὕτω τὸ λίσσ' ἦσαν ἐπαίνῳ

» Τῷ μηδὲν ἄραν.

» Καὶ ξυμψήσουσι σοφοὶ μοι.

- χο γύναι γεραιὰ βασιλίδος πισὴ τροφὴ
 Φαίδρα, ὁρῶ μιν τάσδε δυσήνους τύχας.
 ἄσημα δ' ἡμῖν, ἥ τις ἐστὶν ἡ νόσος.
 σὺ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βυλοῖ μεθ' αὐτ.
 τρο ὅκ' οἶδ' ἐλέγχουσ'. ὅ γάρ ἐννέπειν θέλει.
 χο ὅδ' ἥ τις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφυ;
 τρο ἕς ταυτὸν ἤκεις. πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.
 χο ὥς ἀθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.
 τρο πῶς δ' ἔ, τριταίαν γ' ὕσ' ἄσιτος ἡ μέραν;
 χο πότερον, ὕπ' ἄτης, ἢ θανεῖν πειρωμένη;
 τρο θανεῖν. ἄσιτῇ δ' ἕς ἀπόσπιν βίη.
 χο θαυμαστὸν εἶπας, ἧ τάδ' ἐξαρκῇ πόσι.
 τρο κρύπτει γὰρ ἡδε πῆμα, καὶ φησιν νοσεῖν.
 χο ὅδ' εἰς πρόσωπον ὅτε κηαίρεται βλέπων;
 τρο ἐκδήμος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
 χο σὺ δ' ὅκ' ἀνάγκην προσφέρεις πειρωμένη,
 νόσον πυθέσθαι τῆσδε, καὶ πλάγον φρενῶν;
 τρο ἕς πάντ' ἀφίγμαι, καὶ δὲν ἔργασμαι πλέον.
 ὅ μὲν ἀνήσω γ' ὅδ' ἐνὺν προθυμίας,
 ὥσ' ἂν παρῆσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῆς,
 οἷα πέφυκα δυστυχῶσι διαπύσταις.
 ἀλλ' ὠφίλη πάῃ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
 λαθῶ μεθ' ἄμφω. καὶ σὺ θ' ἡδίων γενεῖ,
 συγνήν ὄφρ' ὦν λύσσασα, καὶ γνώμης ὁδόν,
 ἐγὼ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' ἐπόμεν,
 μεθεῖσ', ἐπ' ἄλλον εἰμι βελτίω λόγον.
 καὶ μὲν νοσῆς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
 γυναῖκες αἰδέεσθαι συγκαθίσταται νόσον.
 εἰ δ' ἐκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
 λέγ', ὥς ἰατροῖς πράγμα μνηυθῆ τάδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ζῆν· τί σιγᾷς; ὅκ' ἐχρῆν σιγᾶν τέκνον,
 ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν ἢν τι μὴ καλῶς λέγω,
 ἢ τοῖσιν αὖ λεχθῆσι συγχωρεῖν λόγοις.
 φθέγγεται δ' αὖρ ἄβρησον· ὦ τάλαν' ἐγώ.
 γυναῖκες, ἄλλως τὸ σδε μοχθῶ μεν πόνας.
 ἴσον δ' ἄπεισιν τῶν πρίν· ὅτε γὰρ τότε
 λόγοις ἐβέλγεθ' ἡδε, νῦν τ' ὅτ' ἐπύθεται
 ἀλλ' ἴσθι μέντοι· πρὸς τὰδ' αὐθαδέστερα
 γίγνυθαι θάλασσης, εἰ θανῇ προδύσα σὺς
 παῖδας, πατρῶων μὴ μεθέξοντας δόμων.
 μὰ τὴν Ἀνακταν ἱππείαν ἁμαξόνα,
 ἢ σοῖς τέκνοισι διαπτότην ἐρεῖνατο
 νόθον, φρονέοντα γνήσι', διαδάνιν καλῶς

Ἰππολύτον· Φ· οἱ μοι· Τ· θιγγάνει σέθεν τόδε;

φαί ἀπώλεισάς με μαῖα· καί σε πρὸς θεῶν
 τῷδ' ἀνδρὸς αὖθις λίσσομαι σιγᾶν πέρι·
 τρο ὅρᾳς; φρονῆς μὲν αὖ· φρονῆσα δ', ὅτ' ἐθέλεις
 παῖδας τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον·
 φαί φιλῶ τέκν'· ἄλλῃ δ' ἐν τύχῃ χαίμαξομαι·
 τρο ἀγὰς μὲν ὦ παῖ· χάρας αἵματος φέρεις·
 φαί χεῖρες μὲν ἀγναί, φρὴν δ' ἔχει μίαισμά τι·
 τρο μῶν ἐξ ἐπαντὸς πημονῆς ἐχθρῶν τινος;
 φαί φίλος μ' ἀπόλλυσ' ὅτ' ἐκῆσαν, ὅτ' ἐκῶν·
 τρο Θεοὺς τιν' ἢ μάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν;
 φαί μὴ δρῶσ' ἐγὼ· ἐκῆνον ὀφθῆκεν κακῶς·
 τρο τί γὰρ τὸ δγνόν τῷθ', ὅ σ' ἐξαίρει θανῆν;
 φαί ἔα μ' ἁμαρτεῖν· ὅτ' γὰρ ῥέ σ' ἁμαρτάνω·
 τρο ὅτ' ἐκῆσαν, ἐν δὲ σοὶ λελέχτομαι·
 φαί τί δρᾷς; βιάσῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη;
 τρο καὶ σῶν γε γονάτων ὅτ' μεθήσομαι ποτε·

φαί καὶ ὦ τάλαινα σοί, τὰ δ' εἰ πάσης κακᾶ-
 τρο μῆξον γὰρ ἢ σὺ μὴ τυχεῖν, τί μοι κακόν ;
 φαί ὀλῆ· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐμοὶ τι μὴν φέρι·
 τρο καῖπειτα κρύπτεις χρήσ' ἵκνυ μένης ἐμῷ ;
 φαί ἐκ τῶν γὰρ ἐσθλῶν αἰχρὰ μηχανώμεθα·
 τρο ἔκῃν λέγῃσα, τι μιωτέρα φανῇ·
 φαί ἄπελθε πρὸς θεῶν, θεξιάς τ' ἐμῆς μέθεις·
 τρο ἔδῃτ', ἐπὶ μοι δῶρον ἔδιδως ὀχρῆν·
 φαί δώσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδῶμαι τὸ σόν·
 τρο σιγῇ μ' ἂν ἦδη· σὸς γὰρ ἔντ' αὖθεν λόγος·
 φαί ὦ τλήμον, οἷον μήτερ ἠράσθης ἔρον ;
 τρο ὃν ἔχε ταύρ' ἐκνόν, ἢ τί φῆς τόδε ;
 φαί σὺ τ' ὦ τάλαινα ὅμαι με Διονύσου δάμαρ·
 τρο τέκνον, τί πάχεις ; συγγόνους κακοῦρ' ὀρθῆς ;
 φαί τρίτῃ δ' ἐγὼ δύστηνος ὥς ἀπόλυμαι·
 τρο ἐκ τοι πέπληγμαι· ποῖ προβήσεται λόγος ;
 φαί ἐκῆθεν ἡμεῖς, ἔνεωσ' ἐνυυχῆς·
 τρο ἔδεν τι μάλλον ὄσθ', ἀβέλομαι κλύειν·
 φαί φῶ· πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἅ μ' ἐχρῆν λέγειν ;
 τρο ἔ μάντις ἢ μὴ τὰ φανῇ γινῶναι σαφῶς·
 φαί τί τῷθ' ὁ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἐρᾷ ;
 τρο ἡδίστον ὦ παῖ ταυτὸν, ἀλγινόν θ' ἄμα·
 φαί ἡμεῖς ἂν ἤμεν θατέρῳ κειχρημέναι·
 τρο τί φῆς, ἐρᾷς ὧ τέκνον ἀνθρώπων τινός ;
 φαί ὅστις ποθ' ἔτος ἐσθ' ὁ τῆς ἀμαξόνο·
 τρο Ἰππόλυτον αὐδᾷς ; Φ· σὺ τὰ δ' ἔκ' ἐμῷ κλύεις·
 τρο οἱ μοι· τί λέξεις τέκνον ; ὥς μ' ἀπώλεσας·
 γυναῖκες, ἔκ' ἀνάγχετ'· ἔκ' ἀνέξομαι
 ξῶς ἐχθρὸν ἡμαρ· ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος·
 ῥίψω, μεθήσω σῶμ'· ἀπαλλαχθήσομαι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βίη θανῖσσα χαίρετ'· ὅκ' ἐτ' ἔμ' ἐγώ.
 οἱ σῶφρονες γὰρ ὕχ' ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως,
 κακῶν ἐρώσι· Κύπρις ὅκ' ἄρ' ἦν θεός,
 ἀλλ' εἴ τι μᾶλλον ἄλλο γίγνεται θεῶ,
 ἢ τήνδε, καὶ μὲ, καὶ δόμους ἀπώλεσεν.
 αἶτες ὦ, ἐκλυες ὦ, ἀνήκυστα τὰς
 τυράννυ πάθια μέλεια θρεομένας.
 ὁλοίματ' ἐγώ γε, πρὶν σὰν φίλαν
 καταλῦσαι φρενῶν· ἰώ μοι μοι· φῶ· φῶ.
 ὦ τάλαίνα τῶνδ' ἀλγέων,
 ὦ πόνοι τρέφοντες βροτὺς.
 ὀλωλας· ἐξέφηνας εἰς φάος κακὰ.
 τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει;
 τελευτήσεται τι κενὸν δομοῖς.
 ἄσσημα δ' ὅκ' ἐτ' ἐστὶν οἱ φθίνει τύχη,
 Κύπριδος· ὦ τάλαίνα παῖ κρησῖα.
 Τροισξήνιαι γυναῖκες, αἰ τόδ' ἔχατον
 οἰκῆτε χώρας Γελοπίας προνώπιον,
 ἦδη πότε ἄλλως τυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
 θνητῶν ἐφρόντισ', ἢ δ' ἐφθάρται βίος.
 καὶ μοι δοκῶσιν ὅ κατὰ γνώμης φύσιν
 » πρᾶαθν κακίον· ἔστι γὰρ τίς ὧ φρονῆν
 » Πολλοῖσιν· ἀλλὰ τῇδ' ἀβρητέον τάδε.
 » Τὰ χρεῖς ἐπιστάμεσθα, καὶ γιγνώσκομεν.
 » Οὐκ ἐκπονῶμεν δ'· οἶμ' ἐν ἀργίας ὕπο,
 » Οἷδ' ἡδονὴν προθέντες ἀπὸ τῆ καλῆ
 » Ἀλλήν τιν'· εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίῳ,
 » Μακρὰί τε λέγαι, καὶ χολὴν τερπνὸν κακόν.
 » Αἰδώς τε διαγὰ δ' ἔσιν· ἡ μὲν, ὅ κακὴ.
 » Ἡ δ' ἄχθος οἰκῶν· ἡ δ' οὐ καὶ ρὸς ἦν σαφὴς,

ἔκ

ἔκ' αὖ δ' ἤσπεν ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.
 ταῦτ' ἔν' ἐπειδὴ τυγχάνω φρονέσ' ἐγὼ,
 ἔκ' ἑσθ' ὁποῖω φαρμάκῳ διαφθερῆν
 ἔμελλον, ὥστε τῷ μπαλιν πισθῆν φρενῶν.
 λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν.
 ἐπὶ μ' ἔρως ἔτρωσεν, ἐσκόπην ὅπως
 κάλλισ' ἐνέγκαι μ' αὐτόν· ἡρξάμην μὲν ἔν
 ἐκ τῷδε σιγᾶν τήνδ', καὶ κρύπτειν νόσον.

- » Γλώσῃ γὰρ ὑδὲν πισύν· ἢ θυραῖα μὲν
- » Φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν ἐπίσταται,
- » Αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτιται κακὰ.
- » Τὸ δ' αὐτερον δὲ, τὴν ἄνοιαν αὖ φέρειν,
- » Τῷ σωφρονῆν νικῶσα πρὸννοησάμην.
- » Τρίτον δ' ἐπειδὴ τοῖσιν ἔκ' ἐξήνυτον
- » Κύπριν κρατῆσαι, κατθανῆν ἔδοξε μοι
- » Κράτισον· ὑδεῖς ἀντερῆ βυλάμασιν.
- » Ἐμοὶ γὰρ ᾗ μὴτε λανθάνειν καλὰ,
- » Μὴτ' αἰχρὰ δρώσῃ, μάρτυρας πολλὰς ἔχειν.
- » τὸ δ' ἔργον ἡδεῖν, τὴν νόσον τε δυσκλεῖα.
- » γυνή τε πρὸς τοῖσδ' ἔσ', ἐγίγνωσκον καλῶς,
- » μίσσημα πᾶσιν· σὺς ὅλοιτο παρῆλκος
- » Ἡ τις πρὸς ἀνδρας ἡρξατ' αἰχύνειν λέχῃ
- » Πρώτῃ θυραῖος· ἐκ δὲ γενναίων δόμων
- » Τὸ δ' ἡρξέ θηλήαισι γίγνεσθαι κακόν.
- » Οταν γὰρ αἰχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοικῇ,
- » Ἡ κάρτα δοξεῖ τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ.
- » Μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
- » Λάβρα δὲ τόλμας ὑ καλὰς κεκτιμένας.
- » Αἶ πῶς ποτ' ὦ δέσποινά ποντία Κύπρι,
- » Βλέπυσιν ᾗς πρόσωπα τῶν ξυναινετῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Οὐδὲ σκότον φρίσσουσιν τὸν ξυνεργάτην,
 » Τέρεμνά τ' οἰκῶν, μὴ ποτε φθογῆν ἀφῇ.
 » Ἡ μᾶς γὰρ αὐτὸ τῦτ' ἀποκτενεῖ φίλαι,
 » Ως μὴ ποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰχμύνασ' αἰῶ,
 » Μὴ παῖδας, ὅς ἐτίκτον· ἀλλ' ἐλευθέρως
 » Γάρρῃσι θάλλοντες, οἰκοῖεν πόλιν
 » Κλειῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς ἕνεκ' Ὀκλειῆς.
 » Δυλοὶ γὰρ ἄνδρα, καὶ θρασύσπλαγχνός τις ἦ,
 » Οταν ξυνῃδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακῶ.
 » Μόνον δὲ τῦτο φάσ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
 » Γνώμην δικάειν καὶ γαθὴν ὅτῳ παρῇ.
 » Κακὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην ὅταν τύχη,
 » Προσθῆς κατόπιστρον ὥστε παρθένος νεῖα,
 » Χρόνος· παρ' οἷσι μὴ ποτ' ὀφθῇν ἐγώ.
 χο Φᾶ· Φᾶ· τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῶ καλόν,
 » Καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς νομίζεται.
 τρο δ' ἐσποιν', ἐμοί τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
 ἡσὴ, παρίχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον.
 » νῦν δ' ἐννοῦμαι φαῦλος ἔσσω· καὶ βροτοῖς
 ον » Αἱ δ' αὐτερ αἰ πῶς φροντίδες, σοφώτεραι.
 » ὃ γὰρ περιῶν ὕδεν, ὃ δ' ἐξω λόγῳ
 πέπονθας· ὅρται δ' εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς.
 ἐρᾶς; τί τῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
 καὶ πεῖτ' ἔρωτος ἕνεκα, ψυχὴν ὀλῆς;
 » ἢ ἄρα γ' ὃ δῆ τοῖς ἐρώσι τῶν πέλας,
 ὅσοι τε μέλλουσ', ἢ θανῇ αὐτὺς χρεῶν.
 » Κύπρις γὰρ ὃ φορητὸς, ἦν πολλὴ ῥυή.
 » Ἡ τὸν μὲν εἰκονθ', ἡσυχῇ μετέρχεται.
 » Ον δ' αὖν περιῶν, καὶ φρονεῖν ὄρη μέγα,
 » Τῦτον λαβῆσα, πῶς δονεῖς, καθύβρισε.

» Φοιτᾶ

- » Φοιτᾷ δ' αὖν αἰθέρ'· ἔστι δ' ἐν θαλασσίνῃ
 » Κλύδωνι Κύπρις· πάντα δ' ἐκ ταύτης ἴφν.
 » Ἡ δ' ἐστὶν ἡ ἀπείρουσα, καὶ διδύσ' ἔρον,
 » Οὐ πάντες ἐσμέν οἱ κατὰ χθον' ἔγγονοι.
 » Οσοὶ μὲν ἔν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
 » ἔχουσιν, αὐτοὶ τ' ἔσιν ἐν μύσαις αἶ,
 » Ἰσασί μὲν Ζεὺς ὥς ποτ' ἠράσθη γάμων
 » Σεμείλῃς· Ἰσασί δ' ὥς ἀνῆρπασέν ποτε
 » Ἡ καλλιφεγγὴς κέφαλον εἰς θεὸς ἔως,
 » Ἐρωτος ἔνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν ὕραν
 » Νάυσσι, καὶ φάινουσιν ἐκ ποδῶν θεὸς.
 » Στέργῃσι δ' οἱ μαζοῖσιν ἀνιόντες·
 » σὺ δ' ἔκ ἀνέξῃ; χερὴν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα
 » πατέρα φυτεύειν, ἢ π' ἰδεῖσθαι θεοῖς
 » ἄλλοισιν, ἃ μὴ τέσσερις στεργῇς νόμος.
 » Γόους δοκῇς δὴ κάρτ' ἔχοντας αὔφρεων,
 » Νοσὺν θ' ὀρώντας κέκτρα, μὴ δοκεῖν ὄραν;
 » Γόους δὲ παισὶ πατέρας ἡ μαρτηκόσι,
 » Συνεκκομίζειν Κύπριν· ἐν σοφοῖσι γὰρ
 » Τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλά.
 » Οὐδ' ἐκποκεῖν τὰ χερὶ βίον λίαν βροτῶν,
 » Οὐδὲ σέβην γὰρ, ἥς κατηρεφῇς δόμοι,
 » Καλῶς ἀκριβώσκειαν· εἰς δὲ τὴν τύχην
 » Γεῖσθ' ὅσῃ σὺ, πῶς αὖν ἐκνῶσαι δοκοῖς;
 » Ἀλλ' εἰ τὰ πλῆθ' ἀχρηστὰ τῶν κακῶν ἔχῃς,
 » Ἀνθρώπος ἔσῃ, κάρτα γ' αὖ πράξεις ἄν.
 » Ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, λήγε μὲν κακῶν φρενῶν,
 » Λήξον θ' ὕβριξ· ὅ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
 » Τάδ' ἐστὶ, κρῖναι δαιμόνων εἶναι θέλειν.
 » Τόλμα δ' ἐρώσα· θεὸς ἐβλήθη τάδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Νοσῦσα δ', ὅπως τὴν νόσον κατασφρίψῃ.
- » Εἰσὶν δ' ἐπιδάϊ, καὶ λόγοι θελητήριοι.
- » Φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσου.
- » Ἡ τ' ἄρα γ' ὅτε γ' ἄνδρες ἐξύροισιν ἄν,
- » Εἰ μὴ γυναικες μηχανὰς δῦρῃσομεν.

χο Φαίδρα λέγῃ μὲν ἡδὲ χρησιμώτερα
πρὸς τὴν παρῦσαν ξυμφορὰν· αἰνῶ δέ σε.
ὁ δ' αἶνος ἔτος, δυσχερέστερος λόγων
τῶν τῆσδε· καὶ σοὶ μάλλον ἀλγίων κλύειν.

φαί τῷτ' ἔσθ', ὁ θνητῶν ὑπόλεις οἶκον μένας,
δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἵκαλοί λ' ἴαν λόγοι.

» Οὐ γάρ τι τοῖσιν ἴσσι τερπνὰ δέει λέγειν,

» Ἀλλ' ἐξ ὅτε τις ἀνελὴς γενήσεται.

τρο τί σε μνομυθεῖς; ἔ' λόγων ὄχι μόνων
δεῖσ', ἀλλὰ τὰνδρὸς ἧς τάχος διοιεῖον
τὰν αὐθὺν ἐξεπόντας ἀμφὶ σὺ λόγον.
εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ π' ἰσυμφοραῖς βίος
τοιαῖσδε, σῶφρων δ' ἔσ' ἐτύγχανες γυνή,
ἔκ' ἂν ποτ' ἀνῆς ἔγχε', ἡδονῆς τε σῆς,
προσῆγον ἂν σε δαῦρο· νῦν δ' ἀγῶν μέγας
σῶσαι βίον σόν, κἔκ' ἐπίφθονον τόδε.

φαί ὦ δεινὰ λέξας', ἔχ' ἰσυκλείσεις σόμα,
καὶ μὴ μεθήσεις αὖθις ἀχρίστους λόγους;

τρο αἰγρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τὰ δ' ἔστι σοι.
κρῖνον δ' ἐτέρρον· εἴπερ ἐκώσσει σε,
ἢ τένο μ', ὃ σὺ κατθανῇ γαυραμένη.

φαί καὶ μή τι πρὸς θεῶν, αὖ λέγεις γάρ, αἰγρὰ δέ,
πέρα προβῆς τῶνδ', ὥς ὑπέρρασμαι μὲν αὖ
ψυχὴν ἔρωτι, τὰχρὰ δ' ἦν λέγεις καλῶς,
ἧς τῷθ', ὃ φάγω νῦν, ἀναλωθήσομαι.

τρο εἴτοι

τρο εἴ τοι δοκῇ σοι, χρῆν μὲν ὅσ' ἁμαρτάνειν·
 εἰ δ' ὅν, πιθῆ μοι δαυτέρα γὰρ ἡ χάρις·
 ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι βελκητήρια
 ἔρωτος· ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνῶμης ἔσω,
 ἅσ' ὅτ' ἐπ' αἰχροῖς, ὅτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν,
 παύσει νόσον τῆσδ', ἣν σὺ μὴ γένη κακῇ·
 δεῖ δ' ἐξ ἐκόντος δῆ τι τῷ ποθομένῳ
 σημεῖον, ἢ λόγον τίν', ἢ πέπλων ἄπο
 λαβῆν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν·

Φαί ποτέρα δὲ, χρυσὸν, ἢ ποτὲν τὸ φάρμακον;
 τρο ὅκ' οἶδ' ὄνασθαι· μὴ μαθεῖν βύλυ τέκνον·
 φαί δέ σοι χ', ὅπως μοι μὴ λίσαν φανῆς σοφῇ·
 τρο πάντ' ἂν φοβηθῇς ἴαθι· δεῖ μαίνεις δὲ τί;
 φαί μὴ μοι τι Θησέως τῶνδε μηνύσης τόκῳ·
 τρο ἔασον ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς·

μόνον σὺ μοι δέσποινά ποντία Κύπρι,
 συνερῶς εἴης· τᾶλλα δ' οἶ' ἐγὼ φρονῶ,
 τοῖς ἐνδον ἢ μὴν ἀρκέσει λῆξαι φίλοις·

χο ἔρωσ' ἔρωσ', ὃ κατ' ὀμμάτων
 σάξεις πόθον, εἰ σάγων γλυκῆσαν
 ψυχᾷ χάριν, ὅς ἐπιστρατεύσῃ,
 μὴ μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανῆς,
 μήδ' ἄρ' ῥυθμος ἔλθοις·

ἔτε γὰρ πυρὸς, ὅ
 τ' ἄσρων ὑπέρτερον βέλος,
 οἶον τὸ τὰς Ἀφροδίτας

ἴησιν ἐκ χειρῶν
 ἔρωσ' ὁ Διὸς παῖς·

ἄλλως ἄλλως παρὰ τ' Ἀλφειῷ
 Φοῖβον τ' ἐπὶ πυθίοις τεράμνοισι,

ἔρωσ' ὁ 10

ἄλφ 0

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βύταν φόνον Ἑλλὰς αἶξει δῆ·
 ἔρωτα δ' ἐτὸν τύραννον ἀνδρῶν,
 τὸν τὰς Ἀφροδίτας,
 φιλτάτων θαλάμων
 κληδ' ἔχον ὃ σεβίξομεν,
 πέρθοντα, καὶ διὰ πάσης
 ἴοντα συμφορᾶς
 θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.
 τὰν μὲν οἱ χαλῖα
 πῶλον, ἄξυγα λέντρων,
 ἀνάνδρον τοπρὶν, καὶ
 ἄνυμφον οἰκῶν
 ξούξας ἀπειρεσίανδρομάδα.
 τὰν ναῖδ' ὅπως τε βάκχαν,
 σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ,
 φονίοις θ' ὕμινάοις.
 Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν.
 ὦτλ' αἶμον ὕμινάων,
 ὦ Θήβας ἱερὸν
 τῆχος, ὦ σῶμα Δίρκατος,
 συνέποιτ' ἂν οἶον
 ἅ Κύπρις ἔρπει.

διογόνος· βροντᾶ γὰρ ἀμφιπύρῳ, τοκάδα
 τὰν διογόνοιο βάκχε
 νυμφουσα μέναν, πότμῳ
 φονίῳ κατὰνασε.
 δεινὸν γὰρ τὰ πάντ' ἐπιπνῆ· μέλιαν
 δ' οἷά τις πέποταται.

φαί σιγήσατ' ὦ γυναῖκες· ἐξειργάσμεθα·
 χὼ τί δ' ἐστ' ἑαῖδρα δεινὸν ἐν δόμοισι σῶις;
 φαί ἐπὶ

Ι Π Ρ . Σ Τ Ε .

Φάε ἐπίχετ' αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκ μάθω.

χο σιγῇ· τὸ μέντοι φροῖμιον κακὸν τόδε.

Φάε ἰώ μοι· αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·

ᾧ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν πάθη μάτων·

χο τίνα θροῖς αὐδάν;

τίνα βοᾷς λόγον;

ἐνέπε τίς φοβεῖ σε

φήμα γύναι, φρένας ἐπίλυτος;

Φάε ἀπώλωμεθα· ταῦσδ' ἐπὶ ᾤσαι πύλαις,

ἀκύνσασθ' ὅιος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνῆ·

χο σὺ παρὰ κληῖθρα· σοὶ

μέλῃ πομπίμα

φάτις δωμάτων·

ἐνέπε δ' ἐννεπέ μοι

τί ποτ' ἔβα κακόν,

Φάε ὅτῃς φιλίππυ παῖς ἀμαξέονος βοᾷ

Ἰππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακὰ·

χο ἰαχῶν μὲν κλύω,

σαφεῖς δ' ἔκ' ἔχω

γεγωνῆν ὅπα·

διὰ πύλας ἔμολεν,

ἔμολέ σοι βοά·

Φάε καὶ μὲν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,

τὴν δευρότεν προδῶσαν ἐξαυδᾶ λείχος·

χο ὦ μοι ἐγὼ κακῶν·

προδίδουσαι φίλα·

τί σοι μήσομαι; τὰ

κρυπτὰ γὰρ πέφινε, διὰ δ' ὀλλυσαι·

Φάε αἶ· αἶ· ἔ· ἔ· . Χ . πρόδοτος ἐκ φίλων·

Φάε ἀπώλεσέν μ' εἰπῶσα συμφορὰς ἐμὰς

Ἰππολύτ

π. 1.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φίλως, καλῶς δ' ἔτι τήνδ' ἰωμένη νόσον.

χο πῶς ἔν; τί δράσεις ὦ παῖς ἄμύχανα;
φαί ἔκ οἶδα, πλὴν ἐν, κατθανεῖν ὅσον τάχος,
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον.

ἰππ ὦ γαῖα μήτηρ, ἥλιν τ' ἀναπύχαι,
οἶων λόγων ἄρρητον ἔσηκας ὅπα.

τρο σίγησον ὦ παῖ, πρίν τιν' αἰθέσθαι βοῆς.

ἰππ ἔκ ἐς ἀκῦσας δειν', ὅπως σιγήσομαι.

τρο ναί πρὸς σέ, τῆς σῆς δεξιᾶς τ' αἰωλέν.

ἰππ ἔ· μὴ προσοίσης χάρρα, μὴ δ' ἄτ' ἡ πέπλων.

τρο ὦ πρὸς σέ, γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.

ἰππ τί δ', ἔπερ ὡς φῆς μηδὲν εἰρηκας κακόν;

τρο ὁ μῦθος ὦ παῖ κοινὸς ὑδάμῳς ὅδε.

ἰππ Τάτοι καλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν.

τρο ὦ τέκνον, ὅρκυς μηδαμῶς ἀτιμάσης.

ἰππ ἡ γλῶσ' ὁ μῶμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

τρο ὦ παῖ, τί δράσεις; σὺς φίλος διεργάσῃ;

ἰππ ἀπέπυσ'· ὑδεὶς ἄδικος ἐστ' μοι φίλος.

τρο σύγγνωθ'· Ἄμαρτεῖν ἔκτος ἀνθρώπου τέκνον.

ἰππ Ω ξαῦν, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακόν

» Γυναικας ἔς φῶς ἥλιν κατῴκισας;

» Εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σφῆραι γένος,

» Οὐκ ἐκ γυναικῶν χρὴν παραχέσθαι τόδε.

» Ἀλλ' ἀντιθέντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτῆς

» Ἡ χαλκόν, ἢ σίδηρον, ἢ χρυσὸν βάρος,

» Γαῖδων πρίσθαι σπῆρμα, τῷ τι μήματος

» Τῆς ἀξίας ἔκαστον· ἐν δὲ δώμασι

» Ναίην ἐλευθέροισι, θηλειῶν ἄτερ.

» Νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι κακόν

» Μέλλοντες, ὄλβον δ' ὠμάτων ἐκτίνομεν.

» Τὴν τῷ

- » Τὺ τῷ δὲ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα.
 » Προαεῖς γὰρ ὁ ἀνδρᾶς τε καὶ θρέψας πατὴρ
 » Φερίας, ἀπὸ κίσ', ὡς ἀπαλλαχθῆ κακῷ.
 » Ο δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν ἦς δόμους κακὸν,
 » Γένηθε, κόσμον προστιθεὶς ἀγᾶλματι
 » Καλὸν κακίστῳ· καὶ πέπλοισιν ἐκπονή,
 » Δύσηνος, ὀλβὸν δωμάτων ὑπεξελὼν.
 » Ἐχει δ' ἀνάγκη, ὥστε κηδεύσας καλοῖς
 » Γαμβροῖσι, χαῖρον σώζονται πικρὸν λῆκος.
 » Ἡ χρυσὰ λέκτρα, πενθερὺς δ' ἀνωφελεῖς
 » Λαβὼν, πιέξει τὰ κατὰ τὰ δνσυχεῖς.
 » Ρᾶσον δ' ὅτῳ το μηδὲν, ἀλλ' ἀνωφελεῖς
 » Εὐνιθία κατ' οἶκον ἰδρυται γυνή.
 » Σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις
 » Εἴη φρονῶσα κλέον, ἢ γυναικα χρεῖν.
 » Τὸ γὰρ πανῦργον, μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
 » Ἐν ταῖς σοφαῖσιν· ἢ δ' ἀμύχανος γυνή,
 » Γνώμη βραχεία μαώριαν ἀφῆρέθη.
 » Χρεῖν δ' εἰς γυναικᾶς πρόσπολον μὲν ὕπερ αν,
 » Αφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίξειν δάκη
 » Θηρῶν, ἵν' εἶχον μὴ δὲ προσφωνῇ τινα,
 » Μήτ' ἔξ ἐκ γυνὸς φθέρμα δέξασθαι πάλιν.
 » Νῦν δ' αἰ μὲν, ἐνδον δρῶσιν αἱ κακαὶ κακά
 » Βελοῦματ', ἔξω δ' ἐκφύρῃσι πρόσπολοι.
 » ὡς καὶ σὺ γ' ἡμῖν πατὴρ ὦ κακὸν κᾶρα,
 » λέκτρων ἀσκήτων ἦλθες εἰς συναλλαγᾶς.
 » ἃ γὰρ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι,
 » ἦς ὧτα κλύζων· πῶς αὖν ὅν εἶν κακὸς,
 » ὅς ὃ δ' ἀκύνσας τοιάδ', ἀγνῶειν δοκῶ;
 » ἄνδ' ἴσθι, τὸ μόν σ' αἰσεβὲς σώξει γύναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ μὴ γὰρ ὄρκοις θεῶν ἀφρακτος ὀνείβην,
ἔκ ἄν ποτ' ἔχον μὴ τὰδ' ἐξεπῆν πατρί·
νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν ἔστ' ἂν ἐκδημος χθονὸς

Θησέως, ἄπειμι· σῖγα δ' ἔξομεν σῶμα·
θεάσομαι δὲ σὺν πατρὶ μολὼν ποδὶ,
πῶς νιν προσόψῃ καὶ σὺ, καὶ δίαποινα σή·
τῆς σῆς δὲ τόλμης εἴσομαι γεγυμμένος·

» ὁλοισθε· Μισῶν δ' ἔκ ποτ' ἐμπληθῆσομαι

» Γυναικας, ἔθ' εἴ φησί τις μ' αἰδέσθην·

» Ἀλλ' γὰρ ὅν πως εἰσὶ καὶ κῆναι κακὰ·

ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονῇ διδαξάτω,
ἢ καὶ μ' εἰάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἰή·

χο τάλαινες, ὧ κακοτυχῆς γυναικῶν πότμοι,
τίνα νῦν ἢ τέχνην ἔχομεν, ἢ λόγον,
σφαλῆσαι καὶ ἅμ' ἀμάλυσθ' ἐν λόγῳ·

φαι ἐτύχομεν δίκας· ὦ γὰρ, καὶ φῶς,
πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;

πῶς δὲ κρύψω φίλαι πῆμα;

τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς, ἢ τίς ἂν βροτῶν

πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκηων ἔργων

φανήῃ; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος

παρὸν, δυσὲν κτεράντων ἔρχεται βίῃ·

κακοτυχῆσά τε γυναικῶν ἐγὼ·

χο φῶ· φῶ· πέπρακται, καὶ κατ' ὠρθῶνται τέχνη
δίαποινα τῆς σῆς προσπόλιν· κακῶς δ' ἔχει·

φαι ὦ παγκράτιστ', καὶ φίλων διαφθορά,
οἷ ἐργάσω με· Ζεὺς ὁ γυνήτωρ ἐμὸς,
πρόρριξον ἐκτρίψαί σ', ἔπασσας πυρί·
ἔκ κ' ἔπον; ἔσῃς πρὸ νοσηδὰ μιν φρενὸς,
σιγᾶν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνωμαι;

- σὺ δ' ὅκ' ἀνέειπ'· τοιγὰρ ὅκ' ἔτ' ἀνελίξῃ
 θανὸν μεθ', ἀλλὰ δὴ με δὴ καινῶν λόγων·
 ἔτος γὰρ ὀργῇ συντεθνημένος φρένας,
 ἔρει καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτίας·
 ἔρξ' δὲ Γίτθ' ἔτι γέροντι συμφοράς·
 πλήσθ' τε πᾶσαν γαῖαν αἰχίστων λόγων·
 » Ολοιο καὶ σὺ, χ' ὥς τις ἄκοντας φίλους
 » Γρόθυμός ἐστ' μὴ καλῶς ἀνιργατῆν·
 τρο δ' ἔαποιν', ἔχεις μὲν τὰ μὰ μὲ μψαθαι κακὰ·
 τὸ γὰρ δᾶκνοτ' οὐ τὴν δίαγνωσιν κρατῇ·
 ἔχω δὲ καὶ γὰρ πρὸς τὰς δέξιν, λίσσιν·
 ἔθριψά σ', ἄνυσ' εἰ μὴ τῆς νόσου δέ σοι
 ζητῶσά γ' ἄνρον φάρμακ', ὅχ' ἂν βυλόμην·
 εἰ δ' αὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν·
 » Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας πεκτῆμιθα·
 φαί ἢ γὰρ δίκαια ταῦτα καὶ ξαρκεύντά μοι,
 τρώσασαν ἡ μᾶς, ἔτα συγχωρεῖν λόγοις;
 τρο μακρηγοῦμέν· ὅκ' ἐσωφρόνουν ἐγώ·
 ἀλλ' ἐστ' ἡμῶν τῶνδ' ὥστε σωθῆναι τέκνον·
 φαί παῦσαι λίσσασα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ὅ καλῶς
 παρήνευσάς μοι, καὶ πεχείρησας κακὰ·
 ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
 φρόντιξ'· ἐγὼ γὰρ τὰ μάθησομαι καλῶς·
 ὅ μῃς δὲ πᾶσι δὲς ὀγενῆς Τροισήνιαι,
 τοσόνδε μοι παράχρητ' ἐξαυτὸ μένη,
 σιγῇ καλύψαθ', ἅ' νθάδ' εἰσηκύνσατε·
 χο ὄμνυμι σε μνῆν Ἄρτεμιν Διὸς κόρην,
 μηδ' ἐν κακῶν σῶν ἐς φάος δέξειν ποτέ·
 φαί καλῶς ἐλέξαθ'· ἐν δὲ προτρέψουσ' ἐγὼ
 ὄρημα δὴ τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥστ' ἀηλιᾶ μὲν παισὶ προαθῆναι βίον,
αὐτὴ τ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπρωμένα.
ὃ γὰρ ποτ' αἰχμυῶ γε κρησίου δόμους,
ὃ δ' ἄς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι
ἀγχοῖς ἐπ' ἔργοις, ἔνεκα ψυχῆς μιάς.

20 μέλλης δὲ δὴ τι δρᾶν ἀνήκεσον κακόν;
φάε θανῆν· ὅπως δ' ἐγὼ τῦτο βελεύσομαι.

21 αὐφίμος ἴσθι. Φ. καὶ σὺ γ' οὐ μενεθέτῃ.
ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥ περ ἐξ ὀλλυσί με,
ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇ δ' ἐν ἡμέρᾳ,
τέρψω· πικρὸν δ' ἔρωτος ἠπηνήσομαι.

ἀτὰρ κακόν γε χ' ἄτερω γενήσομαι
θανῶσ', ἵν' ἄδῃ μὴ πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
ὑψηλὸς εἶναι· τῆς νόσου δὲ τῆσδ' ἐμοι
κοινῇ μεταχών, σωφρονῆν μαθήσεται.

22 ἡλιβά τοις ὑπὸ κανθμῶσι γενοίμαν,
ἵνα με πτερῶσαν ὄρνιν
θεὸς ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν θῇ.
ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα
τὰς Ἀδρινηᾶς ἀκτᾶς, Ἡριδανὺ θ' ὕδωρ.

εἶνθα πορφυρὸν σαλάουσι
εἰς οἶδμα πατρὸς τριτάλαιναι
κόραι, Φαέθοντος οἴκτῳ, δακρύων
ταῖς ἠλεκτροφαεῖς αὐγαῖς.
ἑσπερίδων δ' ἐπὶ μελόσπορον ἀκτᾶν
ἀνύσαιμι τᾶν ἀοιδᾶν,

ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης
ταύταις ὕκ' ἐθ' ὀδὸν νέμει, σέμνον

τέρμονα κυρῶν ὕρα

τῦ, τὸν, Ἀτλας ἔχει,

Ι Ρ Ρ . Σ Τ Ε .

κρήναι τ' ἀμβρόσια χέοντα
 Ζηνὸς μελάβρων παρὰ ποίταις,
 ἵν' ὀλβιόδωρος ἄξει ξαθία
 χθὼν ἀδαιμονίαν θεαῖς.
 ὦ λυκὸ πῆρε κρησία
 πορθμῖς, ἀδιαπόντιον
 κῦ μ' ἀλίκτυπον ἄλμας
 ἐπόρουσας ἐμὴν ἀνασταν
 εὐβίῳ ἀπ' οἴκων,
 κακονυμφοτάταν ὄνασιν.
 ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων,
 ἦ κρησίας ἐκ γᾶς δύσορνις
 ἔπιατο κλεινὰς Ἀθήνας, μὲν
 τυχίῃ δ' ἐπ' αἰπταῖς ἐκδήσαντο
 πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχάς,
 ἐπ' ἀπείρου γᾶς ἔβασαν.
 ἀνθ' ὧν ὑχόσιων ἐρώ
 τωτ δεινὰ φρένας Ἀφροδί
 τας νόσῳ κατεκλάσθη.
 χαλεπὰ δ' ὑπέραντλος ὕσα
 σνμφορὰ, τεράμνων
 ἀπὸ τυμφιδίων κρημασθῶν
 ἄψεται ἀμφὶ βρόχον
 λυκὰ καθαρμόξεσσα δέρεα,
 δαίμονα συγνὸν κατακτεσθῆ
 σα, τὰν τ' αὐδοξον ἀνθαιρμένεα
 φάμαν, ἀπαλλάσσασά
 τ' ἀλγὴν φρενῶν ἔρωτα.
 ἴϛ· ἴϛ· βοηδρο μῆτε πάντες οἱ πέλας δόμων.
 ἐν ἀρχόναϊς δ' ἐασσῖνα Θησίως δάμαρ.

61

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- χ** Φῶ·φῶ·πέπρακται·βασιλὶς ὑκέτ' ἔστ' δὴ
 γυνή, κρεμασοῖς ἐν βρόχοις ἦρτη μένη·
α ὅπως ἀπύσσετ' ; ὅπως οἴσῃ τις ἀμφιδέξιον
 σίδηρον, ᾧ τόδ' ἄμμα λύσομεν δέρης ;
ἡ μὴ φίλαι, τί δρῶμεν ; ἢ δοκεῖ περ' αὖν δόμους,
 λῦσαι τ' ἀναλάν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων ;
ἡ μὴ τί δ' ὅπως πάρεσι πρόσπολοι νεανίαι ;
α Τὸ πολλὰ πράσσειν, ὅπως ἐν ἀσφαλῇ βίῃ·
α ὀρθώσα τ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν·
 πικρὸν τόδ' οἰκῆρμα δεσπόσταις ἐμοῖς·
χ ὄλωλεν ἡ δούπηρος ὥς κλύω γυνή·
 ἦ δὴ γὰρ ὥς νεκρὸν νιν ἐκτένευσι δὴ·
θ γυναικες, ἴσε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή ;
 ἡχῶ βαρὺά προσπόλων ἀφίκετο·
 ὅπως γάρ τι μ' ὥς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμος
 πύλας ἀνοίξας ἀφράτως παρσενέπειν·
 μῶν Γιοθίως τι γῆρας εἶργασαι νέον ;
 πρόσω μὲν ἦ δὴ βίατος· ἀλλ' ὅμως ἔτ' αὖ
 λυπηρὸς ἡμῖν τὸ σδ' αἰ ἐκλήπη δόμους·
χ ὅπως γὰρ γέροντας ἡδὲ σοὶ πᾶναι τύχη
 Οἴσῃ· νέοι θανόντες, ἀλγυνῶσι σε·
θ οἱ μοι· τέκνων μὲν μή τι συλᾶται βίος ;
χ ξῶσιν, θανύσης μητρὸς, ὥς ἀλγιστὰ σοὶ·
θ τί φῆς ; ὄλωλεν ἀλοχάς ; ἐκ τίνος τύχης ;
χ βρόχον κρεμασὸν ἀχλὺς ἀτήτατο·
θ λῦτῃ παχυνθῆς, ἢ πὸ συμφορᾶς τίνος ;
χ τοσούτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ καὶ γὰρ δόμους
 Οἴσῃ πάρειμι, σῶν κακῶν πενθήτρια·
θ αἰ· αἰ· τί δὴ ταῖσδ' ἀνέσεμμαι κᾶρα
 πλεκτοῖσι φύλλοις, δυστυχὲς θεωρὸς ὢν ;

- χαλάτε κλῆθρα πρόσπολοι πυλωμάτων·
 ἐκλύεσθ' ἄρμυς, ὥς ἴδῃ δυσδαίμονα
 γυναικὸς, ἥ με κατθανῦσ' ἀπώλεσεν.
 20 ἰὼ· ἰὼ· τάλαινα μελίων κακῶν.
 ἔπαθες· εἰργάσω
 τοσῦτον, ὥστε τύσθαι δοῖμυς.
 αἶ· αἶ· τολμας· ὦ βιάως θανῦσ', ἀποσίψτε συμφορᾶ,
 σᾶς χερὸς πάλαισ' μα μελείας.
 τίς ἄρα σὸν τάλαιναν ἀμαυροῖ ξῶαν;
 30 θη ὦ μοι ἐγὼ παυέων, ὧν ἔπαθον· ὦ τάλαινα,
 τὰ κάκισ' ἐμῶν κακῶν· ὦ τύχα,
 ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεσάθης,
 κηλὶς ἄφραστος ἐξ ἀλκισθῶν τινός.
 κατακονᾶ μὲν ἔν' ἀβύωτος βίος.
 κακῶν δ' οὐ τάλαις πέλαγος εἰσορῶ
 τοσῦτον, ὥστε μὴ ποτ' ἐκνῶσαι πάλιν,
 μήδ' ἐκπερᾶσαι κῦμα τῆσδε συμφορᾶς.
 ἐκλύεθ' ἄρμυς, ὥς ἴδῃ πικρὰν θέαν.
 τίνα λόγον τάλαις, τίνα τύχην σέθεν
 βαρὺ ποτ' μοντλήμον προσαυδῶν τύχῃ;
 ὄρνις γὰρ ὥς τις ἐκ χειρῶν ἄφαντος ῥ',
 πῆδ' ἢ μὲς ἄδ' ἢ πικρὸν ὀρμήσασά μοι.
 αἶ· αἶ· αἶ· αἶ· μέλαια μέλαια πάθῃ τάδε.
 πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίσομαι
 τύχην, δαιμόνων ἀμπλακίαισι
 τῶν παροιβέν τινος.
 40 20 ὕ σοι τά δ' ὧ' νάξῃ ἦλθε δὴ μόνῃ κακᾷ.
 πολλῶν μετ' ἄλλων ὥλεσας κεδνὸν λῆχος.
 30 θη τὸ κατὰ γὰρ θέλω, τὸ κατὰ γὰρ κνέφας
 μετοινῆν, σκότῳ θανῶν ὀτλήμων,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τῆς σῆς σεσηθῆς φιλόκτης ὁμιλίας.
 ἀπώλεσας γὰρ μάλλον, ἢ κατέφθισε.
 τίνας κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχῃ
 γύναι σὰν ἔβατάλαιναν καρδίαν;
 ἥ ποι τις ἂν τὸ πραχθὲν, ἢ μάστιγ' ὄχλον
 εἶσοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
 ἰὼ μοι μοι σέθεν· μέλεος,
 οἶον ἤδον ἄλγος δόμων,
 ὕπλητόν, ὕδ' ῥητόν· ἀλλ' ἀπώλωματ'.
 ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὄρφανάνυται.

χο ἔλιπες ἔλιπες ὦ φίλα γυναικῶν
 ἀρίστ' ὅπως εἴφορ' ἔ
 φέγγος αἰλίου τε
 καὶ νυκτὸς ἀστερωπὸς σελαῖνα.
 ἰὼ τάλας· ὦ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχ' ὁ δόμος.
 δάκρυ σὶ με βλέφαρα
 καταχυθέντα τέγγεται σ' αὖ τύχῃ.
 τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι.

θη ἔα· ἔα· τί δ' ἡ ποθ' ἦδε δέλτος ἐν φίλης χερσὶ
 ἡρτημένη, θέλει τί σ' ἡμῶναι νέον;
 ἀλλ' ἡ λέχυσ μοι καὶ τέκνων ἐπιστολὰς
 ἔγραψεν, ἢ δύσηνος ἐξαίτ' ἡμῶν;
 θάρσει σάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
 ἐκ' ἐστ', δῶμά μ' ἔστι, ἥ τις εἴσεισιν γυνή.
 καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσιλάτῃ
 τῆς ἐκ' ἐτ' ὕψους τῆσδε, προσαίνουσί με.
 φέρ' ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων,
 ἴδω τί λέξαι δέλτος ἦδε μοι θέλει.

χο φᾶ· φᾶ· τόδ' αὖνιοχμὸν ἐκδοχαῖς
 ἐπεισφέρει θεὸς κακῶν· ἐμοὶ μὲν ἔν

ἀβί

Ι Π Ρ · Σ Τ Ε .

ἀβίωτος βίη τύχα πρὸς τὸ κρανθῆν
 εἴη τυχεῖν· ὅλο μένος γὰρ ἔκ' ἔ'οντας λίγω
 φᾶ φᾶ τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους·
 ὦ δαῖμον, ἥ πως ἐστὶ, μὴ σφίλῃς δόμους·
 αὐτὸ μένος γὰρ κλυθί μιν· πρὸς γὰρ τινος
 οἰωνὸν ὥστε μάντις ἔσορ' ἡ κακῶν·

Θη οἱ μοι τόδ' οἶον ἄλλο πρὸς κακῶ κακόν,
 ἢ τλητὸν, ἢ δὲ λεκτόν· ὦ τάλας ἐγώ·

Χο τί χρῆμα; λέξον, εἴ τι μοι λόγος μέτα·

Θη βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα· πῦ φύγω
 βάρος κακόν; ἀπὸ γὰρ ὀλομένος οἴχομαι·
 οἶον οἶον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
 φθεγγόμενον τλήμων·

Χο αἶ· αἶ· κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον·

Θη τόδε μὲν ἔκ' ἐτι σῶματος ἐν πύλαις
 καθέξω δυσειπέρχτον, ὀλοὸν ὀλοὸν
 κακόν· ὦ πόλις, πόλις,

Ἰ πτόλυτος ἀνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγγῶν
 βίη, τὸ σε μὲν Ζηνὸς ὁ μὲν ἀτιμάσας·
 ἀλλ' ὦ πάτερ Γ' ὅσηδον, ὅς ἐ μοί ποτε
 ἀράς ὑπέλατρεῖς, μίαν κατέρχασαι
 τέττων, ἐ μὲν παῖδ'· ἡ μέραν δὲ μὴ φύγη
 τήνδ', εἴπερ ἡ μὲν ὥπασας σαφῆς ἀράς·

Χι ἀναξ, ἀπαίχου ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν·
 γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακῶν· ἐ μοί πιθόν·

Θη ἔκ' ἐστὶ καὶ πρόσθ' ἐξελῶ σφετῆσδε γῆς·
 δυοῖν δὲ μοίραιν θατέρα πεπλήξεται·
 ἢ γὰρ ποσειδῶν αὐτὸν ἔσ' ἄδ' ἡ δόμους
 θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἀράς σίβων,
 ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἀλώμενος,

Ποσειδῶν

Τετλ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ξένην ἐπ' αἶαν, λυπρὸν ἀντλήσει βίον.
 καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς παῖς σὸς ἔσ' καιρὸν πάρα·
 Ἰππάλυτος· ὀργῆς δ' ἐξάνεις κακῆς ἀνάξ.
 Θησῶν, τὸ λῶσιν σοῖσι βύλῳσαι δ' ὁμοῖς.
 Ἰππ κραιώης ἀκύνσας σῆς, ἀφικόμενῃ πάτερ
 ἀπὸ δ' ἡ· τὸ μέντοι πράγμ', ἐφ' ᾧ τινι νῦν σέβεις,
 ὅκ' ὀίδα· βυλόμενῃ δ' ἂν ἐκ σέβειν κλύειν.
 ἔα· τί χρεῖμα; σὴν δ' ἀμαρτ' ὀρῶ πάτερ
 νεκρὸν· μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον.
 ἦν ἄρτίως ἔλειπον εἰς φάος τόδε.
 ἔγω χρόνον παλαιὸν εἰσέδέρκετο.
 τί χρεῖμα πάχει; τῷ, τρόπῳ δ' ὀλλυται;
 πάτερ πυθέσθαι βύλομαι σέβειν πάρα.
 » σιγῆς; Σιωπῆς δ' ὅδ' ἐν ἔργον ἐν κακοῖς.
 » Ἡ γὰρ ποθεῖσα πάντα καρδίᾳ κλύειν,
 » Καὶ τοῖς κακοῖσι λίχνος ὅσ' ἀλίσκεται.
 ὅ μὴν φίλος γέ, καὶ τι μᾶλλον ἢ φίλος,
 κρύπτειν δίκαιον σὰς πάτερ δυσπραξίας.
 Θη Ὡ πολλὰ ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην,
 » Τί δ' ἡ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε,
 » Καὶ πάντα μηχανάσθε, καὶ ξυρρίσκετε,
 » Ἐν δ' ὅκ' ἐπίστασθ', ὅδ' ἐθιράσασθε πῶ,
 » Φρονεῖν διδάσκειν, δισιν ὅκ' ἐνεσι νῦν;
 Ἰππ Δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις αὖ φρονεῖν
 » Τὺς μὴ φρονεῖντας δυνατὸς ἐς ἀναγκάσειν.
 ἀλλ' ὅ γὰρ ἐν δέοντι λεπτέρῳ πάτερ.
 δέδοικα μή σὺ γλῶσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.
 Θη Φῶ· χρεῖν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
 » Σαφές τι κείσθαι, καὶ διάγνωσιν φρενῶν,
 » Ὅστις τ' ἀληθὲς ἐστίν, ὅς τε μὴ φίλος.

» Διῶξ

» Διαπὰς δὲ φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
 » Τὴν μὲν, δικάειαν· τὴν δ' ὅπως ἐτύχαιεν.
 » Ως ἡ φρονῦσα τὰ δ' ἴκ' ἐξηλέγετο
 » Πρὸς τῆς δικάειας, κῦν ἂν ἡπατώμεθα.
 ἱππ ἄλλ' ἢ τις ἦς σὸν ὅς με διαβαλὼν ἔχει
 φίλων, νοσῶμεν δ' ὅδ' ὄντες αἵτιοι,
 ἔκ τοι πέπληγμαί· σοὶ γὰρ ἐκπλήκωσι με
 λόγοι, παραλλάσσοντες ἔξιδροι φρενῶν.
 θη Φῶν· τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός;
 τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γινήσεται;
 εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοςτος ἐξογκώσεται,
 ὅδ' ὕστερος τῷ πρόσθεν ἦς ὑπερβολὴν
 πανῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ
 ἄλλην δειήσει γαῖαν, ἡ χωρήσεται
 τὸς μὴ δικάειας καὶ κακῶς πεφυκότας.
 σκέψασθε δ' ἦς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμῶ γεγώς,
 ἦχυνε τὰ μὰ λέντρα, καὶ ἐξηλέγεται
 πρὸς τῆς θανύσης ἐμφανῶς κακίστος ὢν.
 δῆξον δ' ἐπειδὴ γ' ἦς μίαι σμ' ἐλήλυθας,
 τὸ σὸν πρόσωπον δ' οὐρ' ἐναντίον πατρί.
 σὺ δὲ θεοῖσιν ὥς περιώδες ὢν ἀνὴρ,
 ξύνει; σὺ σώφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
 ὅκ' ἂν πιδοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ,
 θεοῖσι προσθῆς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
 ἦ δὴ νῦν αὖχει, καὶ δ' ἀφύχ' βορᾶς
 σί τοις καπύλῳ· Ὀρφέα τ' ἀναικτ' ἔχων,
 βάκχαιε, πολλῶν γραμμαμάτων τιμῶν καπνός,
 ἐπ' ἣ γ' ἐλήφθης· τὸς δ' ἐποιήσας ἐγὼ,
 φάνην προφωνῶ πάσι· θηράουσι γὰρ
 σε μυτοῖς λόγοισιν, αἱ γὰρ μνηχανώμενοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τέθνηκεν ἥδε· τὸ τό σ' ἐκώσσειν δοκῆς·
 ἐν τῷ δ' ἀλίση πλεῖστον ὧ κακίσει σύ·
 ποῖοι γὰρ ὄρκοι κρήαυνοι; τίνας λόγους
 τῆσδ' ἀν γένοντ' ἂν, ὥς τέ σ' αἰτίαν φυγεῖν;
 μισθῶν γε φήσεις τήνδε, καὶ τὸ δ' ἠνέοθον
 τοῖς γνησίοις σὺ πολέμιον πεφυκέναι;
 κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίης λέγεις,
 ἣ δ' οὐσμενεία σὴ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν·
 ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν ἔκ' ἐνι,
 γυναῖξί δ' ἐμπίφυκεν; οἷδ' ἐγὼ νέεος
 ἔδ' ἐν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεσέρος,
 ὅταν ταραῖξῃ Κύπρις ἠβῶσαν φρένα·
 τὸ δ' ἄρσεν αὐτὸς ὠφελῆ προσκείμενον·
 τί ἔν; τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις,
 νεκρὸν παρόντος μάρτυρος σαφές αὖτε;
 ἔξερ' ῥέ γαίης τῆσδ' ὅσον τάχος φυγῆς·
 καὶ μήτ' Ἀθῆνας τὰς θεοδμήτους μόλης,
 μήτ' εἰς ὄρεος γῆς, ἥς ἐμὸν κρατὶ δόρυ·
 εἰ γὰρ παθῶν γε σὺ τὰ δ' ἠσκηθήσομαι,
 ἔμαρτυρήσει μ' ἰοῦμιος Σίννις ποτὲ
 κτανῶν ἐαυτὸν, ἀλλὰ κομπάξειν μάτην·
 ἔδ' αἰ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδεις
 φήσουσι πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν·
 ἔκ' οἷδ' ὅπως εἴποι μ' ἂν ἀντυχῶν τιναί
 θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν·
 ἰππ' πάτερ, μένος μὲν, ξύστασις τε σῶν φρενῶν,
 δεινὴ· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἔχον πολλὰς λόγους,
 εἰ τις διαπύξειεν, ἔκαλόν τόδε·
 ἐγὼ δ' ἀκομψος ἥς ὄχλον δύναι λόγον·
 εἰς ἡλικας δ' ἐκπλίγῃ σοφώτερος·

• ἔχει

- » ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'· Οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
 » Φαῦλοι, παρ' ὅλῳ μουσικώτεροι λέγειν·
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφορᾶς ἀφιγμένην,
 γλῶσάν μ' ἀφείναι· πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν,
 ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν,
 καὶ ἀντιλέξοντ'· εἰσορᾶς φάος τόδε,
 καὶ γαῖαν; ἐν τοῖσδ' ἔκ' ἐνὲς ἀνὴρ ἐμῷ,
 ὃ δ' ἦν σὺ μὴ φῆς, σὺ φρονέστερος γεγώς·
 ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεὸς σέβειν,
 φίλοις τε χρῆσθαι, μὴ δ' ἰκτὴν πειρωμένοις·
 ἀλλ' οἷσιν αἰδώς, μὴτ' ἀπαγγέλλειν κακὰ,
 μὴτ' ἀνθ' ὑπερβαίνειν αἰχρὰ τοῖσι χρωμένοις,
 ἔκ' ἐγγελασῆς τῶν ὁμιλῶντων πάτερ,
 ἀλλ' αὐτὸς ἔκ' παρ' ἑσσι καὶ γὰρ ὦν φίλοις·
 ἐνὸς δ' ἀβιητος, ὃ μετ' ἔκ' ἐλθὼν δοκῆς·
 λέγεις γὰρ ὅς τοδ' ἡμέρας, ἀγνὸν δέ μας·
 καὶ οἶδα πρᾶξιν τήνδε, πλὴν λόγῳ κλυτῶν,
 γραφῇ τε λάναν· ὃ δὲ ταῦτα γὰρ σκοπῆν
 πρόθυμός ἐμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων·
 ὃ δὲ τὸ σῶφρον τὸ μὲν ἔκ' πείθει σ' ἴσως,
 δεῖ δὲ σε δέξαι τῷ, τρόπῳ διεφθάρη·
 πότερά, τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
 πασῶν γυναικῶν, ἢ σὸν οἰκῆσαι δόμον;
 ἔγκληρον ἀνὴν προσλαβὼν, ἐπὶ ἡλπίσας;
 μάταιος ἄρ' ἦν, ὃ δὲ μὲν ἔκ' φρονῶν,
 ἀλλ' ὡς τυραννεῖν ἠδύ τοῖσι σῶφροσιν;
 ἡκιστὰ, ὃ μὴ τὰς φρένας διέφθορε
 θνητῶν, ὅσοισιν ἀνδάνει μοναρχία·
 ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατῆν ἑλληνικὸς
 πρῶτος θέλοι μ' ἂν, ἐν πόλει δὲ δαύτερος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σὺν τοῖς ἀρίστοις ἀτυχεῖν ἀφ' φίλοις.
 πρᾶσσεν γὰρ οὐ πάρεστι κίνδυνος δ' ἀπὼν,
 κρείων δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν.
 ἐν ὃ λέλεκται τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις.
 εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἶός μ' ἐγὼ,
 καὶ τῆσδ' ὀρώσης φέγγος ἠγωνιζόμεν,
 ἔργοις ἀνείδες τὸς κακὸς διεξιὼν.
 νῦν δ' ὄρκιον σοι Ζῆνα, καὶ πέδον χθονὸς
 ὀμνυμι, τῶν σῶν μὴ ποθ' ἀφασθαι γάμων,
 μήδ' ἀνθεῆσαι, μήδ' εἰς ἐννοίαν λαβεῖν.
 ἦ τ' ἂν γ' ὀλοίμην ἀκλεῆς, ἀνώνυμος,
 ἄπολις, ἄοικος, φυγὰς, ἀλιταίων χθόνα,
 καὶ μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξατό με
 σάρκας θανόντος, ἢ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
 εἰ δ' ἤδε δειμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον,
 ἔκ δ' οἶδ'· ἐμοὶ γὰρ ὃ θέμις λέγειν πέρα.
 ἔσωφρόνησεν, ἔκ' ἐχυσά σωφροεῖν.
 ἦ μᾶς δ' ἔχοντες, ὃ καλῶς ἐχρώμεθα.
 ἀρκῦσαν ἔπας αἰτίας ἀποστροφὴν,
 ὄρκος παραχρῶν, πίστιν ὃ σμικρὰν θεῶν.
 ἀρ' ὃκ' ἐπιδόσ καὶ γόης πέφυκ' ὅδε,
 ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν ὀρκησίᾳ
 ψυχὴν κρατήσεν τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας;
 ἵππ καὶ σῶγε κάρτα ταῦτα θαυμάσω πάτερ.
 ἢ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατήρ,
 ἔκτεινά τοι σ' ἂν, κῆ φυγὰς ἐξήμιν,
 εἴπερ γυναικὸς ἡξίους ἐμῆς θιγῶν.
 ὥς ἄξιον τόδ' ἔπας· ὃχ' ὕτω θανῆ,
 ὥς περ σὺ σαυτῷ τόνδε πρῶθικας νόμον.
 Ταχὺς γὰρ ἄδης, ῥᾶστος ἀνδρὶ δυσυχῆ.
 ἄλλ' ἔκ

ἀλλ' ἐκ πατρώας φυγὰς ἀλιτάνων χθονὸς,
ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον.
μιαθὸς γάρ ἐστιν ὕτος ἀνδρὶ δυνεβῆ·

ἰ π π οἶ μοι· τί δράσεις; ὕδ' ἐ μνηυτὴν χρόνον
δέξῃ καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἐξέλας χθονὸς;
θ η πέραν γε πόντου, καὶ τόπων ἀτλαντικῶν,
ῆ πως δυνάί μιν· ὥς σὸν ἐχθαίρω κἄρα.

ἰ π π ὕδ' ἔρπον, ὕδ' ἐ πίστιν, ὕδ' ἐ μάντιων
φήμας ἐλέγξας, ἀκριτον ἐμβαλεῖς με γῆς;
θ η ἡδέλτος ἦδε κληῖρον ὕ δεδευμένη,
κατηγορῆ σὺ πιστὰ· τὺς δ' ὕπ' ἐρ κἄρα
φοιτῶντας ὄρνις, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.

ἰ π π ὦ θεοί, τί δῆτα τὺ μὲν ὕ λύσω σῶμα,
ὅστις γ' ὕφ' ὕμῶν, ὕς σέβω δ' ὀλλυμαι;
ὕ δῆτα πάντως ὕ πίθοι μ' ἂν οἷς με δῆ;
μάτην δ' ἂν ὄρκυς συγχέαι μ', ὕς ὦ μοσα.

θ η οἶ μοι· τὸ σε μὲν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σὸν·
ὕ κ' ῆ πατρώας ὥς τάχιστα γῆς ἐκτός;

ἰ π π ποῖ δῆτα τλήμων τρέφομαι; τίνος ξένων
δόμους ἔσειμι, τῇ δ' ἐπ' αἰτίᾳ φάων;

θ η ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἠδεται,
ξένους κομίξων καὶ ξυνοικέτης κακῶν.

ἰ π π αἶ· αἶ· πρὸς ἥπαρ, δακρύων τ' ἰγῆς τόδε,
εἰ δὴ κακὸς τε φαίνομαι, δονῶ τέ σοι.

θ η τότε σενάξειν καὶ προγινώσκειν ἐχρῆν,
ὅτ' εἰς πατρώαν ἀλοχὸν ὕβριξεν ἔτλης.

ἰ π π ὦ δῶματ', ῆθε φθίγγε μὲν γηρῶσσι δέ μοι,
καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.

θ η ῆς τὺς ἀφώνους μάρτυρας φάγεις; σαφῶς
τόδ' ἔρπον ὕ λίγον σε μνηύει κακόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ἴππ φῶν· εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
 σάνθ', ὥς ἐδάκρυσ' οἷα πάγοι μεν κακὰ.
 θη πολλῶν γέ μ' ἄλλον σαυτὸν ἡσκησας σέβειν,
 ἢ τὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν, δίκαιος ὢν.
 ἴππ ὦ δυσάλαίνα μήτηρ, ὦ πικραὶ γοναί,
 μηδεὶς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος.
 θη ὕχ' ἔλξετ' αὐτὸν δμῶες; ὕκ' ἀκύνετε,
 πάλα ξενῶσθαι τόνδε πρὸν ἐποντά με;
 ἴππ κλαίων τις αὐτῶν, ἄρ' ἐμῶν γέ θίξεται;
 σὺ δ' αὐτὸς, ἧ σοι θυμὸς, ἐξώθει χθονὸς.
 θη δρᾶσω τάδ', ἧ μὴ τοῖς ἐμοῖς πᾶσι λόγοις.
 ὕ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς.
 ἴππ ἄρρηρεν ὥς ἔοικεν· ὦ τάλας ἐγὼ.
 ὥς οἶδα μὲν ταῦτ'· οἶδα δ' ὕχ' ὅπως φράσω.
 ὦ φιλτάτη μοι δαίμωνων Λητῆς κόρα,
 σύνθακε, συγκύνναγε, φονεῖς ὁμιθεὶς δὴ
 κλεινὰς Ἀθῆνας· ἀλλὰ χαίρετ' ὅπως πόλις,
 καὶ γαῖ' Ἐρεχθίδεω· ὦ πέδον Τροϊξήνιον,
 ὥς ἐγκαθηβᾶν πολλὰ ἔχθ' ἀνδράεμονα,
 χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' ἔσορῶν προσφθέγγομαι.
 ἴτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,
 προσήπαθ' ἡμᾶς, καὶ προπέμψατε χθονὸς,
 ὥς ὅτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέσειρον
 ὄψεσθε, καὶ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.
 χ' ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν
 μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἔλθῃ,
 λύπας παραιρεῖ.
 ξύνεσιν δέ τι ν' ἐλπίδι καύθων,
 λέγωμαι, ἐν τε τύχαις θνατῶν,
 καὶ ἐν ἐργασίαις λανθάνων.

ἄλλα

Ι Π Ρ . Σ Τ Ε .

ἄλλα γὰρ ἄλλοτ' ἀμείβεται.
 μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰῶν
 πολυπλάκηντος αἰεί.
 εἴθε μοι ἀνέμενα,
 θιόθεν τάδε μοῖρα παράχοι,
 τύχην μετ' ὄλβου,
 καὶ ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν.
 δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκέως, μήτ' αὖ
 παράσημος ἐνέη.
 ῥάδια δ' ἤθεα τὸν αὐρίον
 μεταβαλλομένα χρόνον αἶψ,
 βίον συνδυχοῖν.
 ἔκ ἐτι γὰρ καθαρὰν
 φρέν' ἔχω· παρὰ δ' ἐλπίδα λάναιω.
 ἐπεὶ τὸν ἑλλανίας
 φανερώτατον ἀσέρ' Ἀθήνας,
 ἔδομεν εἶδομεν ἐκ πατρὸς ὀργάς,
 ἄλλαν ἐπ' αἶχῃ ἱέμενον.
 ὦ φίλα μαθοὶ πολιήτιδος ἀκτᾶς,
 δρυμὸς τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν
 ὠκυπόδων ἐπέβα
 θιᾶς μέτα θῆρας ἐναίρων
 Δίηκτυναν ἀμφὶ σεμνάν.
 ἔκ ἐτι συξυγίαν
 πώλων ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ,
 τὸν ἀμφὶ λίμνας τρόχον
 κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππυς.
 μῦσα δ' αὐπνος ὑπ' ἀντυγι χορδαῖν
 λήξει πατρῷον ἀνὰ δόμον.
 ἀσέφανοι δὲ κ' ὀρας ἀνὰ παυλαί

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Λατὺς βαθῆαν ἀνὰ χλόαν
 νυμφίδια δ' ἀπόλωλε λείχη
 φυγὰ σά· λέντρων ἄμιλλα κόραις·
 ἐγὼ δὲ σά δυσυχία
 δάκρυσι διοίσω
 πότμον ἀποτμον· ὦ τάλαινα
 μάτερ, ἔτεκες ἀνόνητα· φῶ·
 μανίῳ θεοῖσιν·
 ἰὼ ἰὼ συζυγίαι χάριτες,
 τί τὸν τάλαν' ἐν πατρώας γᾶς
 ἔδεν ἄτας αἴτιον,
 πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων·

- ἡμι καὶ μὴν ὀπαδὸν Ἰππολύτη τόνδ' εἰσορῶ
 σπυρδῆ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον·
 ἄγ ποίης ἀνακτα τῆσδε Θησεία μολῶν,
 ἄνροι μ' ἂν ὦ γυναικες; ἔπερ' ἴσε, μοι
 σημήνατ' ἄρα τῶνδε δωμάτων ἔσω;
 χο ὁ δ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων παραίνεται·
 ἄγ Θησῶ, μερὶ μνης ἄξιον φέρω λόγον
 σοί, καὶ πολίταις, οἳ τ' Ἀθηναίων πόλιν
 νάευσσι, καὶ γῆς τέρμονας Τροισηνίας·
 θη τί δ' ἐστὶ; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα,
 διαπὰς κατήληφ' ἀσυγῆτονας πόλεις;
 ἄγ Ἰππόλυτος ἔκ' ἐστὶν, ὡς ἔπῃν ἔπος·
 δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾷς ῥοπῆς·
 θη πρὸς τῷ; δὲ ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
 ὅτε κατήχυν' ἀλοχὸν ἐν πατρὸς βίᾳ;
 ἄγ οἰκεῖος αὐτὸν ὦλεσ' ἀρμάτων ὄχος,
 ἀραί τε σὺ σώματος, αἷς σὺ σῶ πατρὶ
 πόντῳ Κρίοντι παιδὸς ἠράσω πέρι·

θη ὦ θεοί,

Θη ὦ θεοὶ, Γ' ὀσείδον, ὡς ἄρ' ἦδ' ἐμὸς πατήρ,
 ὀρθῶς ἀκῦσας τῶν ἐμῶν καταυμμάτων.
 πῶς καὶ διώλειτ' εἰπέ· τῷ, τρόπῳ δίκης
 ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπῃρον ἀγῶνα τὰ με;
 αὖ ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας,
 ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας,
 κλάοντες ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων,
 ὡς ἔκ' ἐν γῇ τῇδ' ἀνασρέφοι πόδα
 Ἰππόλυτος, ἐκ σὺ τλήμονας φυγὰς ἔχων.
 ὅδ' ἦλθε ταυτὸν δακρύων φέρων μέλος
 ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μυρία δ' ὀπιοπόους
 φίλων ἅμ' ἔσειχ' ἡλίκων ὁμήγυρις.
 χρόνῳ δ' ἐδή ποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων,
 τί ταῦτ' ἀλύω; πείσειον πατρός λόγοις.
 ἐντύνεθ' ἵππους ἄρμασι ξυνηφόρους
 δμῶες· πόλις γὰρ ἔκ' ἐστὶν ἡδε μοι.
 τὸν θένδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠγάγετο.
 καὶ θάλαρον ἢ λέγει τις, ἐξηρτυμένας
 πώλεις παρ' αὐτὸν διαπτότην ἐσήσαμεν.
 μάρπηι δὲ χερσὶν ἠνίας ἀπ' ἀκτυγος,
 αὐταῖσιν ἀρβύλησιν ἀρμόσας πόδα.
 καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπύξας χέρας,
 Ζεῦ, μηκέτ' ἔην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
 αἰδοίτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάξει πατήρ,
 ἦτοι θανόντας, ἢ φάος δεδουρήσας.
 καὶν τῷδ' ἐπῆγε κέντρον ἕς χεῖρας λαβὼν
 πώλοισ' ὁμαρτῇ· πρὸς πολοὶ δ' ὕφ' ἄρματος
 πέλας χαλινῶν εἰπόμεθα διαπτότη,
 τὴν αὖθις Ἀργεὺς καπὶ δαυρίας ὁδόν.
 ἐπὶ δ' ἔρημον χώρον εἰσεβάλλομεν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αὐτὴ τις ἐστὶ τῷ πέκεινα τῆσδε γῆς,
 πρὸς πόντον ἤδη καὶ μένη Σαρωνικόν·
 ἐνθέν τις ἡχώ χθόνιος ὡς φωνὴ Διός,
 βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικώδην κλύειν·
 ὀρθόν τε κρατὶ ἔστησαν, ὅς δ' ἴς ὕρανόν
 ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς,
 πόθεν ποτ' εἴη φθόγγος· εἰς δ' ἀλὶ ῥόθους
 αὐτὰς ἀποβλέψαντες, ἱερὸν ἔδομεν
 καὶ μ' ὕραν ὧσ' ἱρίζον· ὥς τ' ἀφῆρέθη
 Σκείρωτος αὐτὰς ὁμματὺ μὲν εἰσορᾶν·
 ἐκρυπτε δ' ἰοδμόν, καὶ πέτραν Ἀσκληπιῦ·
 καὶ πεῖτ' ἀνοιδῆσάν τε, καὶ πέριξ ἀφρόν
 πολὺν καχλάζον ποντίῳ φουσήματι,
 χωρεῖ πρὸς αὐτὰς, ὅ τέθριππος ἦν ὄχος·
 αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι, καὶ τρικυμῖα,
 καὶ μ' ἐξέβηκε ταῦρον· ἄγριον τέρας·
 ὃ πᾶσα μὲν χθὼν φθέρματος πληρὴ μένη,
 φρικώδεις ἀντεφθέγγετ'· ἔσορῶσι δὲ,
 κρείσσον θέαμα δειγμάτων ἐφαίνετο·
 αὐτὸς δὲ πῶλοισι δεινὸς ἐμπύπῃ φόβος·
 καὶ διαπότης μὲν ἵππικοῖς ἐν ἡβῇσι
 πολὺς ξυνοικῶν, ἥρπασ' ἠΐας χερσίν·
 ἔλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ,
 ἱμάσιν ἴς τ' ὕπιαθεν ἀρτήσας δέμας·
 αἰδ' ἐνδ' ἀκῦσαι σὺ μίαν πυριγενῇ γνάθοις,
 βίᾳ φέρουσιν, ὅτε ναυκλήρου χερὸς,
 ὅθ' ἱπποδίσμων, ὅτε κολλητῶν ὄχων
 μετασφρίψουσι· καὶ μὲν εἰς τὰ μαλθακά
 γαῖας ἔχων οἴηκας ἰθύνοισι δρόμον,
 πρὸ φαίνεται εἰς τὴν μπροσθεν, ὥς τ' ἀνασφρίψεν

ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκ μαίνων ὄχον·
 ἃ δ' εἰς πέτρας φέροιτο μαργώσαι φρίνας,
 σιγῇ πελάζων, ἀντυγι ξυνείπετο
 ἃς τῷθ', ἕως ἐσφηλε, κἀνεχάτισεν
 ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος·
 σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
 τροχῶν ἐπεπῆδων, ἀξόνων τ' ἐνήλατα·
 αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἠνίασιν ἐμπλακῆς,
 δεσμὸν δυσσεξήνυτον ἔλκεται δεθῆς·
 ἀποδύμενος μὲν πρὶν πέτρας φίλον κἄρα,
 θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύει·
 σῆτ' ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμένας,
 μή μ' ἐξαλγήψῃτ'· ὦ πατὴρ δόλαιν ἄρα·
 τίς ἀνδρ' ἄριστον βύλεται σῶσαι παρών;
 πολλοὶ δὲ βυληθέντες, ὑστέρῳ ποδὶ
 ἐλειπόμεθα· χ' ὧ μὲν, ἐκ δεσμῶν λυθεῖς
 τμητῶν ἰμάντων, ὑκᾶτοι δ' ὅτῳ τρόπῳ
 πίπτει, βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι·
 ἴπποι δ' ἐκρυφθεν· καὶ τὸ δύσηνον κἄρα
 ταῦρ, λεπαίας ὑκᾶτοι δ' ὅπως χθονός·
 Δῦλος μὲν ἔν' ἐγώ γε σῶν δόμων ἄναξ·
 ἀτὰρ τοσῶτον ὑδυνήσομαι ποτε
 τὸν σὸν πιθέσθαι πᾶς δ' ὅπως ἐστὶν κακός,
 ὑδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθεῖν γένος,
 καὶ τὴν ἐν Ἰδηγρὰ μμάτων πλήσειέ τις
 πόνην, ἐπὶ μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι·
 αἶ· αἶ· κ' ἐκραντὰς συμφορὰν ἐνὶ νακῶν·
 ὑδ' ἐστὶ μοίρας τῷ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ·
 θη μίσει μὲν ἀνδρὸς τῷ πεπονθότος τάδε,
 λόγοισιν ἤσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδύμενος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θεύς τ' ἐκ γ' ἄν' ὀνθ' ἔνεκ' ἐσιν ἐξ ἐμῶ,
ἔθ' ἤδομαι τοῖσδ' ἔτ' ἀπέχθουμαι κακοῖς.

αὖ πῶς ἔν κομίξεν, ἢ τί χρὴ τὸν ἄβλιον
δράσαντας ἡμᾶς, σὴ χαρίζεσθαι φρενί;
φρόντιξ' ἐμοῖς δ' ἐχρῶμενος βυλάμασιν,
ἐκ ὧ μὸς εἰς σὸν παῖδα δυσυχὺν τ' ἔσῃ.

βῆ κομίξετ' αὐτὸν, ὥς ἰδὼν ἐν ὀμμασι
τὸν τὰ μ' ἀπαρνηθέντα μὴ χράσθαι λήχη,
λόγοις ἐλέγξω, δαιμόνων τε συμφοραῖς.

χὼ σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα
καὶ βροτῶν ἄγεις Κύπρι. σὺν
δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν
ὠκυτάτῃ περὶ,
ποταῖται δ' ἐπὶ γαῖαν, ἀνάχνητόν
θ', ἄλμυρόν ἐπὶ πόντον.
θέλγῃ δ' ἔρωσ, ᾧ μαινόμενα κραδία
πᾶνός ἐφορμάσει
χρυσοφαῖς, φύσιν
ὀρεσκόων σκυλάκων,
πελαγίων θ', ὅσα τε γὰ τρέφῃ.
τὰν, ἅλιος αἰθόμενος δέρεται,
ἄνδρας τε. συμπάντων δ' ἐ
βασίλῃ δα τιμὰν Κύπρι
τῶνδε μὸνα κρατύνῃς.

ἄρ σὲ τὸν ἀπατρίδαν Ἀἰγέως κέλομαι
παῖδ' ἐπακῦσαι.

Λητῦς δ' ἐκ ὀρη σ' Ἀρτεμις αὐδᾷ.
Θησαῦ, τί τάλαι τοῖσδε συνήδη,
παῖδ' ἔχ' ὁσίως σὸν ἀποκτίνας,
φονδαῖσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχῃ,

ΙΓΓ. ΣΤΕ.

ἀφανῆ· φανεράν δ' ἔχεις ὅταν·
 πῶς ἔχ' ὑπὸ τῆς τάρταρα κρύπτει
 δέμας, αἰχμυθός·
 ἢ πῆν ὅς ἄνω μεταβάς βίοτον,
 πῆματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις;
 ὥς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ὅσοι
 κτητὸν βίον μέρους εἰσιν·
 ἄκκε Θεοῦ σῶν κακῶν κατὰσσι·
 καίτοι προκόψω' ἔδεν, αἰχμυθὸν δέ σε·
 ἀλλ' ἄς τόδ' ἦλθον παιδὸς ἐκδείξαι φρένα
 τῷ σὺ δικάαν, ὥς ὑπ' ἀκλείας θάτοι,
 καὶ σῆς γυναικὸς οἶσρον, ἢ τρόπον τινὰ
 γενναίότητα· τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
 ἡμῖν ὅσαισι παρθένος ἠδονή,
 δηχθῆσα κέντροις, παιδὸς ἠράσθαι σέθεν·
 γνώμη δὲ νικᾷν τὴν Κύπριν περὶ μιν,
 τροφῷ διώλειτ' ἔχ' ἐκῦσα μηχαναῖς·
 καὶ σῷ δ' ὄρκων παιδὶ σημαίνει νόσον·
 ὅδ' ὥς περ ἦν δίκαιον, ἔκ' ἐφάσσετο
 λόγοισιν· ἔδ' αὖ πρὸς σέθεν κακῶμενος,
 ὄρκων ἀφῆλε πίστιν, ὅσεβης γεγώς·
 ἦδ' εἰς ἑλεχον μὴ πείσῃ φοβούμενη,
 ψευδεῖς γραφαὶς ἔγραφε, καὶ διώλεισε
 δόλοισι σὸν παῖδ'· ἀλλ' ὁμῶς ἔπεισέ σε·
 οἱ μοι· Α· δάκνει σε Θεοῦ μῦθος, ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,
 τὴν θένδ' ἀκῦσας, ὥς ἂν οἱ μῶξῃ πλέον·
 ἄρ' οἶδα πατρὸς τρέψας ἀρὰς σαφῆς ἔχων;
 ὦν τὴν μίαν παρῆλες ὧ καίνισε σὺ
 εἰς παῖδα τὸν σὸν, ἐξ ὃν ἄς ἐχθρόν τινα·
 πατὴρ μὲν ἔν σοι πόντιος φρονῶν καλῶς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔδω' ὅσον περ χρῆν, ἐπὶ περ ἦνεσι·
 σύ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ καὶ ἐμοὶ φαίνεται κακὸς,
 ὃς ὅτε τίσιν, ὅτε μάντιων ὅσα
 ἔμεινας, ὅδ' ἤλεξας, ὅ χρόνῳ μακρῷ
 σκέψιν γ' ἐνειμας, ἀλλὰ θάλασον ἢ σ' ἐχρῆν,
 ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ, καὶ κατέτανες.

ΘΗ Δέσποιν', οἰοίμαν. · Α · δεινὸν ἔπραξας. ἀλλ' ὅμως
 ἔτ' ἐστὶ καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.

Κύπρις γὰρ ἤβελ' ὥστε γίγνεσθαι τάδε,
 πληρῶσα θυμὸν· θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος.
 ὅδ' ὅς ἀπαντᾶν βύλεται προθυμία
 τῇ τ' ὅθιλοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' αἶε·
 ἐπεὶ σάφ' ἴσθι Ζῆνα μὴ φοβερμένη,
 ὅκ' ἂν ποτ' ἦλθον ὅς τ' ὁδ' αἰχμῆς ἐγὼ,
 ὥστ' ἄνδρα πάντων φίλτατον ἐμοὶ βροτῶν,
 θανῆν εἶσαι· τὴν δὲ σὴν ἀμαρτίαν,
 τὸ μὴ ῥέειναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κάκῃς.
 ἐπειτὰ γ' ἢ θανῶσ' ἀνάλωσεν γυνή
 λόγων ἐλέγχος, ὥστε σὴν πῆσαι φρένα·
 μάλιστα νῦν σοι πετὰ δ' ἔρ' ῥωγὴν κακὰ.

» λύπη δὲ καὶ μοί· Τὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ

» Θνήσκοντας ὅ χαίρεσι· τὺς γέ μιν κακῶς,

» Αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλυνται.

ΧΟ καὶ μὴν ὅταλας ὅδε δ' ἡ σείχει
 σάρκα νεαρὰς

ξανθὸν τε κᾶρα διαλυμανθῆς.

ὦ πόνος οἴκων, οἶος ἐκράνθη.

δίδυμον μελαβροῖς

πένθος θέσθεν καταληπτόν.

ἴππ· αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·

ΙΡΡ. ΣΤΕ.

δύσῃνος ἐγὼ πατρός ἐξ ἀδίκου
 χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην.
 ἀπόλωλα τάλας· οἱ μοι οἱ μοι.
 διὰ μὲν κεφαλᾶς αἵαντος ὀδύναι,
 κατὰ γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος.
 χεῖς, ἀπειρηκὸς σὺ μ' ἀναπαύσω.
 ἔ· ἔ· ὦ συγνὸν ὄχη μ' ἵππειον, ἐμῆς
 βόσκημα χερὸς,
 διὰ μ' ἐφθόρας, κατὰ τ' ἐκτῆρας.
 φῶ· φῶ· πρὸς θεῶν δ' ὡμῶς ἀτρέμας
 χροὸς ἐλκνῶδους ἀπῆλαθε χερσίν.
 τίς ἐφῆσενεν δεξιὰ πλουροῖς;
 πρόσφορά μ' αἶριτε· σύντονα δ' ἔλκετε
 τὸν κακοδαίμονα, καὶ κατάρατον
 πατρός ἀμπλακίᾳ. Ζῶ, Ζῶ, τὰ δ' ὄρα;
 ὄδ' ὅσε μινὸς ἐγὼ, καὶ θεοσέπῳρ,
 ὄδ' ὅσω φροσύνῃ πάντας ὑπερέχων,
 πρὸ πῆλον ἐς ἄδην σείχω, κατὰ κρασ
 ὀλέσας βίοντον.
 μόχθους δ' ἄλλως τῆς ἀνσεβείας
 εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησα.
 αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·
 καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει.
 μέθετε τάλανα.
 καὶ μοι θάνατος παῖν ἔλθοι.
 προσάπολλυτέ μ', ὅλλυτε τὸν δυσδαί
 μον'· ἀμφοῖτό μιν λόγχα· ἔραμα
 διαμοιράσαι,
 διὰ τ' ἀνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοντον.
 ὦ πατρός ἐμῆ δύσῃνος ἀρά,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μισαιφόνων τε συγγόνων,
 παλαιῶν προγεννητόρων
 ἐξορίζεται κακὸν, ὃ δὲ μέλλει.
 ἐμόλετ' ἐπ' ἐμὲ, τί ποτε τὸν ὕδ' ἐν
 ὄντ' ἐπάτιον κακῶν;
 ἰὼ μοι μοι· τί φῶ;
 πῶς δ' ἀπαλλάξω βιοτὰν
 ἐμὴν τῷ δ' ἀναλήτῃ πάθῃ;
 εἴθε με νοιμάσειε τὸν δυσδαίμονα
 ἄδ' ὃ μέλαινα, νύκτερός τ' ἀνάγκη.
 ἄρ' ὦ τλήμον, οἷα συμφορὰ προσεξύγης.
 τόδ' ἀγένης σε τῶν φρενῶν, διώλεσεν.
 ἔπ' ἔα· ὦ θεῖον ὃ δ' μῆς πνῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
 ὦν, ἡσθόμην σὺ, καὶ γενεὴν φίδην δέμας.
 ἔς ἐν δ' ὁμοιοισι τοῖσδ' ἐγ' Ἀρτεμις θεά.
 ἄρ' ὦ τλήμον, ἔστι σοί γε φιλότατη θεῶν.
 ἰππ' ὄρᾳς με δέσποιν', ὥς ἔχω τὸν ἄβλιον;
 ἄρ' ὄρῳ· κατ' ὄσων δ' ὕδ' ἐμὶς βαλῆν δ' ἄκρυ.
 ἰππ' ὕκ' ἐστὶ σοὶ κυναγὸς, ὃ δ' ὑπὲρ ἑτῆς.
 ἄρ' ὃ δ' ἦτ'· ἀτὰρ τοὶ δύσποτ' ἴκ' ἀπόλλυσαι.
 ἰππ' ὃ δ' ἰππονώμας, ὃ δ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
 ἄρ' Κύπρις γὰρ ἡ πανῦργος ὥδ' ἐμήσατο.
 ἰππ' ὦ μοι· φρονῶ δ' ἡ δαίμον', ἥ μ' ἀπώλεσε.
 ἄρ' τι μῆς ἐμὲ μφθῇ· σωφρονέντι δ' ἤχθετο.
 ἰππ' τρεῖς ὄντας ἡμᾶς, ὥλεσ' ἦσθαι μαι Κύπρις.
 ὦ γ' πατέρα τε, καὶ σὲ, καὶ τρίτην ξυνάορον.
 ἰππ' ὦ μωξέ τοίνυν καὶ πατρός δυσπραξίας.
 ἄρ' ἐξηπατήθη δαίμονος βυλάουμασιν.
 ἰππ' ὦ δυσάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς πάτερ.
 θῆ' ὅλωλα τέκνον· ὃ δ' ἐμοὶ χάρις βῖν'.

ἴππ σένω σε μάλλον, ἢ μὲ τῆς ἁμαρτίας.
 θη ἧ γὰρ γινοίμαν τέκνον, ἀντὶ σὺ τεκρός.
 ἴππ ὦ δῶρα πατρός σὺ Γοσειδῶνος πικρά.
 θη ὡς μὴ ποτ' ἐλθῇ ὥφελ' εἰς τὸ μὲν σῶμα.
 ἴππ τί δ' ἔκτανες τ' ἄν μ', ὡς τ' ἔτ' ἡδ' ὠρτισμένος;
 θη δόξης γὰρ ἦ μιν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.
 ἴππ φῶν· ἧθ' ἦν ἀράϊον δάμασι βροτῶν γένος.
 ἄρ ἔασον· ὕδ' ἐ γὰρ ὕδ' ἐ γῆς ὑπὸ ξόρον
 θεῶς ἄτι μοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
 ἔργα κατὰ σιγήπῃσιν ἧς τὸ σὸν δέμας
 σῆς εὐσεβείας, καὶ γὰρ φρενὸς χάριν.
 ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χειρὸς,
 ὃς ἂν μάλιστα φίλτατος κυροῖ βροτῶν,
 πόξεσις ἀφύκτοις τοῖσδε τι μωρήσομαι.
 σοὶ δ' ὦ ταλαίπωρ, ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν,
 τι μάς μεγίστας ἐν πόλῃ Τροισι νῆα
 δώσω· κόραι γὰρ ἄξυγες γάμων πάρος,
 κόμας κερῶνται σοὶ δ' αἰῶνος μακρῷ,
 πένθη μέγιστα δακρύων καρπὺ μεναι.
 ἀλλ' ἐ μυσσοποιὸς ἧς σὲ παρθένων
 ἔσαι μέριμνα, καὶ ἂν ὧνυμος πεισὼν
 ἔρωσ' ὃ Φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται.
 σὺ δ' ὦ γεραίρ' τέκνον Αἰγίως, λάβε
 σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι, καὶ προσέλκυσαι.
 » ἄκων γὰρ ὤλεσάς νιν· Ἀνθρώποισι δέ,
 » Θεῶν διδόντων, εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.
 καὶ σοὶ παλαιῶ πατέρα μὴ συγῇν σέβει
 Ἰππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν, ἧ διεφθάρης.
 καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ ὕθ' ἐμῆς φθιτὸς ὄραν,
 ὕδ' ὅμα χραίνειν θανάσι μοισιν ἐκπνοῆς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὄρω δὲ σ' ἤδη τῷδε πλησίον κακῷ.
 ἴππ χάρυσσα καὶ σὺ σεῖχε περθέν' ὀλβία.
 μακρὰν δὲ λόγους ῥαδίως ὁμιλίαν.
 λύω δὲ νῆκος πατρὶ, χρηξέσης σέθεν.
 καὶ γὰρ πάροιθε, σοῖς ἐπειθὸ μιν λόγοις.
 αἰ· αἰ· κατ' ὁσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος.
 λαβῶ πάτερ μν, καὶ κατόρθωσον δέ μας.
 θη ὦ μοι τέκνον· τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα;
 ἴππ ὀλωλα· καὶ δὴ νερτέρων ὄρω πύλας.
 θη ἦ τὴν ἐμὴν ἀναγνοῖ ἐκλιπὼν φρένα;
 ἴππ ἔδῃτ', ἐπὶ σε τῷδ' ἐλευθερῷ φόνῳ.
 θη τί φῆς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον;
 ἴππ τὴν τοξόδχμον Ἄρτεμιν μαρτύρομαι.
 θη ὦ φίλταθ', ὥς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρί·
 ἴππ ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλά μοι πάτερ.
 θη ὦ μοι φρενὸς σῆς ἀνσεβῆς τε, κατὰ βῆς.
 ἴππ τοιῶνδε παίδων γνησίων ἀλγυ τυχῶν.
 θη μὴν ὤν προδῶς με τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
 ἴππ κεναρτέριται τὰ μ'· ὀλωλα γὰρ πάτερ.
 κρύφον δὲ μὲ πρόσωπον ὥς τάχως πέπλοισ.
 θη ὦ κλέν' Ἀθηνῶν, Γαλλάδος θ' ὀρίσματα,
 οἷς περήσειθ' ἀνδρός· ὦ τλήμων ἐγὼ,
 ὥς πολλὰ Κύπρι σὼν κακῶν με μνήσομαι.
 χο κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
 ἦλθεν ἀέλπῳς.
 πολλῶν δακρύων ἔσαι πίτυλος.
 τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
 φῆμαι μᾶλλον κατέχευσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ
 ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

EURIPIDIS ALCESTIS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΛΚΗ ΣΤΙΔΟΣ.

Απόλλων ἤτήσατο παρὰ τῶν μοιρῶν, ὅπως
 Ἀδμητος τελευτᾷ μέλλων, παράγῃ τινά τὸν ὑ-
 πὲρ αὐτοῦ τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ
 χρόνῳ ζήσῃ. καὶ Ἀλκίσις ἡ γυνὴ ἐπέδωκεν ἑαυ-
 τήν, μηδετέρου τῶν γονέων ἐβελήσαντος ὑπὲρ τῆς
 παιδὸς ἀποθανῆν. μετ' ὃ πολὺ δὲ, τῆς συμφορᾶς
 ταύτης γενομένης, Ἡρακλῆς παραγεγόμενος, καὶ
 μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκί-
 σιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον. καὶ τὸν θάνατον ἀπο-
 σῆναι ποιήσας, ἐοθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα.
 τὸν δὲ Ἀδμητον ἡξίον λαβόντα, τηρῆν. ἣλη
 φέει δὲ αὐτὴν πάλιν ἄθλον ἔλεγε.
 μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου,
 ἀποκαλύψας, ἔδειξεν
 ἣν ἐπένθει.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀπόλλων.	Ἀλκίσις.
Χάρων.	Θεράπων.
Χορὸς.	Ἀδμήτος.
Ἡμιχόριον.	Εὐμήλες.
Θεράπαινα	Ἡρακλῆς.
Ἀλκίπαιδος.	Φέρης.

Προλογίξῃ δὲ ὁ Ἀπόλλων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛ
ΚΗΣΤΙΣ.

ὦ

Δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς
ἔτλην ἐγὼ
θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι,
θεὸς περ ὧν.

Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδας τὸν ἐμὸν, αἴτιος,
Ἀσκληπιὸν, σέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα.
ἔδῃ χολωθεῖς, τέκτονας δῖα τυρὸς
κτείνω Κύνελωπας· καὶ με θητόειν πατήρ
θητιῶ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ', ἐβυφόρβην ξένῳ.
καὶ τίνδ' ἔσωξον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
οἷόν γάρ ἀνδρὸς, ὅσιος ὦν ἐτύγχανε
παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρύσαμην,
μοίρας δολώσας· ἤνεσαν δέ μοι θεαὶ
Ἀδμητον ἄδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν,
ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
πάντας δ' ἐλέγξας, καὶ διεξελθὼν φίλους,
πατέρας, γεραιὰν θ', ἣ σφ' ἔτικτε μητέρα,
ἔχ' αὔρε πλὴν γυναικὸς, ἣ τις ἤθελε
θανεῖν πρὸ κήνυ, μηκέτ' ἔσορ' ἂν φάος.
ἢ νῦν κατ' οἶκον ἐν χερσὶν βαστάζεται
ψυχὸρ ῥαγῶσα· τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
θανεῖν πέπρωται, καὶ μετασῆναι βίη.
ἐγὼ δέ, μὴ μίαισμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ,
λείπω μελᾶθρων τήνδε φιλτάτην σέσην.
ἤδη δὲ τόνδε θάνατον ἔσορ' ὦ πέλας,
ἱερῇ θανόντων, ὅς τιν' ἔς ἄδην δόμους

μέλλει

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

μέλλῃ κατὰξεν· συμμέτρως δ' ἀφίκετο
φρυγῶν τόδ' ἤμαρ, ὃ θανεῖν αὐτὴν χρεῖων·

χαῖ· ᾠ· ᾠ· ᾠ· ᾠ·

τί σὺ πρὸς μελᾶθροισ;

τί σὺ τῇδε πολεῖς

Φοῖβ' ; ἀδινεῖς αὖ τι μᾶς ἐνέρων,

ἀφοριζόμενος, καὶ καταπαύων·

ἔκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτη

διακωλύσαι μοῖρας, δολίῳ

σφίλαντι τέχνῃ; νῦν δέ τί τῇδ' αὖ

χέρα τοξήρη φρυγεῖς ὀπλίσας,

ἢ τόδ' ὑπέστη, πόσιν ἐκλύσα

σ' αὐτὴν, προθανεῖν Γελίῳ πάς·

ἀπὸ θάρσει· δίκην τε, καὶ λόγους κεδνὺς ἔχω·

χαῖ τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;

ἀπὸ σὺνθεσ αἰὲ ταῦτα βασιάξην ἐμοί·

χαῖ καὶ τοῖσδ' ἐγὼ οἰκοῖς ἐκδίκωσ προσωφελῆν;

ἀπὸ φίλῃ γὰρ ἀνδρὸς συμφορᾷς βαρύνομαι·

χαῖ καίνοσφις με τῷδε δυντέραν νεκρῷ;

ἀπὸ ἀλλ' ὅδ' ἐκείνον πρὸς βίαν σ' ἀφελόμην·

χαῖ πῶς ἔν' ὑπὲρ γῆς ἐστὶ, καὶ κατὰ χθονός;

ἀπὸ δ' ἀμαρτ' ἀμάρτας, ἣν σὺ νῦν ἤκεις μέτα·

χαῖ κατὰ ξομαίγῃ νερτέραν ὑπὸ χθόνα;

ἀπὸ λαβῶν ἴθ'· ἔγὰρ οἶδ' ἂν εἰ πῆσαι μί σε·

χαῖ κτήνειν ὃν ἂν χρεῖ· τῷτο γὰρ τετάχμεθα·

ἀπὸ ἔκ· ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλῆν·

χαῖ ἔχω λόγον γε, καὶ προθυμίαν σέθεν·

ἀπὸ ἐς ὃν ὅπως Ἀλκήστις ἐς γῆρας μόλοι;

χαῖ ἔκ ἐστὶ τι μᾶς καὶ μὲ τέρπεισθαι δόκει·

ἀπὸ ὅτοι πλέον γ' ἂν, ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χά νέων φθινόντων, μείζον ἄρνυμαι κλῆος.
 ἀπὸ κἄν γραῦς ὀλήται, πλυσίως ταφήσεται.
 χά πρὸς τῶν ἐχόντων Φοῖβε τὴν νόμον τίθης.
 ἀπὸ πῶς ἔπας; ἀλλ' ἦ καὶ σοφὸς λελήθας ὢν;
 χά ὠνοιντ' αὖ, οἷς πάρεστι γηραιὺς θαυεῖν.
 ἀπὸ ἔκην δοκῇ σοι τήνδε μοι δῦναι χάριν;
 χά ἔδ' ἦτ' ἐπίσασαι δὲ τὺς ἐμὺς τρόπους.
 ἀπὸ ἐχθρὺς γε θνητοῖς, καὶ θεοῖς συγυμένους.
 χά ἔκ' αὖ δύναιο πάντ' ἔχειν, ἅ μὴ σε δει.
 ἀπὸ ἦ μὴν σὺ παύσῃ, καί περ ὠμὸς ὢν ἄγαν.
 τοῖος Φέρητος ἦσι πρὸς δόμους ἀνὴρ,
 Εὐρυθείως πέμφαντος ἵππειον μέτα
 ὄχημα Θρήνης ἐκ τόπων δυσχερῶν.
 ὅς δ' ἤ ξενωθῆς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτῃ δόμοις,
 βία γυναῖκα τήνδ' ἐξέαιρήσεται.
 κῦθ' ἢ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις,
 δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ' ἀπεχθήσῃ τ' ἐμοί.
 χά πολλ' αὖ σὺ λέξας, ἔδ' ἐν πλεον λαβοῖς.
 ἦδ' ἔν γυνὴ κάτεισιν ἄς ἄδ' ἔδ' ὁμοῖς.
 σείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὥς κατάρξωμαι ξίφει.
 ἱερὸς γάρ ἔστος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν,
 ὅτε τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσσῃ τρίχα.
 χά τί ποθ' ἡσυχία πρόθε μελάρων;
 τί σείσῃται δόμος Ἀδμήτῃ;
 ἡμι ἀλλ' ἔδ' ἐφίλων τις πέλας ἔδ' ἔς,
 ὅστις ἀν' ἐνέποι, πότερον, φθιμένην
 τὴν βασιλείαν χρὴ πενθῆν, ἢ
 ζῶσ' ἔτι φῶς λάναι Γελίῳ παῖς
 Ἀλκυστῆς, ἐμοί, πᾶσι τ' ἀρίστῃ δόξασα γυνὴ
 πέσιν ἄς αὐτῆς γεγενῆσθαι;

ἡμι κλύω

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ἦμι κλύει τις ἢ σεναγμόν, ἢ χερῶν κτύπον
 κατὰ σέβας, ἢ γόων, ὥς πεπραγμένων ;
 ἦμι ὅ μὲν ὅ δέ τις ἀμφιπόλων
 σατίξετ' ἀμφὶ πύλας .
 ᾗ γὰρ μετακύνμιος ἄτας .
 ἰὼ Γαῖαν, φανείης .
 ἦμι ὅτ' ἀνφθιμένας γ' ἐσιώπων . ὅ
 γὰρ δὴ φρῦδος γ' ἐξ οἴκων νέκυς .
 ἦμι πόθεν ; ὅ κ' αὖχ' ὅ τί σε θαρσύνει .
 ἦμι πῶς ἂν ἔρημον τάφον Ἀδμητος
 κεδνῆς ἂν ἔπραξε γυναικός ;
 ἦμι πυλῶν πάροιθεν δ' ὅχ' ὁρῶ
 πηγαῖά θ' ὥς νομίζεται
 γε χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις ,
 χαίτα τ' ὅτις ἐπὶ πρόθυρα τομαῖ
 ος, ἃ δὴ νεκῶν πένθεισι πιτνῆ .
 ὅ δ' οὐ πῆνεο λαῖα γυναικῶν .
 ἦμι καὶ μὲν τόδε δὴ κύριον ἦμαρ ,
 ὃ χρὴν σφε μολῆν κατὰ γαῖαν .
 ἦμι καὶ τί τόδ' αὐδ' ἄς ;
 ἦμι ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν .
 χο χρὴ τῶν ἀγαθῶν διακναϊομένων ,
 πενθῆν ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται .
 ἀλλ' ὅδε ναυκληρίαν
 ἔσθ' ὅποι τις ἄϊας
 σείλας, ἢ λυκίας .
 εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρας
 ἀμμωνιάδας ἔδρας
 δυστάνε παραλῦσαι ψυχάν .
 μόρος γὰρ ἄποτμος πλάβην ,
 θεῶν δ' ἐπ' ἐχάραις .

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔκ' ἐχὼ πὶ τίνα
 μηλοβύταν πορευθῶ.
 μόνος δ' ἂν εἰς φῶς τὸ δ' ἦν,
 ὅμμασι δεδορκώς
 Φοῖβη παῖς· προλιπὺ
 σ' ἦλθεν ἔδρας σκοτίης,
 ἄδ' αὖ τε πύλας.
 δ' μαθέντας γὰρ ἀνίστη,
 πρὶν αὐτὸν εἰλε δίοβολον
 πλάκτρον πυρὸς κεραιτῖν.
 νῦν δὲ τίνα βίη
 ἐκπίδ' αὖ προσδέχομαι;
 πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσαι βασιλαῦσι·
 πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
 αἰμόρ' ῥαντοὶ θυσίαι πλήρεις.
 ὅδ' ἔστι κακῶν ἄκος ὅδε.
 ἀλλ' ἤδ' ὅσπαδ' ὦν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
 δακρυρ' ῥοῦσα· τίνα τύχην ἀνέσομαι;
 πενθῆν μὲν εἴ τι δεαυόταισι τυγχάνει,
 συγγνωστὸν· εἰ δ' ἔτ' ἐστὶ ἐμφυχος γυνή,
 ἣτ' ὅν' ὀλωλεν, εἰδέναι βυλοῖ μιν ἄν.
 θε καὶ ξῶσαν ἢ πείν, καὶ θανέσαν ἔστι σοι.
 χο καὶ πῶς ἂν ὧ υἱὸς κατθανοί τε, καὶ βλέποι;
 θε ἤδη προνωπὴς ἔστι, καὶ ψυχὸρ' ῥαγῇ.
 χο ὦ τλήμον, οἷας οἷος ὦν ἀμαρτάνεις.
 θε ὅπως τὸ δ' οἶδε δεαυότης, πρὶν ἂν πάθοι.
 χο ἐλπίς μὲν ἔκ' ἐτ' ἐστὶ σώσασθαι βίον;
 θε πιπρωμένη γὰρ ἡ μέρα βιάζεται.
 χο ἔκ' αὐτοῖς πράσσεται τὰ πρόσφορα;
 θε κῆσμος γ' ἔτοιμος, ὃ σφε συνθάψαι πόσις.

χο ἴτω

χο ἴσω νυν ἀκλήσῃ κατθανυμένη,
 γυνὴν ἄριστ' ὧν ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ.
 θε πῶς δ' ὕκ' ἄριστ' ; τίς δ' ἐναντιώσεται ;
 τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβιβλημένην
 γυναῖκα ; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδέξαιτό τις,
 πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλῃσ' ὑπερθανεῖν ;
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶς ἐπίσταται πόλις.
 ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε, θανμάσῃ κλύωτ.
 ἔπει γὰρ ἤθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
 ἤκυσαν, ὕδασι ποταμίῳις λουκὸν χρῶα
 ἔλυσαντ' . ἐκδ' ἔλυσαν κεδρίνων δόμων
 ἔσθῃτα, κόσμον τ' , ὅπρεπῶς ἡσκήσατο.
 καὶ σᾶσα πρόσθεν ἐσίας, κατηνύξατο.
 δέσποιν' . ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
 πανύστατον σε προσπιτνύσ' αἰτήσομαι,
 τέκν' ὀρφανῶσαι τὰ μά . καὶ τῷ μὲν, φίλην
 σύξονξον ἄλοχιν, τῇ δὲ, γυναῖον πόσιν.
 μήδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τέκν' σ' ἀπῶλλυται,
 θανεῖν ἁώρως παιδάς, ἀλλ' ἀνδαίμονας
 ἐν γῇ πατρώᾳ τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.
 πάντας δὲ βωμὸς, οἱ κατ' Ἀδμήτη δόμους,
 προσήλθε, καξέειπε, καὶ προσηνύξατο,
 πῆορθων ἀποχίξουσα μυρσινῶν φόβην,
 ἀκλαυτος, ἀσένακτος, ὅδ' ἐτὺπτόν
 κακὸν μεθίστη χρωτὸς ἀνιδῆ φύσιν.
 ἡἄπειτα θάλαμον εἰσπεσῶσα, καὶ λίχος,
 ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε, καλεῖν τάδε.
 ὦ λέκτρον, ἔνθα παρθένῃ ἔλυσ' ἐγὼ
 κοράματ' ἐκ τῶδ' ἀνδρός, ὅθνησιν περὶ,
 χαῖρ' . ὅ γὰρ ἐχθαίρω σ' . ἀπώλειαι δέ με

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μόνην· προδύναι γάρ σ' ὀκνῶσα, καὶ πόσιν,
 θνήσκω· σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κερθήσεται,
 σώφρων μὲν ἔκ' ἂν μάλλον, ἀντυχὴς δ' ἴσως.
 κύνει δ' ἐπροσπιτνύσα· πᾶν δ' ἐδέμνιον,
 ὀφθαλμοτέγκτω δ' αὖτο πλημυρίδι·
 ἔπει δ' ἐπολλῶν δακρύων ἔχεν κόρον,
 σείχει προνοπῆς, ἐκπεσῶσα δὲ μνίων·
 καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιῦσ', ἐπεσράφη,
 ἡρ' ῥίψεν αὐτὴν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν·
 παῖδες δ' ἐπέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι,
 ἔκλαιον· ἡδὲ, λαμβάνουσ' ἐν ἀγκάλαις,
 ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς θανὸν μένη·
 πάντες δ' ἔκλαιον οἰκνέται κατὰ σέγας,
 δέσποιναν οἰκτῆροντες· ἡδὲ, δεξιᾶν
 πρῦτεινεν ἐκάσῳ· κῦτις ἦν ὕτω κακὸς,
 ὃν ὕπροσεῖπε, καὶ προσεῖρήθη πάλιν·
 τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτης κακὰ·
 καὶ κατθανών τ' ἂν ὦλ'· ἐκφυγὼν δ' ἔχει
 τοσῦτον ἄλγος, οὐ ποτ' ἐκλειήσεται.
 ἦν σενάζει τοῖσιν Ἀδμήτης κακοῖς,
 ἐσθλῆς γυναικὸς εἰς σερηθῆναι σφεχρή;
 κλαίει γ' ἀκοῖτιν ἐν χερσὶν φίλην ἔχων,
 καὶ μὴ προδύναι λίαιται, τὰ μὲν χανὰ
 ζητῶν· φθίνει γάρ, καὶ μαραίνεται νόσῳ·
 παρὲ μὲνη δ' ἐχειρὸς ἄβλιον βάρος,
 ὅμως δ' ἐκάπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι,
 κλέψαι πρὸς αὐτὰς βύλεται τὰς ἡλίου,
 ὥς ἔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
 ἀκτῖνα, κύκλον δ' ἡλίου προσόφεται·
 ἀλλ' εἰ μὶ, καὶ σὴν ἀγγελῶ παρσείαν·
 Οὐ γάρ τι πάντες οὐφρονῶσι κοιράναις,

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

» Ως τ' ἐν κακοῖσιν ὀμινεῖς παρίσταται.
 σὺ δ' ἤ παλαιὸς δεσπότης ἐμοῖς φίλος.

χο ἰὼ Ζεῦ· τίς ἄν πως πόρος κακῶν
 γένοιτο, καὶ λύσις τύχης,
 ἃ πάρις κοιράνοις;
 ἔξισί τις, ἢ τε μῶ τρίχα,
 καὶ μέλανα σολμὸν πέπλων
 ἀμφιβαλὼ μεθ' ἥδη;

θε δῆλα μὲν φίλοι, δῆλόν γ' ἄλλ' ὅμως
 θεοῖσιν ἀχῶμεθα· θεῶν
 γὰρ ἂ δύναμις μεγίστη.
 ὦ νᾶξ Γαῖαν,
 ἔξουρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτη κακῶν.
 πόριξε δὴ, πόριξε.
 καὶ πάρος γὰρ τῷδ' ἐφᾶρες,
 καὶ νῦν λυτήριος ἐκ θανάτου γινεῖ
 φόνιον τ' ἀπόπαυσον αἰΐδαν.

χο πᾶ· πᾶ· φῶ· φῶ· ἰὼ· ἰὼ· πᾶ Φέρητος,
 οἷ' ἐπραξας δ' ἁμαρτος σῆς στερηθεῖς.
 αἶ· αἶ· ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
 καὶ πλῆγον ἢ βρόχῳ δέρην
 ἔρατ' ἰὼ πηλᾶσαι.

τὰν γὰρ ἔ φίλαν
 ἀλλὰ φιλότατην γυναῖκα
 κατθανῶσαν ἐν ἡματι τῷδ' ἐγ' ὄψην.
 ἥδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
 σέναξον, ὦ βόησον, ὦ Φεραίᾳ χθών,
 τὰν ἀρίστην γυναῖκα μαραινόμεναν
 νόσῳ κατὰ γῆν, χθόνιον παρ' ἄδαν.

» Οὐποτε φήσω γάμον ἀφραίνειν πλέον, ἢ λυπῆν,
 τοῖς τε πάροισιν τε κ' μαίρομενος,
 καὶ τάσδε τύχας λάνσων βασιλείως.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅς ἀρίστῃς ἀμπλακῶν ἀλόχῳ
τῆσδ' ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοταΐσει.

ἄλ ἄλλε, καὶ φάος ἡμέρας,
ὑράνιά τε δῖναι νεφέλας δρομαίαν.

ἄδ ὄρᾷ σέ, καὶ μὲ, δύο κακῶς πεπραχότας,
ὑδὲν θεὸς δράσαντας, ἀνθ' οὗ θανῇ.

ἄλ γαῖά τε, καὶ μελὰ θρῶν σῆλαι,
τυμφίδιά τε κοῖται
πατρίας Ἰωλκῆ.

ἄδ ἔπαυε σαυτὴν ὦ τάλαινα μὴ προδῶς,
λίαν δὲ τὺς κρατύντας οἰκτῆραι θεὸς.

ἄλ ὄρῳ δῖκωπον, ὄρῳ σκάφος.
νεκύων δὲ πορθμῶς ἔχων χεῖρ' ἐπὶ κοντῷ,
Χάρων μ' ἤδη καλῆ· τί μέλλεις;
ἐπὶ γὰρ σὺ κατῆργεις, τὰ δ' ἔτοιμα.
ασπέρχομενος ταχύνει.

ἄδ οἱ μοι· πικρὰν γὰρ τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας· ὦ δύσδαιμον, οἷα πάχομεν.

ἄλ ἄγχι μ', ἄγχι μὲ τις, ὕχ' ὄρᾳς,
νεκύων ἐς αὐλὰν, ὑπ' ὀφρύσι κυαναῖ
γέσι βλέπων πτερωτὸς ἄδας;
τί ῥέξεις ζᾶφες· οἷαν' ὁδὸν ἄδει
λαιοτάτα προβαίνω.

ἄδ οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶνδε, μάλισ' ἐμοί,
καὶ πασίν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδῃ.

ἄλ μέθετε, μέθετέ μ' ἤδη· κλίνατέ μ', ὕψιν ἄνινω.
πόσι, πλησίον ἄδας.
σκοτία δ' ἐπ' ὅσοισι νύξ ἐφέρει.
τέντα, τέκν', ἔκ' ἐτι δὴ
ἔκ' ἐτι δὴ μάτηρ σφῶν ἐστιν.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

χαίροντες ὧ τέκνα, τόδε φάος ὀρώτων.

αὐδ ὦ μοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀπύω,
καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτῳ μείζον.
μὴ πρὸς τῶν θεῶν τλῆς με προδύναι,
ἀλλ' ἀνατόλμα· σὺ γὰρ φθιμένης, ἔκ' ἐτ' αὖ ξῆν.
ἐν σοὶ δ' ἐσμέν καὶ ξῆν, καὶ μὴ.
σὴν γὰρ φιλίαν σε βόμευδα.

αὐδ Ἀδμῆθ', ὅρας γὰρ τὰ μὰ πρᾶγμαθ' ὥς ἔχει,
λέξαι θέλω σοι πρὶν θανῆν, ἀβύλομαι.
ἐγὼ σε πρεσβύσσα, κἄντι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς κατασήσασα φῶς τόδ' ἥσοράν,
θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανῆ, νύπὲρ σέβειν,
ἀλλ' ἄνδρα τε ἄρ' Ὀεαυαλῶν, ὃν ἠθέλον,
καὶ δῶμα ναίειν ὀλβιον τυραννίδι,
ἔκ' ἠθέλησα ξῆν ἀποσασθ' ἑσάσθαι
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν· ἔδ' ἐφεισάμην,
ἥς ἔχυσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερόμην.
καί τοι σ' ὀφύσας, χ' ἡ τεκῦσα πρῆδουσιν.
καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίην.
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα, κἄν κλειῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦδα· κἔτις ἐλπίς ἦν
σὺ κατθανόντος, ἄλλα φυτάσσειν τέκνα.
καὶ γὰρ τ' αὖ ἐξην, καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον.
κἔκ' ἂν μονωθεῖς, σῆς δ' ἀμαρτος ἐσενες,
καὶ παῖδας ὀρφάνους· ἀλλὰ ταῦτα μὲν,
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥςθ' ὕτως ἔχειν.
εἶεν· σὺ δ' ἡ μῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν.
αἰτήσομαι γάρ σ' ἀξίαν μὲν ἔποτε.

» Ψυχῆς γὰρ ἔδ' ἐν ἐστὶ τι μιώτερον.
δίκαια δ' ὥς φήσῃς σὺ· τὺ σδε γὰρ φιλεῖς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔχῃαρον, ἢ γὰρ παῖδας, εἴπερ ἀφρονεῖς·
 τῆτος ἀνάγκη δεσπότας ἐμῶν δόμων,
 καὶ μὴ πηγῆ μὴς τοῖσδε μητρὶν τέκνοις,
 ἥ τις κακίῳν ὅς ἐμὴ γυνή, φθάνω

τοῖς σοῖσι καὶ μοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ·
 μὴ δῆτα δράσης ταῦτά γ' αὐτῷ μάλ' ὅ γ' ἔγω·

» Εχθρὰ γὰρ ἢ πύσσα μητρὶν τέκνοις

» Τοῖς πρόσθ', ἐχιδνῆς ὕδ' ἐν ἡπιωτέρᾳ·

καὶ παῖς μὲν ἄρσιν, πατέρ' ἔχει πύρρον μέγαν,
 ὃν καὶ προσεῖπε, καὶ προσεῖρήθη πάλιν·

σὺ δ' ὦ τέκνον μοι, πῶς κορυθήσῃ καλῶς;

ποίας τυχεύσῃ συζύγῳ τῷ σὺ πατρί,

μή σοι τὴν αἰσχρὰν προσβαλῇσα κληδόντα,

ἥβης ἐν αἰκῇ μὴ σὺς διαφθείρῃ γάμος;

ὃ γὰρ σε μήτηρ ὅτε νυμφεύσει ποτὲ,

ὅτ' ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνῇ τέκνον

παρ' ὅς, ἵν' ὕδ' ἐν μητρὸς ἀμείνιστον·

δὴ γὰρ θανῇ με· καὶ τόδ' ὅκ' ἔσ' αὐρίον,

ὅδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,

ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς ὅκ' ἔτ' ὅσι λέξομαι·

χαίροντες, ἀφραίνοιθε· καὶ σοὶ μὲν πόσι,

γυναικὶ ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,

ὅ μιν δὲ, παῖδες μητρὸς ἐκπιφυνέιναι·

χο θάρσει· πρὸ τῆτος γὰρ λέγειν ὃ χάξομαι·

δράσει τάδ', ἥν περ μὴ φρενῶν ἀπαρτάνῃ·

αδ ἔσαι τάδ', ἔσαι· μὴ τρέσῃς· ἐπὶ σ' ἔγω

καὶ ξύσασθ' ἔχον, καὶ θαν' ὅς, ἐμὴ γυνή

μόνη κηλήσῃ, καὶ τις ἀντὶ σὺ ποτε

τόνδ' ἄνδρα νύ μιν θαναλὶς προσφθίγεται·

ὅκ' ἔστιν ὅπως ὅτε πατρὸς ἀγινύς,

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ἔτ' εἶδος ἄλλως ἐκπρεπείατι γυνή·
 αἰς δὲ παίδων τῶνδ' ὄνησιν ἄχομαι
 θεοῖς γενέσθαι· σὺ γὰρ ἔκωνήμεθα·
 οἶσω δὲ πένθος ἔκ' ἐτήσιον τόδε,
 ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰὼν οὐ μὸς ἀντίχῃ γύται,
 συγῶν μὲν ἢ μ' ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
 πατέρ· λόγῳ γὰρ ἦσαν, ἔκ' ἔργῳ φίλοι·
 σὺ δ' ἀντιδύσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα
 ψυχῆς, ἔσωσας· ἄρά μοι σέθεν πάρα
 τριάσδ' ἄμαρτάνοντι συζύγῳ σίθεν;
 παύσω δὲ κῶμῳ, συμποτῶν θ' ὁμιλίας,
 σεφάνυσ τε, μῦσάν θ', ἢ κατ' ἄχ' ἐμὺς δόμους·
 ἔγάρ ποτ' ἔτ' ἂν βαρβίτῃ θίγοι μ' ἔτι,
 ἔτ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι πρὸς λίβυν λακῆν
 αὐλόν· σὺ γὰρ μετέρφιν ἐξέην βίβ·
 σοφῇ δὲ χειρὶ τεκνέων, δέμας τὸ σὸν
 εἰκαθὲν, ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
 ὧ προσπεσῶμαι, καὶ περιπύσων χέρας,
 ὄνομα καλῶν σόν, τὴν φίλην ἐν ἀγκάλας
 δόξω γυνᾶϊκα, καί περ ἔκ' ἔχων, ἔχειν·
 ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρφιν· ἀλλ' ὅμως βάρος
 ψυχῆς ἀπαντλοῖν ἂν· ἐν δ' ὀνείρασι
 φοιτῶσά μ' εὐφραίνουσιν ἂν· Ἡ δὲ γὰρ φίλοις
 Κἂν νυκτὶ λούσιν ὄντιν ἂν παρ' ἡχρόνον·
 εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶττα καὶ μέλος παρῆν,
 ὥς τὴν κόρην Δήμητρος, ἢ κείνης πόσιν
 ὕμνοισι κηλήσαντ' ἂν ἐξ' ἅδ' ἀλαβεῖν,
 κατήλθον ἂν· καὶ μ' ἔθ' ὁ Γλυτῶνος κύων,
 ἔθ' ἔπ' κώπῃ ψυχοπομπὸς αὖ Χάρων
 ἔχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταῆσαι βίον·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ἀλλ' ἔν' ἐκῆσε προσδ' ὄνα μ' ὅταν θάνω,
καὶ δ' ὦ μ' ἐτοίμαξ', ὥς συνοικήσασά μοι.
ἐν ταῖσιν αὐταῖς γὰρ μ' ἐπισκήψω κέδροις
σοί, τάσδε θῆναι πλουραῖς, ἐκτεῖναι πέλας
πλουροῖσι τοῖς σοῖς. μὴ δ' ἐ γὰρ θανὼν ποτε
σὺ χωρὶς ἦν τῆς μόνης πισῆς ἐ μοί.
- χο καὶ μὴν ἐγὼ σοι πένθος ὥς φίλος φίλω
λυπρὸν συνοίσω τῆσδε. καὶ γὰρ ἀξία.
- αἰ ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκύνσατε
πατρὸς λέγοντος, μὴ γὰρ μὲν ἄλλην ποτὲ
γυναικ' ἐφ' ὃ μῖν, μήδ' ἄτι μάσειν ἐ μέ.
- αἰ καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
- αἰ ἐπὶ τοῖσδε, παῖδας χειρὸς ἐξ ἐ μῆς δέχου.
- αἰ δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χειρός.
- αἰ σὺν νῦν γενεὴ τοῖσδ' ἀντ' ἐ μὲ μήτηρ τέκνοις.
- αἰ πολλή γ' ἀνάγκη σὺ γ' ἀπεσερῇ μένοισ.
- αἰ ὦ τέκν', ὅτε ξῆν μ' ἐχρῆν, ἀπέρχομαι κάτω.
- αἰ οἱ μοι. τί δράσω δῆτα σὺ μόνυ μένος;
- αἰ Χρόνος μαλάξει σ'. ὕδ' ἐν ἑσθ' ο κατθανών.
- αἰ ἄγε με σὺν σοὶ πρὸς θεῶν, ἄγε κάτω.
- αἰ ἀρκῦ μιν ἢ μᾶς οἱ προβήσκοντες σέθεν.
- αἰ ὦ δαῖμον, οἷας συζύγῃ μ' ἀποσερῆς.
- αἰ καὶ μὴν σκοτεινὸν ὁ μὰ μὲ βαρύνεται.
- αἰ ἀπωλόμην ἄρ', ἧ με δὴ λείφεις γύναϊ.
- αἰ ὥς ἔκ' ἐτ' ὕσαν ὕδ' ἐν ἄν λέγοις ἐ μέ.
- αἰ ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπης παῖδας σέθεν.
- αἰ ὕδ' ἔκ' ἐκῆσά γ', ἀλλὰ χαίρετω τέκνα.
- αἰ βλέπον πρὸς αὐτὰς, βλέπον. Αἰ. ὕδ' ἐν ἧ μ' ἔτι.
- αἰ τί δράς; προλήπεις; Αἰ. χαῖρ'.
- αἰ ἀπωλόμην τάλας.

χο βέβηκεν

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

- 20 βέβηκεν, ὅκ' ἔστιν Ἀδμήτῳ γυνή.
 αὐ ἰώ μοι τύχης· μάλα δ' ἡ κάτω
 βέβηκεν· ὅκ' ἔ' ἔστιν ὦ
 πάτερ ὕφ' ἀλίῳ.
 προλιπύσα δ' ἄμ' ἐν βίον,
 ὠρφάνισε τλάμων.
 ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον, καὶ
 πικρὰ τόνους χείρας.
 ὑπᾶκυσσον, ἀκυσσον ὦ
 μήτερ ἀντιάξω.
 ἐγὼ σ' ἐγὼ μήτερ νῦν γε καλῶμαι
 ὅσος ποτὶ σοῖσι προσιπτιγὼν σύμασι θεοῦ.
 21 τὴν ὑκλύνσαν, ὅδ' ὄρωσαν· ὥστ' ἐγὼ,
 καὶ σφὼ βαρεῖα συμφορὰ πεπλήγμεθα.
 αὐ νέος ἐγὼ πάτερ λείπομαι φίλας
 μονόσολος τε ματρός· ὦ
 χεῖλαι δ' ἡ παθῶν
 ἐγὼ ἔργα,
 σύ τ' ἐμοὶ σύγκρασι κόρα
 συνέτλας· ὦ πάτερ,
 ἀνόνητ' ἀνόνητ' ἐνὺμφουσας· ὅδ' ἡ γήρως
 ἔβας τέλος σὺν τᾷδ'· ἔφθιτο γὰρ πά
 ρος· οἰχομένας δέ σιν μήτερ, ὅλωλεν οἶκος.
 22 Ἀδμήτ' ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
 ὅ γάρ τι πρῶτος ὅδ' ἐλοιάσιος βροτῶν
 γυναικὸς ἐσθλῆς ἢ μπλακεῖς· γίγνωσκε δ' ἐ
 ὥς πᾶσιν ἡ μῖν κατθανῆν ὀφείλεται.
 ἐπίστα μάλιστα, καὶ κ' ἄφρων κακὸν τόδε
 προσέπιατ'· ἴδ' ὥς δ' αὐτ' ἐτερόρμην πάλας.
 ἀλλ' ἐκφορὰν γὰρ τῦδε θήσομαι νεκρῶ.

Υ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πάρεισε· καὶ μένοντες, ἀντηχῆσάτε
 παῖνα τῷ κάτωθεν ἀπὸνδῶ θεῷ.
 πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν, ὧν ἐγὼ κρατῶ,
 πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινῷσθαι λέγω,
 κερᾶ ξυρηκῆ, καὶ μελαμπέπλῳ σολῇ·
 τέθριππά τε ξάγνησθε, καὶ μονάμπυκας
 πῶλυσ σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην.
 αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστυ, μὴ λύρας κτύπος
 ἔστω, σελήνας δώδεκ' ἐκπληρυσμένας.
 ὃ γάρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
 τῷ δ', ὅδ' ἀμύγον' εἰς ἔμ'. ἁξία δέ μοι
 τιμῆς, ἐπὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμῷ μόνῃ.

χο

ὦ Φελίε θύγατερ,
 χαίρῃσά μοι ἐν αἰῖδα δόμοισι,
 τὸν ἀνάλιον οἶκον ἱκετούοις.
 ἴστω δ' αἰῖδος ὁ μελαγχαίτας
 θεὸς, ὅς τ' ἐπὶ κώπῃ
 πηδάλῳ τε γέρων
 νεκροτομὰς ἵξει.
 πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἄριστον
 λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας
 ἐλάτῃ δικώπῳ,
 πολλὰ σε μεσοπόλοι
 μέλψουσι, καὶ β' ἐπ' ἄτονόν τ' ὀρέαν
 χέλυι, ἐν τ' ἀλύροις κλέοντες ὕμνοισι,
 Σπάρτα κύνελος ἀνίκα Καρνείη
 περινιάεται ὥρα μινὸς, ἀειρομένας
 παννύχῃ σελάναις,
 λιπαρᾷσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
 τοίαν ἐλιπτε θανῶσα μοῦσιν

μελίων

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

μελέων αἰοδῶς.

ἦθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη,

δυναίμαν δέ σε πέμψαι

φάος ἐξ αἰδ' ὑπεράμνων,

καὶ κωκυτοῖο ῥέεθρων

ποταμίας νερτέρ' αὖτε κώπῃ.

σὺ γὰρ ὦ μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν,

σύγ' ἐτὼν σαυτὰς ἔτας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμείψαι

ψυχᾶς ἐξ ἄδ' αὖ· κῦφα σοι

χθὼν ἐπάνω πέσσει γύναι.

εἰ δέ τι καινὸν ἔλοιτο πόσις λείχος,

ἦ μάλ' ἐμοὶ γ' ἂν εἴη

συνηθεὶς, τέκνοις τε τοῖς σοῖς,

ματέρος ὕβελ' ὤσας

πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι

δέμας, ὅδ' ἐπατρὸς γεραιῶν,

ὄν' ἔτεκον· κῦν ἔτλαν ῥύσασθαι

χετλίῳ πολίαν ἔχοντε χαίταν.

σὺ δ' ἐν ἡβᾷ νέᾳ νέῃ προθανῶσα φωτὸς οἴχῃ.

τοιαύτας ἦν με κυρῆσαι

συνδνάδος φίλας ἀλόχ'.

τῷτο γὰρ ἔνγ' ἐβίω σπένιον μέρος.

ἦ γὰρ ἐμοὶ γ' ἄλυπος δ' αἰῶνος ἂν ξυνείη.

ἦ ρ ξένοι Φεραίᾳς τῆσδε κωμῆται χθονὸς,

Ἀδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κηλάνω;

χ ο ἔς' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος Ἡράκλ' εἰς.

ἀλλ' εἰπέ, χρεῖα τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν

πέμψῃ Φεραίων ἄστυ προσβῆναι τόδ' εἰ;

ἦ ρ τιρυνθίῳ πρᾶσσω τίν' Εὐρυαθεῖ πόρον.

χ ο καὶ ποῖ πορὸν; τῷ, συνέξω ξαπλάνω;

Υ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ἦρ θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διοκλῆδους μέτα.
 χο πῶς ἔν δυνήσῃ; μῶν ἄπειρος εἰξένε;
 ἦρ ἄπειρος· ἔγω βισύνων ἦλθον χθόνα.
 χο ἔκ' ἐστὶν ἵππων διαπύσαι σ' ἄντα μάχης.
 ἦρ ἀλλ' ἔδ' ἀπειπῆν μ' ἦν πόνους οἷόν τέ μοι.
 χο κτανάων ἄρ' ἤξεῖς, ἢ θανάων αὐτῷ μενῆς;
 ἦρ ἔτ' ἐνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοι μ' ἐγώ.
 χο τί δ' ἂν κρατήσας διαπύσῃ πλείον λάβοις;
 ἦρ πῶλως ἀπάξω κοῖραν ἡ τιρυνθίῳ.
 χο ἔκ' αὖ μαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
 ἦρ ἢ μήγε πῦρ πνέουσι μυκτῆρων ἄπο.
 χο ἀλλ' ἄνδρας ἄρτα μῦσι λαίφηραῖς γνάθοις.
 ἦρ θηρῶν ὀρέων χέρτον, ἔχ' ἵππων λέγεις.
 χο φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
 ἦρ τίνος δ' ὀθρέψας πᾶσι πατρὸς κομπάζεται;
 χο ἄρεος, ξαχρύσεν Θρακίας πέλτης ἀναξ.
 ἦρ καὶ τόνδε τῷ μῦθ' αἰμόνος πόνον λέγεις.
 σκληρὸς γὰρ αἰὲν, καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται.
 ἔχρη' με πασι δὲ Διὶς Ἀρης ἐγένατο,
 μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν, Λυκάονι,
 αὐτὸς δὲ, Κύνῃ. τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
 ἀγῶνα πῶλοις, διαπύσῃ τε συμβαλὼν.
 ἀλλ' ἔστις ἐστὶν, ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνον
 τρέσαντα χεῖρα πολέμιων πόντ' ὀφείτῃ.
 χο καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς τῆσδε κοῖρανος χθονὸς
 Ἀδμήτος ἔξω δωμάτων πορεύεται.
 ἀδ χαῖρ' ὦ Διὸς παῖ, Γερσείως ἀφ' αἵματος.
 ἦρ Ἀδμήτε, καὶ σὺ χαῖρε Θεαλαῶν ἀναξ.
 ἀδ θέλοι μ' ἄν· ἄνυσ' ὄντα σ' ἐξετίσταμαι.
 ἦρ τί χρῆμα κεῖρ' ἀτῆς πενθίμῳ πρίπῃς;
 ἀδ. θάπην

ΛΑΚΗΣΤΙΣ

ἄδ' θάπῃ τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλων νεκρὸν.
 ἦρ' ἅπ' ὅν τέκνων σῶν πῃ μονὸν εἶργαι θεός.
 ἄδ' ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες, ὅς ἐφυσ' ἐγώ.
 ἦρ' πατὴρ γε μὴν ὠραῖος, ἥπερ οἴχεται.
 ἄδ' καὶ ἄνός ἐστι, χ' ἡ τεκῶσα μὲν Ἡράκλεις.
 ἦρ' ὅ μιν γυνὴ γ' ὀλωλεν Ἀλκίσις σέθεν;
 ἄδ' διπλῆς ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἐστὶ μοι λέγειν.
 ἦρ' πότερα, βανύσης εἶπας, ἢ ζώσης πέρι;
 ἄδ' ἐστὶν τε, καὶ ἔτ' ἐστὶν, ἀλγύνει τ' ἐμὲ.
 ἦρ' ὅ δέν τι μᾶλλον δίδ'· ἄσκημα γὰρ λέγεις.
 ἄδ' ὅκ' οἶσθα μοίρας, ἥς τυχεῖν αὐτὴν χρεῶν.
 ἦρ' οἶδ' ἀντὶ σῶ γε κατθανόν ὕφει μένην.
 ἄδ' πῶς ὅν ἔτ' ἐστὶν, ἥπερ ἤνεσεν τάδε;
 ἦρ' ἄ· μὴ πρόκλη' ἀκοιτῖν, ἥς τόδ' ἀναβαλῶ.
 ἄδ' τέθνη χ' ὁ μέλλων, χ' ὅ θανὼν ὅκ' ἐστ' ἐτι.
 ἦρ' χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται.
 ἄδ' σὺν τῇδε κρίνεις Ἡράκλεις, κείνη δ' ἐγώ.
 ἦρ' τί δ' ἦτα καλῶς; τίς φίλων ὁ κατθανών;
 ἄδ' γυνή· γυναικὸς ἀρτίως με μνήμεθα.
 ἦρ' ὀθνός, ἢ σοι συγγενὴς γινώσά τις;
 ἄδ' ὀθνείος· ἄλλως δ', ἦν ἀναγκαῖα δόμοις.
 ἦρ' πῶς ὅν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
 ἄδ' πατὴρ ὁ θανόντος, ἐνθάδ' ὠρφανέετο.
 ἦρ' φῶ· ἥθ' αὖρο μὲν σ' Ἀδμητὴ μὴ λυπῶ μένον.
 ἄδ' ὥς δ' ἡ τί δ' ὀρώσων τόνδ' ὑπορῥάπῃς λόγον;
 ἦρ' ξένος πρὸς ἄλλην ἐστὶν πορεύσομαι.
 ἄδ' ὅκ' ἐστὶν ὧ νᾶξ· μὴ τοσσόνδ' ἔλθοι κακόν.
 ἦρ' Λυπυμένοις ὀχληρὸς ἢ μόλοι ξένος.
 ἄδ' τεθνασιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἴθ' ἐς δόμους.
 ἦρ' Αἰχρὸν παρὰ κλαῖουσιν ἄσθαι ξένος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ἄδ' χωρὶς ξενῶν ἐσὶν, οἷς σ' ἡσάξομεν.
 ἦρ μέθεις με, καὶ σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν.
 ἄδ' ὅκ' ἐστὶν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἐστὶν μολεῖν.
 ἦγ' οὐδ' ἐν τῶνδε δ'ωμάτων ἐξωπίης
 ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ' ἐφ' ἐστῶσι φράσον,
 σίτων παρῆναι πλήθος· ἐνδὲ, κλήσατε
 θύρας μισαύλους· ὅπρ' ἐπεί θοιῶ μένους
 κλύειν σεναγμῶν, ὅδ' ἐλυπεῖσθαι ξένους.
 χο τὶ δρᾷς τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης
 Ἀδμυτῆ; τολμᾷς ξενοδοχεῖν; τί μῶρος ἦ;
 ἄδ' ἀλλ' ἢ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
 ξένον μολόντα, μᾶλλον ἢ μ' ἐπήνεσας;
 ὅδ' ἦν, ἐπ' ἡ μοι συμφορὰ μὲν ὅδ' ἐν ἄν
 μῶν ἐγίνετ', ἀξενώτερος δ' ἐγώ.
 καὶ πρὸς κακοῖσιν, ἄλλο τῦτ' ἢ κακόν,
 δόμους καλεῖσθαι τὰς ἐμὰς, ἐχθροξένους.
 αὐτὸς δ' ἀρίστου τῦδε τυγχάνω ξένου,
 ὅταν περ Ἀργεὺς διψίαν ἔλθω χθόνα.
 χο πῶς ἔν' ἐκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
 φίλον μολόντος ἀνδρὸς, ὥς αὐτὸς λέγεις;
 ἄδ' ὅκ' ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
 ἢ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
 καὶ τῷ, μὲν οἶμαι δρῶν τάδ', ὅφρ' ἐφρονεῖν δοκῶ,
 ὅδ' αἰνέσει με· τὰ μὰ δ' ὅκ' ἐπίσταται
 μέλαθρ' ἀπωθῆναι, ὅδ' ὅτι μάξειν ξένους.
 χο ὦ πολυξείνος, καὶ ἐλεύθερος
 ἀνδρὸς ἀγ' ποτ' οἶκος,
 σίτοι καὶ ὁ πύθιος
 ἀλύρας Ἀπόλλων
 ἠξίωσεν νάειν.

ἔσλη

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ἔτλη δ' ἐσοῖσι μνηστέρους
ἐν δόμοις γενέσθαι,
δοχμῶν διὰ κλιτύων
βοσκήμασι σοῖσι συρίξων
ποιμνήτας ὑμεναίους.
σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέ-
ων, βασιάετε λύγης.
ἔβα δ' ἐλιπὺς Ὀθρυ-
ος νάπαν λεόντων
ἁ δαφνοῖος ἴλα.
ἔχόρουσι δ' ἄμφι σάν κισσάραν
Φοῖβε ποικιλόθριξε,
νεβρὸς ὑψικόμων πέραν
βαίνουσ' ἐλατὰν σφυρῷ κέφῳ,
χαίρουσ' ὄφροσι μολπᾷ.
τοιγὰρ πολυμνηστάρων
ἔστιαν οἰκῆς περὶ καλλίνας
βοιβίαν λίμναν ἄρτοισι δ' ἐγὼ γῆαν,
καὶ πεδίων θαπέδοις ὄρον,
ἄμφι μὲν ἀελίῳ κτεφαίαν
ἱππόσασιν αἰθέρα,
τὰν Μολοσσῶν τίθεται,
πόντιόν τ' αἰγαῖον ἐπ' ἅκτων
ἀλίμνον Γηλίῳ κρατύνει.
καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας,
δέξεται ξῆνον νοτερῷ βλεφάρῳ,
τὰς φίλας κλαίῳ ἀλόχον τέκνον ἐν
δῶμασιν ἀρτιθανῇ. Τὸ γὰρ
» Εὐγενὲς, ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
» Ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δ' ἐπ' ἅπαντι ἐνέστι σοφίας.

Υ IIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Πρὸς δ' ἐμὰ ψυχὰ θάρσος ἦσαι,
 » Θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν.
 αἰδ' ἀνδρῶν Φεραίων αὐμινὴς παρυσία.
 τέκνον μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι,
 φέρουσιν ἄρδην πρὸς τάφον τε, καὶ πυρᾶν.
 ὑμῆς δὲ, τὴν θανῆσαν, ὡς νομίζεται,
 προσέπατ' ἐξῆυσαν ὑστέρησάν.
 χο καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ
 σείχοντ', ἀπαδύς τ' ἐν χειροῖν δάμαρτι σῇ
 κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.
 φέ ἦκω κακοῖσι σοῖσι συγκαμνων τέκνον.
 ἐσθλῆς γὰρ, ὑδαὶς ἀντιρεῖ, καὶ σώφρονος
 γυναικὸς ἡ μάρτυκας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 φέρειν ἀνάγκη, καὶ περ ὄντα δύσφορα.
 δέχου δὲ κόσμον τόνδε· καὶ κατὰ χθονὸς
 ἵτω· τὸ ταύτης σῶμα τι μᾶσθαι χρείων,
 ἥτις γε τῆς σῆς πρῆθανε ψυχῆς τέκνον,
 καὶ μ' ἐκ ἅπαιδ' ἐβηκεν, ὑδ' ἔχασέ σε
 σπέντα, γῆρα πινθίμῳ καταφθινῆν,
 πάσαις δ' ἐβηκεν ἀκλειέστατον βίον
 γυναιξίν, ἔργον τλάσσει γενναῖον τόδε.
 ὦ τόνδ' ἐμὸν σώσασ', ἀνασῆσασα δὲ
 ἡμᾶς πιτυνῆντας, χαῖρε, καὶν ἄδ' ἐδ' ὁμοῖς
 » αἷ σοι γένοιτο· φημι τοιούτους γάμους
 » Λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμῆν ὑπ' ἄξιον.
 αἰδ' ὅτ' ἤλθεις ἄς τόνδ' ἐξ ἐμῷ κληθῆς τάφον,
 ὅτ' ἐν φίλοισι σὴν παρυσίαν λίσσω.
 κόσμον δὲ τὸν σὸν ὑποθ' ἡδ' ἐνδύσεται.
 ὑ γὰρ τι τῶν σῶν ἐνδεὲς ταφήσεται.
 τότε ξυταλγὴν χρεὴν σ', ὅτ' ὠλύμην ἐγώ.

σὺ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

σὺ δ' ἐκποδὼν σᾶς, καὶ παρῆς ἄλλῃ θανῆν
 νῆψ' ἱέρων' ὦν, τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν;
 ἔκ' ἢ ὅτ' ἄρ' ὀρθῶς τῷδε σώματος πατὴρ,
 ἔδ' ἢ τεκνὴν φάσκουσα, καὶ κελημένη
 μήτηρ μ' ἐτίκτε. δούλιε δ' ἀφ' αἵματος
 μαστῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάτρε·
 ἔδειξας ᾧς ἐλεγχον ἐξελθὼν, ὅς ῥ'
 καὶ μ' ὕνο μίջω παῖδα σὸν πεφυκέναι·
 ἦτ' ἄρα πάντων διαπρίπεις ἀψυχία,
 ὅθ' ἡλίκος δ' ὦν, καπὶ τέρ μ' ἤκων βίη,
 ἔκ' ἢ θέλησας, ἔδ' ἐτόλμησας θανῆν
 τῷ σὺ πρὸ παιδὸς, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε
 γυναῖκα ὀδνῆαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα,
 πατέρα τέγ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην;
 καί τοι καλὸν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἡγωνίσω
 τῷ σὺ πρὸ παιδὸς κατθανῶν· βραχὺς δέ σοι
 πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος·
 καὶ γὰρ τ' ἂν ἔξων, χ' ἤδ' ἐ τὸν λοιπὸν χρόνον·
 καὶ ἢ ἂν μονωθῆς, ἔσσετον κακοῖς ἐμοῖς·
 καὶ μὴν ὅς' ἄνδρα χρεὶ παθεῖν ἀνδραίμονα,
 πέπονθας· ἤβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
 παῖς δ' ἦν ἐγὼ σοι τῶνδε διάδοχος δόμον·
 ὥστ' ἔκ' ἄτεκνος κατθανῶν, ἄλλοις δόμων
 λείπειν ἐμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι·
 ἔμην ἐρῆς γέ μ', ὥς ἀτιμάζοντα σὲν
 γῆρας, θανεῖν πρὸ δώκας, ὅστις αἰδ' ὀφρων
 πρὸς σ' ἦν μάλιστα· καὶ ντὶ τῶνδε μοι χάριν
 τοιάνδε καὶ σὺ χ' ἢ τεκνὺς ἠλλαξάτην·
 τοιγὰρ φυτεύων παῖδας, ἔκ' ἐτ' ἂν φθάνοις,
 οἱ γηροβοσκῆσυσσι, καὶ θανόντά σε

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

περισεῦσι, καὶ προθήσονται νεκρὸν.

ὃ γὰρ σ' ἔγωγε τῆδ' ἐμὴ θάψω χερί.

τέθνηκα γὰρ δὴ τὸ πῖν'. ἢ δ' ἄλλε τυχὼν

σωτήρης αὐγὰς ἴσορῶ, κῆνυ λέγω

καὶ παῖδ' ἀμ' εἶναι, καὶ φίλον γηροτρόφον.

» Μάστιγ' ἄρ' οἱ γέροντες ἄχονται θανάην,

» Γῆρας φέροντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίην.

» Ἦν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, ὃ δὲ βύλεται

» Θνήσκειν. τὸ γῆρας δ' ὅκ' ἔτ' ἐς αὐτοῖς βαρύν.

χο Γαῦσαοθ'. ἄλλισ γὰρ ἡ παρ' οὖσα συμφορά.

ὦ παῖ, πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένα.

φε ὦ παῖ, τί ν' αὐχῆς; πότερα, λυδὸν, ἢ φρύγα

κακῶς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;

ὅκ' οἶδα θαναλὸν με, καὶ πὸ θαναλῷ

πατρὸς γεῶντα γησιῶς ἐλεύθερον;

ἄγαν μ' ὑβρίζεις. καὶ νεανίας λόγους

ρίπῃων ἐς ἡμᾶς, ὃ βαλὼν ἔτως ἄπει.

ἐγὼ δ' ἐσ' οἰκῶν διασώτην ἐγείναμην,

καὶ θριψ' ὀφείλων, ὃ χ' ὑπερβήσκειν σέθεν.

ὃ γὰρ πατρώον τόνδ' ἐδέξαμην νόμον,

παίδων προβήσκειν πατέρας, ὃ δ' ἑλληνικόν.

σαυτῷ γὰρ ἤτε δυστυχῆς, ἢ τ' εὐτυχῆς,

ἔφες. ἀδ' ἡμῶν χρεὶν σε τυγχάνειν, ἔχεις.

πολλῶν μὲν ἄρχεις. πολυπλήθους δ' ἐσσι γῆρας

λείψω. πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδέξαμην πάρα.

τί δ' ἡττά σ' ἡδίκηκα; τῷ, σ' ἀποσερῶ;

μὴ θνήχ' ὑπὲρ τῷδ' ἀνδρὸς, ὃ δ' ἐγὼ πρὸς σ'.

χαίρεις ὄρων φῶς; πατέρα δ' ὃ χαίρειν δοκεῖς;

» Ἡ μὲν πολύνγε τὸν κατώ λογίζομαι

» Χρόνον. τὸ δ' ἐξ ἡν, σ' μικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκύν.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

σύ γ' ὃν ἀναιδῶς διεμάχῃ τὸ μὴ θανῆν.
καὶ ξῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην,
ταύτην κατακτάς· ἥ τ' ἔμην ἀφυχίαν
λέγεις, γυναικὸς ὧ κακὴς ἥσκη μένος.
ἢ τῷ καλῷ σὺ πρῶθανεν νεάνις.

σοφῶς δ' ἐφῴρεις, ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
ἢ τὴν παρῴσαν κατθανεῖν πείσθας ἄν
γυναιχ' ὑπὲρ σὺ. κατ' οὐκ εἰδὶξας φίλοις
τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς ὦν κακός.
σίγα· νόμιξε δ' εἰ σὺ τὴν σαυτῷ φιλεῖς
ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· ἢ δ' ἡ μᾶς κακῶς
ἐρᾷς, ἀκῶσθαι πολλὰ, καὶ ψυδῆ κακὰ.

χο πλείω λέλεγκται νῦν τε, καὶ τὰ πρὶν κακὰ.
παῦσαι δὲ πρέσβυ, παῖδα σὸν κακοῖ ῥοθῶν.

αδ λέγ', ὥς ἐμὺ λέξαντος· ἢ δ' ἀλγῆς κλύων
τάληθες, ὅ χρεὴν σ' ἦς ἐμ' ἐξαμαρτάνειν.

φε σὺ δ' ἂν προθυήσῃς, μάλλον ἐξήμαρτανον.

αδ ταυτὸν γὰρ ἡβῶντ' ἀνδρα, καὶ πρέσβυν θανῆν;

φε ψυχῇ μιᾶ ξῆν, ὅ δυοῖν ὀφείλομεν.

αδ καὶ μὴν Διὸς γε μείζον' ἂν ξῶσις χρόνον.

φε ἀρὰ γονῶσιν ὅδ' ἐν ἐκδίκον παθῶν;

αδ μακρὸ βίον γὰρ ἡσθόμην ἐρῶντά σε.

φε ἀλλ' ὅ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σὺ τόνδ' ἐμφέρεις;

αδ σὺ μὲν γὰρ ὧ κακίσει ταῦτ' ἀφυχίας.

φε ὅτι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετ'· ὅ κ' ἐρᾷς τόδε.

αδ φῶν· ἥβ' ἀνδρὸς ἔλθοις τῷδε γ' εἰς χρέα ποτέ.

φε μνήσευε πολλὰς, ὥς θάνωσι πλῆθους.

αδ σοὶ τῷτ' οὐκ εἶδος· ὅ γὰρ ἡθέλεις θανῆν.

φε φίλον τὸ φέγγος τῷτο τῷ θεῷ φίλον.

αδ κακὸν τὸ λῆμα, καὶ ἐν ἀνδράσιν τὸ σῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φέ ὕκ' ἐγγλᾶς γέροντα βασιλέων νεκρόν;
 αἶδ' θανῆγε μέντοι· δυσκλεῆς ὅταν θάνῃς·
 φέ κακῶς ἀκύνει ὃ μέλει θανόντι μοι·
 αἶδ' Φῶ· Φῶ· τὸ γῆρας ὡς ἀναιδέας πλέον·
 φέ ἥδ' ὕκ' ἀναιδής· τήνδ' ἐφ' αὔρις ἄφρονα·
 αἶδ' ἄπειθε, καὶ μετόπισθ' εἰς θάλαμνον νεκρόν·
 φέ ἄπειμι· θάλασσαν δ' αὐτὸς, ὣν αὐτῆς φονεύς·
 δίκας δὲ δώσης σοῖσι κηδεύσας ἔτι·
 ἦτ' ἄρ' Ἀκαστος ὕκ' ἔς' ἐν ἀνδράσιν,
 ἢ μή σ' ἀδελφῆς αἰματιμωρήσεται;
 αἶδ' ἔρ' ῥα νυν αὐτὸς, χ' ἢ ξυνοικήσασά σοι,
 ἀπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥς περ ἄξιοι,
 γηράσκειτ'· ὃ γὰρ τῷ δ' ἴτ' εἰς ταυτὸ σέγος·
 νεῖοθ'· εἰ δ' ἄπειτ' ἄν χρημὶ κηρύκων ὕπο
 τήν σὴν πατρίαν ἱστάν, ἀπείπον ἄν·
 ἢ μῆϊς δ' ἐπὶ τὴν ποσὶν γὰρ οἴσειον κακόν,
 σείχωμεν, ὥσ' ἄν ἐν πυρὶ ἄθωμεν νεκρόν·
 χο ὦ γατλία, τόλμης, γενναῖα,
 καὶ μέγ' ἀρίστα,
 χαῖρε· πρόφρων σε χθονίος θ' Ἐρμῆς,
 αἶδ' ἡς τε δέχουτ'· ἢ δέ τι κακὸν
 πλέον ἐς ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ'
 αἶδ' οὐ νύ μ' ἔφα προσιδράοις·
 θε πολλὺς μὲν ἦδ' ἡ, καὶ πᾶσι πάντοιας χθονὸς
 ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτη δόμους,
 οἷς δ' ἄπανα πρῆθ' ἡ· ἀλλὰ τῷ δ' ὕπ' ὠξένου
 κακίον ἐς τήνδ' ἱστάν ἐδεξάμην·
 ὅς πρῶτα μὲν πενθύντα δεισώσθην ὄρων,
 εἰσηλθε, καὶ τόλμης ἀμύψασθαι πύλας·
 ἔπειτα δ' ὅτι σωφρόνως ἐδέξατο

ΛΑΚΗΣΤΙΣ

τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν·
 ἀλλ' ἔτι μὴ φέροισιν, ὥτρυνεν φέρειν·
 ποτῆρα δ' ἐν χάρεισι κίσινον λαβὼν,
 πίνει μελαίνης μητρὸς ἄνθρωπον μέθυ,
 ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ
 οἶνε· σέφει δ' ἐκράττα μυρσίνοισι κλάδοις,
 ἄμυσ' ὕλακτῶν· διασὰ δ' ἦν μέλη κλύειν·
 ὁμῆν, γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτῃ κακῶν
 ὕδ' ἐν προτιμῶν· οἰκείται δ' ἐκλαίομεν
 δέσποιναν· ὁμμα δ' ὕψ' ἐδείκνυμεν ξένῳ
 τέγγοντες· Ἀδμήτος γὰρ ὥδ' ἐφίετο·
 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἔστιν
 ξένον πανῦργον κλυῶπα, καὶ λησὴν τινα·
 ἦ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν· ὕδ' ἐφεισθόμην,
 ὕδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμύξων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἥ μοι πᾶσι τ' οἰκείταισιν ἦν
 μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρύνετο,
 ὄργας μαλάσσας ἀνδρός· ἄρα τὸν ξένον
 συγῶ δικάως ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;

- ἦρ ὅτος, τί σε μὲν, καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
- » Οὐχρὴ σκυθρῶπὸν τοῖς ξένοισι τὸν πρόσπολον
- » εἶναι, δέχεσθαι δ' ἀνπροσηγόρη φρενί·
 σὺ δ' ἀνδρ' ἐταῖρον δεσπότη παρόνθ' ὄρων,
 συγῶ προσώπῳ, καὶ συνωφρυνμένῳ
 δέχῃ, θυραῖς πῆματος σπυδῆν ἔχων·
 δαῦρ' ἔλθ', ὅπως αἰ καὶ σοφώτερος γένη·
 τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν;
 οἶμαι μὲν ὕ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἀνέμν·
- » Βροτοῖς ἅπασιν κατθανεῖν ὀφείλεται·
- » Κῦκ' ἐστὶ θνητῶν, ὅστις ἐξ ἐπίσταται

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Τὴν αὐρίον μέλλουσιν εἰβιώσεται.
 » Τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται.
 » Κάς ὃ διδάκτον, ὃ δ' ἀλίσσεται τέχνη.
 » Ταῦτ' ἔν ἀνέσας, καὶ μαθὼν ἐμὴ παρά,
 » Εὐφράνεσάυτον· πῖνε· τὸν καθ' ἡμέραν
 » Βίον, λογίζεσθον· τὰ δ' ἄλλα, τῆς τύχης.
 » Τίμα δὲ καὶ τὴν πλῆσυν ἡδίστην θεῶν
 » Κύπριν βροτοῖσιν· ὧς μιν γὰρ ἡ θεός.
 » Τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα, καὶ πᾶσιν λόγοις
 » Εμοῖσιν, ἥ περ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.
 οἶμαι μὲν, ἔκην τὴν ἄγαν λύπην ἀφ᾽ ἧς,
 τίης μεθ' ἡμῶν, τὰς δ' ὑπερβαλὼν τύχας,
 σεφάνοις πυκαθεῖς· καὶ σάφ' οἶδ' ὅθ' ἔνεκα
 τῷ νῦν σκυθρωπῷ καὶ ξυνεσῶτος φρενῶν,
 μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεισὼν σκῆψον.
 » Οντας δὲ θνητὺς, θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν,
 » Ως τοῖς τε σεμνοῖς καὶ συνωφρυνμένοις
 » Ἀπασιν ἐστίν, ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,
 » Ο βίος ἀληθῶς ὃ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
 θε ἐπιστάμεθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσσομεν
 ἔχθ' οἶα κῶμην καὶ γέλωτος ἄξια.
 ἦρ γυνή, θυραῖος ἢ θανέσθαι, μὴ λῖαν
 πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσποτάται.
 θε τί ζῶσιν; ὃ κατόισθα πᾶν δόμοις κακὰ.
 ἦρ εἰ μή τι σὸς με δεσποτῆς ἐφύναστο.
 θε ἄγαν γ' ἐκῆνος ἔς ἄγαν φιλόξενος.
 ἦρ ἔκην· ὀθνεῖν γὰρ ἔνεκ' αὖ πάχει νεκρῷ.
 θε ἡ κάρτα μέντοι καὶ λῖαν γ' οἰκῆτος ἦν.
 ἦρ μῶν ξυμφοράν τιν' ἔσαν ἔκ' ἐφραξέ μοι;
 θε χαίρων ἴθ' ἡμῖν δὲ δεσποτῶν μέλγ' κακὰ.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

- ἦρ ὅδ' ἔθυραίων πημάτων ἀρχὴ λόγος.
 θε ἔγάρ σε κωμάζοντ' ἀν' ἡχθόμην ὄρων.
 ἦρ ἀλλ' ἢ πέπονθα δαίν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;
 θε ἔκ' ἡλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμους.
 πένθος γάρ ἢ μῖν ἐστὶ καὶ κῆρ' ἀν' βλέπεις,
 μέλα μπεπλυστολμύς τε. Ἡ· τίς δ' ὁ κατθανών;
 μῶν ἢ τέκνων τις φρῦδος, ἢ γέρον πατήρ;
 θε γυνὴ μὲν ἔν' ὀλωλεν Ἀδμήτῃ ξένη.
 ἦρ τί φῆς; ἔπειτα δῆτ' αὖ μ' ἐξενίξετε;
 θε ἡδεῖτο γάρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.
 ἦρ ὦ χέτλι, οἴας ἢ μπλακεῖς ξυταόρου.
 θε ἀπώλόμεθα πάντες, ἔκλεινέ μοι.
 ἦρ ἀλλ' ἡσθόμην μὲν ὅμμι' ἰδὼν δακρυρῥοῦν,
 κῆρ' ἀν' τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἔπειθέ με
 λέγων θυραῖον κῦδος εἰς τάφον φέρειν.
 βίᾳ δ' ἐθυμῶ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας,
 ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένῳ δόμοις,
 πρᾶσσοντος ἔτῳ· καὶ πεκώμαζον, κῆρ' αὖ
 στεφάνοις πυκασθῆς· ἀλλὰ σὺ τὸ μὴ φράσαι,
 κακῶς τοσούτῃ δώμασι προκειμένῃ.
 πῦρ καὶ σφεθὰ πῆλ; πῦρ νιν ἀρήσω μόλων;
 θε ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἢ πὶ Λαρίασαν φέρει,
 τύμβον κατόψιν ξεινὸν ἐκ προκσίῃ.
 ἦρ ὦ πολλὰ τλάσα καρδία, ψυχὴ τ' ἐμὴ,
 νῦν δαῖξον οἶον παῖδά σ' ἢ τιρυμβία.
 Ἡ λεκτροῦνος γαῖαντ' Ἀλκμήνῃ Διὶ.
 δῖ' ἄρ' με σῶσαι τὴν θανῶσαν ἀρτίως
 γυναῖκα, κῆρ' ὅνδ' αὖθις ἰδρῦσαι δόμον
 Ἀλκίησιν, Ἀδμήτῃ δ' ὑπερῆσαι χάριν.
 ἐλθὼν δ' ἀνακτατὸν μέλα μπεπλυνεφῶν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θάνατον φυλάξω· καὶ νιν ὠρήσειν δοκῶ
 πίνοντα τὺ μὲν πλησίον προσφασμάτων·
 καὶν περ λοχίσας αὐτὸν ἐξ ἔδρας συθῆς,
 μάρψω, κύνκλω δὲ περιβαλὼν χερσὶν ἐμαῖν,
 ὅτ' ἐστὶν ὅστις αὐτὸν ἐξαίρήσεται
 μολῶντα πλουρὰ, πρὶν γυναικ' ἐμοὶ μεθῆ-
 ῖν δ' ὅν ἄμαρτωλῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλη
 πρὸς αἵματηρὸν πέλαγον, εἰμι τὴν κάτω
 κόρης, ἀνακτὸς τ', ἧς ἀνιήεις δόμους.
 αὐτήσομαι τε· καὶ πέποιθ' ἄξειν ἄνω
 Ἀλκισιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένε,
 ὅς μ' ἧς δόμους ἐδέξατ', ὅδ' ἀπήλασε,
 καὶ περ βαρεῖα συμφορὰ πεπληγμένος.
 ἔκρυπτε δ' ὦν γενναῖος, αἰδέομαι ἐμὲ.
 τίς τῷδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος;
 τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγάρ ὅτ' ἐρῶ, κακὸν
 ἀνεργεῖν φῶτα, γενναῖος γηγώς.

αἰδ' ἰώ· ἰώ· συμερὰ πρόσσοδοι, συγκαὶ δ' ὄφεις
 χήρων μελάβρων· ἰώ μοι μοι· αἶ· αἶ·
 ποῖ βῶ; πῇ σῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
 πῶς ἂν ὁλοίμαν; ἢ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.
 ξηλῶφθι μένεις· κήνων ἔραμαι.
 κέν' ἐπιθυμῶ δώματα νάειν·
 ὅτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν,
 ὅτ' ἐπὶ γαίας πόδα πεζύων.
 τοῖον ὅμηρόν μ' ἀποσυλήσας
 ἄδῃ θάνατος παρέδωκεν.

χο πρόβα· πρόβα· βᾶβι κᾶνθος οἰκῶν· αἶ· αἶ·
 πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων· ἔ· ἔ·
 δ' ἰοδύναις ἔβας· σᾶφ' ὀίδα· φᾶν· φᾶν·

τὰν

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

τὰν ἑρβὲν ὕδ' ἐν ὠφελῆϊς· ἰώ μοι μοι·
τὸ μὴ ποτ' ἔσιδ' ἦν φιλίας ἀλόχῃ
πρόσωπον ἄντα, λυπηρόν.

ἄδ' ἔμνησας ὅ μιν φρένας ἤλκωσεν.

» Τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μείζον, ἅμαρτ' ἦν

» Γισῆς ἀλόχῃ; μὴ ποτε γήμας,
ὠφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμου.

» Ζηλῶ δ' ἀγάμης, ἀτέκνης τε βροτῶν.
Ψυχῇ δ' ἐμὴ τῆσδ' ὑπεραλγῆν, μέτριον ὄχθος.
παίδων δ' ἐνόσους, καὶ νυμφιδίους
ἀνὰς θανάτοισι κεραιῖζομένας,
ὕπλητόν ὄραν, ἐξὸν ἀτέκνοισι
ἀγάμοις τ' εἶναι διαπαντός.

χο τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἦκει· αἶ· αἶ·
πέρας δ' ὕδ' ἐν τιθεῖς ἀλγέων· ἔ· ἔ·

βαρέα μὲν φέρειν, ὅμως δ' ἐ· φᾶ· φᾶ·
τλαῖν· ὕδ' ἐν πρῶτος ὤλεσας, ἰώ μοι μοι,
γυναικα· Συμφορὰ δ' ἐτέρως ἐτέρα

» Γίεξει φανῆσα θνατῶν.

ἄδ' ὦ μακρὰ πένθη, λυπαί τε φίλων
τῶν ὑπὸ γαῖαν, τί μ' ἐκώλυσας
ρίψαι τύμβου τάφρον ἐς κόλιν,
καὶ μετ' ἐκείνης τῆς μέγ' ἀρίστης κείσθαι φθίμενον;
δύο δ' ἀντὶ μιᾶς ἄδης ψυχᾶς
τὰς πιστάτασθε συνέχευ' ὅ μιν,
χθονίαν λίμναν διαβάντε.

χο ἐμοί τις ἦν ἐν γένει, ὃ κόρος ἀξιοθρήντος
ἔχετ' ἐν δόμοισι μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
ἔφερε κακὸν ἄλλισ' ἀτεκνος ὢν,
τολίας ἐπὶ χαίτας, ἥδη προπετῆς ὢν,

βίοτ' ἔτε προῶ.

ᾧ δ' ἡ μάδ' ὁμων, πῶς ἴσ' ἔλθω;
 πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
 δαίμονος; οἱ μοι πολὺ γὰρ τὸ μέσον.
 τότε μὲν πύκαις σὺν πηλιάσιν,
 σύνθ' ὕμναισις ἔπειχον ἔσω,
 φιλίας ἀλόχῃ χεῖρα βασιάζων,
 πολυάχματος δ' ἔπειτο κῶμος,
 τὴν τε θανῦσαν, καὶ μ' ὀλβίζων.
 ὥς ἀπατρίδαι, καὶ π' ἀμφοτέρων
 ὄντις ἀρίστων, σύζυγας ἔμην.
 νῦν δ' ὕμναιων γόος ἀντίπαλος,
 λυκῶν τε πέπλωι μέλανες σολμοί,
 πέμπυσί μ' ἔσω,
 λέντρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

παρ' αὐτῇ σοι πότμος
 ἦλθεν ἀπ' ἡρώων, τὸ
 δ' ἄλγος ἀλλ' ἔσωσας
 βίοτον, καὶ ψυχάν.
 ἔθανε δ' ἄμαρ,
 ἔλιπε φιλίαν.
 τί νέον τόδε; πολλοῖς
 ἤδη παρέλυσεν
 θάνατος δ' ἄμαρτος.

φίλοι, γυναικὸς δαίμον' αὐτῇ ἔσεον
 τὴν μὲν νομίζω, καί περ ὅσον ὅμως.
 τῆς μὲν γὰρ ὅσον ἄλγος ἄφεται ποτε,
 πολλῶν δ' ἐμύχων ἀκλήϊς ἐπαύσατο.
 ἐγὼ δ', ὃν ὅσον ἔχρηξην, παρὰ τὸ μέρος μόνον,
 λυπρὸν διάξω βίοτον, ἄρτι μανθάνων.

τῶς

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
 τί ν' ἂν προσειπῶν; τῦ, δὲ προσηβῆς ὕπο,
 τερπνῆς τύχοι μ' ἂν εἰσόδου ποῖ τρίβομαι;
 ἢ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἔρημία,
 γυναικὸς ὄντας ὅτ' ἂν εἰσίδω κενάς.
 θρόνους τ' ἐν δίσιν ἵξεις, καὶ κατὰ σέβας
 αὐχμηρὸν ἔδρας· τέκνα δ' ἄμφι γύνασι
 πίπτοντα, κλαίει μητέρ'. οἱ δέ, δεσποτίν
 σένωσιν, οἷαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
 τὰ μὲν κατ' οἴκους, τοιάδ'· ἐξώθεν δέ μοι,
 γάμοι γ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν, καὶ ξύλλογοι
 γυναικοπληθεῖς. ὃ γὰρ ἐξανέξομαι
 λούσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὀμήλικας.
 ἐρῇ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρῇ, τάδε·
 ἰδὼ τὸν αἰχρῶς ξῶνθ', ὃς ὃν ἔτλη θανεῖν,
 ἀλλ' ἦν ἔγην μεν ἀντιδὺς ἀτυχία,
 πέφυγεν ἄδην, καὶ τ' ἀνὴρ ἦναι δοκεῖ,
 συρῇ δὲ τὺς τεκόντας, αὐτὸς ὃ θέλων
 θανεῖν· τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
 ἔξω· τί μοι ξῆν δῆτα κύδιον φίλοι,
 κακῶς κλύοντι, καὶ κακῶς πεπραγότες;

- χο Εὐὼ καὶ διὰ μέσας
 » Καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
 » Γλῆσον ἀφ' ἄμενος λόγων,
 » Κρείων ὃδ' ἐν ἀνάγκας
 » Εὐροτ' ὃδ' ἐτι φάρμακον
 » Ορφέας ἐν σανίσι, τὰς,
 » Ορφέας κατέγραφε
 » Γῆρυς ὃδ' ὅσα Φοῖβος
 » Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Φάρμακα πολυτόνοις
- » Αντιτεμῶν βροτοῖσι·
 μόνας δ' ὕτ' ἐπὶ βωμὺς
 ἔλθειν, ὅτε βρέτας θείας
 ἔστιν, ὃ σφαγίων κλύε·
 μή μοι πότνια μείζων
 ἔλθοις, ἢ τοπρὶν ἐν βίῳ·
 καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ, τι ναύσῃ,
 σὺν σοὶ τῷτο τελευτᾷ·
- » Καὶ τὸν ἐν Χαλύβοισι
- » Δαμάξεις ὃ βίᾳ σίδαρον·
 ὃ δέ τις ἀποτόμῃ
 λήματός ἐστιν αἰδώς·
 καὶ σ' ἐν ἀφύκτοις χερῶν
 εἶλε θεὰ Δις μοῖς·
 τόλμα δ', ὃ γὰρ ἀνάξεις πότ' ἐνερθε
 κλαίων τὸς φθι μένους ἄνω·
 καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
 παῖδες ἐν θανάτῳ·
 φίλα μὲν ὅτ' ἦνγε μετ' ἡμῶν,
 φίλα δέ τι καὶ θανῶσα·
 γενναιοτάταν δὲ πᾶσ' ἄν
 ἐξούξω κλισίαις ἀνοίτιν·
 μὴ δὲ νεκρῶν ὥς φθι μένων,
 χῶμα νομιζέσθω·
 τύμβος σᾶς ἀλόχῃ·
 θεοῖσι δ' ὁμοίως
 τιμάσθω σέβας ἐμπόρων·
 καὶ τις δοχμίαν κέλευσεν
 ἐκβαίνων, τόδ' ἔρεϊ,

αὐτὰ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

αὐτὰ ποτὲ πρῦθανεν ἀνδρὸς,
 νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων.
 χαῖρ' ὦ πότνι, αὖ δὲ δόιης.
 τοιαῖνιν προσεῖρῃσι φῆμαι.
 καὶ μὴν ὅδ' ὥς ἴσκειν Ἀλκμήνης γένος
 Ἀδμήτε, πρὸς σὴν ἐστὶν πορεύεται.
 ἦρ Φίλον πρὸς ἀνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως.
 Ἀδμήτε, μορφὰς δ' ἔχ' ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχει,
 Σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἤξιον
 ἔγγυς παρὲς, ἐξετάζεσθαι φίλος.
 σύ δ' ἔκ' ἐφραξες σῆς προκῆμενοκ νέκυ
 γυναῖκος, ἀλλὰ μ' ἐξένιξες ἐν δόμοις,
 ὥς δὴ θυραῖν πῆματος στυδὴν ἔχων.
 καῖσε κακὰ τα, καὶ θεοῖς ἐσσεύσασθαι
 ἀπονδᾶς ἐν οἴκοις δυστυχῶσι τοῖσι σοῖς.
 καὶ μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθὼν τάδε.
 ἔμην σε λυπῆν ἐν κακοῖσι βύλομαι.
 ὦν δ' ἔννεχ' ἤκω, δαῦρ' ὑποστρέψας πάλιν,
 λίσσω· γυναῖκα τήνδ' ἐμοὶ σῶσαι λαβὼν,
 ἕως ἂν ἵππυς δαῦρο θρήϊκας ἄρων
 ἔλθω, τύραννον Βισυνῶν κατακτανῶν.
 πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι, νοσήσαιμι γάρ,
 δίδωμι τήνδε σοῖσι πρόσπολον δόμοις.
 πολλῶν δὲ μόχθων ἦλθε χεῖρας ἄρ' ἐμὰς.
 ἀγῶνα γὰρ πάντῃ μόν' εὐρίσκω τίνας
 τιθέντας ἀθληταῖσιν, ἄξιον πόνου.
 ὅθεν κομίζω τήνδε, νικητήρια
 λαβὼν· τὰ μὲν γὰρ κῦφα τοῖς νικῶσιν, ἦν
 ἵππυς ἀγεσθαι· τοῖσι δ' αὖ τὰ μέγιστα
 νικῶσι, πυγμὴν, καὶ πάλην, βυφόρβια.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς ἔπειτ' ἐκτυχόντι δέ,
 αἰχρὸν παρῆναι κέρδος ἦν τόδ' ἀκλείς.
 ἀλλ' ὥς περ εἶπον, σοὶ μέλιν γυναικα χρή.
 ὃ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν,
 ἦ κω χρόνῳ δὲ καὶ σὺ μ' αἰνέσεις ἴσως.
 ὅτοι σ' ἄτι μάζων, ὅδ' ἐν αἰχροῖσι τιθεῖς,
 ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίῃ τύχῃ,
 ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τὸτ' ἂν ἦν προσήμενον,
 ἥ περ πρὸς ἄλλῃ δώμαθ' ὠρμήθης ξένῃ.
 ἄλῃς δὲ κλαίειν τὸ μὲν ἦν ἐμοὶ κακόν.
 γυναικα δ' εἰ πῶς ἐστίν, αὐτὸ μὰ σ' ἄναξ,
 ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἱ ἐγὼ,
 σώξεν ἀνωχθὶ Θεσσαλῶν· πολλοὶ δὲ σοὶ
 ξένοι Φεραίῳν· μὴ μ' ἀναμνήσης κακῶν.
 ἔκ ἂν δυνάμην τήνδ' ὀρώων ἐν δώμασιν,
 ἄδακρυς εἶναι, μὴ νοσύντ' μοι νόσον
 προδῆς· ἄλῃς γὰρ συμφορὰ βαρύνομαι.
 πῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
 νέα γὰρ ὥς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.
 πότερα, κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει σῆκη;
 καὶ πῶς ἀκραιφνὴς ἐν νέοις σρωφωμένη
 ἔσται; Τὸν ἠβῶνθ' Ἡράκλεις ὃ ῥάδιον
 Εἶργεν· ἐγὼ δ' ἐσὺ προμηθίαν ἔχω.
 ἢ τῆς θανύσης ἧς θάλαμον βύσας τρέφω.
 καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδ' ἐτὴ κήνης λέχει;
 διτλήν φοβῶμαι μέμψιν, ἔκ τε δημοτῶν
 μή τις μ' ἐλέγξῃ τὴν ἐμὴν ἀεργέτιν
 προδόντ', ἐν ἄλλῃς δὲ μνίσιοις πιτυγνέας,
 καὶ τῆς θανύσης, ἀξία δὲ μοι σέβειν,
 πολλὴν πρόνοιαν δ' ἡ μ' ἔχειν· σὺ δ' ὦ γύναι,
 ἥ τις

ΑΛΚΙΣΤΙΣ

ὅτις ποτ' ἔσθ' οὐ ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκίησσι
 μορφῆς μέτρ' ἴσθι, καὶ προσήϊξαι δέ μας·
 οἱ μοι· νόμιζε πρὸς θεῶν ἀπ' ὁμμάτων
 γυναικα τήνδε· μή μ' ἔλῃς ἡρὴ μένον·
 δοκῶ γάρ αὐτὴν ἔσορῶν, γυναιχ' ὄραν
 ἐμὴν· θολοὶ δὲ καρδίαν· ἐν δ' ὁμμάτων
 πηγαὶ κατέρ' ῥώγασιν· ὦ τλήμων ἐγὼ,
 ὥς ἄρτι πένθος τῷδε γάομαι πιερῷ·
 ἐγὼ μὲν ὅν ἐχόμ' ἀν' ἀλέγειν τύχην·
 χρὴ δ' ὅστις ἔσθ' οὐ, καρτερεῖν θεῶ δόσιν·
 ἦρ' ἔγερ' τοσαύτην δύναμιν ἔχον ἐκ Διὸς,
 ἔς φῶς πορεύσασαι νερτέρων ἐκ δωμάτων
 γυναικα, καὶ σοὶ τήνδε πορσύναι χάρι·
 ἄδ' σάφ' οἶδα βύλεσθαι σ' ἄν· ἀλλὰ πῦ τόδε;
 » Οὐκ ἔστι τὺς θανόντας ἐς φάος μολῆν·
 ἦρ' μὴ νῦν ὑπέρβαιν', ἀλλ' ἐνασίμως φέρι·
 ἄδ' Ῥᾶον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν·
 ἦρ' τί δ' ἄν προκόποις, εἰ θέλοις αἰεὶ σέειν;
 ἄδ' ἐγὼ καὶ καὶ αὐτὸς, ἀλλ' ἔρω τίς μ' ἐξάγει·
 ἦρ' τὸ γὰρ φιλήσας τὸν θανόντ', ἄγει δ' ἀκρυ·
 ἄδ' ἀπώλεσέν με, καὶ τι μάλλον ἢ λέγω·
 ἦρ' γυναικὸς ἐσθλῆς ἢ μπλακῆς· τίς ἀντερεῖ;
 ἄδ' ὥς τ' ἄνδρα τόνδε μὴ κέθ' ἡδεσθαι βίῳ·
 ἦρ' χρόνος μαλάξει· νῦν δ' ἐθ' ἢ βᾶ σοι κακόν·
 ἄδ' χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν·
 ἦρ' γυνή σε παύσει, καὶ νέε γάμυ πόθος·
 ἄδ' εἰρήνησιν· οἷον ἔπας· ὅν ἄν ὦ ὁμην·
 ἦρ' τί δ' ὅ γαμῶς γάρ, ἀλλὰ χιρᾶνεις μόνος;
 ἄδ' ὅν ἐστιν ἥτις τῷδε συγκλιθῆσεται·
 ἦρ' μῶν τὴν θανῶσαν ὠφελῆν τι προσδοκᾷς;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄδ' κήνην ὅπου πέρ ἐστι, τι μάσθαι χρεῖων.
 ἦρ αἰνῶ μὲν, αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
 ἄδ' ὡς μή ποτ' ἄνδρα τόνδε τυμφίον καλῶν.
 ἦρ ἐπήμεσ', ἀλόχῳ πιστὸς ἔνεκ' ἢ φίλος.
 ἄδ' θάνοι μ' ἐκήνην, καί περ ἔκ' ἔσαν, προδύς.
 ἦρ δέχου νῦν ἥσω τήνδε γενναίαν δόμων.
 ἄδ' μὴ πρὸς σέ τ' ὑπ' ἀσφραντος ἄντομαι Διός.
 ἦρ καὶ μὴν ἁμαρτήσῃ με δράσας τάδε.
 ἄδ' καὶ δρῶν γε, λύπη καρδίαν δηχθήσομαι.
 ἦρ πιθῶ· τάχ' ἂν γὰρ εἰς δέον πέσοι χάρις.
 ἄδ' φῶ· ἥθ' ἐξ ἀγῶνος τήνδε μὴ λάβοις ποτ'·
 ἦρ νικῶντι μέντοι, καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
 ἄδ' καλῶς ἔλιξας· ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
 ἦρ ἄπεισιν, ἢ χρὴ· πρῶτα δ' εἰ χρεῖων, ὄρα.
 ἄδ' χρὴ, σὺ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνεαι ἐμοί.
 ἦρ ἥδ' ὡς τι καὶ γὰρ, τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
 ἄδ' νίκα νῦν· ὅ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.
 ἦρ ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡ μᾶς αἰνέσεις· πιθῶ μένον.
 ἄδ' κομίζετ', εἰ χρὴ τήνδε δέξασθαι δόμοις.
 ἦρ ἔκ' ἂν μεθήναι τὴν γυναῖκα προσπόλοισ.
 ἄδ' σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἰσαγ' ἢ δοκεῖ, δόμοις.
 ἦρ ἥς σὰς μὲν ἔν' ἐγὼ γε θήσομαι χέρας.
 ἄδ' ἔκ' ἂν θίγοιμι· δῶμα δ' εἰσελθῆν πάρα.
 ἦρ τῇ σ' ἢ πέποιθα χαρὶ διεξιᾶ μόνη.
 ἄδ' ἀναξ, βιάσῃ μ' ὅθ' θέλοντα δρῶν τάδε.
 ἦρ τόλμα προτείνειν χάρα, καὶ θίγειν ξένους.
 ἄδ' καὶ μὴν προτήνω Γοργόν' ὡς καρατόμῳ.
 ἦρ ἔχεις; Α· ἔχωναί· Η· σῶξε νῦν· καὶ τὸν Διὸς
 φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον.
 βλέπον δ' εἰς αὐτὴν, ἢ τι σοὶ δοκεῖ πρέπειν

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

γυναικί· λύπης δ' ὠτυχῶν, μεθίστασο.
 ἄδ ὦ θεοί, τί λέξω; θαῦμάν' ἐλπισον τόδε,
 γυναῖκα λούσων τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμως.
 ἦ κέρτομός με θεῦ τις ἐμπλήσει χαρά;
 ἦρ ἔκ' ἐστίν· ἀλλὰ τήνδ' ὄρας δάμαρτα σὴν.
 ἄδ ὄραγε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ἦ.
 ἦρ ἔψυχάζων τόνδ' ἐποίησω ξένον.
 ἄδ ἀλλ' ἦν ἔθαπτον ἰσορῶ δάμαρτ' ἐμὴν.
 ἦρ σάφ' ἴδ'. ἀπιστεῖν δ' ἔσθ'· ἴσθαι μάξω τύχην.
 ἄδ θίγω· προσέπω ξῶσαν ὥς δάμαρτ' ἐμὴν.
 ἦρ πρόσσιπ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσον περ ἤθελες.
 ἄδ ὦ φιλτάτης γυναῖκος ὄμμα, καὶ δέμας,
 ἔχω σ' ἀέλπῳς, ἔποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
 ἦρ ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν.
 ἄδ ὦ τῷ μεγίστῳ Ζηνὸς ὄγενες τέκνον,
 α ἄνδαι μοιόινς· καὶ σ' ὄφυνταύσας πατήρ,
 σῶξοι· σὺ γὰρ τὰ μ' ἐξανώρθωσας μόνος.
 πῶς τήνδ' ἐπεμψας νέρθαι ἰς φάος τόδε;
 ἦρ μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κοιράτῳ.
 ἄδ πῦτόνδε θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
 ἦρ τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκλόχευ μάρψας χερσίν.
 ἄδ τί γὰρ ποθ' ἦδ' ἀναυδὸς ἔστηκεν γυνή;
 ἦρ ἔπωθέμισσοι τῆσδε προσφῶνη μάτων
 κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
 ἀφανίσσῃται, καὶ τρίτον μὲν φάος.
 ἀλλ' εἰσαγείσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὢν,
 τοιοῦτον Ἀδμήτ' ὀύσσει περὶ ξένου.
 καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δὲ τὸν προκήμετον πόνον
 Σθενέλα τυράντῳ παιδί πορρυνῶ μολῶν.
 ἄδ μείνον παρ' ἡμῖν, καὶ ξυνέστος γενεῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ἦρ αὖθις τό δ' ἔσται· νῦν δ' ἐπείγεσθαι με δῖ.
 ἄδ' ἀλλ' οὐτυχοῖς· νόστιμον δ' ἔλθοις δόμον.
 αἰσῶις δὲ πᾶσι τ' ἐννέπω τετραρχία,
 χορὸς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰσάναι,
 βωμὴς τε κνιῶν βυθύτοισι προτροπαῖς.
 νῦν γὰρ μεθιρμός μεσθα βελτίω βίον,
 τῷ πρόσθεν· ὃ γὰρ οὐτυχῶν ἀρνήσομαι.
- 20 πολλά μορφὰ τῶν δαιμονίων,
 πολλά δ' αἰετῶς κραίνουσι θεοί.
 καὶ τὰ δοκηθέντ', ὅκ' ἐτελέσθη.
 τῶν δ' αἰδοκῆτων πόρον εἶρεν θεός.
 τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥΛΛ

ΚΗΣΤΙΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΙΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΔΡΟ ΜΑΧΗΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρομά-
χην τὴν Ἑκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὸν
Μολοχόν· ὕστερον δὲ, ἐπέζη μὲν Εὐρμίωνην τὴν Με-
νέλαον θυγατέρα· δίκας δὲ πρῶτον ἡθικῶς τῆς Ἀχιλ-
λέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν
ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν
ἐξιλάσθαι· ζηλοτύπως δὲ ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρο-
μάχην ἢ βασιλίσ, ἐβυλόνετο κατὰ ταύτης θάνατον,
μεταπρὸς μὲν τὸν Μενέλαον· ἡ δὲ, τὸ παιδίον
μὲν ὑπέξισθικεν· αὐτὴ δὲ, κατέφυγεν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς τῆς
Θέτιδος· οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον, καὶ τὸ παιδίον ἄ-
νῳρον· καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες, ἀνήγειραν· καὶ σφάτ-
την μέλλοντες ἀμφοτέρους, ἐκωλύθησαν, τῷ Γηλέ-
ως ἐπιφανέντος· Μενέλαος μὲν ὃν ἀπῆλθεν ἄς Σπάρ-
την· Εὐρμίωνη δὲ, μετενόησεν, ἀλαβηθεῖσα τὴν παρ-
σίαν τῷ Νεοπτόλεμῳ· παραγνόμενος δὲ ὁ Οὐρίσης,
ταύτην μὲν ἀνήγαγεν εἰς Σπάρτην· Νεοπτόλεμῳ δὲ
ἐπεβύλῳσεν· ὃν καὶ φονανθέντα, παρήσαν οἱ φέρον-
τες· Γηλεῖ δὲ μέλλουσι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν, Θέτις· ἐ-
πιφανείσῃ, τοῦτον μὲν ἐν Δελφοῖς ἐπέταξε θάψαι,
τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς Μολοαὺς ἀποσεῖλαι μετὰ
τῷ παιδός· αὐτὸν δ' ἔειπεν ἀθανασίαν προσδέχεσθαι·
τυχὼν δὲ ταύτης, ἄς μακάρων νήσους ᾤκησεν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῷ δράματος, ἐν Φθίᾳ κῆται· ὃ δὲ
χορὸς, συνέσηκεν ἐκ Φθιωτῶν γυναικῶν· προλογί-
ξει δὲ Ἀνδρομάχῃ· τὸ δὲ δράμα, τῶν δαυτέρων· ὃ
πρόλογος σαφὴς, καὶ εὐλόγως ῥημένος· ἔστι δὲ καὶ τὰ
ἐλεγεία

ἐλεγεία τὰ ἐν τῇ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῇ δα-
τίρῳ μέρει. ῥῆσις Ερμιόνης, τὸ βασιλικὸν ἐμφαί-
νυσα, καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος καλῶς ἔχων.
ὧ δὲ καὶ ὁ Γηλαῖος ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφιλόμιτος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀνδρομάχη.	Μολοπῆος.
Θεράπαινα.	Γηλαῖος.
Χορὸς ἐκ Φθιω- τίδων.	Ορίσης.
Ερμιόνη.	Ἀγγελος.
Μενέλαος.	Θίτις.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀνδρομάχη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝ
ΔΡΟΜΑΧΗ.

2

Σιάτιδος γῆς γῆμα, Θῷ
βαία πόλις,
ὅθεν πῶδ' ἔδγων σὺν πολυ
χρυσῷ χλιδῇ

Γριάμν τύραννον ἐσίαν ἀφικόμην,
δάμαρ δοῦσα παιδοποιὸς Ἑκτορι,
ξηλωτὸς ἔνετ' ὧ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ,
νῦν δ' ἔτις ἄλλῃ δυστυχέσῃτη γυνή·
ἐμὺ πέφυκιν, ἢ γυνήσεται ποτε.
ἦτις πόσιν μὲν Ἑκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
θανόντ' ἐσείδον, παῖδά θ', ὃν τί κτω πόσει,
ρίφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων,
ἐπὶ τὸ Τροίας ἔλον Ἕλληνες πέδον,
αὐτὴ δ' ἐδύλη τῶν ἐλευθερωτάτων
οἰκῶν νομιοθεῖσ', Ἑλλάδ' ἔσχαφικόμην,
τῷ νησιώτῃ Νεοπόλῃ μὲν δόρος γέρας
δοθεῖσα, λήσας τρωϊκῆς ἐξαίρετον.
Φθίας δ' ἐτῆσδε, καὶ πόλειος Φαρσαλίας
σύγχορταν αἰῶ πεδί', ἵν' ἡ θαλααία
Γηλέῃ ξυνῶκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις,
φάυγος ὁμιλον· θειασαλὸς δ' ἐνιν λεῶς
Θετίδειον αὐδ' ἄθεᾶς χάριν νυμφαμάτων.
ἐνθ' οἶκον ἔχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
Γηλέα δ' ἀνάγειν γῆς ἐκ Φαρσαλίας,
ζῶντος γέροντος, σκῆπτρον ἔθέλων λαβεῖν.
καὶ γὰρ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
πλασθεῖς Ἀχιλλέως παιδί, διαπότη τ' ἐμῷ.
καὶ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην, ὅμως
 ἐλπίς μ' ἄλ' προσῆγε, σωθέντος τέκνου,
 ἀλλήν τιν' ὄρεῖται, καὶ πικύρησιν κακῶν.
 ἔπει δ' ἐτὶ τὴν κακὰ κεναν Ἑρμῖον ἔγαμψεν,
 τὸ μὲν παρώσας δεσποῖντος δούλου λείχος,
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς χαλκίοις ἐλαύνομαι.
 λέγει γὰρ ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
 τίθημι ἄπαιδα, καὶ πόσει μισυμένην,
 αὐτὴ δ' ἐν αἵματι δῖον ἀντ' αὐτῆς θέλω
 τόνδ', ἐκβαλῶσα λείκτρα τὰ κήνης βίβη,
 αἶψά γ' αὖ τὸ πρῶτον ἐχέκυσ' ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκκλείομαι. Ζεὺς τάδ' ἤδ' ἔτι μέγας,
 ὥς ἐχέκυσσά τ' ὦδ' ἐκοινώθην λέχει.
 ἀλλ' ὅσπερ κείβω· βύλεται δ' ἐμὲ κτανῆν.
 πατήρ τε θυγατρί· Μενέλειος συνδράξά τας.
 καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔς' ἀπὸ Σπάρτης μολὼν
 ἐπ' αὐτὸ τῦτο· δεῖμα τυμένη δ' ἐγὼ,
 δόμων πάροιμον, Θέτιδος εἰς ἀνάντορον
 θάλασσαν τὸδ' ἐλθῶσα, αἶψά με κωλύσῃ θανεῖν.
 Γηλαῖς τε γὰρ γιν, ἔκγονοί τε Γηλέως,
 σέβουσιν ἑρμῖν ἐν μακρῇ ἡδὸς γάμων.
 ὅς δ' ἐστὶ πάς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάβρα
 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνη φοβυμένη.
 ὃ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν, ὅτ' ἐμοὶ πάρα
 προσωφελῆσαι, παιδί τ' ὅδ' ἐν ἔς' αἰπὼν
 Δελφῶν κατ' αἶαν· ἐνθα Λοξία δίκην
 δίδωσι μανίας, ἣν τότε ἐς Πυλὸν μολὼν,
 ἤτησε Φοῖβον πατρός, ὅτι νειδίκην.
 ἥ πως τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἔξαίτ' ἔμμενος,
 θεὸν παράλοισ' ἐς τὸ λοιπὸν ἀμύνῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- θε δέσποιν', ἐγὼ τοι τὺνο μ' ὕφαινω τόδε
 καλὸν σ', ἐπεί περ καὶ κατ' οἶκον ἡξίην
 τὸν σὸν, τὸ Τροίας ἠνίκ' ὦκ' ἔμιν πίδον.
 ἄνυσ δὲ καὶ σοὶ, ζῶντί τ' ἦν τῷ σὺ πάσαι·
 καὶ νῦν φέρυσά σοι νέεσ' ἤνω λόγος·
 φόβῳ μὲν ἥ τις δέσποτῶν αἰσθήσεται,
 οἴκτῳ δὲ τῷ σὺ· δεινὰ γάρ τοι βύλεται.
 Μενέλαος εἰς σέ, πάϊς θ', ἅ σοι φυλακτεία.
 αν ὦ φιλότατ' ἑσθ' ἄνδρα, σύνδουλος γὰρ ἔ
 τῇ προῶδ' ἀνάσσει, τῇ δὲ νῦν δὲ δυσυχῇ;
 τί δρωσί; ποίους μηχανὰς πλέκουσιν νῦν,
 κτῆναι θέκοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;
 θε τὸν παῖδά σου μέλλουσιν ὧ δύσθηνε σὺ
 κτείνειν, ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθεα.
 αν οἱ μοι πέπυσται τὸν ἐμὸν ἐκβετογ γόνον
 πόθεν ποτ' ὧ δύσθηνος, ὥς ἀπώλωμαν.
 θε ἔκ οἱδ' ἐκείνων δ' ἡσθόμην ἐγὼ τάδε·
 φρῦδος δ' ἐκ' αὐτὸν Μενέλειος δόμων ἄπο.
 αν ἀπώλωμην ἄρ' ὧ τέκνον· κτενεῖσ' ἰ σέ
 διαδοὶ λαβόντες γυῖπες· ὁ δὲ κεκλημένος
 πατήρ, ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.
 θε δοκῶ γὰρ ἔκ' ἂν ὧ δ' ἐσ' ἂν πράσσειν κακῶς,
 κῆρυ παρόντος· νῦν δ' ἔρημος ἑφίλωπ.
 αν ὕδ' ἂμ φησὶ Γηλέως ἦλθεν ὥς ἡξιοφάτις;
 θε γέρον ἐκῆτος, ὥς τέ σ' ὠφελῆν παρών.
 αν καὶ μὴν ἐπεμψ' ἐκ' αὐτὸν ἔχ' ἅπαξ μόνον.
 θε μῶν ὕδ' ἂμ φησὶ σοι φροντίσαι τίν' ἀγγέλων;
 αν πόθεν; θέλεις ἔν' ἀγγελος μολεῖν σύ μοι;
 θε τί δ' ἡταφῆσω χρόνιος ὕδ' ἐκ δωμάτων;
 αν πολλὰς ἂν ὕροις μηχανὰς· γυτὴ γὰρ ἔ·

θε κίνδυν

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

θε κίνδυνος· Ερμίωνη γάρ ὃ σμικρὰ φύλαξ·
 ἀν ὄρας; ἀπαυδάς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς·
 θε ὃ δῆτα· μηδὲν τῷτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί·
 ἀλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοι κὺ περίβλεπτος βίος
 δύλης γυναικὸς, ἣν τι καὶ πάθω κακόν·
 ἀν χώρει τύν· ἡμεῖς δ' οἷς περ ἐγκείμεθ' ἀφ'
 θρήνοισι, καὶ γόοισι, καὶ δακρύμασι,
 πρὸς αἰθέρ' ἔκτενῶμεν· Εμπέφυκε γάρ
 Γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεσῶτων κακῶν,
 Ἀνὰ σὺ μ' αἰεὶ καὶ διαγλώσῃς ἔχειν·
 πάρισι δ' ὕχεν, ἀλλὰ πολλὰ μοι σέβειν,
 πόλιν πατρώαν, τὸν θανόντα δ' Ἐκτορα,
 σέρρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ὃ συνεζύγην,
 δύλειον ἡμαρ εἰσπεσῶσ' ἀναξίως·
 Χρὴ δ' ὕποτ' εἰπῆν ὃδὲν ὄλβιον βροτῶν,
 Πρὶν ἂν θανόντος, τὴν τελευταίαν ἴδῃς
 Ὅπως τεράσας ἡμέραν ἤξει κάτω·
 Ἰλίῳ αἰπεινῷ, Γάρις ὃ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν
 ἠγάγετ' ἀναιάν εἰς θαλάμῃς Ἑλέναν·
 ἄς ἐνεκ' ὧ Τροία, δορὶ, καὶ πυρὶ δηϊάλωτον
 εἰλέσ' ὃ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκύς Ἀρης·
 καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἐκτορα, τὸν, περὶ τέχῃ
 εἰλημσε διφρῶν παῖς ἀλίας Θέτιδος·
 αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμῃν ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 δολοσύνην συγερὰν ἀμφιβαλῶσα κἄρα·
 πολλὰ δὲ δακρυὰ μοι κατέβη χροὸς, ἀνὶ ἧ' ἔλειπον
 ἄστυτε, καὶ θαλάμῃς, καὶ πόσιν ἐν κοῖταις·
 ὦ μοι ἐγὼ μελέα· τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὀράσθαι,
 Ερμιόνας δ' ἔλαν, ἄς ὕπο τειρομένα,
 πρὸς τὸ δ' ἄγχαλμα θεῶς ἰκέτις περὶ χεῖρε βαλῶσα,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τάκο μαιῶς πετρίνα πίδακόνεα λιβάς.

χ^ο ὦ γύναι, ἃ Θέτιδος δάπεδον, καὶ ἀνάκτορα θάσσει
δαρὸν, ὅδ' ἐλθέης

φθιάς, ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γέννατ,
εἴ τι σοι δυνάμει

ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὔρειν,

οἳ σε καὶ Ἐρμῖον ἐριδι συγεῖν συνεκλήσαν

τλᾶμον ἀμφὶ λέκτρων

διδύμων ἐπίκοινον

ἔῤυσαν ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως,

• Γνώθι τύχην, λόγισαι τὸ παρὸν κακ' εἰς ὅπερ ἦκας.

Δεσποτάς ἀμιλλᾷ.

ἱλιάς ἔσα νόρα, Λακεδαιμόνος ἐκγενέτασι,

λῆπε δεξιὸν μηλον

δῶμον τᾶς ποντίας θεῦ· τίς σοι

καίρος ἀτυχομένα, δέ μαις ἀεικέλιον καταλείβειν

Δεσποτῶν ἀνάγκαις;

τὸ κράτ' ἐν δέ σε πείσει.

τί μόχθον ἔδεν ἔσα, μόχθῃς;

ἀλλ' ἴθι· λῆπε θεῶν νηρηΐδος ἀγλαὸν ἔδραν.

γνώθι δ' ἔσ' ἐπὶ ξένας

δμῶις ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεις,

ἐνθ' ὅφίλων τίν' ἔσορᾷς

σῶν, ὧδυσυχεῖάτα,

ὦ παντάλαινα νύμφα.

οἴκητροτάτα γὰρ ἔμοι γ' ἔμολες γύναι ἱλιάς, οἶκος.

Δεσποτῶν δ' ἐμῶν φόβῳ,

ἡσυχίαν ἄρομεν· τὸ δ' ἐσόν,

οἴκῳ φέρουσα τυγχάνω,

μὴ παῖς τᾶς Διὸς νόρας

σοί

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

σοί μ' ἄφρον' ὕσαν ἴδῃ.

ἔρ νόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς,
 σολμόν τε χρωτὸς τῶνδε ποικίλῳ πέπλῳ,
 ὕτῶν Ἀχιλλέως, ὕδ' Ἰηλέως ἄπο
 δόμων ἀπαρχὰς δ' οὐρ' ἔχουσ' ἀφικόμενῃ,
 ἀλλ' ἐκ λακκαίνης ἀπαρτιάτιδος χθορὸς,
 Μενέλαος ἡ μὲν ταῦτα δ' ὠρεῖται πατὴρ,
 πολλοῖς σὺν ἔδνοις, ὥστ' ἐλευθεροσὺ μῆν.
 ὕμᾶς μὲν ἔντοι σὶσδ' ἀμείβομαι λόγοις.
 σὺ δ' ὕστα δ' ὕλη, καὶ δορικτῆτος γυνή,
 δόμους καταχεῖν ἐκβαλὺς ἡ μᾶς θέλεις
 τύσδε; συγῆμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς.
 νηδὺς δ' αἰνῶ μων διὰ σέ μοι δίολλυται.

- » Δεινὴ γὰρ ἡ πειρώτις ἔς τὰ τοιαῦτα
- » Ὑψὴ γυναικῶν, ὧν ἐπιχρήσω σ' ἐγώ.
 καὶ δὲν σ' οὐκ ἔσθ' ὅμα νηρῆδος τόδε,
 ὕβωμός, ὕδ' ἐναὸς, ἀλλὰ κατθανῆ.
 ἦν δ' ἔνθ' ὅττις σ', ἡ βροτῶν σῶσαι θέλη,
 δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ἐλβίων φρονήματων,
 σῆξαι, ταπεινὴν προσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ,
 σάειν τε δῶμα τὸ μὸν ἐκ χρυσηλάτων,
 ταυχείων περισπέρυσαν Ἀχιλλεύς δ' ὀδόν,
 γυνῶναι θ' ἴν' ἐγὼ. ὕ γὰρ ἐσθ' ἔκτωρ τάδε,
 ὕ Γρίαμος, ὕδ' ἐχρυσός, ἀλλ' ἑλλὰς πόλις.
 ἔς τὴν το δ' ἡκεις ἀμαθίας δ' ὕσινε σὺ,
 ἡ παιδὶ πατρός, ὅς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
 τοι μᾶς ξυνάδειν, καὶ τέκν' αὐθέντε πάρα
- » Τί κτεν. Τοιῦτο παντὶ τὸ βάρβαρον γένος,
- » Πατὴρ τε θυγατρί, παῖς τε μητρὶ μίγνυται,
- » Κόρη τ' ἀδελφῷ. διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Χωρῶσι· καὶ τῶνδ' ὕδ' ἐν ἐξέρχει νόμος,
 » Ἀ μὴ παρ' ἡμᾶς εἰσφερ'· ὕδ' ἄρ' καλὸν
 » Δυοῖν γυναικοῖν ἀνδρ' ἐν ἡτίαις ἔχον,
 » Ἀλλ' ἔς μίαν βλέποντες ἀνάαια Κύπριν,
 » Στέρησιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκῆν θέλει.
 70 Ἐπίφθορόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφω,
 » Καὶ ξυγγάμοισι δυσμένες μάλις αἰεί.
 αὐ φᾶ· φᾶ·
 » Κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον· ἐν τε τῷ νέῳ,
 » Τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει.
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὸ δουλῶν με σοὶ,
 λόγων ἀπώσῃ πολλ' ἔχουσαν ἑνδίκαν.
 ἦν δ' αὖ κρατήσω, μὴ πὶ τῷ δ' ὀφλῶ βλάβην.
 » Οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα, τὸς κρήνους λόγους
 » Γικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο.
 ὅμως δ' ἐμαυτὴν ὑπὸ δ' ἄσ', ἀλώσομαι.
 ἔπ' ὧ νεῶνι· τῷ δ' ἐχεγγύω λόγῳ
 πρὸ δ' εἶσ', ἀπὸ θῶ γησίων νυμφουμάτων,
 ὡς ἡ λακκαινατῶν Φρυγῶν μείων πόλις
 τύχη θ' ὑπερβῆ, καὶ μ' ἐλευθέραν ὄρας,
 ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριζῶντι σώματι,
 πόλεώς τε μεγέθει, καὶ φίλοις ἐπηρμένῃ,
 οἶκον καταρῆν τὸν σοὶ ἀντὶ σὺ θέλω.
 πότερον, ἴν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σὺ τέκω
 δούλης, ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφορκίδα,
 ἢ τὸς ἐμὲ τις παῖδας ἐξανέξεται
 Φθίας τυράννου ὄντας, ἦν σὺ μὴ τέκῃς.
 φιλεῖσι γὰρ μ' Ἕλληνες· Ἐκτορός τ' ἄπο,
 αὐτὴ τ' ἀμαυρὰ, καὶ τυράννος ἦν Φρυγῶν.
 ὕκ' ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων συγῆ πόσις,

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

- ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ πειθεῖσθαι κυρεῖς.
- » Φίλτρον δὲ καὶ τόδ', ὃ τὸ κάλλος ὠχύναι,
- » Ἀλλ' αἶρεται τέρπυσι τὺς ξυνομένας·
 σὺ δ' ἦν τι κνισθῆς, ἢ λάκαινα μὲν πόλις
 μέγ' ἐστὶ, τὴν δὲ Σκυῖρον, ὅδα μὲν τίθης.
 πλυτῆς δ' ἐν ὕπλυνσι. Μενέλιωσ δέ σοι
 μέγιστον Ἀχιλλείως· ταῦτά τοι σ' ἔχθει πάσις.
- » Χρῆν γὰρ γυναῖκα, καὶν κακῷ πόσει δοθῆναι,
- » Στέρχειν, ἄμιλλαν τ' ἔκ' ἔχεν φρονήματος.
 εἰ δ' ἄμφι Θρήκην χιόνι τὴν κατὰ ῥυτον,
 τύραννον ἔχεις ἄνδρ', ἵν' ἔν' ἔμειναι λείχῳ
 δίδωσι πολλὰς ἅς ἀνὴρ κοινὸν ματος,
 ἔκτενας ἀνὰ τὰς δ', ἥτ' ἀπλησίαν λείχῳ
 πάσαις γυναῖξι προσιθεῖς ἀπ' οὐρίθης,
 αἰχρόν γε· καί τοι χεῖρον ἄρσένων νόσον
 ταύτην νοσῶμεν· ἀλλὰ πρῆξῃ μεν καλῶς.
 ὦ φίλταθ' Ἑκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν,
 σοὶ καὶ ξυνήρωι, ἣ τίσι σφάλοι Κύπρις.
 καὶ μάστιγ' ἤδη· πολλὰ κίς νόθοισι σοῖς
 ἐπέχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῶν πικρὸν.
 καὶ ταῦτα δρῶσα, τῇ ῥιτῇ πρᾶσθ' ἄμην
 πόσιν· σὺ δ' ὅδ' ῥ' ἀνιδύπαιθρίως δρᾶσθαι
 τῷ σὺ προσίξιν ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἑᾶς.
 μὴ τὴν τεκῶσαν τῇ φιλανδρίᾳ γύναι,
- » Ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
- » Φύλαξεν τρόπος χρὴ τέκν', οἷς ἐνιστῆς.
- χο δίασθαι, ὅσον σοι ῥαδίως παρίσταται,
 τοσόνδε πείθῃ τῇδε συμβῆναι λόγοις.
- ερ τί σε μνο μυθεῖς, κείς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων,
 ὡς δὴ σὺ σῶφρων, τὰ μὰ δ' ἔχει σῶφρονα;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄν ἔκυν ἐφ' ὅστις γένυν καθέστηκας λόγοις.
 ἔρ ὄνῃς ὁ σῆς μοι μὴ ξυνοικίῃ γύναι.
 ἄν νῆα πέφυκας, καὶ λέγεις αἰσχροῶν πέρι.
 ἔρ σὺ δ' ἔλγῃς, δρᾶς δὲ μ' ἕς ὅσον δύνῃ.
 ἄν ἔκ' ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι;
 ἔρ τί δ' ἔγυναιξί ταῦτα πρῶτα πανταχῇ;
 ἄν καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μὴ, ἔκ' ἀλά.
 ἔρ ἔκ' βαρβάρων νόμοισιν οἰκῆμεν πόλιν.
 ἄν καὶ πεῖ τὰ γ' αἰσχρά, καὶ ἂν θάδ' αἰσχύνῃν ἔχει.
 ἔρ σοφὴν, σοφὴν σὺ κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.
 ἄν ὄρᾳς ἀγαλμα Θέτιδος ἧς σ' ἀποβλέπον;
 ἔρ μισθύνει πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῳ.
 ἄν Ἑλένη νιν ὤλεσ' ἔκ' ἐγὼ, μήτηρ γε σή.
 ἔρ ἦ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;
 ἄν ἰδὼ σιωπῶ, καὶ πιλάξωμαι σῶμα.
 ἔρ ἐκῆνο λῆξον, ἔκ' περ ἔνεκ' ἐσάλην.
 ἄν λέγω σ' ἐγὼ γ' ἔν' ἔκ' ἔχον ὅσον σε δεῖ.
 ἔρ λείψεις τὸ δ' ἄγνον τέμενος ἐναλίας θεῶν;
 ἄν ἧ μὴ θανῶ μάλ'· ἧ δὲ μὴ, ἔκ' λήψω ποτέ.
 ἔρ ὥς τ' ἔτ' ἄρηρε, καὶ μένω πόσιν μολῇν.
 ἄν ἀλλ' ἔκ' ἐγὼ μὲν πρόβατον ἐκδῶσω μέ σοι.
 ἔρ πῦρ σοι προσάίσω, καὶ τὸ σὸν προσκίψομαι.
 ἄν σὺ δ' ἔν' ἀτάβη· θεοὶ γὰρ εἴσονται τάδε.
 ἔρ καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀληθέοντας.
 ἄν σφάζ' αἵματος θεῶν βωμὸν, ἦ μέτεσί σοι.
 ἔρ ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα, καὶ σκληρὸν θράσος,
 ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
 ἐκ τῆς δ' ἐκῆσαν ἐξαναστήσω τάχα.
 τοιοῦτόν ἐχαινε δέλεαρ· ἀλλὰ γὰρ λόγος
 κρύψω· τὸ δ' ἔρχον, ἀντὶ τοῦ μαίνει τάχα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

κάθησ' ἑδράῳ· καὶ γὰρ εἰ περίεσ' ἔχει
 τηκτὸς μολιβδος, ἔξαναπῆσω σ' ἐγὼ,
 πρὶν ὃν πέποιθας ταῖς Ἀχιλλέως μολῇν.
 αὐ πέποιθα· Δεῖν' ὃν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων.
 » Ἀλλ' ἂν βροτοῖς θείων ἐγκαταστήσῃς τίνα,
 » Ἀ δ' εἰς ἐχίδνης, καὶ πυρὸς περ αὐτέρω,
 » Οὐδ' ἄρ' ὅς γιναικὸς φάρμακ' ἐξ ἄρ' ἡνέπω
 » Κακῆς· τοιούτον ἐσμέν ἀνθρώποις κακόν·
 χ' ἢ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν,
 ὅτ' Ἰθάκῃαν ἐσνάπαν ἦλθ' ὁ
 τῆς Μαίαις τε καὶ Διὸς γόνος,
 τρίπυλον ἄρμα δαίμονων
 ἄγων τὸ καλλιξυγὲς,
 ἔριδι συχερᾷ
 κεκορυθμένον ἀμορφίας,
 σταθμὸς ἐπὶ βύτα,
 βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν,
 ἔρη μὲν θ' ἐστῆχον αὐλᾶν.
 ταῖς δ' ἐπὶ ὑλοκόμοντάτος ἦλθον,
 ἐρείαν πιδάκων, νύτ' ἔχοντο
 αἰγλάεντα σώματ' ἐν ῥοαῖς,
 ἔβαν τε Γριαμίδα, ὑπερ
 βολαῖς λόγων δυσφρόνων
 περιβαλλόμεναι,
 Κύπρις ἔλε λόχοισι δαλίοις,
 τερπνοῖς μὲν ἀκῶσαι,
 πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίῃ Φρυγῶν πόλιν
 ταλαίνα, πηγάμοις τε Τροίας.
 εἶθε δ' ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακόν,
 ὅστις τέκιν ποτὲ Γάριν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πρὶν Ἰδᾶϊον κατοικίσει λίπας,
 ὅτε νιν παρὰ θεασίω δάφνα
 βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,
 μεγάλαν Ἰρίᾶ μιν πόλιος λώβαν,
 τίν' ἔκ' ἐπ' ἤλθε; ποῖον ἔκ' ἐλίετο
 δαμογερῶντων βρέφος φονεύειν;
 ἔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι θυγὸς ἤλυθε
 δούλῃς, ἔτε σὺ γύναι
 τυράννων ἔχεις ἂν δόμων ἔδραν.
 παρέλυσε δ' ἂν Ελλάδος ἄλγεινους
 πότους, ἔς ἀμφὶ Τροίαν
 διεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις.
 λέχη τ' ἔρημ' ἂν ἔκ' ἂν ἐξελείπτο,
 καὶ τεκνέων ὀρφανοὶ γέροντες.
 με ἤκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλης δόμους
 λάβρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπέξέειθε.
 σὺ μὲν γὰρ ἤνυχες θεῶς βρίτας σῶσαι τόδε,
 τῦτόν τε, καὶ κρύψαντας· ἀλλ' ἐφουρίθης
 ἥσων φρονέσας τῦδε Μενέλειω γύναι.
 καὶ μὴ τόδ' ἐκλιπῶς ἔρημώσεις πέδον,
 ὅδ' ἀντὶ τῦ σὺ σώματος σφαγήσεται.
 ταῦτ' ἔν' λογίξω· πότῃρα, κατθανῇ θέλεις,
 ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὑπερ,
 ἣν εἰς ἐμ', εἰς τε παῖδ' ἐμὴν ἀμαρτάνεις;
 αὖν Ω δόξα, δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν
 " Οὐδ' ἐν γῇ βίστον ὠγκώσας μέγαν.
 " Εὐκλειᾶ δ' οἷς μὲν εἰς ἀληθείας ὑπο,
 " Εὐδαίμονίξω· τὺς δ' ὑπὸ ψαδῶν, ἔχειν
 " Οὐκ ἀξιώσω, πλὴν τύχῃ φροτῇ δοκῇ.
 σὺ δὲ δραπετῶν λογέσιν Ἑλλήνων ποτὲ,

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Τροίαν ἀφείλε Γρίαμον, ὥδε φάυλος ὤν,
 ὅστις θυγατρὸς ἀντὶ παιδὸς, ἐκ λόγων
 τοσόνδ' ἐπνύσας, καὶ γυναῖκ' ἰδυυχή
 δ' ὕλη κατίσκη ἄς ἀγῶν'. ἔκ ἀξιώ
 ἔτ' ἔν σε Τροίας, ἔτε σὺ Τροίαν ἔτι.

- » Εξωθέν ἔσιν οἱ δοκῦντες ἄφρονες,
 - » Λαμπροί· τὰ δ' ἐνδοθ, πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσα,
 - » Γλῆν εἴ τι πλῦτω· τῦτο δ' ἰαχὺε μέγα.
- Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνω μιν λόγους.
 τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ· καὶ μ' ἀπώλεισε.
 μισαιφόνον μὲν ἔκ' ἐτ' ἀνφύγοι μύσος.
 ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς, καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιῇ
 φόνον· τὸ συνδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
 ἦν δ' ἔν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
 τὸν παῖδά μιν κτενέετε; κῆτα πῶς πατήρ,
 τέκνον θανόντος, ῥαδίως ἀνέξεται;
 ἔχ' ὧδ' ἀνάνδρον αὐτὸν ἢ Τροία καλεῖ,
 ἀλλ' εἰσιν οἱ χρεῖ· Γηλέως τε γὰρ ἄξια,
 πατρός τ' Ἀχιλλείως ἔργα δρῶν φανήσεται.
 ὥσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδύς
 ἄλλω, τί λείξεις; πότερον, ὥς κακὸν πόσιν
 φάγῃ τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ φάνσεται.
 γαμῶ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἀνάνδρον ἐν δόμοις
 χήραν καθέξεις πολίον; ὧ' τλήμων ἄνερ,
 κακῶν τοσούτων ἔχ' ὄρας ἐπιρροάς;
 πόσας δ' ἂν ἀνὰς θυγατέρ' ἡδίκη μένην
 βέλοισι ἀνδρῶν, ἢ παθεῖν ἂ' ὧ' λέγω;
- » Οὐ χρεὶ π' ἰ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακὰ.
 - » Οὐδ' εἰ γυναῖκες ἐσ μὲν ἀτηρὸν κακόν,
 - » Ἀνδρας γυναῖξιν ἐξομοῦσθαι φύσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἡμῆς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακῶμεν,
 καὶ νηδὺν ἐξαμβλῦμεν, ὥς αὐτὴ λέγει,
 ἐκόντες, ἢ ἄκοντες, ἢ δὲ βῶμιοι
 πιτνύντες αὐτοῖ, τὴν δίκην ὑφέξομεν
 ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν ἢ ἐλάσσονα
 βλάβην ὀφείλω, προστιθεῖσ' ἀπαιδῖαν.
 ἡμῆς μὲν ὤν, τοιοῖδε. τῆς δὲ σῆς φρενός,
 ἐν σὺ δέδοικα. διὰ γυναικῶν ἔριν,
 καὶ τὴν τάλαιναν ὠλεσας Φρυγῶν πόλιν.
 χι ἀγὰρ ἔλεξας ὥς γυνὴ πρὸς ἄρσενας.
 καὶ σὺ τὸ σῶφρον ἐξετόξονσε φρενός.
 με γύναι, τάδ' ἐστ' σμικρὰ, καὶ μοναρχίας
 ἢ ἄξι' ὥς φῆς τῆς ἐμῆς, ἢ δ' Ἑλλάδος.
 αὐ δ' ἴδ' ὅτε τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων,
 τῷτ' ἐὼς ἐκείνῳ μείζον, ἢ Τροίαν ἐλεῖν.
 καὶ γὰρ θυγατρὶ, μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε,
 λέχους σέρεσθαι, σύμμαχος καθίσταμαι.
 » Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, δαῖτερ' ἂν πάρος γυνή.
 » Ἀνδρὸς δ' ἀμαρτάνουσ', ἀμαρτάνει βίη.
 δύλων δ' ἐκείνων τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεῶν,
 καὶ τῶν ἐκείνῳ τὸς ἐμὸς, ἡμᾶς τε πρὸς.
 » Φίλων γὰρ ἢ δὲν ἴδιον, οἵτινες φίλοι
 » Ὅρθως πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
 μένων δὲ τὸς ἀπόντας, ἢ μὴ θήσομαι
 τὰ μ' ὥς ἄριστα, φαῦλός ἢ μοι, καὶ σοφός.
 ἀλλ' ἐξ ἀνίστω τῶν δ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ὥς ἢν θάνης σὺ, παῖς ὅδ' ἐκφάγει μέρον.
 σὺ δ' ἢ θελήσης κατθανεῖν, τόνδε κτανῶ.
 δύσιν δ' ἀνάγκη θατέρῳ λιπᾶν βίον.
 αὐ οἱ μοι, πικρὰν κλήρωσιν, ἄριστι τέ μοι
 βίου

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

βίη καθίστης· καὶ λαχῦσά γ' ἀβλία,
 καὶ μὴ λαχῦσα, δυσυχὴς καθίσταμαι.
 ὦ μεγάλα πράσων αἰτίας μικρᾶς πέρι,
 πῖθ' ἵ τί καίνεις μ' ; ἀντί τῃ ; ποίαν πάλιν
 πρῶδωκα ; τίνα σὼν ἔκτατον παίδων ἐγώ ;
 ποῖον δ' ἔπρησα δῶ μ' ; ἐποιμήθηκ' βίη
 σὺν δεσπότησι· καὶ τ' ἐμ' ὑκείνον κτενῆς,
 τὸν αἰτίον τῶνδ' ; ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφῆς,
 πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν ὕσαν φέρη ;
 οἱ μοι κακῶν τῶνδ'· ὦ τάλαν' ἐμὴ πατρίς·
 ὥς δεινὰ πάσχω· τί δέ με καὶ τεκνὴν ἐχρῆν,
 ἄλθος τ' ἐπ' ἄλθει τῷδε προσέειπαι διπλῆν ;
 ἀτὰρ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσσὶν
 ὑκ' ἐξικμάξω, καὶ λογίζομαι κακὰ ;
 ἥ τις σφαγὰς μὲν Ἑκτορος τροχνηλάτης
 κατεΐδον, οἰκτρῶς τ' Ἰλίου πυρὺ μένον,
 αὐτὴ δὲ δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην,
 κούρης ἀποσπασθῆσ'· ἐπὶ δ' ἀφικόμενη
 Φθίαν, φονεύσιν Ἑκτορος κυμφάομαι,
 τί δ' ἦτ' ἐμοὶ ξὴν ἡδύ ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν ;
 πρὸς τὰς παρύσας, ἢ παρελθούσας τύχας ;
 εἰς παῖς ὅδ' ἦν μοι, λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίη·
 τῷτον κτενῆν μέλλουσιν, οἷς δακεῖ τάδε,
 ὅδ' ἄντα τῷ μὲν εἶναι ἀβλίη βίη·
 ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπίς, ἣ σωθήσεται,
 ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανῆν ὑπὲρ τέκνα·
 ἰδὺ προλήπω βωμόν· ἥδε χειρὶα
 σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέριν·
 ὦ τέκνον, ἢ τεκνῶσά σ', ὥς σὺ μὴ θάνης,
 σείχω πρὸς ἄδην· ἦν δ' ὑπεκδράμης μόρον,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μέ μνησο μητρὸς διατλάσ' ἀπωλόμαν,
 καὶ πατρὶ τῷ σὺ διὰ φιλημάτων ἰὼν,
 δ' ἀκρυά τε λείβων, καὶ περιπύων χέρας,
 » λέγ' οἱ ἐπραξα. Γ' ἄσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
 » ὕψι τέκν' ὅστις δ' αὐτ' ἀπειρος ὦν φέγγ',
 » Ἥων μὲν ἀλγῆ, δυσυχῶν τ' αὖδαιμονεῖ.
 20 ὤκτῃρ' ἀκύνσας. Οἱ κτρά γὰρ τὰ δυσυχῇ
 » Βροτοῖς ἅπασι, καὶ θυραῖος ὦν κυρῇ.
 ἥς ξύμβασιν δὲ χρήσι καὶ σὴν παῖδ' ἄγχι
 Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὥς ἀπαλλαχθῇ πόσων.
 30 λάβεσθ' ἐμοι τῇσδ' ἀμφελίξαντες χέρας
 δμῶες. λόγος γὰρ ὃ φίλος ἀκύνσεται.
 ἐγὼ σ' ἴν' ἀγνὸν βωμὸν ἐκλίπης θεῆς,
 πρῦτεινα παῖδος θάνατον, ὃ σ' ὕπνηγον,
 εἰς χεῖρας ἐλθῆν τὰς ἐμὰς ἐκ' σφαγῆν.
 καὶ τὰ μὲν σὺ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο.
 τὰ δ' ἀμφὶ παῖδος τῆδε, παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
 ἦν τε κτανεῖν τιν', ἦν τε μὴ κτανεῖν θέλῃ.
 ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἶκος τῆσδ', ἴν' ἥς ἐλευθέρως
 δῦλη γινώσῃ, μὴ ποθ' ὑβρίξῃν μάβῃς.
 40 ἀν οἶμοι δόκω μ' ὑπὸ πῆλθε· ἡπατὴ μεθα.
 50 με κήρυα' ἅπασιν· ὃ γὰρ ἐξαρνέμεθα.
 60 ἀν ἡ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτῃ σαφές;
 70 με καὶ τοῖσιν ἐν Τροίᾳ, τὺς παθόντας ἀντιδραῖν.
 80 ἀν τὰ θεῖα δ' ὅθι, ὃ δ' ἔχειν ἡγῆσιν;
 90 με ὅταν τάδ' ἦ, τότε οἶσο μεν· σὲ δὲ κτενῶ.
 100 ἀν ἡ καὶ νεοαὐτὸν δ' ὑπὸ πτερῶν σάσας;
 110 με ὃ δ' ἦτα· θυγατρὶ δ' ἦν θέλῃ, δώσω κτανεῖν.
 120 ἀν οἶμοι· τί δ' ἦτα σὺ κατασίνω τέκνοντος;
 130 με ὅκνηθ' ἀσφῆδ' αὐτὸν ἐλπίς ἀναμίνει.

αὐτὸς ὦ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

αὖτ' ὧπασιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν,
 Σπάρτης ἔτοιοι, δόλια βυλάνματα,
 φονδῶν ἀνακτεῖς, μηχανορῥάφαι κακῶν,
 ἐλικοτὰ, καὶ δὲν ὕγιες, ἀλλὰ πάντα περίε
 φρονῆντες, ἀδίκως ἀντυχῆτ' αὖτ' Ἑλλάδα,
 τίδ' ἔκ' ἐν ὑμῖν ἐστίν; ἢ πλεῖστοι φόνοι;
 ἢ καὶ ἀχροκερδῆς; ἢ λέγοντες ἄλλα μὲν
 γλῶσση, φρονῆντες δ' ἄλλ' ἐφουρίσκιασ' αἶε;
 ὅλοιθ'. ἐμοὶ δὲ θάνατος ἔχ' ἔτω βαρὺς,
 ὥς σοὶ δίδουται. κῆνα γάρ μ' ἀπώλεσιν,
 ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθῃ Φρυγῶν,
 πόσις θ' ὀκλεινὸς, ὅς σε πολλαῖς δορὶ
 ταύτην ἔθηκεν ἀντὶ χειρσαίνου κακόν.
 νῦν δ' ἤς γυναῖκα γοργὸς ὀπλῆτης φανείς,
 κτήνεῖς μ' ἀποκτεῖν. ὥς ἀθώπουνταν γέ σε
 γλῶσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς, καὶ παῖδα σὴν.
 ἐπὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
 ἡμῆς δὲ τροίαν. Εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,
 Μηδὲν τόδ' αἰχρὶ. καὶ σὺ γὰρ πράξεις αἶψα.
 χο ὅδ' ἐποτ' αὖτ' εἰδυμα
 λίκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν,
 ὅδ' ἀμφιμάτορας κόρης,
 ἔριν μὲν οἰκῶν,
 δυσμενεῖς τε λύπας.
 τὴν μίαν μοι σεργέτω πόσις γάμοις
 ἀκοινῶνητον ἀνὰν ἀνδρὸς.
 ὅδ' ἐγὰρ ἐν πόλεσι
 δῖπυχοι τυραννίδες
 μιᾶς ἀμύμονες φέρειν,
 ἄχθος τ' ἐπ' ἄλθει,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ σάσις πολίταις,
 τεκτόνοιν θ' ὕμνοισιν ἐργάται δ' οἶν
 ἔριν μῦσαι φιλῶσι κρᾶνεν.
 πτοιαὶ δ' ὅταν φέρωσιν αὐτίλως θαῖς,
 κατὰ πηδάλιων
 διδύμα πρᾶπίδων γνώμα,
 σοφῶν τε πλήθος ἀβροῶν, ἀσθενέστερον.
 φανλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατῆς,
 ἐνὸς αἰδύνασις ἀνά τε μέλαθρα,
 κατὰ τε πόλιν,
 ἵπποταν οὐρεῖν θέλωσι καιρόν.
 εἶδειξεν ἡ λάκαινα τῷ στρατηλάτῃ
 Μενέλαε· διὰ γὰρ
 πυρὸς ἦλθ' ἐτέρῳ λείχει,
 κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν ἱλιάδα κόραν,
 παῖδά τε δῦσφρονος ἔριδος ὕπερ.
 ἄλγεός γ' ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος.
 ἔτι σοι πότνια
 μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων.
 καὶ μὴν ἐσορῶ τόδε σύγκροτον
 ξάνθος πρὸ δόμων
 ψήφῳ θανάτῳ κατακτεριμένον.
 δύσανε γύναι, τλήμων δὲ σὺ πάϊ,
 μητρὸς λειχέων ὅς ὑπερβήσκεις,
 ὕδ' ἐν μετέχων,
 ὕδ' αἷτιος ὢν βασιλεύσιν.
 ἀν ἄδ' ἐγὼ χέρας αἵματι
 ρὰς βρόχοισι κεκλειμένα
 πέμπομαι κατὰ γαίης.
 μο μάτερ, μάτερ, ἐγὼ δὲ σᾶ

πῆρυγι

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

- πῆρυγι συγκαταβαίνω,
 καὶ θῦ' μα δαΐον.
 ὦ χθονὸς Φθίας κράντορες.
 ὦ πάτερ, ὦ μόλε
 φίλοις ἐπίκυρος.
 αὖ κείσο δ' ἤδη τέκνον ὦ φίλος,
 μαυροῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς,
 νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ, σὺν νεκρῷ τε.
 μο ὦ μοι μοι· τί πάθω;
 τάλας δ' ἦτ' ἐγὼ, σὺ τε μάτερ.
 με ἴθ' ὑποχθόνιοι.
 • καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν ἤκετε πύργων.
 δύο δ' ἐκ διασῆν θνήσκετ' ἀνάρχαιν.
 σὲ μὲν ἢ μετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ,
 παῖδ' αὖ δ' ἐμὴ πᾶς τόνδ', Ερμιόνη.
 • Καὶ γὰρ ἄνοια μεγάλη λιπεῖν
 • Εχθρὸς ἐχθρῶν, ἐξὸν κτάνειν,
 • Καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.
 αὖ ὦ πόσις, πόσις, ἄθε σάν.
 χθρὰ καὶ δόρυ σύ μ' μαχρὸν
 κτησαίμαν Γριάμυ παῖ.
 μο δ' ὕπαινος, τί δ' ἐγὼ μόνον
 παράτροπον μέλος ὄρω;
 αὖ λίαν δὲ γένεσσι
 διαπύου χρίμπτων ὦ τέκνον.
 μο ὦ φίλος, ὦ φίλος, ἄνεθ θάνατόν μοι.
 αὖ λήβομαι· σακρῦσιςιν κόρας
 σάξω λιανὰς ὡς πέτρας
 λιβάς ἀνῆλιος ἀτάλαινα.
 μο ὦ μοι μοι· τί δ' ἐγὼ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πακῶν μῆχος ἐξανύσαι μ' ἄν;
 με τί με προσπύπεις, ἁλίαν πέτραν,
 ἢ κῦμα λιταῖς ὥς, ἱκεταύων;
 τοῖς γὰρ ἐμοῖσι γέρονεν ὠφέλεια.
 σοὶ δ' ὕδ' ἐν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοι
 μέγ' ἀγαλώσας ψυχῆς μόριον,
 Τροίαν ἔηλον, καὶ μητέρα σὴν.
 ἥς ἀπολαύων,
 ἄδην χθόνιον καταβῆσθαι.
 χο καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Γηλία πέλας,
 αὐτῇ τιθέντα δαῖρο γηραιὸν πόδα.
 πη ὕμ' εἰρωτῶ, τὸν τ' ἐφεισῶτα σφαγῇ,
 τί ταῦτα; πῶς ταῦτ' ἐκ τίνος λόγου νοεῖ
 δόμος; τί πράσσειτ' ἄκριτα μηχανώμενοι;
 Μενέλαε, ἐπίχες· μὴ τάχυν' ἀνὰ δίκη.
 ἦ γὰρ σὺ θάλασσαν· ὅ γὰρ ὥς ἔοικέ μοι
 ὁλοῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητήριαν
 ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν, ἥ περ ποτε.
 πρῶτόν γε μὲν κατ' ὕρον ὥς περὶ ἱστοῖς
 ἐμπνέουσαι τῇδ'. ἥ περ, τίνι δίκη χέρας
 βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἶδ' ἄγασί σε,
 καὶ παῖδ'; ὕπαρνος γάρ τις ὥς ἀπόλλυσσαι,
 ἢ μῶν ἀπόντων, τῷ τε κυρίῳ σέθεν.
 αν οἶδ' ὧ γεραιέ, σὺν τέκνῳ θανὸν μένῃ
 ἄγασί μ' ὕψως, ὥς ὄρας· τί σοι λέγω;
 ὅ γὰρ μίᾳ σε κληδόνος προθυμία
 μετήλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
 ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον διαθάπτω κλύων
 τῆς τῷδε θυγατρὸς· ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.
 καὶ νῦν με βωμῷ Θέτιδος, ἢ τὸν ὄντα
 ἔτικτε

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ἔτι κτεῖ σοι παῖδ', ἣν σὺ θαυμάσῃς σίβεις,
 ἄγρ' ἀποσπᾶσαντες, ὅτε τῷ δίκη
 κρίναντες, ὅδ' ἐκ τῆς ἀπόντας ἐκ δόμων
 μέγαντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν
 γνόντες, τέκνυ τε τῷδ', ὃν ὅδ' ἐν αἴτιον,
 μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτενεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάξω σ' ὡ γέρον, τῶν σῶν πάρος
 πιτυῖσα γονάτων, χειρὶ δ' ἔκ' ἐξέστ' μοι
 τῆς σῆς λαβέσθαι φιλάτης γενειάδος,
 ῥῦσαί με πρὸς θεῶν· εἰ δ' ἐμὴ, θανὲν μεθεῖ
 αἰχρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοὶ γέρον.

- πη χαλᾶν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλᾶειν τινά,
 καὶ τῆσδε χειρὸς διπλῆς ἀνιέναι.
- με ἐγὼ δ' ἀπαυδῶν ἄλλος ἔχ' ἡπῶν σέθεν,
 καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς.
- πη πῶς; ἢ τὸν ἄμὸν οἶκον οἰκήσεις μολῶν
 δῶρ'; ἔχ' ἅλεις σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατῆν;
- με ἧλόν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.
- πη ὅς μ' ἐξ αὐτὴν ἔλαβε πᾶς παιδὸς γέρας.
- με ἔκ' ἐν ἐκόντα τὰ μὰ, τὰ κόντα τ' ἐμὰ.
- πη δρᾶν αὖ, κακῶς δ' ἔχ'. μὴ δ' ἀποκτείνῃς βίαν.
- με ὥς τὴν δ' ἀπάξεις ὅπου ἔξ' ἐμῆς χειρός.
- πη σκήπτρῳ δ' ἐτῷδε σὸν καθαιμάξω κᾶρα.
- με ταῦτόν γ' ἴν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσσελθέ με.
- πη σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν ὧ κακίσει, κακὴ κακῶν;
 σοί περ μέτεστιν ὥς ἐν ἀνδράσιν λόγῳ,
 ὅστις πρὸς ἀνδρὸς φρυγὸς ἀπὸ πηλᾶγης λείχης,
 ἀκλῆς ἀδύλα δ' ὡμαθ' ἐστὶς λιπῶν,
 ὥς δ' ἡ γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων,
 πασῶν κακίστην; Οὐδ' ἂν ἢ βύλοιτό τις

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,
- Αἴξιν νέοισιν ἱερὴ μῦσαι δόμους,
- Γυμνοῖσι μηροῖς, καὶ πέπλοις ἀνείμενοισ,
- Δρόμους, παλαίστρας τ' ἔκ ἀναχετὺς ἐμοί,
- Κοινὰς ἔχουσι· ἡἴτα θαν μάστιγι χρεῶν
- Εἰ μὴ γυναικας σώφρονας παιδῶν τε;
 Ἐλένην ἔρυσθαι χρεὴν τάδ', ἥ τις ἐκ δόμων
 τὸν σὸν λιπῶσα φίλιον, ἐξενώμασε
 νεανίᾳ μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα.
 ἡἴπηγ' ἐκείνης ὕνεχ', Ἑλλήνων ὄχλον
 τοσὸν δ' ἀνθρώπους, ἤγαγες πρὸς Ἴλιον.
 ἦν χρεὴν σ' ἀποπύσαντα, μὴ κινεῖν δόρυ,
 κακὴν ἐφουρόντ', ἀλλ' ἴαν αὐτῷ μένειν,
 μισθόν τε δόντα, μὴ ποτ' ἄς οἴκους λαβεῖν.
 ἀλλ' ὅτε ταύτῃ σὸν φρόνη μ' ἐπύρισας,
 ψυχὰς δὲ πολλὰς, κἀγαθὰς ἀπώλεσας,
 παίδων τ' ἀπαιδῶν γράῳς ἔθνηκας ἐν δόμοις,
 πολὺς τ' ἀφείλε πατέρας, σὺ γενῇ τέκνα.
 ὦν εἰς ἐγὼ δύσηνος· αὐθέντην δὲ σε
 μιάσορ', ὥς τιν' ἄσδ' ἐδορὲ Ἀχιλλεύς.
 ὃς ὕδ' ἐτρωθεὶς, ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
 κάλλιπα τάνχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
 ὁμοὶ ἐκῆσε, δῶρό τ' ἤγαγες πάλιν.
 κἀγὼ μὲν ἠνδρων τῷ γαμῶντι μήτε σοὶ
 κῆδος συνάψαι, μήτε δώμασιν λαβῆν
 κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
 μητρὶ ἀνείδῃ. Τῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι
- Μνηστῆρες, ἑσθλῆς θυγατὲρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
 πρὸς τοῖσδε δ', ἄς ἀδελφὸν οἱ ἐφύβρισας,
 σφάξαι κελεύσας θυγατὲρ' ἀνηθέστατα.

ὕτως

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ἔτῳς ἔδδσας, μὴ ὕψι κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς.
 ἑλὼν δὲ Τροίαν, εἰμι γὰρ καὶ τὰυθά σοι,
 ὅκ' ἔκτανες γυναῖκα χρίαν λαβών.
 ἀλλ' ὥς ἐσθλὸς μάσδν, ἐμβαλὼν ξίφος,
 φίλῃ μ' ἐδέξω, προδόντιν ἀεκάλων κύτα,
 ἥων πεφυκὼς Κύπριδος, ὧπάκιςε σύ.
 ἡἶπγ' ἐς οἶκος τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων,
 πορθῆς ἀπόντων, καὶ γυναῖκα δυσυχῇ
 κτήνεις ἀτίμως, παῖδά θ', ὅς κλαῖοντά σε,
 καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν κατασῆσθ' ἡόρην,
 » ἢ τίς νόθος πέφυκε; Πολλάκις δέ τοι
 » Ξηρὰ βαβῆαν γῆν ἐνίκησε σπορά.
 » Νόθοι τε πολλοί, γησιῶν ἀμύγονες.
 » ἀλλ' ἐκκομίζετ' παῖδα. Κύδιον βροτοῖς
 » Γέννητα χρυσόν, ἢ κακὸν καὶ πλῆσιον
 » Γαμβρόν πεπᾶσθαι, καὶ φίλον. σὺ δ' ὕδεν ἤ.
 20 Σμικρὰς ἀπ' ἀρχῆς, νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
 » Γλῶσ' ἐκπορίζει. τῆτο δ' αἰσοφοὶ βροτῶν
 » Εξουλαβύνται, μὴ φίλοις τάχειν ἔριν.
 30 τί δ' ἦτ' ἂν ἤποις, τὺς γέροντας ὡς σοφοί,
 καὶ τὺς φρονεῖν δοκῦντας Ἑλλησὶν ποτε;
 ὅτ' ὦν σὺ Γηλαῦς, καὶ πατὴρ κληνῶν γεγώς,
 κῆδος συνάψας, αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις,
 ἢ μὲν δ' ὀνείδη διὰ γυναῖκα βάρβαρον.
 ἢν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοᾶς,
 ὑπὲρ τε Φᾶσιν, καὶ μὲ παρακαλῆν' αἶψ',
 ὅσαν μὲν ἡπειρώτιν, ὅς πεσῆματα
 πλείσθ' Ἑλλάδος πέπλωκε θυριπετῇ νεκρῶν,
 τῷ σὺ τε παιδὸς αἵματος κοινὸν μένην.
 Γάρις γὰρ, ὅς σὸν παῖδ' ἐπεφ' Ἀχιλλεία,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Ἐκτορος ἀδελφὸς ἦν, δ' ἄμαρ δ' ἦδ' Ἐκτορες.
 καὶ τῇδ' ἐγὼ ἡσέρχην σὺν ταυτὸν ἄς σέρος,
 καὶ ξυντραπέζον ἀξιοῖς ἔχην βίον.
 τί κτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἔας,
 ἀ' γὰρ προνοία τῇ τε σῇ, καὶ μὴ γέρον,
 πτανθὴν θέλων, τήνδ' ἐκ χειρῶν ἀρπάξομαι.
 καί τοι φέρ', ἄψασθαι γὰρ ἔκ ἀχρὸν λόγῳ,
 ἦν παῖς μὲν ἢ μὴ μὴ τέκνη, ταύτης δ' ἄπο
 βλαστῶσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
 σῆσις τυράννης, βάρβαροι δ' ὄντες γένος,
 Ἑλλησιν ἄρξουσ'· εἴτ' ἐγὼ μὲν ἔφρονῶ
 μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἐνεσι νῦν;
 καὶ κῆνο νῦν ἄβρησον, ἢ σὺ παῖδα σὴν
 δὺς τῷ πολιτῶν, ἢ τ' ἔπαχε τοιάδε,
 σιγῇ κάθησ' ἄν; ἢ δοκῶ· ξένης δ' ὕπερ,
 τοιαῦτα λάσκεις τὺς ἀναγκαίους φίλους;
 » Καὶ μὴν ἴσον; ἄνῃρ τε καὶ γυνὴ σθένει
 » Ἀδίκῃ μὲν πρὸς ἀνδρὸς· ὥς δ' αὐτῶς περ' ἐν
 γυναῖκα μωραίνουσιν ἐν δόμοις ἔχων.
 καὶ τῷ μὲν, ἐστὶν ἐν χειροῖν μέγα σθένος,
 τῇδ' ἐν γονάσι, καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
 ἔκῃν δίκαιον τοῖς; ἢ μοῖς ἐπωφελῆν.
 γέρον, γέρον ἢ· τήνδ' ἐμὴν στρατηγίαν
 λέγων ἔμ' ὠφελοῖς ἄν, ἢ σιγῶν πλείον.
 Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' ἔχ' ἐκῆσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν.
 καὶ τῦτο πλῆσον ὠφελήσειν Ἑλλάδα.
 ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἰσῆρες,
 » ἔβησαν εἰς τὰνδρῆον· Ἡ δ' ὁμιλία
 » Γάντων, βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
 εἰ δ' εἰς πρόσοφιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ζυγαίης ἔχον μὴ καταΐν, ἰσωφρόνυν,
 ὅδ' ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανῆν.
 ταῦτ' ἄφρονων σ' ἐπῆλθον, ὅκ' ὀργῆς χάριν.
 ἦν δ' ὄξυθυμῆς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσοαλγία
 μείζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ προμηθία.

20 παύσασθον ἤδη· λῶσαι γὰρ μακρῷ τάδε
 λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα.

21 Οἱ μοι, καθ' Ἑλλάδ' ὥς κακῶς νομίζεται,

» Οταν τροπαῖα πολεμίων σῆσῃ στρατός,

» Οὐτῶν πονέντων τέρρον ἡγῶνται τόδε,

» Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυται.

» Ος εἰς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,

» Οὐδ' ἐν πλείονδ' ὦν ἐνός, ἔχει πλείω λόγον.

» Σε μνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμμενοὶ κατὰ πτόλιν,

» Φρονῶσι δ' ἡμῶν μᾶζον, ὅντις ὕδινες.

» Οἷ δ' ἄσιν αὐτῶν μυρίων σοφώτεροι,

» Εἰ τόλμα προσγένοιτο, βύλησίς θ' ἅμα.

ὥς καὶ σὺ, σὸς τ' ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι,

Τροίαν κάθησθε, τῇ τ' ἐκὶ στρατηγία,

μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπυρμέναι.

Δείξω δ' ἐγώ σοι μὴ τὸν ἰδῆαον Γάριν

μᾶζον νομίζειν Γηλέως ἐχθρόν ποτε,

ἃ μὴ φθερῇ τῇσδ' ὥς τάχιστα ἀπὸ σέως,

καὶ πᾶς ἄτεκνος· ἦν ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγώς,

ἐλᾷ, δ' ἰοίκων τῇσδ' ἐπιστάσας νόμης.

ἢ σείροσ' ὅσα μόρος, ὅκ' ἀνέξεται

τίκτοντας ἄλλης, ὅκ' ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.

ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυσυχῆς παίδων πέρι,

ἀπαιδᾶς ἡμᾶς δ' ἃ κατασῆναι τέκνων,

φθέρωσθε τῇσδε δ' ὁμῶς, ὥσ' ἂν ἐκ μάθω.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἥ τις μελύνῃ τῆσδε κωλύσῃ χέρας.
 ἔπαυε σαυτήν, ὥς ἐγὼ, καί περ τρέμων,
 πλεκτὰς ἱμάντων σροφίδας ἐξάνησομαι.
 ὦδ' ὦ κακίσει τῆσδ' ἑλυμίνω χέρας;
 βῦν ἢλέοντ' ἤλπιζες ἐντάνυν βρόχοις;
 ἢ μὴ ξίφος λαβῶσ' ἀμυνάβοιτό σε
 ἔδεισας; ἔρπε δ' αὖρ' ὑπ' ἀγκάλας βρέφος.
 ξύλλυε μητρὸς δισμά· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
 θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν· ἧ δ' ἀπὴν δορὸς
 τοῖς Σπαρτιάταις δόξα, καὶ μάχης ἀγῶν,
 τᾶλλ' ὄντες, ἴσε μηδεὶός βελτίονες.

χο ἀναι μένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος,
 καὶ δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο.
 με ἄγαν προνωπὴς ἥς τὸλοιδορεῖν φέρε·
 ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν ἥς Φθίαν μολῶν,
 ἔτ' ἔν τι δράσω φλαῦρον, ἔτε πρόσομαι.
 καὶ νῦν μὲν, ἔ γάρ ἄφθονον χολὴν ἔχω,
 ἄπει μ' ἐς οἶκος· ἐστὶ γάρ τις ἔπροςω
 Σπάρτης, πόλις τις, ἢ προτῦ μὲν ἦν φίλη,
 νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπεξελθὼν θέλω
 στρατηλατήσας, ὥσθ' ὑποχείριον λαβῶν.
 ὅταν δὲ τὰ μὲν θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν,
 ἥξω· παρὼν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
 γαμβρὸς, διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους.
 καὶ μὲν κολάξῃ τήνδε, καὶ τοιοπὸν ἢ
 σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήφεται.
 θυμὸς μῆκος δὲ, τάυξεται θυμὸς μένων.
 ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήφεται.
 πῦρ σὺς δὲ μύθος ῥαδίως ἐγὼ φέρω.
 σκίῃ γὰρ ἀντίστοιχος ὥς, φωνὴν ἔχει

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

- ἀδύνατος· ὕδ' ἐν ἄλλο, πλὴν λείπειν μένον·
 πη ἤγ' ἔκνον μοι δ' αὖρ, ὕπ' ἀγκάλαις σταθῆς,
 σύ τ' ὦ τάλαινα χέματος γὰρ ἀγρίῳ
 τυχῆσα, λιμένας ἤλθες ἃς αἰνέει μιν·
 ἀν ὦ πρέσβυ, θεοὶ σοι δόκιν' εἴ, καὶ τοῖσι σοῖς,
 σώσαντι παῖδα, καὶ μὲ τὴν δυσδάμαστα·
 ὅρα δὲ μὴ νῦν ἃς ἐρημίαν εὖδ'·
 πῆξαντες οἶδε, πρὸς βίαν ἀγασσέ με,
 γέροντα μέν' ὀρώντες, ἀδανῆ δ' ἔμει,
 καὶ παῖδ' αὖ τόνδε, νήπιον· σκόπει τάδε·
 μὴ νῦν φυγόντες, ἃδ' ἀλώμεν ὕπερον·
 πη ἔμην γυναικῶν δ' ἡλῶν εἰσοίσῃς λόγον·
 χώρει· τίς ὕμῶν ἀφεται ἑκαίων ἄρω
 φαύσῃ· θεῶν γὰρ ὕψιχ', ἱππικῆ τ' ὄχλῳ,
 πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν ἡμάτα·
 ἡμῆς δὲ τ' ἐρβοί, καὶ γέροντες, ὡς δοκεῖς,
 ἀλλ' εἰς γε τοῖόνδ' ἀνδρ' ἀποβλέψας μένον,
 τροπαῖον αὐτῷ σῆσομαι πρέσβυς περ ὦν·
 » Πολλῶν νέων γὰρ καὶ γέρον αὐτὸς υἱός ἢ,
 » Κρείων· τί γὰρ δ' ἄδειλόν' οὐκ αἰσῶμαι τῇ;
 χ' ἢ μὴ γενόιμαν, ἢ
 πατέρων ἀγαθῶν
 εἶν, πολυκτῆτων
 τε δόμων μέτοχος·
 ἃ τι γὰρ ἂν πάχοι τις ἀμήχανος,
 ἀλκῆς ὅσπασιν ἀνενέταίς,
 κηρυαο μένων δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων,
 τι μὰ καὶ κλέος·
 » Οὐταί λείψαν' αὖτ' ἀγαθῶν
 » Ἀνδρῶν ἀφαιρήτα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Χρόνος δ' ἄρετάν,
 - » Καὶ θανῶσι λάμπει.
 - » Κρῆνον δὲ νίκαν μὴ
 - » Κακόδοξον ἔχειν,
 - » Ἡ ξὺν φθάνῃ σφάλλειν
 - » Δυνάμει τε δίκαν.
 - » Ἡ δὲ μὲν αὐτίκα τῆτο βροτοῖσιν,
 - » Ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρόν. ||
 - » Καὶ μὲν καὶ οὐδέ τις ἐγκέται δόμων.
- ταύταν ἦνισα,
 ταύταν καὶ φέρομαι βιοτάν,
 μηδὲν δίκας ἔξω,
 κράτος ἐν θαλάμοις,
 καὶ πόλει δύνασθαι.
- ὦ γέρον Λιανίδα,
 τέθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε, καὶ Κεν
 ταύρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῃ.
 καὶ γὰρ ἐπ' ἀργῶν δόρος
 ἄξιον ὕψραν ἐκτεράσαι
- ποντίαν ξυμπληγάδα
 κλεινὰν ἐπὶ ναυσολίαν,
 Ἰλιάδα τε πόλιν, ὅτε πάρος
 ἀνδρόκιμος Ὀδυσσεύς
 Ἴνις ἀμφέβαλεν φόνῳ,
 ποινὰν τὰν ὄφλειαν
 ἔχοντ' Εὐρώταν ἀφικέσθαι.
- 81 ὦ φίλταται γυναῖκες, ὥς κακὸν κακῶς
 διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
 δίαποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ερμίστην λέγω,
 πατρός τ' ἐρημωθείσα, στυγερὰ θ' ἄμα,

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

- διοτ' δ' ἰδρακεν ἔργον Ἀνδρομάχην κταῖρ' ἔν,
 καὶ παῖδ' αὖ βυλάουσα κατθανῆν θέλει,
 πόσιν τρέμωσα, μὴ ἀντὶ τῶν διδραμάτων,
 ἐκ τῶνδ' ἄντι μὲν δωμάτων ἀποσταλῇ,
 ἢ κατθανῇ κτείνουσα τὰς, ὅς κ' ἔχρησθαι.
 μόλις δ' ἐνὶ νιν θέλυσαν ἀρτῆσαι δέριν,
 ἔργουσι φύλακες δ' ὦτες, ἔκ τε δεξιᾶς
 εἰφὴ καθαρχάξουσιν ἐξαιρέμενοι.
 ἔτ' αὖ μὲν ἄλλ' αἰεὶ καὶ τὰ πρὶν διδραμῖνα
 ἔγνωκε πράξας ὅς κ' αὖ καλῶς. ἐγὼ μὲν ἔν
 δ' ἄποιναι ἔργον, ἀχλὺς καὶ μὲν φίλοι.
 ὅ μιν δ' ἐβᾶσαι τῶνδ' αὖ δωμάτων ἔσω,
 » θανάτῳ νιν ἐκλύσασθαι. Τῶν γὰρ ἡβᾶδων
 » φίλων νέοι μολόντες, ἀντὶ θεῶν.
 20 καὶ μὲν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀνέομαι
 βοήν, ἐφ' οἷσιν ἤλθεις ἀγγέλλουσα σύ.
 δείξθ' ὅτι ἐοικέν ἡ τάλαρ ὅσον φέρεται
 πράξασα δεινὰ. δωμάτων γὰρ ἐκπερὰ
 φύγασα χεῖρας προσπόλων πόθῳ θανέειν.
 30 ἰὼ μοι μοι. σπάρταγμα κόμας, ὄνυχον. τί δ' αὖ
 τὰ μύγματα θήσομαι.
 40 ὦ πάϊ, τί δράσεις; σῶμα σὸν κατακτείνῃ;
 50 αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
 60 ἔρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν
 ἄπο, λεπτόμιτον φάρος.
 70 τέκνον, κάλυπτε σέρτα, σὺν δ' ἔχεις πέπλοις.
 80 τί δ' ἐμὲ δ' ἐκ καλύπτειν πέπλοις σέρτα;
 90 δῆλα, καὶ ἀμφιφανῇ, καὶ
 100 ἀκρυπῆα διδράνα μιν πόσιν.
 110 αἰεὶς φόρον ῥά τ' αὖ σὺν γάμψιν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ερ κατὰ μὲν ἔν σένω δαΐας τόλμας,
 ἂν ἔρεξ', ὧ κατάρατος
 ἐγὼ κατάρατος ἀνδράσιν.
- θε συγγνώσεται σοι τὴν δ' ἁμαρτίαν πάσι.
- ερ τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρώσω;
 ἀπόδος ὧ φίλῃ,
 ἀπόδος, ἵν' ἀνταίαν
 εἰρίσω πλαγὰν.
 τί με βρόχων ἔργεις;
- θε ἀλλ' ἔσ' ἀφείην μὴ φρανῶσαν ὡς θάροισ;
- ερ οἶμοι πότμῳ πῦρ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
 πῦρ δ' ἔς πέρας αἰεθῶ;
 κατὰ πάντων, ἢ καὶ ὕλαν ὀρίων,
 ἵνα θανῶσα νερτέροισι μέλω;
- χο τί ταῦτα μοι χθῆς; συμφορὰν θιύλατος
 πᾶσι βροτῶσιν ἢ τὸτ' ἦλθόν, ἢ τότε.
- ερ ἔλιπες ἔλιπες ὦ πάτερ, ἐπαντίαν
 ὡσεὶ μόνῃ δ' ἔρη μόν' ἔσαν
 ἐναλίην κώπας.
 οἷ μ' οἷ με.
 ἐκέτι τὰ δ' ἐνοιμήσω.
 νυμφιδίῳ στήνα.
 τίνος ἀγαλμάτων ἐκέτις ὀρμάθω,
 ἢ δ' ἄλλα δ' ἄλλοις γένεσι προσπίσω
 Φθιάδος ἐκ γᾶς;
 κυανόπτερος ὄρνις εἶδ' ἔην,
 ἢ πουκᾶν σκάφος, ἢ
 διὰ κυανίας ἐπέρας ἀντάς
 πρωτόπλυσ πλοῦτον.
- θε ὦ πά, τότε κίαν ἔκ' ἐκέν' ἐμήνισα,

ὅτ' ἔς

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ὅτ' ἔς γυναιῖκα τρωάδ' ἔξῃ μάρτατις,
 ἔτ' αὐτὸν ὤν σε δειμ', ὃ δειμαίνεις ἄγαν·
 ἔχ' ὥδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις,
 φάυλοις γυναικὸς βαρβάρῃ πρῶτ' εἰς λόγοις·
 ἔγάρ τι σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
 ἀλλ' ἀνδρὸς ἰσθλῦ παῖδα σὺν πολλοῖς λαβῶν
 ἔδνοισι, πόλεώς τ' ἔμείσως ἀνδράμονος.

πατήρ δέ σ' ἔχ' ὥδ' ὥς σὺν δειμαίνης τέκνον,
 προδὺς ἐάσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσθῆν·
 ἀλλ' εἰσιθ' ἔσω, μὴ δ' ἐφαντάξῃ δόμων
 πάροιθε τῶνδε, μή τι ν' αἰχύνῃν λάβῃς
 πρόσθεν μελάβρων τῶνδ' ὀρωμένη τέκνον.

χο καὶ μὴν ὅδ' ἀλλόχρως τις ἐκδὴ μοι ξένος,
 σπυρδῆ πρὸς ἡμᾶς δωμάτων πορεύεται.

ορ ξέναι γυναιῖκες, ἡ τὰ δ' εἰς Ἀχαιέως
 παιδὸς μελάβρα, καὶ τυραννικαὶ σέχαι;

χο ἔγνωσ· ἀτὰρ δὴ τίς ὢν τυτθάνῃ τὰδε;

ορ Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταίμνης τὸκος·
 ὄνομα δ' Ορέσῃς· ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς
 μαντήα Δωδωναί· ἐπὶ δ' ἀφικόμην
 Φθίαν, δοκῶ μοι ξυγγενὺς μαθῆν πέρι
 γυναικὸς, εἴξῃ, καὶ τυχεύσασα τυχεύει,
 ἢ σπαρτιάτις Ἑρμιόνη· τηλερὰ γάρ
 ναῖεσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί', ὅμως ἐστὶν φίλη.

ερ ὦ ναυτίλοισι χεῖματος λιμὴν φανείς
 Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σέ τῶνδε γυνάτων
 οἴκτειρον ἡμᾶς, ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
 πρᾶσσοντας ἔκ' ἄν, σε μμάτων δ' ἔχ' ἥωνας·
 σοῖς προσέθῃμι γόνασιν ὠλένας ἐμάς.

ορ ἴα· τί χρεῖμα; μῶν ἐσφάλμειθ'; ἢ σαφῶς ὀρώ

- δόμων ἀνασαν τήνδε Μενέλεω κόρην;
 ἔρ ἥνπερ μόνηνγε Τυνδαρίς τίκτει γυνή
 Ελένη κατ' οἴκῃς πατρὶ, μηδ' ἐν ἀγνοίῃ.
 ὄρ ὦ Φοῖβ' ἀκέστωρ, πημάτων δόις λύσιν.
 τί χρεῖμα; πρὸς θεῶν, ἢ βροτῶν πάχεις κακὰ;
 ἔρ τὰ μὲν, πρὸς ἡμῶν. τὰ δὲ, πρὸς ἀνδρὸς, ὅς μ' ἔχῃ.
 τὰ δ' ἐκ θεῶν τε. πανταχῇ δ' ὁλώλαμεν.
 ὄρ τίς ὅν ἂν ᾔη μὴ πεφουκότων γέ πω
 παίδων, γυναικὶ συμφορὰ, πλὴν εἰς λέχος;
 ἔρ τῦτ' αὐτὸ καὶ νοσῶμεν. ὦ μ' ὕπνησθε.
 ὄρ ἄλλην τίν' οὐκ ἔστιν ἀντὶ σὺ σέρχει πόσις;
 ἔρ τὴν αἰχμάλωτον Εκτορος ξυνανέτιν.
 ὄρ κακὸν γ' ἔλεξας, ἐν' ἀνδρὰ δῖα ἔχειν λέχη.
 ἔρ τοιαῦτα ταῦτα. καὶ τ' ἐγὼ ἡμυνάμην.
 ὄρ μῶν ᾗς γυναικ' ἐρράφας οἶα δὴ γυνή;
 ἔρ φόνον γ' ἐκένῃ, καὶ τέκνω νοθαγενεῖ.
 ὄρ κακτείνας, ἢ τις συμφορὰς ἀφάλετο;
 ἔρ γέροντι Γηλοῦς τὸς κακίονας σέβων.
 ὄρ σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τῦτ' ἐκοινώνει φόνος;
 ἔρ πατήρ γ', ἐπ' αὐτὸ τῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολῶν.
 ὄρ κακτεῖται τῦ γέροντος ἡπῆθη χερὶ;
 ἔρ αἰδοῖγε. καὶ μ' ἔρημον οἴχεται λιπών.
 ὄρ συνῆκα. ταρβῆς τοῖς διδραμένοισι πόσιν.
 ἔρ ἔγνωσ. ὁλῆ γάρ μ' ἐνδίκως. τί δ' ἄλ' λέγειν;
 ἀλλ' ἄντο μάϊσε, Δία καλῶσ' ὁμόρηνιον,
 πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω,
 ἢ πρὸς πατρῷον μέλαθρον. ὥς δοκῶσί μοι
 δόμοισι ἐλαύνειν φθίγ' μ' ἔχοντες οἳ δέ με.
 μισῶ τε γαῖα Φθιάς εἰδ' ἥξει πάρος
 Φοῖβε λιπὼν μαντήϊον εἰς δόμους πέσις,
 κτενέ μ'

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

κτενέει μ' ἐπ' αἰχίσισιν· ἢ δουλῶσομεν
νόθοιςσι λέκτροις, ὧν ἐδ' ἀποζον προτῦ.

ορ πῶς ἔν τὰδ' ὡς ῥ' οἱ τις ἐξ ἡ μάρτανες;

έρ Κανῶν γυναικῶν εἰσοδοί μ' ἀπώλεσαν,

» Αἶ μοι λέγεσαι τῦσδ' ἐχάυνωσαν λόγους.

σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις

δύλῃν ἀνέξῃ σοὶ λείχους κοινῆ μίτην;

μὰ τὴν ἄνασσαν, ἔκ' ἂν ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις

βλέπυσ' ἂν αὐγὰς, τὰ μ' ἐκαρπῦτ' ἂν λείχη.

καὶ γὰρ κλύεσα τῦσδε σειρήνων λόγους,

σοφῶν, πανέργων, ποικίλων λαλήμάτων,

ἐξ ἡνέ μώθην μωρία· τί γὰρ μ' ἐχρῆν

πόσιν φυλάττειν, ἢ παρὴν ὅσων ἴδει;

πολὺς μὲν ὄλβος· δωμάτων δ' ἠνάσσομεν.

παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γησίους ἔτικτον ἂν,

ἢ δ' ἡ μιδύλῃς τοῖς ἐμοῖς, νοθαγενεῖς.

» Ἀλλ' ὅ ποτ' ὅ ποτ', ὅ γὰρ ῥ' σάπαξ ἐρῶ,

» Χρὴ τῦσγε νῦν ἔχοντας, οἷς ἐστὶν γυνή,

» Ἐρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον ῥ' σφοδιτῶν ἔαν

» Γυναικας· αὐται γὰρ διδάσκαλοι κακῶν.

» Ἡ μὲν τι κερδαίνεσα, συμφέρει λείχος.

» Ἡ δ' ἀμπλακῶσα, συννοσεῖν αὐτῇ θέλει.

» Πολλὰ δ' ἐ, μαρτύρητι· πάντ' αὖθεν δόμοι

» Νοσῶσιν ἀνδρῶν· πρὸς τὰδ', αὖ φυλάσσετε

» Κλείβεροις καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.

» Ὑγιὲς γὰρ ὅδ' ἐν αἰ θύραθεν εἰσοδοί

» Δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ, καὶ κακά.

χο ἄρα γ' ἐφῆκας γλώτῃαν ῥ' σὺ μύθον.

συγγνωστὰ μὲν ἔν σοι τὰδ', ἀλλ' ὁ μὲν ὡς χρεῶν

κοσμεῖν γυναικας τὰς γυναικῶν φύσος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ὁρ Σοφόν τι χρῆμα τῷ διδάξαντος βροτῆς,
 = Λόγους ἀκύνει τῶν ἐναντίων πάρα.
 ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων,
 ἔριν τε τὴν σὴν, καὶ γυναικὸς Εὐκτορος,
 φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον, ἥτ' αὐτῷ μένεις,
 εἴτ' ἐκφοβηθεῖς αἰχμαλωτίδος φόβῳ
 γυναικὸς, οἰκῶν τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
 ἦλθον δ' ἐταῖσας ὃ μένων ἐπισυλάς.
 ἧ δ' ἐν διδόοις ὥσπερ ἐν δίδωι λόγους,
 πέμψω σ' ἀπ' οἰκῶν τῶνδ'. ἐμοὶ γὰρ ὕσα πρὶν,
 σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ, σὺ πατὴρ καὶ ἡ.
 ὅς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλὴν ὀρίσματα,
 γυναικὶ ἐμοὶ δὲ, εἴθ' ὑπέχεθ' ὕστερον
 τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' ἐπέρσοι πόλιν.
 ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δαῦρ' ἐτόσσει γόνος,
 σὺ μὲν συνέγων πατρί, τόνδ' ἐλαιομένην
 γάμους ἀφῆναι σὺς, ἐμὰς λέγων τύχας,
 καὶ τὸν παρόντα δαίμον' ὥς φίλων μὲν ἂν
 γῆμαι μ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἐκτοθεν δ' ὡς ῥάδιον,
 φάγων ἀπ' οἰκῶν, ἃς ἐγὼ φάγω φονγὰς.
 ὅδ' ἦν ὑβριστὴς ἥς τ' ἐμῆς μητρὸς φέρον,
 τάς θ' αἰματωπὺς θεὰς ὄνειδίζων ἐμοί.
 καὶ γὰρ ταπεινὸς ὦν τύχαις τὰς οἰκοθεν,
 ἦλθον μὲν ἦλθον, συμφορὰς δ' ἠνέχόμην.
 σὼν δ' ἐσερθηὶς ὠχόμην ἄκων γάμων.
 νῦν ὅν ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας,
 καὶ ξυμφορὰν τήνδ' εἰσωσὺ σ' ἀμνηστῆς,
 ἄξω σ' ἀπ' οἰκῶν, καὶ πατὴρ δώσω χερί.
 = Τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν· ἐν τε τοῖς κακοῖς,
 = Οὐκ ἔστιν ὅδ' ἐν κρητῶν οἰκίῃ φίλιν.

ἐρ τυμφῶν

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

- ρ νυμφωμάτων μὲν τῶν ἐμῶν, πατὴρ ἐμὸς
 μέριμναν ἔξει, καὶ ἐμὸν κρίνεν τάδε.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἐκτεμνον δόμων,
 μὴ φθῇ με προσβάς δῶμα, καὶ μολὼν πόσις.
 ἢ παιδὸς οἴκῃς μ' ἐξερημύσαν μαθὼν
 Γηλαῖς, μετέλθοι πωλικῶς διώμασι.
 ρ θάρσ' γέροντος χάρα· τὸν δ' Ἀχιλλεύς
 μηδ' ἐφοβηθῆς παῖδ', ὅς εἰς ἐμ' ὕβρισε.
 τοῖα γὰρ αὐτῷ μηχανὴν πεπλεγμένην,
 βρόχοις ἀκινήτοισιν ἔσκηκε φόνου
 πρὸς τῆσδε χάρος, ἣν πάρος μὲν ἔκ' ἐρῶ,
 τελευμένων δέ, Δελφίς εἴσεται πέτρα.
 ὁ μητροφόντης δ' ἦν δορυξένων ἐμῶν
 μέινωσιν ὄρκοι πυθικὴν ἀνὰ χθόνα,
 δ' ἔξ' ἡ γὰρ μὲν σφε μὴδ' ἐν, ὧν ἐφ' ἦν ἐμὲ
 πικρῶς δὲ πατὴρ φόνιον αἰτήσῃ δίκην
 ἀνάγκη Φαίβον· ὃ δ' ἐνι μετὰ σπασίς
 γνώμης ὀνήσκει, θεῶν δίδοντα νῦν δίκας.
 ἀλλ' ἐπ' ἡ τ' ἐκάνυ, διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς,
 κακῶς ὀλέσται· γνώσεται δ' ἔχθραν ἐμὴν.
 = Ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μῆδραν ὅς ἀναστροφῇ
 = Δαίμων δίδωσι, καὶ ἐὰ φρονεῖν μέγα.
 χ ὦ Φοῖβ', ὃ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ
 αὐτῇ χ' πάγον, καὶ πόντιε
 κυανέαις ἵπποις διφρώων
 ἄλιον πέλαγος,
 τίνος ἔνεκ' ἄτιμον ὄργα
 ταν χέρη τεκτοσύνας
 Ἐνυαλίῳ δορὶ μήστορι προσθέντες,
 τάλαιναν τάλαιναν μεθήτε Τροίαν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πλήρους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμωντίσιν,
αἰπὺς ὄχτος ἐξήξατε,
καὶ φοβίης ἀνδρῶν ἀμίλλας
ἔθετ' ἀσεφάνους.

ἀπὸ δὲ φθίμηναι βεβᾶσιν

Ἰλιάδαι βασιλῆ

ες· ὃ δ' ἐπεὶ πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ

θεοῖσιν ἔλαμπεν καπνῷ θυώδει.

βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχῃ παλάμαις.

αὐτὰρ ἔναιλλάξασα φόνον θανάτῳ

πρὸς τέκνων ἀπῆυρα.

θεῦ θεῦ νιν

κέλευσ' ἐπεσφάφη

μαντόσυνον, ὅτε νιν

Ἀργόθεν παρὰ θεῷ

ἄγα με μνόνεος κέλευ

ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάτων ματρὸς φοβίης.

ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πέθομαι;

πολλὰ δ' αὖν Ἑλλάνων

ἀγοραί, ἀχόρως στυγῆς

μέλπογ' ἄνδρ' ἀνέων τεκνέων ἀλοχί.

ἐκ δ' ἔκειτον οἶκους

πρὸς ἄλλον ἀντά

τορ' ἔχ' ἰσὶ σοὶ μόνῃ

δύσφρονες ἐπέπιπον,

ἔφίλοισι λύπαι.

νόσον Ἑλλάς ἔτλα, νόσον.

διέβα δὲ Φρυγῶν καὶ πρὸς ἀνάρκην ἤγασ

σκηπίος, σαλῶν αἰδέα φόνον.

Φθιώ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

- πη Φθιώτιδες γυναῖκες, ἰστῶντί μοι,
ση μήνατ' ἠσθ' ὅ μιν γὰρ ὕσαφ' ἡ λόγον,
ὥς δώματ' ἐκλιπύσα Μενέλιω κόρη
φρέσιν τάδ' ἤκω δ' ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων,
= Εἰ ταῦτ' ἀληθὴ. Τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τὸς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονέειν τύχας.
χο Γηλαῦ, σαφῶς ἤκησας. ὕδ' ἐμοὶ καλὸν
κρύπην, ἐν οἷσπερ ὕσα τυγχάνω κακοῖς.
βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων.
πη τίνος φόβυ τυχῆσα; διατέρανέ μοι.
χο πόσιν τρέμεις μὴ δόμων νιν ἐκβάλλῃ.
πη μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βυλὸν μάτων;
χο ναί, καὶ γυναῖκός αἰχμαλωτίδος φόβω.
πη σὺν πατρὶ δ' οἶκός, ἢ τίτος λήπει μέτα;
χο Ἀγαμέμνονός νιν πᾶς βέβηκ' ἄγων χθονός.
πη ποῖαν περαίνων ἐλπίδ', ἢ γῆμαι θέλων;
χο καὶ σὺ γὰρ παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον.
πη κρυπῆος καταστάς, ἢ κατ' ὅ μ' ἐλθὼν μάχη.
χο ἀγνοῖς ἐν ἱερῶς Λοξίου Δελφῶν μέτα.
πη οἶ μοι. τόδ' ἦδ' ἡ δῖον. ὕχ' ὅσον τάχες
χωρήσεται τις πυθικὴν πρὸς ἐστία,
καὶ τὰν θάδ' ὄντα, τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις,
πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὑπο;
αγ ἰὼ μοι μοι.
οἷας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἤκω τόχας
σοὶ τ' ὦ γεραίε, καὶ φίλοισι διασώτη.
πη αἶ. αἶ. πρόμαντις θυμὸς ὥς τι προσδοκῶν.
αγ ὅν' ἐστ' σοι πᾶς παιδός, ὥς μάθης γέρον
Γηλαῦ. τοιάσδε φασγάνωι πληγὰς ἔχει
Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν, καὶ μυκηναῖς ξένου.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- χο** ἄ· ἄ· τί δράσεις ὦ ηῖραι ; μὴ πίσης·
 ἔπαυρε σαυτὸν· Γ· ὕδ' ἐν ᾧ μ'· ἀπώλωματ-
 φρῦδ' ἡ μὲν αὐδ' ἡ, φρῦδα δ' ἄρθρα μὲν κάτω·
αγ ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυνάβειν
 χρήσεις τὸ πραχθὲν, σὺν κατορθώσας δέ μας·
πη ὦ μοῖρα γήρως ἐχάτοις πρὸς τέρμασιν,
 οἷά με τὴν δύσητον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις ;
 πῶς ὄχεται μοι πᾶς μόνυ παιδὸς μόνος ;
 σήμαιν'· ἀκῦσαι δ' ὕκ' ἀκῦσ' ὅμως θέλω·
αγ ἐπὶ τὸ κληγὸν ἦλθον μεν Φοῖβυ πίδαον,
 τρεῖς μὲν φαεινὰς ἡλίου διεξόδους
 θέα διδόντες ὁμματ' ἐξέπιμπλαμ'·
 καὶ τῷ ὕποπτον ἦν ἄρ'· εἰς δὲ συστάσεις,
 κύκλῳ τ' ἐχώρει λαὸς οἰκῆτωρ θεῶ·
α Ἀγαμέμνονος δὲ πᾶς διασεύχων πόλις,
 εἰς ὅς ἐκαστὸν δυσμνήσῃς ἥνυδα λόγους·
 ὁρᾷτε τῷτον, ὃς διασεύχει θεῶ,
 χρυσὸν γέμοντα γύαλα θησαυρὸς βροτῶν·
 τὸ δ' αὐτεροὺ παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος,
 δαῦρ' ἦλθε, Φοῖβον αὖν ἐκπέρσαι θέλων·
 καὶ τῷ δ' ἐχώρησ' ῥόθιοι ἐν πόλει κακόν·
 ἀρχαὶ τ' ἐπαυρύντ'· εἰς τε βυλυντήρια
 ἰδία θ' ὅσοι θεῶν χρημάτων ἐφίστασαν,
 φρυγὰν ἐτάξαντ' ἐν περισύλοις δόμοις·
 ἡ μὲν δὲ μῆλα φυλάσσας Γερηνείας
 παιδὸν ματ' ὕδ' ἐν τῶν δὲ πωπευσμένοι,
 λαβόντες ἡμεῖν, ἐχάραις τ' ἐφίσταμεν,
 σὺν προξένισι μάντισιν τε πυθικῶις·
 καὶ τίς τὸ δ' ἔπειν, ὦνιανίᾳ, τί σοι
 θεῶν καταξέδμεθα ; τίτος ἤκεις μέτα ;
 ὅδ' εἶπε

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ὅδ' εἶπε, Φοῖβω τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας
 δίκας παραχρῆν βυλόμειθ'· ἤτησα γὰρ
 πατὴρ ποτ' αὐτὸν ἅματος δύναι δίκην·
 κἄνταυθ' Ὀρέσου μῦθος ἰχθυῶν μέγα,
 ἐφαίνεθ', ὥς φάσδοιτο διαπύτης ἐμὸς
 ἦκων ἐπ' αἰχμοῖς ἔρχεται δ' ἀνακτῆρων
 κρηπίδος ἐντὸς, ὥς πάρος χρησιρῶν
 ἄξαιτο Φοῖβω· τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις·
 τῷ δὲ, ξιφίρης ἄρ' ὑφεισήμεν λόχος,
 δάφνη σκιαδῆς· ὦν Κλυταμνήστρας τέκος
 εἰς ἡν ἀπάντων τῶνδε μηχανορράφος·
 χ' ὧ μιν, κατ' ὀμμασὶς, προσάχεται θεῷ·
 οἷδ' ὀξυθήκτοισι φασγάνοις ὠπλισμένοι,
 κεντῶσ' ἀταρῆ παῖδ' Ἀχιλλεῖος λάβρα·
 χωρὶς δὲ πρύμναι· ὃ γὰρ εἰς καιρὸν τυτῆς
 ἐτύχαν'· ἐξέλκει δὲ καὶ παρασκάδας
 κρημαστὰ τείχη παλαιῶν καθαρθάσας·
 ἔσθ' πὶ βωμῷ γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν·
 βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας ἰσχυρῶν τάδε,
 τίνος μ' ἑκατὶ κτήνεντ', αὐσεβῆς ὁδὸς
 ἦκοιτα; τίνας ἄλλυμαι πρὸς αἰτίας;
 τῶνδ' ὅδ' ἐν ἡδῆς μυρίων ὄπτων πέλας,
 ἐφθέγγεατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐν χειρῶν πέτραις·
 πυκνὴ δ' ἐνιφάδι πάντοθεν ἀποδύμενος,
 πρῦτεινε τείχη, καὶ φυλάσσειτ' ἐμβολαῖς,
 ἐκῆσε κἄκῆσε, ἀσπίδ' ἐκτάνων χερί·
 ἀλλ' ὅδ' ἐν ἡνείη· ἀλλὰ πολλ' ἀμύβεται
 οἷσιν μεσάκνυδ', ἐκλυτοί τ' ἀμφώβολαι
 σφαγεῖς ἐχώρων· βεπτόροι ποδῶν πάρος·
 δεινὰς δ' αὖ γ' ὁδὸς πνύρ' ἰχας φρέν' ἔμινε

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βέλεμνα παιδός· ὥς δ' ἔμιν περιστάδον
 κύκλῳ κατὰ χον ὕδιδόντες ἀμπνοάς,
 βωμὴν κενώσας δεξιὴν μίλον ἐχάραν,
 τὸ τρωϊκὸν πῆδη μακρὰ πηδῆσας ποδοῖν,
 χωρὴν πρὸς αὐτὴν· οἷδ' ὅπως πελειάδες
 ἱέρακ' ἰδῆσαι, πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν·
 πολλοὶ δ' ἐπιπῶν μιγάδες, ἔκ τε τραυμάτων,
 αὐτοὶ θ' ὑπ' αὐτῶν στυγερὰ κατ' ἐξόδους·
 κρωγὴ δ' ἐν ἀνφίμοισι δύσφημος δόμοις
 πέτραισιν ἀντήκλαξεν· ἀνδρία δ' ὅπως
 ἔστι φαινοῖς διασώτης σίλβων ὅπλοις,
 πρὶν δ' ἢ τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγξατο
 δεινόν τε, καὶ φρικτῶδες· ὥρσε δὲ σφραγὶν
 σφρέφας πρὸς ἀλκὴν, ἐνθ' Ἀχιλλέως πῖπτι
 παῖς, ὀξυθήκη πλυντὴ φασγάνῳ τυπεί·
 δαίμων πρὸς αὐτὸν, ὅς περ αὐτὸν ὤλεσε
 πολλῶν κατ' ἄλλων· ὥς δὲ πρὸς γαῖαν πῖπτι,
 τίς ὃ σίδηρον προσφέρει; τίς ὃ πέτραν,
 βάλλον, ἀράων; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
 τὸ καλλιμάρφον, τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων·
 νεκρὸν δὲ δὴ νιν κείμινον βωμὴν πέλας,
 ἐξέβαλον ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων·
 ἡμεῖς δ' ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χερσίν,
 κομίζομεν νιν σοὶ κατοιμῶσαι νόοις,
 κλαῦσαι τε πρίαβν, γῆς τε κοσμήσασθαι τόφῳ·
 τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοις θεασίξων ἄταξ,
 ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς,
 δίκας δίδόντα παῖδ' Ἰδρα Ἀχιλλέως·
 ἐμνημόνευσε δ' ὥς περ ἄνθρωπος καλὸς,
 παλαιὰ νήκη· πῶς ἔτι ἐν γήϊ σόφους;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

- χο καὶ μὴν ὁδ' ἄναξ φορέειν αὐτὰς
 Δελφίδος ἐν γῆς, δῶμα πελάζει·
 τλήμων ὁ παθὼν· τλήμων δὲ γέρον
 καὶ σύ· δέχῃ γάρ τόν Ἀχιλλεῖον
 σκύμνον ἐς οἶκον, ὅχως σὺ θέλεις·
 αὐτὸς τε κακοῖς πῆμασι κύρασται,
 ἕς ἐν μοῖρας συνέκυρσας·
 πη ἰὼ μοι ἐγὼ· κακὸν οἶον ὄρω
 τόδε, καὶ δέχομαι χαρὶ δόμα' ἑμοῖς·
 ἰὼ μοι μοι· αἶ· αἶ·
 ὦ πόλι Θεσσαλία, διολῶλαρχα,
 ὦχό μεθ'· ὑκέτι μοι γένος, ὑκέτι μοι τέκνα
 λέγεται ἐν οἴκοις·
 ὦ χέτλια παθὼν ἐγὼ, εἰς τί πα
 δῆ φίλον αὐγὰς βάλλων τέρφομαι;
 ὦ φίλιον σῶμα, καὶ γένυ, καὶ χεῖρες·
 εἴθε σ' ὕπ' Ἰλίου ἦναρε δαίμων
 Σιμοεντίδα παρ' αὐτάν·
 χο ἔτος μὲν ἦν ἐκπαῖν δ' ἐπὶ μακρὰν χεῖρον,
 θανῶν· τὸ σὸν δ' ἦν ὠδ' ἀν' αὐτοχέερον·
 πη ὦ γάμος, ὦ γάμος,
 ὅς τάδε δῶματα καὶ πόλιν ἄμα
 ὤλεσας· αἶ· αἶ· αἶ· αἶ· ὦ καὶ·
 μὴ ποτε σῶν λιχέων τὸ δυνάμην μου
 ὦφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόματα
 ἀμφιβαλίσθαι·
 Ἐρμίονας αἶδαν ἐπὶ σοὶ τέκνον;
 ἀλλὰ κεραιτῷ πρῶτον ἐλέσθαι,
 μήδ' ἐπὶ τοξοσύνα φανίμ πασρὰς
 αἶμα τὸ διογνέεσθαι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Φοῖβε βροτὸς ἔσθ' ἔαν ἀνάψαι.

χο ὅποτοί· ὅποτοί·
θανόντα διασώσαν γούσι·
νόμῳ τῶν νερτέρων κατάρξομαι.

πη ὅποτοί· ὅποτοί·
διάδοχα τάλας ἐγὼ
γέρων καὶ δυσυχῆς δακρύω.

χο θεῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανέ σου μορᾶς.

πη ὦ φίλος, δόμον ἔλθ' ἔρημον,
ἰώ μοι μοι,
ταλαίπωρον ἐμὲ γέρον·
τ' ἀπαιδαννοφύσας.

χο θανεῖν σε πρίσβυ, χρὴν πάρος τῶν σῶν τέκνων.

πη ὕψαράξομαι νόμαν,
ὅκ ἐπιθήσομαι
ἐμῷ κάρα κτύπῃ καὶ χερσὶν ὀλοῦν.
ὦ πόλις, διπλῶν τέκνων
μ' ἐξέρησε Φοῖβος.

χο ὦ κακὰ παθῶν, ἰδὼν τε, δυσυχῆς γέρον,

τίν' αἰὼν ἀγέιστο λελυγμένον ἄλγος;

πη ἄτεκνος, ἔρημος, ὅκ ἔχων πέρας κακῶν,
διαντλήσομαι πόσουςδε αἰῶνας.

χο μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί.

πη ἀμψάμενα πάντα φρεσὶν αἰετᾶται,
κόμπῳ μεταρσίῳ ἄρδω.

χο μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀνασρέφῃ.

πη ὅκ ἐτί μοι πόλις, πόλις
σηκῆν ἔρ' ἔρ' ἔτιω γὰρ ἐπὶ γαίαν.
σύ τ' ὦ κατ' ἀντράφυσιν Ἰνκρῆως κόρη,
πατώλειθρόν μ' ὄφειε πινύντα πρὸς γαῖαν.

χ^ο ἰὼ· ἰὼ.

τί κενίνηται; τίνος αἰδοῦμαι
θεῖν; κῦραι, λούσειτ' ἀδρῦσατε·
δαίμων ὅδ' ἐτις λευκὴν αἰθέρα
πορθμανόμενος, τῶν ἱπποβοτῶν
Φθίας πεδίῳ ἐπιβαίνει.

θ^ε Γηλαῖ, χάριν σῶν τῶν πάρος τυμφωμάτων
ἦκω Θέτις, λιπῦσα Νηρείως δόμου.
καὶ πρῶτα μὲν σοι τοῖς παριῶσιν κακοῖς,
μηδέν τι λῖαν γ' δυσφρονεῖν παρήνεσα.
καὶ γὰρ ἦν ἄκλαυς ἐχρῆν τί κτεινέμενα,
ἀπώλεσ' ἐκ σὺ πάϊδα τὸν ταχὺν πόδας
Ἀχιλλεῖα τεκῦσα πρῶτον Ἑλλάδος.
ὦν δ' ἔνεκ' ἦλθον, σημανῶ· σὺ δ' ἐνδέχεαι.
τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλεῖος γόνον,
θάψον, πορεύσας πυθικὴν πρὸς ἐχάραν,
Δελφοῖς ὄνειδος, ὥς ἀπαγγέλη τάφος
φόνον βίαιον τῆς ὀριζήσας χερὸς.
γυνᾶ κα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
Μολοαίαν γῆν χρῆν κατοικῆσαι γέρον,
Ἑλένη συναλλαχθῆσαν ἀναιίοις γάμοις.
καὶ πάϊδα τόνδε, τὸν ἀπ' Αἰακῦ μόνον
λειπόμενον δὴ βασιλείᾳ· καὶ τῷδε χρὴ
ἄλλον δ' ἄλλου διαπερᾶν Μολοαίαν
ἄνδρα μονῶντας· ὃ γὰρ ὦδ' ἀνάσταν
γένος γενέσθαι δῆ τὸ σόν, καὶ μὲν γέρον,
Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι καὶ κῆρτι μέλει,
καί περ πεισῶντος Παλλάδος προμηθία·
σε δ' ὥς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς ἀνῆς χάριν,
θιά γινώσκα, καὶ θεῦ πατρός τόνος,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων,
 ἀθάνατον, ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
 καί περ Νηρέως ἐν δόμοις ἐμῇ μέτα,
 τοιοπὸν ἦδη καὶ θεὸς συνοικήσεις θεῷ.
 ἔνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα,
 τὸν φίλτατόν σοι παῖδ', ἐμοί τ' Ἀχιλλεῖα
 ὅφει δόμους ταῖοντα νησιωτικὸς,
 λαοκὴν ἐπ' ἀκτὴν ἐντὸς ἀξέγνω πόρε.
 ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν κείς θεοδμητον πόλιν,
 νεκρὸν κομίζων τόνδε καὶ κρύψας χθονί,
 ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχόν
 σπητιάδος ἴξο· μίμνε δ' ἔστ' ἂν ἐξ ἁλὸς
 λαβῶσα πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν,
 ἔλθω κομισήν σε· τὸ γὰρ πεπρωμένον
 δῆ σ' ἐκ κομίσην· Ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
 παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ.
 Γᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῷ
 ὕψος κέκρανται, κατθανεῖν τ' ὀφίεται.
 πῆ ὦ πότνι, ὦ γενναῖα συνηοιμήματα,
 Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως
 σαυτῆς τε ποιεῖς, καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.
 παύω δὲ λύπην, σὺ κελονύσης θεά.
 καὶ τόνδε θάψας ἔμι Πυλίου πύχας,
 ἔπερ σὸν ἦλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
 Κατ' ὕψος γαμῖν δ' ἦτ' ἐκ τε γενναίων χρεῶν,
 Δυνάει τ' ἐς ἑσθλὸς, ὅστις ἄβυλάνεται.
 Κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιθυμίααν ἔχειν,
 Μήδ' ἢ ξαπλῦτες ὅσεται φερναὶς δόμοις.
 Οὐ γὰρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.
 πολλὰ μορφὰ τῶν δαιμονίων.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

πολλὰ δ' αἰλήως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ', ἔκ' ἐτελεύτη.
τῶν δ' ἀδοκῆτων, πόρον ἔβριεν θεός.
τοῖόν δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝ
ΔΡΟΜΑΧΗ.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΑΕΣ.

EVRIPIDISSV PPLICES.

Ἡ μὲν σκηνή, ἐν Ἐλευσίνι. ὁ δὲ χορός, ἐξ Ἀργείων
γυναικῶν, αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπῶ-
κότ' ἀρίστων. τὸ δὲ δράμα, ἐκνώμιον Ἀθηναίων.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αἴθρα.	Κῆρυξ.
Χορός.	Ἀγγελος.
Θησαύς.	Εὐάνδη.
Ἀδραστος.	Ιφίς.

Προλογίζει δὲ ἡ Αἴθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕ
ΤΙΔΕΣ.

Ἡ μητιρ ἐστὶ χ' Ἐλευσίνοσ

χθονόσ

τῆσδ', οἳ τε ταὺς ἔχαιτε πρόσ-
πολοι θεᾶσ,

αἰδοι μοιγῆ με, Ὀησία τε παῖδ' ἐμὸν,
πόλιν τ' Ἀθηνῶν, τήν τε Γριθέωσ χθόνα.
ἐν ἣ με θρέψας ὀλβίοισ ἐν δώμασι
Ἀΐδραν πατήρ, δίδωσι τῷ Γανδίονοσ
Ἀϊγῇ δάμαρτα, Λοξίῳ μαντώμασιν.
ῥε τάσδε γὰρ βλέψασ', ἐπαυξάμην τάδε
γραῦσ, αἰλιπύσσαι δώματ' Ἀργείασ χθονόσ,
ἔκτῃρι θαλλῷ προσιτιγῆσ' ἐμὸν γόνυ,
πάθοσ παθῆσσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλασ
Κάδμου, θατόντων ἐπ' ἀργενναίων τέκτων,
ἄπαιδ' ἐς ῥέσιν, ὅσ ποτ' Ἀργέων ἀναξ
Ἀδρασσοσ ἦγαγ', Οἰδίπυ παγκληρίασ
μέροσ καταχεῖν φυγάδι Πολυνείκη θέλων
γαμβρῷ· νεκρὸσ δὲ τὺσ ὀλωλότασ δορι
θάψαι θέλυσι τῶνδε μητέρων, χθονί.
εἴργυσι δ' οἳ κρατύντεσ, ὅδ' ἀνδρείσιν
δύναι θέλυσι, νόμι μ' ἀτίξοντεσ θεῶν.
κοινόν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρέασ ἐμῆσ
Ἀδρασσοσ, ὅμμα δ' ἀκρυσιν τέγγων ὅδε,
κῆται, τό, τ' ἔγχοσ, τήν τε δυσυχεστάτην
σίειω σρατήαν, ἣν ἔπει μ' ἐν ἐκ δόμων.
ὅσ μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πείσαι λιταῖσ,
νεκρὸν κομισήν, ἢ λόγοισι, ἢ δορόσ
ῥώμῃ γιγέσθαι, καὶ τάφῳ μεταίτιον,

Α Α 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μόνον τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ,
 πόλει τ' Ἀθηνῶν τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
 ἄροτ' ἐκ προθύς, ἐκ δ' ὁμῶν ἐλθὼς ἐμῶν,
 πρὸς τόνδε σῆκον, ἔνθα πρῶτον φαίνεται
 φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος σάχυσ.
 Δις μὲν δ' ἄδεις μὲν τόνδ' ἔχυσας φυλλάδος,
 μινῶ πρὸς ἀγαῖς ἐχάρας δυνὼν θιᾶν,
 Κόρησ τε, καὶ Δὴ μητρος οἰκτεῖρ' ἔσσαι μὲν
 πολιὰς ἀπαιδ' ἀτάσθαι ματέρας τέκνων,
 σέβσσαι δ' ἱερὰ σέμματ'· οἷχεται δέ μοι
 κῆρυξ πρὸς ἄστυ, δῶρο Θησία καλῶν,
 ὥς ἢ τὸ τέττων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς,
 ἢ τάσδ' ἀνάγκης ἱκεσίης λύσῃ, θεὸς
 ὅσιόν τι δράσας· Γάντα γὰρ δ' ἰάρσένων
 Τυταιξὶ πρᾶσθαι εἰκός, αἵτινες σοφοί·
 ἰκετῶν σε θειραὶ ἀγερῶν ἐν σὺ μᾶται,
 πρὸς γόνυ πίπῃσας τὸ σόν,
 ἄνο μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων
 νεκρῶν, οἳ καταλείπσι μέλη
 θανάτῳ λυσιμελεῖ,
 θηρσίη ὀρείοισι βορᾶν,
 ἐσιδὼς οἰκτρὰ μὲν ὄσων
 δ' ἀκρὺ ἀμφὶ βλεφάροισι,
 ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πόλιων
 καταδρύματα χειρῶν· τί γάρ, ἂ
 φθιμένους παῖδας ἐμὺς ὅτι δόμοις
 προθέμαν, ὅτι τάφῳ
 χῶματα γαίης ἐσθρῶ·
 ἔτεκες καὶ σύ ποτ' ὠπτόντια κῆρον,
 φίλα ποιῆσαι μέγα λέντρα πάσαι σῶν.

μετά

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

μετὰ νῦν δὸς ἐμοὶ σὰς διανοίας·
 μετὰ δὸς δ' ὅσον ἐπαλῶ μελῖα
 τῶν φθιμένων, ὅς ἐτεκον· παρὰ πη
 σον δ' ἐσόν, ὃν λιαρό μεθ' ἔλθειν
 τέκνον Ἰσμηνόν, ἐμάν τ' ἄς χεῖρα θείναι
 νεκύων θαλιρῶν σώματα λαΐνον τάφον·
 ὁσίως· ὅχ' ὑπ' ἀνάγκας δὲ προπίπῃ
 σα, προσαιτῶσ' ἔμολον δεξιπύρως θεῶν
 θυμείας· ἔχομεν δ' ἐνδίκαι· καὶ σοί
 τι πάρισταίενος, ὥστ' ἄντεκνία,
 δυσυχίαν τὴν παρ' ἐμοὶ καθελῇ·
 οἰκτρά δ' ἐπάχυσ' ἱκετόν, ὡς
 τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαν ἐν χερὶ θῆναι,
 νέκν' ἀμφιβαλῇ λυγρὰ μέλη παιδός τ' ἐμῆ·
 ἀγὼν ὃ δ' ἄλλος ἔρχεται γούων γούων
 διάδοχος· ἀχῶσι προσπόλων χεῖρες·
 ἵτ' ὧ ξυνψοὶ κακοί,
 ἵτ' ὧ ξυναλγηδόνες,
 χορὸν, τὸν αἰδαρσίβει·
 διὰ παρηΐδος ὄνουχα λυκὸν
 αἵματ' ὅτε, χρωτά τε φόνιον·
 » Τὰ γὰρ φθιτῶν, τοῖς ὀρώσιν κέσμος·
 ἄπληστος ἄδ' ἐμ' ἐξάγει χάρις γούων,
 πολύπονος ὡς ἐξ ἀλιβάτῃ πέτρας
 ὕγρὰ ῥέυσσας σαγῶν,
 ἀπαιστος αἰὲ γούων·
 » Τὸ γὰρ θανόντων τέκνων,
 » Ἐπὶ πόνον τι κατὰ γυναικας
 » Εἰς γούους πέφυκε πάθος· ἔ· ἔ·
 θανῶσα, τῶν δ' ἀλγέων λαθόματ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- θη τίνων γόωτ' ἤκυσα, καὶ σέρνων κτύπον,
 νεκρῶν τε θρήνης; τῶνδ' ἀνακτόρων ἀπο
 ἤχ' ἔς ἵσσης, ὥς φόβος μ' ἀναπύρει,
 μή μοι τι μήτηρ, ἣν μετασίχω ποδὶ,
 χρονίαν ἀπῆσαν ἐκ δόμων, ἔχνητον.
 ἴα· τί χρεῖμα; καὶ νῆας εἰσβολὰς ὀρῶ λόγων,
 μητέρα γραιὴν βωμίαν ἐφη μένην,
 ξένος θ' ὁ μὲν γυναῖκας, ὃ ρυθμόν γ' ἔνα
 κακῶν ἐχέσας· ἐν τε γὰρ γειρασμίων
 ὄσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ,
 κυρὰ δέ, καὶ πεπλώματ' ὅθιωρικα,
 τί ταῦτα μήτερ; σὸν τὸ μνηύειν ἐμοί,
 ἡμῶν δ' ἀνύειν· προσδοκῶ τί γὰρ νέον.
 αἰ ὦ πάϊ, γυναῖκες αἶδε, μητέρες τέκνων
 τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Κασμῆας πύλας
 ἐπὶ ἀσρατηγῶν· ἱκεσίαις δὲ σὺν κλάδοις
 φρυγῆσιν μ' ὡς δέδορκας ἐν κύκλῳ τέκνον· }
 θη τίς δ' ὅ σενάξων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε;
 αἰ Ἀδραστος, ὡς λέγουσιν Ἀργείων ἀναξ·
 θη οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες, ἣ τέτε τέκνα;
 αἰ ὅκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι·
 θη τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίᾳ χερί;
 αἰ οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐν τᾶνθε τέκνον·
 θη σὲ τὸν κατήρη χλανιδίοις ἀνισορῶ·
 λέγ' ἐκ καλύψας κρᾶτα, καὶ πάρις γόον·
 = Γέρας γὰρ ὅδ' ἐν, μὴ διὰ γλώσσης ἰόν·
 αἰ ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἀναξ
 Θησῆ, σὸς ἱκέτης, καὶ πόλιώς ἡκωσέθειν·
 θη τί χρεῖμα θηρῶν, καὶ τίνος χρεῖαν ἔχων;
 αἰ οἶδ' ἣν σρατείαν ἐσράταυε ὀλεθρίαν;
 θη οὐ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΘΗ ὕ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ελλάδα.
 ΑἶΔ' ἔνταυθ' ἀπώλεισ' ἄνδρας, Ἀργείων ἄκρως.
 ΘΗ τοιαῦθ' ὀτλήμων πόλεμος ἔξεργάζεται.
 ΑἶΔ' τύττος θανόντας ἦλθον ἑξαίτων πόλιν.
 ΘΗ κήρυξεν Ἐρμῦ πῖσυνος ὡς θάψης νεκρὺς;
 ΑἶΔ' καῖπειτὰ γ' οἱ κταίνοντες, ὅκ' ἐῷσί με.
 ΘΗ τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρήζοντες σέθεν;
 ΑἶΔ' τί δ' ἀντυχόντες, ὅκ' ἐπίστανται φέρειν.
 ΘΗ ξύμβυλον ὅν μ' ἐπῆλθες, ἥ τί νος χάριν;
 ΑἶΔ' κομίσαι σε Θησῶ πάιδας Ἀργείων θέλων.
 ΘΗ τὸ δ' Ἀργος ἡ μῖν πῦρ σιν; ἥ κόμπη μάτην;
 ΑἶΔ' σφαλίντες οἰχόμεθα· πρὸς σέ δ' ἦκομεν.
 ΘΗ ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ', ἥ πάσῃ πόλει;
 ΑἶΔ' πάντες σ' ἰκνύνται Δαναῶν δαδάσαι νεκρὺς.
 ΘΗ ἐκ τῷ δ' ἐλαύνεις ἐπὶ ἀπὸς Οἰβάς ὄχους;
 ΑἶΔ' διασῶσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.
 ΘΗ τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων, σέθεν;
 ΑἶΔ' ὅκ' ἐγγενὴ ξυνῆψα κηδῆαν δόμοις.
 ΘΗ ἀλλὰ ξένοισι δέδωκας Ἀργείας κόρας;
 ΑἶΔ' Τυδῆ τε, Πολυνείκει τε τῷ θηβαιγενῇ.
 ΘΗ τίν' ἤς ἔρωτα τῆσδε κηδῆας μολῶν;
 ΑἶΔ' Φοίβη μ' ὕπῆλθε δυσόπας ἀνίγματα.
 ΘΗ τί δ' ἤπ' Ἀπόλλων παρθένοισι κραινὼν γάμος;
 ΑἶΔ' κἀπρῷ με δύναι, καὶ λείοντι παῖδ' ἐμῷ.
 ΘΗ σὺ δ' ἐξελίπεις πῶς θεῶν θεῶσι σματα;
 ΑἶΔ' ἐλθόντε φρυγὰδε νυκτὸς ἤς ἐμὰς πύλας.
 ΘΗ τίς καὶ τίς ἐπὶ· δύο γὰρ ἐξαυδάς ἄμα.
 ΑἶΔ' Τυδῆος μάχην ξυνῆψτε, Πολυνέκῃς θ' ἄμα.
 ΘΗ ἥ τοῖς, ἔδωκας θηρσὶν ὥς, κόρας σέθεν;
 ΑἶΔ' μάχην γε διασῶν κνωδάλοισι ἀπεικώσας.

Α. Α. IIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΘΗ ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπένθ' ὄρνες;
 ΑΔ Τυδῆος μὲν αἶμα συγγενὲς φάυωτ' ἔχονός·
 ΘΗ ὁ δ' Οἰδίπῳ, τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;
 ΑΔ ἀρᾶς πατρώας μὴ κασίγνητον κτάνη·
 ΘΗ σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἐκὺσιον φυγὴν·
 ΑΔ ἀλλ' οἱ μένοντες, τὺς ἀπόντας ἠδ' ἴκην·
 ΘΗ ἦ περ σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
 ΑΔ ταυτὶ διδάξων ἦλθον εἴτ' ἀπωλόμην·
 ΘΗ μάντεϊς δ' ἐπῆλθες, ἐμπύρων τ' ἔσθες φλόγα;
 ΑΔ οἱ μοι δῖωκεις μ', ἢ μάλισ' ἐγὼ σφάλην·
 ΘΗ ὕκῃ λθες ὡς εἴοικεν ἀνδρία θεῶν·
 ΑΔ τί δέ; πλέον ἦλθον Ἀμφιάρεω πρὸς βίαν·
 ΘΗ ὕτω τὸ θεῖον ῥαδίως σ' ἀπεγράφη·
 ΑΔ νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησέ με·
 ΘΗ αὐτοχίαν ἑσθυσας ἀντ' ἀβυλίας·
 ΑΔ ὁ δ' ἦγε πολλὰς ὤλεσε στρατηλάτας·
 ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κῆρα,
 ἀναξ Ἀθηνῶν, ἐν μὲν αἰχμῆναις ἔχω,
 πιττῶν πρὸς ὕδατος, χόρυ σὸν ἀμπίχει χερί,
 πολὺς ἀνὴρ, ἀνδαιμονῶν ἴσως πάρος·
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἶναι ἐμαῖς·
 σῶσον νεκρὺς μοι, τὰ μὰ τ' οἰκτεῖρας κακὰ,
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνητα,
 αἷς γῆρας ἦκει πολὺν εἰς ἀπαιδίαν·
 ἔλθειν δ' ἔτλησαν δῶρο, καὶ ξένον πόδα
 θεῖναι, μέλις γεραίᾳ κινῆσαι μέλι,
 πρεσβύματ' ὕδ' ἡμιτρος εἰς μυσηρία,
 ἀλλ' ὡς νεκρὺς θάψωσιν ὥς αὐτὰς ἐχρῆν
 κείνων ταφῆσας χερσὶν ὠραίων τυχεῖν·
 Σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,

• Γ' ἔην

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- » Γένητά τ' ἔς τὺς πλοσίους ἀποβρίπην,
- » Ζηλῶνθ' ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχη,
- » Τὰ τ' οἰκτρὰ τὺς μὴ δύσυχους δίδοιμί ναι,
- » Τὸν θ' ὕμνοποιον, αὐτὸς ἂν τίκῃ μέλει,
- » Χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πάχῃ τόδ' εἰ,
- » Οὔτοι δύνατ' ἂν, οἰκὸς βέν' ἰστώματος,
- » Τέρπειν ἂν ἄλλος· ὕδ' ἰ γὰρ δίκην ἔχει·
τάχ' ἔν' ἂν ἤτοις, Γελοπίατ' παρὲς χθόνα,
πῶς ταῖς Ἀθῆναις τόνδε προσάσεις πόσις;
ἐγὼ δ' ἰκαίος εἰ μὴ ἀφηνεῖσθαι τάδε·
Σπάρτη μὲν ἢ μὴ, καὶ πεποικίλται τρόπος·
τὰ δ' ἄλλα, μικρὰ, καὶ ἀνὴν· πόσις δὲ σὴ
μόνη δύνατ' ἂν τόνδ' ὕποσῆναι πόσιον·
τὰ τ' οἰκτρὰ γὰρ δίδορκε, καὶ νεανίαν
ἔχ' σε ποιμὴν ἰσθλόν· ὅχρεια πόσις
πολλὰ δ' ἰώλοντ' ἐνδεῆς σρατηλάτῃ·
- χθ καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τῷ δέ σοι λόγον λέγω·
Θησῶ, δ' ἰοικνύτας εἰ μὰς λαβεῖν τύχας·
θη ἄλλοισι δ' ἢ πόνησ' ἀμιλληθεὶς λόγῳ
- » τοῖσι δ' ἐλεξε γὰρ τις, ὡς τὰ χήροισα,
- » Γλήῳ βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων·
- » Εγὼ δὲ τύτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω,
- » Γλήῳ τὰ χρυσὰ τῶν καμῶν ἔσται βροτοῖς·
- » Εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', ὅκ' ἂν ἦμιν ἐν φάει·
- » Αἰνῶ δ', ὅς ἦμιν βίοτον ἐκ πεφυρμένον,
- » Καὶ θηριώδους θεῶν, διεσπασμῆσατο,
- » Πρῶτα μὲν ἐνθὺς συνέσιγ' ἔτα δ' ἄγγελος
- » Γλῶσσαν λόγων δ' ὤς, ὥστε γιγνώσκειν ὅσα,
- » Τροφὴν τε καρπῷ· τῇ τροφῇ τ' ἀπ' ἔρατ' ὅ
- » Σταγόνας ὕδρηλὰς, ὡς τὰ γ' ἐκ γαίης τρίφῃ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Ἀρδὴ τινὲ δ' ὄν. πρὸς δ' ἐταῖσι, χεῖματες
- » Γροβλήματ' αἶθερ' ἐξαμύνεσθαι θεῶν,
- » Πόντε τε ναυσολήμαθ', ὡς διαλλαχὰς
- » Ἐχοίμεν ἀλλήλοισιν, ὧν πένοιτο γῆ.
- » Ἀδ' ἔς' ἄσημα, καὶ σαφῆ, γινώσκει μεν
- » Εἰς πῦρ βλέποντες, καὶ κατὰ σπλάγχνων πῦχος
- » Μάντις προσημαίνουσιν, οἰωνῶν τ' ἄπο.
- » Ἀρ' ὅ τρυφῶμεν θεῶν κατασκευὴν βίῃ
- » Δόντος τοιαύτην; οἷσιν ἔκ ἀρκεῖ τάδε,
- » Ἀλλ' ἡ φρόνησις τῷ θεῷ μῆξον θένειν
- » Ζητῆ· τὸ γαῦρον δ' ἐν χερσὶ κερτιμένοι,
- » Δοκεῖμεν ἔχειν δαιμόνων σοφώτεροι.
- » ἥς καὶ σὺ φαίνη δεικάδος ὅσοφός γε γῶς,
- » ὅστις κόρας μὲν θεσφάτοις Φοίβου θυγῆς,
- » ξείνοισιν ὠδ' ἔδωκας, ὡς ζώντων θεῶν.
- » λαμπρὸν δ' ἐβολερῶ δῶμα συμμίξας τὸ σὺν,
- » ἤλκωσας οἶκον· χρὴν γὰρ ἔτε σώματα
- » ἄδिका δικάοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,
- » σῶσαι μονῦντας δ' ἔς φόβον κτᾶσθαι φίλους.
- » Κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος,
- » Τοῖς τῷ νοσῦντος κῆμασιν διώλεισιν
- » Τὸν συννοσῦντα, καὶ δὲν ἡδίκηκότε.
- » ἔς δ' ἐσρατεῖαν πάντας Ἀργεῖους ἄγων,
- » μάντιων λεγόντων, θέσφατ' εἴτ' ἅτι μάσας,
- » βίᾳ παρελθὼν θεὸς, ἀπώλεσας πόλιν,
- » νέοις παραχθῆς· Οὔτινες τι μῶμενοι,
- » Χαίρουσι, πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄντα δίκης,
- » Φθόροντες ἄσους, ὅμην, ὅπως σρατηλατῆ,
- » Ὅ δ' ὡς ὑβρίξῃ δύνωμιν εἰς χθῆρας λαβών.
- » Ἄλλος δ' ἐκέρδους ἔνεκ', ἔκ ἀποσκευῶν

ΙΚΕΤΙΑΕΣ

- » Τὸ πλῆθος, ἃ τι βλάπτεται πάσῃ τὰς.
 » Τρῆς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ἄλβιοι,
 » Ληυφιλῆς τε, πλεόνων τ' ἑρῶς ἄλ·
 » Οἱ δ' ἔκ' ἐχοντες, καὶ σπανίζοντες βίῃ,
 » Δειτοὶ νίμοντες τῷ φθόνῳ πλεόν' μέρος,
 » Εἰς τὺς ἐχοντας κέντρ' ἀφίᾳσιν κακὰ,
 » Γλώσσῃσι πονηρῶν προσατῶν φιλέμενοι·
 » Τριῶν δὲ μοιρῶν ἡν μίση, σώζει πόλεις,
 » Κόσμον φυλάττει, ὅστιν' αὖ τάξῃ πόλιν·
 καὶ πρῶτ' ἐγώ σοι ξύμμαχος γνήσομαι;
 τί πρὸς πολίτας τὺς ἐμὰς λέγων καλόν,
 χαίρων ἴθι· μὴ ὅ γὰρ βεβύλυσαι καλῶς
 αὐτὶς, πῖεξεν τὴν τύχην ἡ μᾶς λίαν.
 χο ἡ μαρτιν· Εν νείσει δ' ἀνθρώπων τόδε
 » Εἰσι· συγγνώμην δὲ τῷ δ' ἔχειν χρεῶν·
 ἀλλ' ὡς ἰατρὸν τῶν δ' ἀνάξ' ἀφίγμεθα·
 αὐδ ἔτοι δικάσῃ ἐλόμην ἐμῶν κακῶν,
 ὅ δ' εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι,
 τούτων κολάσῃ καὶ πῖτις κακὴν ἀνάξ·
 ἀλλ' ὡς ἀνάμην· ἃ δὲ μὴ βύλῃ τὰς,
 σέρχην ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
 ἀγ' ὡς πρᾶται, εἰχέτε γλαυκὴν χλόην
 αὐτῷ λιπῦσαι φυλλάδος καταστροφῇ,
 θεὸς τε, καὶ γῆν, τὴν τε πυρφόρον θεῶν
 Δήμητρα θέμιναι μάρτυρας, ἡλίε τε φῶς,
 ὡς ὅδ' ἐν ἡμῖν ἤρκεισαν λιταὶ θεῶν·
 ὅς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίδας δ' ἡμῶς χθονίος
 ταυτὸν πατρῶον αἰμᾶ σοι κεντήμεθα·
 τί δ' ἄρ' ἔστι; προδώσεις ταῦτα, καὶ βαλεῖς χθονίος
 γρᾶς ὅ τυχούσας ὅδ' ἐν, ὥν αὐτὰς ἐχρήν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- = μὴ δ' ἦτ'· Ἐχθρὰ γὰρ καταφυγὴν, θῆρ' μὲν, πέτραν,
- = Δ' ὄλοι δέ, βώμης θεῶν· πόλις δέ, πρὸς πόλιν
- = Ἐπὶ ἤξει χερμαδεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς,
- = Οὐκ ἔστι ὑδὲν διατέλες ἀνδραμονῦν·

χο βαῖθι τάλαρ' ἱερῶν δαπέδων ἀπὸ Περσεφονίδας·
 βαῖθι, καὶ ἀντίασον γονάτων, ἐπὶ χεῖρα βαλῦσα·
 τέκνων τε θνατῶν κόμισαι δέ μας· ὦ μελῖα' γῶ,
 ὅς ἐπὶ τήχεσι Κασμάχοισιν ἀπώλεσα κύρης·
 ἰώ μοι· λαβέντε· φέρετε· πέμπετε·

κρίνετε ταλαίνας χέρας πραιάς·
 πρὸς γυναιάδος ὠφίλος, ὧ δοκι μώτατος Ἑλλάδι,
 ἄντομαι, ἀμφιπιτνῦσα τὸ σὸν
 γόνυ, καὶ χεῖρα δειλαίαν·

οἰκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἵκέταν,
 ἢ τιν' ἀλάταν, οἰκτρὸν ἵηλεμον, οἰκτρὸν ἰῆσαν·
 μήδ' ἀτάφους τέκνον, ἐν-

χθονὶ Κασμάχ' ἡρματα, θηρῶν,
 παῖδας ἐν ἡλικίᾳ τᾶσ' ἀκατίδης ἐκείνων·
 βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον, ἀπερὶ σοῖσι
 γυνασιν ὧδε πιτνῶ, τέκνοισι τάφον ἐξαγνίσασθαι·

θη μήτηρ, τί κλαίεις, λήπ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη
 βαλῦσα τῶν σῶν; ἄρα δυσήνους γῆς
 κλύουσα τῶνδε; καὶ μὲ γὰρ δ' ἵηλθέ τι,
 ἔπαυρε λαὸν κρᾶτα, μὴ δακρυρῶναι,
 σεμναῖσι Διὸς ἐχατιᾶς παρημέην·

αἰ αἰ· αἰ· Ὀη· τὰ τῶντων ἐχὶ σοὶ σενακτίον·

αἰ ὧ τλήμονες γυναῖκες· Ὀη· ὅσ' ἐπὶ τῶνδ' ἔφυες;

αἰ ἦ πω τί τέκνον, σοί τε, καὶ πόλει καλόν;

θη Ὡς πολλὰ γ' ἔστι καὶ πόθ' ἡλειῶν σοφά·

αἰ ἀλλ' ἔς ὅκρον μοι μῦθος, ἐν κούβῳ φέρε·

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

θη αἰχρόν γ' ἐλεξας, χρής' ἐπικρύψαι φίλοις·
 αἰ ὅτοι σιωπῶς, ἥτα μὲ μφομαί ποτε
 τὴν νῦν σιωπὴν, ὡς ἐσιγήθη κακῶς,
 ὃ δ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναικας αὐτὴν λέγειν
 δέσας, ἀφήσω τῷ φόβῳ τὸ μὲν καλόν·
 ἐγὼ δὲ σ' ὠπαῖ, πρῶτα μὲν τῶν τῶν θυῶν
 σκοπῆν κελύω, μὴ σφαλῆς ὅτι μάσας·
 σφαλῆ γὰρ ἐν τῷ μόνῳ, τὰλλ' αὐφροσῶν·
 πρὸς τοῖσδε δ', ἃ μὲν μὴ δίνε μένοις ἐχρήν
 τοι μηρὸν εἶναι, κάρτ' αὖ ἔχον ἡσύχως·
 νυνὶ δὲ σοί τε τῷτο τὴν τιμὴν φέρι,
 καὶ μοὶ παραινῆν ὃ φόβον φέρι τέκνον,
 ἀνδρας βιάεις, καὶ κατείροντας νεκρῶς,
 τάφῳ τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν,
 ἥς τὴν δ' ἀνάγκην σὴ κατασῆναι χερὶ,
 νόμιμά τε πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος,
 » παῦσαι· τὸ γὰρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις,
 » Τῦτ' ἔω, ὅταν τις τὸς τέκνοντος σώξῃ καλῶς·
 ἱρεὶ δὲ δὴ τις ὡς ἀνδρὶς χερῶν
 πόλει παρὸν σοι σέφανον ἀνελήσας λαβῆν,
 δέσας ἀπέσῃς· καὶ σύος μὲν ἀγρίῳ
 ἀγῶνος ἥψω, φάυλον ἀθλήσας πόνον·
 ὃ δ' ἥς κράνος βλίψατα, καὶ λότης ἀκμήν
 χρῆν ἐκπονήσαι, δέλως ὡν ἐφωρέθης·
 μὴ δ' ἦτ' ἐμός γ' ὦν ὡς τέκνον, δρᾶσθαι τάδε·
 ὄρας; ἄβυλος ὡς κενετο μη μὲν
 τοῖς κερτομέσσι Γοργόν' ὡς, ἀναβλέπει
 σὴ πατρίς· ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὔξειται·
 αἰδ' ἡσυχίαι, σκοτεινὰ πράσσουσιν πόλεις,
 σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν ἀλαβὴ μεταί·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔκ' ἐν νεκροῖσι, καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
 προσωφελήσων ὥς τέκνον κειρημέναις;
 ὡς ὅτε ταρβῶσιν δίκη σ' ὄρμωμενον,
 Κάδμ' ὅρῳσα λαὸν ὅπεπράχοντα,
 ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλόν
 πέποιθ'. Οὐ γὰρ θεὸς πάντ' ἀνασρέφει τάλην.
 ὦ φιλότατη μοι, τῷ δέ τ' εἰρηκας καλῶς,
 καὶ μοί· διπλῶν δὲ χάρμα γίνεται τόδε.
 ἐμοὶ λόγοι μὲν μήτερ οἰλετο γένεσθαι,
 ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε· καὶ τεφηνάμην
 γνώμην, ὅφ' οἷον ἐσφάλην βυλὸν μάτῳ.
 ὀρῶ δὲ καὶ γὰρ ταῦθ', ἅπερ μινυθεύεις.
 ὡς τοῖς ἐμαῖσιν ἐχὶ πρόσφορον τρόποις,
 φάινται τὰ δεινὰ· πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ,
 ἔθες τόδ' ἔς Ἑληνας ἐξελεξάμην,
 αἰεὶ κολασὴς τῶν κακῶν καθεστάναι.
 ἔκ' ἐν ἀπαυδαῖν δυνατόι ἐστὶ μοι πόνοις.
 τί γὰρ μ' ἐρύσιν οἷγε δυσμενεῖς βροτῶν,
 ὅθ' ἢ τεκνύσας, ἢ ὑπερὸ ῥῶδ' ὅς ἐμ',
 πρώτην κελάνεις τόνδ' ὑποσῆναι πόνον.
 δράσων τάδ' ἔμ' ἐμὶ, καὶ νεκρὸς ἐκλύσομαι,
 λόγοισι πείσων· εἰ δὲ μὴ, βίᾳ δορὸς
 ἦδ' ἢ τόδ' ἔσαι, καὶ ἐχὶ σὺν φθόγῳ θεῶν.
 δόξαι δὲ χρήζω καὶ πόλει πάσῃ τάδε.
 δόξει δ' ἐμὴ θέλοντος· ἀλλὰ τῷ λόγῳ
 προδόν, ἔχου μ' ἂν δῆμον ἂν μινέσειρον.
 καὶ γὰρ κατέσθ' αὐτὸν ἔς μοναρχίαν,
 ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόφημον πόλιν.
 λαβὼν δ' Ἀδραστον δῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων,
 εἰς πλῆθος αὐτῶν εἴμι· καὶ πείσας τάδε,

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- λεκτὺς ἀβροίσας δ' αὖρ' Ἀθηναίων κέρυς,
 ἤξω· παρ' ὅπλοισ' ὅ' ἡμενος, πέμψω λόγους
 Κρίοντι, νεκρῶν σώματ' ἐξαυτῆμενος.
 ἀλλ' ὦ γυναιεῖ, σὲ μὲν ἀφαιρεῖτε σέφη
 μητρὸς, πρὸς οἶκός ὡς νιν Αἰγίως ἄνω,
 = φίλην προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκῆσι γὰρ
 = Δύσητος, ὅστις μὴ ντιδύλῃει τέκνων·
 = Κάλιστον ἔρανον δὺς γὰρ, ἀντιλάξεται
 = Γαῖδων παρ' αὐτῇ τοιάδ', ἃν τοκῆσι δῶ·
 χο ἰππόβοτον Ἀργος, ὃ πάτριον ἐμὸν πίδον,
 ἐκλύει τάδε γ' ἐκλύειτ' ἄνακτος
 ὅσια περὶ θεὺς, καὶ μεγάλα
 πελασγία, καὶ κατ' Ἀργος·
 εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλεόν ἐμῶν κακῶν
 ἰκόμενος, ἔτι ματέρος ἄχαλμα
 φόνιον ἐξέλοι, γὰρ δὲ φίλαν
 Ἰνάχῃ θεῖ τ' ὀνήσας·
 = Καλὸν δ' ἄχαλμα πόλεσιν, αἰσιβῆς πόνοσ·
 = Χάριν τ' ἔχει τῶν εἰσαῶ
 = Τι μόποις· κρανὶ ποτ' ἄρα φίλιά μοι
 τε μοῖ, καὶ τέκτοισιν ταφὰς ληφόμεθα;
 ἄμυνε ματρὶ πόλις, ἄμυνε Γαλλάδος
 νόμους βροτῶν μὴ μιάνειν·
 σύττοι σέβεις δ' ἱκαν· τόδ' ἥσαν ἀδικίᾳ
 νίμεις αἰῶ, τὸν δυσυχὴ πάντα ῥύη·
 θη τέχνη μὲν αἰῶ τήνδ' ἔχων, ὑπηρετῆς
 πόλει τε, καὶ μοῖ, διαφέρων κηρύγματα·
 ἐλθὼν δ' ὑπέρ τ' Ἀσωτὸν, Ἰσμενῶ δ' ὕδωρ,
 σε μὲν τυράννη φράζει Καδμήων τάδε,
 Θεσπὶς σ' ἀπαιτῇ πρὸς χάριν θάψαι νεκρῶς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

συγγήτον' οἰκῶν γαῖαν, ἀξίων τυχεῖν,
 φίλον τε θάσσει πάντ' Ἐριχθιδῶν κείων·
 πᾶν μὲν θέλω σ' αἰεῖσαι, παλὶ αὐτὸς
 στείχ'· ἦν δ' ἀπιστῶς, οἶδε δ' αὐτεροὶ λόγοι,
 κῶμα δ' ἐχέσθαι τὸν ἐμὸν ἀσιδνηφόρον·
 στρατὸς δὲ θάσσει, καὶ ἐτάσσεται παρῶν,
 καλλιχορόν ἀμφὶ σέ μιν ἀντρεπῆς ὅδε,
 καὶ μὴν ἐκῶσά τ' αἰσμένη τ' ἐδέξατο
 πόλις πόνον τόνδ', ὥς θελόντα μ' ἤθετο·
 ἔα· λόγων τις ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται·
 Κάδμῳ ὥς ἔοικεν· ὃ σὰρ' οἶδ' ὅτι
 κῆρυξ, ἐπίχες, ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνον,
 μολὼν δ' ὕπαντ' ἀτόϊς ἐμοῖς βυλῶμασιν·
 πῆ τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγέλαι με χρεὶ
 λόγους Κρείοντος; ὅς κρατ' Ἰκάδ' ἐμυχθόνος;
 Ἐτεοκλῆος θανόντος ἀμφ' ἐπ' ἰασύμους
 πύλας, ἀδελφῶν χειρὶ Γολυνείκους ὕπο·
 πρῶτον μὲν ἤρξαι τῷ λόγῳ ψευδῶς ξένε,
 ξητῶν τύραννον ἐνθάδ'· ὃ γὰρ ἄρχεται
 ἐνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πέλις·
 δῆμος δ' ἀνὰ ἀνὰ διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
 ἐνιαυσίαισιν, ὃ χ' ἰτὴν πλῆτ' ἐδιδῶς
 τὸ πλῆστον, ἀλλὰ χ' ὃ πένης ἔχων ἴσον·
 πῆ ἐν μὲν τόσ' ἢ μῖν, ὥς περ ἐν περσείοις δίδως
 κρεῖσσον· πόλις γάρ, ἥς ἐγὼ πάρεῖ μ' ἄπο,
 ἐνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ὃ κ' ὅχλῳ κρατύνεται,
 ὃ δ' ἐστὶν αὐτὴν, ὅστις ἐκ χαυνῶν λόγοις,
 πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε σρέφῃ·
 ὃ δ' αὐτίχ' ἤθεός, καὶ δίδως πολλὴν χάριν,
 ἥσαυτίς ἐβλάψ'· ἔτα διαβολαῖς νείας
 κλέψας

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ', ἐξέδου δίκης.
- » ἄλλως τε, Γῶς ἂν μὴ διορβάνων λόγους,
- » Ορβῶς δύναιτ' ἂν δῆμος αὐθύνειν πόλιν;
- » Ο γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τῷ τάχους,
- » Κρείων δίδωσι γὰρ πόνος δ' ἀπὴρ πένης,
- » Εἰ καὶ πένοιτο· καὶ μαθὴς ἔργων ὕπο,
- » Οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοινὰ ἀποβλέπειν.
- » Ἡ δὲ νοσῶδες τῦτο τοῖς ἀμύνοσιν,
- » Οταν πονηρὸς ἀξίω μ' ἀνὴρ ἔχη,
- » Γλώσῃ κατασχὼν δῆμον, ὅδ' ἐν ὧν τοπρίν.
- » **θη** κομψός γ' ὁ κήρυξ, καὶ παρεργάτης λόγων.
- » ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἠγωνίσω,
- » ἄκν'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ πρῶθηκας λόγων.
- » Οὐδὲν τυράννη δυσμενέσειρον πόλει,
- » Οπερ τὸ μὲν πρώτισον, ὅκείσιν νόμοι
- » Κοινοί, κρατεῖ δ' εἰς, τὸν νόμον κερτιμένος
- » Αὐτὸς παρ' αὐτῷ· καὶ τόδ' ὅκ' ἐστ' ἐστ' σοι.
- » Γεγραμμένων δ' ἐτῶν νόμων, ὅ, τ' ἀσθενὴς,
- » Ο πλυσίος τε τὴν δίκην ἴσῃν ἔχει.
- » Ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενέσειροις,
- » Τὸν ἀντυχῆντα ταῦθ' ὅταν κλύῃ κακῶς.
- » Νικᾷ δ' ὁ μῆγων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
- » Τὸν λάνθερον δ' ἐκῆνο, τίς θέλει πόλει
- » Χρησύντι βύλαν μ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων;
- » Καὶ ταῦθ' ὀχρήτων, λαμπρόν ἐσθ' ὁμὴ θέλων
- » Σιγᾷ· τί τούτων ἐστὶν ἰσαίτερον πόλει;
- » Καὶ μὴν ὅπου δῆμος αὐθέντης χθονὸς,
- » Ὑπῶσιν ἀσπίς ἤδεται νεανίας.
- » Ἀνὴρ δὲ βασιλῆος, ἐχθρὸν ἠγείται τόδε.
- » Καὶ τὸς ἀρίστους, ὅς ἂν ἠγεται φρονεῖν,

- » Κτάρκει δὲ δακνὺς τῆς τυραννίδος πέρι·
 » Γῶς ἔκ' ἔτ' ἂν γέναντ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
 » Οὔτε τίς ὡς λειμῶνος ἥριν' ὕψαλον,
 » Τόλμας ἀφαιρῇ, καὶ πολωτίεθ' νέεσ·
 » Κτάρσαι δὲ πλῆτον, καὶ βίον, τί δ' ἔτεννοισ·
 » Ος τῷ τυράννῳ πλῆθος ἐν μαχρῇ βίαν,
 » Ἡ παρθενίην παῖδας ἐν δόμοις καλῶς,
 » Τερπνὰς τυράννοισ ἡδονὰς, ὅταν θέλῃ.
 » Δάκρυα δ' ἐτοιμάεσσι· δαὴ ξυὴν ἔτι,
 » Εἰ τὰ μὰ τέκτα, πρὸς βίαν νυμφαίονται·
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ δ' ἐξηκόντισσας
 ἥκεις δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος;
 κλαίων δ' ἂν ἦδεις, ἥ σε μὴ πεμφεν πόλις,
 περισφωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρίων
 λέξανθ' ὅς' ἂν τάξῃ τις, ὡς τάχος πόλιν
 χωρῇ· τοιοῦτον δ' ἦς ἐμὴν πόλιν Κρέων
 ἦσεν· λαόν σου πεμφέτω τίν' ἄγγελον·
 20 Φῶν· Φῶν· κακῶς γινώσκεις ὅταν δάμασσαν διδῷ
 » Καλῶς, ὑβρίεσθ' ὡς αἰεὶ πράξοντες ἄν·
 κῆ λέγοι μ' ἂν ἦσθι· τῶν μὲν ἡγεμονισμένων,
 σοὶ μὲν δονείτω ταῦτ'· ἐμοὶ δὲ, τὰναντία·
 ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ, πᾶς τε καὶ μέγας λιῶς,
 Ἀδραστοὺς εἰς γῆν τήνδε μὴ παρίσκει·
 ἥ δ' ἔστιν ἐν τῇ, πρὶν θεῶν δύνασέλας,
 λύσαντα σε μὲν ἄεθ' ἐμμάτω μυσήρια,
 τῆσδ' ἐξελάνκην, μὴ δ' ἀναρῆσθαι νεκρὸς
 βίᾳ προσήκοντ' ὕδεν Ἀργείων πόλει·
 καὶ μὲν τίθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
 σὴν ναυσολήσεις· εἰ δὲ μὴ, πολὺς κλύδων
 ἢ μὲν τε, καὶ σοὶ, συμμάχους τ' ἔσσι δόρος·

σπείρειται

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

- σκέψαι δέ· καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖσθι μύμιστος
 λόγοισιν, ὥς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
 σφριγῶν τ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων·
- » Ελπίς γάρ ἐστ' καὶ κίσιον· ἢ πολλὰς πόλεις
 - » Συνῆψ', ἄρυσσάσθαι μὲν ἦς ὑπερβολάς·
 - » Οταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος ἦς ψῆφον πόλεως,
 - » Οὐδ' ἦς ἐθ' αὐτῷ θάνατον ἐκλογίζεται·
 - » Τὸ δυσυχὲς δὲ τῷτ' ἐς ἄλλον ἐκτρίπει·
 - » Εἰ δ' ἦν παρ' ὅμματα θάναστος ἐν ψῆφον φορᾷ,
 - » Οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλὰς δοριμανὴς ἀπώλετο·
 - » Καὶ τοῖν θυοῖνγε πάντες ἄνθρωποι λόγοιν,
 - » Τὸν κρῖνον ἴσμεν· καὶ τὰ χρυσὰ, καὶ κακὰ·
 - » Οσωτε πολέμῳ κρῖνον εἰρήνη βροτοῖς·
 - » Ἡ πρῶτα μὲν μύσαισι προσφιλεσάτη,
 - » Γοιναῖσι δ' ἐχθρὰ, τέρεπται τ' αὐταῖς δῖα,
 - » Χαίρει δὲ πλὺτῳ· ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοί,
 - » Πολέμῳ ἀναιρῶμεθα, καὶ τὸν ἥσανα
 - » Δαυλὸν μεθ' ἄνδρες ἄνδρα, καὶ πόλιν πόλιν·
- σὺ δ' ἄνδρας ἐχθρὸς, καὶ θανόντας ὠφελεῖς,
 θάπῃων, κομίζων θ', ὅς ὑβρις ἀπώλυσεν·
 ἔτ' ἄν' ἔτ' ὀρθῶς Κακπαγέως κεραυνίον
 δέ μας καπνίζεται κλιμάκων ὀρθοστάτων,
 αἷς προσβαλὼν πύλαισιν, ὥμοσιν πόλιν
 πέρσειν, θεῷ θέλοντος, ἦν τε μὴ θέλῃ·
 ὃ δ' ἤρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον,
 τίδριππον ἄρμα περιβαλῶσα χάσματι·
 ἄλλοι τε κείνται πρὸς πύλαις λοχαγέται,
 πέτροις καταξανθέντες ὀσέων ῥαφάς·
 ἢ νῦν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς,
 ἢ θεὸς δικάειν γὰρ κακὸς ἀπολλύναι·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Φιλῆν μὲν ὕνχρῃ τὴς σοφῆς πρῶτον τέκνα,
 - » Ἐπειτα τοιέας, πατρίδα θ' ἦν αὐξάνειν χρεῶν,
 - » Καὶ μὴ κατὰξαι σφαλερὸν ἡγεμῶν θρασὺς,
 - » Νεὺς τε ναύτης ἡσυχος καιρῷ, σοφός.
 - » Καὶ τὐτὸ μοι τάνδρεϊον, ἡ προμηθεΐα.
- ἔξαρκέας ἦν Ζεὺς ὅτι μωρὸς μένος.
 ὑμᾶς δ' ὑβρίξειν ὅκ' ἐχρῆν ταιάνδ' ὕβριν.
- αὐδ' ὦ παγκράτισε. . Θ . σὶ γ' Ἀδρας ἔχε σῶμα,
 καὶ μὴ πύπροθε τῶν ἐμῶν τὴς σὺς λόγους
 θῆς. ὅ γάρ ἡκει πρὸς σέ κηρύων ὅδε,
 ἀλλ' ὥς ἐμ' ἡμᾶς καποκρίνασθαι χρεῶν.
 καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείβομαι.
 ὅκ' οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπάζοντ' ἐμῷ,
 ὅδε θένοντα μῆξον, ὥς τ' ἀναγκάσαι
 δρῶν τὰς Ἀθήνας ταῦτ' ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι
 τὰ πράγμαθ' ὅπως, ἢ πίταξ' ὁ μείσθαι δὴ.
 πόλεμον δὲ τῦτόν, ὅκ' ἐγὼ καθίσταμαι,
 ὅς ὅδε σὺν τοῖσδ' ἦλθον ὅς Κῶδ' ἐμὴ χθόνα.
 νεκρὸς δὲ τὴς θανόντας, ὅ βλάπτων πόλιν,
 ὅδ' ἄνδρον μῆτας προσφέρων ἀγωνίας,
 θάψας δίκαιῷ, τὸν Γανελλήνων νόμον
 σώξων. τί τῦτων ἐστὶν ὅ καλῶς ἔχον;
 ἢ γάρ τι καὶ πτόνθατ' Ἀργείων ὕπο,
 τεθῆσιν. ἡ μύνασθαι πολέμους καλῶς.
 αἰσχροῦς τ' ἐκίνοις χ' ἡ δίκη διοίχεται.
 ἔασατ' ἡδὴ γῆ καλυφθῆναι νεκρὸς.
 ὅθεν δ' ἔκασον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
 ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πτόμα μὲν, πρὸς αἰθέρα,
 τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν. ὅτι γὰρ κεντήμεθα
 ἡ μίτερον αὐτὸ, πλὴν ἐποικῆσαι βίον.

ἡ ἄπειτα

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

κἄπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ, δῖ' λαβεῖν·
 δοκῆς κακὺργεῖν Ἀργος, ὃ θάπῃων νεκρὺς;
 ἦμισα· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε,
 εἰ τὸς θάποντας νοσφίσεις, ὣν δῖ' λαχεῖν,
 ἀτάφους τίς ἔξε; θειλίαν γὰρ ἑσφέρει
 τοῖς ἀλκίμοισιν, ἔτος ἢν τιθῇ νόμος·
 καὶ μοὶ μὲν ἦλθες δῖ' ἀπειλήσας ἔπη·
 νεκρὺς δὲ ταρβῆτ' ἑκρυβήσονται χθονί;
 τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσί γῃν
 ταφέντες ὑμῶν; ἢ τέκν' ἐν μυχρῷ χθονὸς
 φύσωσιν, ἐξ ὧν εἴσι τις τι μωρία;
 σκαίνε τὰν ἀλωμα τῆς γλώσσης τόδε,
 φόβος πονηρὺς, καὶ κενὺς διδοικέναι·
 ἀλλ' ὦ μάταιοι, γῆθε τὰνθρώπων κακά·
 πάλαι σμάθ' ὑμῶν ὀβίος· αὐτυχῆσι δὲ,
 οἰμὲν, τάχ', οἷδ' ἐσαῦθις, οἷδ' ἤδη βροτῶν·
 • τρυφᾷ δ' ὀδᾶίμων· Ἔρος τε γὰρ τῷ δυσυχῆς,
 • Ὃς αὐτὴν χήσῃ, τίμιος γεραίρεται·
 • Ὃ δ' ὀλβίος νιν, πνῦμα δειμαίντων λιπεῖν,
 • Ὑψηλὸν αἶρει· γόντας ἔν χρεῶν τάδε,
 ἀδίκῃ μέγας τε, μέτρια μὴ θυμῷ φέρειν,
 ἀδικῆν τε τοιαῦθ', ὅσα μὴ βλάψαι πόλιν·
 πῶς ἔν' ἂν εἴη τὸς ὀλωλότας νεκρὺς
 θάψαι; δὸς ἢ μὲν τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν·
 ἢ δῆλα τὰνθένδ' ἔμει, καὶ θάψω βία·
 ὃ γὰρ ποτ' ἔς Ἑληνας ἐξισθῆσεται,
 ὡς ἔς ἐμ' ἐλθὼν, καὶ πόλιν Πανδίωνος
 νόμος παλαιὸς δαίμωνων, διεφθάρη·
 χο θάρσει· τὸ γάρ τοι τῆς δίκης σῶξιν φάος,
 πολλὺς ὑπεκφύγοις αὖ ἀνθρώπων λόγος·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κῆ βύλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεὶ σέθεν;
 θη λέγ', ἥ τι βύλει· καὶ γὰρ ὁ σιγηλὸς ἤ·
 κῆ ὅκ' αὖ ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις·
 θη καὶ μὲν νυν ἀντάμυσον, εἰ βύλει πάλιν·
 κῆ κλύοι μ' ἄν· ὁ γὰρ, ἀλλὰ δεῖ δύναι μέροσ·
 θη θάψω νεκρὸς, γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας·
 κῆ ἐν Ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνεύειν·
 θη πολλὰς ἔτλην δ' ἡ, χ' ἑτέρας ἀλλὰς πόνας·
 κῆ ἢ πάσιν ὅν σ' ἔφυσεν ἐξαρκῆν πετὴρ;
 θη ὅσοι γ' ὕβριζαι· χρηστὰ δ' ὁ κολᾷσομεν·
 κῆ πράσσειν σὺ πολλ' εἰώθας, ἥ τε σὴ πόλις·
 θη τοιγὰρ πομπῶσα πολλὰ, πολλ' αἰδομαι μὲν;
 κῆ ἔλθ', ὥς σε λογχὴ σαρπητὸς ἐν πέλει λάβη·
 θη τίδ' ἐν δράκοντος θυρὸς ἀν' γένειτ' Ἀρης;
 κῆ γνώσῃ σὺ πάρος· νῦν δ' ἐτ' ἐν ταῖσι·
 θη ὅτοι μ' ἐπαίρεις, ὥς τε θυμῶσθαι φρένας
 τοῖς σάφει καὶ μακροῖς· ἀλλ' ἀποσέλλω χθονὸς,
 λόγος ματαίετος, ὅς περ ἠνέγκω λαβών·
 περαινόμεν γὰρ ὁδὸν ὅρμασθαι χρεῶν
 πάντ' ἀνδρ' ὁπλίτην, ἀρμάτων τ' ἐπ' ἐμβαδόν·
 μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι σὺ μοι,
 ἀφρῶ κατὰσάξοντα Καδμείαν χθόνα·
 χωρήσομαι γὰρ ἐπὶ πρὸς Κάδμου πύλας
 αὐτὸς γ' ἐκρυξέ· σοὶ δ' ἐπ' ἀπὸς αἰὲν ἔστιν,
 αὐτὸς σίδηρον ὅξυν ἐν χερσὶν ἔχων·
 Ἀδρασε, καὶ μοι μὴ ναμίζεσθαι τύχας
 τὰς σὰς· ἐγὼ γὰρ δαίμονος τὸ μὲν μέτα,
 στρατηλατήσω κλητὸς ἐν κλεινῷ Δορί·
 ἐν δ' αἶ μόνον μοι, τὸς θεὸς ἔχειν, ὅσοι
 δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμῶς,

ΥΙΚΗΝ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- » νίκην δίδωσιν. Ἡ ῥετὴ δ' ἐδὲν φέρεται
» Βροτοῖσιν, εἰ μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχει.
αἰ ὦ μέλαια μελέων ματέρες λοχαγῶν,
ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δαῖμα χλοερὸν ταρασσάτω.
χο τίν' αὐδ' ἀπ' τῶνδε ἀποφίρεις νέαν;
αἰ σφάτον μα μὲν Γαλλάδος κριθίσκται.
χο δῖα δ' οὐρὸς ἦπας, ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;
αἰ γένοιτ' ἂν κέρδος· οἳ δ' ἀρέφαι τοι
φόνοι, μάχαι, περκοτυαῖς τ' ἀνὰ τόπον
πάλιν κτύπαι φανήσονται.
χο ὦ τάλαινα, τίνα δέον,
τίν' ἀντῶνδ' αἰτίαν λάβαιμι;
αἰ ἀλλὰ τὸν ὄντυχ' ἡ λαμπρὸν ἂν τις αἰρή
μοῖρα πάλιν· πόδε μοι τὰ θρασέος ἀμφιβαινέ.
χο δίκαιος δαίμονας σὺ τ' ἐντέπεις.
αἰ τίνες γὰρ ἄλλοι κέ μεσι συμφοράς;
χο δῖα φερα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν ἔσορῶ.
αἰ φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλυσται.
δίκη δ' ἵκαν' ἐξέκαστα, καὶ φόνος
φόνον· κακὸν δ' ἀνὰ ψυχὰς
θεοὶ βροτοῖσιν ἐμύσιν,
ἀπάντων τέρψι' ἔχοντες αὐτοί.
χο τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἰνοῖ μεθ' αὖτ',
καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιπῆσαι;
αἰ ποταμὸν εἰσέ τις θεῶν κτίσαι.
χο διπότα μαν' ἵνα πόλιν μάλῳ.
αἰ εἰδέης ἂν φίλων, ἔδείης ἂν ψυχᾶς.
ἔτι πότε ἄισα· τίς ἄρα πάσμος
ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον
τῆσδε γῆς ἀνέκτα;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- χο** κεικλη μένεις μετ' ἀνακαλὺ μεβ' αὖ θεός.
 ἀλλὰ φόβω κίσις ἄδ' ἐπ' ῥῶτα.
 ἰὼ Ζεῦ, τὰς παλαιομάτορος
 παιδογόνο, τόριος Ἰνάχου,
 πόλει μοι ξύμμαχος γένετ' αὖ μενής.
 τὸ σὸν ἄχλμα, τὸ σὸν ἴδρυμα
 πόλεος ἐκκομίσσομαι
 πρὸς πυρὰν ὑβριθεῖν.
- αἰ** γυναικες, ἥ κ' ὧ πολλ' ἔχων λέγην φίλα,
 αὐτὸς τε σωθεῖς· ἤρεθην γὰρ ἐν μάχῃ,
 ἔν' οἱ θανόντες ἐπ' ἀδ' ἀποτῶν λόχοι
 ἠγωνίσαντο ῥ' αὖμα Διρκάιον πάρα,
 νίκην τε Θεσείως ἀγγέλων· λόγῳ δ' ἐσέ
 μακρὸν ποταύσω· Καπανέως γὰρ ἦν λάτρης,
 ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιβαλοῖ.
- χο** ὦ φίλτατ', αὖ μὲν νόσον ἀγγέλαις σείβει,
 τήν τ' ἀμφὶ Θεσείως τάξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς
 σῶς ἐς Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλλαις φίλα.
- αἰ** σῶς· καὶ πεπραγμέν' ὥς Ἀδραστὸς ὠφέλει
 πράξει ξὺν Ἀργείοισιν, ὥς ἐπ' Ἰεάχῃ
 σείλαις ἐπεστράτευσεν Καδμείων πόλιν.
- χο** πῶς γὰρ τρόπαια Ζηνὸς Ἀἰγέως τόκος
 ἔσῃσιν, οἳ τε συμμεταχρόντες δαῖρας,
 λέξον· πᾶρων γὰρ, τὺς ἀπόντας εὐφρανεῖς.
- αἰ** λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς, ἥ λ' ἐκ κατῶν σαφὴς
 ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἠλέκτρας πύλας
 ἔσῃ θεατὴς, πύργον ἀναστῆ λαβών.
 ὁρῶ δ' ἐφ' ἑλὰ τρία τρίων στρατοῦ μάτων,
 τουχεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
 Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον· ὥς μὲν ἦν λόγος

αὐτόν

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

αὐτὸν τ' ἀνακτα παῖδα κλεινὸν Λιγίως,
καὶ τὴς σὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
κίρας, παλαιᾶς Κεκροτίας οἰκητορας.
αὐτὸν δὲ Γάραλον ἐσολογμένον δορὶ,
κρήνην παρ' αὐτὴν Ἀριος ἱππότην ὄχον
πρὸς κρασιέδοισι στρατοπέδῳ τεταγμένον.
ἴσους ἀριθμὸν ἄρμάτων δ' ὀχήματα
ἔνερθε σιμῶν μνημάτων Ἀμφίονος.
Κάδμυ δὲ λαὸς ἦσθ' ὑπὸ πρὸθεν τειχέων,
νεκρὸς ὅπιαθεν θέμινος, ὧν ἔκειτ' ὄχων.
ἱππῶσιν θ' ἱππῆς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι,
τετραόροισι τ' ἀντὶ ἄρμαθ' ἄρμασιν.
κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν εἰς πάντας τάδε,
σιγᾶτε λαοί· σίγα Κάδμῳ σίγῃς,
ἀκῦσαθ'· ἡμῆς ἤκομεν νεκρὸς μετὰ
θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζοντες, ὅθεν δειόμενοι τείναι φόνον.
κῦδ' ἐν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις,
ἀλλ' ἦς ἔφ' ὅπλοισι σίγα ποιμένες δ' ὄχων
τετραόρων κατήρχον ἐνταῦθεν μάχης.
πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραβάτας ἔστησαν ἕς τάξιν δορός.
χοὶ μὲν, σιδήρῳ διεμάχονθ'· οἱ δ' ἔσφιγον
πῶλιν εἰς ἀλκὴν, αὐτὶς εἰς παραβάτας.
ἰδὼν δὲ Φόρβας ὅς μοναμπύκων ἀναξ
ἦν, τοῖς Ἐριχθείδαισιν ἄρματων ὄχον,
οἱ τ' αὐτὸ Κάδμυ διεφύλαγον ἱππικόν,
συνῆψαν ἀλκὴν, καὶ κρᾶτ' ἐν, ἡσῶντό τε.
λαύων δὲ ταῦτα, κῦ κλύων, ἐκεῖ γὰρ ἦν,
ἐνθ' ἄρματ' ἠγωνίζεθ', οἱ τ' ἐπεμβάται,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὰ κ' ἄρα πάντα πολλὰ πῆματ' ἔκ' ἔχω
 τί πρῶτον ἔγω· πότ' ἔρα, τὴν ἔς ἔρατον
 κόνιν προσαντέλλουσιν, ὡς πολλὴ παρῆν,
 ἢ τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορμύνας
 ἰμάσιν αἵματις τε φοινίῃ ῥοαί;
 τῶν μὲν, πικρῶν, τῶν δ' ἑ, θραυσθέντων δ' ἴφρων
 ἔς κ' ἄρα, πρὸς γῆν ἐκ κυβιστώντων βίᾳ,
 πρὸς ἄρ' ἰμάτων τ' ἀγᾶσι λειπόμενων βίον·
 νικῶντα δ' ἵπποις, ὡς ὑψόθεν στρατὸν
 Κρέωνι, τὸν θεὸς ἴτιαν λαβὼν χερί,
 χωρεῖ πρὶν εἰλθεῖν ξυμμάχοις δουρυμίας·
 καὶ μὴν τὰ Θεσπίων ἔκ' ὄνῃ διεφθάρη,
 ἀλλ' ἔτ' αὐτοῖς, λάμπρ' ἀναρπάσσας ὅπλα·
 καὶ συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν,
 ἔκτενον, ἐκτένοντο· καὶ παρηγγύων
 κελυσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βῆσιν
 θεῖν· κἀντέρειθε τοῖς Εὐριχθόδεσσιν ὄρα·
 λόχος δ' ὁδόντων ὄφρα ἐξενδρωμένας,
 δεινὸς παλαιστῆς ἦν· ἐκλινε γὰρ κέρα
 τὸ λαὸν ἡμῶν· διεξίον δ' ἡνώμενον,
 φύγει τὸ κήρυκ'· ἦν δ' ἄγων ἰσορροπίας·
 κἀν τῷδε, τὸν σπουδῆν ἀνίσταται παρῆν·
 ὃ γὰρ τὸν νικῶν τῷτ' ἐκέρδαιεν μάχαν,
 ἀλλ' ὅχ' ἔς τὰ κῶμον οἰκεῖν στρατῷ·
 ἔρρηξε δ' αὐδὴν, ὡς θ' ὑπὸ χηρῶν χθόνα·
 ὦ παῖδες, ἄμ' ἀνίστατε σερρὸν δόρυ·
 Σπαρτῶν τοὺς ἀνδρῶν, οἵχεται τὰ Παλλάδος
 θάρσος δ' ἐνώσει παντὶ Δαναϊδῶν στρατῷ·
 αὐτὸς θ' ὅπλοισι μακροπιδάυριον λαβὼν,
 δεινὴς κορήνης διαφείρων, ἰσφινδύνα,

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ὁ μὲν τραχὺλός, καὶ πινέμεναι κάρη
 κύνεας θερίζων, καὶ ποδ' αὐλίζων ξύλων·
 μόλις δ' ἔτι πρὶν εἰς φυγὴν πόδα·
 ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα, καὶ νωρ χησάμην,
 καὶ κρυσσά χεῖρας· οἷδ' ἔτεινον ἕς πύλας·
 βαῖν δὲ καὶ κωκυτὰς ἦν ἀνὰ πόλιν
 νέων, γερόντων, ἱεράτ' ἐξέπιμπλασαν
 φόβῳ· παρὼν δὲ τυχίων ἔσω μολεῖν,
 Θησῶς ἐπέχεν· ὃ γὰρ ὡς πέρσων πόλιν
 μολεῖν ἔρασκον, ἀλλ' ἀπαυτῆσεν νεκρὺς·

- » Τοιοῦτόν γ' ὅτι φρασηγὸν ἀρῶσθαι χρὴ,
- » Ὅς ἐν τε τῶν δεινοῖσιν ἐστὶν ἄλκιμος,
- » Μισθὸν θύβρισιν λαόν· ὅς πρᾶσιν καλῶς,
- » Εἰς ἄκρα βῆναι καὶ μέγαν ἐκπλάττει
- » Ζητῶν, ἀπώλιν ὄλβον, ὃ χρῆσθαι παρῆν·

χο νῦν τήνδ' ἀελπτον ἡμέραν ἰδὺς ἐγὼ,
 θεὸς νομίζω· καὶ δοκῶ τὰς ἀμφοτέρους
 ἔχειν ἔλασιν, τῶνδε τισάντων δ' ἵκηται·

αδ Ω Ζῶν, τί δ' ἔσται πᾶσι ταισὶν βροτοῖς

- » Φρονεῖν λέγεται; σὺ γὰρ ἐξηρτήμεθα,
- » Δρῶ μὲν τεταυθ', ἂν σὺ τυγχάνῃς θέλων·
 ἡμῖν γὰρ ἦν τό σκαλοῦν, ὃ ὑποπύον,
 αὐτοῖσι πολλοὶ καὶ νέοι βραχίοντες,

Ετεοκλῆς τε σύμβρασιν πομπέην,
 μέτρια θέλοντες, ἀν' ἐχρήσαμεν λαβεῖν·

καπεῖτ' ἀπωλόμεθ'· ὁ δ' αὖ τὸ δ' ἀτυχής,
 λαβὼν πένης ὡς ἀρτίπλητα χρήματα,
 ὕβρις· ὕβριξ ἐστὶν αὐτῷ ἀνταποκρίσεως

- » Κάδμ' ἀκακοφρωνὲς καὶ σὺ κενὸν βροτῶν,
- » Οἷ τόξον ἐκτένους ὡς κατ' ἑπείρα,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάλλοντες κακὰ,
 » Φίλοις μὲν ἔπράττεσθε, τοῖς δ' ἐπράγμασιν.
 » Γέλεις τ' ἔχουσαι διὰ λόγῳ κάμψαι κακὰ,
 » Φόνῳ καθαιρῆσθ', ἢ λόγῳ τὰ πράγματα.
 ἅπαρ τί ταῦτα; κείνο βύλομαι μαθῆν,
 πῶς ἐξεσώθης; ἤτ' ἄλλ' ἐρήσομαι.
 αἰ ἐπὶ ταραχμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορί,
 πύλας διήλθον, ἥπερ ῥήγναι στρατός.
 χο ὦν δ' ἔνεκ' ἀγῶν ἦν, νεκρὸς κομίζετο;
 αἰ ὥς οἴγε κλεινοῖς ἐπὶ ἐφύεσσαν δόμοις.
 χο πῶς φῆς; ὁ δ' ἄλλος πῦρ κεικμηκότων ὄχλος;
 αἰ τάφῳ δέδονται πρὸς Κιβαιρῶνος πῆχυσ.
 χο τὸν κείθιν, ἢ τὸν θένδε; τίς δ' ἔθαψέ νιν;
 αἰ Οἴσῳ, σκιώδης ἐνθ' ἐλευθερὶς πέτρα.
 χο ἔς δ' ἔκ' ἔθαψε, πῆνεκρὸς ἦκη λιπὼν;
 αἰ ἐγγύς. Γέλας γὰρ πᾶν ὅ, τι σπυδαίεται.
 χο ἦ πῦρ πικρῶς νιν θέραπείῃ ἦγον ἐκ φόνου;
 αἰ ὑδρὸς ἐπέσῃ τῷ δὲ δῦλος ὢν, πόντος.
 φαίης ἂν εἰ παρῆσθ', ὅτ' ἡγάπα νεκρὸς.
 αἰ ἐνίψεν αὐτῶν τῶν ταλαιπώρων σφαγῆς;
 αἰ κἄσρωσέ γ' οὐνάς, καὶ κἄλυψε σώματα.
 χο θῆνόν μιν ἦν βάσταγμα, καὶ χύνην ἔχον.
 » Τί δ' αἰχρὸν ἀνθρώποισι τὰ λλήλων κακὰ.
 αἰ οἱ μοι πόσῳ σφιν συνθανῆν ἂν ἦβελον.
 χο ἄκραντ' ἰδύργη, ταῖσδ' ἐτ' ἐξάγεις δάκρυ.
 αἰ δοκῶ μιν, αὐταῖς ῥοῖσιν αἰ διδάσκαλοι.
 ἀλλ' ἦεν· αἶρω χεῖρ', ἀπαντήσας νεκροῖς,
 ἄστυ τε μοι πᾶς ἐν χέει δακρυρῥόους,
 φίλος προσανδῶν, ὦν λεληγμένους τάλας,
 » ἔρημα κλαίω. Τὸτο γὰρ μόνον βροτοῖς

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- Οὐκ ἔστι, ταῖς ἀλῶ μ' ἀναλωθὲν λαβῆν,
 • Ψυχὴν βροτῆαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.
 χο τὰ μὲν, αὖ, τὰ δέ, δυσυχῇ.
 πόλει μὲν εὐδοξία,
 καὶ στρατηλάταις δορός
 διπλάζεται τιμή.
 ἐμοὶ δὲ τῶν παίδων μὲν εἰσιδῆν μέλη,
 πικρὸν· καλὸν θεία μαδ' ἔπερ' ὄψομαι,
 τὰν ἄελπτον ἡμέραν
 ἰδῆσα πάντων μέγιστον ἄλγος.
 ἀγαμὸν μ' ἔτι δαῦρ' αἰ
 χρόνος παλαιὸς πατήρ,
 ὦφελ' ἀμέρα κτίσαι.
 τί γάρ με δέει παίδων;
 τὸ μὲν, γὰρ ἔκ' ἤλπιζον ἂν πεπονθῆναι,
 πάθος περιαιὼν, ἐγὰ μων ἀπερύγην.
 νῦν δ' ὄρωσα φέσπετον
 κακὸν, τέκνων φιλοτάτων σερεῖσθαι.
 ἀλλὰ τὰ δ' ἤδη σώματα λούω
 τῶν οἰχομένων παίδων μελίσαι.
 πῶς ἂν οἰοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις,
 κοινὸν ἐς ἄδην καταβάσαι;
 σεναγμὸν ὦ ματέρες,
 τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν
 αὖσατ', ἀπύσατ', ἀντίφωγ' ἐμῶν
 σεναγμάτων κλύεσαι.
 χο ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων
 προσηγόρημα ματέρων,
 προσανδῶσε τὸν θανάτῃ.
 αἰ ἰῶ, ἰῶ τῶν γ' ἐγῶν κακῶν ἐγῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Χο** αἰ·αἰ· ἐπάθομεν ὦ
 τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν·
Ἀδ ὦ πόλις Ἀργία,
 τὸν ἐμὸν πότμον ἐν ἑσοράτε;
Χο ὁρῶσι καὶ μὲ δῆτα τὴν τάλα
 ναν, τέκνων ἄπαιδα.
Ἀδ προσάγετ' ὦ δναπότ μιν σώμαθ' αἵματος ἀγῆ
 σφαζέμεντα τ' ἐκ ἄξι', ἢ δ' ὑπ' ἀξίων;
 ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη· Ἀδ· φλόβ' ὡς περιπύχαισι δὴ
 χέρας προσαρμόσας ἐμοῖς
 ἐν ἀγῆῳσι τέκνα θῶμαι·
Χο ἔχεις· ἔχεις· Ἀδ· πημάτων γ' ἄλιστα βάρους·
Χο αἰ·αἰ· τοῖς τεκνῶσι δ' ὕλεις· Ἀδ· αἰτέ με·
Χο εἴνευς ἐπ' ἄμφοιν ἄχην·
Ἀδ εἴθε με Καδμείων ἔταρον· σίχες ἐν πονίασιν·
Χο ἐμὸν δὲ μὴ ποτ' ἐξύμῃ δέμας
 ῥ' εἰς τιν' ἀνδρὲς ἀνάν·
Ἀδ Ἰδετε κακῶν πέλαος ὦ μητέρες
 τάλαιναν τέκνων· **Χο**· κατὰ μὲν ὄψεσιν,
 ἡλοκίσμεθ' ἄμφι δὲ ἀποδοκ,
 κάρα κελύμεθα·
Ἀδ ἰὼ· ἰὼ μοι μοι·
 κατὰ με πέδον γὰρ ἔλοι,
 διὰ δὲ θύελλα σπάρσας,
 πυρός τε φλογμὸς
 ὁ Διὸς, ἐν κάρᾳ πέσοι·
Χο πικρὺς ἐσθλὲς γάμος·
 πικρὰν δὲ Φοῖβη φάτω
 ἔρημας ἅ πολύσυνος·
 Οἶδι πόδα δέματα
 λιπῦσ' ἦλθ' Ἐρινύς·

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΘΗ μέλλων σ' ἐρωτᾷν ἢν' ἡ ἐξήνσλεις στρατῷ,
 γούς ἀφῆσω τὺς ἐκ' ἡ μὲν ἐκλιπὼν
 εἰς τὰ σά γε μύθους· νῦν δ' Ἀδραστοῖ ἰσχυρῷ.
 πόθεν πόθ' οἶδε διαπρεπῆς ἀνψυχία
 θνητῶν ἔφυσαν; ἢ πρὶν, ὥς σεφώτερος
 νέοισιν ἄστων τῶνδ'. ἐπισήμων γὰρ ἦ.
 ἦδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον, ἢ λείξαι λόγῳ
 τολμήμαθ', οἷς ἤλπιζον αἰρήσειν πόλιν.
 ἐν δ' ἔκ' ἐρήσομαι σε, μὴ γέλωτ' ὄφκω,
 ὅτ' ἐξυπέσθ' τῶνδ' ἔκαστος ἐν μάχῃ,
 ἢ τρῶμα λόγχης πολέμιων ἐδέξατο.
 κοινοὶ γὰρ ἔσσι τῶν τ' ἀκύνοντων λόγαι,
 καὶ τῷ λέγοντος, ὅστις ἐν μάχῃ βεβῶς,
 λόγχης ἰΰσης πρόθεν ὁ μμάτων πυκνῆς,
 σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.
 ἔκ' ἂν δυνάμεν ἔτ' ἐρωτῆσαι τάδε,
 ἔτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν.
 μόλις γὰρ ἂν τις αὐτὰ τὰναγκᾷ ὁρᾷ
 δύναιτο, ἔσθ' ὅπως πολέμοις ἐναντίος.
 αἶδ' αἶδ' δὴ νῦν· καὶ γὰρ ἔκ' ἄκοντί μοι
 δίδως ἔπαινον τῶν ἐγὼ γε βύλομαι,
 φίλων ἀληθῆ, καὶ δίκαι' ἢ πρὶν πέρι.
 ὁρᾷς τὸν ἄβρον, ἔβελος δ' ἐπέτατο;
 Καπαγὰς ὅδ' ἐστίν· ὧ βίος μὲν ἦν πολὺς.
 ἦκιστα δ' ὀλβὺ γαῦρος ἦν· φράσημα δ' ἐ
 ἔδεν τι μείζον ἦεν, ἢ πένης ἀνὴρ,
 φαύλων τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν,
 τάρκῃντ' ἀτίξων· ἔκ' γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
 τὸ χρῆσθ' εἶναι· μέτρια δ' ἐξαρκῆν ἔφη.
 φίλος τ' ἀληθὴς ἦν· φίλος τοῖς παρ' ὅσιν τε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ μὴ παρῶσιν, ὧν ἀριθμὸς ὃ πολὺς,
 ἄψυδ' ἦθος, ἀπροσηγορον σῶμα,
 ἄμραντον ὃ δὲν ὃ δ' ἐς οἰκείας ἔχων,
 ὅτ' ἔς πολίτας. Τὸν δὲ δαύτερον λέγων
 Ἐτίοκλον, ἄλλον χρυσότητ' ἡσκηκότα.
 Νεανίας ἦν· τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής,
 πλῆστας δ' ἐτι μὰς ἔχεν Ἀργεῖα χθοῖ·
 φίλων δ' ἐ χρυσὸν πολλάκις δωρεάμενων,
 ὃν ἔσειδέξατ' οἶκον, ὥστε τὺς τρόπους
 δούλης παραχεῖν χρημάτων ξουχθὲς ὕπο·
 τὺς τ' ἐξαμαρτάνοντας, ὃχι τὴν πόλιν
 ἤχθαιρ', Ἐπείτοι κ' ὃ δὲν αἰτία πόλις
 Κανὼς κλύσσα διὰ κυβερνήτην κανόν·
 Ο δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἰππομέδων, τοῖος δ' ἔφιν·
 πᾶσι δὲν, ἐτόλμης ὁυθὺς ὃ πρὸς ἡδονὰς
 μυσῶν τραπέεσθαι, πρὸς τὸ μαλθακὸν βίῳ·
 ἀγρὺς δ' ἐναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδύς,
 ἔχαιρε πρὸς τὰνδρῶν, ἔς τ' ἄγρας ἰὼν,
 ἵπποις τε χαίρων, τόξα τ' ἐν τῇνων χερσίν,
 πόλιν παραχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων·
 Ο τῆς κυναγῆ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
 πᾶσι Παρθενόπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος,
 ἀρκὰς μὲν ἦν· ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰναχόρῳ,
 παιδύεται κατ' Ἀργος· ἐντραφὲς δ' ἐκείῃ,
 πρῶτον μὲν ὡς χρεὶ τὺς μετοικεῖντας ξένους,
 λυπηρὸς ὃν ἦν, ὃ δ' ἐπίφθορος πόλει,
 ὃ δ' ἐξεριπὴς τῶν λόγων· ἔθεν βαρὺς
 μάλιστ' ἀν' ἔη δὴ μότης τε, καὶ ξένος·
 λόχοις δ' ἐνεσῶς, ὥς περ ἀργεῖος γεῶς,
 ἡμυνε χώρα· χ' ὅπ' οὗτ' αὖ πράκτοι πόλις,
 ἔχαιρε.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ἔχαιρε, λυπρῶς δ' ἔφειρ' ἅ τι δυσυχῆ.
 πολλὺς δ' ἔρασις καὶ πόθλησιν ὅσας
 ἔχων, ἐφύρει μὴδ' ἐξαμαρτάνειν.
 Τυδείως δ' ἔπαινον ἐν βραχὺ θήσω μέγα.
 ὅκ' ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι
 δεινὸς σοφιστὴς, πολλὰ τ' ἐξωρῆν σοφά.
 γνώμη δ' ἀδελφῷ Μελέαργον λολεῖ μῦθος,
 ἴσον παρέχει ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς,
 ὦρ' ἄκριβ' ἢ μυσικὴν ἐν ἀσπίδι.
 φιλέτι μὲν ἦθος· πλῆσιον· φρόνημα δέ
 ἐν τοῖσιν ἔργοις, ὅκ' ἐν τοῖς λόγοις ἴσον.
 ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν ἐρημένων
 Θησῆ, πρὸ πύργων τῶνδε τοι μῆσαι θαῖν'.
 » Τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς, αἰδῶ φέρε.
 » Αἰσχύνεται δὲ τὰ γὰρ ἀσκήσας ἀνὴρ,
 » Κακοὶ γινέσθαι πᾶς τις· ἢ δ' ἀνδρεία,
 » Διδάκτορ, ἔπειρ καὶ βρέφος διδάσκειται,
 » Λέγειν, ἀκύνει θ' ὧν μάθησιν ὅκ' ἔχει.
 » Αἰδῶν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
 » Ἔρως γῆρας· ὅτω παῖδας ὅτι παιδαίνετε.
 χ^ο ἰωτάκων, δυσυχῆ σ' ἔτρεφον,
 ἔφεραν ὅφ' ἥπατος
 πόνους ἐνεγκῶσ' ἐν ὠδίσι.
 καὶ νῦν ἄδας τὸν ἐμὸν
 ἔχει μόχθον ἀθλίας,
 ἐγὼ δὲ γηρωβοσκὸν ὅκ' ἔχω
 τεκῶσα τάλανα παῖδα.
 α^δ καὶ μὲν τὸν Ἰοκλῆες γε γυνάϊον τέκον,
 θεοῖξ' ὧν τ' ἀναρπάσαντες ἄς μυχὺς χθονὸς,
 αὐτοῖς τεθρίπποις ἀλογῆσιν ἐμφανῶς.

τὸν Οἰδίπῳ τε παῖδα Πολυνέκῃ κλέω,
 ἡμῶς ἐπαινέσαυτες, ὃ φουδοί μεθ' αὖν.
 ξένος γὰρ ἦν μοι, πρὶν λιπὼν Κάδμῳ πόδῳ
 φυγῇ πρὸς Ἀργεὺς διαβαλεῖν αὐθαίρετος.
 ἀλλ' οἷός τ' ὁ δρᾶσαι βύλομαι τύτῳ πέρις
 θη ὅν οἶδα, πλὴν ἐν, σοῖσι πῶθι θάσαι λόγῳ.
 αἰδ' τὸν μὲν Δίος πληγέντα Καπανείᾳ πυρὶ,
 θη ἡχωρὶς ἱερὸν ὡς νεκρὸν θάψαι θέλεις;
 αἰδ' ναί· τὺς δ' ἐγ' ἄλλας πάντας, ἐν μιᾷ πυρὶ.
 θη πῦρ δ' ἦτα θήσεις μνήμα τῷδε χωρίσας;
 αἰδ' αὐτῷ, παρ' οἴκτρους τῷδε συμπαῖξας τάφῳ.
 θη αὐτὸς μὲν ἤδη δ' μωσὶν αὖ μέλοι πόνος,
 ἡμῖν δ' ἐγ' οἶδα· στείχεται δ' ἄλκιυ νεκρῶν.
 αἰδ' ἴτ' ὧτάλαιναί μιν τέρες τέκνων πύλας.
 θη ἥκιστα δ' ἄρα σε τῷτο πρόσφορον κίχας.
 αἰδ' πῶς, τὰς τεύσας ὑχρέωνται φῶσαι τέκνων;
 θη ὅλλοιόν τ' ἰδῆσαι τῷδε αὖ ἡλλοιωμένους.
 πικραὶ γὰρ ὄψεις χ' ἄμα τῷ τέλει νεκρῶν.
 τί δ' ἦτα λυγρὴν ταῖςδε προσθῆναι θέλεις;
 αἰδ' τινῶς· μένειν χρὴ τλῆ μάκωσ· λέγει γὰρ αὖ
 Θησέας· ὅταν δὲ τῷδε προσθῶμεν πυρὶ,
 » ὅσῃ προσάξω· ὦ ταλαίπωροι βροτοί,
 » Τί κτᾶσθε λόγχας, καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους
 » Τί θιβάτε; παύσασθ'· ἀλλὰ λήξαντες πόων,
 » Ἀσπυφύλασθε, ἥσυχοι μεθ' ἡσυχῶν.
 » Σμικρὸν τὸ χρεῖμα τῷ βίῳ· τῷτον δὲ χρὴ
 » ὧς ῥᾶστα, καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπεράσθαι.
 χο ὅκ' αὐτεκνος, ὅκ' αὐταῖς,
 ὅδ' αὐτοχρίας μέτεσιν μοι
 κυροτόκοις ἐν Ἀργείαις.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ἔδ' Ἀρτεμισιοχίᾳ
 προσφθέγγεαι τὰς ἀτέκνους.
 δυσναίων δ' ὁ βίος.
 πλακτὰ δ' ὥσεί τις νεφέλα,
 πνυμάτων ὑπὸ θυγῆμων αἵπλω.
 ἐπ' αὖ ματέρες, ἐπ' αὖ κῆρυς
 ἐγείναμεθ' αἰταλαίπωροι
 κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις.
 καὶ νῦν ἄπαις, ἄτεκνος
 γηράσκω δυσσηνέστατος.
 ἔτ' ἐν τοῖς φθιμένοισι,
 ἔτ' ἐν ξῶσιν ἀριθμυμένη,
 χωρὶς δὴ τίνα τῶνδ' ἴδωσα μοῖραν.
 ὑπολείπει μὲν αἰ δάκρυα
 μελέα, πασδ' ἐν οἴκοις
 κῆται μνήματα, πένθιμοι
 κῆρα, καὶ σέφανοι κόμας
 αἰοδαί, τὰς χρυσοκόμας
 Ἀπόλλων ἐκένδνυται.
 γούσι δ' ἄρθνομένα,
 δάκρυσι τοτέρον αἰεὶ πέπλων
 πρὸς σέρνῃ πᾶχα τέγξω.
 καὶ μὲν θαλάμασ' ἐσπαρῶ δὴ
 Καπανέως ἦδ' ἡ, τύμβον θ' ἱερὸν,
 μελάβρωι τ' ἐκτός.
 Θησίης ἀναθήματα νεκροῖς,
 κλεινὴν τ' ἄλοχον τῷ κατὰ φθιμένῳ
 τῷδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδην,
 ἣν Ἰφίς ἀναξ καὶ δαφνύεται.
 τί ποτ' αἰθερίαν ἐσηκὼ πάτρην,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίξει,
 τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;
 αὐὰ τί φέγγος, τίν' αἶγλαν
 ἐδιφράνετο τάλας;
 σελάνα τε κατ' αἰθέρα
 λαμπάδ', ἵν' ὠκυθόαι νύμφαι
 ἱππῶνσι δ' ὀρφναίαις,
 ἠνίκαι γάμων
 τῶν ἐμῶν πόλις Ἀργεὺς
 αἰοιδᾶς αὐδαίμονίαις
 ἐπύργωσε, καὶ γαμίτα
 χαλκοτοχυρὸς τε Καπανέως
 προσέβατ' δρομαῖς ἐξ ἐμῶν
 οἰκῶν ἐκβαλὼν χανσαμένα,
 πυρὸς φῶς καβίξευσα, τάφοι τε
 βατάνουσα τὸν αὐτὸν ἐς αἶδαν
 καταλύουσ' ἑμμοχθοὺς βίοντα,
 αἰῶνός τε πόντος.
 » Ἡδίστος γάρ τοι θάνατος
 » Συνθῆσκειν θνήσκουσι φίλαις,
 » Εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνει.
 χ' καὶ μὴν ὄρεται τήνδ', ἥς ἐφίσηκας πύλας
 πυρᾶν, Διὸς θησαυρὸν ἄνθ' ἐς σὸς
 πόσις, δαμασθῆς καμπάσιν κεραιναῖσι.
 αὐὰ ὄρω δὴ τελευτᾶν, ἣν ἔσκηκα. τύχα δέ μοι
 ξυνάπῃ ποδὸς. ἀλλὰ τῆς
 ἀνkleίας χάρισιν
 ἐνθὲν ὀρμαῖσω,
 τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας
 πηδῆσασα πυρὸς ἔσσω.

σώματ'

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

σώματ' αἶθοπι φλογμῷ
 πόσει συμμίξασα φίλον
 χρώτα χρωτὶ πέλας θεμένα,
 Φερσεφονείας ἥξω θαλάμους,
 σὲ τὸν θανόντ' ὅ ποτ' ἔμῃ
 προσῦσα ψυχᾷ κατὰ γῆς· ἴτω φῶς, γάμοισι.
 ῥέτινες ἀνὰ δικάων ὑμναίων
 ἐν Ἀργεὶ φανῶσι τέκνοισιν,
 ὅσος δ' ἀνᾶος γαμέτας

χο καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς σὸς πατήρ βαίνει πέλας
 χειρὸς Ἰφίς, ἥς νεωτέρους λόγους,
 ὅς ὃ κατειδὼς πρόσθεν, ἀλγήσει κλύων.

ἴφ ὦ δυσάλαινα, δυσάλας δ' ἐγὼ γέρων,
 ἥκω διπλὴν πένθος ἐκ δαμόνων ἔχων.
 τὸν μὲν θανόντα παῖδά· Καὶ μέγ' ἑκαδὶ
 Ἐτίοκλον ἥς τὴν πατρίδα ναυοθλάσων τεκρὰ,
 ζητῶντ' ἐμὴν παῖδ', ἢ δόμων ἐξώπτος,
 βέβηκε πηδῆσασα, Καπανέως δάμαρ,
 θανεῖν ἐρώσα σὺν πόσει· χρόνον μὲν ἔν
 τὸν πρόσθ' ἐφρηρεῖτ' ἐκ δόμοις· ἐπεὶ δ' ἐγὼ
 φυλακὰς ἀπέκκα, τοῖς παρεῖσιν κακοῖς
 βέβηκεν· ἀλλὰ τῇδ' ἐνιν δοξάζομεν
 μάλις αἰετῆναι· φράξετ' ἢ κατόιδαστε.

αὐα τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ἥδ' ἐγὼ πέτραις ἐπι
 ὄρνις τις ὥσθ', Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς,
 δῦσνον αἰώρημα κενφίζω πάτερ.

ἴφ τέκνον, τίς αὔρα; τίς σῦλος; τίνος χάρις
 δόμον γ' ὑπερβάσῃ λυθὲς ἥς τὴνδε χθόνα;

αὐα ἔρμην λάβοις αἰετῶν ἐμῶν βυλὸν μάστιγι

ΓΓ ΗΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- κλύων· ἀκῦσαι δ' ὅ σε βέλομαι πάτερ·
 Ἰφ τίδ', ὅ δ' ἴκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδένας;
 αὐὰ κριτὴς ἂν ἦης ὅσοφας γνώμης ἐμῆς.
 Ἰφ σκευὴ δὲ τῆδε τῷ, χάρις κοσμήσθαι δέμας;
 αὐὰ θέλῃ τί κλεινὸν ἔτος ὁ σῶλος πάτερ·
 Ἰφ ὥς ἔκ' ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ πρέπῃ σ' ὄραν·
 αὐὰ εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχρῆμαι ἐσθονάσμεθα·
 Ἰφ κατὰ ταὶ τυμβῶ καὶ πυρᾶ φάινῃ πέλας;
 αὐὰ ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι·
 Ἰφ νικῶσαντί κεν τίνα; μαθεῖν χρήξω σέβει·
 αὐὰ πάσας γυναῖκας, αἷς δίδορκεν ἥλιος·
 Ἰφ ἔργοις Ἀθάνας, ἥ φρενῶν ἀβυλῖα;
 αὐὰ ἀρετῇ· πόσει γὰρ συνθανῦσα κέξομαι·
 Ἰφ τί φῆς; τί τῷτ' ἀντιμασημαίνεις σαθρόν;
 αὐὰ αἴσω θανόντος Καπανίως τίνδ' εἰς πυράν·
 Ἰφ ὦ θυγάτερ, ὅ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὰς ἔρεις·
 αὐὰ τῷτ' αὐτὸ χρήξω πάντας Ἀργεὺς μαθεῖν·
 Ἰφ ἀλλ' ὅδε τοι σοὶ πείσομαι δρῶσθαι τάδε·
 αὐὰ ὁμοιον· ὅ γὰρ ἂν κίχης μ' ἑλὼν χερί·
 καὶ δὴ παρῆται σῶμα, σοὶ μὲν, ὅ φίλος,
 ἢ μῖν δέ, καὶ τῷ συμπτῶν μένῃ πόσει·
 χο ἰὼ γυναῖκα, δεικὸν ἔργον ἐξεργάσω·
 Ἰφ ἀπωλόμην θύσης Ἀργέων κόραι·
 χο ἔ· ἔ· χέτλια τάδε παθὼν,
 τὸ παντολμόν ἔργον ὅφει τάλας·
 Ἰφ ἔκ' ἂν τιν' ἄροισ' ἄλλα ἀβλιώτερον·
 χο ἰὼ τάλας· μετέλαχες
 τύχας Οἰδιπόδα γέρον
 μέρος, καὶ σὺ πόλις ἐμὰ τλάμων·
 Ἰφ Οἶμαι· τί δὴ βρατοῖσιν ἔκ' ἐστιν τόδε,

• Νέος

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- » Νέος δ' ἴς ἐστι, καὶ γέροντας αὖ πάλλει;
- » Ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἔχει,
- » Γινώμασιν ὑστέραισιν ἐξορθήμεθα.
- » Αἰῶνα δ' ἔκ' ἐξέστι· ἧ δ' ἤμουν νῆαι
- » Δίς, καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξ ἡμάρτανεν,
- » Διπλῶ βίη λαχόντες, ἐξορθήμεθ' αὖν.
- » ἰγὼ γὰρ ἄλλος εἰσορών τέκτων μέγας,
- » παίδων τ' ἐρασὴς ἦν, πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.
- » ἧ δ' ἦς τόδ' ἤλθον, καὶ ξεπειράσθην τέκνων,
- » δῖον σέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων,
- » ἔκ' αὖ ποτ' εἰς τόδ' ἤλθον, ἧς ὁ νῦν κακόν.
- » ὅστις φουδίσας, καὶ νεανίαν τέκνων
- » ἄρισον, ἧτα τυδε νῦν σερίσκομαι.
- » εἶν· τί δ' ἡ χρῆν τὸν ταλαίπωρόν με δρᾶν;
- » σείχειν πρὸς οἶκον; κατ' ἐρημίαν ἴδω
- » πολλῶν μελάνθρων, ἀπορίαν τ' ἐμὴ βίω;
- » ἢ πρὸς μέλαθρα τυδε Καπανείως μόλω
- » ἠδίστα, πρὶν γε δὴ ποτ' ἦν παῖς ἠδέ μοι.
- » ἀλλ' ἔκ' ἐστι· ἧ γ' ἐμὴν γενεάδα
- » προσήγ' αἰὲ σύματι, καὶ κἄρα τόδε
- » κατεῖχε χεῖρι· Πατρὶ δ' ἔδ' ἐν ἠδίστῳ
- » Γέροντι θυγτρὸς ἀρσένων δ' ἐμείζοντες
- » Ψυχὰς, γλυκῆς δ' ἦσαν ἡδωπάματα.
- » ἔχως τάχιστα δ' ἦτά μ' ἄξειτ' εἰς δόμον,
- » σκότῳ δ' ἐδώσειτ' ἐνθ' ἀσιτίαις ἐμὸν
- » δέμας περὶ σὺντακὲς ἀποφθερῶ;
- » τί μ' ὠφελήσῃ παιδὸς ὀσέων θυγῆν;
- » Ὡδυσσάλαισιν γῆρας, ὥς μισῶσ' ἔχειν.
- » Μισῶ δ' ὅσοι χρεῖνσιν ἐκτέλειν βίον,
- » Νώτοισι, καὶ σρωμένασι, καὶ μαντῶμασι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Παρεκτρέποντες ὄχλητον, ὥστε μὴ δοκεῖν
- » Οὐδ' ἔχρην ἐπειδὴν μηδὲν ὠφέλιον πόλιν,
- » Θανόντας ἔρρηξ, καὶ κ' ποῦ δὴ καὶ νέεαις.

ἡμι ἰώ· τάδε δὴ παίδων, καὶ δὴ φθιμένων
 ὅσα φέρετε, λαβὲν ἀμφίπολοι
 γράϊας ἀμένους· ὃ γὰρ ἔνεστι
 ῥώμῃ, παίδων ὑπὸ πείθει.
 πολλὰ δὲ χρόνῳ σώσεις μέτα δὴ,
 καταλειβομένας τ' ἄλλοις πολλοῖς.

- » Τί γὰρ ἂν μείζον τῷ δ' ἔτι θνατοῖς
- » Γάθος ἐξήρσις,
- » Ἡ τέκνα θανόντ' ἐσθλὰ εἶναι;

παῖς φέρω φέρω
 τάλαινα μάτιρ ἐκ πατρὸς πατρὸς μέλη,
 βάρος μὲν ἔκ' ἀβριβὲς ἀλγίων ἵπτερ,
 ἐν δ' ὀλίγῳ τὰ μὰ πάντα συνθεῖς.

ἡμι ἰώ· ἰώ·
 πᾶ δ' ἀκρυα φέρεις φίλῃ
 ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
 σποδ' ὅτε πληθεὺς ὀλίγον αὐτὴ σωμαίνων
 αἰδοκίμων δὴ ποτ' ἐν Μηκίῃναις;
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἀβλίῳ πατρὸς τύλας,
 ἔρημον δίκον ὀρφανίσσομα παρὼν,
 ὃ πατρὸς ἐν χειρὶ τῷ πεπαιστος.

ἡμι ἰώ· ἰώ· τῷ δὲ πότος ἐμῶν τέκνω;
 πῶ νυχλὸν μάτων χάρις,
 τροφαί τε ματρὸς, αὐτὰν τ' ὀμμάτων τέλη,
 καὶ φίλῃαι προσβολαὶ προσώπων;
 παῖς βεβᾶσιν, ὅκ' ἔτι εἰσὶ σοι μάτιρ τέτα.
 βεβᾶσιν αἰθρηῶναι γινώσκῃ,

- πυρὸς τετακέντος ποσειδῶ.
 ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν αἰῶνα.
 αὐὰ πάτερ, σὺ μὲν τῆς σῶν κλύης πέμψεν λόγον·
 ἄρ' ἀσπίδ' ὕχου· τίς ποτ' ἀντιτάσσεται
 σὸν φόνον; Ἰφ. ἔγ' ἀρ' ἔγιντο τέκνον·
 ὅταν θεῶν θέλοντες, ἔλθοι μοι δέκα
 πατρῷος, ἔγω καὶ ἐν τὰς αἰῶνας.
 πᾶς αἰ· αἰ· γόων ἄλις τύχης,
 ἄλις ἀλγέων πάρεσσι μοι·
 σταῶ· πῦ μὲ δ' ἐξέτα γάτος
 χαλκίοισιν ὅπλοις Δαναῶδ' ὄν στρατηλατῶν,
 τῷ φθι μέν· πατὴρ ἐκδιδασκᾶν;
 αὐὰ ἔτ' εἰσορᾶν σε πάτερ ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ,
 φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα αὐτ·
 λόγων δ' ἐπαρακλίνουσ' αἰσῶν,
 αἰεὶ φερόμενοι οἴχεσθαι.
 δύοιτ' δ' ἄλκιμα τέρεα,
 σὲ τ' ἔγω ποτ' ἄλκιμα πατρῷα λήψω.
 Ἰφ. ἔχω τοσόνδε βάρος, ὅσον μ' ἀπώλεσεν.
 φέρ', ἀμφὶ μάστιγι ποβάλω ποσειδῶν.
 αὐὰ ἐκλαυσά τοδ' ἐκλύων ἔπει·
 συγνέστατον· ἐθιχέ μιν φρενῶν.
 Ἰφ. ὦ τέκνον, ἔβας, ἔκλειψέ φίλον
 φίλον ἀγαλμ' ὅ τοι μαί σῆς ματρὸς·
 θη. Ἀδράσει, καὶ γυναικὶς Ἀριγῆαι γένος,
 ὁρᾶτε παῖδας τὸς δ' ἔχοντας ἐν χερσίν
 πατέρων ἀρίστου σώμαθ', ὧν ἀντιλόμνη,
 τύτοις ἐγὼ σε καὶ πόλιν δωρὲ μεθεῖ·
 ὑμᾶς δ' ἐπὶ τῶνδε χερσὶ χάριν με μνημίνας,
 σώσειν ὁρῶντας, ὧν ἐκέρκατ' ἐξ ἐμῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πᾶσιν θ' ὑπὲρ ποτὶ τέσδε τῆς αὐτῆς λόγος,
τι μᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων ἂν τέκνοισι
μὴ μὴν παραγχελλοκτας, ὧν ἐκύρσατε.
Ζῶς δ' ἐξυτίσωρ, ὅτ' ἐν ὑραγῶ θεοὶ,
οἷων ὑφ' ἡμῶν σείχεται ἡγεῖω μένοι.

αἰδ' Οἴσω, ξύνισμιεν πάνθ', ὅς' Ἀργῆων χθόνα
δέδρακας ἐσθλὰ, δειομένην αἰεργυγῶν
χάριν τ' ἀνὴρ ὃν ἔξομιν· γενναῖα γὰρ
παθόντες, ὃ μᾶς ἀντιδρᾶν ὑφείλομιν.

βη τί δὴ ποθ' ὃ μιν ἄλλ' ὑπαρῆσαι μεχρή;

αἰδ' χαῖρ'· ἄξιός γάρ καὶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν.

βη ἔσαι τάδ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.

αἰδ' ἄκχε Οἴσω τῶσδ' Ἀθηναίαις λόγος,
ἀχρή σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τάδε.
μὴ δ' ὥς τάδ' ὅσ' αὖ τοῖσδ' ἐς Ἀργῆαν χθόνα
παισὶν καμίζειν, ῥαδίως ἔγωγε μαθείω.
ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν, καὶ πάλειός μοι θεομύστων,
πρῶτον λάβ' ὅρκον· τὸν δ' ἐδ' ὁμνῆσαι χρείων
Ἀδρασον· ἔτος κῆριος τύραννος ὢν,
πάσης ὑπὲρ γῆς Δακτυλῶν ὀρκωμοτῇ.
ὃ δ' ὅρκος ἔσαι, μὴ ποτ' Ἀργῆος χθόνα
ῥε τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον πανταρχίαν,
ἄλλων τ' ἰόντων ἐμπυθῶν θήσειν δόρυ.
ὣν δ' ὅρκον ἐκλιπόντες ἐκβασιν πόλιν,
κακῶς οἰέσθαι πρόσρετ' Ἀργῆων χθόνα.
ἐν ᾧ δ' ἐτέμνειν χρῆσφάγιά σ', ἄκχε μιν.
ἔστ' τρίπυρρος χαλκός τις ἦστω δόμων,
ὃν Ἰλίου ποτ' ἐφάνασσας βάθρα,
συνδὴν ἐπ' ἄλλῃ Ηρακλῆς ἄρμωμένος,
σησαί γ' ἐφ' ἣτο πύθικην πρὸς ἐχάρας.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ἐν τῷδε λαί μὲν τρεῖς τρεῶν μύλων τι μὲν,
 ἔγγρατον ὄρκους τρίποδας ἐν παίλῳ κῦτῃ·
 καὶ πεῖτα σώζειν θεῶ δ'ος, ᾧ Διὸς μίλει·
 μιν ημεῖα θ' ὄρκων, μαρτυρήμαθ' Ἑλλάδι·
 ἡ δ' αὖν διοίξεῖς σφάγια, καὶ τρώσῃς φόνον,
 ὅξυσον μὲν μάχαιραν ἐς γαίης μεσῶς
 κρύψον, παρ' αὐτὰς ἐπὶ πυρκαϊᾶς νεκρῶν·
 φόβον γὰρ αὐτοῖς ἦν ποτ' ἐλθῶσιν πόλιν,
 δειχθῆσα θήσει, καὶ κακὸν νόσον πάλιν·
 δρῶσας δὲ ταῦτα, πέμπε γῆς ἔξω νεκρὸς,
 τεμένη δ' ἰν' αὐτῶν σώμαθ' ἀγνιστῇ πυρὶ,
 μέθες παρ' αὐτὴν τρίποδον ἰαθ' μίας θεῖ·
 σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· πασι δ' Ἀργείων λίγῳ,
 πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμινὺ πόλιν,
 πατέρων θανόντων ἐκδιδάσκοντες φόνον·
 σὺ τ' ἀντὶ πατρὸς Αἰγιάλῳ στρατηλάτης
 νέος κατασῆς, πᾶσι τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολῶν
 Τυδείῳ, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ,
 ἀλλ' ὅφθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γένυν,
 καὶ χαλκοπληθὴ Δαναϊδῶν ὀρμῶν στρατὸν,
 ἐπ' ἄσολον πύργῳ μακάδ' ὀρμῶν ἐπὶ·
 πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἦξετ' ἐκτεθραμμένοι
 σκύμνοι λεόντων πόλεος ἐκπορθήτορες·
 καὶ ἔστιν ἄλλως· ἐκγονοὶ δ' αὖν Ἑλλάδα
 κληθέντες, ὧδ' αὖς ὑπέροισι θήσετε·
 τοῖον στρατὸν μακρὸν θεῶ πορεύσετε·
 θη δ' ἔασιν Ἀθάνᾳ, πῆσομαι λόγοισι σοῖς·
 σὺ γὰρ μ' ἀγορβοῖς, ὥστε μὴ ξαμαρτάνειν·
 καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις ξάξομαι· μόνον σὺ με
 αἶε ὀρθὸν ἵστη· σὺ γὰρ αὖ μιν ὕς πέλει

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔσῃς, τοκαὶ πᾶν ἀσφαλῶς οἰκῆσομεν.

χο σίχωμεν Ἀδραδ'· ὄρμισθ' ὦμεν
τῷδ' ἀνδρὶ, πόλιν τ'· ἄξια δ' ἡμῖν
προμεμοχθήμασι, σέβεσθαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕ

ΤΙΔΕΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η
ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

EV RIPIDISIPHIGENIA
INAVLIDE.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αγκιμέμων.	Ιφιγένεια.
Γρισβύτης.	Αχιλλεύς.
Χορὸς.	Θεράπων.
Μενέλαος.	Αγχιλλεύς.
Κλυταμένης.	

Προλογίζει δὲ ὁ Αγκιμέμων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

Ω

Γρίσβυ, δόμων τῶνδε
πάροιθεν
σεῖχε· Γρι· σείχω·
τί δὲ καινούργῃς Ἀγά

με μνοτ' ἀναξ;

ἀγα πῶσῃ· Γρι· σπῶνδω·

μάλα τὸ γῆρας τὸ μὸν αὖπνον,
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὅξυν πάρεστιν·

ἀγα τίς ποτ' ἄρ' ἀσπὴρ ὅδε πορθμῆναι;

πρι σείριος, ἐγγὺς τῆς ἐπὶ πόρου
πλειάδος αἴσων ἐτι μεταήρης·

ἀγα ἔκην φθόγγος ᾗ τ' ὀρνίθων,
ἔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὐριπον ἔχουσιν·

πρι τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτός αἴσεις

Ἀγά με μνοτ' ἀναξ;

ἔτι δ' ἡσυχία τῇδε κατ' αὖλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τευχέων·

σείχομεν ἥσω· Ἀγα· ξηλῶσε γέρον·

» Ζηλῶ δ' ἀνδρῶν, ὃς ἀκίνητον

» Βίον ἐξεπέρασ' ἀγῶς, ἀκλείης·

» Τὸς δ' ἐν τιμαῖς ἦσαν ξηλῶ·

πρι καὶ μὴν τὸ καλὸν ᾗ ἐνταῦθα βίον·

ἀγα τῆτο δὲ ᾗ ἐστὶ τὸ καλὸν, σφαλερόν·

καὶ τὸ φιλότιμον

γλυκὺ μὲν, λυγρὸν δὲ προσιστάμενον·

τοτὲ μὲν, τὰ θεῶν ἔκ ὀρθωθέν

τ' ἀνέτρεφε βίον,

ΔΔ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τοτὲ δ' ἀνθρώπων γινώμαι πολλαί,
 καὶ δυσάριστοι διένναισαν.
 πρὲ ὕμῳ ἀγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀρίστους.
 » Οὐκ ἐπὶ πᾶσι σ' ἐφύτυσ' ἀγαθοῖς
 » Ἀγάμεμνον Ἀτρεΐδης.
 » Δεῖ δέ σε χαίρειν, καὶ λυτῆσθαι.
 » Θνητὸς γὰρ ἔφες, καὶ μὴ σὺ θέλῃς.
 » Τὰ θεῶν ὅττω βελλόμεν' ἔσαι.
 σὺ δὲ λαμπρὴν φάος ἄμπετάσας,
 δέλτον τε γράφεις
 τήνδ', ἣν πρὸ χειρῶν ἔτι βαστάξεις,
 καὶ ταυτὰ πάλιν γράμματα συγχῆς,
 καὶ σφραγίξεις· λύξ τ' ὀπίσω,
 ῥίπῃς τε πέδῳ πόνικῃ, θαλερὸν
 καταδάκρυ χέων.
 καὶ τῶν ἀπόρων ὕδενός ἐνδῆς
 μὴ ὕμῳ μαινέσθαι· τί πονῆς; τί πονεῖς;
 τί νέον, τί νέον περὶ σοὶ βασιλᾶν;
 φέρε κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.
 πρὸς δ' ἀνδρ' ἀγαθόν, πῖσυν τε φράσεις·
 σὴ γὰρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρειω
 πέμπειν φερνὴν, συννυμφόκομον τε δίκαιον.
 ἀγα ἐγένοντο Ληδα θεστάδι τρῆς παρθένοι,
 Φοίβη, Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος,
 Ελένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι,
 μνηστῆρες ἦλθον, Ελλάδος νεχναί.
 δεινὰ δ' ἀπειλαί, καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος
 ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
 τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως ἔχε Τυνδάρειω πατρί,
 δυνάει τε, μὴ δυνάει τε, τῆς τύχης ὅπως
 ἄλκιτ' ἄριστα· καὶ νιν ῥῆσθαι τὰδε,

ὅρκους

ὄρνυς συνάψαι, δεξιάς τε συμβαλῆν
 μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δ' ἐμπύρων
 ἀπονδᾶς καθῆναι, καὶ παρὰσασθαι τὰδε,
 ὅτε γυνὴ γένοιτο Τυνδαρίς κόρη,
 τὺ τῷ συναμύνειν· εἴ τις ἐν δόμων λαβὼν
 οἴχοιτο, τὸν τ' ἔχοντ' ἀπώσασθαι λείψας,
 καὶ πισταύειν, καὶ κατασπᾶπῃεν πόλιν,
 Ἑλλήν' ὁμοίως, βάρβαρόν θ', ὕπλων μέτα·
 ἐπεὶ δ' ἐπιστάθηνσαν, αὖ δ' ἔπειτα γέρω
 ὑπῆλθεν αὐτὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενὶ,
 δίδωσιν ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα,
 ὅτε προαῖφ' ἔροιεν Ἀφροδίτης φίλαι·
 ἥ δ' ἔλεθ', ὥστε μὴ ποτ' ὠφελεν λαβεῖν,
 Μενέλαον· ἰλθὼν δ' ἐν Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
 κρίνας ὅδ', ὥς τ' οὐ μύθος ἀνθρώπων ἔχει,
 Λακεδᾶμόν', ἀνθηρὸς μὲν εἰ μάτων σολῇ,
 χρυσῷ τε λαμπρὸς βαρβάρῳ χλιδήματι,
 ἱρῶν ἱρῶσαν ὥχετ' ἐξ ἀναρπάσας
 Ἑλένην, πρὸς Ἰδης βύσασθ' ἐκδήμον λαβὼν·
 Μενέλαος ὅν καθ' Ἑλλάδ' οἴσρῃσας μόνος,
 ὄρνυς παλαιὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 ὥς χρηβοῦθεῖν τοῖσιν ἠδίκημένοις·
 τὺν τ' αὖθεν ὅν Ἕλληνες ἀΐξαντες δορὶ,
 τάνχη λαβόντες σκότορ' Ἀυλίδος βάθρα
 ἦκυσσι τῆσδε, ναυσὶν, ἀπείσιν θ' ὁ μὲν,
 ἵπποισι τε, πολλοῖς θ' ἄρμασιν γ' ἡσκημένοι·
 καὶ μὲν στρατηγεῖν, καὶ τὰ Μενέλειω χάριν
 ἔλοντο σύγγονόν γε· τὰ ξίωμά δ' ἔχει,
 ἄλλος τις ὠφελ' ἀντ' ἐμὲ λαβεῖν τόδε·
 ἠθροισμένον δ' ἔχει, καὶ ξυνέστῳτος στρατῷ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἦ μεσδ' ἀπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδα·
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορία κεχρημένος,
 ἀνείλετ, Ιφιγένειαν, ἣν ἔσπευ' ἐγὼ,
 Ἀρτέμιδι θῦσαι τῇ τόδ' οἰκὺς πέδον,
 καὶ πλὺν τ' ἔσεσθαι, καὶ κατὰ σκαφὰς Φρυγῶν,
 θύσασι· μὴ θύσασι δ' ἔκθ' ναι τάδε.
 κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
 Ταλθύβιον ἔπον πάντ' ἀφίεναι στρατὸν,
 ὡς ἔποτ' ἂν τλᾶς θυγατέρα κτανεῖν ἐμὴν.
 ἔδ' ἡ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρειων λόγον,
 ἔπεισε τλῆναι δεινὰ· κἂν δέ λυτ' ἦναι
 γράψας, ἔπει μ' εἰς πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν,
 πέμπην Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γὰρ με μείνῃ.
 τότ' ἄξι' ἰώμα τὰνδρὸς ἐκγαυρῦμετος,
 συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς τῦνε κ' ἔθέλοι λέγων,
 εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἰσιν εἰς Φθίαν λέχος.
 Γειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν,
 φανδῇ συνάψας ἀντὶ παρθένου γάμον.
 μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε,
 Κάλχας, Οδυσσεύς, Μενέλειός θ'. ἃ δ' ἔκ' καλῶς
 ἔγνω τὸτ', αὖθις μεταγράφω καλῶς πάλιν
 εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' ὠφρόνης σκίαν,
 λύοντα, καὶ συνδύντά μ' ἡσθ' ἔδ' ἐγερν.
 ἀλλ' εἴα· χῶρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν,
 πρὸς Ἀργεὺς· ἃ δὲ κέκασθε δέλτος ἐν πηυχῇς,
 λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γυγνέμενα.
 πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ, τοῖς τ' ἐμοῖς δ' ὁμοῖσιν ἔ-
 πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν
 δέλτοις ὧς Ἀθήσας ἔρνος,
 πρε λέγε, καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσῃ

σύντο

ΙΦΙ·Η·ΕΝ·ΑΥ·

- σύντοτα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ·
 ἀγα μὴ σέλλειν τὰν σὸν ἴνιν πρὸς
 τὰν κολπῶδῃ πτέρυγ' Εὐβοίας
 Αὔλιν ἀκλύσαι·
 ἕς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ,
 παιδὸς δαίσομεν ὕμνους·
 πρὶ καὶ πῶς Ἀχιλῆος λέντρ' ἀμπελωνῶν,
 ὃ μέγχε φασγῶν θυμὸν ἐπαίρει;
 σοί, σὴ τ' ἀλόχῳ
 τόδῃ καὶ δγνόν· σήμαιν' ὅ, τι φῆς·
 ἀγα ὅτο μ' ἔκ' ἔργον παρέχων Ἀχιλῆος,
 ἔκ' οἶδε γάμους, ὃ δ' ὅ, τι πράσσομεν,
 ὃ δ', ὅτι κήνῳ παῖδ' ἐπέφισα,
 νυμφεύς ἕς ἀγκυῶνων
 ἄνδρας ἐνδῶσεν λέντρῳ·
 πρὶ δεινὰ γέ τοι μάς Ἀγάμεμνον ἄπαξ·
 ὕτω τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἀλόχον
 φατίσας, ἥγεις σφάγιον Δαναοῖς·
 ἀγα οἱ μοι γνώμας ἐξέειπεν·
 αἶ· αἶ· τί πῶ δ' εἰς ἄταν·
 ἀλλ' ἴθ' ἐρέων σὸν πῶδα, γήρα
 μηδὲν ὕπείκων·
 πρὶ σπένδω βασιλεῦ· Ἀγα· μὴ νῦν μήτ' ἀλσώδης ἴξου
 κρήνας, μήθ' ὕπνω θελχθῆς· Πρὶ· ἄφουμα θρέει·
 ἀγα πάντα δ' ἐ πόρον χιτὸν ἀμείβων,
 λῶσαι, φυλάσσων μὴ τι σι λάθῃ
 τροχάλοισιν ἄρχοις παραμειβόμενι,
 παῖδα κομίξουσ' ἐνθάδ' ἀπὴν
 Δαναῶν πρὸς νῆας·
 πρὶ ἔσαι· Ἀγα· κλήθρων δ' ἐξέρμα·
 ἦν γάρ κιν πομπαῖς ἀντήσας,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πάλιν ἐξορμάσεις τὸς χαλινὺς,
 ἐπὶ Κυκλώπων ἰς θαμέλας.
 πρὶ τισὺς δὲ φράσας τάδε, πῶς ἔσομαι
 λέγε, παιδὶ σέθεν, τῇ σῇ τ' ἀλόχῳ;
 ἄρα σφραγίδα φύλακα, ἣν ἐπὶ δέλτῳ
 τῇδε κομίζεις.
 ἴθι· λυκαίνει τάδε φῶς ἥδη
 λάμπουσ' ἡῶς,
 πῦρ τε τεθρίππων τῶν αἰλίκ.
 σύλλαβε μόχθων.
 » Ονητῶν δ' ὀλβιος ἔς τέλος ὕδεις,
 » Οὐδ' ἀνδράμων.
 » Οὐπω γὰρ ἔφυτις ἄλυστος.
 χι ἔμολον ἀμφὶ παρ' ἀκτίαν
 ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας,
 Εὐρίπῃ διαχυσμάτων,
 κέλσασα σεντοροθμον
 Χαλκίδα, πόλιν ἐμὴν προλιπὼ
 σ' ἀγχιάλων ὑδάτων τροφόν,
 τὰς κλεινὰς Ἀριθύσας,
 Ἀχαιῶν στρατίαν ὥς ἴδοιμ' αὖ,
 Ἀχαιῶν τε πλάτας ναυσιπίρους
 ἡμιθέων, ὥς ἐπὶ Τροί
 ἀν' ἐλάταις χιλιόναυσιν,
 τὸν ξανθὸν Μειέλαον
 ἀμέτεροι πόσεις
 ἐνέπυσ', Ἀγαμέμνονά τ' ἀπατρίδαν
 σέλλειν ἐπὶ τὰν Ελέταν
 ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρώφου,
 Γάρρις ὀβυκόλος αἶν' ἔλαβεν,

δῶρον

ΙΦΙ·ΗΕΝ ΑΥ

δῶρον τὰς Αφροδίτας,
 ἕτ' ἐπὶ κρηταίαισι δρόσοις
 Ἡρὰ Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
 μορφᾶς, ἅ Κύνρις ἔχεν.
 πολύθυτον δ' ἐδ' ἄλσος Ἀρ
 τέμιδος ἤλυθον ὀρωμέναν
 φοινίσανσα παρῆϊ δ' ἐμὰν
 αἰχὴν νεοβαλῆ,
 ἀσπίδος ἔρυμα, καὶ κλισίας,
 ὅπλοφ' οὐκ Δαναῶν θέλυ
 σ' ἵππων ὄχλον τ' ἰδέσθαι.
 κατὰ δὲ δὴ δ' Αἴαντε συνέδρω,
 τὸν Οἰλίως, Τελαμῶνός τε γόνον,
 τοῖς Σαλαμῖνος σέφανον,
 Γρωτσίλαόν τ', ἐπὶ θάκοις
 πιαῶν ἡδομένους μορ
 φαῖσι πολυπλόκοις.
 Παλαμήδεά θ', ὃν τέκε πάϊς ὁ Γῆρας
 δῖανος· Διομήδεά θ', ἣ
 δοναῖς δίσκῳ κεχρημένον.
 παρὰ δ' ἐ Μηριόνην Ἀριεὺς
 ὄξον, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὸν ἀπὸ νησάων τ' ὀρέων
 Λαίρτα τέκον· ἅμα δ' ἐ Νη
 ρία κάλλισον Ἀχαιῶν,
 τὸν ἰσάνε μόντε ποδοῖν
 λαίηροδρόμον Ἀχιλλῆα,
 τὸν, ἅ ᾧ τίς τέκε, καὶ
 Χείρων ἐξέπνευσεν,
 εἶδον ἀγριαλοῖσι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

παρὰ τε κροκάλαις
 δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις·
 ἄμιλλαν δ' ἐπὶ πόντῳ ποδῶν
 πρὸς ἄρμα τέτρωρον
 ἐλίσσων περὶ νίκας·
 ὁ δὲ διφρηλάτας βῶατ' Εὐ
 μῆλος φερητιάδας,
 ὦ καλλίστους ἰδόμεαν
 χρυσοδαυδάλτης σὺ μείοιαι πώλως
 κέντρῳ θηνομένους· τὸς
 μὲν, μέσους ξυγίγνεται
 κοσικτῷ τριχὶ βαλλίῃ,
 τὸς δ' ἔξω σειραφόρους
 ἀντήρεις καμπάισι δρόμων
 πυρρὸς τριχας, μόνον
 χαλα δ' ὑπὸ σφυρᾷ
 ποικιλοδέρμονας·
 οἷς παρετάλαστο
 Γηλήδας σὺν ὅπλοις παρ' ἄντηα,
 καὶ σύριγγας ἄρματέας
 ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθαι,
 καὶ θέαν ἀθέσφατον,
 τὰν γυναικείαν ὄφιν ὁμμάτων,
 ὥς πλήσαιμι μέλινον ἄλδον·
 καὶ κέρως μὲν ἦν
 δεξιὸν πλάτας ἔχων
 φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων·
 πεντήκοντα ναυσὶ θυρίαις,
 χρυσαῖαι δ' ἰήοσιν
 κατ' ἄκραν Νηρηΐδες ἔπασσαι θαῖαι·

ΙΦΙ. Η ΕΝΔΥ.

πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλέου στρατῷ,
 Ἀργείων δ' ἐταῖσδ' ἰσήμεται
 ναῖς ἔστασαν πείλας.
 ὧν ὁ Μηνισίως στρατηλάτας,
 παῖς ἦν ταλαῶς, ὃν τρέφει πατήρ,
 Κατανέως τε παῖς
 Σθένελος. Ἀθίδος δ' ἄγων
 ἐξήκοντα νῆας ὁ Θησείως
 παῖς, ἐξῆς ἐναυλόχει, θιῶν
 Γαλλὰ δ' ἐν μωτύχοις
 ἔχων πτερωτοῖσιν ἄρμασιν, θυτῶν,
 αἴση μὲν τε φάσμα ναυβάτας.
 τῶν Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα, πογτίας
 πεντήκοντα νῆας ἰδόμεαν,
 σιμήοις αὐτολισμένας.
 τοῖς δ' ἐ, Κάδμος ἦν
 χρύσειον δράκοντ' ἔχων
 ἀμφὶ ναῶν κόρυμβας.
 Λήϊτος δ' ὀρηγεῖτο
 ἄρχεναῖς στρατῷ,
 Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός,
 Λοκροῖς δ' ἐταῖσδ' ἰσας ἄγων
 Ναῦς Οἰλέως τόκος κλυτὰν
 θρονιάδ' ἐκλιπὼν πέλιν.
 ἐκ Μυκήνας δ' ἐπὶ τὰς κυκλωπίας,
 παῖς Ἀτρείως ἔπεμπε ναυβάτας
 ναῶν ἑκατὸν ἡβροισμένους.
 σὺν δ' Ἀδραστος ἦν
 ταγὸς, ὥς φίλος φίλῳ,
 τὰς φυγύσας μέλαθρα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βαρβάρων χάριν γάμων
 πράξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.
 ἐκ Γύλῳ δὲ, Νέστωρος
 γερνίου κατειδόμεν
 πρύμνας σῆμα, ταυρόπην
 ὄραν πάροιον Ἀλφειόν.
 Ἀινιάνων δὲ δώδεκα σῶλοι
 ναῶν ἦσαν· ὧν ἄναξ Ἰουναῖς
 ἄρχε· τῶν δὲ δ' αὖ πέλας,
 Ἡλιδος δυνάτορες,
 ὅς ἐπ' ἔγχεσσι νόμαζε πᾶσι λεῶσιν.
 Εὐρυτος δ' ἄνασε τῶν δὲ.
 λαυκήρετμον δ' Ἀρη
 τάφιον ἦγεν· ὧν Μέγης
 ἄνασε, Φυλῆως λόχον μα,
 σὰς Εχίδνας λιπῶν
 νήσους, ναυβάταις ἀπροσφόρος.
 Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἐντροφός,
 δεξιὸν κέρας
 πρὸς τὸ λαὸν ἐύναζε.
 τῶν ἄλλον ὥρμη πλάταισιν
 ἐράττασι συμπλέκων
 δώδεκ' αὖ σφροφωτάταισι
 ναυσὶν ὡς αἶον· καὶ ναυβάτας
 ἔδδομαν λεῶν,
 ὅττις ἢ προσαρμόσοι
 βαρβαρὺς βάριδας,
 νῆσόν τι ἀποίκεται.
 ἐνθα δ' αἶον ἔδδομαν
 ναῖον πόρῳ μα.
 τάδε κατ' οἴκου κλύεσθαι συνηλήτυ,

μήμην σώξομαι στρατάματος·

πρέ Μενέλαι, τολμᾶς δέιν', ἅσ' ὅ τολμᾶν χρεών.
 με ἄπειθε· λίαν γὰρ διαπύονται πύλεις ἔει.

πρέ καλὸν γέ μοι τῦνιδος ἐξωνήδισας.

με κλαίοις ἄν, ἧ πράγῃσι ἃ μὲν πράανθ' σε δῶ.

πρέ ὅ χρεὴν σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ φέρω.

με ὅδ' ἐπὶ σὺ φέρειν δῶ πᾶσιν Ἑλλήσιν πακὰ.

πρέ ἄλλως ἀμιλλᾷ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.

με ὅ κ' ἂν μεθίμην. Γρ· ὅδ' ἐγὼ γὰρ ἀφήσομαι.

με σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καβαμάξω κἄρα.

πρέ Ἀλλ' ὀκλείς τοι διαπύων θνήσκειν ὕπερ.

με μέθεο· μακρὺς δὲ δῦλος ὢν λέγεις λόγους.

πρέ ὧ δέσποτ', ἀδίκῃ μεθεῖς· σὰς δ' ἐπιστολὰς
 ἐξαρπάσας ὅδ' ἐκ χειρῶν ἐμῶν βίβη.

Ἀγάμεμνον, ὅδ' ἐν τῇ δίκη χρῆσθαι θέλει·

ἀγ' ἔα· τίς δ' ἦτ' ἐν πύλαισι θόρυβος, καὶ λόγ' ἀκουσμία;

πρέ οὐ μὲν, ὅχ' οὐ τῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.

ἀγ' σὺν δὲ τί τῷ δέξ' ἔριν ἀφίξει Μενέλειος βίβη τ' ἄγης;

με βλέψον ἥς ἡ μᾶς, ἵν' ἀρχὰς τῶν λόγ' ταύτας λάβω.

ἀγ' μῶν τρέσας ὅ κ' ἀνακαλύ-

-ψω βλέφαρον Ἀτρείως πεγνῶς;

με τήνδ' ὄρας δέλτον κακίστων γραμμῶν ὑπηρετίη;

ἀγ' ἡσοῶ· καὶ πρῶτα ταύτην σὺν ἀπάλλαξον χειρῶν.

με ὅ, πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς ἅπασιν τάχ' ἡγεμμένα·

ἀγ' ἦ γὰρ ἦσθ' ἃ μὴ σε καιρὸς ἧδ' ἐναι σήμαντ' ἀνεί;

με ὥστε σ' ἀλγύναι γ' ἀνοίξας ἃ σὺ καὶ ἡρξάσω λάβρα.

ἀγ' πῦρ δὲ κἄλαβες νιν; ὧ θεοί, σὺς ἀναισχύντε φρενός·

με προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἀρχῆς ἧστράτου μ' ἀφίξει;

ἀγ' τί δέ σε τὰ μὰ δέῃ φυλάσσειν, ὅ κ' ἀναισχύντε τόδε;

με ὅτι τὸ βύβησθαι μ' ἐκτιξε· σὸς δὲ δῦλος ὅ κ' ἔφυεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αγ ἔχι δ' ἄν' αἰ; τὸν ἐμὸν οἰκὲν δίκον ἔκ' ἐάσομαι;

με πλάγια γὰρ φρονεῖς· τὰ μὲν, νῦν, -
- τὰ δέ, πάσαι; τὰ δ' αὐτίκα.

αγ ἐκκενόμενος· Πονηρὸν γλῶσ' ἐπίφθορον σοφίᾳ.

με Νῦν δέ γ' ὅ βέβαιος, ἄδικον κτῆμα, καὶ σαφὲς φίλ
βύλομαι δέ σ' ἐξελέγξει· καὶ σὺ μὴ τ' ὀργῆς ὑπο
ἀποτρέψῃς τὰ ληθεῖς· ὅτοι καταινώλιον σ' ἐγώ.

διοδ' ὅτ' ἐσθ' ἄρ' αἰς ἀρχῇ Δαναΐδας πρὸς Ἴλιον,
τῷ δοκῆν μὲν ὑχέειν, τῷ δέ βύλεσθαι θέλων;
ὥς ταπεινὸς ἡστέως δεξιᾶς προσθηγάνων,

καὶ θύρας ἔχων ἀκλήσουσ' αὐτὸν θέλοντι δημοτῶν,
καὶ διδύς πρόσρηνιν ἐξῆς πᾶσι, καὶ μή τις θέλοι,
τοῖς τρόποις ζητῶν πρόαθαι τὸ φιλοτιμὸν ἐν μέσσοις
καὶ τὸ πρὸς ἑαυτὸν ἀρχῆς, μεταβαλὼν ἄλλος τρόπος
τοῖς φίλοις ἐκείν' οἰσθαι τοῖς πρὶν, ὡς πρόαθεν φίλος
δυνατότερος, ἐν τῇ καὶ κλέων ἀσπίδι;

» - Ἀνδρα δ' ὅ χρεὼν

» Τὸν ἀγαθὸν, πρᾶσσοντα μεγάλᾳ,

» - Τὸν τρόπος μεθίσταναι,

» Ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις,

» Ἡνίκα ὠφελεῖν μάλιστα δυνατόν ἐστιν αὐτῶν.

ταῦτα μὲν σοι πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε -

- πρῶτ' ἄνθρωπον κακόν.

ὡς δ' ἐς Αὐτὴν ἦλθες αὖτις, καὶ ὅ πανελλήν' ὄρωσ' αἰ,

ὅθεν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήθυν' ἡ τύχη τῇ τῶν θεῶν,

ὅπως το μῆτις ἀσπίδων· Δαναΐδας δ' ἀφίεναι

ναῦς διήγελλον· μάτην δέ μὴ ποτ' ἐν Αὐτῇ δι.

ὡς δ' ἄνελπον εἶχες ὄνομα, σύγχυσίν τε, καὶ νεῶν

χιλίων ἄρχων, Γριάμα τε -

- πεδίον ἐμπλήσας πόρος,

ἢ μὲ παρηνάλεις· τί δράσω; τίνα-

- δὲ πόρον ἄρω ποθὲν,

ὥς μὴ σερίντα σ' ἀρχᾶς, ἀπολέσαι καλὸν κλέος;

ἢ τ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς ἔπει σὴν θυοῖα κόρην

Ἀρτέμιδι, καὶ πλὺν ἵσταται Δαναΐδας, -

- ἡσθὲς φρένας,

ἄσμενος θυσεὶν ὑπὲς τῆς παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκὼν

ὑβρία, μὴ τῷτο λέξης, σὴ δ' αἵμαρτι, παῖδα σὴν

δαῦρ' ἀποσέλλων, Ἀχιλλεὺς πρόφασιν ὡς γαμυμένην

ἢ ὑποσφρίψας, λείψαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς

ὡς φονεὺς ὑκέτι θυγατρὸς σῆς ἔση μάλιστα.

ἔτος αὐτὸς ἐστὶν αἰθὴρ, ὅς τ' αὖ ἤνευσεν σίβην.

» Μυρίοι δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα,

» Εκπαῖν' ὄχοντες· ἔτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς.

» Τὰ μὲν, ὑπογνώμῃ πολιτῶν ἀσυνέτῃ, τὰ δ' ἐν δόλῳ

» Ἀδύνατοι γινώτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν.

Ἑλλάδος μάλισ' ἔγωγε τῆς τάλαιπώρης ἔνω,

ἢ θέλωσα δρᾶν τι κεδνὸν βαρβάρους τὺς ὑδέναις,

καταγελῶντας ἐξακήσει διὰ σέ, καὶ τὴν σὴν κόρην.

» Μηδ' ἐν ἄν' χρεὺς ἑκάτι προσέκτιν θήμνηχθονας,

» Μηδ' ὅπλ' ἀρχαῖα γυν' χρὴ τὸν στρατυλάτην ἔχειν

» Γόλειως, ὡς ἀρχῶν ἀνὴρ πάς, ξύνεσιν ἢν ἔχων τύχη.

χο Δεινὸν κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγος,

» Μάχας δ' ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

αὐ βύλο μαι σ' εἶπεν κακῶς αἶ, βραχία μὴ λίαν ἀν' ὦ

βλέφαρκα πρὸς τὰ καὶ δὲ ἀγαθῶν, ἀλλὰ σωφρονέσειρ,

» ὡς ἀδελφοῦ ἄτ'. Ἀτὴρ γὰρ αἰχρὸς, αἰδέσθ' ὅφιλλ'.

ἢ πέ μοι τί δεινὰ φουσας, αἵματιρὸν ὅμ' ἔχων;

τίς ἀδινῇ σε; τῷ, κέχρησαι; λίαν τ'

ἔρως γε χρυσὰ λαβεῖν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅν' ἔχοι μ' αὖ σοι παραχεῖν· ὦν γὰρ ἐκτῆσω κακῶς,
 ἦρχες· ἔτ' ἐγὼ δ' ἵκην δώσω κακῶν ὃ μὴ σφαλῆς;
 ἢ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τὸ μόνον; ἀλλ' ἐν ἀγκάλαις
 ἀντρεπῇ γυναῖκα χρήσεις, τὸ λελογισμένον παρῆς,
 καὶ τὸ καλὸν ἔχῃ; Γονηρὺ φωτὸς ἡδοναὶ κακαί·
 εἰ δ' ἐγὼ γνῆς πρόσθεν ἔκ' αὖ μετετέλθῃ ἀβυσλῖα,
 μᾶντο μαι; σὺ μᾶλλον ἔστις ἀπαλίας κακὸν λέχος
 ἀναλαβεῖν θέλεις, θεῦ σοι τὴν τύχην δίδόντος αὖ·
 ὦ μοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρνον οἱ κακόφρονες
 φιλόγαμοι μνηστῆρες· ἥ δ' ἐγὼ ἔλπις· οἶμαι μὲν θεὸς
 ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σὺ, καὶ τὸ σὸν αἵματος·
 ἔς λαβὼν σφάταν' ἐγὼ· οἶμαι δ' ἔσθ' ἡ μωρία φρενῶν
 τὴς κακῶς παγίντας ὄρνυς, καὶ συνηναγασμένους·
 τὰ μὰ δ' ἔκ' ἀποκτενῶ γὰρ τέκνα· καὶ τὸ σὸν μὲν αὖ
 πέρα δ' ἵκῃς ἔσαι κακίης ἀνιδὸς τι μωρία·
 ἐμὲ δὲ συντήξουσιν ὄνυκτες, ἡ μέραι τε σακρύοις,
 αἶμα δ' ὠντα, καὶ δ' ἵκακα παῖδας, ἔς ἐγὼ γὰρ μέν·
 ταῦτά σοι βραχέα λείπονται, καὶ σαφῆ, καὶ ῥάδια·
 ἔδ' ἐμὴ μὴ βύλῃ φρονῇ αὖ, τὰ μ' ἐγὼ θήσω καλῶς·
 20 οἶδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
 μύθων, καλῶς δ' ἔχουσιν φεῖδεσθαι τέκνων·
 με αἶ· αἶ· φίλος ἄρ' ὅχι κεντήμην τάλας·
 αἶ γ' ἔτις φίλος γὰρ μὴ θέλεις ἀπολλύναι·
 με δέξῃς δὲ πῦ μοι πατὴρ ἐκ ταυτῶν γεγώς;
 αἶ γ' συνσωφρονῇ σοι βέλομ', ἀλλ' ὅσον συννοῇ·
 με Εἰ κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρή φίλος·
 αἶ γ' αὖ δ' ὠν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμὲ·
 με ἔκ' ἄρα δοκῇ σοι τάδε πονῇ σὺν Ἑλλάδι;
 αἶ γ' Ἑλλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα·
 με σκῆπτρῳ νυν αὐχῆς, σὸν κασίγνητον προδύς·
 ἐγὼ

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ·

ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας ἤμι μηχανάς τινας,
 φίλους τ' ἐπ' ἄλλους· Ἀγγ· ὦ Παντελλήνων ἀναξ
 Ἀγάμεμνον, ἥκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄρων,
 ἦν Ἰφιδέπειαν ὠνόμασας πότεν ἐν δόμοις·
 μήτηρ δ' ὁ μαρτῆ, σῆς Κλυταμένησρας δέμας,
 καὶ παῖς Ορίσης, ὥστε τερφοβῆς ἰδὼν,
 χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἐκδημος ὤν·
 ἀλλ' ὥς μακρὰν ἔτηνον, Εὐρυτον πάρα,
 κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπυγ βάσιν,
 αὐταί τε πῶλοί γ'· ἥς δὲ λειμώνων χλόην
 καθεῖμεν αὐτάς, ὥς βορᾶς γούσαίαιτο·
 ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκυῆς χάριν
 ἥκω· πέπυσαι γὰρ στρατός· ταχέϊα δὲ
 διῆξε φήμη παῖδ' αὖ σὴν ἀφιγμένην·
 πᾶς δ' ἥς θέαν ὄμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
 σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· Οἱ δ' ἀνδράμονες,
 ἔν πασι κληνοὶ, καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς·
 λέγουσι δ', ὕμναιός τις, ἢ τί πράσσεται,
 ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 ἐνόμισε παῖδα; τῶν δ', ἂν ἥκυσας τάδε,
 Ἀρτέμιδι προτελίξουσι τὴν νεανίδα
 Αὐλίδος ἀνάσῃ· τίς νιν ἄξεταί ποτε;
 ἀλλ' ἦα· τὰ πῖ τοῖσι δ' ἐξ ἄρχῃ κανᾶ·
 σεφανῆσθε κρᾶτα· καὶ σὺ Μενέλειος ἀναξ,
 ὕμναιον ἀντρέπιξε· καὶ κατὰ σέγας
 λωτὸς βοάσθω, καὶ ποδῶν ἔσω κτύπος·
 φῶς γὰρ τόδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῳ·
 ἐπῆνεσ'· ἀλλὰ σείχε δωμάτων ἔσω·
 τὰ δ' ἄλλ', ἰύσης τῆς τύχης ἔσαι καλῶς·
 οἱ μοι· τί φῶ δύσηνος; ἄρξομαι σέθεν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- εἰς δι' ἀνάγκης ξάνυματ' ἐμπεπῶκα μεν·
 ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος·
 » Ἡ δυσγένεια δ' ὥς ἔχει τι χρήσιμον·
 » Καὶ γὰρ δακρυῦσαι ραδίως αὐτοῖς ἔχει,
 » Αἰτολβάτ' ἔπῃν· τῷ δὲ γυναικὶ φύσιν,
 » Ἀπαντα ταῦτα· προσέτηνε γὰρ βίῃ
 » Τὸν δ' ἤμουν ἔχομεν, τῷ τ' ὄχλῳ δουλόσμεν.
 ἐγὼ γὰρ ἐκβαλὼν μὲν αἰδῶμαι δάκρυ·
 τὸ μὴ δακρυῦσαι δ' αὐτὶς αἰδῶμαι τέλας,
 εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφικόμενος·
 εἶν· τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
 πῶς δέξομαι νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;
 καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς, ἅ μοι πάρος,
 ἐλθὼς ἄκκλητος· εἰκότως δ' ἅμ' ἔσπετο
 θυγατρὶ νυμφαῖνσα, καὶ τὰ φίλτατα
 δώσας, ἵν' ἡ μάστ' ὄντας ἀρῇσει κακὴς·
 τήνδ' αὖτάλαιναν παρθένον, τὴν παρθένον;
 ἄδης νιν ὥς εἰοικε νυμφαῖνσαι τάχα·
 ὥς ἦκτις· δι' αἶμα γὰρ νιν ἵκετ' αἰῶσαι τάδε·
 ὦ πάτερ, ἀποκτενῆς με; τοιόντως γὰρ μιν
 γήμειας αὐτὸς, χ' ὥς τις ἔστι σοφίλος·
 παρῶν δ' Ὀρέσης ἐγγὺς ἀναβοήσεται,
 ὃ συνετὰ συνετῶς· ἔτι γὰρ ἐστὶ νῆπιος·
 αἶ· αἶ· τὸν Ελένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον
 γήμας ὁ Γρίαμβ' Γάρις, ὃς μ' ἔργασαι τάδε·
 20 καὶ γὰρ κατ' ἤνθειρ', ὥς γυναικὰ δέξινην
 ὑπὲρ τυράννων συμφορὰς καταστῆναι·
 με ἀδελφε, δὸς μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγῇ·
 27 δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κρέατος· ἄθλιος δ' ἐγὼ·

με Γέλο

με Γέλοπα κατόμνυ μ', ὅς πατήρ τὺ μὲν πατὴρ,
 τὺ δ' ἐπλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρία,
 ἢ μὴν ἐρῶ σοι τὰ πόκαρδ' ἰας σαφῶς,
 καὶ μὴ πύτηδες μηδ' ἐν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.
 ἐγὼ δ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δακρυ,
 ἤκτερα, καὶ τὸς ἀνταφῆναι σοι πάλιν,
 καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,
 ὅτι εἰς σὲ δέχομαι. ἐμὶ δ' ὕπερ εἰσὺν
 καὶ σοι παραινῶ μὴτ' ἀποκτείνειν τέκνον,
 μὴτ' ἀντιβέβαιον τὸ μόν. ὃ γὰρ ἐνδίκον
 σὲ μὲν σφάζειν, τὰ μὰ δ' ἡδ' ἰώως ἔχον,
 θνήσκον τε τὺς σὺς, τὸς δ' ἐμὺς ὄραν φάος.
 τί βύλομαι γάρ; ὃ γὰρ ἐξαιρέτως
 ἄλλος λάβοι μ' ἂν, εἰ γὰρ μὴν ἰ μείρομαι;
 ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφόν, ὃν μ' ἦν ἰς ἔχον,
 Ἐλένην ἔλωμαι τὸ κακὸν ἀντὶ τὰ γὰρ;
 ἄφρων, γένος τ' ἦν πρὶν. τὰ πράγματα δ' ἐγγύθεν
 σκοπῶν ἐσθλόν, ὅσον ἦν κτείνειν τέκνα.
 ἄλλως τί μ' ἔλεος τῆς τάλαιπώρου κόρης
 ἤσθηθε, συγγένειαν ἐννοῦ μίνω,
 ἢ τῶν ἐμῶν ἑκατι θυεσθαι γάμων
 μέλλει. τί δ' Ἐλένης παρθένω τῇ σῇ μέτα;
 ἵτω στρατὶα διαλυθῶς ἐξ Αὐλίδος.
 σὺ δ' ὅμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων τὸ σὺν
 ἀδελφῇ, καὶ μὲ παρακαλῶν ἦς δ' ἀκρυα.
 ἦ δέ τι κόρης σῆς θισφάτων μέτεσι σοι,
 μή μοι μετίσω. σὸν δέ μω τὸ μόν μέρος.
 ἀλλ' ἦς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων.
 εἰκὸς πέπονθα. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
 σέρων, μετέπεισον. Ἀνδρὸς ὃ κακὸν τρόποι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Τοιοῖδ' ἐχρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ἀφ'·
 χο γενναῖ' ἐλεξας, Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
 πρέποντα· προγόνους ὃ κατακλύνεις σίβην·
 ἀγα αἰνῶσι Μενέλαος, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
 ὑπέθηκες ὀρθῶς τὸς λόγους, σὺ τ' ἀξίως·
 με ταραχὴν γ' ἀδελφῶντις δ' ἱέρωτα γίγνεται,
 πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπυσσα
 τοιαῦδε συγγένειαν ἀλλήλων τιμρᾶν·
 ἀγ ἀλλ' ἤκομην γὰρ εἰς ἀναγκάσας τύχας,
 θυγχερὸς αἰματηρὸν ἐκπράξει φόνον·
 με πῶς; τίς δ' ἀναγκάσειε τήν γε σὴν κταίρην;
 ἀγ ἅπας Αἰχαιῶν σύλλογος στρατοῦματος·
 με ἔκ, εἴνιν εἰς Ἀργος γ' ἀποσελῆξ' ἄλιν·
 ἀγ λάβοιμι τῦτ' ἄν· ἀλλ' ἐκὼν ὃ λήσομαι·
 με τὸ ποῖον; ὅτοιχρὴ λίαν ταρβῆν ὄχλον·
 ἀγ Κάλχχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ·
 με ἔκ, ἦν θάνητε πρόσθε· τῦτο δ' αἰμαρές·
 ἀγ τὸ μαντικὸν πάντ' ἀέρμα φιλοτιμον κακόν·
 με κὺδ' ἐν γ' ἄχρηστον, ὃ δὲ χρήσιμον παρόν·
 ἀγ ἐκείνο δ' ὃ δίδοικας, ὅμ' ἔσειρχεται;
 με ὃν μὴ σὺ φράξης, πῶς ὑπολάβοιμι λόγον;
 ἀγ τὸ Σισύφειον ἀέρμα πάντ' ὀδιδεν τάδε·
 με ἔκ' ἐς Ὀδυσσεύς, ὅ, τι σὲ καὶ μέτημαίει·
 ἀγ ποιήϊλος αἰὲν πέφυκε τῷ γ' ὄχλῳ μέτα·
 με φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται δεινῷ κακῷ·
 ἀγ ἔκ' ὃν δόκει γυν' εἶναι ἐν Ἀργείοις μέσοις,
 λέξεν ἂν Κάλχχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,
 καὶ μ' ὡς ὑπέστην θυμῷ· καὶ ταφούσομαι
 Ἀρτέμιδι θυσῆν, ὃς ξυναρπάσας στρατὸν,
 σὲ καὶ μ' ἀποκτείναντας Ἀργεὺς κόριν,
 σφάξαι

σφάξαι κελύσει· καὶ πρὸς ἔργον ἐκ φύγῳ,
 ἐλθόντες αὐτοῖς τέχεσιν πυκλωπίοις
 ξυαρπάσουσι, καὶ κατασκάψουσι γῆν·
 τοιαῦτα τὰ μὰ πῆματ' ὧ τάλας ἐγὼ,
 ὡς ἡ πόρῃ μαι πρὸς θεῶν· τὰ νῦν τάδε·
 ἔν μοι φύλαξον Μενέλιος, ἀνὰ στρατὸν
 ἐλθὼν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταμνήστρά τ' αὖτε
 μάθῃ, πρὶν ἅδῃ παῖδ' ἐμὴν προσηύλαβόν·
 ὥς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις, πρᾶν κακῶς·
 ὃ μῆς τε σιγὴν ὧ ξένοι φυλάσσετε.

χο μάκαρες, οἳ μετρίας θεῶ
 μετὰ τε σωφροσύνας μετέχον
 λέκτρων Ἀφροδίτας,
 γαλανεῖα χρυσάμενοι,
 μαινόμεν οἷσρων· ὅθι δ' ἦ
 δίδυμ' ἔρως χρυσοκόμας
 τόξ' ἐντάνεται χαρίτων·
 τὸ μὲν, ἐπ' ἀνείωνι πότμῳ,
 τόδ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς·
 ἀπενέπωνιν ἀμετέρων
 Κύτριν καλλίστα θαλάμων·
 ἥ δ' ἐμοὶ μετρία μὲν
 χάρις, πόθοι δ' ὅσοιοι·
 καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας
 πολλὰν τ' ἀποβείμαν·

- » Διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν,
- » Διάτροποι δὲ τρόποις· ὃ δ' ὀρθός,
- » Εὐθλὸν σαφὲς αἰεὶ·
- » Τροφαί θ' αἰ παιδανόμεναι,
- » Μέγχα φέρουσ' εἰς ἀρετάν·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Τό, τε γὰρ αἰδέσθαι σοφία,
- » Τάντ' ἐξαλλάσσαν ἔχθρ
- » Χάριν ὑπὸ γῶμας ἐσορᾶν,
- » Τὸ δέον ἐνθα δόξαν φέρει,
- » Κλέος ἀγήρατον βιοτᾶν,
- » Μέγα τι θηράειν ἀρετᾶν,
- » Γυναξὶ μὲν κατὰ Κύπριν
- » Κρυπῶν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ
- » Κόσμος ἐνδον ὁ μυριοπληθὺς
- » Μήξω πόλιν αὔξει.

ἔμολες ὦ Γάρις, ἥ τε σύ γε
 Βυκόλος Ἀργινῶν ἐτράφης
 ἰδέαις παρὰ μόχοις,
 βάρβαρα συρίζων φρυγίων
 αὐλῶν, Ολύμπυ καλῆμαις
 μιμήματα πλέκων.
 ἄνθηλοι δὲ τρέφοντο βόει,
 ἔτε σε κρίσις ἔμινε θεῶν,
 ἃ σ' Ἑλλάδα πέμπει,
 ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν
 δόμων, ὃς τᾶς Ἑλένας
 ἐν ἀντωπῶις βλεφάροισιν
 ἔρωτα δίδωκας.
 ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπιοῦσθης,
 ἔθεν ἔρις ἔριν Ἑλλάδα σὺν δορὶ,
 ναυσὶ τ' ἄγει
 εἰς Τροίας πύργα μα.

χο

ἰὼ· ἰὼ·

μεγάλας μεγάλων αἰδαμονίαι,
 τὴν τῷ βασιλείῳ

ἴδεται

ἴδ' ἔτ' Ἰφιγένειαν ἀναισταν ἑμὴν,
 τὴν Τυνδαρεὺν τε Κλυταμένησσαν,
 ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλασῆκα
 σ', ἐπὶ τ' ὠμῆκετ' ἦκυσι τύχαις.
 θεοὶ γ' οἱ κλέαντες, οἳ τ' ὀλβοφόροι,
 τοῖς ἔνδ' αἰδοῦμοσι τῶν θνατῶν
 σῶμεν Χαλκίδος ἐκγόνα θρέμματα.
 τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχλων
 ἅπο, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαῖαν,
 ἀγανῶς δ' ἐχειρὶν μαλακῇ γνῶμῃ
 μὴ ταρβήσῃ νειωσῆμοι μολόν
 τὸ κληνὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,
 μὴ δ' ἐθόρυβον, μὴ δ' ἐκπληξῖν
 ταῖς Ἀργεῖαις ξῆναι ξήναις παρέχωμεν.
 κλυ ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποῖν μεθα,
 τὸ σόν τε χρυσόν, καὶ λόγων ἀφ' ἡμίαν.
 ἐλπίδα δ' ἔχω τίν', ὡς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις
 πάρειμι νυμφαγωγός· ἀλλ' ὄχη μάτων
 ἔξω πορεύεθ' ἄς φέρω φερινὰς κόρη·
 καὶ πέμπετε εἰς μέλαθρον, ἀλαβύμεναι.
 σύ δ' ὦ τέκνον μοι λῆπε πωλικὸς ὄχρτος,
 ἄβρον τιθεῖσα κῶλον, ἀσθενὲς θ' ἅμα.
 ὑμεῖς δ' ἐν νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι,
 δέξασθε, καὶ πορεύσατ' ἐξ ὄχη μάτων.
 καὶ μοι χερός τις ἐνδ' ὅτω σφρίγματα,
 θάκυσ ἀπ' ἡνιός, ὥσ' ἂν ἐκλίπω καλῶς.
 αἰδ' ἐς τὸ πρόσθεν σῆτε πωλικῶν ζυγῶν.
 Φοβερὸν γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν·
 καὶ παῖδα τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον,
 λάξουσ' Ὀρίσην· ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τέκνον, καθάδ' ἔς πωληκῶ δαμῆς ὄχρῳ;
 ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὃ μέναιον ἀντυχῶς.
 ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθῷ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν,
 λήψῃ, τὸ νηρῆδος παιδὸς ἰσόθειον γένος.
 ἐξῆς κάθησο δ' αὖρό με ποδὸς τέκνον
 πρὸς μητέρ' Ἰφιγένεια· μακαρίαν δ' ἐ με
 ξίναισι ταῖσδε πλησίον σταθῆσα δὸς,
 καὶ δ' αὖρο δὴ πατέρα πρόσσειπε, σὸν φίλον.
 Ἰφι ὦ μητέρα, ὑποδραμῦσά γ', ὀργισθῆς δὲ μὴ,
 πρὸς σέρνα πατρός, σέρνα τὰ μὰ περιβαλῶ;
 κλυ ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 ἦκο μεν, ἐφ' ἑτμᾶς ἔκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.
 Ἰφι ἐγὼ δ' ἐβύλομαι τὰ σὰ σέρν' ὦ πάτερ
 ὑποδραμῦσα, προσβαλῆν διὰ χρόνῳ.
 ποθῶ γὰρ ὁμμαδὴ σόν· ὀργισθῆς δὲ μὴ.
 ἀγ ἀλλ' ὦ τέκνον χρῶ, φιλοπάτωρ δ' ἀγ ποτ' εἶ
 μάλιστα παίδων τῶνδ', ὅσους ἐγὼ τέκον.
 Ἰφι ὦ πάτερ, εἰσέειδον σ' ἄσμενὴ πολλῶ χρόνῳ.
 ἀγ καὶ γὰρ πατήρ, σέ τοδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λίγεις.
 Ἰφι χαῖρ'· οὐ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας πάτερ.
 ἀγ ἔκ δ' οἱδ' ὅπως φῶ τῷτο, καὶ μὴ φῶ τέκνον.
 Ἰφι ἔα· ὧς ἔβλέπεις μ' ἀνηλον, ἄσμενός μ' ἰδῶν.
 ἀγ πολλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ, καὶ στρατηλάτῃ μέλει.
 Ἰφι πρὸς ἐμῷ γένῳ νῦν, καὶ μὴ πὶ φροντίδας τρίπυ.
 ἀγ ἀλλ' ἔμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας, καὶ ἄλλοθι.
 Ἰφι μέθεις νῦν ὀφρύν· ὁμματ' ἐκτεινον φίλον.
 ἀγ ἰδ' ἔγρηθ', ἕως γέγηθας ὀρῶν τέκνον.
 Ἰφι ἡκπεῖτα λείβεις δ' ἀκρὺ ἀπ' ὁμμάτων σέθεν;
 ἀγ μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἢ πῖσ' ἀπυσία.
 Ἰφι ἔκ δ' οἱδ', ὅ, τι φῆς· ἔκ δ' οἱδ' ἀφίλτατ' ἐμοὶ πάτερ.
 ἀγ συνετά

- αἰ συνετάλινσα, μάλλον ἢ δικτόν μ' ἄρει.
 ἰφι ἄσύνετα μὲν γ' ἔρϋμεν, ἥ σ' ἔγ' αὐφρατῶ.
 αἰ παπαί· τὸ σιγᾶν ὃ σθένω· σὲ δ' ἤνεσα.
 ἰφι μὲν ὦ πάτερ κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.
 αἰ θέλω γε· τὸ θέλῃ δ' ὅν ἔχων ἀλγύνομαι.
 ἰφι ὁλοιντο λόγχοι, καὶ τὰ Μενέλιω παρῶ.
 αἰ ἄλλος ὁλεῖ πρόσθεν, ἅ με διολέσσαντ' ἔχει.
 ἰφι ὥς πολὺν ἀπῆδα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς.
 αἰ καὶ νῦν γέ μ' ἔχει δὴ τι μὴ σέκλειν στρατόν.
 ἰφι πῦρ τὸς Φρύγας λέγουσιν ὠκῆσθαι πάτερ;
 αἰ ὃ μή ποτ' οἰκῆν ὦφελ' ὁ Γρίάμυ Γάρις.
 ἰφι μακρὰν ἀπαίρεις ὦ πάτερ λιπὼν ἐμέ;
 αἰ ἢς ταυτὸν ὦ θυγάτηρ σύθ' ἤκεις σὺ πάτερ.
 ἰφι φῶ.
 ἥ θ' ἦν καλὸν μοι, σοί τ' ἄρην σύμπληρον ἐμέ.
 αἰ αὐτῆς τί; καὶ σοὶ πλῆς, ἵνα μῆσῃ πατρός.
 ἰφι σὺν μητρὶ πλώσας, ἢ μόνῃ πορεύσομαι.
 αἰ μόνῃ μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρός, καὶ μητέρος.
 ἰφι ἦν μ' ἐσθλὰ δώματ' οἰκίσεις πάτερ;
 αἰ ἔα γέ τ'· ὃ χρὴ τοι τάδ' εἰδέναι κόραϊ.
 ἰφι πᾶν δ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος δ' αὖ τὰν ἡ πάτερ.
 αἰ θυσαί με θυσίαν πρῶτα δῆ τιν' ἐνθάδε.
 ἰφι ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς χρὴ τόδ' αὖσιβες σκοπῆν.
 αἰ ἥ σ' ἄν· χερσὶ βῶν γὰρ ἐσῆξεν πέλας.
 ἰφι σῆσο μιν ἄρ' ἂμ φὶ βωμὸν ὦ πάτερ χορὰς;
 αἰ ξηλῶ σε μάλλον ἢ μὲ, τῷ μὴδ' ἐν φρονεῖν.
 χώρει δὲ μελᾶθρων ἐντὸς, ὄφθῆναι κόραϊς.
 πικρὸν φίλη μαδῶσα, δεξίαν τ' ἐμοῖ,
 μέλλουσα δαρὸν πατρός ἀποιμήσειν χρόνον.
 ὦ σέρνα, καὶ παρηίδε, ὦ ξανθαὶ κόμαι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὡς ἄλσος ἡ μῖν ἐγένεθ' ἢ Φρυγῶν πόλιν,
 Ελένητε· παύω τὸς λόγους· ταχέϊα γὰρ
 νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων· φάσαντά σ' αὖ.
 ἴδ' εἰς μέλαθρα· σὲ δὲ παραιτῶμαι τάδε
 Λήδας γένεθλον, εἰ κατωπύσθην ἄγαν,
 μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐπιδώσειν ἐμῇ.
 ἀποσολαί γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως
 δάκνυσσι τὸς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
 παῖδας παραδιδῶ παλλὰ μοχθήσας πατήρ.
 κλυ ὕχθ' ἄσυνετός εἰμι· πείσειδάμ δέ με
 καὐτὴν δόκει τάδ', ὥστε μὴ σε Νυθετήν,
 ὅταν ξύν ὕμναίοισιν ἐξάγω κόριν.
 ἀλλ' ὅ γ' ὅμως αὐτὰ τῷ χρόνῳ ἀνισχάνει.
 τένομα μὲν ὅν παῖδ' διδ' ὅτ' κατήνεσας.
 γένος δὲ ποῖν, χ' ἡ πόθεν, μαβῆν θέλω.
 αἶγ' Αἰγίνα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωπῷ πατρός.
 κλυ ταύτην δὲ θνητῶν, ἢ θεῶν ἐξωξέεις.
 αἶγ' Ζεὺς· Αἰακὸς δ' ἔφυσεν Οἰνῶντι πρόμοχ.
 κλυ τῷ δ' Αἰακῷ παῖς τις κατέχευ δώματα;
 αἶγ' Πηλεὺς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔχε Νηρείως κόριν.
 κλυ θεῶν φιδόντας, ἢ βίᾳ θεῶν λαβῶν;
 αἶγ' Ζεὺς ἠγγύησε, καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
 κλυ γὰρ μείδ' ἐπὶ νιν; ἢ κατ' οἶδ' μαπόντιον;
 αἶγ' Χέρων' ἵν' οἰκῇ σε μὲν Ἀηλὶ βαβῶρα.
 κλυ ἔφασι πενταμύριον οἰκῆσθαι γένος;
 αἶγ' ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλεὺς γάμους θεοί.
 κλυ ὅ τις δ' ἔβρεψεν, ἢ πατήρ Ἀχιλλεύς;
 αἶγ' Χείρων, ἵν' ἦν μὴ μάθῃ κακῶν βρατῶν.
 κλυ φῶ.
 σοφός, ἄνδρες, χ' ἡ δὲ δὲ σεφώτερος.

ΙΦΙ. Η ΕΝ ΑΥ.

αἰ τοιοῦτοι παῖδες αἴης ἀνὴρ ἔστι πόσις.
 κλυ εἴ με μῆτος· οἴκει δ' ἄστυ ταῖον Ἑλλὰδος.
 αἰ Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμῶν ἐν Φθίᾳ ἔρκε.
 κλυ ἐκδ' ἀπάξει σὴν, εἰ μὴν τὴ παρθένον;
 αἰ κείνῃ μελήσει ταῦτα τῷ μεντημένῳ.
 κλυ ἀλλ' ἀντυχέτην· τίς δ' ἐν ἡμέρῃ γαμή;
 αἰ ὅταν σελήνης ἀντυχὲς ἔλθῃ κύνελος.
 κλυ προτέλεια δ' ἤδη παῖδος ἰσοφάεας θείας.
 αἰ μέλλω; ἐπὶ ταύτῃ καὶ καθίσταμεν τύχῃ.
 κλυ κἄπειτα δαίσεως τὸς γάμους ἐσύσσειν;
 αἰ θύσας γὰρ θυμάθ', ἅπερ μὲν ἔχρυνθῇ θύσαις.
 κλυ ἡ μῆς δ' ἐθόινην πῦρ γυταξί θησομένη;
 αἰ ἐνθάδε παρ' ἀπρύντοισιν Ἀργέων πλάταις.
 κλυ καλῶς δ', ἀναγκάως τε· συνένεγκαι δ' ὁ μῶς.
 αἰ διαδ' ἐν ὁδῶσιν ὧ γύναι; πιθῶ δέ μοι.
 κλυ τί χρῆμα; πῶθι εἶδαι γὰρ ῥέθισμας σείθεν.
 αἰ ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', ὑπερ' ἑαδ' ὁ νυμφίος,
 κλυ μητρός τι χωρὶς δράσασθ' ἂν με δρᾶν χρεῖαν;
 αἰ ἐκδώσομεν σὺν παῖδα Δαταῖ δ' ὦν μέτα.
 κλυ ἡμᾶς δὲ πῦρ χρὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν;
 αἰ χώρει πρὸς Ἀργος, παρθένος τε τημέλῃ.
 κλυ λιπῶσα παῖδα τίς δ' ἀναγκάσει φλόγα;
 αἰ ἐγὼ παρέξω φῶς, ὁ νυμφίος πρέπει.
 κλυ εἴχ' ὁ νόμος ὅτος· καὶ σὺ δὲ φραῦλ' ἡγῆτάδε.
 αἰ εἴ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι σρατῶ.
 κλυ καλὸν τεκῶσαν τὰ μάγ' ἐκδύναι τέκνα.
 αἰ καὶ τάς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνους ἵναί ῥορας.
 κλυ ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρυγῶνται καλῶς.
 αἰ πιθῶ. Κλυ. μὰ τὴν ἀνασταν ἀρχαίαν θείαν.
 ἐλθὼν δέ, τᾶξω πρᾶναι, τὰ δ' ὁμοῖς δ' ἐγὼ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄχρ' ἢ παρῆναι νυμφίοισι παρθένους·
 οἱ μοι· μάτην ἦε'· ἐλπίδος δ' ἄπιστόφαλν,
 ἐξ ἑμμάτων δ' αὐμάρτ' ἀποσεῖλαι θέλων·
 σοφίξομαι δέ· καὶ πὶ τοῖσι φιλοτάτοις
 τέχνας πορίζω, πάνταχ' ἰνικώμενος·
 ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ,
 τὸ τῆς θεῆς φίλον γ', ἐμὰ δ' ἔκ' ἀντυχίς
 ἐξισυρήσων ἔμι· μόχθον Ἑλλάδος·
 » Χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἀνδράτ' ἐν σοφόν, τρίφην·
 » Τυτᾶνα χρυσὴν ἀγαθὴν, ἢ μὴ τρίφην·
 χ' ἦξει δ' ἡσιμόεντα, καὶ
 δίνας ἀργυροειδεῖς,
 ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιάς,
 ἀνά τε ναυσὶν, καὶ σὺν ὅπλοις
 Ἴλιον εἰς τὸ Τροίης
 φοιβήϊον δάπεδον·
 τὰν Κασάνδραν ἴν' ἀνέω
 ῥίπτειν ξανθὺς πλοκάμυς,
 χλωροκόμῳ σιφάνῳ δάφνας
 κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεῶ
 παντ' ὄσονται πένοντο δ' ἀνάγκαι·
 σάσσονται δ' ἐπὶ περγάμῳ
 Τροίης, ἀμφὶ τε τείχῃ
 Τρῶες, ὅταν χάλκασις Ἀρης
 πόντιος ἀπ' ὀροισι πλάταις
 εἰρεσίᾳ πελάξῃ
 σιμυγτίοις ὀχετοῖς
 τὰν τῶν ἐν αἰθέρι διαῶν
 Διοσκύρων Ἑλέαν,
 ἐκ Πριάμης κομίσαι θέλων

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ

εἰς γὰρ Ἑλλάδα, δοριτόνοισ
 ἀσπίσι, καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν·
 πύργα μὲν δὲ, φρυγῶν πόλιν,
 Λαῖνυς περὶ πύργῳ
 κυκλώσας Ἀρειφονίῳ,
 λαμντόμυς κεφαλὰς
 ἀπᾶσας πόλιν· Ἰφίαντα,
 πύργῳ κατὰ πύργον πόλιν,
 θῆσιν κῶρας πολυκλαύτης,
 Δάμαρτά τε Γριῖάμην·
 ἀλλ' ἔτι Διὸς Ἑλένας,
 κῶρα πολυκλαυτοῦ ἐσέεται,
 πόσιν προλιπύσα·
 μήτ' ἐμοί,
 μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
 ἐλπίς ἄλλ' ἐποτ' ἔλθοι,
 οἷαν αἱ πολυχρῆσοι Λυ
 δαὶ καὶ Φρυγῶν ἀλοχῆ
 σῆσιν παρ' ἴσθμῳ μὲν
 θάσσει τάδ' ἐς ἀλλήλας·
 τίς ἄρα μ' ἀπλοκάμυς κῶρας
 ἔρμα δακρυόεντ' ἀκῆσας
 πατρίδος ὑλομένους ἀπολωτῆ,
 διὰ σε τὰν κύκλῳ δολιχαῦχτος γόνον,
 εἰδὴ φάτις ἔτυμος,
 ὡς ἔτυχε Ληδ' ὄρνιθ' ἱππὰ μένῳ
 Διὸς ὅτ' ἀλλάχθῃ δέμας,
 ᾗτ' ἐν δέλτοις περὶ σὶ
 μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπων
 ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄχι πῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐσρατιηλάτης;
 τίς αὖ φράσει προστάλων τὸν Γηλέως
 ζητῶντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλείας;
 ἢ κ' ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπυ πύλας.
 οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄξυγες γάμων,
 οἶκος ἐρήμης ἐκλιπόντες, ἐνθάδε
 θάλασσαν ἐπ' ἅκτας εἰσδ' ἔχοντες ἀνιδας,
 ἄπαιδες· ὅτω δεινὸς ἐμπέπῳ κ' ἔρος
 τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι γ' ἢ καὶ αἰαθεῶν.
 τὸ μὲν μὲν ὅν δ' ἰκαίον, ἐμὲ λέγειν χρεῖον.
 ἄλλος δ' ὀχρήξων, αὐτὸς ὑπὲρ αὐτῷ φράσει
 γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον, ἡ δ' ἐ Πηλίας,
 μένω π' ἰλιπῆας ταῖσδ' ἐγ' Εὐρίπυ προῖας,
 Μυρμιδόντας ἴγων, οἳ μ' αἶ προσκείμενοι,
 λέγουσ', Ἀχιλλεῦ, τί μένομε; ποῖον χρόνον
 ἔτ' ἐκμετρηῖσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον πόλιν;
 = Δρᾶν, εἴ τι δράσεις, ἢ παρ' οἴκαδ' ἐσρατὸν,
 = Τὰ τῶν Ἀτρεΐδων μὴ μένων μελήματ' α·
 κλυ ὧ παῖ θείας νηρῆδος, ἐνδοθεν λόγων
 τῶν σῶν ἀκύνσας, ἐξέβην πρὸ δῶμά τιον.
 ἄχι ὧ πότνι αἰδώς, κηδε τίνα λύσω ποτὶ
 γυναικα, μορφὴν ἀνδρὲ πῆ κεντημένην;
 κλυ ὅθ' αὖ μά σ' ἡ μάσ' ἀγοῖν, ὅς μὴ πάρος
 κατῆδες· αἰνῶ δ' ὅτι σέ βεις τὸ σωφρονεῖν.
 ἄχι τίς δ' ἔ; τί δ' ἦλθες Δαναῶδων εἰς σύλλογον,
 γυνὴ πρὸς ἀνδρας ἀπαίσιν παφρακμένους;
 κλυ Λήδας μὲν ἔμι παῖς· Κλυταμνήστρ' αὖ μοι
 ὄνομα· πόσις δέ μοι σὶν Ἀγαμέμνων ἀϊαξ.
 ἄχι καλῶς ἐλεξας ἐν βραχεὶ τὰ καίρια·
 αἰχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους.

κλυ δεινόν· τί φάσεις; δειξίαν γ' ἔμῃ χερσὶ
 σύναψον, ἀρχὴν μακαρίαν νυμφῶν μάτων.

ἄχι τί φῆς; ἐγώ σοι δειξίαν; αἰδὺς μὲν αὖ
 Ἀγαμέμνον', ἧ φαύσι μιν, ὦν μὴ μοι θέμις.

κλυ θέμις μάλιστα, τὴν ἑμὴν ἐπὶ γαμέης
 παῖδ'· ὧ θεῶς πᾶσι ποτ' ἴσας νηρηίδος.

ἄχι ποῖνι γάμῳς ἔφησθ'; ἀφασία μ' ἔχει γύναι,
 εἰ μὴ τι παρανοῶσα, καὶ νεργῆς λόγον.

κλυ πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν αἰδ' ἔσθαι φίλους
 καὶ νῦν ὁρῶσι, καὶ γάμῳ μεμνημένοις.

ἄχι ὑπώποτ' ἐμνήσευσα παῖδα σὴν γύναι,
 ὕδ' ἐξ Ἀτρεΐδων ἦλθε μοι λόγος γάμων.

κλυ τί δ' ἦτ' ἀνείη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμὺς
 θαύμαξ'· ἐμοὶ γὰρ θαύμας ἐστὶ τὰ παρὰ σὺν.

ἄχι εἰκάξει· κοινόν ἐστιν εἰκάξαι τὰδε.
 ἄμφω γὰρ ὕψιν δόμιθα τοῖς λόγοις ἴσως.

κλυ ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινά· μνησεύω γάμῳς
 ὕκ' ὄντας, ὥς ῥέξασιν· αἰδ' ὅμαι τὰδε.

ἄχι ἴσως ἐκερτόμησε καὶ μὲ, καὶ σέ τις·
 ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ, καὶ φαύλως φέρι.

κλυ χαῖρ'· ὕψιν γὰρ ὀρθοῖς ὁμμασίν σ' ἐτ' ῥέσορῶ,
 φανδὴς γινόμενῃ, καὶ παθὺς ἀνάξια.

ἄχι καὶ σοι τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμῶν· πόσιν δὲ σὸν
 σείχω ματαύσω τῶνδε δωμάτων ἔσω.

θερά ὧξεν Ἀϊακὺς γένεθλον, μῆνον, ὥς σέ τοι λέγω,
 τὸν θεῶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ τὴν Λήδας κόρη.

ἄχι τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; ὥς τεταρβηκὼς καλῆ
 θερά δ' ὕλος· ὕψιν γὰρ ὁμμασίν σ' ἐτ' ῥέσορῶ.

ἄχι τίς; ἐμὸς μὲν ὕψιν· χωρὶς τὰ μὰ, καὶ γαμέμνονος
 θε τῶνδε τῶν παροίβειν οἶκ', Ἰνδάρειω δ' ὄντος πατρός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄχι ἔσταμεν φράξ' ἄτι χρέεις, ὦν μ' ἐπέχεσθ' ἔνεκα.
 θερά ἢ μόνον παρὰ τοῖς δ' ἔτα παῖδ' ἐφύετο πύλαις;
 κλυ ὡς μόνον αἰετοῖς, ἔξω δ' ἐλθε βασιλῆων δ' ἄκων.
 θερά ὡς τύχη, πρόνοιός ἢ μὴ, σῶσός ἔστιν ἐγὼ θέλω.
 ἄχι ὁ λόγος μέλλοντ' ἀν' ὡς χρόνον ἔχει δ' ὄσσην τινα.
 κλυ δεξιὰς ἑκάστη μὴ μέλ' ἔχει μὴ φέρησθαι ἀφ' αἶν.
 θερά δ' ἴσθ' ὅτι τὰς ὅστας, σοὶ, καὶ τέκνους αἴψας ἔφην;
 κλυ οἶδα σ' ὄντ' ἐγὼ, παλαιὸν δ' ὡς μάταιον ἐμὸν ἄρτιον.
 θερά χ' ὅτι δὴ με τὰς σάκερας αἴψας ἔκασθεν.

- Ἀγαμέμνωνος ἀπαίτι.

κλυ ἡλθε γὰρ Ἀργεὺς μεθ' ἡμῶν καὶ μὲν ἡσυχία ποτε.
 θερά ὡς ἔχει καὶ σοὶ μέλαινας ἡμῖν φῶς ἢ ἡσυχία ποτε.
 κλυ ἐκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν, ἔστιν αἰετοῖς λόγος.
 θερά παῖδά σὺν πατὴρ δ' ὡς αἴψας ἀπὸ τοῦ μέλλει κτανεῖν.
 κλυ πῶς; ἀπ' ἐπὶ τοῖς πόσιν, μὴ θάνατον καὶ φθόρον.
 θερά φασγάνῳ λουκῇ φασγάνῳ τὴν παλαιὰν δ' ἔρην.
 κλυ ὡς τάλαν' ἐγὼ μετὰ τοῖς αἴψας τυχεῖν τῶς;
 θερά ἀρτίφρων, πλὴν γὰρ αἰετοῖς καὶ σὺν πατὴρ,

- τοῦτο δ' ἔφρονε.

κλυ ἐκ τίνος λόγος; τίς αὐτὸν οὐκ ἀπὸ τοῦ αἰετοῦ;
 θερά θέσφαθ', ὡς γὰρ φησὶ Κάλχας,

- ἵνα παρὰ ἡμῶν ἔρως.

κλυ ποῖ; τάλαν' ἐγὼ τάλαντα δ',

- ἢ κατὰ τὴν μέλλει κτανεῖν.

θερά Δαρδάνῳ πρὸς δώμαθ', Ελένην-

- Μενέλεως ὅπως λάβη.

κλυ εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ελένης τόσος ἦν πεπρωμένος;

θερά πάντ' ἔχεις. Ἀρτέμιδι θύσει-

- παῖδά σὺν μέλλει πατὴρ.

κλυ ὁ δὲ γὰρ μοι τίς ἔχει τὴν πρόφασιν,

ἢ μ'

ΙΦΙ·Η ΕΝ ΑΥ·

- ἥ μ' ἐνόμισ' ἐκ δόμων;

θερά ἴν' ἀγάγης χαίρου' Ἀχιλλεῖ παῖδα τυμφάνουσα σὴν·
κλυ ὦ θυγάτηρ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺν,

- καὶ μήτηρ σείθεν.

θερά οἰκτρὰ πάχετον δὴ ὕσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμν' ἔταυ·
κλυ οἶχθ' ἡμαί ταλαινα· δακρύοντ' ὄμμα τ' ὑκίτι σῆχει·
θερά εἰπερ ἄλγεινόν, τὸ τέκνον σερὸ μέντη δακρυρ' ῥοεῖν·
κλυ σὺ δ' ἐτάδ' ὦ γέρον πόθεν φῆς ἔδιναι πεπυσμένος;
θερά δ' ἔλτον ὥχόμην φέρον σοι -

- πρὸς τὰ πρὶν γηραμμένα·

κλυ ἔκ' ἐὼν, ἡ ξυγχελάων παῖδ' ἄγειν θανυμένην;
θερά μὴ μὲν ὄν' ἄγειν, φρονῶν γὰρ ἔτυχε -

- σὸς πόσις τὸτ' αὖ.

κλυ κῆτα πῶς φέρωντι δ' ἔλτον ἔκ' ἐμοὶ δίδως λαβῆν;
θερά Μενέλεως ἀφ' ἡλίου ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ' αἴτιος·
κλυ ὦ τέκνον Νηρῆδος, ὦ παῖ Γηλέως, κλύεις τάδε;
ἀχι ἔκλυον ὕσαν ἀθλῖαν σε· τὸδ' ἐμὸν ὑφ' αἵματι φέρω·
κλυ παῖδά μιν κατακτενῆσι σοῖς δολώσαντες γάμοις;
ἀχι μέμφομαι κῆτ' ὅπως σὺ, κὺχ' ἀπλῶς ἔτω φέρω·
κλυ ἔκ' ἐπαιδισθήσομαι γὰρ προαισεῖν τὸ σὸν γόνυ,

θνητὸς ἐκ θεῶν γινώτω· τί γὰρ ἐγὼ σε μύνομαι;

■ Ἐπὶ τίνοις σπουδάζεις μοι μᾶλλον, ἢ τέκνῳ περί;
ἀλλ' ἄμυνον ὦ θεῶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ,
τῇ τε λεχθῆσθ' δ' ἁμαρτι σῇ· μάτην μὲν, ἀλλ' ὅμως
σοὶ κατασέφασ' ἐγών τιν' ἦρον, ὥς γα μὲν μιν·
νῦν δ' ἐπὶ σφαιρὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἵξεται,
ὅστις ἔκ' ἡμῶν· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐξύγης,
ἀλλ' ἐκλήθης γυν' ταλαίνης παρθένῳ φίλος πόσις,
πρὸς γινῆδος, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς τε μητέρος·
ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ' ἥσ' ἀμνησθεὶν χρεῶν·

Z Z

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅκ' ἐχὼ βωμὸν καταφυγεῖν ἕλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ,
ὅδ' ἐφίλος, ὅδεῖς γελᾷ μοι· τὰ δ' -

- Ἀγαμέμνωνος κλύεις

- ὦ μάκαρ, πάτερ, μ' ἀφ' ἵγμαι δ' ὥσπερ εἰσθρᾶς γυτὴ
- ναυτιλ' ἐράττην μ' ἀναρχὸν, καὶ πρὸς παπῶς θρασυ,
- Χρήσιμον δ' ὅταν θέλωσιν· ἦν δ' ἐτολμῆσθαι σὺ μου

χρὴ ὑπερτίθει, στείω μεθ'· ἢ δὲ μὴ, ὅσπερ στείω μεθ'.

χο Δεινὸν τὸ τί κτεν, καὶ φέρε φέκτρον μέγα

- Γῶσιν τε κοινόν, ὥσθ' ὑπερκαμνεν τέκνων.

ἀχι ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἵρεται πρόσω,
ἐπίσταται δὲ τοῖς πακοῖσι τ' ἀγαλῶν.

μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγῶ μένοις.

χο λελοτισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖοι δ' ὅσι βροτῶν,
ὁρθῶς διαξῆν τὸν βίον γνώμηι μετὰ.

ἀχι Ἔστι μὲν ὅν' ἴν' ἦσθ', μὴ λῖαν φροσῆν.

- Ἔστι δ' ἐχ' ὅπ' ἀχρήσιμον, γνώμην ἔχει.

ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὲς αὐτεβέστατον πρᾶφθ'.

Χέρωνος, ἑμαυτὸν τὸς τρώεσσι ἀπλῶς ἔχει.

καὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἦν μὲν ἡρώδεται κακῶς,

πρὸς μεθ' ὅταν δὲ μὴ κακῶς, ὅσπερ οὐ μεθ'.

ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν.

παρέχων Ἀρεὶ τῷ κατ' ἐμὲ, κοσμήσωσθ' ὀρί.

καὶ δ' ὡς χέτλια παθῶσα πρὸς τῶν φιλοτάτων,

ἀλλ' ἡ κατ' ἀνδρᾶς γίγνεται τιανία,

τοσούτων δεικτον περιβαλὼν καταβιῶ,

κῦ ποτε κόρη σὴ πρὸς πατρός σφαζήνεται,

ἐμὴ πατιθεῖσθ'· ὅ γὰρ ἐμπεπνευγὸς κλοῦσθαι

ἐγὼ παρέφωσθ' ὅτι τῶν τῶν μεθ' ἐμῶς.

τῶν μαζὰρ ἢ καὶ μὴ σίσηρον ἦρατο

τῶν μεθ', φονάσει πάντα σὺν· τὸ δ' αἴτιον,

ИФЕ.И.БНАУ.

πολλοὶ οὖν ἐπὶ τὴν ἀνὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην
εἰ δὲ μὴ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην,

Ἡ δὲ νῆα τλαῖσα, καὶ ἡ ἀνὰ πᾶσι παρθένοι,

Θαυμάστω δ' ὡς ἀνέξῃ ἥτις μοι μένη.

ἐκ τῶν νόκτιστος ἦν ὁ ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ.

ἐχὼ τομὴν δὲν, Μιετλίσω δὲν ἀνδρῶσιν,

ὡς ἔχ' ἢ Γ' ἡλέως, ἀλλὰ οὐκ αἴσυρος πρὸς τὸν

ἡ τέρψανός τε μὲν ἀνάμαστος πόσις.

Μὰ τὸν δι' ὑμῶν κινήσαν τέρα μέγιστον

10 Νηρέα δ' αὖτε πρὸν Θέτιδος ἢ μ' ἐγένετο.

2 Οὐ γὰρ τίται σὺς θυγατὶς Ἀγαμέμνων ἀναξ.

• Οὐδ' εἰς ἄνθρωκ' ἵπ' ὥστε προσβαλεῖν τέπλοισ·

ἢ Σίπυλός ἐστι πάλαι ὄρεσσι βαρβαρῶν.

ὅθεν προέβλεπε ἡ ἐκτενέστερα γένεσις.

Φθίσι δὲ τὰ μὲν, καὶ οὐ μὲν κληίσσεται.

ΤΙΜΗΣ ΔΕ ΠΡΟΒΥΤΑΙ, ΠΑΛΙΒΕΣΤ' ΑΥΛΕΤΑΙ

Κάλυψέ ὁ λαός σου τὰς ὁδοὺς σου ὅτι ἀγαπᾷ.

ἐς ἃ ἴνα καθῶς ποταῖς ἐν τῷ λόγῳ

τις ἰσχυρὰς ἐπὶ τὴν πόλιν ἀναίχεται.

ἡ τῶν ἀνθρώπων ἡ καρδία ἐστὶν ὡς ἡνὶκαὶ ὁ ὀφθαλμὸς οὐ δύναται ἰδεῖν·

Вирѣшъ дѣла до вѣснѣ и рече тако:

[illegible]

3. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 8

Θήραμα παλιός, ή Κανταμάρ'δρα ή μοι

μάλισ' ἔτι φησὶ καὶ ἔρ' ὅτι ἔστιν ἡ πόσις.

Salvatore J. ENRIKSON, 4005 LAUREL

ἡ πρῶτη ἐκ τῶν ἑξῶς· ἡ δὲ ἡρῶς μεθ' αὐτῆς

τὸ κακὸν αὐξάνει, ὅτι καὶ ἐξαρτᾷ ὁμοίαν.

νῦν δ' ἔτι μὴ παρὰ τὰς στρατηλάτας·

ἐν αὐτοῖς τε δ' ἄρ' ἔκ τε καὶ γυν' ἄρ' ἔν καλῶν,

τάχ' ἔσονται σίδυρος, ὅν' πρὶν ἦς Φρύγας
 ἔλθειν, φόντα κηλίσαν ἄματι χραυῶ,
 ἧ τις με τῆν σὴν θυγατέρ' ἐξαίρῃσιν·
 ἀλλ' ἡσυχάζε· θεὸς ἐγὼ πέφνηάσαι
 μέγιστος, ὅν' ὦκα, ἀλλ' ὅμως γιγῆσομαι·
 χο ἔλεξας ὧ πάτερ Πηλεΐως, σὺ τ' ἄξιον,
 καὶ τῆς ἑταλίας δαίμονος σιμνῆς θεῷ.

κλυ φῶ·
 πῶς ἄν' σ' ἐπακίνομαι μὴ μὴ λίσσῃσιν,
 μήτ' ἐνδιδῶς, μήτ' ἀπολίσσῃσιν τὴν χάριν;
 Ἄινέμενοι γὰρ οἱ γαθοὶ, πρὸ πάντων
 Μισοῦσι τὺς αἰνέοντας, ἵνα αἰνῶσ' ἔχον·
 αἰσῶμαι δὲ παραφύρῃσ' ἐπατρὺς λόγους,
 ἰδίαν νοεῦσα· σὺ δ' ὅσσος δ' ἀπαλῶν ἐμῶν
 ἀλλ' ὅν' ἔχ' ἑταίρημα, καὶ ἄπωθεν ἦ,
 αἰὲρ ὅχρησας δυνάμεις ὠφελεῖν
 οἴκτειρε δ' ἡ μήτις· οἴκτειρά γάρ πεπνυμένα
 ἢ πρῶτα μὲν σε γαμβροὺς τοῖς ἑσέχουσιν,
 κενὴν κατέδρατ' ἐλπίς· ἦ τέ σ' οὐκ ἔχον
 ὄρνις γένοιτ' ἂν τῶν καὶ μελλομένων χάρις,
 θαυῶσ' ὅ μὴ πάντες, οἷον φηλέαδ' αὐαχρῶν
 ἀλλ' ὅν' μὲν ἀρχὰς ἔπασσεν, ὅν' δὲ καὶ τέλος
 σὺ γὰρ θελοῦντας, ταῖς ἐμὴν σφωδρῆσται
 βύλῃσιν ἐπ' ἐκτὴν σὸν πατρίδ' αἰσῶν
 ἀπαρβέναιτα μὲν τὰς ἐμὰς σπονδὰς,
 ἦξει δ' αἰδῶσ' ὅ μ' ἔχον ἐλπίσιν,
 ἢ μὴ παρέσθης ταῦτα τάδε μοι σείει.

ἀχι μνέτω κατ' αἰῶν· σιμνὰ γὰρ σιμνύσται·
 κλυ ὅμως δ' ὅσον δυνατόν, αἰδέσθαι χερῶν·
 ἀχι σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἔξω, ὅτι κενὴ μὲν,

μήτ'

- μήτ' ἔτ' ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθω μεκ' ἔναι.
- Στρατὸς γὰρ ἄβροτα, ἀργαῖς ἂν τῶν ὀπιθεν,
- Λέγας ποτηρὰς καὶ κακοσύμφορα πάντα,
 πάντως δέ μ' ἰκετώοις ἤξειτ' εἰσέειναι,
 ἥτ' ἀνικέταυτος ἦς· ἐμὸν γὰρ ἐς ὀρίων
 μέγιστος, ὃ μᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
 ὡς ἐν γ' ἀνέσασ', ἵασι μὲν φασὶν μὲν ὄρεν.
 φασὶν δὲ λέγων, καὶ μάτην ἐγκριτο μῶν,
 θάνοιμι· μὴ θάνοιμι δ', ἥντινάσω κέρην.
- κλυ ὄναο, συνελθὼς δυσυχνύτας ὠφελῶν.
- ἀχι ἄνευ δὴ νῦν ἔτα το πρᾶγμ' ἐχμ' καλῶς.
- κλυ τί τῷτ' ἐλέξας, ὥς ἀνυσέοι γίγναι.
- ἀχι πεθῶμιθ' αὐτὶς πατέρω βέλτιον φρονέον.
- κλυ κακὸς τίς ἐστὶ, κακὴ λῆα ταρβέει σρωτόν.
- ἀχι Ἀλλ' οἱ λόγοι γιγασσάμενοι λήγας.
- κλυ ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· τί δὲ χρή με δρῶν φράσας.
- ἀχι ἰκέτω' ἐκείτον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα.
 ἀνδ' ἀντιβάνη, πρὸς ἐμὸν πορνύτοιον.
 εἰ γὰρ τὸ χρεὼν ἐκείνῳ, ὃ τὸ μὲν χρεὼν
 χωρεῖν· ἐχμ' γὰρ ἔκτο τὴν σωτηρίαν.
 καὶ γὰρ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γένεσθαι.
 στρατὸς τ' αὖτ' ἐμὲ μετ' αὐτόν· ἥ τ' ἀπράγμματα
 λελογισμένῳ πράττειμι μάλλον, ἢ ἀδίνει.
 καλῶς δὲ κρανθέντων πρὸς ἡδονὴν φίλοις,
 σοὶ τ' αὖ γένετο καὶ ἐμῷ χωρὶς τάδε.
- κλυ ὡς σῶφρον' εἶπας· δράσειν δ' ἄσσοι δοκέει.
 ἦν δ' αὐτὰ μὴ πράττωμεν, ἂν ἐγὼ θέλω,
 πῶς αὖθις ὀφείμιθα γὰρ χρή μ' ἀβλίαν
 ἐλθῶσαν ἡγήσῃν χερ' ἐπίκρυον κακῶν;
- ἀχι ἡμεῖς σφύλακας, ὃ χρεὼν φυλάσσομεν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μή τις σ' ἴδῃ σείχυσαν ἐπὶ πῶς μένην
 Δαναῶν δι' ὄχλῳ, μὴ δὲ πατρῷον δόμον
 αἶχλυν· ὁ γάρ τοι Τυγδάριος, ὃν ἄξιός
 κακῶς ἀκύνει· ἐν γὰρ Ἑλλήσπιν μέγας.

κλυ ἔστιν τάδ' ἄρχε· σοὶ με σβλάσιν χρεῖον.

ἧ δ' ἦ σὶ θεοὶ, δίκη καὶ ὧν ἀνὴρ σὺ γέ,
 ἐσθλῶν κυρήσεις· ἧ δὲ μὴ, τί δειπνῶν;

χο τίς ἄρ' ὕμειναιος διὰ λωτῶν ἄλβους,

μετά τε φιλοχόρου κιθάρας,

συρίγγων θ', ὑπὸ καλαμόεσσαν

ἔσασαν ἰαχάν,

ὅτ' ἀνὰ Γήλιον αἰ καλλιπλόκημον

μυρ Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν

χρυσόσσανδραλον ἵχνης

ἐν γὰ κρύβυσαι,

Γηλῆως εἰς γάμον ἦλθον

μυλῶδοι, Θέτιν ἰαχὴν

μασι, τὸν τ' Ἀϊακίδαυ

κενταύρων ἐν ὄρεσι κλύεσσαι

πηλιάδα καθ' ὕλαν.

ὃ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς

λείπτρων τρύφη καὶ φίλον

χρυσέοισιν ἄφυσαι λοιπὰν

ἐν κρατήρῳ κρηταῖς,

ὄφρ' ὅς τις Γανυμήδης.

παρὰ δὲ λαυκοφαῖν

ψάμαθον ἐίλιασμέναι

κύκλια πεντήκοντα κόραι

Νηρῆος γάμους ἐχέουσιν

ἀνὰ δ' ἐλάταισι, σεφανώδει τε χλῆρ

Θίαιες

Θῖαςος ἔμολεν ἱπτοβότας
 κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν βιῶν,
 κρατῆρά τε Βάνχῃ·
 μέγα δ' ἀνέκλαγον ὦ τῆρῃ πόρα,
 παῖδες αἰ θεασαλαί· μέγα φῶς·
 μάντις ὁ φοῖβος, ὁ μυσᾶν
 τ' ἰδὼς γεννάσεις
 Χείρων, ἱξωνόμασιν,
 ὃς ἔξει χθόνα λογχή
 ρεσι σὺν Μυρμιδόνων
 Ἀσπισαῖσι, Γρίάμοιο κλεινῶν
 γαῖαν ἐκ πυρώσων,
 περὶ σῶματι χρυσεῶν
 ὅπλων ἠφαισποτόνων
 κικορυθμένος, ἔνδυντ' ἐκ θεᾶς
 ματρὸς δωρήματ' ἔχων
 Θέτιδος, ἅ νιν ἔτιπτε
 μακάριον· τότε δαί
 μονες τὰς αἰπατρίδας
 γάμον τῆρῃδος ἔθεσαν
 πρώτας, Γηλέως θ' ὕμειναις·
 σέ δ' ἐπὶ κῆρα σέψουσιν καλλιχόμαν
 πλόκαμον Ἀργεῖοι γαλιᾶν,
 ὥστε πιτραῖων ἀπ' ἀντρων ἐλθῶσαν,
 ὀρέων μόχθον ἀκήρατον,
 βρότειον αἰμάσσοντες λαιμόν,
 ὃ σύριγγι τραφέσαν, ὃ
 δ' ἐν ῥοιβδῇσει βυκόλων,
 παρὰ δὲ μητέρι τυμφοκόμοι,
 Ἰταχίδαις γάμον·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Ρ' ὃ τὸ τὰς αἰδῶν,
- Ἡ τὸ τὰς ἀρετὰς δύνασιν ἔχει
- Σθένειν τι πρόσωπον,
- Ὅποτε τὸ μὲν αἰσιπὸν ἔχει
- Δύναμιν, αἱ δ' ἀρετὰ κατόπισθεν
- Θνατοῖς ἀμιγῆται.
- Αἰομὴν δ' ἐκόμων κρατεῖ,
- Καὶ κοινὸς οὐκ ἔστι βροτοῖς,
- Μὴ τις θύων φθίτος ἴσθαι.

κλυ ἐξήλθον οἰκῶν προσκαπυμένη πᾶσιν,
 χρόνιον ἀπόντα, κῆκλε κλέπτα σῆμας.
 ἐν δακρύοισί θ' ἡ τάλαια παῖς ἔμει,
 πολλὰς ἰῆσαι μεταβολὰς ὁδὸν μάταιαν,
 θανάτου ἀκίχασ', αἱ πατὴρ βεβλήνται·
 μνήμην δ' ἄρ' ἔχον πλησίον βεβηκίτος
 Ἀγαμέμνωνος τυδ', ὅς ἐπ' αὐτῇ τοῖσιν
 ἀνόσια πράσσων καὶ χεῖρ ἀριβύσσεται.

αὐ Λήδας γένεθλον, ἐκ καλῶν εὐχῶν δόμον
 αἰρήν, ἔχ' ἔσθ' ἀπαρτὸν χωρὶς λάρυγ,
 θῆν' ἡλκύνει τὰς γαμμήνας πρίστου.

κλυ τίδ' ἔστιν, ἔπειτα καὶ ἀντιλάξευται;
 αὐ ἔκτε μετὰ παῖδα δωμάτων πατρὸς μίαια,
 ὥς χερσὶ βίβας παρῆσιν ὑντροτὶς μίαια,
 προχέτω τὴν βαλάνην πῦρ καυάρου ἐν χερσὶν,
 ἀφῇ τε πρὸς ἄμω, αἱ δὲ πρὸς αὐτῇ χρεῖν
 Ἀρτέμιδι, μέλας αἱ μακρὸς φασὶ μακρὰ.

κλυ τοῖς ὀνόμασι καὶ ἀλέγεις τὰ δ' ἔργα σου,
 ἔκ δ' ὅπως χαρμ' ὀνομάσασαι, αἱ λέγουσιν
 χώρ' εὐδύρατον ἐκ τῶν οὐρανῶν γὰρ πατρὸς
 πάντως αἱ μέλας, χαρὰς αὐτῇ πᾶσι καὶ

λαβῶσ'

- λαβὺς ὁ Ὀρέστην, σὸν κασίγητον τέκνον·
 ἰδὺς παρίστιν ἥδε παρθενὴν ἄσπετον·
 τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸς τῆςδε, καὶ μαυτὸς φράσσων·
 αἶψά τέκνον, τί κλάεις; ὅδε δ' ἡδύσι ἔργε-
 ῖς γῆν δ' ἐρέσας ἔμμεμα πρὸς ἔχαις πέπασα·
 ἰφί φῶ·
 = Τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἑρῶν ἀρχὴν κακῶν;
 ἅπασι γάρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα,
 καὶν ὑστάτοισι, καὶν μέντοις πάντα χαῖ·
 αἶψά τί δ' ἐστίν, ὥς μοι πάντως ἐν ἡκίτῃ,
 σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ ταραχὴν ὁμμάτωι;
 κλυ εἴφ' ἂν ἐρωτήσασθαι περὶ πόσι·
 αἶψά ὅδ' ἐν κέλῳ μὲν ὕμῳ, ἐρωτᾶσθαι θέλω·
 κλυ τὴν παῖδα τῆςδε, τὴν σὺ ἐμὴν μέλλεις καταγῆ;
 αἶψά ἔα·
 παρμονὰ γ' ἔλαβας, ὑποπόδες δ' ὠμῶν χρη-
 κλυ καὶ κῆνός μοι ποσὶ πρὸτον ἀπορήσας πάλιν·
 αἶψά σύ δ' ἦν γὰρ ἄρ' ἔφικόν; οἶον ὅτ' ἀπλῆς·
 κλυ ἔκ, ἀλλ' ἐρωτᾶς, καὶ σὺ μὴ λίγ' ἄλλαι μοι·
 αἶψά ὦ πότνια τέχνη, καὶ πόδες, καὶ δάμνατον ἐμὸν·
 κλυ καὶ μὸς τε, καὶ σῆμα δ', ἥς πρὶν ἄνδρα μένων·
 αἶψά τί ν' ἠδύκηναι; ἔκλυ· τὴν δ' ἐμὴν παῖδα παρ-
 ὄνυσ' ὁδ' αὐτὸς ὄντ' ἔχων, ὕποχλασιν·
 αἶψά ἀποκρίμεσθαι· προδίδεται τὰ κορυφῇ μιν·
 κλυ πάντ' οἶδα, καὶ πέπυσ μ', ἀπὸ γὰρ μέλλεις καὶ δρᾶν·
 αὐτὸ δὲ τὸ σῆμα σμολογόντος ἔστιν,
 καὶ τὸ σπᾶσεν πολλὰ μὴ κῆρυγος κτῆν·
 αἶψά ἰδὺς σιωπᾶν· τὸ γὰρ ἀνείκηντόν με δὲ
 ψαυδῆν ἔχοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ·
 κλυ ἄνευ δὲ τῶν ἀνακαλόμενων λόγων,

κ' ἔτι παρ' οὖσι χρῆσ' ὁ μὲν ἀνέχμασθ'·
 πρῶτον μὲν, ἵκα σοι πρῶτα τῦτ' ἀειδέσσω,
 ἔγχευ με ἀκούσ' με, κἄλαβες βία,
 τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανόν,
 βρέφος τε τὸ μὲν σὺ προσέρισας πάλω,
 μαστῶν βιαιῶς τῶν ἐμῶν ἀποσπᾶσας.
 καὶ τῷ Διὶ σὺ παῖδ', ἐμῶ τε συγγένῳ,
 ἵπποισι μαρμαίροντ', ἐπεστροφάστυν·
 πατὴρ δὲ πρέσβυς Τυνδαρίως σ' ἐρρύσατο
 ἱκέτην γινόμενον τὰ μὰ δ' ἔχεις αὐλίσχ'·
 ἔσοι καταλλαχθεῖσα πέρ σ' ἐγώ, καὶ δόμας,
 συμμαρτυρήσεις ὥς ἄ με μῦθον ἔν γοι·
 εἰς τ' Ἀφραδίτην σφραγεύσας, καὶ τὸ σὺν
 μέλαθρον αὖξ' ἐσ', ὥς τ' ἐσέλταται
 χάρειν, θύρα δ' ἐξέστω· ἄνδρα ματ' ἔν·
 Σπάνιον δὲ θύρῳ μὲν ἄνδρα, ποιανὴν λαβὴν
 Δάμαρτα, φιλῶντα δ' ἑσπέρην γυναῖκα ἔχει·
 τίπτω δ' ἐπὶ τῇ σφραγίδι καὶ δόμασιν
 τόνδ', ὧν μίαν σὺ τὰ μόνον μὲν ἀνέσχευ·
 κἄν τις ἀφ' ἡμῶν σὺ καλέσῃσιν ἐκ τῶνδε,
 λέξον, τί φησὶν; ἢ μὲν χρὴ λίσσιν τὰ σά;
 Ἐλένην Μενέλαος ἵνα λάβῃ, καλὸν γάμος
 κακῆς γυναῖκος μίθον· αἰποτὶς αὖτε νῆα,
 ταχθεῖσα, τοῖσι φιλοτάτοις ἰππομένο·
 αὐτ' ἦν σφραγὶς ἀνταρδιστῶν μὲν ἐν δόμασιν,
 κἄν ἐν γήσῳ δ' ἰὰ μακρὰς ἀπείρας,
 τίς ἐν δόμοις με καρδίαν ἔχειν δευῆς,
 ὅταν θρόνος τῶνδ' ἀσίδωτος αἰεὶ καίῃ,
 κενὸς δὲ παρ' ἐγγύας· ἡπὶ δὲ δακρυῖσι
 μόνῃ κἀνθ' ἡμῶν, τῇ δὲ βρυγνέσῃ σ' ἀγ'·

ΙΦΙ. Η ΕΝ ΔΥ.

ἀπώλεισέν σ' ὡς τέκον' οὐφταύσας πατὴρ
αὐτὸς κτενὼν, ἔκ' ἄλλος, ἔδ' ἄλλη χαρὶ,
τοιοῦνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους,
ἐπὶ βραδείας προφάσεως ἔδην μόθου,
ἐφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ πάντες αἰ λαλεῖμε μέλαι,
δέξομεθα δέξιν, ἥν τε δέξασθαι χρεῖον·
μὴ δῆτα πρὸς θιῶν, μὴτ' ἀναγκάσῃς ἐμὴ
κακὴν γινέσθαι περὶ σέ, μὴτ' αὐτὰς γίνε-
σθαι.

θύσεις δ' ἐπὶ τὴν παῖδ', ἥθ' αὖ τίνας ἀχλὺς ἐρεῖς;
τί σοι κατὰξεν, τὰ γὰρ θὸν σφάξων τέκνον,
νόστον πονηρὸν αἰνοῦντα καὶ χερῶς ἰὼν;
ἀλλ' ἐμὲ δέικναι σφάξον ἀχλὺς τί σοι;
ἔτ' ἄρ' αὖ σὺν ἐκείνῳ σφάξῃς ἢ οἱ μὲν ἂν,
ἢ τοῖσιν αὐθέντασιν ἢ φρονέουσιν.
ἥκων δ' εἴς τε ἄρ' οὖν προσπέσεις τέκναιαι σοῖς;
ἀλλ' ἐνθάδε σοι τίς δὲ καὶ προβλέψεται
παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κἀνὼς τιώσῃ
ταῦτ' ἡλευσέσθην ἢ ἀδελφόν ἢ ἀπὸ τῆς σοι
μόνον διαφέρειν, καὶ σφατῆλα τῆς σφάξης,
ὅτ' ἐπὶ δέικναι λόγον ἐν ἄρ' οὖν λέγειν.
βύβλησ' ἢ χαλκὸν παλιν φραγῶν ἐπὶ χθόνας;
κλῆρον τί θεῶν παῖδ', ὅτε θανέειν χρεῖον.
ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ'· ἀλλὰ μὴ σ' ἐξείρεται
σφάξιν παρασχέειν Δαναῶν δαίσι παῖδας σφάξιν,
ἢ Μενέλειον πρὸς μητρὸς Ἑρμείονη κτείσθαι;
ἔπερ τὸ πρῶτον ἦν σὺν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὸν
σώξουσα λείπτρον, καὶ δὲ ἐν σπέρματι.
ἢ δ' ἐξαμαρτύνῃ, ὑπὸ στροφῶν τεταρτύναι;
Σπάρτην κομίξασθαι, ἀπὸ τῆς γαλήνης.
τῶντων ἀμειψαί μ', ἢ τί μὴ καλῶς λέγω.

ἔρ' ὃν ἀνέκτανταί τ' αὖτ', μὴ δ' ἴσθι κτάνης
τὴν σῆμασε, καὶ μὴν πᾶσα, καὶ σφωρὼν ἔσθι.

χο. πιδ'· τὸ γάρ σσι τέκνα συναΐξαι, καλὸν
ἀγόμενον· ὕδα' πρὸς τὰς ἀντήποι βροτῶν.

ἰφ. Ἐἰδὼν τὸν Ὀρφέως ἔχον ὡπάτερ λόγον

· Γέγονε ἐπὶ τοῖς ὡς ὁ μιν κτείν' μοι πέτρας,

· Κηλῆν τε τοῖς κόροισιν ὅτ' ἐβυκόμην,

· Ἐνταῦθ' αἶψ' ἤπθον· ἐν δ' ἐπὶ τῷ ἔμψυχοι

δαίρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δοῦναι μεθεῖ.

· Ἰκτινύειαι δ' ἐγὼ κτείν' ἐξέπλεον ἔειπας

· Τὸ σῶμα τὸ μὲν, ὅπερ ἐνὶ σπλάγχθοις σσι,

· Μὴ μ' ἀπολίσσης ἄωρον· Ἢ δὲ γὰρ σὺ φῶς

· Βλέπειν τὰς δ' ὑπὸ γῆς, μὴ μ' ἔδ' ἐν ἀναιδέσσει·

· Πρώτη δ' ἐκάλυπτα ταῦτα, καὶ σὺ πᾶσι μεθεῖ.

· Πρώτη δ' ἐκάλυπτα ταῦτα, καὶ σὺ πᾶσι μεθεῖ.

· Φίλῃσι χάριτας ἔδωκε, μὲν τε δ' ἐξέπλεον

· Λόγος δ' ὅς μιν σὺ σσι· ὅς μιν ἄνθρωποι ἀνέκταν,

· Εὐδαίμονες ἄνδρες ἐν δ' ὁμοιοῦσι δόμοις

· Ζῶσαντες, καὶ θάλλουσιν ἀξίως ἑμῶν,

· Οὐ μὲν δ' ἄσδ' ἦν αὐτοῖς καὶ ἐξέπλεον μεθεῖ.

· Γέγονε, ὅτ' ἐστὶν ἀντιλήξομαι χάρις·

· Τὴν δ' ἄρ' ἐγὼ σι σπείρω, γὰρ ἡ σὺ δ' ἐξέπλεον

· Εμῶν φίλων σσι καὶ τοῖς ἄλλοις δόμοις κτείν' ἔειπας,

· Πόντον τιθῆναι ἐπὶ τοῖς δ' ὡς σσι σπείρω;

· Τύτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω·

· Σὺ δ' ἐκάλυπτα, καὶ μὲν ὡς σσι σπείρω.

· Μὴ, πρὸς γε Πέλοπος, καὶ πρὸς Ἀτρεΐδης πατρὸς,

· Καὶ τῶν κτείν' ἑμῶν, ἢ πρὸν ὡς σσι σπείρω;

· Νῦν δα τί τ' αὖτ' ὡς σσι σπείρω, καὶ μὲν ὡς σσι σπείρω;

· Τί μοι μέτεστι τῶν ἀπολείπειν ἑμῶν;

ΙΦΙ·Η ΕΝ ΔΥ

- » Ελένης τε, πόθεν ἔλθ' ἔκ' ὀλίγη τῷ μῦθ' ὅτι;
 » Βλέψον πρὸς ἡμᾶς· ὁμμα δὸς, φίλημά το·
 » Ἴν' ἀλλὰ πῦτο κατθανῆς ἔχου σείει
 » Μνημῆρον, ἃ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις·
 » Ἀδελφὲ, μὴρὲς μὲν αὖ ἐπ' ἰκίρεος φίλῃς,
 » Ομοῖα δ' ἐσὺν δαίμασιν ἰκίρεος· ζῆν σπασθῆς,
 » Τὴν σὺν ἀδελφῇ μὴ θατῆ· ἄθνημά το·
 » Κἄν νηπίους γὰρ τῶν κακῶν ἐχέτωται·
 » Ἴδ' ὅσων πῶν· λίαν κακῶν ὅδ' ὦ πατήρ·
 » Ἀλλ' αἰδέσασθαι μὲ, καὶ πατοῖν τεύχεα φίλῃ·
 » Ναί, πρὸς γῆφιν· ἄντ' ὅμοιόν δ' ὦ φίλῃ,
 » Ο μὲν, κροῶν ἐστὶν ἡδ' ἡφ' ἡμῶν·
 » ἐν στυγερῇ μῦσα, πάντα γιγνῆσθαι λόγῳ·
 » Τὰ φῶς τὸ δ' ἀνθρώποις ἡδύς τε βλέπειται·
 » Τὰ νέρθε δ' ὅδ' ἐστ'· μαίνεται δ' ὅδ' ἀχέεται·
 » Θαντῇ· κακῶς ξῆν ἡρώων, ἡ θαντῇ καλῶν·
 » ὦ τλήμων Ελένη, διὰ σέ, καὶ πᾶσιν γὰρ μῦθον,
 » αἰὼν Ἀτρείδαις, καὶ πέπλοις ἦναι μέγας·
 » Εὐὼ τὰ τ' οὐκ ἀσπόμενος ἔμει, καὶ τὰ μὲν,
 » Φιλῶν ἐμαυτῷ τέσσα· κακῶν μὲν γὰρ αἰ·
 » Δεινῶς δ' ἔχει με πᾶσι τοῖς μῦθοις γόνιαι·
 » Δεινῶς δ' ἐμὰ μὴ τῆς γὰρ πράξαι με δέ·
 » Ορᾷ ὅσον στρατὸν μάλα σφραγιστὸν τόδ'·
 » Χαλκιδέων ὅσων ἀπαισῶν· Ἑλλήνων ὅσων,
 » Οἷς νόστρον ἐκ ἐς Ἑλλήνων ἔστι,
 » Εἰ μὴ σὺ θύσω, μάστιγι αἶε Κρόνου λέγῃ·
 » Οὐδ' ἐστ'· Τροίαν ἐξελθὼν μακάρι βαρύν·
 » Μίμνῃ δ' Ἀφροδίτῃ τῇ· Ἑλλήνων στρατῷ·
 » Γλῆν ὡς τάχιστα βαρβαρῶν ἐπὶ χόρῳ,
 » Γαῖσά· καλῶς τῇ· ὅσον τῇ· ὅσον τῇ·

» Οἱ τὰς ἐν Ἀργεὶ παρθένας κτείνουσ' ἡμῶν,
 » Ὑμᾶς τε, καὶ μὲ, θέσφατον εἰλύνω θεῶν·
 » Οὐ Μενέλαός με καταδεδωλωται τέκνον,
 » Οὐδ' ἐπὶ τὸ κένυ βελάμενος ἐλήλυθα,
 » Ἀλλ' Ἑλλὰς, ἣ δὲ καὶ θάλασσα, καὶ μὴ θάλασσα,
 » Θύσασ' ἐγὼ τὴν δ' ἡσάντες ἀνάπαρμεν,
 » Ἐλευθέραν γὰρ δέχηται ἔσσαν ἐν σὺν τέκνον,
 » Καὶ μοὶ γενέσθαι, μὴ δὲ βωρβαροῖσ' ὕπο,
 » Ἑλλήνας ὄντας, λείπτρα συλλαῶσθαι βίη-
 κλυ ὥ τέκνον, ὥ ξέναι,
 οἱ ἐγὼ θανάτῳ σὺ μελέα.
 φάσκει σε πατὴρ ἄδ' ἀδελφεὶς
 ἴφι οἱ ἐγὼ μήτηρ μήτηρ τῶν τούτων
 μέλος ἴς ἄμφω τί πᾶσι καὶ ἄλλοις
 κῆρυγας μαιφῶν,
 εἰ δ' αἰεὶ τὸ δὲ φέρει
 ἰὼ· ἰὼ· νιφοβόλον
 Φρυγῶν νότος,
 Ἰδας τ' ὄρεα, Πρίαμ' ὅτι πατὴρ
 βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε,
 μητρὸς ἀπὸ πρὸν σφίσας,
 ἐπὶ μόρῳ θανάτῳ τε,
 Πάριν, ὃς ἰδᾶος, ἰδᾶος
 ἐλὶντ' ἐλέγοντο Φρυγῶν πόλιν,
 μὴ ποτ' ὤφρ' ἔκταν ἄμφω
 βασιὶ Βυκίλον τραφέντ'
 Ἀλέξανδρον οἰκίσαντα
 ὀμφὰν τὸ παλαιὸν ὕδωρ, ὅθεν ἦν καὶ
 τυμφᾶν κῆρυγας,
 λειμῶν τ' ἄνθος

ΙΦΙ·ΗΒΗ·ΑΥ·

θάλλων χλωρόν,
καὶ ῥοδόντ' ἀνθιαύωτον
θινάτε θιάσι δρίπαν,
ἐνθά ποτε Γαλλὰς ἔμελλε, καὶ
δολιόφρων Κύπρις,
Ἡρα δ', Ἑρμῆς δ' ὁ Διὸς ἄγγελος.
ἅμιν, ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις,
ἅδ' ἐ, θορὶ Γαλλὰς,
Ἡρα τε Διὸς ἄνκτες
ἀνῶσι βασιλῖσι,
κρίσιν ἐπὶ συγῶν,
ἔριν τε τὰς καλλοῦσας·
ἐμοὶ δὲ θάνατος, ὅκα μα μὲν
φέροντα Δαναΐδαισιν ὤκισσε.

χο
ίφι
πρόθυμά σ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἰλιον·
ὅδ' ἐ τεκῶν με τὰν τάλασαν,
ὦ μήτηρ, ὦ μήτηρ,
οἷχεται προδὺς ἔρημον.
ὦ δυσέλαιον ἔργον, πικρὰ
πικρὰν ἰδύσα δυσελόντα,
φονόομαι, δ' ἰόλομαι
σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν;
ἀνοσίε πατρός.
μή μοι ταῶν χαλκῶν μεροκάδω
πρύμνας ἅδ' Αὐλῆς θόξαθαι
τύσδ' ἕς ὄρμυς, ἕς Ἐρῖαν
ὤφελεν ἰλάταν πομπάν,
μήτ' ἀντάαν Εὐρύπην πλούσαν πομπάν,
Ζεὺς μελίσσων αὐρατ' ἄλλοις
ἅλλαν θνατῶν λαίφρεσι χαίρειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τοῖς δὲ λῦπαν, τοῖς δ' ἀνάγκαν,
τοῖς δ' ἐξορμῶν, τοῖς δ' ἐ, σέλλην,
τοῖσι δ' ἐ μέλλειν.

ἢ πολὺ μοχθοῦν ἄρ' ἦν γένεας,

ἢ πολὺ μοχθοῦν ἀμερίων;

χρεῶν δέ τι

δύσποτον ἀνδράσιν ἀναιρεῖν.

χι ἰὼ· ἰὼ· μεγάλα πάθια, μεγάλα δ' ἄχαι.

τοῖς Δαναΐδαισι τιβήσασιν θάρις κ' ὄρα.

ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορὰς κακῶν

τυχῆσαν, οἷας μὴ ποτ' ὠφελὺς τυχεῖν.

ιβ ὦ τέκν' ἡ μήτηρ, ἀνδρῶν ὄχλον ἴσορ' ἔπειλας.

κλυ τόν τε τῆς θεᾶς παῖδ', ὦ τέκνον', ὃ δ' αὖρ' ἐλήλυθας.

ιβι διαχαλᾷτέ μοι μέλαθρα.

- Δμῶες, ὥς κρύψω δέ μας.

κλυ τί δ' ἐφάνης τέκνον;

-ιβι τὸν Ἀχιλλεῖα, τὸν, ἰδ' ἦν αἰχμύνομαι.

κλυ ὥς τί δ' ἦ;

-ιβι τὸ δυστυχὲς μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρε.

κλυ ἔκ ἐν ἀβρότητι κῆσαι πρὸς τὰ νῦν πεπραχμένα,

ἀλλὰ μί μιν' ἔσε μνότητος ἔργον, ἣν δυνώμεθα.

χο ὦ γύναι τάλαίνα, Ληΐδας θυγάτηρ.

-κλυ ἔφουδ' ἦ θροῆς.

χο δ' ἦν ἐν Ἀργείοις βοᾷται.

-κλυ τίνα βοήν; σήμαινέ μοι.

χο ἀμφὶ σῆς παιδός. Κλυ· ποτιρ' ἔπας οἶωνόν λόγον.

χο ὥς χρεῶν σφάξαι νιν.

-κλυ κούδεις τοῖς δ' ἐναντίον λίγαι;

χο ἴσθ' οὐρυβὸν ἐγὼ ται, καὶ ντὸς ἤλυθον.

-κλυ ἐς τί ν' ὦξέται;

ἀχι σῶμα

ΙΦΙ·Η ΕΝΑΥ·

ἄχι σῶμα λυθῆναι πέτρῃσι·-
 -κλυ μῶν κόρην σώξεν, ἐμὴν;
 ἄχι αὐτὸ τῦτο·-
 -κλυ τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τῦ σὺ θιγῆς;
 ἄχι πάντες Ἕλληνες·-
 -κλυ στρατὸς δὲ Μυρμιδόνων ἔσοι παρῆν;
 ἄχι πρῶτος ἦν ἐκείνος ἐχθρός·-
 -κλυ δ' ἄρ' ὁλώλαμεν τέκνον·
 ἄχι οἱ με τῶν γάμων ἀπεκάλυψεν ἥσαν·-
 -κλυ ἀπεκρίνω δὲ τί;
 ἄχι τὴν ἐμὴν μέλλουσιν ἀνὴν μὴ καταΐν·-
 -κλυ δ' ἰκαίμεγάρ·
 ἄχι ἦν ἐφῆμισεν πατήρ μοι·-
 -κλυ κάργυθεν γ' ἐπέμψατο·
 ἄχι ἀλλ' ἐτι κῶμην κεκραγμῦ·-
 -κλυ τὸ πολὺ γὰρ δεινὸν κακόν·
 ἄχι ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι·-
 -κλυ καὶ μάχη πολλοῖσιν ἦς;
 ἄχι ἰσορᾶς τάχῃ φέροντας τῦσδ';-
 -κλυ ὄναο τῶν φρενῶν·
 ἄχι ἀλλ' ὀνησόμεθα· Κλυ· πᾶς ἄρ' ὅ κ' ἐτι σφαγῆσεται;
 ἄχι ὅ κ' ἐμῶν ἐκόντος· Κλυ· ἢ ἔφη δ' ὅστις ἄψεται κόρης;
 ἄχι μυρίοι γ' ἄξει δ' Ὀδυσσεύς·-
 -κλυ ἄρ' ὁ Σισύφου γόνος;
 ἄχι αὐτὸς αὐτός·=
 =κλυ ἰδία πράων, ἢ στρατῷ ταχθεὶς ὕπο;
 ἄχι ἀρεθεὶς ἐκόν·=
 =κλυ πονηρὰν ἀρεσιν μισαφονεῖν·
 ἄχι ἀλλ' ἐγὼ χήσω νιν· Κ· ἄξει δ' ὅ κ' ἐκῶσαι ἀρπάσας;
 ἄχι δηλαδὴ ξανθὴς ἐθίρης·=

Η Η

- κλυ ἐμὲ δὲ τί χρὴ δρᾶν τότε;
 ἄχι ἀντίχου θυγατρός· Κλυ· ὥς τῷ δ' ὕνεκ' ὕσφαγήσῃ).
 ἄχι ἀλλὰ μὴν ἦς τὴν τὸ γ' ἦξει· Ἴφι· Μητέρα, εἰσακύνσατε
 » Τῶν ἐμῶν λόγων· μάτην γὰρ ἔσορῶ θυμὸν μένῃν
 » Σὺ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἢ μὴν, καρτερῶν ὕψ' ἔσθ' ἰον.
 » Τὸν μὲν ὅν ξένον δίκαιον ἀνέσαι προθυμίας.
 » Ἀλλὰ καὶ σὲ τῷ δ' ὄραν χρὴ, μὴ διαβληθῆς σφατῶ.
 » Καὶ πλέον πράξωμεν ὕδεν· ὅς δὲ συμφορᾶς τύχη,
 » Οἷα δ' ἔσθ' ἡλθεν μ' ἄκυσσον μήτηρ ἐννοῦ μένῃν.
 » Κατθανῶν μὲν μοι δέδοικται· τὴν δ' αὐτὴ βύλομαι
 » Εὐκλεῶς πράξαι, παρῆσα γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενές.
 » Δαῦρο δ' ἡσκέψαι μεθ' ἡμῶν μήτηρ, ὥς καλῶς λέγω
 » Εἰς ἐμὴν Ἑλλάδα ἢ μεγίστην πᾶσαν ὕν' ἀποβλέπει,
 » Κἂν ἐμοὶ πορθμὸς τεναῶν, =
 » καὶ Φρυγῶν κατασκαφαί.
 » Τὰς τε μελλύσας γυναῖκας, ἣν τι δρῶσι βάρβαροι,
 » Μηνέβ' ἀρπάξειν ἴαν τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος,
 » Τὸν Ἑλένης τίσαντας ὀλεθρον, =
 » ἦντιν ἦρπασεν Γάρις.
 » Ταῦτα πάντα κατθανῶσα, ῥύσομαι καὶ με κλέος
 » Ἑλλάδ' ὥς ἡλυνθέρωσα μακάριον γηκῆσεται.
 » Καὶ γὰρ ὕδ' ἐτοίμην γ' ἐμοὶ φιλοφύξην χρεῶν.
 » Γᾶσι γάρ μ' Ἑλλησι κοινὸν ἔτεκες, ὕχισοὶ μάστι·
 » Ἀλλὰ μυρίοι μὲν ἄνδρες ἀπὸ σικπιφραχμέντοι,
 » Μυρίοι δ' ἐρέτ' μ' ἔχοντες πατρίδος ἡδὲ κλημῆνης,
 » Δρᾶν τι τοι μῆσυσιν ἐχθρὸς τε, =
 » ἤ ὑπὲρ Ἑλλάδος θανῶν.
 » Ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' ἔσθ' ἅπαντα κωλύσει τάδε.
 » Τί τὸ δίκαιον τῷ γ' ἄρ' ἔχοιμιν ἀντιπῆν ἔπος;
 » Κἂν ἐκὼν ἔλθωμεν· ὕδ' ἄν τ' ἐπὶ δὲ διὰ μάχης μολεῖν
 » Γᾶσιν Ἀργείοις γυναῖκας ὕνεκ', ὕδ' ἐκατθανεῖν.
 » Εἰς

- » Εἷς γ' ἄνῃρ, κρήαιον γυναικῶν μυρίων ὄραν φάος.
 » Εἰ δ' ἐβηκίβη τὸ σῶμα τὸ μὸν Ἀρτεμιν λαβῆν,
 » Εμποδῶν γενήσο μ' ἐγὼ θνητὸς ἔσα τῇ θεῇ;
 » Ἀλλ' ἄμῃχανον· δίδωμι σῶμα τὸ μὸν Ἑλλάδι.
 » Θύετ'· ἐκπορβεῖτε Τροίαν· ταῦτα γὰρ μνηστῆρά μιν
 » Διὰ μακρῶν καὶ παῖδες ἔντοι, καὶ γάμοι, καὶ δόξ' ἐμὴ
 » Βαρβάρ' δ' Ἑλλήνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὅ βαρβάρους
 » Μῆτερ Ἑλλήνων· τὸ μὲν, γὰρ δ' ὅλον, οἷδ' ἐλεύθεροι·

χο τὸ μὲν σὸν ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει.

τὸ τῆς τύχης δὲ, καὶ τὸ τῆς θεῆς, νοσῇ.

ἀχι Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν με τις θεῶν
 ἔμελλε θῆσιν, εἰ τύχοι μισῶν γάμων.

ξηλῶ δὲ τὸ μὲν, Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δέ σε·

ὦ γὰρ τόδ' εἶπας, ἄξίως τε πατρίδος.

τὸ θεομαχῆν γὰρ ἀπολιπὺς ὅσον κρατῇ,

ἐξελογίσω τὰ χρεῖα, τὰ τ' ἀναγκαῖα γιν.

μᾶλλον δὲ λέντρων σῶν πῶτος μ' εἰσέρχεται,

εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναῖα γὰρ ῥ'.

ὄρα δ'· ἐγὼ γὰρ βύλο μαῖ σ' ἀεργετῆν,

λαβῆν τ' εἰς οἶκον· ἄχθο μαῖ τ', ἴτω Θέτις,

ῥ' μὴ σε σώσω Δαναῖδαισι διὰ μάχης

» ἐλθὼν· ἄθροισον, ὦ θάνατος δεινὸν κακόν.

ἰφι λέγω τάδ', ὅδ' ἐν δένδρῳ δαλαβὴ μένη.

ἢ Τυνδαρίδ' παῖς διὰ τὸ σῶμα ἄρχαι, μάχας

ἀνδρῶν τιθεῖσα, καὶ φόνους· σὺ δ' ὦ ξένε,

μὴ θνήσκῃς δι' ἐμὲ, μήδ' ἀποκτείνῃς τινά·

ἔα δὲ σῶσαι μ' Ἑλλάδ', ἣν δυνώμειθα.

ἀχι ὦ λῆμ' αἰρῖσον, ὅτ' ἐχὼ πρὸς τὴν ἔτι

λέγειν, ἐπεὶ σοι τάδε δοκῇ· γενναῖα γὰρ

φρονεῖς· τί γὰρ τάλιθός ἔκ' ἐποιτίζαν;

ὅμως δ' ἴσως γινεῖται μεταγνώμης τάδε·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥς ἔν' ἂν ῥέῃς τὰ π' ἐμὲ κτελόμενα,
 ἐλθὼν, τὰ δ' ὅπλα θήσομαι βωμῇ πέλας,
 ὡς ἔκ' ἐάσω νῶσ', ἀλλὰ κωλύσων θανέειν.
 χρῆσθαι δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
 ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἰδῆς.
 ἔκκ' ἐάσω σ' ἀφροσύνη τῇ σῇ θανεῖν.
 ἐλθὼν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεῶς,
 παραδοκῆσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.

Ἰφι μῆτερ, τί σιγῇ δακρύοις τέγχεις κόρας;
 κλυ ἔχω τάλαίνα πρόφασιν, ὥστ' ἀλλεῖν φρένα.
 Ἰφι παῦσαί με, μὴ κἀκίξει τάδε δ' ἐμοὶ πιθῶ.
 κλυ λῆγ', ὡς παρ' ἡμῶν ἔδ' ἐν ἀδικήσῃ τέκνον.
 Ἰφι μὴ τ' ὄννη τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχὺς,
 μὴ τ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίχῃ πέπλος.
 κλυ τί δ' ἦτα τόδ' ἔπας ὧ τέκνον, ἀπολίσσάσθαι;
 Ἰφι ἔσ' οὐκ ἐίσωσμαι· κατ' ἐμὲ δ' ὠκλήεις ἔση.
 κλυ πῶς ἔπας; ἔπενθῆναι με σὴν ψυχὴν χρεῶν;
 Ἰφι ἥκιστα, ἐπ' ἐμοὶ τὺ μὲν ἔσ' ἔχω δ' ὀφείλεις.
 κλυ τί δ' αἶ, τὸ θνήσκῃς ἢ τάφος νομίζεται;
 Ἰφι βωμὸς θεῶς μοι μνημάτων Διὸς κόρη.
 κλυ ἀλλ' ὧ τέκνον, σοὶ πείσομαι· λήγῃς γὰρ ὦ.
 Ἰφι ὡς αὐτὸς χυθῶν Ἑλλάδος τ' αὐεργέτης.
 κλυ τί δ' αἶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
 Ἰφι μὴ δ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψῃ πέπλος.
 κλυ ἔγω δ' ἐπαρὰ σὺ φίλον ἔπος τί παρθένοισ;
 Ἰφι χαίρειν. Ὀρίσθην τ' ἐκτρίψ' ἀνδρα τόνδε μοι.
 κλυ προσέκλυσάε νιν ὕστατον θιωμένη.
 Ἰφι ὦ φίλτατ', ἐπεκῆρσας ὅσον ἔχεις φίλοις.
 κλυ ἔσ' ὅτι κατ' Ἀργεὺς δρῶσά σοι χάριν φέρω;
 Ἰφι πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ σύγει, πόσιν τε σὸν.
 κλυ δεινὸς ἀγῶνας διὰ σέ κείνον δ' ἔδραμῃν.

Ἰφι ἄκωρ

ΙΦΙ·Η ΕΝ ΑΥ

Ἰφι ἄκων μὴ πὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλυσεν·

καὶ δόλῳ δ' ἀγεννῶς Ἀτρείως τ' ἔκ' ἀξίως·

Ἰφι τίς μ' ἔσιν ἄξων πρὶν παρὰ ξένοισι κόμας;

καὶ ἐγὼ μετὰ γε σοῦ·—

—Ἰφι μὴ σὺ γ' οὐ καλῶς λήγεις·

καὶ πέπλων ἐχομένη σῶν· Ἰφι· ἐμοὶ μήτερ πιθοῦ·

μὲν ὥς ἐμοὶ τε, σοὶ τε κάλλιον τόδε·

πατὴρ δ' ὅπαδ' ὧν τῶνδε τίς με πεμπέτω

Ἀρτέμιδος ἧς λειμῶν, ὅπῃ σφαγῆσομαι·

καὶ ὧ τέκνον, ὄϊχ'· Ἰφι· καὶ πάλιν γ' ἔκ' ἀξίως·

καὶ λιπύσσα μητέρα· Ἰφι· ὥς ὅρᾳς γ' ἔκ' ἀξίως·

καὶ γῆς, μή με προλίπῃς· Ἰφι· ἔκ' ἐγὼ σάξεν δ' ἄκρυν·

ἔμῃ δ' ἐκ' ἀφ' ἡμῶν τῶν νεανίδες

παῖδ' ἀνατῆ' μὴ συμφορᾷ Διὸς κόρη

Ἀρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαις ἀφ' ἡμῶν·

κατὰ δ' ἐναρχέσθω τις· ἀθέσθω δὲ πῦρ,

προχύταις καθαροῖσι· καὶ πατὴρ ἐμὸς

ἐνδεξιόσθω βωμὸν, ὥς σωτηρίαν

Ἑλλήσι δώσας ἔρχομαι νηφύρον·

Ἰφι ἄγετέ με τὰν Ἰλίου

καὶ Φρυγῶν ἐλεπτολίαν·

σέφειά περὶ βόλα δίδοτε, φέρε

τε, πλόκαμος ὅδε κατασέφειν·

χερσὶ βῶν τε παλαιῶν,

ἐλίσσεται ἀμφὶ ναόν,

ἀμφὶ βωμὸν Ἀρτεμιν,

τὰν ἀνασταν Ἀρτεμιν,

τὰν μάκαιραν·

ὥς ἐμοῖσιν ἢ χρεῶν

αἵμασι, θύμασί τε,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- θέσφατ' ἐξαλείψω.
 χο ὦ πότνια, πότνια μήτηρ,
 ὥς δ' ἀκρυα γέ σοι
 δῶσο μὲν ἀμέτερα.
 παρ' ἱεροῖς γὰρ ὅπρ' ἐπει.
 ἴφι ὦ νείανιδες,
 συνεπαῖδετ' Ἀρτεμιν,
 Χαλκίδος ἀντίπορον,
 ἵνα τε δόρατα
 μέμονε δαῖα δι' ἐμὸν ὄνομα,
 τὰς δ' Αὐλίδος σινοπόροις
 ὄρμοις. ἰὼ γὰρ μήτηρ,
 ὦ Πελασγία,
 Μυκῆνά τ' ἐμαὶ θεράπαιναι.
 χο καλῆς πόλις μα Γερσείως,
 πυκλωπίων πόνον χερῶν.
 ἴφι ἔθρεψας Ἑλλάδι μέγα φάος.
 θανῶσα δ' ὅκ' αἰτάνομαι.
 χο κλέος γὰρ ὅσε μὴ λίπη.
 ἴφι ἰὼ. ἰὼ. λαμπαδῶχος ἀμέρα,
 Δίος τε φέγγος ἕτερον,
 ἕτερον αἰῶνα,
 καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
 χαῖρέ μοι φίλαν φάος.
 χο ἰὼ. ἰὼ. ἴδεσθε τὰν Γαίης
 καὶ Φρυγῶν ἐλέησθαι.
 σείχυσαν, ἐπὶ κάρᾳ σέφη
 βαλλομένα, χερσὶ βῶν τε παλαιῖς,
 βωμόν γε δαίμονος θείας,
 ῥανίσιν αἰματρὶ ῥύντοισι

θανῶσαν

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ

θανῆσαν, ἀνφύητε σώματος
 δέριν σφαγῆσαν, ἄνδρεςοι πατῆρ
 πατῶναι μένσ' ἰσε, χέρνιβές τε,
 στρατός τ' Ἀχαιῶν θέλω
 Ἰλίον πόλιν μολεῖν.

ἀλλὰ τὰν Διὸς κέρας
 κλήσω μιν Ἀρτέμιν θεῶν ἀνασταν,
 ὥς ἐπ' αὐτῇ πότμῳ.

ὦ πότνια θυμάσι βροτῆσιν
 χαρῆσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν
 γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν,
 καὶ δολοέντα Τροίαν ἔδῃ,
 Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις
 Ἑλλάδι κλέντατον σφαῖνον
 δὸς ἀμφὶ κέρας τεῶν
 κλέος ἀγέμνησον ἀμφιθεῖναι.

ἄγγ ὦ τυνδάρῃ παῖ Κλυταμένησρα, δόμον
 ἔξω πέρασον, ὥς κλύοις ἐμῶν λόγων.

κλυ φθογγῆς κλύεσθαι δαῦρο σῆς ἀφικόμην,
 ταρβῆσα τλήμων, καὶ κτεπληγμένη φόβῳ.
 μή μοι τίτ' ἄλλην ξυμφορὰν ἢ κείσθ' ἔρων
 πρὸς τῇ παύσῃ; Ἀγγ. σῆς μὲν ἔν παιδὸς πέρι.
 θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σὴ μῆναι θέλω.

κλυ μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράξ' ἔσον τάχος.

ἄγγ ἀλλ' ὦ φίλῃ δέσποινά, πᾶν πάυσθ' σαφῶς.
 λέξω δ' ἀπαρχῆς, ἥν τι μὴ σφαλεῖσά μιν
 γνώμῃ, ταράξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμῇν.

Ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεθα τῆς Διὸς κέρας
 Ἀρτέμιδος ἄλσος, λήμανός τ' ἀνθηφόρος,
 ἔν ἣν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατὸν ματος,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σὴν παῖδ' ἄγοντες, ἀνὺς Ἀργείων ὄχλος
 ἠθροΐξεθ'· ὥς δ' ἐσθλὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ
 ἐπὶ σφαγῆς στείχουσιν ἕς ἄλσος κόρην,
 ἀνυσέναιε· καὶ μάλιν σρέψας κῆρα,
 δακρυὰ προΐην ὀμμάτων, πέπλον προβάς·
 ἠδὲ, σταθῆσα τῷ τεκνόντι πλησίον,
 ἔλεξε τοιαῦδ'· ὦ πάτερ, πάρειμί σοι·
 τὺ μὲν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας,
 καὶ τῆς Ἀπάσης Ἑλλάδος γαίας ὑπὲρ,
 θῦσαι δίδωμι ἐκῶσα πρὸς βωμὸν θεῶς,
 ἄγοντας ἧτέρῃσι θέσφατον τόδε·
 καὶ τὺ π' ἐμὲ εὐτυχοῖτε, καὶ νικηφόρου
 δῶρον τύχοιτε, πατρίδα τ' ἐξίκοιθε γῆν·
 πρὸς ταῦτα, μὴ φάωσιν τις Ἀργείων ἐμὴν
 σιγῇ· παρέξω γὰρ δέρην ἀπαρδίως·
 τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησε κλύων
 ἀνψυχίαν τε, κἀρετὴν τῆς παρθένου·
 σὺς δ' ἐν μίσῳ Ταλθύβιος, ὃ τόδ' ἦν μέλον,
 ἀμφὶ μίαν ἀνείπε, καὶ σιγὴν σφατῶ·
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἕς κανῶν χρυσήλατον
 ἔθηκεν ὀξὺ χειρὶ φάσγανον σπᾶσας
 κολεῶν ἴσωθεν· κρᾶτά τ' ἐσεύεν κόρης·
 ὁ παῖς δ' ὁ Γηλῆως ἐν κύνελω βωμὸν θεῶς
 λαβὼν κανῶν, ἐθρεξε χερσὶ βάς θ' ὀμῶν,
 ἔλεξε δ' ὠθηρόντων Ἀρτεμι, παῖ Δίος,
 τόλα μπρὸν εἰλίανσ' ἐν ἀφρόνῃ φῶος,
 δέξαι τὸ θυμὰ τόδ', ὅγε σοι δωρῶμεθα,
 σφατὸς τ' Ἀχαιῶν, Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὀμῶν,
 ἄχραντον αἶμα, καλλιπαρθένου δέρης·
 καὶ δὸς γενέσθαι πλὴν νεῶν ἀπὸ μῶνα,

ΙΦΙ.Η ΕΝ ΑΥ.

Τροίης τε πύργα μ' ἐξελγὴν ἡ μᾶς δορί.
 ῥ' ὡς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι, πῶς στρατός τ' ἐστὶ βλείπων.
 ἱερούς δ' ἐφάσσανον λαβῶν, ἐπείξατο,
 λαμμόν τ' ἐπισκοπῆθ', ἵνα πλήξειεν αὐτ.
 ἐμοὶ δ' ἐτ' ἄλλος ἔμικρόν ῥ' ὀφείφρενι,
 καὶ σὺν νενουκῶς. θαῦμα δ' ἦν ἄφνης ὄραν.
 πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἤθετ' αὐτὸν σαφῶς.
 τὴν παρθένον δ' ἔκιδαν ἔγῃς εἰσεῖδν.
 βοᾷ δ' ἱερούς. ἅπας δ' ἐπύχνησε στρατός,
 ἀελλῶν ῥ' ἰσίδοντες ἐκ θεῶν τινος
 φᾶσ μ', ὅγε μὴδ' ὀρωμένε πίσις παρῆν.
 ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ', ἐκεῖτ' ἐπὶ χθονὶ,
 ἰδεῖν μεγίστη, διαπρεπῆς τε τὴν θέαν.
 ἥς αἶματι βωμὸς ἐρ' ῥ' αἰνέτ' ἄρδην τῆς θεῆς.
 καὶ τῷ δ' Κάλχας, πῶς δοκεῖς, χαίρων ἔφη,
 ὦ τῷ δ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινὴ στρατῷ,
 ὁράτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 πρῶθ' ἔθηκε βωμίαν ἔλαφον ἀρεῖδρόμον;
 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάξεται,
 ὡς μὴ μύθοισι βωμὸν ἀγενεῖ φόνον,
 ἠδ' ἔως τε τῷτ' ἐδέξατο. καὶ πλὺν ὕριον
 δίδωσιν ἡ μῖν, Ἰλίῳ τ' ἐπιδρομάς.
 πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
 χώρη τε πρὸς ναῦν, ὥς ἡμέρα τῇδε δῆ,
 λιπόντας ἡ μᾶς Ἀυλίδος κοίλῃς μυχῆς,
 Ἀἰγᾶον διδμα διαπεραῖν. ἐπ' ἧ δ' ἅπαν
 κατηνθρακώθη θυμὸν ἐν Ἡφαίστου φλογὶ,
 τὰ πρόσφορ' ἤνυξεν, ὡς τύχοι νόσου στρατός.
 πέμπε δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥς τέ σοι φράσαι τάδε,
 λέγειν θ' ὅποιος ἐκ θεῶν μοίρας κυρῆ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ δ' ὅταν ἔχῃ κρηττον καθ' Ἑλλάδα.
 ἐγὼ παρῶν δέ, καὶ τὸ πρᾶγμ' ὀρῶν, λέγω,
 ἢ πᾶς σαφῶς σοι πρὸς θεὺς ἀφίπτατο.
 λύπης δ' ἀφαίρεθ', καὶ πόσος πάρες χόλον.

» Α. προσδόνκτα δὲ βροτοῖσι τὰ τῶν θεῶν.

» Σώξυσί θ', ὅς φιλῶσιν. ἤμαρ γὰρ τόδε,

» Θανῶσαν εἶδε, καὶ βλέπυσαν παῖδα σὴν.

χο ὥς ἦδ' οὐ μὰί τοι ταῦτ' ἀκῦσας ἀγγέλου.

ξῶν δ' ἐν θεῶσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

κλυ ὦ πάτερ θεῶν τῶ, κλέμματα γέγονας,

πῶς σε προσείπω; πῶς δ' ἐφῶς

παραμυθεῖσθαι τῶςδε μάτην μύθους,

ὥς σε πένθος λυγρὸν παυσάμεν.

χο καὶ μὲν Αἰγαμέμνων ἀναξ εἰσέρχεται,

τῶςδ' αὐτὸς ἔχων σοι φράξιν μύθους.

αἰ γύναι, θυγατρὸς ἐνέκ' ὀλβιοὶ γενοίμεθα ἄν.

ἔχῃ γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.

χρὴ δέ σε λαβῆσαι τόνδε μόχλον νειανῆ,

εἰσέρχεται πρὸς οἶκόν, ὥς στρατὸς πρὸς πλῆν ὄρεα.

καὶ χαῖρε. χρόνιά γε τὰ μά σοι προσφθέγματα

Τροίηθεν ἔσαι. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.

χο χαίρων Αἰτρείδην, γῆν' ἵκε Φρυγίαν.

χαίρων δ' ἐπ' ἀνήκε,

κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἐλών.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

AS IN THE YONAH EYE
A B A B A B A B

192

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.
IPHIGENIA IN TAURIS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝΤΑΥΡΟΙΣ.

Ορίσῃς κατὰ χρῆσμον ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Γυλάδῃ, παρακινηθῇς, τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελίσθαι προηρᾶτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεώς, καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθῇς, ἀνήχθῃ κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ σφάγιον γένωνται. τὺς δ' καταπλάσαντ' ξένους, ἀπέσφαττον.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῷ δράματι, ὑπὸκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐξ ἑλλήνων γυναικῶν, θεραπανίδων τῆς Ἰφιγένειας.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἰφιγένεια.

Βυκόλος.

Ορίσῃς.

Θόας.

Γυλάδης.

Ἀγγελος.

Χορὸς.

Ἀθινᾶ.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἰφιγένεια.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΝΕΝΤΑΥΡΟΙΣ.

Ελοφ' ὁ ταπτάλειος εἰς
 Πίασαν μολὼν
 θαῦσιν ἵπποις, Οἶνο μάς
 γαμῆ κόρην.

εἰς ἧς, Ατρὸς ἐβλασεν. Ατρῴως δὲ παῖς,
 Μενέλαος, Αχμήμενων τε. τῷ δ' ἔφην ἐγὼ,
 τῆς τυνδαρείας θυγατρὸς Ιφιγένεια παῖς,
 ἦν ἀμφὶ δῖναίς, αἷς θάμ' Εὐριπος πυκναῖς
 αὔραις ἐλίσσων, κυανίαν ἄλα σφίρει,
 ἔσφαξ' Ελένης ὕνεχ', ὥς δοκεῖ πατήρ
 Αρτέμιδι κλειναῖς ἐν πνυχᾶσιν Ἀυλίδος.
 ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν σόλον
 Ἑλληνικῶν συνήγαγ' Αγαμέμνων ἄναξ,
 τὸν καλλίνικον σέφανον ἱλίου θέλων
 λαβεῖν Αχχιὺς, τὺς δ' ὕβρισθέντας γάμους
 Ελένης μετελθόν, Μενέλεω χάριν φέρων.
 δεινῆς τ' ἀπλοίας, πναιμάτων τ' ὕψους, τυχάνων,
 εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε.
 ὦ τῆσδ' ἀνάστων Ἑλλάδος στρατηγίας
 Αγάμεμνον, ὃ μὴ ταῦς ἀφορμίσῃ χροτὸς,
 πρὶν ἂν κόρην σὴν Ιφιγένειαν Αρτεμις
 λάβοι σφαγῆσαν. ὅ, τι γὰρ ἐνῖαυτὸς τέκοι,
 κάλλιστον ὄξω φωσφόρῳ θύσειν θιᾶ.
 παῖδ' ὅν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταί μῆσρα δ' ἄμαρ,
 τίνκτει, τὸ κάλλιστον ἦς ἐμ' ἀναφέρων,
 ἦν χρή σε θῦσαι. καὶ μὲν Οδυσεὺς τέχνης
 μητρὸς παρέρχοντ' ἐπὶ γάμοις Αχιλλέως.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐλθῶσα δ' Αὐλίδ' ἢ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθῶς, ἐκαινόμεν ξίφει.
 ἀλλ' ἐξέκλιπεν ἑλαφον ἀντιδῶσά μιν
 Ἀρτεμις Ἀχαιοῖς· διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμψασά μιν, εἰς τήνδ' ᾗ κίσειν ταύρων χθόνα,
 ἧς ἄναισθε βαρβάροισι βάρβαρος
 Θόας, ὃς ὠκύν πόδα τιθῆς ἴσον πηροῖς,
 εἰς τῦνο μ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησίν με,
 ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ
 Ἀρτεμις ἑορτῆς, τῦνο μ' ἦς καλὸν μόνον.
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβημένη.
 θύω γάρ, ὄντος τῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλην ἀνὴρ.
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
 ἄρ' ῥητ' ἐσθθεν τῶνδ' ἀναικτάρων θιάς.
 αἰ καινὰ δ' ἦ καὶ νῦν φέρουσα φάσματα,
 λίσσω πρὸς αἰθέρ', ἧ τι δὴ τόδ' ἐς ἄκος.
 ἔδρε' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς,
 οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ, παρθένοισι δ' ἐν μέσσαις
 αὔδαι, χθαιὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλπ,
 φάγειν δέ· καὶ ἔω σᾶσα, θριγκὸν εἰσιδῆν
 δόμων πιτιόντα· πᾶν δ' ἐρήψιμον σῆρος,
 βεβλημένον πρὸς ὕδατος ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 μόνος δ' ἐλήφθη σύλος, ὥς ἔδοξέ μοι,
 δόμων πατρῶων· ἐκ δ' ἐπικράων νόμας
 ξανθὰς καθῆμαι, φθέγμα δ' ἀνθρώπων λαβεῖν.
 καὶ γὰρ τέχνην τήνδ', ἣν ἔχω ξενοκτόνον,
 τι μῶς ὕδραϊνον αὐτὸν, ὥς θανὴ μένον
 κλαίμεσα· τῦναιρ δ' ᾗδε συμβάλλω τόδ'·
 τίθηναι

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ

τίθειν Ὀρέσσης, ὃ κατηρξάμην ἐγώ.
 Στύλοι γὰρ οἰκῶν εἰσὶ παῖδες ἄρσενες.
 θνήσκουσι δ' ὥς ἂν χέρνιβες βάλωσί με.
 ὃ δ' αὖ σὺνιάψαι τένεα εἰς φίλους ἔχω.
 Στροφίῳ γὰρ ὅκ' ἦν πάϊς, ὅτ' ὠλύμην ἐγώ.
 οὖν ὃν ἀδελφεῷ βύλομαι δύναι χαῖς
 παρῶσα παντί· ταῦτα γὰρ δυνάμει δ' ἂν
 σὺν προστόλοισιν, αἷς ἔδωχ' ἢ μῖν ἅπαρ
 Ἑλληνίδας γυναικας· ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 ὅτ' ἔτι τινὸς πάρεσθ' ἐς ἔμ' εἰσω δόμων,
 ἐν οἷσ' ἴταίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεῶς.
 ὄρέ' ὄρα, φυλάσσ', μή τις ἐν σίβῃ βροτῶν.
 πυλ' ὄρῳ· σφοπῶμαι δ' ὅμμα πανταχῷ σρέφον·
 ὄρέ' Πυλάδην, δοκῇ σοι μέλαθρα ταῦτ' ἔχειν θεῶς,
 ἐνθ' Ἀργεῖον νῆον ποντίαν ἐστίασιν;
 πυλ' ἔμοι γ' Ὀρέσσει· σὺ δ' ἐπὶ σφοπῶν χρεῶν.
 ὄρέ' καὶ βωμὸς, ἔλλην' ὃ κατασάξει φόνος;
 πυλ' ἐξ αἰμάτων γυν' ξανθ' ἔχει τριχῶματα.
 ὄρέ' θριγκοῖς δ' ὅπ' αὐτοῖς σπύλ' ὄρε' ἦρτη μέναις,
 πυλ' τῶν καταθρόντων τὰ κροθίνια ξέτων.
 ὄρέ' ἀλλ' ἐγκυπλῶντ' ὄφθαλμόν ὃ σφοπῶν χρεῶν.
 ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὐτὴνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρήσας, ἐπειδὴ πατὴρ αἰμ' ἐτίσάμην,
 μητέρα κατακτάς· διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων
 ἡλαυνόμεθα θυγάδες ἐξέδροι χθονὸς,
 δρόμος τε πολλὸς ἐξέπλησα καμπίμης.
 ἐλθὼν δ' ἐσ' ἡρώτησα, πῶς τροχὸς ἅπτε
 μανίας ἂν ἔλθοι μ' εἰς τέλος, πῶν τ' ἐμῶν,
 ὅς ἐξ ἐμὸν περὶ πολὺν καθ' Ἑλλάδα.
 σὺ δ' ἔπας ἐλθὼν ταυρινῆς μ' ὄρε' χθονὸς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔνθ' Ἀρτεμις σὴ σύγγονος βωμὸς ἔχει,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεῶς, ὅφρασιν ἐνθάδε
ᾗς τὸ σδε γὰρ ὕβραν ὕπνῳ πῖσεν ἄπο.

λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν, ἢ τύχῃ τινί,
κίενδονον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονί
δύναι τὸ δ', ἐνθένδ' ὕδεν ἐρρήθη πέρας,
καὶ ταῦτα δρᾶσαν τ' ἄμπνοας ἔξεν πόνων.
ἢ κω δὲ πειθεῖς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε,
ἄγνωστον ᾗς γῆν, ἄξιον· σὲ δ' ἴστω

Γυλάδῃ· σὺ γάρ μοι τῷδε συλλήπῳρ πόνου
τί δρῶμεν; ἀμφίβλησρα γὰρ τοίχων ὄρας
κύνῃ λᾶ· πότιρα, δωμάτων πρὸς ἀμβάσας
ἐκβησόμεθα; πῶς ἂν ὕν μάθοιμεν αὖ,
ἢ χαλκὸς τανύκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς;
ὦν ὕδεν ἴσμεν· ἢν δ' ἀνοίγοντες πύλας
ληφθῶμεν, ᾗς βάσας τε μηχανώμενοι,
θανύμεθ'· ἀλλὰ πρὶν θανῆν, νεὼς ἐπι
φάγωμεν, ἢ περ δ' αὖρ' ἐναυστήσασμεν.

πυλ φάγειν μὲν ὕν ἀνεκτὸν, ὕδ' εἰώθαμεν·
τὸν τῷ θεῷ δὲ χρῆσθ' ὅν ὕ κακίστου·
γαῖ δ' ἀπαλαχθέντες, κρύψωμεν δέμας
κατ' ἄντρ', ἀπόντος τοτίδι διακλύξει μέλας
νεὼς ἄπωθεν, μή τις ᾗσι δὼν σκάφος,
βασιλεύσιν ᾗτη, κατὰ ληφθῶμεν βίᾳ.
ὅταν δὲ νυκτὸς ὅμμα λυγαίας μόλη,
τολμητέον τοῖς ξισὺν ἐκ ναῦ λαβεῖν
ἄγαλμα, πάσας προσφέροντα μηχανάς.
ὅρα δ' ἐγ' εἰσω τριγλύφων, ὅποι κεν ὄν
• δέμας καθῆναι· Τὺς πόνους γὰρ οἱ γὰθοι
• Τολμῶσι· δειλοὶ δ' ᾗσιν ὕδεν ὕδαμν.

ὀρέ· ὕτοι

ὄρε' ἔτσι μακρὸν μὲν ἦλθο μιν κώπη πόροι,
 ἐκ τερ μάτων δ' ἐ νόσον ἄρω μιν πάλι;
 ἀλλ' ἄν γὰρ ἤπας· πηστὶν· χῶρ' νεκρῶν
 ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσο μιν δέ μας.
 ἔγὰρ τὸ τῦ θεῦ γ' αἵτιον γνήσεται,
 πεσὼν ἄχρησον θέσφατον· τολμητίον.
 » Μόχθος γὰρ ἔδ' ἔς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρι·

ἰφι' αὖφα μῆτ' ὥ πόντε
 διαυὰς συγχωρῦσας πέτρας
 Εὐξείνου θάλασσας.
 ὦ παῖ τὰς Λατῦς,
 δίκτυν ἔρξα,
 πρὸς σὰν αὐλὰν ἐνύλων
 θαῶν χρυσήρεις θριγκῦς,
 πόδα παρθένιον
 ὅσιον ὀσίας
 κληδύχου δ' ἄλα πέμπω,
 Ἑλλάδος αὐίππυ πύργυς,
 καὶ τέχνη, χόρτων τ' αὐδένδρων
 ἐξαλλάξας Εὐρώπην,
 πατρώων οἰκῶν ἔδρας.

χο' ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
 τί με πρὸς ναὺς ἄγαγες, ἄγαγες;
 ὦ παῖ τῦ τὰς Τροίας πύργυς
 ἐλθόντος κληῖα σὺν κώπῃ
 χιλιοναῦτα μυριοτάχοις
 τῶν Ἀτρεΐδων τῶν κλεινῶν.

ἰφι' ὦ δ' μωαῖ, δυσθρηνήτοισ
 ὡς θρήνοις ἔγκειμαι,
 τὰς ἔκ ἀν' ἐμὸν μολπὰς βοᾷ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλὺροισι ἐλέχοις,
 ἔ. ἔ. ἐν κηδεύουσιν οἰητοῖσιν
 αἶ μοι συμβαίνουσ' ὅττι
 σύγγονον ἄμυν κατὰ
 κλαυμένα, ξωᾶς
 οἶαν ἰδοίμην ὅτιν ἀνείρων
 νυκτὸς, τὰς, ἐξῆλθ' ὄρφνα.
 ὠλόμαν, ὠλόμαν.
 ὅν ἐς οἶκοι πατρῷοι.
 οἱ μοι φρῦδος γέννα.
 φᾶ· φᾶ· τῶν Ἀργεῖ μόχθων.
 ἰὼ δ' αἶμον, ὅς τόν
 μόνον με κασίγνητον σὺλᾶς,
 αἰδοίμην· ὦ τάσδε
 χροᾶς μέλλω, κρατῆρά τε
 τὸν φθιμένων
 ὑδραίνειν γαῖας ἐν γῶτοισι,
 πηγὰς τ' ὑρείων ἐκ μόχθων,
 βάκχης τ' οἰνηρὰς λοιβὰς,
 ξυθαῖν τε πόνημα μελίσσων,
 ἀνεκροῖς θελητήρια κῆ
 τ'· ἀλλ' ἐνδὸς μοι πᾶγχρυσον
 πᾶγχος, καὶ λοιβὰν αἰδοίμην,
 ὦ κατὰ γαῖας
 Ἀργεῖ μενένοιον θάλασσαν,
 ὡς φθιμένη τάσδε σοι
 πέμπω· δέξαι δ'· ὃ γὰρ τάρρος
 τύμβος σοι ξανθὰν χαίταν,
 ὃ δ' ἀκρὺ οἶσω.
 τηλόσε γὰρ δὴ σὺς ἀπινάσθην
 πατρίδος,

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ

πατρίδες, κὶ μᾶς, ἕνα δοκίμα
 κῆμαι, σφαχθεῖσα τλάμων·

Χο ἀντιφάλλμυς ὥδ' αὖς,
 ὕμνοντ' ἀσιήταν σοι
 βάρβαρον ἰαχάν,
 δέσποιν' ἐξαυδάσω
 τῶν ἐν θρήνοις μῦσαν,
 νέκυσιν μέλειον·

ταῖν, ἐν μολπαῖς αἰῶας
 ὕμνῃ, δίχα πκιάτων·
 Φι οἱ μοι τῶν ἀτρεῖδ' ἀν' οἰκῶν·

ἔρρει φόως σκήπτρων·
 οἱ μοι πατρῶων οἰκων·
 τί ν' ἐκ τῶν ἀόλβων
 ἄρχει βασιλείων,
 ἀρχά· μόχθος δ' ἐκ μόχθων
 αἰσθε δινάυσαις ἵπποισιν
 πηλοῖς· ἀλλάξας
 δ' ἐξέδρας ἱερὸν ὅ μ' αὐγᾶς ἄλιος·
 ἄλλοις δ' ἄλλα προσέβα
 χρυσίας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδύνα,
 φόνος ἐπὶ φόνῳ,
 ἄχαια ἄχισιν·
 ἔνθεν τῶν πρόσθεν δ' μαθὲν
 τῶν Τανταλίδ' ἀν' ἐκβαίνει
 ποινὰ γ' ἐς οἶκους· ἀπὸ δ' ἄ
 δ' ἀπὸ δ' αὖς ἐπὶ σδι δ' αἰμων,
 ἐξ ἀρχᾶς μοι δ' οὐσδαίμων
 δαίμων τὰς ματρὰς ζῶντας,
 καὶ νυκτὸς κήντας ἐξ ἀρχᾶς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

λοχίαν, σερῶν παιδείαν,
 μοῖραι συντήνυσι θεαί.
 ἅ μιν αὖθις ἔξ Ἑλλάνων,
 ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ
 Λήδας, ἅ τλάμων κύρα
 σφάγιον πατρὸς αλώβα,
 καὶ οὐ μὲν ἀγάθητον
 ἔτεκεν, ἔτρεφεν ἀνκταίαν
 ἱππῆοισιν ἐν δῖοι φροισι
 φάμα μάθων Ἀνλίδος ἐπέβασαν
 τύμφαιον, οἳ μοι δύστυμνον,
 τῷ τὰς Νηρείως κύρας.
 αἶ· αἶ· τῶν δ' ἀξέινυ πόντῳ ξείνα
 θυγέρτης οἶκός τε αἶω,
 ἄγαμος· ἄτεκτος· ἄπολις· ἄφιλος.
 ὅταν Ἀργεὶ μέλπῃς Ἥραν, ὅδ' ἰσοῖς
 ἐν καλλιθόοις
 κερκίδι Γαλλάδος ἀπὸ δὸς ἡμῶν
 Τιτάνων ποικίλλουσα,
 ἀλλ' αἶ μοι ῥῶντων, δυσφόρμι
 γγα ξείνων αἰμάων σ' ἄταν,
 βωμὸς οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων,
 ὅδ' ἀοικτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυα.
 καὶ τῶν κείνων μὲν μοι
 λάβα, τὸν δ' Ἀργεὶ δμαθίγτα,
 κλαῖω σύγγονον,
 ὃν ἔλιπον ἐπιμασίδια
 ἔτι βρέφος, ἔτι νέον,
 ἔτι θάλος ἐν χερσὶ
 ματρὸς, πρὸς σέρνοισι
 τ' Ἀργεὶ σκηπτοῦχον Ορίσταν.

ΙΦΙ. Η ΕΝΤΑΥ.

- χο** καὶ μὴν ὁδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίνῃς
βυφορβὸς, ἥκει σημανῶν τί σοι νέον.
- βυ** Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ Κλυταμνήστρας τέκνον,
ἄκνυ καινῶν ἐξ ἐμῶν κηρυμάτων.
- ἴφι** τίδ' ἐστὶ τῷ παρόντος ἐκπλήσων λόγῃ;
- βυ** ἤκυσιν εἰς γῆν κυανίαν συμπληγάδων
πλάτῃ φυγόντες δ' ἰππυχοι νεανίαι,
θεῶ φίλον πρόσφαγμα, καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι· χέρνιβας δ' ἐ, καὶ κατάργματα
ἔκταν φθάνοις ἀντρεπῇ ποιούμενη.
- ἴφι** ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομα ἔχουσιν οἱ ξένοι;
- βυ** Ἕλληνες· ἐν τῷτ' οἶδα, καὶ περαιτέρω.
- ἴφι** ὅδ' ὄνομα ἄκνυσας οἶδα τῶν ξένων φράσαι;
- βυ** Γυλάδης ἐκλήξῃς ἄτερος πρὸς θατέρω.
- ἴφι** τῷ ξυζύγῳ δὲ τῷ ξένῳ τί τῷνομα ἦν;
- βυ** ὅδεῖς τόδ' οἶδεν· ὅ γάρ ῥ' ἔσηκνύσαμεν.
- ἴφι** πῶς δ' εἶδεν αὐτὸς, καὶ τυχόντες ἔλτε;
- βυ** ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἄξενος πόρου.
- ἴφι** καὶ τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία;
- βυ** βῆς ἦλθομεν νύφοντες ἐναλίεδρος.
- ἴφι** ἐκεῖσε δ' ἠ' πάνελθε· πῶς νιν ἔλτε;
τρόπῳ θ' ὁπόῳ; τῷτο γὰρ μαθῆν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἤκυσιν· ὅδέπω βωμὸς θεῆς
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.
- βυ** Εἰπὲν τὸν ῥέοντα διὰ συμπληγάδων
βῆς ὑλοφορβοὶ πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἦν τις διαρρῶξε κυμάτων πολλῶ σάλα
κοιλωπὸς ἄρμος, πορφυρευτικαὶ εἶναι.
ἐνταῦθα διωκὺς εἶδε τις νεανίας
βυφορβὴς ἡμῶν, καὶ πεχώρησεν πάλιν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄκροισι δακτύλοισι πορθμῶν ἵχνος·
 ἔλεξε δ' ὕχ' ὁράτε; δαίμονές τινες
 θάανυσιν ἄδ'· θεοσεβὴς δ' ἡμῶν τις ἂν,
 ἀνέχε χεῖρα, καὶ προσάξ' αὖ ἰσοιδῶν·
 ὦ ποττίας παῖ Λαυκοθείας, νεῶν φύλαξ,
 δέσποτα Παλαίμον, ἴλεως ἡ μῖν γυνῶ.
 ἥτ' ἔν' ἐπ' ἀκταῖς θάαντεον Διοσκόρω,
 ἢ Νηρείως ἀγάμαθ', ὅς τ' ὃν ἀγνῆ
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρηίδων χορόν·
 ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομῖα θρασὺς,
 ἐγέλασεν ἀρχαῖς· ναυτίλῃς δ' ἐφθαρμένῃς
 θάανειν φάραγγ' ἔφασκε τῷ νόμῳ φόβῳ
 πλύνοντας, ὡς θύοι μιν ἐνθάδε ξένους·
 ἔδοξε δ' ἡμῶν ἀνέγειν τοῖς πλῆσιν,
 θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰ πιχώρια·
 καὶ τῷ δὲ πέτροις ἄτερος λιπῶν ξένῃ,
 ἔσθ', κάρα τε διετίναξ' ἄνω, κάτω,
 καὶ πεσὺν ἄξεν ὠλένας τρεῖς μὲν ἄκρας,
 μανίας αἰαίνων· καὶ βοᾷ κυναγὸς ὥς,
 Γυλάδῃ, δίδορμας τήνδε; τὴνδε δ' ὕχ' ὁρᾷ
 ἄδ'· δρᾶναι μιν, ὡς με βύλεται κτανεῖν,
 δειναῖς ἐχιδναῖς εἰς ἑμ' ἐσομωμένη;
 ἥ δ' ἐκ χιτῶνων πῦρ πνέουσα, καὶ φόνον,
 πῆροῖς ἐρέσει μητέρ' ἀγκάλας ἐμῇ
 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλη·
 οἶμαι κτανεῖ με τοῖ φύω; παρῆν δ' ὁρᾷ
 ὅ ταυτὰ μαρφῆς ἄηματ', ἀλλ' ἡλλάσσεται,
 φθογῆς τε μόσχον, καὶ κυνῶν ὑλάματα,
 ὥς φᾶσ' ἐρινύς ἵεναι μὴ μήματα·
 ἡμεῖς δὲ συγκαίεσθαι ὡς θανάμιοι,

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ

σιγῇ καθήμεθ'· ὁ δὲ, περιπάσας ξίφος,
 μόχλῳ ὀρύσας εἰς μίσσας λίων ὄπως,
 παίει σιδήρῳ λαγύνας εἰς πλουρὰς ἰεῖς,
 δοκῶν ἐρινύς θεᾶς ἀμύνεσθαι τάδε,
 ὥς αἰματηρὸν πέλαγον ἐξαυθῆν ἁλός·
 πάν τ' ὧδε πᾶς τις ὥς ὄρ' αὖ βυθόρβια
 πίπτοντα, καὶ πορθέμεν', ἐξωπλίετο,
 κόχλῳ τε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐχλωρίης·
 πρὸς αὐτραφῆς γὰρ, καὶ νεκρίας ξένος
 φαύλῃς μάχεσθαι βυκόλῳ ἤνυμβα·
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθη μιν ἐν μικρῷ χρόνῳ·
 πίππει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθῆς,
 σάξων ἀφρῶ γένειον· ὥς δ' ἐσθλομεν
 πρῦργῳ πεισόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔχεν πόνον,
 βάλλον, ἀράων· ἄτερος δὲ τοῖν ξένοι,
 ἀφρόντ' ἀπέψα, σώματός τ' ἐτμήλει,
 πέπλων τε πρὸ κάλυπτεν ἀπήκτοισ ὕφαις,
 καρδοκῶν μὲν τὰ πειόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπεύουσιν ἀνδρ' ἀεργετῶν·
 ἔμφρων δ' ἀναΐξας ὁ ξένος πεισήματος,
 ἔγνωκε κλύδωνα πολεμίῳ προσκείμετον,
 καὶ τὴν παρῆσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας·
 ὦ μωξέεθ'· ἢ μής δ' ἔκ' ἀντίε μιν πέτρης
 βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι·
 ἔθ' δ' ἡ τὸ δεινὸν παρακέλους μ' ἠκύνσαμεν·
 Γυλάδῃ, θανὺ μεθ'· ἄλλ' ὅπως θανέμεθα
 κάλλιθ', ἔπε μοι φάσχανον ἀπᾶσας χερί·
 ὥς δ' ἐσθλομεν δῖπαλτα πολεμίῳ ξίφει,
 φυγῇ Λεπταίας ἐξ ἐπίμπλαμεν νᾶπας·
 ἀλλ' ἢ φύγοι τις, ἄτερη προσκείμεναι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔβαλλον αὐτὸς· εἰ δὲ τὸ σδ' ὠσαύατο,
 ὅστις τὸν νῦν ὑπέκδον ἤρασαν πέτροις,
 ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐν χερῶν
 ὕδεις τὰ τῆς θεῦ θυμὰτ' αὐτῆς λαβὼν·
 μόλις δὲ νιν τὸλμῃ μὲν ὕχρῳ μεθα,
 κύκλῳ δὲ περιβάλλοντες, ἐξεκλέψαμεν
 πέτροισι χερῶν φάσαν, ἧς δὲ γῆν γόνυ
 καμάτῳ καθεῖσαν· πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
 κομίζο μὲν νιν· ὅδ' ἐσιδὼν, ὅσον τάχος
 ὡς χερνιβὰς τε, καὶ σφάγι' ἐξέπεμπέ σοι·
 ἄλχῃ δὲ τοιαύτῳ νεανί σοι ξένων
 σφάζια παρῆναι, καὶ ἀναλίσκης ξένους
 τοῖσδε· τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον,
 δίκας τίνυσσά τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.

- χο θαυμάς' ἐλεξας, τὸν φανένθ' ὅστις πατε
 Ἑλληνος ἐν γῆς, πόντον ἤλθεν ἄξεινον.
 ἱφι εἶν' σὺ μὲν κόμιζε τὸς ξένους μολῶν.
 τὰ δ' ἐνθάδ', ἡμῆς διαφροντιῦ μεθα.
 ὦ καρδία τάλαιπα, πρὶν μὲν ἧς ξένους
 γαληνὸς ἦσθα, καὶ φιλοικτίρμων αἰεὶ
 εἰς τὸν μόφυλον ἀναμετρῶ μένη δ' ἄκρυ·
 Ἑλλήνας ἄνδρας ἠνίκα ἧς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ' ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα,
 δοκῶσ' Ὀρίσῃ μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
 δύνειν με λήψαθ' οἵτινες ποθ' ἤκετε.
 καὶ τὸτ' ἄρ' ἦν ἀληθές· ἡχθόμην φίλαι.
 » Οἱ δυσυχῆς γὰρ, τοῖσιν αὐτυχεῖροις,
 » Αὐτὸι κακῶς πράξαντες, ὕφρον' ὕσιν ἄν.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν μα Δίοθεν ἦλθε πῶποτε,
 ὃ πορθμὶς, ἥτις διὰ πέτρας συμπληγάδας

ΙΦΙ·ΗΒΝΤΑΥ·

Ελένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλειται,
 Μενέλαόν θ'· ἵν' αὐτὸς ἀντιτιμωρησάμεν,
 τὴν ἐνθάδ' Ἀὔλιν ἀντιθέσσαις ἐκείνῃ,
 οἳ μ' ὥστε μόχον Δαναῶν χερσὺ μιναι,
 ἔσφαζον· ἱερὰς δ' ἦν ὁ γιγνήσας πατήρ·
 οἳ μοι· κακῶν γάρ τ' ὦν τότ' ἔκ' ἀμνημοσύνη·
 ἔσας γινεῖν χεῖρας ἐξηκόντισα,
 θανάτων τε τῷ τεκόντος ἐξαρτωμένη,
 λίγυσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, τυμφάομαι
 τυμφάματ' αἰχρὰ πρὸς σίθιν· μήτηρ δ' ἐμὴ
 σίθιν κατακτάνοντος, Ἀργεῖαι τέ νιν,
 ὑμῖσιν ὑμενείοισιν· αὐλῆται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡ μῆς δ' ὀλλύμιατα πρὸς σίθιν·
 ἄδης Ἀχιλλῶς ἦν ἄρ', ἔχ' ὁ Γηλέως,
 ὅν μοι προσέειπας πόσιν, ἐν ἄρ' μάτων δ' ὄχλοις,
 εἰς αἵματιν ὃν γάμον ἐπόρθμαυσας δόλῳ·
 ἐγὼ δὲ λιπῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφὸν τῦτον ἐλόμην χερσίν,
 ὅς νυν' ὀλωλεν· ὅ κασιγνήτη σῶμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδέως, ὥς ἵπ'· εἰς Γηλέως
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπέθιμην ἀσπασμάτα,
 εἰ σαῦτις ὥς ἤξουσ' εἰς Ἀργεῖα αὖ πάλιν·
 ὦ τλήμον, ἧ τέθνηκας, ἐξ οἴων κακῶν
 ἔρρεῖς Ὀρέσσει, καὶ πατρὸς ξηλωμάτων·
 * Τὰ τῆς θεῆς δὲ μέμφομαι σοφίσματα,
 * Ἡ τις βροτῶν μὲν ἦν τις ἄφινται φόνου,
 * Ἡ καὶ λοχίας, ἠνεκρ' ἐθίγη χερσίν,
 * Βωμῶν ἀπήργει, μυσαρὸν ὥς ἦν μένη·
 * Αὕτη δὲ θυσίαις ἤδετα βροτοκτόνοις·
 * Οὐκ ἔσθ' ἄπως ἔτεκεν αἰὲν Διὸς δάμκρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Λητὼ τὸσαύτην ἀμαθίαν· ἐγὼ μὲν ἔν
τὰ Ταντάλῳ θεοῖσιν ἐστάματα,
ἅπισα κρίνω, παῖδ' οὐκ ἠδῆναι βορᾶ·
τὺς δ' ἐνθάδ' αὐτὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
εἰς τὸν θεὸν τὸν φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ·
- Οὐδένα γὰρ ὄϊμαι δαιμόνων εἶναι κακόν·

χι κύναιαι, κύναιαι
 σύνοδοι θαλάσσης,
 ἦν Ἴσρος ὀποτῶμενος Ἀργόθεν
 αὔξεινον ἐπ' οἶδμα
 διεπέρασέν ποτε
 Ἀσιήτιδ' αἶαν,
 Εὐρώτας διαμείψας·
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν αὐδρον
 καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν,
 ἢ ῥώματα σεμνὰ Δίρκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον
 αἶαν, ἔνθα κύρα
 διατέγγει βωμὺς,
 καὶ περὶ λίκνας νά
 ὦν αἶμα βρότειον,
 ἢ ροθίοις ῥατίνοις,
 δεικρότοισι κώπαις
 ἔπλουσαν ἐπὶ πόντια κύματα
 ναῖον ὄχημα
 λινοπόροις αὔραις,
 φιλόπλυτον ἄμιλλαν
 αὔξοντες μελάβροισιν·

- Φίλα γὰρ ἐλπὶς ἐγένετ' ἐπὶ
- Γῆμασι βροτῶν ἅπλητος ἀνθρώποις,

• ΟΛΒΗ

- » Ολβυ βάρος, οἱ φέρονται
 - » Γλάνητες ἐπ' οἶδμα, πόλει τε,
 - » Βαρβαρὺς περὶ ὄντες.
 - » Κοινὰ δόξαι γνῶμα
 - » Δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβυ,
 - » Τόισδ' ἔς μίσον ἤκει.
- πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
 πῶς φινεΐδας αὐπικας
 ἀκτὰς ἐπείρασαν,
 παράλιον ἀγρίαλόν
 ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοβίῳ
 δρᾶμόντες, ὅπν πεπτηκοντακοῦραν
 τῶν Νηρηίδων χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκυκλίσις,
 καὶ πλησιςίοισι πνοαῖς,
 συριζόντων κατὰ πρύμνας
 ἀναιών πηδάλιων,
 αὔραις ἐν τοταῖς, ἢ
 πνοαῖσι Ζεφύρου, τὰν
 πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν,
 λυκῶν ἀκτὰν Ἀχιλλῆος
 δρόμους καλλισαδῖους, αἵ
 ξεινον κατὰ πόντον.
 εἴθ' ἀχαιῖσι διαποσύνας
 Λήδας Ελένα φίλα παῖς,
 ἐλθῶσα τύχοι, τὰν
 Τρῳάδα λιπῶσα πόλιν,
 ἵν' ἀμφιχαίταν δρόσον αἰ
 ματηρὰν ἐλιχθῆσα, λαιμοτόμῳ
 διαποῖνας χορὶ θάμῃ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ποινας δ' ὅσ' ἀντιπάλῃς.

ἥδ' ἴς' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν

δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γὰρ

πλωτήρων ἥ τις ἔβα,

δουλείας ἐμὲθεν δει

λαίας, παυσίπονος· καὶ

γὰρ ὀνείρασι συμβαίνειν

οἴκοις, πόλει τε πατρίδι,

τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν,

κοινὰν χάριν ὀλβη.

ἴφι ἀλλ' οἶδ' ἐξέρας δέσμοις δέδῃ μοις

συνερείθεντες, χωρῆσι νείαν

πρόσφαγμα θεῶς· σιγᾶτε φίλοι·

τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροβίνια δὴ,

ἐν ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει,

ὑδ' ἀγγελίας φανδρεῖς λάμψ' βυφορβὸς αἰθήρ.

χο ὦ πότνι, εἴ σοι τὰδ' ἀρῖσινόντως

πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίης,

ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος ὑχέσιης

Ἑλλήσι διδύς, ἀναφαίνει.

ἴφι εἶεν· τὰ τῆς θεῆς μὲν πρῶτον ὥς καλῶς ἔχοι,

φροντισέον μοι· μέθετε τῶν ξένων χέρας,

ὥς ὄντες ἱεροὶ, μὴ κέτ' ὥσι δέσμοι.

ναὺς δ' ἔσω σείχοντες, ἀντρεπίζετε

ἄχρῃ πὶ τοῖς παρῶσι, καὶ νομίζεται·

φαῦ· τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκνῶν ὕμῃς ποτὲ,

πατήρ τ', ἀδελφὴ τ', εἰ μετῴσα τυγχάνοι;

οἷον σεσηβῆσα διπλῶν νεανιῶν,

ἢ ἀνάδελφος ἔσαι· τὰς τύχας τίς διδ' ὅτι

ἢ τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν,

ἢ εἰς

- » Εἰς ἀφανὲς ἔρπει, καὶ δὲν οἶδ' ὅδ' ἔδ' ἔς κακόν·
 » Ἡ γὰρ τύχη παρήχχ' εἰς τὸ δυσμαθὲς·
 πόθιν, πόθ' ἤκειτ' ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
 ὥς διὰ μακρῷ μὲν τήνδ' ἐπλάσαστε χεῖρα,
 μακρὸν δ' ἀπ' οἰκῶν χρόνον ἔσεσθ' ἀγ' ἡ πάτω.
 ὀρέ τί ταῦτ' ὁδύρη, καὶ πῶς τοῖς μέλλουσι γῶν
 κακοῖσι λυγρῆς, ἥ τις ἦ ποτ' ὦ γύναι;
 » Οὐτοί νομίζω σοφόν, ὅς ἂν μέλλων θανεῖν,
 » Οἴκτῳ τὸ δαῖμα τῷ λείβῃ νικᾶν θέλῃ,
 » Οὐδ' ὅστις ἔδην ἐγγὺς ὄντ', οἰκτίζεται,
 » Σωτηρίας ἂν ἐλπίς· ὥς δὴ ἔξ' ἐνός
 » Κανὼ συνάπῃ, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει,
 » Θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἂν χριών·
 ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνῃ σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε
 θυσίας ἐπιστάμεθα, καὶ γινώσκωμεν·
 ἰφι πότερος ἄρ' ὕμῶν ἐνθάδ' ὄνομασμένος
 Γυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω·
 ὀρέ ὅδ'· ἔστι δὴ σοι τῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθῆν·
 ἰφι ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γηγώς;
 ὀρέ τί δ' ἂν μαθῆσα τόδε, πλεον λάβοις γύναι;
 ἰφι πότερον, ἀδελφῶ ματρὸς ἐσὺν ἐκ μιᾶς;
 ὀρέ φιλότῳ τ' ἔσμεν, ὃ κασιγνήτω γύναι·
 ἰφι σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθειθ' ὀγενήσας πατήρ;
 ὀρέ τὸ μὲν δίκαιον, δυσυχῆς καλοῖ μεθ' ἂν·
 ἰφι ὃ τῦτ' ἐρωτῶ· τῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ·
 ὀρέ ἀνώνυμοι θανόντες, ὃ γλώ μεθ' ἂν·
 ἰφι τί δὲ φρονεῖς τῦτ'; ἢ φρονεῖς ὕτω μέγα;
 ὀρέ τὸ σῶμα θύσῃς τῷ μὲν, ὃ χὶ τῷ νομα·
 ἰφι ὃ δ' ἂν πόλιν φράσεις, ἥ τις ἔστι σοι;
 ὀρέ ζητῆς γὰρ ὃ δὲν κέρδος ὥς θανῇ μένῃ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴφι χάριν δὲ δύναι τήνδε κωλύει τίς;·
 ὀρέ τοκλεῖον Ἀργός, πατρίδ' ἐμὴν ἐπύχομαι·
 ἴφι πρὸς θεῶν ἀληθῶς ὥξεν ἐκείθεν γερῶς;
 ὀρέ ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὀλβιαί·
 ἴφι φυγὰς ἀπ' ἡρας πατρίδος, ἢ ποῖα τύχη;
 ἰρέ φάγω τροπονχε δὴ τιν' ἔχ' ἐκὼν, ἐκὼν·
 ἴφι ἄρ' ἂν τί μοι φράσῃς, ὧν ἐγὼ θέλω;
 ὀρέ ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας·
 ἴφι καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἀργεῖς μολών·
 ὀρέ ἔκκν' ἐμαυτῷ γ'· ἢ δὲ σοί, σὺ τῷτ' ἔρα·
 ἴφι Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἥς ἀπανταχ' ὁ λόγος·
 ὀρέ Ως μὴ ποτ' ὠφελόνγε, μήδ' ἰδὼν ὄναρ·
 ἴφι φασίννιν ἔκ' ἐτ' ἔσαν, οἵχεσθαι δορί·
 ὀρέ ἔστιν γὰρ ἔτῳς, ἔδ' ἄνραν τ' ἠκύνσατε·
 ἴφι Ελένη δ' ἀφίκεται δῶμα Μενέλειω πάλιν;
 ὀρέ ἦκει κακῶς γ' ἐλθῶσα τῶν ἐμῶν τι·
 ἴφι καὶ πῦσι· καὶ μοι γάρ τι πρὸ φέλει κακόν·
 ὀρέ Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνοῦντῃ·
 ἴφι ὦ μῖσος εἰς Ἑλλήνας, ἔκ' ἐμοὶ μόνῃ·
 ὀρέ ἀπέλαυσα καὶ γὰρ δὴ τι τῶν κείνης γάμων·
 ἴφι νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;
 ὀρέ ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβῶσ' ἀνιστρῆς·
 ἴφι πρὶν γὰρ θανῆν σε τῷδ' ἐπαυρέσθαι θέλω·
 ὀρέ ἔλειγ', ἐπειδὴ τῷδ' ἔρας· λέξω δ' ἐγὼ·
 ἴφι Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
 ὀρέ ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος·
 ἴφι ὦ πότνι, ὡς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτη γόνος;
 ὀρέ ἔγω γενέσκη' οἶκον· ἔστι δ' ὡς λόγος·
 ἴφι ὄλοιτο, νόσον μὴ ποτ' ἐς πάτραν τυχών·
 ὀρέ μὴδ' ἐν κατώχῃ· πάντα τὰ κείνου νοσῇ·
 ἴφι· ὅτι

ἰφι Θέτιδος δ' ὅ τῃς θυρῆδος ἔστι πάς ἔτι;
 ὀρέ ἔκ' ἔστι ἄλλως λέκτρ' ἔζη μιν Αὐλίδι.
 ἰφι δόλια γὰρ, ὥς γε φασὶν οἱ πεπονηότες.
 ὀρέ τίς ἔϊ, πόθ', ὥς αὖ πυκνὰ νητὰ φ' Ἑλλάδος;
 ἰφι ἐκείθεν εἰμι· πάς ἔτ' ἔσ' ἀπωλόμην.
 ὀρέ ὀρθῶς ποθῆς ἄρ' ἔδέναι τὰ κείνῃναι.
 ἰφι τί δ' ὄσρα τηρὸς, ἐν λίγυς αὐδαί μόνειν;
 ὀρέ τίς; ἔ γὰρ ὄν' ἔγ' ὦδα τῶν αὐδαί μόνων.
 ἰφι Ατρείως ἐλέγχο δὴ τις Ἀγαμέμνωντ' ἀναξ.
 ὀρέ ἔκ' οἶδ'· ἀπελθε τῷ λόγῳ τὺν γύναι.
 ἰφι μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔφ', ἵν' ἀφρανθῶ ξένη.
 ὀρέ τέθνηχ' ὀτλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
 ἰφι τέθνηκε; ποῖα συμφορὰ; τάλαν ἔγω·
 ὀρέ τίδ' ἐσείαξας τῦτο; μῶν προσῆκέ σοι;
 ἰφι τὸν ὄλβον αὐτῷ τὸν πάροιθ' ἀνασένω.
 ἰρέ δεινὸς γὰρ ἐκ γυναικὸς ὄχεται σφαγείς.
 ἰφι ὦ πανδ' ἀκρυτὸς ἡ κτανύσσα, χ' ὦ κτανῶν.
 ὀρέ παῦσαι νυν ἡδὴ, μήδ' ἐρωτήσης πέρα.
 ἰφι τοσόνδε γ', εἰ ξῆ τῷ ταλαιπῶρ δάμαρ.
 ὀρέ ἔκ' ἔστι· πῶς νιν ὄν' ἔτεχ', ἔτος ὦλεσεν;
 ἰφι ὦ συνταραχθῆς οἶκος, ὥς τ' ἴδ' ἔλθων;
 ὀρέ πατὴρ θανόντος, τήνδ' εἰ τι μωρὺ μένος.
 ἰφι φῶ.
 ὥς αὖ κακὸν δίκαιον ἔσειπράξατο.
 ὀρέ ἀλλ' ἔ τὰ πρὸς θεῶν αὐτῇ, δίκαιος ὢν.
 ἰφι λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
 ὀρέ λέλοιπεν Ἡλέκτραν γε πρῆνεν μίαν.
 ἰφι τί δ', σφαγῆς θυγατρὸς ἔστι τίς λόγος;
 ὀρέ ἔδείκε, πλὴν θανῶσαν ἔχ' ὄραν φάος.
 ἰφι τάλαν ἐκείνη, χ' ὦ κτανῶν αὐτὴν πατήρ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὀρέε κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
 ἰφιὸς τῷ θανόντος δ' ἔστι πάϊς Ἀργεὶ πατρός;
 ὀρέε ἐς ἄβλιός γε, καὶ δαμῶ, καὶ πανταχῶ.
 ἰφιὸς φανδῆς ὄνειροι χαίρειτ'· ὕδ' ἐν ἧτ' ἄρα.
 ὕθ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι,
 πῆνυν ὀνείρων εἰσὶν ἀφανδέεσσοι.
 πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι,
 καὶ τοῖς βροτέοις· ἐν δὲ λήπεται μόνον,
 ὅτ' ἔκ' ἀφρων ὦν, μάντιων πεισθῆς λόγοις,
 ὅλωλεν, ὥς ὅλωλε τοῖσιν ἡ δούσιν.
 20 Φῶ· φῶ· τίδ' ἤμῃς, οἳ τ' ἐμοὶ γενήτορες,
 = Ἀρρ' ἡσίν; ἄρ' ἔκ' εἰσὶ; τίς φράσσειν ἂν;
 ἰφιὸς ἀκῦσατ'· εἰς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,
 ὅ μιν τ' ὀνησιν ὧ ξένοι σπυδαῖς ἅμα.
 καὶ μοι τόδ' αὖ μάλιστ' ἔγωγε γίγνεται,
 ἡ πᾶσι ταυτὸν πράγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι.
 θέλεις ἂν ἡσώσαι μί σ' ἀγγεῖλαι τί μοι;
 πρὸς Ἀργεὺς ἐλθὼν, τοῖς ἐμοῖς ἐκὼ φίλοις
 δέλτον τ' ἐνεγκῆν, ἥν, τίς οἰκτῆρας ἐμὲ,
 ἔγραψεν αἰχμάλωτος, ὕχ' ἰτὴν ἐμὴν
 φονεὶα νομίζων χεῖρα, τῷ νόμῳ δ' ὕπο
 θνήσκουσιν γε, τῆς θεῆς ταῦτα δ' ἰκαὶ ἡγεμένης;
 ὕδ' ἐνὰ γὰρ εἶχον, ὅστις ἀγγεῖλαι μολῶν,
 ἡς Ἀργεὺς αὐτὶς τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
 πέμψει σωθῆς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
 σὺ δ', ἡ γὰρ ὥς εἰσικας ὅτε δυσμενὴς,
 καὶ τὰς Μυκηνὰς ἦσθα, χ' ὅς καὶ γὰρ θέλω,
 σώσῃτι, καὶ σὺ μισθὸν ἔκ' αἰχρὸν λαβὼν,
 καὶ φωνὴν ἐκαστὴν γραμμᾶτων, σωτηρίαν·
 ὅτος δ' ἐπέπερ πόλις ἀναγκάσει τάδε,

θεῶ

θιᾶ γενέσθω ὅν μαχωριαθῆς σείθει·
 ἔρε καλῶς ἔλεξας τάλλα, πλὴν ἐν ὧ ξένη·
 τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι, βάρος μέγα·
 ὄναυστων γάρ εἰ μ' ἐγὼ τὰς συμφορὰς·
 ὅτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν·
 ἔκην δίκαιον ἐπ' ὀλίθρῳ τῷ τῷ δ' ἐμὲ
 χάριν τίθεισθαι, καὶ τὸν ἐκδύναι κακῶν,
 ἀλλ' ὡς γενέσθαι, τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
 πέμψει γὰρ Ἀργεὺς ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
 » ἡμᾶς δ' ὀχρήζων, κτεινέτω· τὰ τῶν φίλων
 » Ἀΐχισον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς,
 » Αὐτὸς σείσωται· τυγχάνει δ' ὅδ' ὦν φίλος,
 » Οὐ γὰρ ἦσαν, ἢ με φῶς ὁρᾶν θέλω·
 ἴφι ὧ λῆ μ' ἄριστον, ὥς ἀπ' ἀγενεὺς τινος
 ῥίξης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθὸς φίλος·
 τοιῦτος ἦν τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων,
 ὅς περ λείλειπαι· καὶ γὰρ ἔδ' ἐγὼ ξένοι,
 ἀνδ' ἀελφός ἐμι, πλὴν ὅς ἔχ' ὁρῶσάν νιν·
 ἐπεὶ δὲ βύλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
 δέλτον φέροντα· σὺ δὲ θανῇ· πολλὴ δέ τις
 προθυμία σε τῷ δ' ἔχουσα τυγχάνει·
 ὀρέ θυσε δὲ τίς με, καὶ τὰ δὴ νῆα τλήσεται;
 ἴφι ἐγὼ· θιᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω·
 ὀρέ ἄξιμά γ' ὧ νεᾶνι, καὶ κ' ἀνδράμονα,
 ἴφι ἀκλῆς ἀνάγκην κεί μεθ', ἣν φυλακτέον·
 ὀρέ αὐτὴ ξίφει θυύσα θῆλυς ἄρσενας·
 ἴφι ἔκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίφομαι·
 ὀρέ ὅδ' ἐσφαγὸς τίς, ἢ τὰ δ' ἴσχυρ' ἐμὲ χρεῖ;
 ἴφι εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν, οἷς μέλει τὰδε·
 ὀρέ τάφος δὲ ποῖος δέξεται μ', ὅταν θάνω;

ἰφι πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ' ἄρωτόν πέτρας.
ἰρί φῶ.

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιτείλαιν ἄν;
ἰφι μάταιον εὐχὴν ὦ τάλας, ὅστις ποτ' ἦ,
ἦν ξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρη νάει χθονός.
ἔμην, ἐπειδὴ τυγχάνεις ἀργῆος ὦν,
ἀλλ' ὦν γε δύνατον, ἔδ' ἐγὼ λήψω χάριν.
πολὺν τε γάρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
καὶ τῆς ὀρέας ἀνθεμόρ' ῥυτον γάτος,
ξυθῆς μελίωσις εἰς πῦρ ἐμβαλῶ σέθεν.
ἀλλ' ἦ μὲν δέλτον τ' ἐκ θεῶν ἀνακτόρων.
οἶσω· τὸ μέντοι δυσμένες μὴ με λάβης.
φυλάσσειτ' αὐτὺς πρόσπολοι δισμῶν ἄτερ.
ἴσως ἀελλῆα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ,
πέμψω πρὸς Ἀργος, ὃν μάλισ' ἐγὼ φιλῶ.
καὶ δέλτος αὐτῷ ξῶντας, ἔς δακεῖ θανεῖν
λέγῃσα, πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγεῖ.

χο κατολοφύρομαί σε
τὸν χερνίβων ῥανίσι
μελόμενον αἰμακταῖς.

ἰρί οἶκτος γὰρ ἔσται, ἀλλὰ χαίρειτ' ὦ ξίνα.

χο σὲ δὲ τύχας μάκαρος
ὦ νεανία,
σεβόμεθ', ἥς πάτρα
ὅτι ποτ' ἐπεμβάση.

τυ Ἁξήλα τοῖς φίλοισι θησκόστω φίλων.

χο ὦ χέτλιοι πομπάι.
φῶ· φῶ· δίδουσαι.
αἰ· αἰ· αἰ· αἰ.
τότερος, ὁ μέλλων,

ΙΦΙ·Η·ΕΝΤΑΥ

ἔτι γὰρ ἀμφίφλογα
 δίδυμα μέμονε φρήν
 σὲ πάρος, ἢ σ' ἀνασινάξω γούσι.
 ὀρέ Πυλάδην, τέπονθας ταυτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί;
 πυλ ὕκ' οἶδ'· ἐρωτᾷς ὃ λέγειν ἔχοντά με.
 ὀρέ τίς ἐστιν ἡ νῆαίς; ὥς ἑλληνικῶς
 ἀνῆρθ' ἡ μᾶς, τὴς τ' ἐν Ἰλίου πόλιν,
 νόστον τ' Ἀχαιῶν, τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
 Κάλχαντ', Ἀχιλῆως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
 Ἀγαμέμνον', ὥς ὤκτειρεν· ἀνθρώπα τ' ἐμὲ,
 γυνᾶκα, παῖδάς τ'· ἔστιν ἡ ξένη γένος
 ἐκείθεν ἀργεῖα τίς· ὃ γὰρ ἂν ποτε
 δέλτον τ' ἔπεμπε, καὶ τὰ δ' ἔξε μάνθανεν,
 ὥς κοινὰ πράσσουσ' Ἀργεῖοι, ἃ πράσσει καλῶς.
 πυλ ἔφθης με μικρὸν· ταυτὰ δὲ φράσας λέγεις,
 πλὴν ἐν· τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα,
 ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.
 ἀτὰρ διήλθε χ' ἄτερον λόγον τινά.
 ὀρέ τίν'; εἰς τὰ κοινὰ δὲς, ἄμνητον ἂν μάθοις.
 πυλ ἀγχρὸν θανόντος σὺ βλέπειν ἡ μᾶς φάος.
 κοινῇ τ' ἔπλευσα· δῆμι καὶ κοινῇ θανῆν.
 καὶ Δειλίαν γὰρ, καὶ Νάκην κεντήσωμαι,
 Ἀργεῖ τε, Φωκίῶν τ' ἐν πολυπύχῳ χθονί.
 δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,
 προδύς σε, σώξιοθ' αὐτὸς εἰς οἶκος μόνος.
 ἢ καὶ φονάσας ἐπὶ νουῖσι δώμασιν,
 ῥάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
 ἔγνηλον ὥς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
 ταῦτ' ὅν φοβῶμαι, καὶ δι' αἰγύνης ἔχω,
 κῦκ' ἐοῖ' ὅπως ὃ χρὴ συνεκπνῶσαι μέσσι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ συσφαγῆναι, καὶ πυρωθῆναι δέμας,
 φίλον γηῶτα, καὶ φοβούμενον φόγον.
 ὄρε' ἄφρη μαφώνει· τὰ μὰ δ' ἄ φέρειν κακὰ.
 ἄπλᾶς δ' ἐλὺπας ἐξόν, ὅκ' οἶσω διπλᾶς.
 ὁ γὰρ σὺ λυπρὸν, καὶ ποτείδισον λέγεις,
 ταῦτ' ἐστὶν ἢ μῖν, εἴ σε συμμοχθύντ' ἐμοὶ
 πτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ', ὃ κακῶς ἔχει,
 πράσσονθ' ἅ πράσσω, πρὸς θεῶν λύσιν βίον.
 σὺ δ' ὀλβίος τ' εἶ, καθαρά τ', ὃ νοσούντ' ἔχεις
 μέλαθρ'. ἐγὼ δ' ἐδυαεβῆ, καὶ δυσυχῆ.
 σωθῆς δέ, παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου
 κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
 ὄνομά τ' ἐμὺ γένοιτ' ἂν. ὃ δ' ἅπαις δόμος
 πατρῶος οὐ μὸς ἐξαλειφθήη ποτ' ἄν.
 ἀλλ' ἔρπε, καὶ ξῆ, καὶ δόμους οἶκει πατρός.
 ὅταν δ' εἰς Ἑλλάδ', ἔκπιόντ' Ἀργεὺς μόλης,
 πρὸς δεξιᾶς σετῆσδ' ἐπισκήπῃ τάδε,
 τύμβον τε χῶσον, καὶ πίθες μνημεῖά μοι.
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ, καὶ νόμας δότω τάφῳ.
 ἀγγελλε δ' ὥς ὅλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθῆς φόνῳ,
 καὶ μὴ προδῶς μυχτὴν κασιγνήτην ποτὲ,
 ἔρημα κήδη, καὶ δόμους προδὺς πατρός.
 καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατον σ' αἶρον φίλων,
 ὧ συγκυναγέ, καὶ συνεκτραφεῖς ἐμοί,
 ὥς πολλὰ ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄλβη κακῶν.
 ἢ μᾶς δ' ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν, ἐφάνσατο.
 τέλῃην δ' ἐθέμενος, ὥς προσώταθ' Ἑλλάδος
 ἀπῆλασεν ἀεδοῖ τῶν πάρος μαντεύματων.
 ὦ πάντ' ἐγὼ δ' οὖς τὰ μὰ, καὶ πρῶθ' ἐς λόγους,

ΙΦΙ. Η ΕΝΤΑΥ.

μητέρα κατακτάς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.
 πυλ ἔστι τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λείχος.
 ἔκ' ἂν προσοίην ὦτάλας, ἔπει σ' ἔγω
 θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
 ἀτὰρ τὸ τῷ θεῷ ἔδιδε φθέρην μέγ' ἔγω
 μάντευμα· καί τοι γ' ἐγγὺς ἔσθ' ἡ φάει.
 » Ἀλλ' ἔστιν, ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία,
 » Λίαν διδύσα μεταβολὰς, ὅταν τύχη.
 ὀρέ σίγῃ τὰ Φοίβη δ' ἔδ' ἐν ὠφιλῇ μ' ἔπει.
 γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾶ.
 ἰφι ἀπέλθεθ' ὕμῃς, καὶ παρὰ ντρεπίεστε
 τᾶνδ' ὄν μολόντες τοῖς ἐφεισῶσι σφαγῇ.
 δέλτυ μὲν αἶδε πολὺ θρηνοὶ διαπύχαι
 ξένοις πάρεσιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βύλομαι,
 ἀκύνεατ'· ὅδ' αὖτ' ἐν πόνοισι ἀνὴρ,
 ὅταν γὰρ πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ.
 ἐγὼ δ' ἐπὶ ταρβῶ μὴ ποροσῆσας χθονὸς,
 θῆται παρ' ἔδ' ἐν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς
 ὅ τάνδε μέλλων δέλκον ἦς Ἀργὸς φέρειν.
 ὀρέ τί δ' ἦτα βύλει; τί νος ἀμνηχνεῖς πέρι;
 ἰφι ὅρκον δ' ὅτω μοι τάσδε πορὸ μαύσειν γραφὰς
 πρὸς Ἀργὸς, οἷσι βύλομαι πέμψαι φίλων.
 ὀρέ ἢ κ' ἀντιδώσεις τῷδε τῆς αὐτῆς λόγους;
 ἰφι τί χρῆμα δράτειν, ἢ τί μὴ δράσειν, λέγε.
 ὀρέ ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβαρῶν.
 ἰφι δ' ἵκατον ἔπας· πῶς γὰρ ἀγγέλειν αὐτῶν;
 ὀρέ ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
 ἰφι ναί, πείσω σφε, καὶ τὴν ναὸς ἐσβήσω σκάφος.
 ὀρέ ὅμνυ· σὺ δ' ἐξάρχ' ὅρκον, ὅστις αὐτοβής.
 πυλ δώτω· ἰφι· λέγειν χρὴ στήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πυλ τοῖς σῶις φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε.

ἴφι καὶ σὺ σῶσω κυανέας ἔξω πέτρας.

οῖρε τί νῦν ἐπόμνυστοῖσιν ὄρκιον βεῶν;

ἴφι Ἀρτεμιν, ἐν ἧς περ δώμασιν τι μᾶς ἔχω.

πυλ ἐγὼ δ' ἀνακτὰς ἔβραν' ὑμῖν Δία.

ἴφι ἣ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖς ἐμέ;

πυλ ἄποσος ἦν· τί δ' ἐσὺ μὴ σῶσασά με;

ἴφι μὴ ποτε κατ' Ἀργος ξῶς, ἔχνος θῆναι ποδῶς.

πυλ ἄκνε δὴ νῦν, ὃν παρήλθομεν λόγον.

ἴφι ἀλλ' αὐτίς ἔσαι καίνος, ἢν καλῶς ἔχη.

πυλ ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἢν τιναὺς πάβῃ,
χ' ἢ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μετὰ
ἄφνης γένηται· σῶμα δ' ἐνδύσωμόνον,
τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μνηέτ' ἐμπεδον.

ἴφι ἀλλ' οἷός' ὀδύρασθαι; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ,
τάνοντα, καὶ γὰρ μὲν ἐν δέλτῳ πύχαις,
λόγῳ φράσω σοι πᾶν ἀναγῆλαι φίλοις.

ἐν ἀσφαλῇ γὰρ, ἢν μὲν ἐκσώσης γραφήν,
αὕτη φράσει σιγῶσα τὰ γὰρ μὲν εἶναι.

ἢν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
τὸ σῶμα σώσεις, τὸς λόγους σώσεις ἐμοί.

πυλ καλῶς ἔλεξας τῶν βεῶν, ἐμὲ δ' ὕπερ.

σήμαινε δ' ὥχρη τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν.

πρὸς Ἀργεῖ, ὅστις τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν.

ἴφι ἀγγελλ' Ὀρέση πατρί τὰ γὰρ μέμνητος,

ἢ τ' Αὐλίδι σφαγῆς, ἐπιστὰς τάδε

ξῶς Ἰφιγένειαν, τοῖς ἐκ δ' ὕξῳ ἔτι.

οῖρε πῶς δ' ἐκείνη κατθανεῖ ἢ καὶ πάλλει;

ἴφι ἦν δ', ἢν ὄρας σὺ· μὴ πόνοισι κτελλῇ με.

ἀόμια δ' ἐμὲ τ' Ἀργεῖ σῶντάς με πρὶν θανεῖν,

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ μετέστησαν θείας
 σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξινοκτόνους τιμὰς ἔχω.
 ὀρέ Γυλάδην, τί λείξω; πῦ ποτ' ὄνθ' αὐρήμιθα;
 ἰφι ἢ σοῖς ἀράϊα δώμασιν γνήσομαι
 Ορέσθ', ἵν' αὐτὶς ὄνομα δὲς κλύων μάβητ'.
 πυλ ὦ θεοί.
 ἰφι τί τὺς θεὺς ἀνακαλῆς ἐν τοῖς ἑμοῖς;
 πυλ ὕδ' ἐν· πέραινε δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
 τάχ' ἔν' ἐρωτῶν σ' ἴσ' ἅπτις ἀφίξομαι;
 ἰφι λῆν', ὅν κ' ἔλαφον ἀντιδύσά μιν θιά
 Ἀρτεμις, ἔσωσέ μ', ἣν ἔβυσ' ἑμὸς πατήρ,
 δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγατον βαλλεῖν.
 εἰς τήνδε δ' ὤκισ' αἶαν· αἶδ' ἐπισυλαί·
 τάδ' ἐστὶν ἐν δέλτοισιν ἐγγράμμενα.
 πυλ ὦ ῥαδίοις ὅρκοισι περιβαλῶσά με,
 κάλλιπτε δ' ὁμόσασ', ὅ πολὺν χήσω χρόνον.
 τόνδ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν.
 ἰδὲ φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε
 Ορέσσε, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
 ὀρέ δέχομαι· παρὲς δὲ γραμμάτων διαπύχας,
 τὴν ἡδονὴν πρῶτ', ὅ λόγους αἰρήσομαι.
 ὦ φιλάττη μοι σύγγον' ἐκτεπληγμένη·
 ὅμως ἀπιστῶ· περιβαλὼν βραχίονι,
 ἴς τέρψιν εἶμι πυθόμενος θαυμάς ἐμαί.
 χο ξῆν', ὅ δ' ἰκαίως τῆς θεῦ τὴν πρόσπολον
 χραίνης, ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
 ὀρέ ὦ συγκασιγνήτη τε, καὶ ταυτὶ πατρός
 Ἀγαμέμνονος γινώσσε, μή μ' ἀποσφίψῃ
 ἔχουσ' ἀδελφὸν ὃ δοκῶν ἔξεν ποτέ.
 ἰφι ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν; ὃ πάνση λήγων;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- τὸ δ' Ἀργὸς αὐτῷ μεσὸν, ἥ τε Ναυπλία.
 ὀρέ ἔκ' ἐς' ἐκ' σὸς ὠτάλανα σύγγονος.
 ἰφι ἀλλ' ἡ λάκαινα τυνδαρίς σ' ἐγγίνατο;
 ὀρέ Πέλοπος τε παῖδ' ἰ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγώ.
 ἰφι τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐ μοι τεκμήριον;
 ὀρέ ἔχω· πατρῶων ἐν δόμων τι πυθάνει.
 ἰφι ἔκ' ἐν λέγειν μὲν χρή σε, μακθάνειν δ' ἐ μέ.
 ὀρέ λέγοι μ' ἂν ἄκουε πρῶτον Ἡλέκτρα τάδε.
 Ἀτρίως, Θυέστυ τ' οἶδα γένομένην ἔριν.
 ἰφι ἤκουσα χρυσοῦς ἄργος ἠνίκα ἦν πέρι.
 ὀρέ ταῦτ' ἐν ὑφ' ἡνιάσ' οἶδ' ἐν ὠπ' ἡνοῖς ὑφαῖς;
 ἰφι ὠφίλτατ' ἐγγὺς τῶν ἐμῶν καὶ μήν φρενῶν.
 ὀρέ εἰκὼ τ' ἐν ἰσθίῳ, ἡλὶν μετὰ σπασιν;
 ἰφι ὕφ' ἡνιά καὶ τὸ δ' εἶδος αὐμίτοις πλοκαῖς.
 ὀρέ καὶ λυτρ' ἐς αὐλὴν μητρὸς ἀνελδέξω πάρα;
 ἰφι οἶδ'· ἔγ' γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.
 ὀρέ τί γὰρ κόμας σὰς μητρὶ δ' ὕσα σ' ἡ φέρει;
 ἰφι μνημῆα γ' ἀντὶ σώματος τὸ μὲν τάφῳ.
 ὀρέ αἰδ' εἶδον αὐτὸς, τάδε φράσω τεκμήρια.
 Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρὸς,
 ἣν χερσὶ πάλλων παρθένον πιασάτιδα
 ἐκτῆσαθ' Ἰπποδάμειαν Οἶνόμαον κτανῶν,
 ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
 ἰφι ὠφίλτατ'· ἔδ' ἐν ἄλλο, φίλτατος γὰρ ἔγ',
 ἔχω δ' Ὀρέα τηλύνετον
 χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,
 Ἀργίον ἐν ὠφίλος.
 ὀρέ καὶ γὰρ σε τὴν θανῶσαν, ὥς δοξάζεται.
 κατὰ δὲ δάκρυα, δάκρυα, κατὰ δὲ γούος ἅμα χαρᾶ,
 τὸ σὸν νοτίξει βλέφαροι, ὥσ' αὐτὸς δ' ἐ μόν.

Ἰφι τόδ' ἐ τι βρέφος ἔλιπον ἀγκάλας

νιάρων τροφῶν,

νιάρων ἐν δόμοις,

ὧ κρῆσαν, ἢ λόγοισιν ἀντυχῶν ἐμῷ.

ψυχὰ, τί φῶ;

θανμάτων πέρα,

καὶ λόγῳ πρόσσω, τὰ δ' ἐπέβα.

ὄρε τοιοῦτον ἀντυχῶμαι ἀλλήλων μέτα.

Ἰφι ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον ὧ φίλαι.

δίδουκα δ' ἐκ χειρῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα

ἀμψιάμενος φύγῃ ὧ κυκλωπίδης ἐστία,

ὧ πατρίς Μυκῆνα φίλαι,

χάριν ἔχω ξῶας,

χάριν ἔχω τροφῶν,

ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε, δ' μοις

ἐξεθρέψω φάος.

ὄρε γένει μὲν ἀντυχῶμαι, ἧς δὲ συμφορὰς

ὧ σύγγον', ἢ μῶν δυστυχῆς ἐφυβίος.

Ἰφι ἐγὼ μέλειος διδ' ὅτε φάσγανον

δέρα θῆκε μοι

μελεόφρων πατήρ.

ὄρε οἱ μοι δοκῶ γὰρ ὑπαρῶν σ' ὁρᾶν ἐκῆ.

Ἰφι ἀνυμνέαιος σύγγον', Ἀχιλλέως

ἧς κλισίαν λυκῶν

δολίαν ὅτ' ἀγόμαν.

παρὰ δὲ βωμὸν ἦν

δάκρυα, καὶ γόοι.

ὄρε φῶ φῶ χειρὶ βῶν ἐκῆ.

Ἰφι ὧ μοῖα καὶ γὰρ τόλμαν, ἣν ἔτλη πατήρ.

ἀπάτορ', ἀπάτορα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πότ' μου ἔλαχον.

ὄρί' ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρή,
εἰσὸν γ' ἀδελφὸν ὧτάλαιν ἀπώλεσας
δαίμονος σύχα τινός.
ὦ μελῖα δεινὰς τόλμας.

ἴφι δ' ἔγ' ἔτλαν, δ' ἔγ' ἔτλαν.

ᾧ μοι σύγρονε.

παρὰ δ' ὀλίγον ὁμφοῦφυγας

ἄλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμῶν

δαίχθεις χερῶν. ἂ

δ' ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτᾷ,

τίς τύχα μοι συγχωρήσει;

τίνα σοι πόρον ἄρομένα,

πάλιν ἀπὸ πόλεως,

ἀποφύναπέμψω

πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν,

πρὶν ἐπὶ ξίφος

αἵματι σὺ παλαῖσαι.

τόδε τόδε σὸν ὦ μελῖα φύχα,

χρέος ἀνυρίσκειν,

πότεροι, κατὰ χέρσσι, ὕχισταί,

ἀλλὰ πεδῶν ριπῶ

θανάτῳ πελάσεις ἄρα,

βάρβαρα φύλα,

καὶ δίοδυς ἀνόδυς σείχων,

διὰ κυανίας

μὴν σινοπόρου

πέτρας, μακρὰ κίλευθα

ταῖοισι φρασμοῖς.

τάλαινα· τάλαινα.

τίς

τίς ἄν ὕπνῳ τὰ δ' ἄν,
 ἢ θεὸς, ἢ βροτὸς, ἢ
 τί τῶν ἀδοκίμων
 πόρον ἄπορον ἐξατύσας,
 δυοῖν τοῖν μύθοισιν Ἀτρεΐδαι
 φανῆ κακῶν ἐκλυσιν ;
 χ^ο ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι, καὶ μύθων πέρα,
 τὰ δ' εἶδον αὐτὴ· καὶ κλύουσ', ἀπαγγεῶν·
 τὸ μὲν φίλος ἐλθόντας ἔς ὅτιν φίλων
 Ορέσσει, χειρῶν περιβολὰς ἔκδος λαβῆν·
 λήξαντα δ' οἰκτων, κατ' ἐκείν' ἐλθῆν χριῶν,
 ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
 λαβόντες, ἐκ γῆς βησόμεθα βαρβάρων·
 » Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ κβάντας τύχης,
 » Καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν·
 ἐρίε καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλην
 τῷδε ξύν ἡμῖν· ἦν δέ τι πρόθυμος ἦ,
 σφίεντιν τὸ θεῖον μάλλον εἰκότως ἔχῃ·
 ἰφι ὕδιν μ' ἐπείχει, ὕδ' ἀπισήσει λόγῳ,
 πρῶτον τιθέσθαι τίνα ποτ' Ἡλέκτρα ποτ' μοι
 ἔληχε βίον· φίλα γὰρ ἔσαι πάντ' ἐμοί·
 ὀρέε τῷδε ξυνοικεῖ, βίον ἔχουσ' ἀνδράμονα·
 ἰφι ὕτος δὲ ποδαπὸς, καὶ τίνος πέφυκε παῖς ;
 ὀρέε Στρώφιος ὀφωκῶνς, τῷδε κλήσεται πατήρ·
 ἰφι ὅδ' ἐστὶ γ' Ἀτρείως θυγατρὸς ὁμογενὴς ἐμοί ;
 ὀρέε ἀντιφίσσε, μόνος ἐμοί σαφὴς φίλος·
 ἰφι ὅκ' ἦν τὸν ὕτος, ὅτε πατήρ ἐκτενέ με ;
 ὀρέε ὅκ' ἦν· χρόνον γὰρ Στρώφιος ἦν ἀπαισι τίνα·
 ἰφι χαῖρ' ὥ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου·
 ὀρέε καμώσσε σωτὴρ, ὅχι συγγενὴς μέσσην·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ἰφι τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρός πέρι ;
 ὀρέ σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ τι μωρῶν ἐμῷ.
 Ἰφι ἢ δ' αἰτία τις ἀνθ' ὅτου κτήνη πόσιν ;
 ὀρέ ἔα τὰ μητρός· ὃ δέ σοι κλύειν καλόν.
 Ἰφι σιγῶ· τὸ δ' Ἀργος πρὸς σὲ νῦν ἀπαβλέπει.
 ὀρέ Μετέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσὶ ἐν πάτραι.
 Ἰφι ἦ πῃ νασσύντας θεῖος ὕβρισεν δόμους ;
 ὀρέ ἔκ, ἀλλ' ἐριννύων δῆμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
 Ἰφι ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς, κἄνθ' αὖτ' ἡγήεης μαγῆς ;
 ὀρέ ὦφθι μὲν ὃ νῦν πρῶτον ἔντες ἀβλίοι.
 Ἰφι ἐγνώκα μητρός ἔνεκ' ἡλᾶσθην θεῶι.
 ὀρέ ὥσθ' αἰματηρὰ σὺ μὲν ἐπεμβαλὼν ἐμοί.
 Ἰφι τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθ' ἄνθρωπος πόδα ;
 ὀρέ Φοῖβ' ἐκελευσθεὶς θεσφάτοις, ἀφικόμην.
 Ἰφι τί χρῆμα δράσιν ; ῥητὸν, ἢ σιγῶμενον ;
 ὀρέ λέγ' οἱ μ' ἄν· ἄρχαι δ' αἰδέοι πολλῶν πόνων.
 ἐπὶ τὰ μητρός ταῦθ', ἃ σιγῶμεν καπῶ,
 ᾗς χεῖρας ἤλθε, μεταδρομαῖς ἐριννύων.
 ἡλκυνόμεθα φυγάδες· ἐνθεν μοι πόδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' ἐπέμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχὼν ταῖς ἀνώνυμοις θεαῖς.
 ἔστιν ἅ' ὅσα φῆφος, ἣν Ἀρεὶ ποτὶ
 Ζεὺς ἔσατ' ἐκ τῆς δὴ χερῶν μιάσματος·
 ἐλθόντα δ' ἐκῆσε, πρῶτα τῷ ὃ δὲ ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὥς θεοῖς συγῆμενον.
 οἷδ' ἔχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέχον οἴκων, ὄντες ἐν ταυτῷ σίγει.
 σιγῇ δ' ἐτεκμήνατ' ἀπόφθιγκτόν μ', ὅπως
 δαίχ' οἱ γινόμεν, πώματός τ' αὐτῷ δίχα.
 ᾗς δ' ἄγχιος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίῃ,
μέτρον μα

μέτρημα πληρώσαντες, ἔχον ἡδογὴν.
 καὶ γὰρ ἐξελέξατο τὸ ξένους ἔκ ἡξίον,
 ἥλυν ἢ σιγῇ, καὶ δόκυν ἔκ εἰδέναι,
 μετὰ συνάζων, ἔνι κ' ἦν μητρὸς φοναίς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰ μὰ δυνυχὴ
 τελευτῇ γινέσθαι, καὶ τὸν νόμον μένειν,
 χοῆρις ἄγχιος Γαλλάδος τιμῶν λαῶν.
 ὥς δ' εἰς Ἀρείον ὄχθον ἦγον, εἰς δ' ἵκη
 τ' ἔστην, ἐνὶ τῷ θαπτερον λαβὼν βάθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρὶς βῆρ' ἤπερ ἦν ἐρινύων,
 εἰπὼν, ἀκύνσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 Φοῖβος μ' ἔσωσε μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι
 ψήφους διηρίθμῃσι Γαλλὰς ὠλένη.
 νικῶν δ' ἀπὴρ φόνια πειρατήρια·
 ὅσαι τῷ ἔνι ἔχοντο πεισθῆσαι δίκη,
 ψήφον παρ' αὐτ' ἱερὸν ὥρισαντ' ἔχειν.
 ὅσαι δ' ἐρινύων ἔκ ἐπείσθησαν νόμῳ,
 δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἡλάσσαν· μ' αἶν,
 ἕως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὖ Φοῖβον πέδον·
 καὶ πρόσθεν αὐτῶν ἐκταθῆς νῆστις βοράς,
 ἐπὶ μὲν αὐτῷ βίον ἀπορρήξειν θανόν,
 ὃ μὴ με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν.
 ἐνταῦθεν αὐδ' ἦν τρίποδος ἐκ χρυσῷ λαβὼν
 Φοῖβος μ' ἐπεμψε δ' αὖρο διοπετις λαβῆν
 ἀρχαίμ', Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρύσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦν περ' ἡμῖν ὥρισε σωτηρίαν,
 σύμπραξον· ἀνὰ θεῶν κατὰρχωμεν βρέτας,
 μανιῶν τε λήξω· καὶ σε πολυνώπῳ σνάφει
 σείλας, Μυκῆναις ἐγκαταστήσω πάλιν·
 ἀλλ' ὦ φίλην, ὦ κασίγνητον κῆρα,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σῶσον πατρώον οἶκον· ἐκσωσον δέ με,
ὥς τ' ἄμ' ὀλωλε πάντα, καὶ τὰ Γελοπιδῶν,
ὑράτιον εἰ μὴ λητόμεθα θεῶς βρέτας.

20 δεινὴ τις ὄργη δαιμόνων ἐπέξειεν,
τὸ Ταντάλειον ἀπὲρ μα, διὰ πόνων τ' αἰί.

ἴφι τὸ μὲν πρόθυμον πρίν σε δ' αὖρ' ἐλθῶν, ἔχῃ,
Ἀργεὶ γενέσθαι, καὶ σὲ σύγχα' ἴσιδ' ἔχῃ.

θέλω δ' ἀπὲρ σὺ, σοί τε μετασῆσαι πότον,
νοσούντ' αὖτ' οἶκον· ὑχί τῳ κταινῦντί με
θυμυμένῃ, πατρώον ὀρθῶσαι θέλω.

σφαγῆς τε γὰρ σῆς χθρ' ἀπαλλάξαι μιν ἄν.

σώσαιμι δ' οἴκῃς· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάβω,

δέδουκα, καὶ τύραννον, ἥν' ἴκ' ἄν κτεῖας

κρηπίδας ὤρη λαῖνας ἀγῶλ ματος.

πῶς δ' ὑθανῦμαι; τίς δ' ἐνέσι μοι λόγος;

ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τι τῷθ' ὁμῦ γινήσεται,

ἀγχαλμάτ' οἴσεις, καὶ μ' ἐπ' ὠπρῦμνυ νειῶς

ἄξεις, τὸ κινδύνον μα γίνεταί καλόν.

τύτῃ δὲ χωριθεῖς, ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,

σύ δ' ἄν, τὸ σαυτῷ θέμιτος ὦ, νόσου τύχαις.

ὑ μὴν τι φάγωγ', ὑδέ μ' ἔθ' θανεῖν χρεῖων,

■ σώσασά σ'· ὑ γάρ· Ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμου

■ Θανῶν, ποθεινός· τὰ δὲ γυναῖκός, ἀδελφεῖ.

ὀρί ὑκ' ἄν γινώμην σὺ τε, καὶ μητρός φανός.

ἄλῃς τὸ κῆνης αἶμα· κοινόφρων δέ σοι.

καὶ ξὴν θέλοι μ' ἄν, καὶ θανῶν, λαχέιν ἴσον.

ἤξεω δὲ γ', ἥν περ κἀντὸς ἐνταυθοὶ πείσω,

πρὸς οἶκον, εἰ σὺ κατθανῶν μενῶ μέτα.

γνώμης δ' ἄκουσον· ἧ πρόσαντες ἦν τόδε

Ἀρτέμιδι, πῶς ἄν Δαξίας ἐθέσπισιν

κομίσω

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ.

κομίσαι μ' ἄσπελμα θεῶς, πόλις μ' ἔς Γαλλᾶδος,
 ἢ σὸν πρόσωπον εἰσίδῃν; ἅπαντα κ'
 συνθεῖς τάδ' εἰς ἐν, νόσον ἐλπίξω λαβεῖν.
 Ἰφι πῶς ἔν γένοιτ' ἂν, ὥστε μήδ' ἡμᾶς κτανῇ,
 λαβῇ θ' ἂν βυλόμμεθα; τῇδε γὰρ νόσι
 νόσον πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βύλησις, πάρα.
 ὄρέ ἄρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυνάμειδ' ἂν;
 Ἰφι δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπ' ἡλυδας.
 ὄρέ ἀλλ' ἔσέ σέ σώσει, καὶ μὲ, κινδυνουτέον.
 Ἰφι ἔκ' ἂν δυνάμην· τὸ δ' ἀπρόθυμον ἦνισα.
 ὄρέ τί δ' εἴμεναθ' τῷδε κρύψεις λάθρα;
 Ἰφι ὥς δ' ἡ σήπτος λαβόντες ἐξωθεῖμεν ἂν.
 ὄρέ Κλεπῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
 Ἰφι ἥσ' ἐνδον ἱεροὶ φύλακες, ἔς τ' ἄλυσσιν.
 ὄρέ οἱ μοι· διεφθάρμεθα· πῶς σωθεῖμεν ἂν;
 Ἰφι ἔχειν δοκῶ μοι καὶ νὸν ἐξ' αὐρῇ μά τι.
 ὄρέ ποῖον τί; δόξης μετάδος, ὥς καὶ γὰρ μάθω.
 Ἰφι ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.
 ὄρέ Δεινὰ γὰρ αἱ γυναῖκες ἀνρίσκειν τέχνας.
 Ἰφι φονεῖα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἀργεὺς μολῇ.
 ὄρέ χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
 Ἰφι ὥς τ' ἐθέμις γε λείξομεν θύειν θεῶ.
 ὄρέ τί ν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπῶμαι τὴ γὰρ.
 Ἰφι τ' καθαρὸν ὄντα· τὸν δ' ὅσιον δώσω φ' ἴψ.
 ὄρέ τί δ' ἦτα μᾶλλον θεῶς ἄγχι μ' ἀκίσκειται;
 Ἰφι πόντε σε πηγαῖς ἀγνίσαι βυλήσομαι.
 ὄρέ ἔς ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλυνάμεν;
 Ἰφι κακῆϊνο νίψαι σπυγρόντος ὥς ἐρᾷ.
 ὄρέ ποῖ δ' ἦτα πόντε νοτιερόν· εἶπεν ἔνβολον;
 Ἰφι ἔναυς χαλινῶς λιτοδέτοις ὁρμῇ σέθεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὀρέ σοὶ δὴ τίς ἄλλος ἐν χερσὶν ὅσιν βρέτας;
 ἰφι ἐγὼ· θιγὼν ἅ ὅσιον ἔς ἐμοὶ μόνῃ.
 ὀρέ Γυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν πῦρ τετάξεται φόνου;
 ἰφι ταυρὸν χερσὶν σοὶ λήξεται μία σμ' ἔχων.
 ὀρέ λάβρα δ' ἀναικτος, ἡεὶ δότος δράσεις τάδε;
 ἰφι πείσασα μύθοις· ὅτ' ἂν λάβοιμί σε.
 ὀρέ καὶ μὴν νεώστε πίτυλος ἀνὴρ ἡς πάρα.
 ἰφι σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τάλλ', ὅπως ἔξει καλῶς.
 ὀρέ ἐνὸς μόνου δ' ἄρ' ἴσως δε συγκρύψαι πάδε·
 ἀλλ' ἀντίαζε, καὶ λόγους πρὸς ἡμῖν.
 » ὄριση· ἔχει τοι δύναμιν ἣς οἶκτον γυνή·
 τὰ δ' ἄλλ', ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς.
 ἰφι ὠφίλταται γυναῖκες, ὡς ὅ μ' αἶς βλέπω,
 καὶ τὰ μ' ἐν ὅ μιν ἐστίν, ἢ καλῶς ἔχειν,
 ἢ μηδὲν ἔχειν, καὶ σεριθῆναι πάτρας,
 φίλου τ' ἀδελφοῦ, φιλτάτου τε συγγένου.
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τῷ λόγῳ τὰ δ' ἀρχέτω.
 » Γυναῖκες ἐσ' ὅ μιν φιλόφρον' ἀλλήλων γένος,
 » Σώξεν τε κοινὰ πράγματα τ' ἀσφαλίσσεται.
 σιγήσας ἡμῖν, καὶ συνεκπονήσατε.
 » φυχάς· Καλὸν τι γλῶσσαι, ὅτι πίστις παρῇ.
 ὁρᾶτε δ' ὡς τρῶς μία τύχη τὸς φιλτάτους,
 ἢ γῆς πατρῴας νόστον, ἢ θανάτῳ ἔχει.
 σωθῆσα δ' ὥσ' ἂν καὶ σὺ κοιτωνῇ τύχης,
 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδα· ἀλλὰ πρὸς σὲ δεξιὰς,
 σὲ, καὶ σ' ἱκνῆμαι· σὲ γὰρ φίλης παρῆϊδος,
 γονάτων τε, καὶ τ' ἐν δόμοισι φιλτάτων,
 μητρὸς, πατρός τε, καὶ τέκνων, ὅτι κυρῆ·
 τί φατέ; τίς ὅ μιν φησιν; ἢ τίς ὅ θείη
 φθίβεσθαι ταῦτα; μὴ δ' αἰνυμένων λόγους,
 ἑλωλα

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

ὀλωλα καὶ τὴν, καὶ καὶ ἰγνητος τάλας·

χο θάρσει φίλη δέσποινά, καὶ σῶζε μόνον,
ὥς ἐκτ' ἐμῷ σοι πάντα σιγηθήσονται·
ἴσω μέγας Ζεὺς, ὦν ἐπισκήψεις πέρι·

ἴφι ὄναισθε μύθων, καὶ γένοισθ' ἀνδραίμονες·
σὸν ἔργον ἦδη, καὶ σὸν εἰσβαίνην δόμους,
ὥς αὐτίχ' ἤξει πῆσδε τύραννος χθονός,
θυσίαν ἐλέγχων, ᾗ κατέρχεται ξένων·
ὦ πότνι, ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πύχας,
δεινῆς ἰσώσας ἐκ πατροκτόνου χερὸς,
σῶσόν με· καὶ νῦν τύσδ' ἐγώ, ἢ τὸ Λοξίην
ὑκέτι βροτοῖσι διάσ' ἐτήτυμον σῶμα,
ἀλλ' αὐμηνὸς ἐκβυθὶ βαρβάρου χθονὸς
εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἔνθαδ' ἔπρεπε
ναίειν, παρὸν σοι πάλιν ἔχειν ἀνδραίμονα·

χο ὄρνις, ἀπὰρ τὰς πετρίνας
πάντε δειράδας ἀλκυὼν,
ἔλεγον οἶτον ἀγέλης,
ἀξύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν,
ὅτι πόσιν κελαδῆς αἰὲ μολπαῖς·
ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
θρήνης, ἀπτερος ὄρνις,
ποθῶσ' Ἑλλάνων ἀγόρευς,
ποθῶσ' Ἀρτεμιν λοχείαν,
ἀπὰρ Κύνθιον ὄχθον ὅπῃ,
Φοίνικά θ' ἄβροκόμαν,
δάφναν τ' ἀνερτιά, καὶ
γλαυκᾶς θάλλος ἱερὸν ἐλαίας,
Λατῦς ὠδ' ἵνα φίλας,
δίμναν θ' εἰλίανσαν ὕδωρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πύνειον, ἔνθα κύνκτος μελιδός,
 μύσας θεράπει·
 ὦ πολλὰ δακρύων λιβάδες,
 αἰ παρηΐδας ἧς ἐμὰς
 ἔτισον, ἀνίκα πύργων
 ὑλομένων ἐνὶ θάυσῃν ἔβαν,
 πολομίων ἐρετμοῖσι, καὶ λόγχαις·
 χαλρύνει δὲ δι' ἐμπολᾶς
 ἔοσιν βάρβαρον ἦλθον,
 ἔνθα τὰς ἐλαφοκτόνους
 θεῶς ἀμφίπολον κῆραν,
 παῖδ' ἀγαμέμνονίαν λατρεύω,
 βωμὺς τε μηλοθύτας
 ζητῶσ', ἅταν διαπᾶν
 τὸς δυσδαίμον'· ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 ὃ κἀμνεῖς σύντροφος ὢν·
 μεταβάλλει δυσδαίμονία·
 Τὸ γὰρ μετ' αὐτυχίας κακῦσθαι,
 Θνατοῖς βαρὺς αἰὼν·
 καὶ σὲ ἅπαντ' ἀργεῖα
 πεντηκόντορος, οἶκον ἄξει·
 συρίξων δ' ὀκηροδέτας
 κάλαμος ὑρεῖς Γαυὸς,
 κώπαις ἐπιθωῖξει·
 ὃ Φοῖβός θ' ὁ μάντις, ἔχων
 κέλαδον ἐπ' αἰτῶνι λύρας,
 αἰείδων, ἄξει λιπαρὰν
 Εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γὰρ·
 ἐμὲ δ' αὐτὴ λιτῦσα,
 βήσῃ ῥοθίαις πλαταῖς·

αἶρι

ΙΦΙ·Η ΕΝΤΑΥ·

αἶρι δ' ἵστα, πρότονοι κατὰ
 πρῶραν ὑπὲρ σύλον
 ἐκπιτάσσει πόδα
 ναὸς ὠκυπόμπῃ.

λαμπρὸν ἱππόδρομον βάλειν,
 ἐνθ' ἀάλιον ἔρχεται πῦρ·
 οἰκήων δ' ὑπὲρ θαλάμων
 πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς
 λήξαι μιθιάξουσα.

χοροῖς δὲ σάειν, ὅθι καὶ
 παρθένος ἀδοκίμων γάμων
 παρὰ πόδ' ἡλίσσασα φίλας
 ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
 ἐς ἁμίλλας χρίτων
 χαίτας ἄβροπλῦτοιο
 ἐς ἔριν ὀρνυμένα, πολυτοίχιλα
 φάρια, καὶ πλοκά
 μιν περιβαλλομένα,
 γίνουσιν ἐσκίαζον.

θό πῦρ δ' ἢ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνὴ
 ἑλληνίς, ἢ δὴ τῶν ξένων κατήρξατο;
 ἀδύτοισ ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί;

χο ἢ δ' ἐστίν, ἢ σοι πάντ' ἀναξ ἐρᾷ σαφῶς.

θό ἔα· τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων
 Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ;

ἰφι ἀναξ, ἔχ' αὐτῇ πόδα σὸν ἐν παραστάσει.

θό τί δ' ἐστίν Ιφιγένεια καινὸν ἐν δόμοις;

ἰφι ἀπέπυσ'· ὁσίᾳ γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.

θό τί φροίμιάς ηγεοχμὸν, ἐξ αὐδάσαφῶς.

ἰφι ὃ καθάρᾳ μοι τὰ θυμὰ τ' ἠγραίσαο δ' ἀναξ.

ΚΚ IIIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Θό τὶ τοῦνκ διδάξαν τὐτό σ' ; ἢ δόξαν λέγεις ;
 Ἰφι βρέτας τὸ τῆς θεῦ πάλιν ἔδρας ἀπεσπάφῃ .
 Θό αὐτόματον , ἢ νιν σεις μὸς ἔσρεφε χθονός ;
 Ἰφι αὐτόματον . ὅφιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμωσεν .
 Θό ἢ δ' αἰτία τίς ; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος ;
 Ἰφι ἢ δ' . ὅδ' ἐν ἄλλο . δεινὰ γὰρ δεδράκατο .
 Θό ἀλλ' ἢ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἐπὶ ;
 Ἰφι οἰκῆον ἦλθον τὸν φόνον κεντημένοι .
 Θό τίν' ; εἰς ἔρον γὰρ τῷ μαθεῖν πεπῶκαμεν .
 Ἰφι μητέρα κατήργασαντο κρινωνῶ ξίφει .
 Θό Ἀπολλων , ὅδ' ἐν βαρβάροις τόδ' ἔτλη τις ἄν .
 Ἰφι πάσης διωγμοῖς ἠλάβησαν Ἑλλάδος .
 Θό ἢ τῶνδ' ἑκατὶ δῆτ' ἀγαλμ' ἐξωφίρεις ;
 Ἰφι σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ' , ὥς μετασῆσω φόνον .
 Θό μίᾱσμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοισι πάσι τράπη ;
 Ἰφι ἠλεγχον , ὥς θεῶς βρέτας ἀπεσπάφῃ πάλιν .
 Θό σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλὰς , ὥς ἦσθ καλῶς .
 Ἰφι καὶ νῦν καθῆσαν δέλιαι ἠδὲ μοι φρενῶν .
 Θό τῶν Ἀργῶν τί φίλτρον ἀγγέλλοντί σοι ;
 Ἰφι τὸν μόνον Ορέστην ἑμὸν ἀδελφὸν αὐτυχῆν .
 Θό ὥς δὴ σφε σώσας ἠδοναῖς ἀγγελμάτων ;
 Ἰφι καὶ πατέρα γε ξῆν , καὶ καλῶς πράσσειν ἑμὸν .
 Θό σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεῦ ἔξένουςας ἡέστως .
 Ἰφι πᾶσάν γε μισῶσ' Ἑλλάδ' , ἢ μ' ἀπώλυσιν .
 Θό τί δῆτα δρῶμεν φράζε τοῖς ξένοισι πέρι ;
 Ἰφι τὸν νόμον ἀνάγκη τὰν προκείμενον σέβειν .
 Θό ὅκῃ ἐν ἔργῳ χέρι βίβεις , ξίφος τέσον .
 Ἰφι ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν κίψαι θέλω .
 Θό πηγαῖσιν ὑδάτων , ἢ θαλαμῶν δρᾶσθαι ;
 Ἰφι Θάλασσα κλύει πάντα τὰνθρώπων κακὰ .
 Θό . ὁσιώτε

- θό· ὀσιώτερον γυνὴ τῇ θεῷ πίσειται.
 ἰφι· καὶ τὰ μάγ' ἔγω μάλλον αὖ καλῶς ἔχοι.
 θό· ἔκιν' πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκτίθει κλυδων.
 ἰφι· ἱερὴ μίαις δ' ἔ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 θό· ἄγ' ἐνθα χρήσεις· ἔ· φιλῶ τὰ ῥηθ' ὀραῖν.
 ἰφι· ἀγνίσσον μοι καὶ τὸ τῆς θεῆς βρέτας.
 θό· εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος.
 ἰφι· ἔ· γὰρ ποτὲ νιν ἀνθρώμην βάδρων ἄπο.
 θό· δίκαιος ἢ νοσέβεια, καὶ προμηθία.
 ἰφι· διαθανῶν ἄ μοι γένεσθω; Θό· σὸν τόση μαινεν τόδε.
 ἰφι· διεσμάτ' ξένοισι πρόσθε· Θ· ποῖ δέ σ' ἐκφύγοι αὖ;
 ἰφι· πῖς' Ἑλλὰς οἶδεν ἔδιν· Θ· ἴτ' ἐπὶ διαμὰ πρόσπολοι.
 ἰφι· κἄκκο μίζοντ' δ' ἐδῶρο τὲς ξένους· Θό· ἔσαι τάδε.
 ἰφι· κατακρύψαντες πέπλοισιν ἡλίη πρόσθεν φλογος,
 σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν· Θ· οἶδ' ὁ μαρτήσουσί σοι.
 ἰφι· καὶ πόλει πέμψον τίν' ὅστις σημανῇ· Θ· ποιτύχ;
 ἰφι· ἐν δόμ' μίμνην ἅπαντ· Θ· μὴ συναντῶν φόνω;
 ἰφι· μυσαρὰ γ' ἑταίροισι· Θ· σείχει, καὶ σήμινε σύ,
 μηδὲν εἰς ὄφιν πελάσξην· ἰφι· ὦγε κηδάνεις πόλιν·
 καὶ φίλων γ' ἔδεις μάλιστα· Θό· τῦτ' ἔλεξας ἔς ἐμὲ,
 ὥς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.
 ἰφι· σὺ δὲ μέν' αὐτῶ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ, Θ· τί χρήμα δρῶ;
 ἰφι· ἀγνίσσον χρυσῷ μέλαθρον·
 θό· καθαρόν, ὥς μόλις πάλιν;
 ἰφι· ἡνίκα δ' ἂν ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι, Θ· τί χρή με δρᾶν;
 ἰφι· πέπλον ὁμμάτ' προθέσθαι· Θ· μὴ παλαμναῖον λάβω
 ἰφι· ἢν δ' ἄρα δόκω χρονίσειν, Θ· τῦτ' ὅρ' τίς ἐστ' μοι;
 ἰφι· θαυμάσης μηθὲν·
 θό· τὰ τῆς θεῆς πρῶτα ἐπὶ πολλῇ καλῶς.
 ἰφι· εἰ γὰρ ὥς θέλω καθαρμὸς ἔδει πέσοι· Θ· συνώχομαι.
 ἰφι· τῦσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἦδη δωμάτῳ ὀρῶ ξένους,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ θεῶς κῆρυγες, νεογνὺς τ' ἄρσενας, ὡς φόνος φόνον
 μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπρὰδ', τὰ τ' ἄλλ' ὅσα
 πρὸ θεῶν ἐγὼ ξένοισι, καὶ θεῶν καθάρσια.
 ἐκποδὼν δ' αὖδ' ὧ πολίταις τῷδ' ἔχειν μιάσματος,
 εἴ τις ἢ νῆαυιν πυλωρὸς χεῖρας ἀγνῶει θεοῖς,
 ἢ γάμον σείχει συνάφων, ἢ τόκοις βαρύνεται,
 φόνος τ' ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπίσῃ μύσος τόδε.
 ὦ Διὸς, Λητῆς τ' Ἀνακτα παρθέν', ἢν νίψω φόνον
 τῶνδε, καὶ θύσω μιν ὅχρῃ, καθαρὸν οἰκῆσεις δόμον,
 αὐτὰρ χεῖς δ' ἡ μῆς ἐσόμεσθα. τᾶλλα δ' ἔλγυσθ' ὅμως
 τοῖς τὰ πλὴν ὃ δόσοι θεοῖς, σοί τε σημαίνω θεῶν.

χ^ο ἄνθρωπος ὁ Λατῆς γόνος, ὃν ποτὶ
 δηλίας ἐν καρποφόροις
 γυνάμοις χρυσοκόμοιαν
 Φοῖβον ἐν κισσῷ σοφόν,
 ἅ τ' ἐπὶ τόξων
 εὐστοχία γάννυται,
 φέρει νιν ἀπὸ δειράδος ἐναλίας,
 λοχῆα κληνὰ λιπῶσ', ἅ
 σάκτων μάτηρ ὑδάτων,
 τὰν βακχύνουσαν Διονύσιον
 Γαρνάσιον κορυφαίαν,
 ὅθι ποικιλόντως οἰνωπὸς δρᾷ
 πῶν, σκιερὰ κατὰ χαλκὸν
 ἀφύλλων δ' ἄφρα γὰρ
 πτελῶριον τέρας ἄμ
 ρέπει, μαντήιον χθόνιον,
 ἔτι μιν, ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
 ἐπὶ μητέρος ἀγκάλαισι θρώσκων,
 ἔκαστος ὦ Φοῖβε, μαντήιον δ' ἐπὶ
 βασιλεῖα, τρεῖς δὲ τ' ἐν χρυσῇ

ΙΦΙ. Η ΕΝΤΑΥ.

θάλας, ἐν ἄψιδι θρόνῳ,
 ματτίαις βροτοῖς ἀναφάντων,
 θισφάτων ἐμῶν ἀδύτων,
 ὑπὲρ Κασπαλίας ῥείθρων
 γέιτων, μέισον γὰρ ἔχων μέλαθρον.
 Θέμιμ δ' ἐπὶ γὰρ ἰὼν, παῖδ' ἀπυράστατο.
 ἀπὸ ξαθίων χρυσήριον νύχια
 χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματα.
 οἱ πολέσιν μέρσπων,
 τὰ τε πρῶτα, τὰ τ' ἔπειθ',
 ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν,
 ὕπνῳ κατὰ δνοφίρας γὰρ,
 αὐτὰς ἔφραζον. γαῖα δ' ἐ
 μαντήον ἀφείλιτο τι μᾶν,
 Φοῖβον φθόνῳ θυγατρὸς ταχύνει,
 δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθ' ἄναξ,
 χεῖρα ψιδόν ἐλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων,
 πυθίων δ' ὁμῶν
 χθονίαν ἀφελῆν
 θιάς μῆνιν, νυχίους τ' ὑποπίας.
 γέλασε δ' ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα,
 πολύχρυσά θείων λατράν ματα χεῖν.
 ἐπὶ δ' ἔσεισε νόμαν,
 παῦσε νυχίους ὀνείρους.
 ἀπὸ δ' ἐλαθούσαν
 τυκτωπὸν ἐξῆλε βροτῶν,
 καὶ τι μὰς πάλιν θῆκε Λοξίῃ,
 πολυάγορι δ' ἐν ξενό
 εντι θρόνῳ θάρσῃ βροτοῖς
 θισφάτων αἰοδαῖς.
 ὦν ὠναοφύλακας, βώμιοι τ' ἐπιστάται,

ΕΥΡΥΓΙΔΟΥ

Θάσ' αἶταξ ἦς τῆσδε, πῦ κυρῇ βεβῶς;
καλῇ τ' ἀναπύξαντες αὐτόμφος πύλας,
ἔξω μελάρων τῶνδε κοίρανεν χθονός.

χο τίδ' ἐστίν, εἴ χρὴ μὴ κελευσθῆσαν λέγειν;

ἀγρ βεβᾶσι φρεῖδοι δὴ πῆχιοι νεανίαι,

Αἴα με μυχόφας παῖδες ἐκ βαλὼν μάτων,
φάνγοντες ἐκ ἦς τῆσδε, καὶ σέ μιν ἐν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος πεῖως.

χο ἄπισον εἶπας μῦθον· ὅν δ' ἰδὲν θέλεις
ἀνακταχώρας, φρεῖδος ἐκ ταῦθ' οὐβείας.

ἀγρ ποῖ; δὲ ἅ αὐτ' ἰδέναί τὰ δρώμενα.

χο ἔκ' ἴσμεν· ἀλλὰ σείχει, καὶ δῖον κέ κιν·
ὅπου κυρήσας, τῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.

ἀγρ ὁρᾷτ'· ἄπισον ὡς γυναικῶν γένος,
μέτεσι θῦ μιν ἔπεπραγμένων μέσους.

χο μαῖνη· τίδ' ἢ μιν τῇ ξένων δρᾶσιν μέτα;

ἀγρ ἔκ' εἰ κρατύντω πρὶς πύλας ὅσον πάχος;

χο ἔκ' πρίν' ἂν ἔποι τῦπος ἐρμηνεύς τόδε,
εἴτ' ἐνδον, εἴτ' ἐκ ἐνδον ἀρχηγὸς χθονός.

ἀγρ ὦ· χαλᾶτε κληῖθρα· τοῖς ἐνδον πέτρῳ·
καὶ δεαυότῃ σημήναθ' ἔχον ἐν πύλαις
πάρειμι, καὶ νῆαν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.

θο τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοήκ;
πύλας ἀράξας, καὶ φόβον πέμψας ἔσω;

ἀγρ φουδῶς ἔλεγον αἶδε· καὶ μ' ἀπὴλκυνον δόμων,
ὡς ἐκ τῆς ἥς· σὺ ἢ κατ' οἶκον ἥσδ' ἄρα.

θ' τί προσδοκῶσαι κέρδους, ἢ θυρώμεναι;

ἀγρ αὐτὶς τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ', ἄλκυσον· ἠνεάνεις, ἢ ἑσθλάς·
βωμοῖς παρίστατ' Ἰφιδνῆ, ἔξω χθονός·
σὺν τοῖς ξένοισι κοῦχεται, σέ μιν ὅν θεᾶς.

ΙΦΙ·Η ΕΝΤΑΥ

ἀγαμέμνων· δόλια δ' ἦν καθάρματα.

Θό πῶς φής; τί πᾶν μαρτυροῦσ' ἐκτεμνέην;

ἄλλ' ὦξεν· Ὀρέσην· τῦτο δ' οὐ θαυμάσῃ.

Θό τὸ ποῖον; ἄρ' ὄν τυνδαριστίνης κόρη;

ἄλλ' ὄν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο.

Θό ὦ θαῦμα· πῶς σε μῆστον ὀνομάσας τύχω;

ἄλλ' μὴ νταῦθα τρέφῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἀπνέμῃ.

σαφῶς δ' ἀθρήσας, ἢ κλύων, ἐκφρόντισον

διωγμὸς ὅστις τὸς ξένους θηράσεται.

Θό λέγ'· οὐ δ' ἔγωγε· ὃ δ' ἀρχὴ πλυντάρων

φάνυσιν, ὥστε διαφυγεῖν τὸ μὲν δόρυ.

ἄλλ' ἐπὶ πρὸς αὐτὰς ἦλθομεν θαλασσίας,

ἔνθαυς Ὀρέσων κρύφιος ἦν ὠρμιόμηνῃ,

ἡμᾶς μὲν, ὅς σὺν δέο μάσιν μπίμπεις ξένων

ἔχοντας, ἐξένους ἀποσπῆται πρῶτον

Ἀγαμέμνονος παῖς, ὥς ἀπόρρητον φλόγα

θύσας, ἢ καθαυτὸν, ὃν μετῴχετο.

αὐτὴ δ' ὅτι θεὸς μ' ἔχουσα τοῖν ξένοιον,

ἔσχε χερσὶ· ἢ τὰ δ' ἦν ὑποπλάτῃ,

ἤρσκει μέντοι σοῖσι προαπόλοις ἄταξ.

χρόνῳ δ' ἴν' ἢ μῖν δρᾶν τί δὴ δοκῇ πλέον,

ἀνολώλυσεν, ἢ κατὰ δὲ βάρβαρον

μέλι ματάνος, ὥς φόνον νίξουσα δὴ.

ἐπὶ δ' ἡ δαρὸν ἢ μὲν ἢ μένοι χρόνον,

εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες οἱ ξένοι,

κτανοῖεν αὐτήν· δραπέται τ' οἰχοίατο.

φόβῳ δ' ἂν μὴ χρεὶν εἰσορᾶν, καθήμεθα

σιγῇ· τέλος δ' ἅσιν ἦν αὐτὸς λόγος,

σεῖχειν ἵν' ἦσαν, καί περ ὅκ' ἐωμένους.

καὶ νταῦθ' ὁρῶμεν ἐλλάδος νεὸς σκάφος,

ταρσὶ κατήρει πύτυλον ἐπιερωμένον,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλῶν πλάσας
 ἔχοντας· ἐκ δ' ἐσμῶν δὲ τὸς ναυίας
 ἐλευθέρας πρύμνηθεν ἑσώτας νεῶς,
 κοπτοῖς δὲ πρῶροις ἔχον· οἳ δ' ἐπ' ὠτίδων
 ἀγκύρας ἐξ ἀνῆπον· οἳ δὲ, κλίμακας
 ἀνὰ δόντες, ἦγον διὰ χειρῶν πρυμνήσια·
 πόντῳ δὲ δόντες, ἧ ξένην καθίσταν·
 ἡ μὲν δ' ἀφειδήσαντες, ὥς ἐσείδομεν
 δόλια τεχνήματ', εἰχόμεθα τῆς ξείνης,
 πρυμνησίῳν τε· καὶ δὲ αὐθυτηρίας,
 οἰακας ἐξηρῶμεν ἀπὸ πρυμνηνείας·
 λόγοι δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πορθμάνετε,
 κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον, καὶ θυπέλοον;
 τίνοστίς ὦν, τήνδ' ἀπεμπολᾶς χυθόνος;
 ὅδ' ἔπ' Ὀρίσης τῆσδ' ὄμαίμος, ὥς μάθοις,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίξομαι
 λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων·
 ἀλλ' ὅδ' ἐν ἡμεῖς εἰχόμεθα τῆς ξείνης·
 καὶ πρὸς σ' ἐπεῖσαι διεβιαζόμεσθ' ἀνι·
 ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενεᾷδων·
 κείνοί τε γὰρ σίδηρον ἔκ' ἔχον χειροῖν,
 ἡ μὲν τε· πυγμαῖ δ' ἦσαν ἐγκροτύμηναι,
 καὶ πῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τῶν ναυίας ἀμα,
 εἰς πλουρὰ, καὶ πρὸς ἡπαρ ἡκοντίξετο,
 ὥστε ξυνάπλιν, καὶ συναπτοκαμῶν μέλη·
 δεινοῖς δὲ σημάτωντροισιν ἐσφραγισμένοι,
 ἐφάγομεν πρὸς κρημνόν· οἳ μὲν, ἐν κάρῃ
 κάθαιμι ἔχοντες τραύμαθ', οἳ δ' ἐν ὄμμασιν·
 ὄχθοις δ' ἐπιστάντες ἀλαβεῖς ἔρως,
 ἐμαρνάμεθα, καὶ πέτραις ἐβάλλομεν·
 ἀλλ' ἔρπον ἡμᾶς τοξόται, πρύμνης ἐπὶ

παθόντες ἰοῖς, ὥστ' ἀνασεῖλαι πρόσθ'.
 καὶ τῷ δὲ, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ταῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν θανάταις τέχεαι πόδα,
 λαβὼν Ὀρίσης ὦμον ἔς ἀριστέρον,
 βὰς ἔς θάλασσαν, καὶ πὶ κλίμακος βορῶν,
 ἔθνη δ' ἀδελφὴν ἐντὸς ἀσκήμιν νειῶς.
 τὸ δ' ἔβρανε πῖσμα τῆς Διὸς κέρης
 ἄγαλμα, νηὸς ἐκ μίσης ἐφθέξατο
 βοήν τι· τῷ γῆς ἐλλάδος ναῦται νειῶς,
 λάβραθε κώπαις, ῥοθιά τε λουκάετε.
 ἔχομεν γὰρ ὦν περ ὕνικ' ἄξειντο πόρον
 συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσιπλάουσα μιν.
 οἱ δ' ἐ, σεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι,
 ἔπαισαν ἄλμην· ταῦς δ' ἔως μὲν ἐντὸς ἦν
 λιμένος, ἐχώρη· σὺ μὲν διαπερῶσα δὲ,
 λάβρω κλύδωνι συμπιεσθ' ἠπείχετο.
 θῆνός γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης, νειῶς
 ὤθει· πάλιν πρυμνήσαι· οἱ δ' ἐκαρτέρην,
 πρὸς κῦμα κακτίζοντες· εἰς γῆν δὲ πάλιν
 κλύδων παλὶ ῥῶς ἦγε ναῶν· σταθῆσα δὲ
 Λαγαμέμνονος παῖς, ἄξατ', ὦ Ληϊτὺς κόρη,
 σῶσον με τὴν σὴν ἱέρειαν πρὸς ἐλλάδα
 ἐκ βαρβάρων γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς.
 φίλεις δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον θεά.
 φιλεῖν δὲ καὶ μὲ τὺς ὁμαίμονας δόκει.
 ταῦτα δ' ἐπαυφίμηνσαν ὠχθαῖαι κόρης,
 παῖδά γε μὲν ἐκ χειρῶν ἐπωμίδας
 κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελύσματος.
 μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἢ σκάφος.
 χ' ὦ μὲν τις εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποσὶν.
 ἄλλα δὲ, πλεκτὰς ἐξατῆπτον ἀγκύρας.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πάρῳ μὲν αὖθις πρὸς σέ δ' αὖρ ἀπιστάλην,
σοὶ τὰς ἐκείθεν σημανῶν ἀναξέ τύχας·
ἀλλ' ἔρπε δὲσμά, καὶ βρόχους λαβὼν χερσίν·
ἢ μὴ δ' οἶδ' ἡμῶν κέκλιον γυνήσεται,
ὅτε ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας.

τόντῳ δ' ἀνὰ κτῶρ, Ἰλίου τ' ἐπισκοπῇ,
σε μὲν οὖν Προσπεδῶν, Γελοπίδας δ' ἐναντίας·
καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
σοὶ, καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν ἐν χερσίν,
λαβὼν τ' ἀδελφὴν, καὶ φάνον τὸν Ἀυλίδι
ἀμνημόνιστον θεῶν πρᾶδ' ὅσ' ἀλίσσεται.

χ' ὦ τλήμων· Ἰφιδάμεια, συγγόνῃ μετὰ

θανῇ, πόλιν μολῶσα δεσποῖ χέρους.

θ' ὦ πάντες ἄσπερ τῆσδε βαρβάρου χθορὸς,

ὅτε εἶα τῶκοις ἐμβάλλοντες ἡνίας,

παράκτισσι δρᾶμεῖσθε, καὶ κβολὰς νεῶς

Ἑλληνίδος ἐλέγεσθε, αὖν ἢ τῇ θεῷ

σπῶνδοντες ἄνδρας δυνατῆς θηράσετε;

οἶδ' ὠκυπομπὴν ἔλεγε ἄς πόντον πλώσας,

ὡς ἐκ θαλάσσης, ἔκ τε γῆς ἰππῶμασι

λαβόντες αὐτὸς, ἢ κατασύφλυ πέτρας

ρίψωμεν, ἢ σκόλοψι πῆξαι μετ' ἐμᾶς;

ὅ μιν δὲ τὰς τῶν δ' ἵστρος βυλὸν μάταιον,

γυναικας αὖθις, ἢ τίς ἂν χολὴν λάβω,

ποινασόμεθα· νῦν ἢ τ' προκειμένην

σπῶνδοντες ἔχοντες, ὅ μιν ὅ μιν ἡσυχίαι.

αὖθις ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθομένην ἄποιε

Θόας γὰρ κερσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.

παῦσαι δ' ὠκω, ῥᾶ μὰ τ' ἔφορμῶν σπᾶν

πιπρωμένους δ' ἀσφατάσαι Λαξίαν

δ' αὖρ ἢ Λαξίαν, τῶν τ' ἐμινύων χέρον

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

φάτων, ἀδελφῆς τ' Ἀργεὺς εἰσπέμψων δέμας,
 ἀγαλμάθ' ἱερὸν ᾗς ἐμὴν ἄξων χθονά.
 πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτινύειν
 δοκεῖς Ὀρίσῃν ποντίῳ λαβὼν σάλη,
 ἦδη Γοσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύνμονα
 πόντε τίθῃσι, νῶτα πορθμῶν παάτη·
 μαθὼν δ' Ὀρέσα τὰς ἐμὰς ἐπισυλὰς,
 κλύεις ἔαυδην, καί περ ὕπαρὼν θεῶς,
 χώρῃ λαβὼν ἄγκλμα, σύγγονόν τε σῆν.
 ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μολῇς,
 χῶρός τις ἐστὶν Ἀττίδος πρὸς ἐχέτοις
 ὄροισι, γείτων Δειράδος Καρυστίας,
 ἱερὸς, Ἀλᾶς νιν οὐ μὸς ἐνομάζει λῆως,
 ἐνταῦθα τάξας ναὸν, ἴδρυσαι βρέτας,
 ἐπώνυμον τῆς ταυρικῆς, πόνων τε σῶν,
 ὅς ἐξεμόχθης περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα
 οἰσροῖς ἐριννύων· Ἀρτεμιν δ' ἐν νιν βροτοί,
 τοιοῖπ' οὐ μνήσῃσι ταυροπόλον θεῶν,
 νόμον τε θέσθε τόνδ', ὅθ' ἐορτάξῃ λιῶς
 τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν'· ἐπιχέτω ξίφος
 δ' ἔρη πρὸς ἀνδρὸς, αἰμάτ' ἐξαυνέτω,
 ὀσίας ἑκατι θεῶς, ὅπως τι μὰς ἔχη.
 σέ δ' ἀμφὶ σέ μιν Ἰφιγένεια κλίμακας
 Βαυρωνίας δειττήσδε κληδονῶν θεῶς.
 ἔκ τε βάτη κατθανύσα, ἐκ πέπων
 ἀγαλμά σοι θήσουσ' ἀπὸ πηνυς ὕφας,
 αἶσ' ἀν' γυναικὶς ἐν τόκοις ψυχρὸν ῥαγῆς
 λείπωσ' ἐν οἴκοις· τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
 ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι,
 γνῶμης διναίας ὕνεκ' ἐν σώσασθ' αἶσι.
 ἐκπρίν' Ἀργείοις ἐν πάροις ψήφους ἴσας

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πρίνας Ὀρέσταν, καὶ νόμισμα ἔς ταντοῦ
νικᾶν ἰσῆρεις, ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.

ἀλλ' ἐκκομίζεσθην κασίγνητον χθονός.

Ἀγαμέμνονος παῖ· καὶ σὺ μὴ θυμῷ Θέας.

Θ' ἄναξ Ἀθάνᾳ, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις,

ὅστις κλύων ἄπιστος, ὅν ὀρθῶς φρονεῖ.

ἔγὼ δ' Ὀρέστην τ' εἰφέρω βρέτας θεᾶς.

• βέβηκ', ἀδελφεῖ τ' ἔτι θυμῷ μαι. Τί γάρ

• πρὸς τὺς θένοντας θεὸς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;

ἔτωσαν ἔς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάματι

γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' αὐτυχῶς βρέτας.

πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' ἔς αὐδαίμονα

μυῖνας, ὥς περ σὸν κέλευσμά ἐφίεται.

παύσω δὲ λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,

νηῶν τ' ἔρετμα, σοὶ τάδ' ὡς δοκῇ θεᾷ,

αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεῖόν σε τε, καὶ θεῶν κρατεῖ.

ἄθῃ ἴτ' ὥπτοαὶ καυθλῦσαι τὸν Ἀγαμέμνονος

παῖ δ' ἔς Ἀθῆνας· σὺ μποράσομαι δ' ἐγὼ,

σώξουσ' ἀδελφεῖς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

ἄθῃ ἴτ' ἐπ' αὐτυχίᾳ τῆς σωσομένης

μοίρας, αὐδαίμονες ὄντες.

χ' ἄλλ' ὦ σεμνὴ παρά τ' ἀθανάτοισ,

καὶ παρὰ θνητοῖς παλλὰς Ἀθάνᾳ,

δράσο μεν ἔτι, ὡς σὺ κελύεις.

μάλα γὰρ τερπνὸν, καὶ νέλπισον

φήμην ἀποᾶσαι δίδεγμαί.

ὦ μέγα σεμνήνικη, τ' ἐμὸν

βίοτον κατέχεις,

καὶ μὴ λήγῃς σεφانوῦσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Primum Volumen Euripidis. in quo sunt
tragediæ decem. videlicet.

Hecuba. Orestes. Phœnissæ. Medea. Hēr-
polytus. Alceſtis. Andromache. Supplices.
Iphigēnia in Aulide. Iphigēnia in Tauris.

Ordo Quaternionum.

A a

E e

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ
τὸν διασαυθῆναι,
ὦ μᾶ τῷ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΑΛΛΩΣ.
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ἀκταῖσιν,

B b

Z f

ἔκ τε γραιῶν
γήραος
ἀλλ' ὕδ' ἐν
τύμφαι

φίλοις
ὄρε' οὔταξ,
τύτῃ
= Λιῶν,

Γ c

H g

= τὰ δ' ὕδ' ἐν.
ἀμέρα
= Λιῶνα
= οὐδ' ἐν

χο ἥμισυ
πιθανὸς
τιθῆσθαι κύριμον
ἡλὶ θανάμει.

Δ d

Θ h

σημητορ.
π' ἔλν

ἴδ' ἔς ἀγῶνα
θῖος οὐδ' ἀνδρῶν

λευκὸν δ' ἐμβαλῶσα

Ι ι

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

ῥιψεν.

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

Ετιολία

Κ κ

ἰο φίλοι ἢ πατέρες

= Εἰς ἐν

ξάγναθε

ἀπωλόμεθα

Λ λ

εἰς ἔχθος ἦλθον

γῆν, ἢ ποθ' ὤμιν

τυχὴν ἢ δώσω

κνοι φίλαι· Γαλλὰς,

Μ μ

βλέψας δ' εἰς Ἀργος,

ἠρί τὰς σὰς

κράδε μιν ἀδικῶσα

Ν η

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

ΑΛΛΩΣ

ἐπὶ πρὸς

= Ως πᾶς τις

Ξ ο

σοφῶν μάλιστα

ἰά ὅτι

ἔχει γὰρ

ἐμοί τε

ο ρ

ἦν ἂν γ'

μή δρᾷ

καὶ μοῖραν

τί δ' εἴ με

πᾶσιν κατεργῶ

Ρ ρ

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

μὲν Φαίδραν

Γανδίοτος

κλύων μὲν

Ρ Ι

ὅτι αὐτὸς ἦν
 = φοιτῶν
 τρεῖς ἔτη
 φάει ἐπίστατος.

Σ Σ

ἀβίωτος
 = διαδόν
 = ἔχει
 ἀλλ' ἐκ
 ἀλλὰ γὰρ

Τ Τ

ΕΥΡΙΦΙΔΟΥ
 ΤΑΤΟΥ
 μέλλει κατὰξεν
 ἡμι κλύει

Υ Π

χο βέβηκεν,
 μεκίων
 ἄδ θάπην
 ἔτλη δὲ

Φ Χ

τὰν γένειν
 πῶς γὰρ
 αὐτὰ ποτὶ

Χ Υ

ΕΥΡΙΦΙΔΟΥ

ἐλίζα
 καὶ πρὶν
 δι κ' ἡδυνος

Υ Ζ

β' ἡ καθίστη
 ἀν ὡ πᾶσι
 πῆρυγι
 ἔτι κτ' εἰ

Ω Ω

ὅτ' εἰς γυναῖκα
 κτενῆ μ'
 ἐρ τυμφουμάτων
 πη φθιώτιδες

Α Α α α

ΕΥΡΙΦΙΔΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μετὰ τῶν,

Θη εἰ γάρ

BB bb

κλέψαστα

σκέψαι δέ.

κἄπνεται

= γίγνη

ΓΓ cc

ἔχαιρε,

εἰ δ' Ἀρτεμις

σώματ'

ΔΔ dd

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅρκους συνάψαι,

σύντοια

ΕΕ ee

ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας

με γέλοπα

σφάξας

ἴδωτ'

ΖΖ ff

ἢ μ' ἐνόμισ'

πόσις,

μήτ' εἰς

Θίασος

ΗΗ gg

ἀχι σῶμα

= εἶς

ἴφι ἄκων

ΘΘ hh

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ,

τέθνηκε'

ἔτοι

ΙΙ ii

Ολβυ βάρος

Εἰς ἀφανίς

ἴφι Θείης

θιᾶ γένεσθω

ΚΚ κκ

τὶς ἀν' ἔν

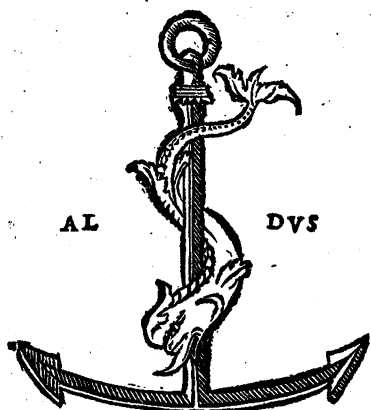
μέτρημα
νομίσαι μ'
ὅλωνα καὶ γὰρ
αἶρι δ' ἵστα,

VENETIIS APVD ALDVM
MENSE FEBRV A
RIO·M· D·III.

*Hoc in libro cautum est privile
gio ut in Ceteris.*

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

i. sm. r

